BULLARIUM ORDINIS FF. MINORUM S.P. FRANCISCI CAPUCINORUM SEU COLLECTIO BULLARUM, BREVIUM, DECRETORUM, ...

[illegible] 35 H

~~9 — 61~~

SUB GUBERNIO

REVERENDISSIMI PATRIS

JOSEPHI MARIÆ AB INTERAMNA

TOTIUS ORDINIS MINISTRI GENERALIS

Variis Notis & Scholiis elucubrata

A

P. F. MICHAELE A TUGIO IN HELVETIA

Ejusdem Ordinis Concionatore, olim Sacræ Theologiæ Lectore, ac pro Natione Germanica Secretario Generali.

Tomus Tertius

Continens Bullas, Brevia, Decreta, Rescripta & Oracula, quæ Regnorum utriusque Siciliæ & Sardiniæ Provincias, videlicet Neapolitanam, Lucaniæ, Rhegiensem, Cosentinam, S. Angeli, Barensem, Hydruntinam, Panormitanam, Messanensem, Aprutinam, Calaritanam & Turritanam: nec non Custodias Italiæ, Monferratensem, Tridentinam, & Melitensem specialiter concernunt.

ROMÆ MDCCXLV.

TYPIS JOANNIS ZEMPEL AUSTRIACO-VIENNENSIS PROPE MONTEM JORDANUM.

SUPERIORUM FACULTATE.

SAnctorum nulli tertius Bullarii Capucini Tomus aptiùs & accomodatiùs ſacratur, quàm Tibi, Seraphice Thaumaturge! Nullæ etenim ſunt Sacri Ordinis Provinciæ, quæ tenaciore zelo pro jure ſuo, & jure tui cultûs & Habitûs decer-

pucina non vixiſti, Capucinus jam paſſim com-pareas, haud aliter, ac in abſide primæ Urbis ac Orbis Lateranenſis Baſilicæ, nec non in Tribunâ, ſeu Chorali fornice Baſilicæ Liberianæ &c. Muſivo labore expreſſus videris Capucinus.

Hoc tamen tui cultûs ſtudium ad memoratas Provincias non ita reſtringitur, quin & totus Ordo in illo ſeſe exhibeat zelotypum. Hic populo tuæ gloriæ recenſet merita, miram tui Antiphonarii virtutem commendat, Domos, & Aras nomini tuo conſecrat, Sacras tuas Reliquias piâ memoriâ conſervat, prodigia gratiarum, Tuo patrocinio obtentarum, & naturæ vim ac Ordinem excedentium in Libris Annalium annotat, tutelæ tuæ ſeſe continenter devovet, &, quidquid tui ſacri Nominis, vel cultûs & gloriæ eſt, incenſi zeli officio, ſplendidiorisque ſuæ paupertatis concurſu, ubique promovet.

Acceptum quoque à Te haberi hoc devotionis obſequium, docent, quæ recipit à Te Ordo tum pro ſe, continua Protectionis præſidia, tum pro

aliis

erga Deum piscibus commendasti.

Ipsa autem hæc grati animi exhibitio, fit in me nova beneficii petitio. Confregisti olim, qui erant virtutis osores, in potentia, Ezellinum justitiæ hostem, velut alium Attilam Leonino *animo dejecisti, ac Asinos in testes Veritatis contra Bonellum, seu Bonovillum, & insensatos adhibuisti; pari zelo Librum, qui Nomen tuum in fronte gerit, contra Vitiligatores tuêre, & Veritatem Monumentorum, quibus Apostolica Sedes vel Ordinis disciplinam stabilivit, vel rerum suarum justitiam firmavit, vel novos eidem honores decrevit, vindice favore contra Reprehensores & Momos prosequere.*

Qui denique ex Spiritu Sapientiæ & intellectûs, quo Te Dominus in carne ambulantem implevit, Arcæ Testamenti & Mallei Hæreticorum *Antonomasiam, Pontificio Oraculo acquisivisti, & jam arcana divinæ scientiæ beatâ comprehensione noscis, vibra in me, prosecutioni operis accin-*

cin-

Cliens infimus & indignus
Fr. Michaël à Tugio Capuc.

APPRO-

die 15. Septemb. 1745.

Fr. Maximilianus à Vangbena Diffinitor Generalis C. I.
Fr. Benedictus à Massafra Diffinitor Generalis C. I.
Fr. Joannes Maria à Parma Diffinitor Generalis C. I.
Fr. Cherubinus à Noves Cap. I. Diffinitor Generalis.

Fr. Joseph Maria ab Interamna, Ordinis Fratrum Minorum S. P. Francisci Capucinorum Minister Generalis (*l. i.*)

CUM Tomum tertium Bullarii Ordinis nostri à R. P. Michaële Tugiense, ejusdem Ordinis Concionatore, Sac. Theologiæ in Provincia Helvetica Ex-Lectore, & pro Natione Germanica olim Secretario Generali compilatum, variisque notis & notitiis illustratum, quatuor ejusdem Ordinis nostri Diffinitores Generales reviderint, & in lucem edi posse probaverint, tenore præsentium facultatem concedimus, ut servatis servandis typis imprimatur. Datum ex nostro Conventu Immaculatæ Conceptionis de Urbe 19. Septemb. 1745.

Fr. Joseph Maria, qui supra.

L. ✠ S.

APPRO-

cnivorum pariter tenebris, quæ Reipublicæ profuêre nunquam, in commune obſequium, publicæ per typum luci ac immortalitati donetur, digniſſimum cenſeo, qui ſubſcribor. Romæ in Conventu S. Mariæ ſuper Minervam hâc die 19. Septemb. 1745.

Fr. Dominicus Gentis Ord. Præd. Sac. Theol. Magiſter, ejuſdemque in Univerſitate Colonienſi Doctor, Collegii Caſanatenſis de Urbe Theolgus, ac Sac. Congregationis Indicis Conſultor manu propria.

Imprimatur,

Si videbitur Reverendiſſimo Patri Magiſt. Sac. Palatii Apoſtolici.

F. M. de Rubeis Archiep. Tarſi Vicesgerens.

Imprimatur.

Fr. Nicolaus Ridolfi Sacri Palatii Apoſtolici Magiſter Ordinis Prædicatorum.

ISA-

SECTIO I.

De notione, & diviſione Reſcriptorum.

R*Eſcribere* olim dicebantur Debitores, dum pecunias mutuò acceptas Creditoribus reſtituebant. *Calvin. tom.* 2. *Lexic. jurid. v. Reſcribere fol. mihi* 416. *col.* 2. & in hoc ſenſu intelligendi ſunt ſequentes Horatii Verſus; *Satyr. L.* 2.

Putidius multò cerebrum eſt (mihi crede) Perilli
Dictantis quod tu nunquam reſcribere poſſis.

Reſponſum quoque, ad epiſtolas datum, Reſcriptum audit: exemplum dat Martialis *lib.* 2. *Epigram.* 9. *de Nævia.*

Scripſi, reſcripſit nil Nævia, dabit ergo
Sed puto quod ſcripſi legerit, ergo dabit.

hucque referri debet illud Ovidii *epiſt.* 1.

Nil mihi reſcribas, attamen ipſe veni.

Magis tamen ſpecificè, & in ſenſu legali ſi illud conſideretur, ſumitur, & eſt Reſcriptum ut plurimùm, reſponſio ad Libellum præſentatum in ſcriptis data. Hinc Juriſconſulti, quando eos ad conſultationem, relationem, aut petitionem de jure reſpondere oportuit, *reſcribere* dicebantur. *Leg. ex contractu* 44. *ibi*: RESCRIPSIT. *ff. de re judic. Leg.* 33. §. 1.

cederent, uti notat Sueton. *in August. cap.* 53. *Brisson Lib.* 3. *select. cap.* 7. *ex text. in Leg. Libertum* 15. *ff. de in jus vocan. Leg. item* 15. *§. Si quis Libello ff. de injur. Leg. quæsitum* 5. *ff. ad Turpil.* Princeps autem lectis Libellis, & petitione in eis contentâ, maturè perpensâ, subjungebat suum desuper judicium, ac propria manu id subscribebat *Leg. non distinguemus* 32. *§. cum quidam ff. de recept. arbitr.*

Quæ omnia si strictiùs ad Rescriptum Pontificium contrahantur, illud responsum in scriptis ad Libellum supplicem, vel ab ipso Summo Pontifice, vel ejus Delegato sine judiciali causæ examine, processu &c. datum, esse; & per verba *in scriptis datum* â Vivæ vocis Oraculo, & per particulam *sine judiciali Causæ examine* à rigoroso Decreto &c. illud differre, facilè concludes.

Rescriptum largè sumptum dividit Zoesius *tit. de Rescript. num.* 5. in Rescriptum secundùm Legem, præter Legem, & contra Legem. Rescriptum secundùm Legem est illud, quod ad apices juris, & observato rerum usu datur: Rescriptum præter Legem circa ea versatur, vel, quæ jure decisa non habentur, uti sunt Litteræ beneficiales, vel, quæ supplicanti ex pura Principis liberalitate, aut benevolentia conceduntur, nec sunt secundùm jus, nec contra illud, & ideo propriè *Beneficia Principis* nuncupantur; Rescriptum verò contra Legem est id, quod contra communes juris regulas Oratori conceditur, quemadmodum fit in dispensationibus, privilegiis &c. Videtur quidem tale Rescriptum omni valo-

re

valere ambigendum non eſt, vocaturque *ſpeciale Privilegium.*

Celebrior, & doctior eſt apud Juriſperitos, & Lexicographos diviſio Reſcriptorum in Reſcripta gratiæ, juſtitiæ, & mixta; cum enim à tenoris vel materiæ qualitate Reſcripta ſuum nanciſcantur intellectum & formam *Cap. Sedes de Reſcript. cap. inter §. Cæterum de fid. Inſtrument. &c.* & vel gratia, vel juſtitia disjunctim, vel gratia & juſtitia conjunctim, materiam Reſcriptorum concludant, dicta diviſio meritò ſolemnior retinetur, & omnis alterius mentio hîc omittitur. Sunt autem Reſcripta gratiæ illa, quæ ex mera Principis clementia procedunt, cum gratiam facere ſit imminuere, vel relaxare juris rigorem, quod Principis eſt. Reſcripta Juſtitiæ econtra ea ſunt, quæ jus adminiſtrari præcipiunt cum cauſæ cognitione, & debent eſſe perennia, ſicut explicat Accurſius *in L. 2. de diverſ. Reſcript.* dicens: *quæ ad jus reſcribuntur, perennia eſſe debent.* Eſtque in iis cognitio cauſæ neceſſaria, citatis illis, quorum intereſt, ob clauſulam iis apponi ſolitam: *Si ita eſt*, vel *ſi conſtiterit &c.* cujus vigore Reſcripta admittunt probationes & exceptiones in contrarium. Reſcripta autem mixta ſunt illa, quæ gratiam & juſtitiam inſimul continent, uti foret, ſi Papa alicui beneficium conferat, ſimulque Executorem, collatâ ei rebelles coercendi poteſtate, conſtituat.

delicet, ſupplicatione, & concluſione *citans Baldum in c. ſuper litteris n.* 14. *de Reſcript. Engel. eod. tit. n.* 6. *&c.* Priores duas eſſe partes extrinſecas, facilè, & inde deducitur, quod ſe contineant ex parte Oratoris, deſiderium ſuum, hujuſque, quibus ſuffulcitur, rationes, Principi exponentis, eumque pro favore Reſcripti ſupplicantis: concluſio econtra eſt pars intrinſeca, ſeu potius ratio eſſentialis & conſtitutiva Reſcripti, qua Princeps mentem ſuam manifeſtat.

Qui ad Reſcriptorum diviſionem reflectit, eorum materiam eſſe, & gratiam, & juſtitiam, vel diviſivè, vel copulativè ſumptas, illico concludet: forma autem illorum, eſt ipſa verborum expreſſio & tenor, voluntatem Principis declarans.

Hic ita ſervari debet, ut, ſi ſubſtantiale quid non ſervari contingeret, actus ſequens ipſo jure foret irritus, & nullus, uti patet *c. cum dilecta* 22. *de Reſcript.* qui enim excedit, aliud quid facere videtur, aut ageret poteſtate, quam non habet. Subſtantiale autem quid eſſe præſumitur, tum, ſi Princeps certum procedendi ordinem præfigat, tum, ſi forma alia, quàm jus requirit, præſcribatur, tum, ſi clauſula *non aliter*, vel, *ſi ſecus fiat, irritum ſit &c.* Reſcripto addatur, hæc enim ſignat expreſsè mentem Reſcribentis, ac in caſu contrario voluntatem ejus abeſſe notat.

Præter dictam clauſulam limitat Reſcriptum & alia, quæ eſt: *Si ita eſt*, vel, *ſi preces veritate nitantur*. Quamvis etiam hęc appoſita non videretur, eam tamen ſemper ſubintelligendam eſſe clari juris textus probant, inde & Rota *Deciſ.* 318. *n.* 12.

poteſtate in ædificationem, & non in deſtructionem utitur, hoc preſumi debet; Si tamen præjudicium nonniſi modicum foret, illud æſtimari non ſolet. *Pirbing. de Reſcript. n. 39. & Gloſſa marginal. fin. c. 1. diſt. 85. Reiffenſtuel loco cit. ſ. 140. n.* 142. Præter has clauſulas generales, dantur & aliæ ſpeciales, quæ pro qualitate & ratione materiæ ſubiectæ Reſcriptis inſeri conſueverunt, de quibus & Sectiones ſequentes, & conſulendi Juriſconſultorum libri opportunius lumen dabunt.

SECTIO III.

De Perſonis, quæ reſcribunt, & quæ Reſcripta impetrare poſſunt, ac de Reſcriptorum effectu, & tempore, quo operari incipiunt.

PRincipem, cujus eſt gratias concedere, & Juſtitiæ curſum dirigere, ad libellos reſcribere, ex prelibatis neceſſariò infertur. Inde, ſi generalem hanc aſſertionem ad Curiam Romanam in ſpecie contrahamus, in illa Papa, omneſque illi, quibus ille poteſtatem ſuam communicat, aut delegat, reſcribere dicendi ſunt. Ambigere de Papa non licet, quem Principem ſcimus, & contra Sectarios credimus, inſignitum poteſtate, tum temporali, tum Eccleſiaſtica, quam in duplici gladio, à Petro Chriſto olim per verba *Domine, ecce duo gladii hîc*, præſentato, expreſſam eſſe Interpretes aſſerunt. Illi autem,

qui

De iure autem civili excluduntur Servi, seu mancipia propriè dicta, quibus Principibus supplicare, & Rescriptum impetrare variè vetitum est. Si tamen Princeps servilem conditionem scivisset, Rescriptum valere docet *Glossa in l. universis c. de prec. Imperat. V. vel Servo*.

Eodem jure coërcentur à Rescriptis impetrandis Hęretici iuxta textum expressum *in l.* 2. C. *de summa Trinitate*: *Scient omnes, etiamsi quid speciale quolibet Rescripto per fraudem elicito ab hujusmodi hominum* (*Hæreticorum*) *genere impetratum sit, non valere*. Procedit quidem textus de Rescriptis Imperatoriis, cum tamen Hęretici ipso iure sint excommunicati, *c. excommunicamus* 13. *de hæreticis*, etiam Jure Canonico illos à Rescriptis impetrandis exclusos esse consequitur ex articulo, quo Excommunicatum excommunicatione maiore quemcunque (extra causam excommunicationis vel appellationis pro sui defensione) Rescriptum Papale impetrare non posse, ex communi & ex *cap. Dilectus* 26. *de Rescript.* statuitur, censeturque in hypothesi Rescriptum huiusmodi subreptitium tum, quia vitium, quod eum contaminat, tacuit, tum, quia communioni hominum, qua propria malitia eum privavit, sese ingessit, dignumq; pœnæ reddidit *c. illud de Cler. excom. minist.* unde & dissonum foret, ut ex eodem facto, quo se culpabilem fecit, beneficium consequeretur. Quod totum firmat textus expressus in *c.* 1. *de Rescript. in* 6. *Ipso jure Rescriptum vel Processus per ipsum habitus non valeat, si ab Excommunicato super alio, quàm excommunicationis vel appellationis articulo, fuerit impetratum*. No-

ſa marginalis rejicit Sententiam Gloſſæ primæ, oppoſitum tenentis. Neque poteſt tale obtinere pro alio, quamvis non excommunicato *arg. c. decernimus* 8. *de Sentent. excom. in* 6. quod & procedit, ſive excommunicatio ſit publica vel occulta, cum jura non diſtinguant, & indiſtinctè de Excommunicato loquantur. Ideo autem caſus excommunicationis, vel appellationis excipiuntur, ne excommunicatus media juſtæ defenſionis, quorum unum contra quodlibet injuſtum gravamen per modum appellationis, aliud verò per modum ſimplicis, querelæ contra ipſam excommunicationem injuſtam, ſuppeditatur, ſibi ſubtracta fuiſſe unquam conqueri queat.

Reſcriptum ab Excommunicato obtentum eſt nullum non ſolùm ope exceptionis, ſed & ipſo jure, & quidem etiam in caſu, quo excommunicatio foret occulta, aut excommunicatus non eſſet vitandus: & ſcitè utramque partem tenet Reifenſtuel *loco cit. fol.* 130. *n.* 46. *& ſeq. citans Barboſam, Abbatem, Felinum, Pirhing.* hunc rigorem in excommunicationis odium adhibitum eſſe aſſerens, & excommunicatis, etiam toleratis, nullum favorem à Concilio Conſtantienſi factum eſſe exinde probans, quod hoc Fidelibus innocentibus conſulere voluerit, & excommunicatos tolleraverit, ne illi cum hiſce communicando cenſuram incurrerent, hinc & in fine, *ſe non intendere per hoc Excommunicatos in aliquo relevare, nec eis quomodolibet ſuffragari*, apertè declarat, ac proteſtatur. Intelligenda quoque eſt hæc Reſcripti nullitas tam pro foro externo, quàm interno, & ante Sententiam Judicis condemnatori-

tori-

pro foro interno eo uti possit, cum vi dictæ absolutionis vinculo suo liberetur, saltem ad effectum Rescripti consequendum. Si tamen absolutio primùm Rescripto superveniret, hoc semper nullum foret, cum fuerit impetratum ab Excommunicato.

De Rescriptorum effectu varia est Doctorum opinio, quorum aliqui tam rescripta gratiæ, quàm justitiæ vim legis habere deducunt, tum ex *l.* 1. *ff. de Constit. Princ. & §. sed & quod Principi, instit. lib.* 1. *de jure nat. gent. & civil. Quod Principi placet, legis vigorem habet*, tum ex Antonomasia, qua dicuntur *privilegia*, quasi privatorum leges, privant enim legem suo effectu, dum seorsìm â Lege Generali aliquid statuitur *cap. privilegium dist.* 3. Alii tamen hujusmodi vim iis denegant, ex ratione, quod non pro tota Communitate ferantur, nec solemniter publicentur, tendantque unicè ad favorem Personarum particularium. Et quamvis corpus tam juris Canonici quàm Civilis abundet Rescriptis vel Pontificum vel Imperatorum, datis ad personas particulares, uti ex eorum initio patet, *consuluisti*, *insinuante*, *postulasti &c.* & consectariò vim Legis habeant, jusque constituant universale, hoc tamen ex primæva sua origine, quâ Rescripta fuêre, non habent, sed id acquisivêre, dum publica auctoritate in corpus juris fuêre relata, & veluti Leges communes acceptatæ. Accedunt tamen hi Auctores primorum opinioni, & Rescriptis *inter partes* vim Legis attribuunt. Ita in specie sentit Felinus *ad rubr. tit. de Rescript. num.* 1.

post

cap. penult. de Rescript. & econtra Rescripta gratiæ à die concessionis, seu tempore *Datæ*, *c. Eam de Rescript.* contrariâ conditione non appositâ: provenitque disparitas ex eo, quod Judex ante Rescriptorum gratiæ præsentationem nullam habeat jurisdictionem efficacem, dum econtra Rescripta gratiæ eo instanti, quo expedita sunt, nanciscuntur (alio non obstante) ius quęsitum & ideo *c. Eum cui 7. de præb. in 6.* summarium concludit *in impetratione beneficiorum inspicitur Data, non præsentatio, vel receptio.*

SECTIO IV.

De Præsentatione, & Interpretatione Rescriptorum.

INtra annum Rescripta justitiæ, & ad lites, habitâ Judicem delegatum accedendi copiâ, pręsentari debere communior est Jurisperitorum sensus, fultus *in c. Si autem 9. & c. plerumque 23. de Rescrip.* Aliàs si Impetrator dolo vel negligentiâ, hujusmodi Rescriptum ultra anni spatium teneret otiosum & suspensum, & interea prodiret secundum, hoc, etiamsi de primo non faceret mentionem, contra primum valeret, & ita in pœnam doli, cui indulgendum nunquam est, statutum esse refert Reiffenstuel cum aliis. Videtur quidem,

impetratum eſt. Præſentatio autem Reſcripti non probatur per aſſertionem Judicis, ſeu Executoris, niſi actus præſentationis ſit extensè ſcriptus, & Reſcriptum originaliter in actis regiſtratum. *Rota deciſ.* 142. *num.* 2. *part.* 2. poteſt tamen probari per teſtes. *Eadem, Deciſ.* 153. *num.* 17. *part.* 5. *tom.* 1. *Recent.*

Reſcripta gratiæ, & ad beneficia, terminum temporis, intra quod præſentari debent, prȩfixum non habent, cum regulariter ſint perpetua, adeo, ut nec morte concedentis (ut infra de eorum duratione dicetur) exſpirent, & in jure veſtigium de prȩfixo hujuſmodi tempore non reperiatur.

Arctat tamen & hanc aſſertionem caſus doli & negligentiæ ſupinæ vel notabilis: doli, cui nunqnam favendum eſt; negligentiæ, quæ in ſpecie prȩjudicat Reſcriptis ad beneficia: hinc in Curia Romana, quando duæ literȩ beneficiales ad eandem Eccleſiam expeditȩ ſunt, primȩ quidem retinent ſuam vim contra ſecundas, verificatâ tamen condiditione: *dummodo tamen dolus tibi (priores litteras obtinenti) non poſſit, vel notabilis negligentia imputari.*

Quandonam autem quis in præſentandis Reſcriptis gratioſis præſumatur negligens, jus non definit, & ideo illud arbitrio Viri Sapientis & probi, vel Judicis relinquit *Gloſſa in c. Si Clericus v. negligenter*, qui & inſpecta Perſonæ qualitate, loci diſtantiâ, ratione cauſæ &c. juſtum ſemper judicium formare poterit.

Ea, quæ interpretationem Reſcriptorum concernunt, apud

enim justitię conceditur ad juris observantiam, nec debet juri communi contrariari, alioquin aut non operatur *c. Rescripta* 25. *q.* 2. aut mutat nomen Rescripti, conversum in privilegium.

Hęc eadem justitię Rescripta, strictam requirunt interpretationem, ac ideo ad casum vel Personam in iis non expressam non debent extendi. *Glossa in cap. nonnulli* 26. *V. Lites restringendæ tit. de Rescript. Rota Decis.* 214. *num.* 3. *part.* 2. nam per Rescripta contentiosa detrahitur Judicum Ordinariorum jurisdictioni, daturque ansa & materia litium, hinc censenda sunt odiosa, & ideo restringenda. Stante dubio, debent intelligi, prout de jure, & ad juris terminum redigi, *Rota variè & in specie Decis.* §. 558. *num.* 5. *par.* 1. Vel opus est redire ad signaturam Principis pro declaratione *Eadem, Decis.* 416. *n.* 3. *p.* 4. *tom.* 1. Mutuant quidem aliquando interpretationem à Stylo Curię Romanę. *Eadem, Dec.* 194. *n.* 3. *p.* 3. nunquam autem eam admittunt ex consensu partium, pręsertim si à forma Rescripti patenter recedatur *Rota Decis.* 222. *n.* 4. *p.* 4. *tom.* 1.

Rescripta gratię econtra, quę nulli inferunt pręjudicium, amplissimam admittunt interpretationem, si enim hęc Principis intentioni adversaretur, ipsemet eam opportunè & facilè impedire potuisset, excipiendo, restringendo &c. pro suo beneplacito, hinc *c. quia circa* 22. *de Privil.* illimitatè statuitur, quod, *cum nihil exceperit & potuerit excepisse, in beneficiis plenissima sit adhibenda interpretatio*. Limita-

S Rescripta, digniorem & hujus Sectionis lectionem de se judicabit, ut, dum illorum duratio in quæstionem trahitur, promptiore responso veritati obvietur. Inde Rescripta Justitiæ, re adhuc integrâ, morte concedentis exspirare, ex vulgari juris regula tenendum est, habeturque hoc in specie & clarè decisum *c. Licèt undique* 30. *de offic. Deleg.* tenetque robur suum conclusio in casu, etiamsi Delegatus mortem Delegantis ignorâsset, cum jurisdictio effectivè necdum transiverit in Delegatum, suppositâ re adhuc integrâ, seu illius usu necdum inchoato *c. Quamvis de offic. Deleg. in* 6. ignorantia autem sola jurisdictionem non tribuat, eam non habenti. *l. privatorum C. de jurisdict. omn. Jud.* Si tamen error communis concurreret, valet processus, cum hic ignorantiæ junctus tribuat jus *L. Barbarius ff. de offic. Præt.*

Sub pari rei adhuc integræ conditione exspirat quoque Rescriptum Justitiæ, Delegante ab officio suo cessante, sive dein cesset per renuntiationem, promotionem, aut aliam quamcunque dispositionem. *Bartolus in Leg. more majorum n.* 16. *ff. de jurisd. omn. Jud. Sanchez L.* 8. *de Matrim. disp.* 28. *n.* 56. *& alii*, par enim esse videtur ratio de cessatione ab officio, ac de morte, cum uterque casus terminet officium & jurisdictionem Delegantis

Res autem & causa non amplius integra dicitur, quando jam ante mortem Delegantis facta est per Delegatum citatio partis, hancque ad perpetuandam jurisdictionem delegatam sufficere tradit *Abb. in c. relatum n.* 5. *de Offic. Deleg.*

idam in dicto *c. relatum*, in quo Pontifex ita loquitur: *Si Delegans ante litis conteſtationem deceſſit, non eſt à Judicibus, quos delegaverat, ex delegatione hujuſmodi procedendum*, tollitur tamen hæc Antinomia à Gloſſa in dicto *c. relatum*, aſſerens, illam Papæ Lucii III. Decretalem fuiſſe correctam per ſequens *c. Gratum* 20. *de Offic. Delegat.* coeuntque in partem hujus Doctrinæ Tancredus, Goffredus, Decius, Layman &c. qui cum Reiffenſtuel addunt, Lucium III. tutiorem tenuiſſe partem, Urbanum verò III., immediatum illius Succeſſorem, amplexum eſſe partem benigniorem, videlicet ſufficere ad perpetuandam Delegantis juriſdictionem, citationem hoc vivente factam, cum per hanc *negotium ſit cœptum*.

Sicut autem Reſcripta Juſtitiæ durant Principe vivente, ac etiam illo vitâ functo, citatione tamen ſecutâ, ita & durant pariter, vel Principe vivente, vel eo mortuo *in Exemplo*, & ideo illa, quantumvis à privato impetrata, *in exemplum*, communiter, & ad differentiam Reſcriptorum gratiæ quæ juxta mox dicenda, Perſonas impetrantium non egrediuntur, *trahi ſolere* aſſeritur, firmant enim quoad modum deffiniendi, & decernendi ſtatum, conſtituuntque legem in ſimilibus caſibus, & probatâ extremorum ſeu expoſitorum veritate allegabilem. Ejuſmodi Reſcripta ſunt Reſolutiones (quæ & Decreta aliquando nominantur) Sacrarum Congregationum in materia Juſtitiæ emanata; emergente enim lite Sacra Congatio, quęcunque illa ſit, partem, de cujus vel jure, vel præiudicio, vel intereſſe agitur, citari iubet, perpenſiſque

ad

eit, nec adversus illud constituendum *cap. indultum* 17. *de regulis juris in* 6. prçsertim si statim effectum habeat, & in alterius damnum non vergat. Si autem gratia foret facienda, illa, exspirante concedente, pariter exspirat; & ratio disparitatis in propatulo & hçc est, quod in casu gratiç factç, ille, cui facta est, ius iam acquisiverit, dum econtra in Rescripto gratiç faciendç, nullum adhuc ius est quçsitum.

Exspirant itidem cum concedente Rescripta gratiæ concessæ per clausulam *usque ad beneficium nostrum*, uti decisum habetur *in c. si gratiosè* 5. *de Rescript. in* 6. Si autem apponeretur clausula, *usque ad beneplacitum Sedis Apostolicæ*, duraret perpetua, à Successore non revocata: nec exspiraret morte concedentis, cum ad revocationem requiratur actus positivus contrarius, qualis sola concedentis mors non est; aliud enim est voluntatem cessare, & aliud eam revocari: per mortem fit prius, per factum exprimens revocationem sequitur posterius.

Exspirant & viâ renuntiationis Rescripta gratiæ, si in solum impetrantis favorem sint edita, cum cuilibet *ex c. si diligenti de foro compet.* licitum sit renuntiare juri suo. Si tamen illa continerent favorem plurium, quilibet quidem, quatenus concludunt favorem suum, & non lçdunt favorem alterius, eisdem renuntiare potest ex *c. cit.* Manca & caduca econtra foret renuntiatio, si lçderetur favor tertii, & quidem in jure jam quçsito &c. *L. id quod nostrum ff. de reg. juris.*

Nec

REſcripta vitiis aliquando affici, eorumque legalem puritatem contaminari, docet experientia, fundata in conditione humanæ fragilitatis, dum ſæpius vel errore ſimplicitatis, vel peccato malitiæ, à jure ſubſidium, vel à Principe beneficium quæritur, eoipſo nullum, quod ſupplicatio, vel dicto errore contra Legis Statuta, vel dicto peccato contra juſtitię vel veritatis tramites affecta reperiatur. Derivant ex hoc vitioſo ſimplicitatis vel malitiæ fonte ſpeciatim obreptio & ſubreptio. Magnâ ambage quęrunt inter has Juriſconſulti differentiam, eandemque conſtituunt in hoc, quod obreptio committatur per falſi narrationem, & econtra ſubreptio per veri reticentiam: Auctores hos amplè citat, & ſequitur Menochius *de arbit. Jud. caſ.* 201. *n.* 9. cum iiſque tenet vitium obreptionis, quâ falſum exprimitur, majus eſſe vitio ſubreptionis, quâ verum reticetur. Alii autem Reſcriptum obreptitium illud appellant, quod ſub callido verborum involucro, aut æquivoco eorum ſenſu impetratur, & econtra ſubreptitium illud dicunt, quod expreſsâ falſitate, vel ſuppreſsâ veritate obtinetur.

Alii econtra obreptionem & ſubreptionem confundunt, &, quod dicitur de una, referunt & ad aliam. *Ita Abb. c. cum dilecta 7. de Reſcript. Jaſon. in L. præſcriptione n.* 1. *c. ſi contra nos. Fagnanus. c. ſuper litteris n.* 5. *de Reſcript.* ubi Auctores contrarios ratione & auctoritate doctè refellit. Liti me

non

veritas occultata: nam si talis expressa sit falsitas, vel veritas occultata, quae quamvis fuisset tacita, vel expressa, Nos nihilominus (saltem in forma communi) litteras dedissemus, Delegatus, non sequens formam in litteris ipsis appositam, secundùm ordinem juris in causa procedat. Si verò per hujusmodi falsitatis expressionem, vel suppressionem etiam veritatis, litterae fuerint impetratae, quâ tacitâ vel expressâ, Nos nullas prorsus litteras dedissemus, à Delegato non est aliquatenus procedendum, nisi forsitan eatenus, ut partibus ad suam praesentiam convocatis, de precum qualitate cognoscat. Ex quo *Abb. ibi n.* 5. tres conficit regulas, quarum *prima* dicit, subreptionem dolosam vitiare Rescriptum in totum: *secunda*, subreptionem ex ignorantia vel simplicitate, si fuit causa obtinendae solius formę Rescripti, substantiam hujus non inficere, casu quo Princeps aliàs, expressa etiam veritate vel falsitate, Rescriptum dedisset: & *tertia* statuit Rescriptum in totum vitiari, si Princeps illud non dedisset, etiamsi ex ignorantia vel simplicitate veritas fuerit suppressa, vel falsitas suggesta.

Ipso iure Rescriptum gratię subreptitium esse nullum, desumitur *ex c. ult. de Fil. Presbyt. in 6.* ubi dicitur: *Talis dispensatio, velut per subreptionem obtenta, nullius penitus est momenti.* Rescriptum verò Justitię subreptitium, non ipso iure, sed ope exceptionis annullatur, *Fagnanus* & alii *in cap. ad audientiam XI. de Rescript.* & fundatur assertio in ipsa Rescriptorum differentia, nam in Rescriptis gratię negotium

doloſi ſtatutum dicit *in text. c.* 1. *& 2. de Fil. Presb. -- In ſuæ perverſitatis pœnam nullum ex iis litteris commodum conſequatur* & *in c. Sedes Apoſtolica* 15. *de Reſcript. -- quia fraus & dolus ei patrocinari non debeat, & ideo tanquam mendax precator careat penitus impetratis*. Inter quæ verba ſpeciali notâ ſignari debet adverbium vel dictio *penitus*, quæ, utpote præciſa, nullam exceptionem admittit *l. ambigendum C. de uſufructu.* Doctrinæ huic, utut ſolidæ, plures adverſantur Auctores, per ſubreptionem doloſam capitulum illud duntaxat, in quo dolus contingit, vitiari contendentes, ex ratione, tum, quod in hujuſmodi caſu duo veluti Reſcripta eſſe cenſeantur, tum quod textus citati ſint pœnales, & ideo ab uno Capitulo ad aliud non debeant trahi, nec eorum qualitates commiſceri, tum, quod juxta regulam juris in 6. *utile non debat vitiari per inutile*. In hoc ſententiarum conflictu Reiffenſtuel. *lib.* 1. *tit.* 3. *de Reſcript. n.* 179. *fol. mihi* 144. ſeligit, defenditque primam, ceu probabiliorem, jurique magis conſonam, & dum ſubſiſtentiam duplicis primæ rationis, in ſecundæ ſententiæ favorem adductę, abſolutè negat, citatam juris regulam diſtinguit, & utile per inutile non vitiari debere conſentit, ſi jure expreſſum contrarium non reperiatur, prout reperiri ait per textus oppoſitos & *Gloſſ. in c. pura* 3. *q.* 9.

Contingit & obreptio ſeu ſubreptio in aliis duabus cauſis, videlicet in cauſa motiva, quę & primaria & finalis dicitur, & impulſiva, quam & ſecundariam appellant: Cauſa

& Oratorem reddant reum doli & mendacii, quod non solum dicendo, sed & tacendo committitur. *L. ea, quæ commendant, ubi Bart. n. 1. hoc inducit ad testes. ff. de contrab. empt. Jas. in l. præscriptione in 2. not. C. si contra jus, vel utilitatem publicam*. Habetque locum tum in Rescriptis contentiosis, tum in gratiosis, imò potius & fortiore ratione in hisce, *Fagnan. in c. super Litt. n. 21. & 22.* Subreptio econtra contingens in causa impulsiva, sive veritate suppressâ, vel falsitate expressâ, Rescriptum non invalidat. *Ita Glossa in C. ex parte 14. V. falsa de convers. Conjug. dicens inter alia, quod non consideratur, quæ fuerit causa impulsiva. Covarruvias l. 1. variar. resolut. c. 20. n. 5. Sanchez lib. 8. de Matrim. disp. 21. n. 11. & 12. Laym., Engel., Pirbing. & alii contra alios & paucos*: nam in casu non tollitur ex parte Principis voluntarium, cum causâ impulsivâ remotâ, adhuc Rescriptum daturus fuisse supponatur, quantumvis non tam facilè & citò, & ad valorem Rescripti, Principis potestas & voluntas sufficiat *c. cum super 23. de Offic. Deleg. &c.*

Errorem autem in causa motiva contingere tunc censendum est, quando una causa sola in Rescripto exprimitur. *Abb. c. qua circa n. 6. de consang. & affinit.* Princeps enim gratiam sine causa concedere vel dispensare non consuescit, cum juxta vulgatum axioma *ratio Legis sit anima Legis*.

In concursu autem plurium causarum, quęnam ex iis fuerit motiva, vel impulsiva duntaxat, *juxta Reiffenstuel. tom.*

verba, ut res, de qua agatur, valere possit potiùs, quàm perire: concordatque textus *in l. quoties in action. ff. de rebus dubiis*, asserens, *quoties ambigua oratio est, communissimum est id accipi, quod res, de qua agatur, magis valeat, quàm pereat.*

SECTIO VII.

De aliis Rescriptorum erroribus.

QUantumvis in Curia Romana Libelli supplices plerumque vernaculâ linguâ exarentur, Rescripta tamen ad eos data, latinè exprimuntur. Ex quo errorem latinitatis, dummodo levis non sit, Rescriptum vitiare infertur, patetque *c. ad audientiam XI. de Rescrip.* ubi Papa Clemens III. ait: *quibus* (litteris) *cum manifestum continent in constructione peccatum, fidem te nolumus adhibere*, citatque Fagnan. *in hoc c. num.* 1. hujus assertionis sequaces, Jo. And. Bald. Bellam. Butr. Card. Anch. Barbat. Felin. &c. additque rationem ex Glossa *in d. c.* quod eoipso, quod Litterę Apostolicę, & Rescripta per plures transeant manus, *& magna maturitate decoquantur*, errorem à tot Ministris non fuisse detectum, & correctum, pręsumi non possit, & ideo litteras deficientes in

dici non deberet, *text. in l. qui habeat ff. de manumissis testament.* ubi, dum Testator, manumissurus Servum unicum, vocavit eum *Crasticum*, cum appellaretur *Crastinus*, declatur: *nihil obesse, quod in syllaba errâsset*.

Error in nomine vel pronomine, Rescriptum aut alia instrumenta non vitiat, si de corpore, de quo senserit Rescribens, constet, *text. l. si in nomine n.* 1. *c. de test.* ubi decisum reperitur: *Si in nomine, vel pronomine, seu cognomine, seu agnomine Testator erraverit, nec tamen, de quo senserit, incertum sit, error hujusmodi nihil officit veritati*, non enim propter nomen, sed propter Personam, & qualitates ei intrinsecas dari Rescriptum certum est. Error quidem in nomine Diœceseos Rescriptum Papale suo valore privat *ex c. significante* 34. *de Rescript.* cum in hoc casu non constet de corpore Personæ, eo ipso, quod plures eodem nomine appellari contingat; & inde, ne hujusmodi Rescripta ad incertas Personas trahantur, caducus illorum tenor præsumitur; quod non contingit in errore circa nomen Personæ, de cujus corpore constat, & proin gratia huic concessa ad aliam Personam trahi nequit.

Rasura in loco Rescripti suspecto, parit præsumptionem doli, seu falsitatis, ideoque ceu spurium reiici potest. Concordant in hoc Jurisconsulti, & patet *ex c. licet* 5. junctâ Glossâ, *V. tenuem de crimine falsi*. Locus autem suspectus censetur, quando cancellatio seu litura facta est vel in causis dispositivis, *Abb. c. ex litt. n.* 1. *de fide instrument.* vel in ea

Re-

Apici juris ſi inhęrere velimus, deprehendimus & alios errores, Reſcriptis vim adimentes, continguntque hi

Vel, ſi ſcripta ſint ſine die datę *Leg. ſi quæ* C. *de diverſ. Reſcript.*

Vel, ſi ſtylus Curię non fuerit obſervatus *cap. quem gravi de crimine falſi.*

Vel, ſi Reſcripta cedant in alterius injuriam *l. ſocium, l. nec damnoſa, l. Reſcripta* C. *de diverſ. Reſcript.*

Vel, ſi plures litterę ſeu commiſſiones, ad diverſos Juces directę impetrentur, non factâ priorum mentione *cap. ex tenore* 16. *de Reſcript.* ubi Pontifex ſtatuit: *Nos igitur attendentes fraudem Presbyteri memorati, duas commiſſiones ſuper eodem negotio impetrantis, quarum altera non faciebat mentionem de reliqua, (quia fraus & dolus alicui patrocinari non debent) decernimus, ut ipſe commodo careat utriuſque.*

CA-

AD pauca, Decretorum Categoriam, aliàs ſat diffuſam, pro more reſtringo & ratione, tum, quod libros Juriſprudentiæ habenti pro caſu neceſſitatis ea obvia ſit, tum, quod amplior illius deductio fini meo non conducat. Inde, quantumvis Decretum pluribus modis, quos Durandus *in ſpeculo tit. de primo & ſecundo Decreto* recenſet, ſumatur, illud tamen ſtrictè ſumptum communiter dicitur eſſe deliberata Judicis proviſio, qua circa ſtatum negotii, citatis partibus intereſſe habentibus, cognitâ causâ, & compilato aliquoties proceſſu &c., auctoritatem ſuam interponit, jubendo, vetando, permittendo &c. Unde Decretum eſt quaſi *Verbum certum* cum deliberatione prolatum, prout illius etymologiam explicat *Bartol. in L. nec quicquam num. 6. ff. de offic. Proconſ. & Legat.*

Ex quo Decretum differt tum à Reſcriptis, cum hæc, præſertim Reſcripta gratiæ, cauſæ cognitionem non requirant, latiuſque pateat Decretum, quàm Reſcriptum, cum omne Decretum ſit Reſcriptum, non verò omne Reſcriptum dici poſſit in vigore Decretum; tum à ſententia interlocutoria, cum per hanc finis controverſiæ principali non imponatur, prout fit in Decretis, appellatione non interjectâ; tum à Sententia definitiva, hæc enim nec ſine litis conteſtatione, nec in abſentem ferri poteſt, quod econtra Decreta non requirunt, pro quo Calvin. *Lexic. juridic. verbo Decretum fol. mibi 433. citat. l. recuſare in pr. ff. ad Treb.* quod autem

de

xavit Decretum, tum Adamo, tum Evæ, tum ſerpenti pœnas in S. Scripturæ expreſſas dictavit, ſtatumque cauſæ abſolvit.

Circa Decreta tamen Curię Romanæ, & pręſertim Sacrarum Congreg. notandum occurrit, quod, etiamſi in ſenſu, in quo quilibet actus Principis, vel Superioris, facultatem delegatam ab eo habentis, *juxta L. ambitioſa ff. de Decret. ab Ord. fact. L. item eorum §. Decuriones ff. quod cujuſque univerſi*, Decretum dicitur, verè Decreta ſint, & talia paſſim nuncupentur, nihilominus tamen aliquoties ſtatum cauſæ non terminent, contineantque duntaxat vota conſultativa, adeoque deciſio, ob contentam in ſupplicatione materię qualitatem, & ob facultatem Papæ reſervatam, ab Hoc dependeat. Exemplum dat caſus alienationis, permutationis bonorum Eccleſiaſticorum &c. quę in Sac. Congregat Epiſcoporum, & Regularium diſcuti, & circa quam attentâ Eccleſię utilitate, uſque ad certam ſummam faciendam facultas ab ipſa Sacra Congregatione conceditur; ſi autem ſumma facultatem ſuam excedit, reſpondet quidem pro gratię conceſſione, ſed hanc per Bullam &c. expediri jubet. Idem contingit in Sacra Congregatione Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum, quæ e. g. in diſpenſatione ſuper Matrimonio tanquam rato, & non conſumato rationes partium ponderat, & pro ea concedenda arbitratur, non tamen illam impertitur, ſed reſcribit: *ſupplicandum*

eſſe

ALiud eſt Decretum primum, & aliud ſecundum; quod præſertim attenditur in caſu, quo Actor mittitur in poſſeſſionem bonorum, & quo Decretum primum eſt juſſio Judicis, per quam Actor ob contumaciam rei mittitur in poſſeſſionem bonorum petitorum, cuſtodię causâ. *c. quoniam* 10. §. *in aliis ut lite non conteſtata*. Decretum verò ſecundum, eſt ſecunda Judicis juſſio, per quam Actor ob perſeverantem Rei contumaciam verus conſtituitur bonorum ex primo Decreto detentorum poſſeſſor, ſervatâ tamen Rei legitima defenſione ſuper eorum proprietate. *Ita Zoeſius de Judiciis n.* 2. *Pirhing. n.* 17. *cum aliis*.

Aliud Decretum eſt particulare, quod dirigitur vel ad unam Provinciam *c. quod ſcripſi* 35. *q.* 3. vel ad unam Perſonam, *c. petiſti* 7. *q.* 1. & hoc ad conſequentiam non contrahitur: aliud autem Decretum generale, quod ad omnes dirigitur *c. omnia* 25. *q.* 1. quod, cum definiat, conſequentiæ ſtatuit exemplum. *c. hâc conſonâ* 25. *q.* 1.

Aliud eſt proviſionale, quod interponi ſolet manente timore damni ex mota lite aliàs orituri: aliud conditionale, quod nihil ponit in eſſe, & non obligat conditione non purificatâ.

Scitu dignior autem eſt diviſio Decreti in circumſcri-

ptum

decimare volens forum laicale obtinet à Principe, vel ejus ſignatura novum Decretum, ſeu Reſcriptum, quod ſequenti formula exprimitur: *prævià circumſcriptione actorum nulliter factorum in Curia laicali declarari cauſam ſpectare ad Forum Eccleſiaſticum*. Ex quo ſequitur, quod Decretum circumſcriptum ſit nullum & in nulla habenda conſideratione. Decretum irritans eſt illud, quod Litteris Apoſtolicis pro gratia tam ſpeciali quàm generali, quę firmat ſtatum, inſeritur, & exprimitur per verba: *Decernentes irritum & inane, ſi ſecus ſuper his, à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ìgnoranter contigerit attentari*.

Tale Decretum qualificat omnia in Litteris contenta, claudit os, ligatque manus & Judici & parti. Rota *Dec.* 26. *n.*11.*p.*8. *Deciſ.*107.*n.*5.*p.*9 *tom.*1.*recent.* Card. de Luca *de Regal. diſc.*74. *n.*7. *&c.* per verba coarctativa, ac præceptiva inducit formam, quâ non ſervata, actus ipſo jure corruit ex defectu intentionis, v. g. Summi Pontificis. Fagn. *in cap. Tuæ Fraternitatis num.* 5. *de Sponſal. & Matrimonio*. Tollit Stylum, uſum & conſuetudinem contrariam, tum præteritam, tum futuram. Rota *Deciſ.*302.*n.*13.*p.*5. *tom.*2. *recent. Fagnan. in c. cum olim n.* 37. *de mai. & obed. fol.* 515. *& c. non amplius n.* 30. *de inſtit.* inficit poſſeſſionem & pręſcriptionem. Card. de Luca *de Judic. diſc.* 3. *n.* 13. *& diſc.* 25. cauſatque infectionem, tam in poſſeſſorio, quàm petitorio, pręſertim adverſus Decreta Conciliaria. Idem *de Benef. Diſc.* 96. *n.* 9.

SECTIO III.

De effectu, & respectu Decretorum.

DEcretum justitiâ munitum, seu sententia primi Judicis, qui ad tramites juris pronuntiavit, transit in rem judicatam, & executioni demandatur *l.* 2. *ubi Gloss. Baldus n.* 6. *Bartolus in princip. & Castren. sub n.* 3. *de re judic.* dum econtra Decretum justitiâ non suffultum robur rei judicatæ nunquam recipit, & ideo appellationem meretur, executione suspensâ. *Rota coram Cavalerio Decis.* 270. *n.* 1. *&* 5. Quod extenditur & ad Decreta Interlocutoria, quoad partem, qui ea obtinuit, non verò, quoad Judicem, qui ea revocare potest. *Gallesf. de obligat. Camerali q.* 36. *n.* 20. *& sequent.*

Et sicut Decretum excessivum, & contra formam juris relaxatum est nullum, etiamsi excessus sit in minimo, *Rota Decis.* 302. *n.* 12. *p.* 14. vel dolosè extortum, etiamsi foret confirmatum *Rot. Decis.* 616. *n.* 4. *p.* 5. *tom.* 2. ita econtra editum ad regulas juris, & cum maturo rei examine obtinet vim legis *Rota Decis.* 183. *n.* 6. *p.* 1. *t.* 1. habetque præsumptionem pro se & pro sui valore & justitia, donec contrarium probetur. *Rota variè & in specie Decis.* 287. *n.* 5. *Recent.*

Et

Doctoris judicium noſtrum conformemus, *quanto magis illud accomodare debemus doctrinæ & ſapientiæ tot Eminentiſſimorum Patrum, qui ſumma cum maturitate in rebus, in quibus quotidiè verſantur, definiunt.* Et in ſpecie Decreta Sac. Congregationis Concilii vim legis habere docet cum aliis *Fagnanus in cap. quoniam n.* 8. *de Conſtit. tom.* 1. cum enim hæc Sac. Congregatio declaret Concilii Tridentini ſenſum, novam legem non facit, ſed antiquam firmat, & ideo declaratio hujuſmodi mutuat ſuam vim ab ipſo declarato, uti expreſsè tradit Paulus de Caſtro *conſ.* 339. *col. pen. n.* 5. *verſ. quæritur l.* 1. dicens: *vim omnem, quæ ineſt diſpoſitioni declaratæ, cenſeri etiam ineſſe illius declarationi*, quia declaratio retrotrahitur ad principium actus declarati, uti tenet idem Fagnanus *c. quod à nobis n.* 20. *de cland. deſponſ. f.* 29. qui & decem legalibus argumentis hanc Decretorum vim *in dict. cap. quoniam loc. cit.* demonſtrat, quem & ſequitur cum aliis *Clericatus de Beneficiis Diſcord.* 29. *n.* 34. *fol. mibi* 80. idque ad Sacras Congregationes Epiſc. & Regularium & illam de Sacris Ritibus, contra Doctores ampliat, qui quidem harum Congregationum Decreta, ceu fœtum Doctrinæ agnoſcunt, eaque *Doctrinalia* nuncupant, iis tamen vim legis denegant, eâ potiſſimum ducti ratione, quod ea nec legitimè promulgata, nec Epiſcopis pro promulgatione fuerint communicata, aut, quod ſæpius ipſæ Sacræ Congregationes ab iis recedant, & ea revocent: ex quo capite van Eſpen *tom.* 1. *Juris Eccleſiaſt. part.* 1. *tit. xx. cap.* 5. *num.* 17. *fol. mibi* 140.

Ubi & fortiter refellit doctrinam contrariam, qua quidem Decreta hujusmodi, Doctrinalia agnoscuntur, vis tamen legis iis denegatur, & argumenta in contrarium adducta solidè & fusè refutat.

Utriusque partis Doctores quantumque discrepent in ratione legis, vel non legis, varientque in - & circa Sac. Congregationes, harum tamen Decreta, si in forma authentica cum subscriptione & sigillo Cardinalis Prçfecti, & Secretarii non producantur, omni valore destitui, concordes & in specie de Decretis S. Congregationis Concilii ex subsequente Decreto inferunt:

Cum Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum sæpius ac novissimè sub die 29. April. 1621. inhærendo Constitutioni fel. record. Pii IV. quæ incipit: Benedictus Deus, *decreverit Indici Librorum probibitorum addendas esse omnes, & quascunque Declarationes, interpretationes, seu decisiones sub nomine ejusdem Sacræ Congregationis Concilii absque illius auctoritate impressas, & imprimendas: Cumque ad illius notitiam pervenerit quamplures ex Declarationibus, interpretationibus, seu decisionibus juxta contingentiam casuum, illorumque qualitates & circumstantias, à se diversis temporibus factis secundùm ea, quæ proponebantur, fuisse alteratas, immutatas, diminutas, ac forsan aliàs mentito Sac. Congregationis nomine confictas, nulloque propterea authentico sigillo munitas, istasque per Tribunalia tam in Urbe, quàm per Orbem circumferri, ac*

impri-

gregationis Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Simplicitatis autem foret inter hasce Resolutiones recensere & eas, quas liber *thesaurus Resolutionum Sac. Congregationis Concilii* intitulatus, & hucusque in tomis 14. consistens continet, cum hujus tomus unus in facie almæ Urbis, & Sac. Congregationis prædictæ præscitu, annuatim ê typo prodeat, suppleatque nonnihil promulgationem, ex cujus supra memorato & prætenso defectu, Resolutionibus hujusmodi vim legis nonnulli Auctores denegant; prçsertim, cum ex Pignatello *tom.* 1. *consult.* 55. *n.* 7. Decreta typis edita, omnem ignorantiæ allegationem excludant.

Decreta denique cum clausula generali *non obstante* obtenta valent, & adimunt robur Decretali, non tamen infirmant dispositiones Conciliares, cum hæ requirant specialem mentionem, atque derogationem *Bald. in l. humanum, n.* 2. *C. de Leg. & Constit.* Imò à solo Papa, aut alio Concilio generali iis derogari posse tenuit *Rota coram Card. Cavalerio Decis.* 101. *n.* 2.

SE-

Delegatorum, si ad executionem non deducantur, manent & sunt anima sine corpore, & corpus sine vigore. Est autem executio Decreti *spontanea*, actus vel positivus, vel negativus, quo ii, quos Decretum afficit & tangit, hujus tenori sese conformant. Executio econtra *coacta*, est actio, quâ Decretum vel operâ ipsius Principis, vel ministerio suorum Deputatorum opportunis, & aliquoties violentis remediis ad effectum perducitur, inde & *Executores* dicuntur, qui à Prętore judicatum exequendi causâ dantur. *Briss. cit. Calvin. Lexic. tom.* 1. *ver. executor*.

Sistitur utraque executio ab Appellatione judiciali justè interjecta, cum hæc effectum Sententiæ, vel Decreti suspendat, hujusque vires infringat, ac si latum non esset. *Rota Dec.* 624. *n.* 8. *p.* 4. *tom.* 1. *Recent. Card. de Luca de Judiciis disc.* 36. *n.* 45. *fol.* 124. *col.* 2. *& disc.* 37. *n.* 46. Hanc tamen regulam non intrant Decreta Principis, sive versentur in gratiosis, vel contentiosis, & appellationem non admittunt, sed duntaxat ob- vel subreptionis vitio notari possunt ex circumstantiis omissis. *Cap. cum adeo* 17. *de Rescript. Card. de Luca cit. disc.* 36. *n.* 7. *fol. mihi* 127. *col.* 2.

Ut Decreti executio legitimè fiat, ex eisdem, & non ex noviter deductis justificari debet; ad effectum verò obtinendi confirmationem Decreti in prima instantia lati, illud etiam ex noviter deductis justificari potest, cum pendente causâ appellationis subsistat regula: *non deducta deducam, & non probata probabo*, prout distinguit Rota *coram Seraphi-*

talis habetur, casu quo appellatio legitimè jam foret interposita. *Dec.* 522. *n.* 7. *&* 8. *p.* 4. *tom. cit.* aut facta contra formam Decreti, præsertim si hæc sit essentialis, & non instructiva tantùm, cum prima debeat servari ad unguem *Decis.* 340. *n.* 4. *p.* 13. Executor enim finem suæ commissionis excedere non potest sine suæ facultatis abusu, teneturque tenorem Mandati seu Scripturę, vi cujus procedit, intra suos terminos observare, cum in eo Mens Principis, vel Deputati sit expressa, & facultas ipsius Executoris restricta, patetque tum *l. diligenter ff. Mandati* tum *c. cum dilecta* 22. *de Rescript.*

Executor Decretorum est ille ipse, qui ea relaxavit, aut sunt ii, quibus ille executionem commisit; patetque primum ex ratione analogica, quam Decretum habet cum sententia, quam ab ipso eam ferente executioni dari posse Reiffenstuel *tom.* 2. *tit.* 27. *de sent. & re judic. n.* 167. *fol. mihi* 404. *col.* 1. certum supponit, & contrariæ rationis solutione probat; secundum autem desumitur ex eo, quod Executor, qui supponitur esse inferior, Principi seu Judici superiori, præsertim Ecclesiastico, obedire teneatur *c. significasti* 7. *&c.*, *c. Pastoralis de offic. & potest. Delegati. &c.*

Potest & Decretorum executio restringi, aut prorogari juxta illius, qui ea relaxat, arbitrium & libitum, patetque ab exemplo infelicis Decreti, in Paradiso contra nostros Protoparentes emanati; dum enim contra Adamum & Evam illud

ELEN-

Re-

stante Julia Caraffa, Principissa Roccellæ, in perpetum privilegiat. *Paulus V. ibi*

Castanetum à Joanne Feriolo de Colaro cum perpetuo Missarum onere relictum vendi, & pretium in restaurationem novæ Domûs, & paramentorum converti concedit. *Idem.* 63

Annibali Bottaro, in Conventu Seminaræ artem medicinæ, non obstante suscepto S. Presbyteratûs Ordine exercendi, uti prius, facultatem elargitur. *Urbanus VIII.* ibi

Epistola S. Congreg. Concilii, Quartam funeralem à Fratribus Domûs Cathacensis non solvendam esse, Archiepiscopo ibi rescribitur. *cum nota.* 64

Epistola S. Congreg. Episc. & Regul. Fratribus Cotronii Oleum Sacrum pro Conventu asservandum subministrari, Episcopo loci imponitur. 65

Libros in Bibliotheca Domûs veteris Civitatis Rhegiensis positos, & ponendos, Fratribus utriusque Domûs inibi pro usu communes esse decernit. *Urbanus VIII.* ibi

Novam Domum in loco Montis Leonis antiquâ destructâ fundari indulget. *Idem.* ibi

Capitulum Provinciale, in quo Frater incapax in Custodem Capituli Generalis, & unus ex Sociis P. Ministri Generalis in Provincialem electi fuerant, annullat, aliudque Capitulum pro legitima electione convocari, Eminentissimo Cardinali Protectori committit. *Idem.* 66

tuam Sancti Antoni Patavini in Habitu Capucino retinere, eam intus- & extra eorum Ecclesiam processionaliter deferre, Vexillis, Velis, aliisque sacris mobilibus cum dicti Sancti Imagine (absque inscriptione tamen *verioris formæ Habitus*) uti, licitum esse declaratur. *cum nota.* ibi

Decreto S. Congreg. Rituum. Festum S. Crucis in Terra Cutri etiam à Fratribus nostris ibidem, ritu tamen nostrum Institutum non excedente, eodem die, quo PP. Reformati illud celebrant, celebrari posse indulgetur. 72

Decreto S. Congreg. Concilii, Instantia nullitatis contra Professionem à Fr. N.N. sub prætextu morbi incurabilis &c. facta reprobatur. 73

Decreto S. Congreg. Episc. & Regul. Ad Superiores Locales Provinciæ Bannitis, & criminaliter inquisitis asylum præbentes pœnæ aliàs taxatæ extenduntur. 74

Decreto S. Congreg. Episc. & Regul. Tertiam partem reddituum ex testamento Francisci Milardi relictorum cum tertia parte instrumentorum &c. novo Fratrum Flumariæ Valetudinario consignari indulgetur. 75

PROVINCIA COSENTINA.

Ad instantias Syndicorum, & Electorum Civitatis Montis Alti Moniales in novum Monasterium induci; à qualibet

Mona-

PROVINCIA S. ANGELI IN APULIA.

Cen-

PROVINCIA PANORMITANA.

rium

PROVINCIA MESSANENSIS.

Archiepiſcopo Meſſanſi committit, obligatione ſupplendæ eleemoſynæ prius ſublatâ. *Clemens* XII. *ibi*

PROVINCIA SYRACUSANA.

Pontificio Vivæ vocis oraculo, Provincia ex Conventibus Syracuſanis erigitur. 194

Petium terræ, Domui Mazzarini annexum, mediante Syndico vendi, & pretium inde redactum ad opus Clauſuræ converti indulget. *Innocentius* X. *ibi*

Ablegatum à ſe ob Religionis negotia Fr. Innocentium à Calatagirone Miniſtrum Generalem, Regi Chriſtianiſſimo commendat. *Idem*. 195

Nec non Reginæ Chriſtianiſſimæ. *Idem*. *ibi*

Duci Aurelianenſi. *Idem*. *ibi*

Ac Julio, Cardinali Mazzarino. *Idem. cum nota*. 196

Sacras Reliquias ab eodem Fr. Innocentio à Calatagirone tempore ſui Generalatûs conquiſitas, & Eccleſiæ Domûs dicti Loci Calatagironis aſſignatas, extrahi vetat, & prohibitionis copiam in loco conſpicuo affigi mandat. *Innocentius* X. *cum nota*. 197

In Hoſpitio Syracuſæ, Fratrum Infirmorum commodo deſtinato, Perſonas Sæculares, cujuſvis ſint gradûs & conditionis recipi, hoſpitari, aut pernonem annullare cupientis, S. Congregatio Concilii inducias & reviſionem ſententiæ Definitorii Generalis ordinat, ac *ad Mentem* reſcribit. 201

Decreto S. Congreg. Concilii Cauſas nullitatis Profeſſionum ab Epiſcopis Provinciæ Siculæ ſine Superiore Regulari recognoſci inhibetur &c. *cum nota*. 203

PROVINCIA APRUTINA.

In ſitu Eccleſiæ S. Mariæ Loci Catiniani novam Fratrum Domum erigi, dictamque Eccleſiam, diſmembratis prius illius redditibus et juribus, Fratrum uſui relinqui indulget. *Gregor. XIII.* 205

Ceſſionem cujuſdam petii terræ, et alterius aſſignationem pro Conventu Camplorum comodiùs ædificando, Communitatem inter et Monaſterium Monialium B. Mariæ Angelorum Ord. S. Benedicti ibidem ratihaberi committit. *Idem*. 206

Epiſtolà S. Congreg. Epiſc. et Regul. Novam Domum in loco Ophæni erigi, et aliam in Provincia ſupprimi, P. Miniſtro Generali comittitur. *c. n.* 207

Legatum perpetuum ab Antonia Oliva Fratribus relictum ad perfectionem fabricæ Domûs S. Michaelis Civitatis Aquilæ converti committit. *Paulus* V. 208

Situm pro nova Fratrum Domo in Civitate Ortonenſi legatum vendi, et pre-

PROVINCIA CALARITANA IN SARDINIA.

PROVINCIA TURRITANA.

CU-

PRO-

versalis Inquisitionis Decre[illegible] *firmato integrè insistendo, juxta Declarationem ejusdem Decreti à SS. D. N. Urbano PP. VIII. die 5. Junii 1631. factam declaro, quod, quidquid Sanctitatis, aut cultûs hujusmodi Viris attribuitur, id non super eorum Personas, sed mores & opinionem duntaxat cadant, & Facta immixta totum auctoritatis pondus à Chartis historicis, aut Auctoribus & Libris, è quibus illa hausta & deprompta sunt, mutuent: eapropter omnia in eo sensu & fide, quam seclusa mea narratione obtinerent, eâ, quâ par est erga Sanctam Sedem, reverentia & obedientia relinqui, accipi, & teneri cupio. Et ita profiteor & protestor.*

PRO.

REgnum Neapolitanum, aliàs & Regnum Siciliæ citra Pharum, vel etiam Apuliæ appellatum, tum ob vastitatem, quâ dimidiam fere ad Orientem vergentis Italiæ partem concludit, Sedesque Episcopales 140. incirca numerat, tum ob Principum, Ducum &c. ac Nobilium copiam, qua Antonomasiam Regni Nobilis tulit, tum ob delicias sitûs, in quo ubertas agrorum, aëris salubritas, decor Urbium, mineralium varietas, ilicium aquarum &c. gratissimum & voluptatis & utilitatis certamen exhibent, verè Regiæ gloriæ Sedem esse, amplè describunt Historiographi.

Inde ut & ramus nostræ Reformationis, cujus arbor in alma Urbe & per Umbriam & Marchiam firmas jam fixerat radices, illuc ad florem transferatur, fuit attenta primorum nostrorum Patrum cura, & operosum illorum Studium. Eapropter ad initium anni 1530. Fratres ad Civitatem, Regni Principem, Neapolin ablegârunt, quibus Charitas Nobilis Mulieris Mariæ Laurentiæ Longę (de qua uberior restat, & sequitur sermo) diversorium curavit, & illius operâ Cardinalis Vincentius Carrafa primum Domicilium seu Ædiculam S. Euphebii, vulgò S. Ephremi præbuit. Huic paulò post Monasterium seu Conventus, retento S. Euphebii nomine, fuit adiunctus, cujus ædificatio constructa crevit in Templum Sanctum in Domino: crevit in Provinciam Religiosæ virtutis decore celebrem. In hac Ven. Dei Servus Fr. Jeremias à Valachia, Laicus, arctam divinæ legis, & perfectionis Semitam feliciter intravit, zelanter cucurrit, & gloriosissimè consumavit, itaquidem, ut Sacer Romanorum Patrum Consessus de illius Beatificatione per plures deliberaverit annos, &, quantumvis in præsentia causa jam sileat, spes tamen Sacri non jaceat honoris. Habuit Jeremias in hac sua Semita, & Pręcursores & Sequaces, fuitque florens semper in hac Provincia virtus potens illa vis, quæ & Principes Regni alligavit in Religiosæ vitæ compedibus, & Nobiles Civitatis per spontaneum Vitę Capucinæ in hac Provincia delectum, Evangelicæ perfectionis strinxit manicis, fueruntque horum

Ex Principum Prosapia.

Fr. Angelicus & Fr. Bonaventura à Neapoli, ex Stemmate Aquaviva, & Ducibus Hadriæ, Conversani, Nucum &c. Principibus Terami, Marchionibus Tripuzii, Dominis Pali, Nerithonis &c.

[illegible]
Verdichii, Principibus Guardiæ, & S. R. Imp. &c. Ducibus Magdalonii, Marchionibus Argentii, Cerretanorum Comitibus, Civitatis S. Agathæ Gothorum Dominis utilibus, Castri Cancelli Baronibus &c.

Fr. Hyacinthus & Fr. Robertus ex Principum Normannorum Sanguine, & Familia Scalione, Comite Capitanatæ, Samnii &c. Martorani, & Pistæbellæ Dominâ &c.

Fr. Joannes à Neapoli, ex Vetusta Progenie Rufforum, Ducum Banaræ, Baronum Solani, Principum Mottæ, S. Antimi, S. Joannis, Valadini &c. Baronum Amandolæ, Roccafortis, Condusuri &c. Dominorum Flumaræ, Curingæ, Maydæ, Civitatis S. Petri, Venæ, Ingurtii, Acconiæ &c.

Fr. Laurentius à Neapoli, ex Propagine Aquaviva de Aragonia, & Ducibus Hadriæ, Principibus Terami, Marchionibus Aquavivæ, Bitunti, Arenæ &c. Comitibus Juliæ novæ, & Joviæ &c. qui, cum Ordo noster suos ad Pontificatum assumi tuno nollet, ad Cistercienses transiit, & paulò post Mytra Cajacensi insignitus fuit.

Fr. Thomas à Neapoli ex Germine Milanorum, Marchionum Sancti Georgii, S. R. Imp. Principum Ardoris, Polistenæ &c.

Ex Ducali Satu.

Fr. Antonius à Cajeta ex Familia Laudatorum, Ducum Marzani &c.

Fr. Franciscus Maria à Capua, ex Genere de Balzo, Familiæ Primogenitus, ac Ducum Schiavorum ultimus.

Fr. Franciscus à Neapoli, Proles Ducalis Familiæ Pignatelli, Dominæ Tuffilli &c.

Fr. Joannes à Neapoli, ex Familia Crispana, Duce Mirannæ &c.

Fr. Ludovicus à Neapoli, ex Ducibus Guardiæ, & Familia Marra.

Fr. Nicolaus Maria à Neapoli ex Stirpe Macedoniorum, Ducum Gryptellarum &c.

Fr. Philippus à Burgo, ex Stemmate Moles-Trivultii, Familiæ Primogenitus, Dux Paretis &c. postquam Monasterio Montis Senarii in Hetruria Ord. Cisterciensis de la Trappe *nuncupati Abbas præfuisset, in Provincia ejusdem Hetruriæ, Habitum nostri Ordinis suscepit.*

Fr. Urbanus à Neapoli, Soboles Familiæ Franchorum, Ducum Longani, Marchionum Taviani &c.

Ex

Fr. Thomas à Neapoli, ex Domo, & Familia de Aquino, & Marchionibus Petræ Pulsinæ &c.

Militiam Maris cum castris D. Francisci inter Nos mutârunt Equites Hierosòlymitanì &c.

Fr. Antonius à Cajeta, ex Familia Laudatorum, Ducum Marzani.

Fr. Franciscus Salino, Hispanus, Filius Præsidis Regiæ Cameræ.

Fr. Hieronymus à Neapoli, ex Familia Grisona.

Fr. Joannes Baptista à Neapoli, ex Mastrillana Domo, & Marchionibus Marzani.

Fr. Matheus à Neapoli, ultimus Familiæ Surgentiæ.

Prolixum æquè ac etiam forsan tædiosum foret cuncta recensere individua, quæ Provincia hæc, à Nobilibus, Patritiis, Sago Togaque claris numeravit Familiis; genus & speciem harum duntaxat celeri superficie proferre, aptiùs & consultiùs esse censetur. Sunt inde sequentes:

Abbatissa, de Afflicto, Alphana, Anchillaria, Anphora, De Bonhominis, Brancaccia, De Calce, Campania, Capasina, Capiccia ladra, Capiccia — Galeota, Caputa, Carrafa, Carmignana, Cioffia, de Corduba, Correalis, Corsina, Cortesia, Crispana, Dentica, Donnursa, Flocciaria, Florentina, Gajana, Gentilis, Grimalda, Grisona, Henrica, de Lopez, Magdalena, Mormilensis, de Nobilibus, & Nobilonis, Ortix, Pagana, Paschalis, Pistacchia — Brancaccia; De Ratta, de Rocchis, de Rubeis, Salinia, Sancia, Sanchez, de Sangro, Simonella, Surgentia, de Tupho, Villana, Vitellia, Vulcana &c. &c.

Quos autem à Mundo Provincia recepit Candidatos, sine honore Religio non tenuit, nam (præter Fr. Silvestrum Hypponiatem, Generalem, in hac Provincia Professum, & Fr. Silvestrum Procuratorem Generalem, Eidem aggregatum) Fr. Hieronymum à Sorbo, ex illius, qui in manibus nostris volvitur, & privilegia Fratrum Minorum &c. compendiat, Libro, Ministerio Generali decoratum fuisse facilè recordamur.

Fr. Alphonsus à Svessa, cui Patria prius Sedem Canonicalem in Ecclesia Cathedrali dederat, occupavit postmodum apud Nos ternâ vice locum Definitorii Generalis, habuitque in Officio honoris Successores

Fr. Anselmum à Petra Molaria, de quo primus Bullarii Tomus sermonem fecit, paulo post hic renovandum.

Fr. Franciscum à Neapoli, Severinæ Familiæ Primogenitum, suprà memoratum,

nales.

Dedit & extra Ordinem Viros Honore & Officiis celebres, dedit Ecclesiæ Tropeensi Episcopum Fr. Angelicum Viglinum, cujus merita compendiat primus Bullarii Tomus: dedit Officio S. Inquisitionis Neapolit. Consultores, Curiæ Episcopali Examinatores, Aulis Regum & Principum Concionatores, & Reipublicæ Litterariæ Scriptores, quorum quinquaginta, qui opera sua publici fecêre juris, ordine alphabetico Nicolaus Toppius in sua Bibliotheca Neapolitana anno 1678. impressa numerat, & quorum plures facilè jam reperiet, qui Libros Ordinis inspiciet.

Complectitur Conventus Fratrum XXXIX.
Hospitia XI.
Monasteria Monialium IV.

Mona-

Ad perpetuam rei memoriam.

DEbitum Pastoralis officii Nobis ex alto commissi requirit, ac Nos ad id promptos excitat, ut ea vota, quibus prudentes Virgines, Religionis Habitu assumpto, uni Sponso Jesu Christo, Voto celebri Virginitatem suam præstent, & accensis lampadibus eidem Sponso, qui speciosus est præ filiis hominum, obviam ire possint, ac exinde flores honoris, & honestatis fructus, ac regularis disciplinæ propagatio proveniant, ad exauditionis gratiam admittamus, & plenis favoribus prosequamur.

Sanè pro parte dilectæ in Christo Filiæ Mariæ Laurentiæ Longæ Mulieris Catalanæ Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod ipsa Maria, quæ Hospitale pauperum infirmorum Incurabilium Sanctæ Mariæ de Populo Neapolitan. erigi, & à fundamentis construi, & ædificari procuravit, ac in eo circa alimoniam dictorum pauperum continuò versata fuit; nunc infirmitatibus gravata, & in ætate senili constituta, zelo religionis, & devotionis ducta, ex activa ad contemplativam vitam, uti securiorem, se transferre cupiens, unum Monasterium Monialium sub invocatione Beatæ Mariæ de Jerusalem apud dictum Hospitale in loco, inibi per Eam designato, ex piis eleemosynis, & bonis sibi à Deo collatis construi facere incœpit, & nonnullas pauperes Fœminas, quæ Divinum Officium in eo quotidie persolvunt, recepit, ac pro ipsius Religionis propagatione, cultûsque, & Divini Nominis augmento, & gloria dictum Monasterium in suis structuris compleri facere desiderat, si sibi ad id Apostolicæ Sedis licentia Superioris, seu Rectoris Ecclesiæ, intra cujus Parochiæ limites locus incepti ædificii Monasterii hujusmodi consistit, aut Rectorum dicti Hospitalis licentiâ minimè requisitâ, ad debitum complementum reduci faciendi, authoritate Apostolica, tenore præsentium licentiam elargimur, illudque, si jam, aut postquam convenienti clausura munitum fuerit, in Monasterium Monialium Tertii Ordinis Sancti Francisci juxta Regulam Sanctæ Claræ, sub invocatione prædicta, pro una Abbatissa, & duodecim Monialibus, tria vota regularia dicti Ordinis profitentibus, inibi pro hac prima vice ad electionem ipsius Mariæ introducendis, & permansuris, & deinde juxta regularia instituta ejusdem Ordinis, ac providam ordinationem ipsius Mariæ desuper faciendam, absque alicujus dotis solutione recipiendis, intra quarum numerum Conversæ, ac Servientes dicto Monasterio non comprehendantur, & quæ inibi sub regulari observantia dicti Ordinis, & perpetua clausura, & sub protectione Sedis Apostolicæ, necnon curâ unius Confessoris Sæcularis, vel Regularis pro Missis celebrandis, earum Confessionibus audiendis, ac Sacramentis ministrandis dumtaxat, in Sacerdotio, & ætate provecta constituti, exemplarisque vitæ, & Religionis zelatoris, per ipsam Mariam, vitâ sibi comite, & deinde per Abbatissam, & majorem partem earumdem Monialium Professarum perpetuò, vel ad tempus ad earum nutum, & prout eis videbitur, eligendi, & quoties videbitur, amovendi, & alterius subrogandi, cujus doctrinâ instrui, ac exemplo ædificari, & ad vitam perfectam moveri possint, Altissimo famulentur: necMonasterium ipsæ, nisi in casu extremæ necessitatis, & per paucos dies absque licentia, & consensu majoris partis ipsarum

rum

Novitiis dicti Monasterii pro illarum instructione, & doctrina, quoties sibi videbitur, præficere; nec non in locum decedentium Monialium Professarum alias subrogare, & successivè vacantibus officiis ejusdem Monasterii, alias per majorem partem ipsarum Monialium approbatas, annis singulis, dummodo officia hujusmodi ultra triennium non perdurent, deputare; nec non dicta Mariâ vita functâ, decedentibus pro tempore Abbatissis ejusdem Monasterii Moniales præfatæ Professæ unam sibi in Abbatissam, à majori parte approbatam eligere; ac pro dicti Monasterii, quod nulla persona, quovis privilegio suffulta, absque earumdem præsentium speciali, specifica, & expressa mentione, & sufficienti derogatione earumdem, ac ex legitima, & necessaria causa ingredi possit, salubri directione, quæcumque statuta, & ordinationes, licita, & honesta, ac sacris Canonibus non contraria, quæ per Abbatissam, & Moniales ejusdem Monasterii pro tempore existentes servari debeant, condere, & facere; nec non Abbatissæ, & Monialibus pro tempore existentibus, unà cum septem Conversis, & servientibus ultra dictas Moniales, quarum numerus augeri non possit, ut pro ipsarum congruenti substentatione, & alimentis quæcumque bona mobilia, & immobilia, ac se moventia, nec non census, redditus, ac proventus, ac quæcumquæ alia subsidia per eandem Mariam, & quoscumque alios Christifideles dicto Monasterio piè largienda, & eroganda, ac pro tempore donata, legata, & relicta licitè in communi retinere, ac in earum, & eis Servientium, & Conversarum Personarum comunes, honestos, & necessarios usus convertere; nec non Rectoribus dicti Hospitalis, ut interim eisdem Abbatissæ Mariæ, & Monialibus de bonis ipsius Hospitalis victui necessaria, prout ad præsens faciunt, absque conscientiæ scrupulo ministrare, ipsisque illa licitè recipere; necnon Monasterio, ac illius Abbatissæ Monialibus, nasterii hujusmodi, quam egressu ab illo duæ ex antiquioribus Monialibus professis dicti Monasterii eisdem Confessori, & Medico assistant, ingredi; ipsasque Mariam Abbatissam, & Moniales, nec non Conversas, & Servientes in eodem Monasterio ad libitum Abbatissæ, & Conventus prædictarum eligendas, ab omnibus earum delictis in singulis casibus, etiam Episcopalibus, & Sedi Apostolicæ, præterquam in literis in die Cœnæ Domini legi consuetis, contentis idem Confessor absolvere, ac eis pro modo culpæ pœnitentiam salutarem injungere; nec non plenariam omnium peccatorum suorum remissionem in forma Ecclesiæ consueta semel in vita, & mortis articulo, Apostolica authoritate prædicta impendere possit, plenam, & liberam, authoritate, & tenore prædictis facultatem concedimus, & pariter indulgemus; ac eidem Monasterio pro illius dote bona illi eroganda, & relinquenda perpetuò applicamus, & appropriamus; & nihilominus Monasterium ipsum, ac illius bona pro tempore existentia, nec non Mariam Abbatissam, Moniales, & personas pro tempore existentes ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, dominio, & superioritate Ordinarii loci, ac ejus Vicariorum, & Officialium, & quorumcumque aliorum Superiorum, pro tempore existentium, authoritate prædictâ, earumdem tenore præsentium penitus, & omnino eximimus, & totaliter liberamus, ac sub Beati Petri, & Sedis prædictæ, nec non Nostra protectione suscipimus, illaque, & illas Nobis, & Sedi prædictæ immediatè subiicimus, ita quod Ordinarius loci, seu ejus Vicarii, vel Officiales, aut quicumque alii Superiores præsentes, vel futuri in Monasterium, bona, Mariam Abbatissam, Moniales, & personas hujusmodi aliquam jurisdictionem, superioritatem, authoritatem, dominium, visitationem, aut correctionem, etiam ratione delicti, vel contractûs, seu rei, de qua agetur, ubicumque committatur delictum, ineantur,

antur,

num juramento, & Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ordinibus, locis, & Personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis; nec non irritantibus, & aliis decretis concessis, & approbatis; quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata, & inserta forent, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ erectionis, institutionis, concessionis, indulti, applicationis, appropriationis, exemptionis, liberationis, susceptionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo trigesimo quarto, Undecimo Kal. Martii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Bulla formata in Archivo Monialium, de qua authenticum Exemplar in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Neapolitana.

sæ, & Conventûs prædicti desuper fueritis requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciatis auctoritate nostra literas hujusmodi, & in eis contenta quæcunque firmiter observari, ac singulos, quos literæ ipsæ concernunt, illis pacificè gaudere, non permittentes eos per Ordinarium, Vicarios, & Officiales, ac Superiores præfatos, seu quoscunque alios contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet molestari; contradictores auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis: non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quâ cavetur, ne quis extra suam Civitatem vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam à fine suæ Diœcesis ad iudicium evocetur, seu ne Judices à Sede prædicta deputati extra Civitatem & Diœcesim, in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere; aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus dietis in Concilio Generali editâ, dummodo ultra tres dietas aliquis authoritate præsentium ad judicium non trahatur, ac aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis: nec non omnibus supradictis: vel, si Ordinariis, Vicariis, Officialibus, & Superioribus prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo

Laurentiæ Longæ Abbatissæ Monasterii S. Mariæ in Jerusalem. Neapolitan.

PAULUS PAPA III.

Dilecta in Christo Filia salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ALiàs Nos Monasterium Monialium sub invocatione Beatæ Mariæ de Jerusalem apud Hospitale pauperum infirmorum incurabilium Sanctæ Mariæ de Populo Neapolitano in quodam loco, inibi per Te designato, jam tunc construi inceptum pro una Abbatissa, ac duodecim Monialibus Tertii Ordinis Sancti Francisci, juxta Regulam Sanctæ Claræ, tria vota regularia dicti Ordinis profitentibus, in quarum numero septem Conversæ, & Servientes eidem Monasterio per Te deputandæ non comprehenderentur, & quæ inibi sub regulari observantia dicti Ordinis, & perpetua clausura, ac protectione Sedis Apostolicæ, & cura unius Confessoris Secularis, vel Regularis pro Missis celebrandis, & earum Confessionibus audiendis, ac Sacramentis ministrandis dumtaxat, in Sacerdotio, & ætate provecta constituti, exemplarisque vitæ, & Religionis Zelatoris, per Te, quamdiu viveres, & deinde per Abbatissam, & majorem partem Monialium professarum Monasterii hujusmodi eligendi, Altissimo famularentur; nec non Monasterium ipsum, nisi in casu extremæ necessitatis, & per paucos dies, absque licentia, & consensu Majoris partis Monialium exire valerent, sine alicujus præjudicio ereximus, ac Tibi, ut vitâ tuâ durante, Monasterium ejusmodi, cujus Moniales Tibi tanquam Matri, & Superiori obedire tenerentur, regere, & gubernare, ac pro regimine, ritu, moribus, regulari observantia, & illarum instructione unam, vel duas cujusvis Ordinis Moniales ad id voluntarias, quæ de suorum Superiorum licentia ad dictum Monasterium se transferre Datum videlicet undecimo Kal. Martii Pontificatus nostri Anno primo confectas literas, prout in illis pleniùs continetur.

Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte Tua petitio continebat, locus designatus præfatus, quem jam Tu, & aliæ duodecim Moniales, & septem Conversæ prædictæ ingressæ fuistis, minus capax pro Monasterio Monialium hujusmodi existat, præsertim cum plures zelo devotionis, & Religionis inductæ cupiant unà tecum in Monasterio præfato Altissimo famulari, ac pro parte tua Nobis fuerit humiliter supplicatum, ut in præmissis, quodque Monasterium ipsum, prout alia ejusdem Ordinis Monasteria regatur, & gubernetur, opportunè providere, aliaque infrascripta Tibi concedere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos hujusmodi supplicationibus inclinati volumus, & Apostolica authoritate Tibi concedimus, ut Tu, quæ infirmitate forsitan incurabili gravata, & quam in Abbatissam, Matrem, & Superiorem dicti Monasterii præfecimus, Monasterium hujusmodi in quocumque alio loco, similiter sine alicujus præjudicio, construi facere valeas. Decernentes ipsum Monasterium, noviter construendum per Te, quamdiu vixeris, & deinde per aliam Abbatissam, per ipsius pro tempore Moniales eligendam, prout alia ejusdem Ordinis Monasteria reguntur, & gubernantur, regi, & gubernari, in dictoque constructo, vel construendo Monasterio, non solùm duodecim, sed etiam triginta tres Moniales, sine tamen dicti Hospitalis onere, includi posse, illasque Te recipere; & prædictæ duodecim, & aliæ postea ad Habitum, & Monasterium hujusmodi recipiendæ, vitâ tuâ durante, professionem in alicujus personæ, in Dignitate Ecclesiastica constitutæ per Te, & post mortem tuam per Abbatissam ipsius Monasterii pro tempore existentem eligendæ manibus emittere teneantur; & non solùm tempore obitûs tui, ut præfertur, sed etiam ante, & quando Ti-

bi

rum prædictarum, quem magis idoneum reputaveris, & illa reputaverit, & habere poteris, & illa poterit, eligere possis, & valeas, & illa poterit, & valeat, literas prædictas, & in eis contenta quæcumque ad hoc, si opus fuerit, extendentes, & ampliantes. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & Provincialibus, & Synodalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis, etiam in forma Brevis, quibus, illorum omnium, ac literarum præfatarum, & quarumcumque scripturarum occasione præmissarum quomodolibet confectarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, nec non modos, & formas ad id servandos pro individuò servatis habentes, hac vice dumtaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expressè derogamus: Nec non omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare; ac quod Tu olim Virum habueris, jam defunctum, ex quo prolem legitimam susceperis, & numquam antea Monialis tacitè, vel expresè professa fueris, nec Regulam prædictam experta, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris Die xx. Julii M. D. XXXVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Blosius.

Breve formatum in Archivo Monialium, de quo exemp. auth. in Arch. Generali Ord. Armario Provincia Neapolitana.

& tua, & Monialium in eo degentium Confessiones auditæ, & absolutionis beneficium impensum, & conveniat, ut Tu, & Moniales in eo existentes, ex quo observantiam Regulæ S. Claræ strictissimè observatis, per Fratres dicti Ordinis gubernemini. Propterea Nos motu proprio, & ex certa scientia, ac nullis pro Te precibus oblatis, ordinamus, ac volumus, ut Tibi, & Abbatissæ pro tempore in dicto vestro Monasterio existenti adsit Confessor dicti Ordinis Mendicantium Reformatorum, Capucinorum nuncupatorum, qui vestris Confessionibus diligenter auditis, Vobis absolutionis beneficium impendere, ac pœnitentiam injungere valeat salutarem, ac etiam Sacramenta omnia Vobis tam in vita, quàm in mortis articulo ministrare: qui etiam Moniales profiteri volentes recipi facere, & velum professionis illarum extra Claustra benedicere, ut intus per Te, vel per Abbatissam prædictam profitentibus imponatur: & Visitationis officium in vos, & vestrûm quamlibet, ad Crates tamen, absque ingressu ejusdem Monasterii, liberè exercere, & omnia alia, & singula facere, quæ Confessores, vel Visitatores Monialium ejusdem Ordinis S. Claræ secundùm Regulam, & constitutiones, ac laudabilem ipsarum consuetudinem facere consueverunt, facere possit, & valeat, de Apostolicæ Sedis benignitate concedimus, & indulgemus. Mandantes Generali, & Ministro Provinciæ dicti Ordinis, ut Confessorem prædictum concedant, inhibentes in virtute Sanctæ Obedientiæ, & excommunicationis latæ sententiæ pœnâ, quam contrafacientes incurrere volumus ipso facto, & à qua non nisi per Nos, aut Sedem Apostolicam, præterquàm in mortis articulo constituti, absolvi possint, Generali, ac Vicario, seu Ministro Provinciæ, ac universis, & singulis, qui requisi-

N O T A.

Leges & æquitatis & gratitudinis violare censerem, si laudes Mariæ prælibatæ, cui & Laurentiæ nomen alii vel apponunt, vel proprium & unicum tenent, Bullæ huic subnectere negligerem: dedit enim illa in Parthenopensium emporio Fratribus nostris primum diversorium, & Ordini primum Partenonem, seu primam Monialium Capucinarum prolem. An fuerit Catalana ex ortu, vel ex Familia? disceptant scriptores, eam tamen Joanni Cancellario Regni celeberrimo, Sacro connubio junctam fuisse, concordes scribunt. Ex veneno illi malitiosè & in odium datæ correctionis propinato, ac ex nervis inde contractis liberè cum amplius incedere non valeret, ad Sanctuarium Lauretanum pro recuperandæ Sanitatis beneficio se portari jussit. Exaudivit quoque Dominus in loco habitationis suæ preces illius; vix enim Sacerdos, omnibus ignotus, Sacras accesserat Aras, & Evangelium de Paralitico Sanato legerat, se toto corpore Sanam mirata est. Redux Neapolin, ut gratam se Deo exhiberet, Viro defuncto, partem suæ substantiæ pauperes inter — & pias causas dispensavit, ac Incurabilium Hospitale ibi fundavit, in quo Habitu Tertii Ordinis S. P. Francisci induta infirmis ita ministravit, ut, dum sollicitæ Marthæ ministerio occupabatur, optimam Mariæ partem pio mentis in Deum ascensu non omitteret; dumque alios à malo corporis, & peste, quæ tunc Neapolin magnâ strage concusserat, virtute suæ orationis liberabat, alios econtra, quos liberior vitæ licentia ad viam scandali seduxerat, ad Spiritum pœnitentiæ, zelo verbi sui commovit. Cœptum Christi Domini sepulchrum invisendi consilium, cum à se adimpleri non posse adverteret, in vices Monasterium Virginum sub titulo Sanctæ Mariæ in Jerusalem, & sub regula Tertii Ordinis prædicti, residuo suo vectigali extruere statuit, in quo, curâ Xenodochii Mariæ Ærbæ Termularum Ducissæ, sibi animo & spiritu conjunctissimæ relictâ, semetipsam Sexagenaria Deo penitus consecravit. Tantò autem sub Divi Cajetani consiliis, in semita perfectionis progressa est Maria, ut dulciorum, quas Tertius Ordo præscribit, legum quasi pertæsa, & ordinario vitæ Religiosæ rigore non contenta, strictiorem, primamque D. Claræ regulam, adjunxerit, Habitum nostri Ordinis, solitamque apud nos vivendi normam induxerit, & Moniales, Filias suas, nomine Capucinarum propterea distingui voluerit, numero illarum in memoriam annorum ætatis Christi (ut Ughellus tom. 6. Ital. Sacræ edit. novæ fol. mihi 154. refert) ad triginta tres ampliato. Fuit itaque Maria felix illa Petra, ex qua Capucinarum Ordo, jam latè per orbem cum virtutis sonu diffusus, fuit excisus: fuit Maria Sapiens illa Mulier, quæ in militantis Ecclesiæ decorem ædificavit Domum, in qua Filiæ rejiciunt vittas, theristra, ac ornamenta vanitatis, & pro Zona funiculum, ac pro fascia pectorali cilicium induunt. Eo autem tempore, quo Maria primitias Deo, & D. P. Francisco Sacras, materno amore gubernavit, durior tribulatio illam tentavit; Spiritum enim ejus desolatio, & rerum spiritualium ariditas diutius affecit, & horrida visionum imago pluries turbavit, Deo ad meritorum suorum incrementum vel disponente, vel permittente. Accessêre his acriores morbi, quibus corpus ejus ita extenuebatur, ut ultimam vitæ lineam sibi vicinam esse læta adverteret. Eapropter ad occursum Sponsi lampadem, oleo orationis refertam & igne charitatis ardentem præparavit, Sacramentis Ecclesiæ munita Filias suas compositas, & copioso fletu dilectissimæ Matris lectulo astantes, æmula Christi, ad mutuam dilectionem, & exactam regulæ observantiam animavit, ternáque vice suave Jesu nomen tenero suspirio inclamans, anno 1542. animam suo reddidit Creatori. Excivit resonans mortis fama ad defunctæ Monasterium Neapolitanum populum, ex quo dum alii vitam Mariæ spiritu prophetiæ, gratiâ curationum, & extasum prodigiis claram, & mortem ex suavi, quod cadaver exhalabat, odore, pretiosam reminiscentes, in effusa lætitiæ sensa solvebantur, alii sese Matre benefica, quam communis Sanctitatis opinio celebravit, orbatos esse mœsti indoluêre: mixto gaudii & gemitûs affectu econtra diutius ad Defunctæ pedes prostrata mansit memorata Termularum Ducissa; cumque & ipsa secretâ virtute cœlestes Mariæ delicias in corde sentiret, eandem Mariæ vitam æmulari, eundem Ordinis Habitum induere, eandemque Regulam in eodem Monasterio profiteri conclusit. Cum verò podagrâ præpedita hoc suum desiderium adimplere non posset, saltem post mortem Mariæ jungi voluit, disponendo, ut illius cadaver eidem Mariæ sarcophago includeretur. Factum reddidêre prodigia celebre; non solùm enim Mariæ cadaver effossa humo suavissimum denuo spiravit odorem, & post annuam in humido loco depositionem à communi putredinis lege immune fuit repertum, verùm etiam dum arcæ, noviter ideo confectæ, ut utrumque cadaver commodiùs caperet, primò imponeretur, extulit Maria brachium, & amicum Ducissæ cadaver ad suæ quietis consortium conduxit, stupen-

pen-

etiam ex urgentiſſima cauſa, è Monaſterio diſcedant, ſancit.

PAULUS PAPA IV.

Dilectæ in Chriſto Filiæ ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

ALiàs, poſtquam fel. rec. Paulus Papa III. Prædeceſſor noſter, Monaſterium ſub invocatione Beatæ Mariæ in Jeruſalem apud Hoſpitale pauperum infirmorum incurabilium ejuſdem Sanctæ Mariæ de Populo Neapolitan. in quodam loco inibi per quondam Mariam Laurentiam, olim Abbatiſſam dicti Monaſterii deſignato, jam tunc conſtrui inceptum, pro una Abbatiſſa & 12. Monialibus Tertii Ordinis S. Franciſci juxta Regulam Sanctæ Claræ tria vota regularia dicti Ordinis profitentibus, in quarum numero ſeptem converſæ, & ſervientes eidem Monaſterio per eandem Mariam Abbatiſſam deputandæ non comprehenderentur, & quæ inibi ſub regulari obſervantia dicti Ordinis, & perpetua clauſura, ac protectione Sedis Apoſtolicæ, & unius Confeſſoris Sæcularis, vel Regularis pro Miſſis celebrandis, & confeſſionibus audiendis, ac Sacramentis miniſtrandis duntaxat, in Sacerdotio & ætate provecta conſtituti, exemplariſque vitæ & Religionis Zelatoris, per dictam Mariam Abbatiſſam, quamdiu viveret, & deinde per Abbatiſſam, ac majorem partem Monialium profeſſarum Monaſterii hujuſmodi eligendi, Altiſſimo famularentur, ſine alicujus præjudicio erexerat; ac ipſi Mariæ Abbatiſſæ, ut vitâ ſua durante Monaſterium hujuſmodi, cujus Moniales ipſi tanquam Matri & Superiori obedire tenerentur, regere ac gubernare, ac pro regimine, ritu, moribus, regulari obſervantia, & illarum inſtructione unam vel duas cujuſvis Ordinis Moniales, ad id voluntarias, quæ de ſuorum Superiorum licentia ad dictum Mo-

ciebant, abſque conſcientiæ ſcrupulo miniſtrare, ipſeque Confeſſor nonnulla tunc expreſſa facere valerent, conceſſerat; ac Monaſterium ipſum, illiuſque bona, ac ipſam Mariam & pro tempore exiſtentes Abbatiſſam & Moniales dicti Monaſterii ſub Beati Petri, & Sedis prædictæ, ac ſua protectione ſuſceperat, & ab omni juriſdictione & ſuperioritate loci Ordinarii pro tempore exiſtentis per ſuas litteras exemerat; ac eidem Prædeceſſori pro parte dictæ Mariæ Abbatiſſæ expoſito, quod locus deſignatus præfatus, quem jam dicta Maria Abbatiſſa & aliæ 12. Moniales & ſeptem Converſæ prædictæ ingreſſæ fuerant, minus capax pro Monaſterio Monialium hujuſmodi exiſtebat, præſertim cum plures zelo devotionis & Religionis inductæ cuperent unacum ipſa Maria Abbatiſſa in Monaſterio præfato Altiſſimo famulari, ac eidem Prædeceſſori pro eadem parte humiliter ſupplicato, ut Monaſterium ipſum, prout alia Ordinis Monaſteria regebantur, & gubernabantur, regeretur, & gubernaretur, opportunè providere, aliaque infraſcripta ſibi concedere, de apoſtolica benignitate dignaretur, idem Prædeceſſor noſter hujuſmodi ſupplicationibus inclinatus, ipſi Mariæ Abbatiſſæ, quæ infirmitate forſan incurabili gravata erat, antequam in Abbatiſſam, Matrem, & Superiorem dicti Monaſterii idem Prædeceſſor eam præfecerat, ut Monaſterium hujuſmodi in quocunque alio loco, ſimiliter ſine alicujus præjudicio conſtrui facere valeret, conceſſit, ipſumque Monaſterium noviter conſtruendum per eam, quandiu viveret, & deinde per aliam Abbatiſſam per ipſius Monaſterii pro tempore exiſtentes Moniales eligendam, prout alia Ordinis Monaſteria regebantur, & gubernabantur, regi, & gubernari: in dictoque conſtructo vel conſtruendo Monaſterio non ſolùm duodecim, ſed & triginta tres Moniales, ſine tamen dicti Hoſpitalis onere, includi, illaſque eandem Mariam Abbatiſſam recipere poſſe, & non ſolùm tempore obitûs ſui, ut præ-

aliis imposterum pro tempore occurrerent, duos vel tres in jure Canonico Doctores per protempore existentem Abbatissam prædictam eligendos, declarare, ipsamque Mariam, & pro tempore existentem Abbatissam, Confessorem & Capellanum juxta formam litterarum erectionis hujusmodi, quem magis idoneum reputaret, eligere, litteras prædictas & in iis contenta quæcunque ad ea, si opus foret, extendere & ampliare posse decrevit & declaravit, prout in prædictis & aliis ipsius Prædecessoris in forma Brevis desuper confectis litteris plenius continetur.

Cum autem, sicut Nobis nuper exponi fecistis, licet Monasterium ipsum licentiæ prædictæ vigore translatum & ædificatum fuerit, Vosque in eo sub Regula S. Claræ primi Ordinis, non autem sub Regula S. Francisci Tertii Ordinis hactenus degeritis, & degatis, nihilominus pro animi vestri quiete in eo sub hujusmodi regula primi & Strictioris Ordinis ejusdem S. Claræ permanere desideretis, Nos vestro pio desiderio in hac parte favorabiliter annuere volentes, nec non singularum litterarum prædictarum veriores tenores præsentibus pro expressis habentes, illasque, & in eis contenta quæcumque approbantes, & confirmantes, ea Vobis ac vestro Monasterio suffragari, Vosque illis in omnibus, & per omnia uti posse decernentes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati, ut Vos in dicto Monasterio sub hujusmodi regula S. Claræ primi Ordinis, prout hactenus degistis, & de cœtero degere & permanere, ac Vos, & in futurum in eodem Monasterio recipiendæ Moniales Habitum, per alias aliorum singulorum Monasteriorum ejusdem Ordinis S. Claræ Moniales gestari solitum suscipere, & professionem per easdem primi Ordinis hujusmodi emitti solitam, aliàs juxta aliorum Monasteriorum sub hujusmodi Regula S. Claræ primi Ordinis existentium ritum & consuetudinem emittere liberè & licitè valeatis, ita tamen, quod Vos & pro tempore existentes ipsius Monasterii Moniales ex quacun-

Jo: Baregui.

Breve format. in Archivo Monasterii Monialium, de quo exemplar auth. in Archivo Relig. Armario. Provincia Neapolitana.

Et Mulieribus quibuscunque, etiam Monialibus, Monasterium ingredi, & Judicibus Personas ad id relegare prohibet.

PIUS PAPA V.

Dilectæ in Christo Filiæ salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecistis, quod cum Vos ad certum præfinitum numerum in vestro Monasterio degatis, & in arctissima vita ac perpetua clausura gratum Altissimo, Virtutum Domino famulatum devotè exhibere studeatis, & propterea in Regulari Observantia assiduè perseverantes omnes occasiones fugere conemini, propter quas à Regularibus vitæ & observantiæ vestræ institutis retrahi, vel in illis impediri valeatis; nihilominus dubitatis quietem & tranquillitatem vestram hujusmodi aliquando magnopere perturbari, conscientiæque & animarum vestrarum saluti grave periculum imminere, ac non mediocre detrimentum, dum orationibus ad Deum effundendis quotidie vacare non cessatis, inferri posse, si aliquibus Personis tam Mulieribus sæcularibus, quàm etiam Monialibus, cujuscunque Ordinis permittatur, seu licentia intra septa vestri Monasterii ingrediendi concedatur, aut si illæ propter quamcunque causam vel delictum in eo deponantur, vel intromittantur. Quare magnoperè desideratis, ne quietis vestræ ratio perturbetur, super his per Nos opportunum remedium adhiberi, & ideo Nobis humiliter sup-

cujuivis Ordinis, sexus, conditionis, dignitatis aut nobilitatis existat, sub quovis prætextu, aut quæsito colore, etiam charitativè Vos invisendi, aut consolandi (Ordinario, aut Delegato, vel Superioribus ejusdem Monasterii, dum juxta Sacras Constitutiones generales vel speciales illud visitant, duntaxat exceptis) etiam cujuslibet indulti licentia, aut facultatis ordinaria Ecclesiastica, vel sæculari potestate, ac Regia, aut etiam à Sede Apostolica quomodolibet obtentæ vestrum Monasterium, seu illius claustra ingredi, vel ibi ad tempus, etiam breve permanere, neque minus pernoctare, aut aliàs morari possit: nec ullus Judex, vel Magistratus ordinarius vel delegatus, quacunque etiam Apostolica, aut Regia fungens Auctoritate quamlibet Mulierem vel Puellam Sæcularem vel regularem quacunque ex causa in eodem vestro Monasterio deponere, sequestrare, detinere, carcerare, intrudere, seu etiam ad aliquod quantumvis breve temporis spatium relegare, nec ad id Vos sub aliqua pœna cogere, neque in portas seu ipsa claustra eiusdem Monasterii vim inferre, etiamsi illi ad id auctoritate facultatis, aut litterarum, etiam à Nobis vel Romanis Pontificibus desuper pro tempore emanatarum, una cum invocatione brachii sæcularis suffulti essent, ullatenus audeant vel præsumant, Vobisque, ne Personas, Moniales, mulieres ac puellas hujusmodi, etiam ut præmittitur, sequestrandas, deponendas, detinendas vel carcerandas intra vestrum Monasterium admittere, vel recipere, neque inquoslibet & rebelles per censuras & pœnas prædictas, & alia opportuna juris remedia, appellatione postpositâ compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Vel si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Januarii MDLXVII. Pontificatûs nostri anno primo.

Cæsar Glorierius.

Breve formatum in Arch. Monasterii Monialium prædict. de quo exemplar Authenticum in Archivo generali Ordinis Armario Provincia Neapolitana.

NOTA

modo Cellas jam constructas ratihaberi commissum est, ut sequitur:

Cum Moniales Capucinæ S. Mariæ in Jerusalem S. Congregationi necessitatem habendi quasdam Cellas in vicinia sui Monasterii pro P. Confessarii & Socii commodo ob nimiam, quæ illarum Monasterium & Capucinorum Conventum dividit, distantiam, exposuerint, & pro opportuna provisione supplicaverint, Eminentissimi Domini mei benignè petitis annuerunt, indulgentes, ut, prout singulari Eminentiæ Vestræ prudentiæ visum fuerit, provideatur, ita tamen, ut Decretum à Sanctissimo Domino Nostro in hac materia emanatum observetur &c. Romæ 24. Martii 1667.

Ex eodem Regesto mense & anno proximè dictis fol. 60.

Habita ejusmodi commissione Eminentissimus Archiepiscopus personaliter faciem Monasterii accessit; & dum priores cellas inhabitari posse benignè concessit, unicè & pro majore Constitutionis Alexandri PP. VII. observantia ex parte viridarii alium murum, per Rmum D. Vicarium Generalem suum postea revidendum & approbandum, extrui jussit Decreto sequente:

Innicus Miseratione Divina tit. S. Clementis S. R. E. Presbyter Cardinalis Caracciolus Archiepiscopus Neapolitanus, & ad Infrascripta Delegatus Apostolicus &c.

Viso supplici libello porrecto pro parte Abbatissæ & Monialium Ven. Monasterii Monialium S. Mariæ in Hierusalem Ordinis Capucinorum hujus Civitatis, Nobis remisso à S. Congregatione Eminentissimorum & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium super negotiis Episcoporum & Regularium, in quo supplicârunt, ut earum P. Confessarius, ejusque Socius, ac Tertiarii ex eodem Ordine Capucinorum dicto Monasterio inservientes, in pristina & consueta eorum habitatione commorari possent, & valerent, ubi ante Constitutionem fel. rec. Alexandri PP. VII. super hoc editam anno MDCLXIV. mense Decembris commorabantur, stante quod Cellæ & habitatio prædicta non sint contiguæ habitationi, & clausuræ dictarum Monialium, ut per eandem Constitutionem prohibetur, sed inter prædictam habitationem & Monasterium sit Ecclesia satis ampla interposita. Visis litteris ad Nos datis ab eadem S. Congregatione sub die 24 Martii 1667. cum facultate Nobis tributa videndi ac providendi super petitione prædicta, ac facto accessu super faciem loci sub die 9. instantis mensis Januarii 1668., ibique visis diligenter clausuræ finibus à parte tam exteriori, quàm interiori, ac etiam prædicto loco habitationis destinato pro dictis PP. Capucinis, comperimus habitationem prædictam longè distare ab habitatione prædictarum Monialium, ac inter unam & aliam intercedere Ecclesiam satis amplam, & tantùm confinare ex parte viridarii ejusdem Monasterii mediante muro divisorio. Propterea Auctoritate Apostolica Nobis delegata, & qua fungimur in hac parte, tenore præsentium duximus, consideratâ dictarum Monialium necessitate, ac vitæ Sanctimonia, & austeritate, necnon dictorum PP. Capucinorum probatâ virtute, ac exemplari prudentiâ qua præfatis Monialibus inserviunt, licentiam & facultatem prædictam iisdem RR. PP. Capucinis, ut licitè possint prædictas Cellas inhabitare, & in dicta pristina habitatione commorari, sicut ante, concedendam fore, & esse, prout concedimus, constructo tamen prius pro majori supradictæ Constitutionis Alexandri PP. VII. observantia alio muro convenientis altitudinis inter murum supradictum divisorium viridarii, & supradictam habitationem dictorum PP. Confessoris, ejusque Socii, ac aliorum intervenientium juxta modum per Nos præscriptum, quem murum desuper ædificandum revideri & approbari mandamus per Reverendissimum Dominum Vicarium nostrum Generalem ad hoc à Nobis specialiter deputatum. Et ita dicimus, decernimus, declaramus, facultatem, & licentiam concedimus, & impartimur, ut supra, non solum isto, sed omni meliori modo &c. Datum ex nostro Archiepiscopali Palatio Neapoli die 18. Januarii 1668.

I. Card. Caracciolus Archiepiscopus.

D. Joan. Jacobus Cioccia Actuarius Mag.

Murum autem postmodum constructum Reverendissimus Dominus Vicarius Generalis factâ inspectione personali approbavit, ut sequitur.

Die

Fr. Anselmum de Petra molaria, viginti novem Fratrum in Classe Pontificia contra Turcas Servientium Præfectum confirmat, eundemque cum Sociis amplissimis privilegiis munit.

PIUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CUm Dilectus Filius Vicarius Generalis Fratrum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, mandato nostro, Dilectum etiam Filium Anselmum de Petramolaria, & aliquot alios ex Fratribus ejusdem Ordinis elegerit, mittendos ad Classem Christianorum, quæ contra Infideles paratur, ut ibi Sacra ministrare, ægrotantium curam gerere, omnes monitis, & exemplis ad Dei timorem & amorem accendere, militesque ad viriliter pro Christi Fide dimicandum animare studeant, & Eundem Anselmum dictis Fratribus in Guardianum præfecerit, cum potestate alium sibi substituendi, & alios ex ipsis Fratribus Capucinis Socios secum assumendi, seu deligendi, Nos, ut ipse Anselmus, & Fratres ea, ad quæ mittuntur, melius exequi & adimplere possint, speciales & infrascriptas facultates & privilegia eis impertienda esse censentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia eidem Anselmo Guardiano, ejusque Successoribus, ac Sociis assignatis & assignandis præfatis: quod omnium & singulorum de Classe præfata tam in mari, quàm alibi constitutorum, confessiones audire, eosque ab omnibus peccatis, & censuris Ecclesiasticis, & casibus quomodolibet reservatis, etiam in Bulla, in die Cœnæ Domini legi consueta contentis, in foro Conscientiæ tantùm, injunctâ salutari pœnitentiâ absolvere: nec non eorum vota quæcunque, Castitatis & Religionis votis duntaxat exceptis, in alia pietatis opera commutare, ac omnibus, & singulis Christifidelibus de præfata Classe Christiana, seu de copiis & exercitu contra Turcas & Infideles pugnaturis, Sanctissimæ Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta ministrare: nec non Missas super Altari portatili in loco clauso, & à ventis tuto in terra cum reverentia & honore celebrare: omnibus verò & singulis Fidelibus de classe & copiis præfatis, ut sibi aliquem tam ex dictis Fratribus, quàm alium Sacerdotem approbatum eligere, qui possit eorum Confessiones audire, eosque ab omnibus peccatis, excessibus, delictis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, etiam (ut præmittitur) reservatis absolvere. Præterea, ut pleniùs ægrotantibus Fratres præfati satisfacere possint, ut ipsi Fratres (si opus fuerit pro ipsorum ægrotantium necessitatibus) in Classe, & alibi, eleemosynas petere, per Syndicum tamen seu Procuratorem aliquem à Commissario Apostolico assignandum seu deputandum recipiendas, & in infirmorum necessitatibus expendendas, ita, quod ipsi Fratres, nec eleemosynas hujusmodi recipiant, nec administrent, nisi, quatenus eorum regula permittit, & per Procuratorem præfatum fuerit eis mandatum, sive concessum. Quodque Fratres prædicti, quandocunque ventum fuerit ad arma contra Infideles, sive in mari, sive in terra, quilibet eorum in ea triremi, vel in acie seu agmine, cui assignatus fuerit, Fidelibus, & pugnantibus Nomine nostro benedictionem impendere respectivè possint & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem concedimus, & potestatem. Insuper omnibus & singulis Fidelibus de Classe, & copiis prædictis, videlicet, qui gratis militaverint, pro prima vice, qua confessi & contriti

[illegible]

N O T A.

Præter ea, quæ in hujus Provinciæ proemio de P. Anselmo Definitore Generali dicta sunt, fuit & jam in primo Bullarii tomo, ubi & hoc ipsum Apostolicum Breve seu toti Ordini ob Fratrum nostrorum Delectum, à Sancto Pontifice factum, in gloriam cedens fol. 33. reperitur, facta de illo fugax laudis memoria, cui meritò adjungi debet, quod, sicut fuit Magni nostri P. Hieronymi à Pistoja, Œcumenico in Concilio Tridentino Theologi &c., in Præfectura Pontificiæ Expeditionis Successor, ita etiam cadaveris ejus ab Insula Cretæ Casertam usque Commissarius Conductor. Patet hoc ex instrumento, æquè digno, ac necessariò, ut hic subnectatur, cum de Hieronymo, quem principaliùs concernit, opportunior loquendi occasio non reditura videatur.

In Nomine Domini Nostri Jesu Christi Amen. Anno millesimo septingentesimo, ex quo Verbum factum est, Reverendus quondam P. F. Hieronymus de Pistoja Ordinis Minorum Venerandæ Congregationis Fratrum Capucinorum Divini Verbi Præco clarissimus, beatæ vitæ, felicisque memoriæ Sanctissimi Domini Nostri Divina Miseratione Pii Papæ V. vicem gerens in spiritualibus Generalem in exercitu, tunc contra Turcas Sanctissimæ Fidei hostes expedito, post multas ac varias calamitates, plurimisque pro Christo exantlatis laboribus tum in Divini Verbi continua prædicatione, tum & in militibus, tunc temporis peste laborantibus propria opera subveniendis, in manibus suorum Sociorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Sacramentis omnibus prius devotè susceptis, Fratres suos, omnesque alios adstantes ad Christianam Fidem fideliter servandam, fortiterque tuendam, christiano ac paterno monens affectu, in Insula Cretæ felicem accepit dormitionem. Cujus quidem Reverendi Patris præclara, magnaque merita, & dum viveret, & post ejus obitum, apertè propriaque experientia cognoscens Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Julius Antonius Santorius de Civitate Casertæ oriundus, Divinâ Clementiâ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Tit. S. Bartholomæi in Insula, & ejusdem Venerandæ Congregationis Protector, & Gubernator præclarissimus, atque dignissimus, ex sua mera, piâque benignitate erga prædictum Beatum Patrem ex prædicta Insula, ubi jam prius dormierat, in Italiam, & propriè in prædictam Civitatem Casertæ ejus benedicta ossa sive Reliquias transportari curavit Auctoritate Apostolica anno Domini MDLXXXIII. per Reverendum P. Fr. Anselmum de Petra Molaria prope Theanum ejusdem Ordinis, ad hoc ab ipso Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Commissarium Deputatum, & Delegatum, moto quidem ad hoc pium opus tum ex sua benignitate, & devotione erga prædictum beatum Hieronymum, tum & ne tanti Reverendi beatique Patris non pauca merita ibi nullo sciente, celarentur, ac ut, sicut ipse Illustrissimus, & Reverendissimus Cardinalis ejus vivâ præsentiâ, familiarique obsequio potitus ac lætatus fuit, ita Civitas Casertæ ejus Patria potiretur ac lætaretur Reliquiis, meritis ac patrocinio illius.

Die igitur vigesima septima mensis Martii ejusdem anni prædicta veneranda ossa ex Veneranda Ecclesia Annuntiationis Fratrum Carmelitarum ejusdem Civitatis Casertæ, ad quam quidem Ecclesiam prius de Neapoli perducta fuerant per prædictum R. P. F. Anselmum, solemni totius Cleri, omniumque Religionum ac Sæcularium Societatum processione, Virorum ac Mulierum, & vicinarum Terrarum magnâ comitante catervâ, candelas accensas ferentibus omnibus, sumptibus ipsius Illustrissimi, ac Reverendissimi Cardinalis, per eundem P. Anselmum Commissarium, nec non per alios plures, & fere quinquaginta Fratres Capucinos, eorum aliquorum humeris loculo devotè, & humiliter submissis, psalmos continuò cantantes, ad locum S. Francisci ipsorum Capucinorum solemniter fuerunt translata, in hac plumbi capsula ex mandato ipsius Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini Cardinalis post trium dierum continuarum vigiliarum, & Missarum solemnia celebrata, honorificè recondita fuerunt ad futuram rei memoriam, præsentibus ipso R. P. Anselmo Commissario, ac 2. Fratribus Sociis ejus: qui quidem ex Candiâ Reliquias ipsas transportarunt per mare paribus, & maris, & Turcarum periculis miraculosè evasis, ut ipse P. F. Anselmus & Socii testati sunt, per intercessionem ipsius B. P. Hieronymi. In quorum prædictorum fidem &c. Datum in loco S. Francisci de Caserta die & anno prædictis.

Fr. Anselmus Commissarius ut supra.

Alia de P. Hieronymo vide tomo primo fol. 34. & 44. in notis.

RE-

gionis propagatione erigantur, ac erectæ feliciter dirigantur, & in his ejusdem Officii partes favorabiliter impartimur, prout Ordinis Regulâ, ac Personarum qualitate pensatâ conspicimus in Domino salubriter expedire.

Cum itaque nuper Dilecti Nobis in Christo Universitas, & Homines Terræ prædictæ Solophræ nostræ Diœces. Zelo devotionis accensi, unum prædicti Ordinis in Terra prædicta Conventum habere desiderarent, ac assignaverint locum pro illo construendo, & Ecclesia ædificanda, Tuque, Dilecte Nobis in Christo Provincialis, ut eorum devotioni satisfaceres, locum eundem pro Conventu inibi erigendo, & Ecclesia ædificanda acceptaveris, tam Tu, quàm Fratres, ac Universitas, & Homines prædicti Nobis humiliter supplicâstis, ut Vestro in hac parte desiderio satisfacere, ac licentiam in præmissis concedere benignitate nostra dignaremur.

Nos igitur, qui justis fidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, ob specialem, quem gerimus ad Vos, & Vestrum Ordinem devotionis affectum, hujusmodi supplicationibus inclinati, Vobis in Terra prædicta unum Conventum Ordinis prædicti erigendi licentiam in loco, qui dicitur a S. Maria della Selva, *& in quo Deo laudes persolvere tranquillo famulatu possitis, sub Invocatione S. Mariæ de Sylvis, tenore præsentium concedimus, & elargimur.*

Per hanc autem nostram concessionem, & licentiam nullum volumus præjudicium inferri nostræ Mensæ Archiepiscopali in Quarta tam Parochiali, quàm Canonica, & Episcopali quoad omnia, quæ ad præsens exiguntur ab Archipresbytero nostro Terræ prædictæ Parochorum, & jura funeralia illæsa permaneant: imo ut omnis posthæc dubitandi auferatur occasio, decernimus, ut corpora Defunctorum, quæ pro tempore ad Ecclesiam prædictam S. Mariæ de Sylvis afferenda erunt, prius ad Parochialem Ecclesiam afferantur, in qua celebretur officium, aut solvantur Parocho illa jura, quæ solvenda essent, si officium prædictum in Parochiali Ecclesia esset celebratum, in omnibus, & quoad omnia. Utque Prædicator, qui pro quadragesima, aut alio tempore mittitur, etiamsi alterius sit Ordinis, in eadem Ecclesia, nulli Vestrâ super hoc requisitâ licentia prædicare possit, & valeat; neque Vos in eadem, nisi Nobis permittentibus, prædicare possitis. Et insuper volumus, & decernimus, ut in prædicta Ecclesia B. Mariæ de Sylvis remaneat Confraternitas Laicorum aliâs concessione nostra instituta, cum oneribus, & honoribus annexis, salvumque sit in ea jus visitationis, correctionis, & omnimodæ nostræ jurisdictionis.

Volumus autem, ut pro erectione Conventûs hujusmodi Universitas, & Homines Terræ prædictæ in signum recognitionis quolibet anno in festo translationis Corporis B. Apostoli, & Evangelistæ Matthæi facem unam pondere librarum duarum ceræ albæ laboratæ Ecclesiæ nostræ solvere omnino teneantur. Et ita concedimus, elargimur, statuimus, decernimus, & providemus, & reservamus, perpetuis futuris temporibus observandum. Datum Salerni in nostro Archiepiscopali Palatio sub anno à Nativ. Domini MDLXXXII. die verò VI. Aprilis Pontificatûs Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii Divina providentia Papæ XIII. Anno Decimo.

Marcus Antonius Archiepiscopus Salern.

Gaspar à Musca Canc. Salern.

Autograph. in Archivo Provinciæ.

a Nobis petitur, mandamus Apostolico munimine roborari. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Provincialis FF. Minorum Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Sancti Angeli, ac Electorum Communitatis, & Hominum Aversan. petitio continebat, quod aliàs in Territorio Rectoriæ S. Julianæ Aversan. una Domus Fratrum dicti Ordinis fabricata, & Capellania ipsius Rectoriæ sub invocatione Sanctissimæ Trinitatis cum onere illi deserviendi, & in ea Divina Officia peragendi in Ecclesia dictæ Domûs inclusa fuit, & deinde, cum expediret ipsis Fratribus Ecclesiam, & Domum prædictas ampliari, & dilatari, & ad ampliationem, & dilatationem hujusmodi faciendam necessarius esset modius terræ, mensuræ illarum partium, dictæ Rectoriæ, dilectus Filius Cæsar Strabone unus ex ipsius Cappellæ Rectoribus Portionariis nuncupatis, quæ per plures Rectores Portionarios nuncupatos regi solita existit, dictum modium terrę ratione portionis suæ legitimè spectantem, cujus fructus, redditus, & proventus quatuor ducatorum Regni Neapolitan. secundum communem existimationem valorem annuum non excedunt, ipsis Fratribus loco eleemosynæ pro ampliatione hujusmodi facienda, sub Nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito, in perpetuum sentium dumtaxat consequendum, ... rie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus donationem, & concessionem hujusmodi Auctoritate Nostra perpetuò approbes, & confirmes, omnesque, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui intervenerint, in iisdem dicta auctoritate suppleas, & nihilominus pro potiori cautela dictum modium Terræ ab eadem portione de dicti Cæsaris consensu eadem auctoritate etiam perpetuò dismembres, atque separes, illumque sic dismembratum, & separatum eidem Domui pro illius, ac dictæ Ecclesiæ ampliatione, ut præfertur, facienda, auctoritate prædicta concedas, & assignes. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo septimo duodecimo Kalendas Septembris Pontificatus nostri anno tertio.

Bulla formata in Cancellaria Episcopali Aversæ, de qua exemp. auth. in Arch. generali Ord.

N O T A.

Prima hujus loci Domus, juxta librum, Regestum Scripturarum Civitatis Aversanæ vocitatum, fol. 140. jam anno 1545. fuit fundata, & postmodum ad alium situm translata, quod in fundo dicti folii ita describitur: *R. R. P. P. Capucinorum supplicatione pro parte inclytæ, & fidelissimæ Civitatis Aversanæ porrecta SSmo Domino Papæ Pio V. anno 1570., Monasterium olim fundatum, & publico peculio dictæ Civitatis in agro, ubi dicitur, Cerigliano, in Ecclesia jam diruta tituli S. Julianæ, & elapso biennio huc fuit translatum, similiter publicis, ac fidelissimæ Civitatis sumptibus pro majore quiete R. R. Patrum, ubi aderat Ecclesia cum beneficio S. Julianę cum terreno modiorum quatuor, quod beneficium de consensu D. Josephi Strabone Neapolitani illius Beneficiati, & prævio Brevi Apostolico ad instantiam præfatæ Civitatis annexum fuit dicto Sacro Monasterio &c.*

Con-

factâ, Ecclesiam cum Monasterio ad Mensam Archiepiscopalem pleno jure redire, sancit.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

GRegi Dominico Divinâ Clementiâ præsidentes, Ecclesiarum omnium indemnitatis, & Ecclesiasticarum personarum, præsertim sub suavi Religionis jugo Deo famulantium quietis decet Nos esse sollicitos. Nuper siquidem accepimus, quod à multis annis Electi, & Deputati Universitatis, & Hominum loci Turris Octavæ nuncupat. Neapolitan. Diœcesf. cupientes in dicto loco Ecclesiam cum Monasterio, seu Domo pro usu & habitatione dilectorum Filiorum Fratrum Capucinorum construere, à diversis personis particularibus ejusdem loci aliquot modios Terræ Vitatæ, & arboratæ, qui ab eisdem particularibus ad laborandum jam pro se, eorumque Filiis & descendentibus legitimis & naturalibus, aut aliàs à Mensa Archiepiscopali Neapolitanæ Ecclesiæ, earumdem Terrarum Domina, cum onere solvendi medietatem omnium fructuum recognoscebantur, & tenebantur, pro certo pretio seu pretiis tunc conventis, & sub certis finibus tunc expressis coemerunt: & licet in Instrumentis emptionum prædictarum, præter solutionem dictæ medietatis fructuum, consensus etiam Archiepiscopi, tunc existentis, de Jure & consuetudine requisitus, desuper pro validitate dictarum Emptionum impetrandus expressè reservatus fuisset, nihilominus Electi prædicti ante consensum hujusmodi obtentum, laudemiis etiam eidem Mensæ Archiepiscopali, prout de jure, & consuetu- sponsionis medietatis fructuum recognoscebat, unà cum quibusdam Domibus pro ampliatione dicti Monasterii eisdem Fratribus legavit, nec non etiam dilectus Filius Jo: Bernardinus Pisanus Canonicus Neapolitan. pro via vicinali ad eorumdem Fratrum commoditatem aperienda, quoddam Terræ petium, ad Præbendam sui Canonicatûs spectans, nullo Sedis Apostolicæ beneplacito interveniente, nec reservato, de facto in perpetuum concessit, & donavit, seu donationi, & concessioni per eum, qui dictum petium ab eadem Præbenda Canonicali ad laborandum jam sub simili responsione medietatis fructuum recognoscebat, eisdem Fratribus factæ consensit.

Cum autem, sicut etiam accepimus, prædicti Fratres Capucini, qui inibi usque in præsentem diem nullo, de quo appareat Archiepiscoporum pro tempore consensu, præsertim ratione dominii, & proprietatis dictarum Terrarum accedente permanserunt, & de præsenti existunt, à pluribus annis dictorum fructuum medietatem Mensæ prædictæ minimè persolvissent, atque animadvertissent, dictas Terras, & loca prædictæ responsionis onere gravata contra ipsorum Constitutiones, & Regularia Instituta retinuisse, & de præsenti retinere, Venerabili Fratri nostro Alphonso S. R. E. Cardinali Gesualdo Episcopo Ostien., & Archiepiscopo Neapolitano pro condonatione, & gratuita dictorum fructuum remissione, tam pro decurso tempore, quàm etiam futuro, donec eidem Ecclesiæ præsideret, Neapoli primùm, tum Romæ tempore Capituli Generalis eorum Congregationis novissimè celebrati supplicarunt; Alphonsus autem Cardinalis Archiepiscopus prædictus, etsi pro sua erga Regulares, dictique Ordinis Fratres liberalitate, ac in multis rebus spectata propensio-

... dictæ Universitatis Homines ad Consilium Regium Curiæ Neapolitanæ sub falso prætextu, quod easdem Terras, in quibus dicti Fratres Capucini, ut præfertur, degunt, ipsorum Capucinorum personis mediantibus possiderent pro manutentione in possessionem, in non modicum prædictæ Ecclesiæ dispendium, ac Jurisdictionis Ecclesiasticæ præjudicium, recursum habuerunt, & prædicti Fratres Capucini eisdem Hominibus Turris Octavæ adhæserunt, seque contra nullitatem dictarum concessionum tueri prætendebant, sub eo prætextu, quod quidam Thomas de Donna, dictæ Turris Incola, reddituum ejusdem Mensæ Archiepiscopalis in dicto Loco Turris existentium olim Conductor, sub die primo Junii Anni proximè præteriti fidem faceret, se adhuc, dum dictorum reddituum Mensæ Archiepiscopalis Conductor esset, tempore, quo dicta Ecclesia, & Domus fabricatæ, & Fratres ipsi in eas introducti fuerunt, ab eisdem Fratribus, & dicti loci Hominibus requisitus, ejusdem Mensæ, & Archiepiscopi tunc existentis nomine, licet nulla sufficienti ad hoc facultate ad similium Universitatum, & Personarum Regularium favorem consentiendi suffultus esset, neque id absque Sedis Apostolicæ beneplacito facere potuisset, consensum dictis Emptionibus, & Concessionibus oretenus præstitisse, & laudemia eisdem Fratribus relaxâsse, &, quatenus opus esset, se de novo eumdem Consensum dicto nomine ex nunc, prout ex tunc, ut olim Conductor, præstare, & laudemia præmissa remittere & relaxare. Idem verò Alphonsus Cardinalis Archiepiscopus non obstantibus frivolis hujusmodi prætensionibus devolutionem dictarum Terrarum ob causas prædictas ad mensam prædictam factam esse declaravit, eamque acceptavit, atque ad nonnullos actus, etiam Judiciarios, contra dictos Fratres coram dilecto Filio Nostro, & ... ctos Electos Universitatis nomine, quam Concessiones eisdem Fratribus Capucinis factas, præsertim nullâ dictæ Mensæ & Præbendæ datâ recompensatione, sed nec etiam laudemiis persolutis, aut Consensu aliquo Archiepiscoporum, & Sedis Apostolicæ, neque ante, neque post dictorum bonorum traditionem subsecuto, facie insuper loci immutatâ, Vitibusque & Arboribus evulsis, in non modicum dictæ Mensæ & Præbendæ præjudicium, quæ non solum prædicta medietatis fructuum responsione, sed Terris etiam ipsis in perpetuum privatæ remanserunt, nullas & invalidas fuisse & esse declaramus. Volentes tamen super præmissis, omnem diuturnioris contentionis materiam tum amputare, tum dictorum FF. Capucinorum statui & conscientiæ securitati, quantum cum Domino possumus, opportunè prospicere, ac eos, ut divinis obsequiis ea, qua decet, quiete vacare valeant, specialibus favoribus & gratiis prosequi, piamque Alphonsi Cardinalis Archiepiscopi erga dictos Fratres Capucinos voluntatem collaudantes, qui nedum emolumenta quæcumque ex dictis Terris proventa, & provenientia sibi debita & debenda eisdem Fratribus condonare semper obtulit, sed etiam concessiones prædictas de dictis Terris ad eorumdem Fratrum usum & commodum, per Nos Apostolicâ auctoritate, aliqua tamen recognitione dictæ Ecclesiæ suæ reservatâ, revalidari sæpius supplicavit; Terrarum prædictarum quantitates, qualitates, fines, mensurationes, nominationes, vocabula, ac responsionum hujusmodi solutionum modos & tempora, nec non alias necessariò exprimendas circumstantias, dictorumque Instrumentorum tenores præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Causam & Causas quascumque super præmissis motas & introductas à quocumque, seu quibuscumque Judicibus ad Nos harum serie avocan-

can-

validamus, approbamus, confirmamus, & quatenus opus sit, eadem auctoritate de novo concedimus, & applicamus.

Volumus tamen, ut pro perpetua conservatione & reservatione Jurium, & præsertim dicti pleni Dominii & proprietatis in Terris prædictis dictæ Mensæ Archiepiscopalis, & in illius signum & recognitionem, ac loco responsionis medietatis fructuum eidem Mensæ, ut præfertur, debitæ, iidem Fratres Capucini annis singulis in festo Translationis S. Januarii dictæ Ecclesiæ, & Civitatis Patroni, quod prima die Dominica Mensis Maij celebratur, Claves dictæ Ecclesiæ, Monasterii, seu Domorum & Hortorum Archiepiscopo, pro tempore existenti, præsentare, & consignare, seque ad Ecclesiam ipsam cum Domibus & Hortis ad arbitrium & nutum dicti Archiepiscopi dimittendam, seu prout Archiepiscopo eidem videbitur, retinendam, promptos & paratos exhibere, & offerre debeant & teneantur; nec non, ut idem Alphonsus Cardinalis Archiepiscopus ad eorumdem Jurium conservationem, significationem, & demonstrationem Dominii dictæ Ecclesiæ Neapolitanæ ejusdem in eadem Ecclesia, domibus seu Monasterio & Hortis Ecclesiæ Insignia, etiam marmorea, in parietibus figere & collocare, aut etiam pingere, seu pingi & collocari facere, etiam dictorum Fratrum, & dicti loci Turris Hominum consensu non accedente, illisque etiam contradicentibus, teneatur & debeat; & casu, quo dicti Fratres Capucini nunc & pro tempore existentes, à dictarum Clavium præsentatione & consignatione, ùt præfertur, facienda per biennium integrum cessaverint, aut etiam dictâ Ecclesiâ & Monasterio, aut Domibus, seu earum Tenuta & possessione, aut detentione recesserint, aut Ecclesiam ipsam & Monasterium, seu Domos & Hortos prædictos, de eis, uti de aliis dictæ Mensæ bonis libere & licitè disponere valeat, absque aliquo dictorum Hominum Turris desuper præstando impedimento, eadem auctoritate decernimus, volumus & mandamus, ac omnes & singulos tam juris quàm facti & solemnitatum, etiam substantialium, consensuum, & aliorum omnium necessariorum & necessariò exprimendorum defectus, qui in præmissis & circa ea quomodolibet intervenerunt, supplemus, partibusque ipsis, ac omnibus desuper quomodolibet interesse prætendentibus ac habentibus respectivè perpetuum silentium imponimus. Et nihilominus eidem Alphonso Cardinali Archiepiscopo Neapolitano, ut per se vel per alium seu alios eosdem Fratres, ac dictum Jo: Bernardinum, ac alios quoscumque, qui bona prædicta alienârunt, ab omnibus pœnis & censuris Ecclesiasticis, propterea incursis, injunctâ eis pœnitentia salutari, ac datâ per dictum Jo: Bernardinum æquivalenti recompensatione dictæ suæ Præbendæ in utroque foro absolvere; eisdem omnem inhabilitatis maculam abolere, & in pristinum, & eum, in quo ante præmissa erant, statum restituere, & plenariè reintegrare, & cum eisdem super irregularitate per eos contracta, quod dictis Censuris innodati Missas & alia divina Officia, non tamen in contemptum Clavium celebraverint, ita ut illa non obstante, Clericali charactere, quo alias ritè insigniti fuerint, illiusque privilegiis uti, & in susceptis Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, & obtenta beneficia retinere, respectivè possint & valeant, dispensare, illisque fructus indebitè perceptos remittere, & omnia & singula desuper necessaria & opportuna facere possit & valeat, earumdem præsentium tenore committimus & mandamus, ac super hoc opportunam illi facultatem concedimus; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos,

etiam

N O T A.

Cum Mons Vesuvius, in cujus pede dictus Conventus exsurgit, hujus fabricam semel gravius devastasset, appensa ad Altare B. Virginis anathemata pro ejus reparatione vendi, à S. Congregatione concessum fuit, Epistolà R. P. Provinciali ita inscriptà:

Adm Reverende in Christo Pater. Eminentissimi Domini Cardinales auditis iis, quæ S. Congregationi nomine P. Vestræ circa damnum, ex Vesuvii incendio, fabricæ Domûs & Ecclesiæ Turris Octavæ Ordinis P. Vestræ sabortum, fuerunt exposita, indulgent. ut mediante piâ Personâ vota seu Anathemata ad B.V. Mariæ imaginem, miraculis in prædicta Ecclesia coruscantem appensa vendi, & illorum pretium, quod ad 80. seu a incirca ascendere supponitur, in fabricæ memoratæ reparationem convertantur. Poterit itaque P. Vestra ita exequi, cum vigore præsentium necessaria desuper Ei concedatur facultas. Quibus &c. Romæ 18. *Martii* 1632.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

Exmplar in Archivo Gen. Ord. Armario Provincia Neapolitana.

In subventionem Fabricæ veteris Domûs Cajetanæ licentiam in diebus Festis piscandi concedi, & lucrum inde proveniens in dictam Fabricam converti, Episcopo ibi committit.

Venerabili Fratri Episcopo Cajetano.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Guardianus & Fratres Ordinis Capucinorum Domûs B. Mariæ de Pietate, Civitatis Cajetan. quod cum pro Fabrica eorum novæ Ecclesiæ eleemosynæ, quæ ad hunc effectum collatæ sunt & in dies conferuntur, non sufficiant pro ejusdem Fabricæ subventione, maximopere expediret, ut aliquibus personis piscandi diebus Festis ad effectum, ut lucrum inde proveniens in Fabricam prædictam converti posset, licentia concederetur. Propterea Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut super hoc opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Guardianum & Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentes committimus & mandamus, ut, si ita expedire judicaveris, quibuscumque personis, lucrum inde proventurum in Fabricam prædictam erogare volentibus, ut diebus Festis de præcepto, (exceptis Nativitatis Domini Nostri & Paschatis Resurrectionis, ac Pentecostes, & dummodo prius Missæ interfuerint) piscari licitè, & absque alicujus Censuræ Ecclesiasticæ incursu possint & valeant, ad triennium proximum licentiam auctoritate Nostra concedas. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Ex Regesto Secretariæ Brevium Apostolicorum Mense & Anno prædictis fol. 305.

Ex

lentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti &c. & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam, quâvis auctoritate fungens, sub quovis prætextu, & ex quacunque causa, ratione, vel occasione Reliquias præfatas, aut aliquam earum partem â dicta Ecclesia transportare, remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Augusti MDCXVI. Pontificatûs nostri Anno duodecimo.

I. Card. S. Susannæ.

Ex Regest. Archivi Secret. Brevium Apostolicorum mens. Augusti 1616. fol. 147.

N O T A.

NOmina Sanctorum, quorum Reliquias Neapolitanum Sanctuarium complectitur, post ea, quæ de Christo, & B. Virgine ejus Matre ibi habentur, ordine Alphabetico hic recensere digna videtur actio; ad hunc autem sunt redacta à me ex Documento Authentico, mihi transmisso.

De Veste inconsutili Christi, de Ligno S. Crucis, & de Cinctura Bmæ Virginis Mariæ.

DE OSSIBUS, SANGUINE &c.

SS. Achillei Mart., Agathæ Virg., & Mart., Alexandri Papæ, & Mart.; Alexii Confessoris, Almachii Mart., Andreæ Apostoli, Aniceti Papæ, & Mart., Annæ Matris B. V. Mariæ, Antonii Abbatis, Antonii de Padua, Antonini Mart., Apolloniæ Virg., & Mart., Aspreni Episcopi, & Conf. Augustini Episc., & Ecclesiæ Doctoris, Aureliæ Virg., & Mart.

SS. Barbaræ Virg., & Mart., Bartholomæi Apostoli, Basilii Mart., Basilidis Mart., Benedicti Abbatis, Bibiani Episc.. Blasii Episc., Bonaventuræ Episc., & Ecclesiæ Doctoris, Bonifacii Mart.

SS. Caii Papæ, & Mart., Callisti Papæ, & Mart., Candidæ Virg., & Mart., Cassiani Mart., Catharinæ Virg., & Mart., Catharinæ Senensis Virg., Celsi Mart., Christophori Mart., Chrysanthi, & Dariæ M. M., Claudii Mart., Clementis Papæ, & Mart., Clementis Mart., Cælestini Mart., Concessi Mart., Constantii Mart., Cosmæ Mart., Cyrini Mart.

SS. Damiani Mart., Deodati Mart., Deodati Abbatis, Dionysii Episc. Mart., Dominici Conf., Donati Episc., & Mart., Donatæ Virg. Mart.

SS. Emerentianæ Virg. Mart., Erasmi Episc. Mart., Ermologii Episc. Mart., Ermologii Mart., Eugenii Mart., Euphebii Mart., Eusebii Episc.

SS. Fabiani Papæ Mart., Fausti Mart., Felicis in Pincis, Floræ Virg. Mart., Fortunati Episc., Francisci Assisiatis Conf., Francisci de Paula Conf.

SS. Georgii Mart., Gregorii Papæ Conf.

SS. Helenæ Virg., Hieronymi Conf. Ecclesiæ Doctoris, Hilarii Episc., Hilarionis Abb., Hipolyti Mart., Honuphrii Eremitæ.

SS. Jacobi Apostoli, Januarii Episc. Mart., Ignatii Episc. Mart., Joannis Baptistæ Præcursoris Domini, Joachim Mart., Joannis Eremitæ, Innocentium M. M., Julii Mart., Juliani Mart., Justi Mart., Justinæ Virg. Mart., Justinæ Virg.

SS. Ladislai Mart., Laurentii Mart., Leonis Papæ Conf., Longini Mart., Luciæ Virg. Mart., Lucillæ Virg. Mart., Ludovici Episcopi.

SS. Macarii Mart., Macarii Abbatis, Marcelli Mart., Marcellini Mart., Marci Evangelistæ, Mariæ Magdalenæ Pœnitentis, Margarithæ Virg. Mart., Marthæ Virg.. Martini Papæ Mart., Matthæi Apostoli. & Evang., Mauri Abbatis, Mauritii Mart., Maximi Mart., Maximi Episc., Maximæ Virg. Mart., Modesti Mart.

SS. Na-

mùs Amalphitanæ.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi Sacrarum Sanctorum, & Sanctarum Reliquiarum, quæ, ut asseritur, in Ecclesia Domûs Fratrum Ordinis Minorum Civitatis Amalphitanæ asservantur, quantùm cum Domino possumus benignè consulere volentes. *Residuum uti in Brevi antecedente.*

J. Card. S. Susannæ.

Ex Regesto & fol. præd.

NOTA.

Tam ipsas Sacras Reliquias, quàm Earum Evergeten nominant (duriore licèt carmine) duæ marmoreæ tabulæ, muro Ecclesiæ laterali utrique incrustatæ, in quarum una sequens legitur inscriptio:

Petrus ab antiqua Capuanus origine, Amalphis
Clarus post Patriæ clarior ecce memor
Cardineus Quinti Martini tempore namque
Bizantum missus Nuntius, inde tulit
Reliquias Divûm, quas hic venerare Viator
Nomina quarum alio marmore cuncta leges
Patria post nati, & doni non immemor almi
Ornatas publico reddidit ære suo
Sub Comite insigni Beneventi, qui pius atque
Parthenope Prorex, mox vocitata dedit.
Anno CIↃ IↃCVI.

In altera Tabula sequentia habentur:

Præ omnibus hic devotissimè adoretur Sacrosanctæ Crucis Vitale Lignum:

Revereantur B. B. Jacobi Apostoli
Basilii Magni
& Diomedis Mart. Capita
Veneranda
Catharinæ Virg. & Martyris
Maxilla
Philippi Apostoli manus
Cosmæ Mart. Brachium
& Zachariæ Prophetæ tria ossa,
Recolantur Marcus Evangelista
Stephanus Protomartyr
Innocentes
Vitus Martyr. & Cajus
Roman. Martyr
Blasius Episcopus & Martyr
Eustachius Martyr
Piger Martyr
Porphyrius Martyr
Joannes Chrysostomus
Theodorus Confessor
Maria Magdalena
Ursulæ cruor
& Euphrosina Virgo
pia devotione venerentur

Tempore, quo Ecclesiæ celebre hoc donum factum est, erat hæc juris Regularium, quos Sancta Sedes postea suppressit, fuitque primum Nobis anno 1582. concessa. Eam cum Archiepiscopus visitare prætenderet, jussus est à Sacta Congregatione Episcoporum, & Regularium à tentamine desistere per sequentem Epistolam.

Illu-

cupatarum, in Monasterium Monialium Ordinis cum communicatione privilegiorum & sub gubernio Ordinarii erigi mandat.

A tergo. *Venerabili Fratri Archiepiscopo Neapolitan., seu dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater, seu dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SAcri Apostolatûs ministerio divinâ dispensatione præsidentes, ad ea, per quæ piarum Virginum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulari cupientium votis consulitur, libenter intendimus, ac in his Officii Nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus salubriter in Domino expedire. Sanè pro parte dilectarum in Christo filiarum Virginum Capucinellarum nuncupat. Domûs Sancti Francisci Assisien. etiam nuncupatæ Neapolitan. Nobis nuper expositum fuit, quod ipsæ, quæ, ut asserunt, Habitu per Moniales Capucinas gestari solito vestiuntur, nullam tamen professionem regularem emittunt, neque clausuram servant, studio perfectioris vitæ ductæ domum prædictam in Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum per Nos, ut infra, erigi summopere desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis, ut infra, opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui divini cultûs augmentum, & Sacræ Religionis propagationem sinceris desideramus affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Fraternitati tuæ, Frater Archiepiscope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie in prædicta Domo, si sit, vel postquam fuerit ad formam Monasterii reducta, & debita clausura munita, unum Monasterium Monialium Ordinis Fratrum Minorum S. Franci ci Capucinorum nuncupatorum cum Ecclesia, Campanili, campanis, cœmeterio, claustro, refectorio, dormitorio, hortis, hortalitiis, cœterisque officinis, & membris necessariis, pro una Priorissa, & competenti Monialium numero, quæ inibi juxta Regularia dicti Ordinis Instituta sub illius Regulari Habitu Altissimo perpetuò famulentur, divinisque laudibus insistant, ac aliàs in omnibus, & per omnia adinstar aliorum Monasteriorum Monialium dicti Ordinis, perpetuò sine alicujus præjudicio, Auctoritate Nostra Apostolica erigas, & instituas, illique sic erecto & instituto pro ejus dote ac manutentione, ac illius Priorissæ & Monialium, aliarumque personarum sustentatione, redditum annuum quadringentorum scutorum per easdem Virgines ex piorum eleemosynis, seu alias legitimè jam acquisitum, nec non omnia & singula tam mobilia, quàm immobilia bona quomodolibet nuncupata per quoscumque Christifideles ipsi Monasterio donanda & assignanda, etiam ex nunc, prout ex tunc, postquam donata & assignata fuerint, simili auctoritate applices & appropries; nec non eidem Monasterio, ac illius pro tempore existentibus Priorissæ & Monialibus, Ministris & Personis, eorumque rebus & bonis, ut omnibus & singulis privilegiis, facultatibus, prærogativis, gratiis, concessionibus, & indultis tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus alia Monialium dicti Ordinis Monasteria de jure, usu, statuto, consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, similiter, & æque principaliter, absque ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere possint & valeant, eadem auctoritate concedas, & indulgeas.

Præterea Monasterium hujusmodi, illiusque

Piscatoris die 11. Aprilis MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Regesto Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd.

Ex Sacristiis & Bibliothecis utriusque Domûs Civitatis Suessæ Calices &c. aut respectivè libros extrahi prohibet.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

JUstis & honestis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Fratrum Guardianorum, & Fratrum Domorum Regularium Sanctæ Mariæ Spiritus Sancti, & ejusdem S. Mariæ Regina-Cœli nuncupat. Suessan. Diœc. Ordinis Capucinorum nuncupat. petitio continebat, quod Domus prædictæ nonnulla mobilia, tam ad usum Sacristiæ, quàm Bibliothecæ habeant, & illorum mutuatione in dies non modicum detrimentum patiantur. Quare pro parte Guardianorum, & Fratrum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quod in præmissis opportunè providere, de Benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Guardianos & Fratres prædictos, ac Domorum prædictarum singulares Personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne deinceps perpetuò futuris temporibus Cruces, Calices, Reliquias, Imagines, Vota, Vestes, seu quævis alia paramenta, & ornamenta ad Sacristisque ad illa, atque imposterum obtinendorum, & excommunicationis (non tamen latæ sententiæ) pœnis, à quibus non nisi facta reali restitutione rei ablatæ, & præterquam in mortis articulo constituti absolvi queant, ornamenta, & alia quæcunque prædicta ex dictis Domibus, aut earum aliqua extrahere, aut aliò transportare, seu mutuò concedere, vel, ut extrahantur, transportentur, seu concedantur, consentire audeant, vel præsumant, eadem auctoritate districtiùs inhibemus: Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Domuum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium exemplar seu transumptum authenticum in Sacristia & Bibliotheca similiter prædictarum Domuum Regularium affigatur, & ibi affixum perpetuò remaneat, quodque præsentes Literæ semel quolibet mense in pleno Capitulo publicè, clarè, & intelligibili voce legi debeant, ad hoc, ut illarum tenoris tam Sacristæ, quàm alii Fratres earumdem Domorum pro tempore existentes plenam notitiam habeant. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ Absolutionis, Statuti, & Ordinis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Pontificatus Nostri Anno secundo.

Bulla formata in Archivo Domûs Aracœli Civit. Suessæ, de quo exemplar auth. in Archiv. Generali Ord. Arm. Provincia Neapolitana.

N O-

DECRETO

Sac. Congreg. Episc. & Regul.

In Decreto de nominibus, & desiderio eorum, qui ad S. Ordines promoveri volunt, in Ecclesia à Parocho proponendis, ac de eorum natalibus & moribus inquirendis, nec Fratres nostros Regni Neapolitani, nec alios Regulares comprehendi declaratur.

Illustrissimi, & Reverendissimi Domini.

Dominationes Vestræ Illustrissimæ dignis quibusdam respectibus adductæ, sub Decimo Kalend. Julii 1623. de speciali ordine felicis rec. Gregorii Papæ XV. præceperunt omnibus & singulis Regni Neapolitani Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Inferioribus legitimam facultatem habentibus, ut, antequam ad primam Tonsuram, sive ad Minores Ordines aliquem promoverent, Parocho, seu alteri, cui magis expedire videretur, committerent, ut nominibus, & desiderio eorum, qui vellent promoveri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus, & vita, à fide dignis diligenter inquireret, & Litteras testimoniales, ipsam Inquisitionem factam continentes, ad ipsum Committentem quamprimùm transmitteret; Idemque etiam observarent in Literis dimissoriis concedendis, exprimentes in eisdem præfatas diligentias præcessisse, easdemque Literas dimissoriales uni tantùm, & certo Ordinario sibi magis bene viso dirigerent.

Quæritur nunc, an præfato Decreto comprehendantur Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucini nuncupati in dicto Regno Neapolitano pro tempore de familia commorantes?

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita censuit Decretum, ut supra editum, ad Capucinos, aliosve Regulares non pertinere. Romæ die 27. Julii 1626.

Laud. Card. S. Sixti.

P. Fagnanus Sec.

Ex Regesto Secret. Cong. & anni præd.

NOTA.

Ordo Sacræ Congregationis, quem ante-positum Decretum allegat, fuit tenoris sequentis:

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Jurisdictionalibus Regni Neapolitani Præpositorum jussis, gravibusque adducta causis, de Sanctissimi Domini Nostri Gregorii XV. speciali ordine, vivæ vocis oraculo desuper habito, expressè præcipit, & mandat omnibus, & singulis ejusdem Regni Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis inferioribus, legitimam facultatem habentibus, ut, antequam ad primam tonsuram,

Libros à Joan. Baptiſta Centurione Bibliothecæ Domûs Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ relictos, & uſui Fratrum, ac Ordini non competentes permutari concedit, ac alios factâ commutatione extrahi &c. Apoſtolicis poenis cavet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

JUſta petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis. Cum itaque, ſicut Nobis exponi fecerunt dilecti filii Guardianus, & Fratres Domûs Regularis Conceptionis B. M. V. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Neapolitan. aliàs à quondam Joanne Baptiſta Centurione incola, dum vixit Neapolitan. teſtamentaria ſua nuncupatione ſeu diſpoſitione Bibliotheca ipſius variis, ac multis libris, & voluminibus referta, prædictæ Domui donata, & relicta fuerit, volente ipſo Teſtatore, quòd præfati Exponentes dilecto filio Antonio Clarelli Neapolitano libros, quos ipſe ſibi elegiſſet, concedere deberent ſub caducitatis, & devolutionis pæna, & aliàs, prout in inſtrumento, ſeu ſcripturis publicis deſuper confectis plenius contineri dicitur: in dicta verò bibliotheca, quamplures libri dicto Ordini minimè convenientes, & neceſſarii, ſeu pro aliis rebus, à dicto Ordine prorſus alienis ſcripta volumina comperiantur, unde dicti Exponentes illos, & illa tanquam prædictæ Domui inutiles, & inutilia cum aliis uſui, & commodo ejuſdem Domûs convenientibus, & inſerendis, de conſenſu dicti Antonii commutare decreverint, ſi eis ad id Noſtra, & Sedis Apoſtolicæ licentia ſuffragetur, & facultas. Nos eoſdem Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, nec non Guardianum, & Domûs Regularis hujuſmodi ſingulas perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, porrectis Nobis pro eorum parte ſuper hoc ſupplicationibus inclinati, eiſdem Exponentibus, ut mediante Syndici Apoſtolici, ſeu alterius ad id legittimè deputandi perſonâ quoſcumque, & qualiacumque libros, & volumina, qui, & quæ prædictum Ordinem non decentes, & decentia, ſeu præfatæ Domui inconvenientes, & inutiles, ſeu inconvenientia, & inutilia eſſe, & fore comperti, & comperta fuerint, è dicta Bibliotheca extrahendi, illoſque, & illa ſic extractos, & extracta cum aliis portionabiliter, & pretio æquivalentibus, præfatæque Domui condecentibus, & utilibus libris, ſeu voluminibus cum quibuſvis perſonis, etiam Eccleſiaſticis, de conſenſu dicti Antonii commutandi, licentiam, & facultatem Apoſtolica Authoritate, tenore præſentium concedimus, & impartimur: & inſuper factâ commutatione librorum hujuſmodi, pro illorum perpetua in dicta Domo conſervatione, tam Superioribus dictæ Domûs Regularis, quàm omnibus aliis, & ſingulis illius Religionis, & Novitiis, & nondum profeſſis, ne de cæterò perpetuis futuris temporibus, præterquam de mandato, vel conſenſu Provincialis dicti Ordinis, vel Guardiani prædictæ Domus, pro tempore exiſten-

... quod præsentes, saltem semel in anno in dicta Domo publicentur, & illarum copia, ac exemplar authenticum ad hoc, ut ad omnium notitiam pervenire possint, in ipsius Bibliothecæ, seu Archivi porta remaneant affixa.

Datum in Arce Gandulfi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscat. die XI. Maii MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

F. Usimbardus.

Exempl. in Arch. Generali Ordinis Armario Provincia Neapolitana.

Onus Legati Pii, à Fr. Bonaventura Ciampolillo, ante Religionis ingressum pro dotandis in Terra Zuncoli decem Puellis relicti, in favorem Fratris Germani, & hæredis, in paupertatem redacti remittit, & tres dotes duabus ejus Filiabus applicari indulget.

A tergo. *Dilecto Filio Petro Ludovico Ciampolillo Suessan. seu alterius Diœcesis.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut Te specialibus favoribus, & gratiis prosequamur. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Bo-

gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus dicti Bonaventuræ super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, quòd reliquas tres hujusmodi dotes, quas tribus Puellis pauperibus dictæ Terræ nubere volentibus, juxta formam dicti testamenti, cum interventu dicti Archipresbyteri dare teneris, duabus Natis tuis prædictis, etiam absque dicti Archipresbyteri interventu, vel consensu, in dotem, vel dotis subsidium assignare, & applicare liberè, & licitè possis, & valeas, Apostolica authoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes Te, aut dictas Natas tuas, aut quosvis alios desuper à dicto Archipresbytero, seu quovis alioquomodolibet indebitè molestari nullatenus posse; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus dicto Testamento, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Januarii MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secretariæ Brevium Apostolicorum Mense & Anno prædictis fol. 83.

In

Diœc. Neapolitan. sitæ Oratorio ad hoc decenter muro extructo & ornato, seu extruendo & ornando, ab omnibus domesticis usibus libero, per Ordinarium loci prius visitando & approbando, ac de ipsius Ordinarii licentia, ejus arbitrio duratura unam Missam pro unoquoque die, in tua ac Familiæ tuæ præsentia celebrari facere liberè & licitè posses & valeres, sub certis modo & forma tunc expressis, Apostolica authoritate concessimus, & indulsimus, ac aliàs, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, fusiùs continetur. vatâ aliàs in omnibus & per omnia dictarum litterarum formâ, Apostolica authoritate, tenore præsentium concedimus & indulgemus: non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis litteris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI. Octobris MDCXXXIV. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

M. A. Maraldus.

Breve formatum in Arch. Domûs Neapolit.

NOTA.

Durant adhuc & Oratorium, & privilegium, locusque Capuam respiciens, & duobus milliaribus incirca à Metropoli Neapolit. dissitus *Secondigliano* Vernaculâ vocitatur lingua, ubi Josephus Capellus propensum suum erga Ordinem nostrum affectum Sequenti Monumento & Inscriptione signavit:

D. O. M.

Præsens Sacellum in Veteri hoc Capucinorum Hospitio extructum, in quo ejusdem Ordinis tantummodo Sacerdotes, singulis quibusque diebus Missas celebrare, reliqui verò (diebus minimè exceptis) unicum Sacrum ex perpetua concessione Sanctissimi D. N. Urbani PP. VIII. peragere queunt, Josephus Capellus V. J. D. pietatis ac devotionis Studio in Seraphicam Capucinorum Religionem, cujus patrocinio sicuti semper commendati fuêre Parentes, ita se suosque commendans fieri, & inscribi curavit Anno Domini MDCXXXIV.

Fr. Ber-

na, quibus Te à Domino insignitum esse accepimus, Nos inducunt, ut Te præcipuo paternæ charitatis affectu libenter complectamur. Exponi siquidem Nobis nuper fecisti, quod Tu, qui, ut asseris, Ordinem Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum expresse professus es, ut studio prædicationis Verbi Dei, ad quod naturaliter inclinatus existis; & in cujus exercitio Te cum Divini Cultûs incremento, & Ordinis tui prædicti decore versaturum speras, attentiùs vacare possis, apud Ven. Fratres Nostros S. R. E. Cardinales negociis Regularium præpositos pro obtinenda à cujusvis generis muneribus, officiis, dignitatibus, & præeminentiis dicti Ordinis exemptione institisti: qui quidem Venerabiles Fratres Nostri exemptionem à Te petitam hujusmodi Tibi concedendam esse censuerunt arbitrio Generalis Ordinis prædicti, qui dicta de causa pro sua prudentia, & prout in Domino magis expedire arbitraretur, petitioni prædictæ satisfaciat, dictus autem Generalis attnore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, ejusque Superioribus, & aliis quibusvis in contrarium &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti Anno MDCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secretariæ Brevium Apostolicorum mens. & anni præd. fol. 12.

N O T A.

PRælibatum P. Bernardum Nobilissimæ Philomarinæ Gentis germen, & Eminentissimi Cardinalis Ascanii Archiepiscopi Neapolitani &c., nec non P. nostri Francisci Mariæ, Provinciæ Neapolitanæ ternâ vice Provincialis, Examinatoris Synodalis, Sac. Inquisitionis Consultoris Decani &c. Fratrem Germanum fuisse reperio. Ingenito studendi animo, comparavit sibi doctrinam solidam, cui virtutem sociali junxit fœdere. Officia Provinciæ ne prædicationis Zelum distraherent, per Breve superius ab iis eximi petiit: gratiâ diu gaudere non potuit, cum mors illum & à miseriis vitæ humanæ anno 1640. exemerit.

Ex M. S. Provinciæ.

Pro

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Antonius Vico, Protector Fabricæ novi Conventûs Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum loci Montis Fuscoli, quod ipse pro ampliando dicto Conventu quodam terræ petio illi contiguo capacitatis trium Maggiorum circiter, mensuræ illarum partium, & ad Confraternitatem SS. Rosarii, in dicto loco canonicè erectam, legitimè spectante, valoris in proprietate quinquaginta circiter, annui verò redditus trium ducatorum monetę illarum partiū, indiget, & ejus loco aliud terrę petium, à primodicto terræ petio non longe distans, eorumdem valoris in proprietate & redditus, Confraternitati prædictæ assignare intendit, si nostra, & Apostolicæ Sedis licentia ei suffragetur, & facultas. Quare dictus Franciscus Antonius, & dilecti filii Officiales, & Confratres dictæ Confraternitatis asserentes, permutationem prædi- conscientiam vestram oneramus, Francisco Antonio, ac Officialibus, & Confratribus prædictis permutationem prædictam, ut supra, faciendi licentiam, Auctoritate Nostra Apostolica concedatis. Non obstan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Confraternitatis hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die VIII. Aprilis MDCXLIII. Pontificatus nostri Anno vigesimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secret. Brevium Apost. mense, & anno prædictis fol. 113.

N O T A.

INter Fratres nostros hujus Conventûs, & RR. PP. Conventuales longior olim fuit circa processionem, & Statuam S. Antonii in nostro Habitu circumferendam dissensio, quam tandem sequens Sacræ Congregationis diremit Decretum.

Beneventana.

Sacra Rituum Congregatio ad componendas controversias ortas inter Fratres Min. Conventual. Ordinis S. Francisci Terræ Montis Fusculi Benevent. Diœc. ex una – & Fratres Capucinos ejusdem loci ex altera – partibus super jure faciendi solemnem Processionem S. Antonii de Padua eodem die festo ejusdem, & deferendi illius simulacrum in eorum Habitu, utrâque parte hinc inde informante censuit, Processionem esse faciendam per alteros in die Festivitatis, & per alteros in Dominica infra octavam; Et primos in possessione faciendi dictam Processionem esse manutenendos, & ita declaravit, & servari mandavit hac die 17. Junii 1673.

F. Episcopus Portuen. Cardinalis Brancatius.

Bernard. Casalius S. R. C. Secret.

Cit. Scrips. impres. in causa Neo-Castren.

Domum

tenoris sequentis, videlicet: *A tergo*: Venerabili Fratri Archiepiscopo Neapolitan. *Intus verò*: Innocentius Papa X. Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem. Nuper pro parte dilectarum in Christo Filiarum Monialium Monasterii S. Francisci Capucinarum nuncupatarum, ac dilectorum Filiorum Prioris, & Fratrum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis Domûs Regularis Sanctæ Mariæ *Mater Dei* nuncupatæ Neapolitan. Nobis expositum fuit, quod aliàs quondam Justiniana de Sangro in suo ultimo, sub cujus dispositione ab humanis decessit, testamento in eventum, in quem quondam Joanna ejus Nata & heres sine liberis è vita migraret, Monasterium prædictum in rebus & bonis sibi à Deo collatis eidem Joannæ substituit; & insuper etiam scuta quingenta quondã Zenobiæ Mammanæ ejusdem Joannæ Natæ post illius obitum eidem Zenobiæ persolvenda legavit; necnon etiam in ipsis scutis quingentis Monasterium prædictum substituit: & quoniam eadem Joanna in morte sua quondam Marium de Majo ejus secundum virum bonorum suorum usufructuarium, dictam verò Domum Regularem proprietariam hæredes instituit, excitatis desuper in Consilio Neapolitano inter ipsas partes variis litibus, & controversiis, pro illis terminandis, ultra concordiam, quam ipsæ Moniales cum eodem Mario injerunt, inter easdem Moniales, & Fratres Servitas prædictos concordatum fuit, quod ex bonis hæreditariis dictæ Joannæ ad summam mille & ducentorum sexaginta duorum scutorum ascendentibus ipsæ Moniales, & earum Monasterium prædictum, tamquam ejusdem Joannæ hæredes substitutæ, septingenta sexaginta duo, prædicti verò Fratres Servitæ, uti hæredes proprietarii dictæ Joannæ ratione dotium, aliorumque jurium ad ipsam Joannam super hæreditate ejusdem Justinianæ spectantium scuta quingenta respe- Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut constito Tibi de narratis, concordiam hujusmodi, ac desuper confecta, si quæ sint, seu conficienda Instrumenta, seu scripturas cum omnibus, & singulis in eis contentis, licitis tamen & honestis, Auctoritate nostra Apostolica confirmes & approbes, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicias, ac omnes & singulos tam juris quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, suppleas. Non obstan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. xx. Maii MDCLIII. Pontificatus nostri Anno nono.

Cum autem, sicut pro parte eorumdem Prioris, & Fratrum, ac Monialium Nobis denuo expositum fuit, in prædictis nostris litteris series dictæ Concordiæ nonnulla in parte aliter, quàm facta fuit, narretur, cum per eamdem Concordiam conventum fuerit, quod Moniales prædictæ eisdem Priori & Fratribus ducatos trecentos monetæ Regni Neapolis ex ducatis mille trecentis & duodecim similibus recuperandis è rebus & effectibus quondam Cæsaris Caraccioli, cum rata fructuum, tertiarum, aut redditus decurrendorum ad favorem, & commodum dictæ Domûs Regularis, prædictorum trecentorum ducatorum hujusmodi cedere debeant, cum hoc, ut, si totum capitale dictorũ mille trecentorum, & duodecim ducatorum non recuperetur, quælibet ex ipsis partibus pro

tur, ut præfertur: nec non, quod deductis expensis communiter faciendis, & oneribus hæreditatis dictæ Joannæ totum id, quod à dicto Mario, & ab aliis ab eo causam habentibus recuperabitur, nec non etiam quamcumque pecuniarum summam, aut quodvis aliud, quod recuperari contigerit à Domo Annunciationis B. M. Virginis Neapolit. in computum creditorum & actionum, ad ipsas Justinianam, & Joannam spectantium, sese inter se æqualiter divisuros, cum expressa pariter conditione, quod ipse Prior & Fratres aliud quidquam ex quacumque causa sibi competente ab ipsis Monialibus occasione hæreditatum earumdem Justinianæ & Joannæ, aut aliorum vigore dictæ substitutionis, aut institutionis ab eadem Joanna, ut præmittitur, factæ nullatenus prætendere possint. Nobis propterea iidem Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, ut constito Tibi, quod Concordia in præsentibus literis, ut supra narrata, utrique parti Exponentium prædictorum pro sedandis inter ipsos litibus, & discordiis utilis sit, & proficua, ad præinsertarum literarum executionem, servatâ aliàs illarum formâ procedas, perinde ac si supranarrata series dictæ Concordiæ in illis distinctè expressa fuisset. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem præinsertis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumq; Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris x. Januarii MDCLIV. Pontificatus nostri Anno x.

G. Gualterius.

Ex Reg. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 715.

Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Conventûs Surrentini Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupat. quod, cum ipsi quamdam domunculam, & hortum adjacentem, qui à Dilecto Filio Lazaro de Angelis possidebantur, & dicti Conventûs libertati officiebant, eidem Conventui incorporaverint, domuncula verò & hortus hujusmodi annuo censu vigintiquatuor caroleorum monetæ Regni Neapoletan. dilectis Filiis Capitulo & Canonicis illius Ecclesiæ Surrentinæ debito gravati reperiantur; quidam Benefactor dicti Ordinis domunculam & hortos prædictos ab annuo censu hujusmodi mediante præstatione justi pretii, quod in emptionem tot bonorum stabilium securorum & fructiferorum ad favorem Mensæ Capitularis eorumdem Capituli, & Canonicorum converti debeat, liberare plurimùm desiderat. Nobis propterea tam Exponentes, quàm Capitulum & Canonici prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes, ac Capitulum & Canonicos specialibus &c. volen. & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, quatenus constito Tibi de narratis, memoratis Capitulo & Canonicis, ut ipsi domum & hortum prædictos à dicto censu annuo mediante justo illius pretio eis, ut præfertur, præstando in perpetuum liberare, & eximere, ipsumque pretium in emptionem tot bonorum stabilium securorum, & fructiferorum ad favorem dictæ Mensæ Capitularis, & non in alios usus integrè convertere, & erogare liberè, & licitè possint & valeant, licentiam & facultatem, authoritate nostra Apostolica concedas. Non obstantibus fel. record. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus

Ex Regest. Secret. Brevium Apostolicorum Mense & Anno præd. fol. 25.

DECRETO

Sacrorum Rituum Congregationis.

Decretum de non exponenda Statua, seu Simulachro S. Antonii Patavini in Habitu Capucino pro —& in sola Metropolitana Civitatis Neapolis intelligi debere declaratur.

Romana, seu Neapolitana.

CUm Sacror. Rituum Congregatio die 29. Novembris 1667. declaraverit, Statuam, & simulachrum S. Antonii de Padua esse exponendam in Sacrario, & Ecclesia Metropolitana Neapolit. in Habitu Conventualium, & nullo modo in Habitu Capucinorum in eadem Ecclesia, prout in dicto Decreto &c. Et quod postea Fratres Conventuales istud Typis man-

NOTA.

ET, quæ fusè in hac causa acta fuère, vide Tom. I fol. 115.

DECRETO

Sac. Congreg. Episcop. & Regular.

Erectio Hospitii in loco Puteoli conceditur.

IN Causa Puteolana Hospitii vertente inter PP. Capucinos ex una — & PP. Ordinis Prædicatorum altera — Partibus.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, Partibus citatis, referente Eminentissimo Bassadonio, censuit prædictis Patribus Capucinis concedendum esse hujusmodi Hospitium, servatâ tamen formâ Hospitii, & non aliás, prout præsentis Decreti tenore benignè concessit &c.

Romæ 13. Maii 1678.

N O T A.

HOspitium prædictum Clausuræ formali subiici, petitum, & concessum est per sequentia.

Beatissime Pater.

Ad pedes Sanctitatis Vestræ prostratus Provincialis Capucin. Provinciæ Neapolitanæ humiliter exponit, quod, cum Conventus Puteolanus tempore æstivo ob locum bituminosum, Solfatara nuncupatum, cui dictus Conventus adjacet, inhabitari nequeat, Hospitium in loco salubriore fabricare consultum ductum, & etiam executioni datum fuerit. In hoc per plures æstatis menses omnes dicti Conventûs Fratres numero 16. morantur, diu noctuque in choro officiantes, & regularem disciplinam ad normam aliorum Conventuum observantes. solùmque ob oppositionem Patrum Ordinis Prædicatorum in parvo Conventu numero quatuor haud procul degentium oppositionem, deest Ecclesia publica. Cum autem prædictum Hospitium in loco amœno ad oras maris situatum reperiatur, crebrius Nobilitas Neapolitana unius, & alterius sexûs, & ad hujus exemplum etiam Personæ civiles, & ordinariæ ad id libero ingressu confluunt, sese recreantes, & aliquoties de prandio, & cœna inibi sumptis non contenti, ad cantus, & saltus pro-

...ous, eâ, qua decet, reverentiâ exponit, quod tempore æstivo ob aeris insalubritatem Conventum deserere, & cum Familia, ad 20. Fratres circiter se extendente, ad Hospitium ad littus maris situm descendere debeat.

In hoc quidem reperitur pro celebrandis Missis Ecclesia; cum tamen in illa Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asservandi (prout casus necessitatis, ratione infirmitatum &c. requirere videntur) facultate, & solatio needum fruatur, Orator ad EE. VV. Zelum, & pietatem recurrit, supplicando, ut dictam Sanctissimi in dicta Ecclesia, à Dormitoriis duobus separata &c. asservandi facultatem impertiri dignentur. Quam &c.

Sacra Congregatio Eminentiss., ac Reverendiss. S. R. E. Card. Negot., & Consult. Episc., & Regul. præposita, attentis narratis, referente Eminentissimo Colloredo, petitam facultatem Oratori benignè concessit. Romæ 27. April. 1708.

G. *Cardinalis Carpineus.*

Ferd. Archiepiscopus Nicænus Secret.

Ortâ controversiâ, an Mulieres ingredientes Hospitium tempore, quo Fratres in eo non degunt, pœnis violantium clausuram subiacerent, affirmativè decisum fuit, ut ad libellum supplicem sequitur:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Inter alios Civitatis Puteolanæ Conventus reperitur & ille Capucinorum, haud procul à loco, Solfatara *vocato dissitus: hi autem, cum approximante æstivo calore aër sulphure affectus iis noceret, in Hospitio, ad lidum maris constructo, per 5. menses habitare solent. Et quamvis in hujus atrio ad eorum instantias, marmori incisum videatur Decretum, quo Clausura declaratur, nihilominus tempore, quo in Conventu, vel Hospitio respectivè non morantur, Mulieribus ingressum permittunt, Clausuram tunc non esse prætendentes. Econtra Episcopus, illius Vicarius Generalis, & dictæ Civitatis Confessarii locum Clausuræ esse tenent, etiamsi Fratres ibi non habitent, ex ratione, quod finis Pontificiarum Constitutionum non cesset, & consectariò Mulieres, quæ ibi ingressæ sunt, in censuram incidisse judicant, & Sacramenta illis denegant. Eapropter EE. VV. dignentur declarare, an in dicto Conventu, vel Hospitio tempore, quo Patres ibi non degunt, vigeat Clausura?*

Sacra Congregatio Eminentiss., ac Reverendiss. S. R. E. Card. Negot., & Consult. Episc., & Regul. præposita, auditis Episcopo Puteolano, atque P. Procuratore Generali Ordinis, referente Eminentiss. D. Cardinali Petra Ponente decrevit, ac declaravit -- Clausuram esse tam in Hospitio, quam Conventu, etiamsi ibi non habitent ad tempus Capucini: & propterea eadem Sac. Congregatio benignè commisit ipsi Episcopo Puteolano, ut veris existentibus narratis Mulieres, quæ præfatum Hospitium ingressæ sunt, imposita prius illis aliqua salutari pœnitentia, à censuris pro suo arbitrio, & conscientia ad cautelam absolvat. Die 5. Septembris 1732.

Extract. cum aliis Decretis supra memoratis, ex Regestis Secret. Congreg. mens. & annorum respectivè prædictorum.

D E-

in Romana, seu Neapolitana sub die 21. Julii 1668. & Beneventana 17. Junii 1673. censuit, Processionem S. Antonii esse faciendam per dictos Fratres Min. Observ. Reform. in die Festivitatis S. Antonii cum delatione Statuæ ejusdem Sancti in eorum Habitu, Et per Fratres Capucinos in Dominica infra Octavam pariter cum delatione Simulachri S. Antonii in Habitu Capucinorum, & ita declaravit Hac die 22. Maii 1683.

N. Card. Ludovisius.

Bern. Casalius S. R. C. Secret.

Ex Reg. Secret. S. Congreg. fol. 37.

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Quartam Canonicam ex pio Legato Fratribus Nucerinæ Paganorum cum onere Missarum relicto, Episcopo non deberi, declaratur.

Nucerina Paganorum Quartæ Canonicæ.

Viam Universæ Carnis ingressus Cajetanus de Turre anno 1711. instituto ex asse hærede Dominico Antonio de Turre, præ ceteris piè dispositis, legavit PP. Capucinis summam ducatorum centum, infra sexennium pro rata solvendam, cum onere tot Missarum manualium ad rationem granorum duodecim cum alterius dimidio pro qualibet. Quoniam verò ex hujusmodi Legato sibi debere Quar- utrinque adducendis, sapienter definienda sub dubio: *An sit præstanda Quarta Canonica in casu &c.* Die 13. Januarii 1714. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Trident. Interpretum respondit Negativè, & hujusmodi Causam ampliùs non proponi mandavit.

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Archiep. Dam. Secret.

Ex Reg. seu Lib. 64. Archivi Secret. Congreg. præd. fol. 20. de quo exemp. in Arch. gen. Ord. Armario Provincia Neapolit.

NOTA.

Paucis abhinc annis Conventui enunciato fuit & concessum Hospitium, sub conditionibus, quas sequens concludit Sacræ Congregationis Decretum:

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & Consult. Episc. & Regular. præposita, attentâ relatione Episcopi Nuceriæ Paganorum eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis, & quatenus expedire censuerit in Domino, & nullum præjudicium Beneficiis, & Capellis contiguis inferatur, petitam facultatem pro suo arbitrio, & conscientia impertiatur, ita tamen, ut Dominium loci non sit apud Fratres, sed Sedi Apostolicæ reservetur, & forma simplicis Hospitii non excedatur.

Romæ die 8. Maii 1733.

F. Card. Barberinus Præf.

Jos. Arch. Corinth. Secret.

DECRE-

sitatis, ac, postquam sibi constiterit, fabricam novi Conventûs cum Ecclesia, Campanili, Choro, Sacristia, Claustris, Dormitorio, Refectorio, Hortis, aliisque Officinis necessariis verè, realiter, & cum effectu fuisse absoluta, nec non sacris, prophanisque suppellectilibus pro usu, & habitatione Religiosorum sufficienter instructa; quodque Civium pietas, & ad eleemosynarum largitionem propensio ad eosdem Religiosos alendos sufficere possit, petitam nedum Conventûs, & Religiosorum, verùm etiam onerum, si quæ sint, ex Veteri ad novam Ecclesiam, & Conventum respectivè translationem, pro suo arbitrio, & conscientia Oratori impertiatur, servatâ quoad reliqua dispositione Constitutionum Apostolicarum circa hujusmodi translationes editarum. Cum facultate etiam post absolutam novam Fabricam, subsequutamque translationem, primodictam Ecclesiam cum Conventu prophanandi, eamque demoliri faciendi, dummodò tamen situs, rudera, & cementa, quæ exinde supererunt, in usus immundos, & indecentes, tametsi prophanos, nullatenus convertantur, erectâ ibi Cruce ad formam Sacri Concilii Trid. cap. 7. sess. 21. de Reform. & siquæ Corpora Defunctorum ibidem sepulta fuerint, ad novam Ecclesiam itidem transferantur. Romæ 15. Februarii 1715.

I.D. Card. Paraccianus Præf.

Ex Regest. Secret. Congreg. Mens. & Anni prædict.

D E C R E T O
Sacr. Congregat. Episcop. & Regul.

Novam Domum Cajetæ, relicto priore B. Mariæ de Pietate titulo, & assumpto

casu?

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episcop. & Regul. præposita, attentis, ac prævio maturo examine perpensis juribus omnibus, ab utraque parte deductis Referente Eminentissimo Corsino Ponente benignè rescripsit.

Ad I. negativè quoad primam partem, & affirmativè quoad secundam.

Ad II. servari solitum.

Romæ 26. Junii 1716.

I. D. Card. Paraccianus.

Exempl. in Arch. gen. Ord. Armario Provincia Neapolitana: *citatque illud De Lucia fol. 26.*

Facultatem, à Sacra Congregatione Concilii celebrandi Missas in Oratorio Terræ Fractarum pro Capucinis itinerantibus concessam, literis Apostolicis roborat.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Cajetano.*

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Minister Provincialis, Provinciæ Neapolit. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum in Terra Fractarum nuncupata, istius

...ctitiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejusdem Ministri Provincialis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, & attenta relatione sua super præmissis ad eosdem Cardinales transmissa, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, eisdem Religiosis in dicto Hospitio, præmissa de causa commorantibus, petitam facultatem celebrandi Missam in prædicto Oratorio, dummodo illud decenter ornatum, Sacrisque Supellectilibus instructum reperiatur, auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & conscientia gratis impertiaris, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima quarta Augusti, millesimo septingentesimo decimo sexto Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

F. Card. Oliverius.

Ex Archivo Secret. Brev. Apostol. Mens. & Anno præd.

---

decem, quolibet anno per suos hæredes persolvendos, sub hypotheca omnium suorum bonorum ad hoc, ut orarent pro anima ejus Testatricis.

Ab eo tempore usque ad annum 1712. Legatum punctualiter persolutum fuit ab hæredibus Testatricis, sed, quia à dicto anno 1712. Fratres de Margiacca moderni hæredes solutionem facere recusârunt, sub allegata deficientia reddituum hæreditariorum, perutile proinde existimavit Orator cum dictis Fratribus ad transactionem devenire, reducendo Legatum de ducatis decem ad solos ducatos 5. pro cujus confirmatione modò supplicatur.

Eĩus Ordinarius factum hoc referendo, acriter transactionem impugnat, ac assertam deficientiam Bonorum non subsistere testatur, ut in sua relatione, in qua ulterius asserit, Debitores sese munivisse Inhibitione Auditoris Cameræ, ad hoc, ut se eximerent à sua jurisdictione.

Die 23. Julii 1718. Sacra Congregatio Concilii, auditâ relatione Eminentissimi Domini Cardinalis Ursini, Archiepiscopi Beneventani supradictam instantiam rejecit, ac censuit, committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè commisit eidem Archiepiscopo, ut desuper procedat de jure, non obstante inhibitione Auditoris Cameræ.

P. A. Card. Corradinus Pro-Præf.

P. de Lambertinis Secret.

Ex Regesto seu Lib. 68. Secret. Congreg. prædictæ fol. 314.

N O T A.

Quæsivit Pars succumbens & contraria varias rimas, & adminicula, ut, quæ contra eam sancita jam fuerant, vel adhuc sanciri poterant, eluderet; inde evecto ad Vaticanum Solium S. M. Benedicto XIII. cui adhuc Archiepiscopo Beneventi Sac. Congregatio litteralem testamenti executionem commiserat, immediato ad illum recursu novum contra tergiversantes Hæredes petitum, & obtentum est remedium, Libello Supplici, & Rescripto Pontificio sequentibus:

Bea-

Die 11. Decembris 1724.

Ex Audientia Sanctissimi.

Sanctitas Sua inhærendo applicationi jam factæ anno 1710. auctoritate sua ordinaria, tempore, quo in Civitate Beneventana residebat uti Archiepiscopus, illam approbavit, & confirmavit, &, quatenus opus sit, Auctoritate Apostolica denuo applicat Legatum, de quo agitur, annuorum ducatorum decem anno 1683. à Catharina Cornoldi relictum ad commodum, & beneficium PP. Capucinorum Civitatis Beneventi, & mandat exigi annualitates, tam decursas, quàm decurrendas ejusdem Legati per Procuratorem Fiscalem Curiæ Beneventanæ, ad effectum erogandi in emptionem Coraminum pro Sandaliis eorumdem Fratrum Capucinorum, omni meliori modo &c.

Prosper Archiepiscopus Cæsarien. Auditor.

Exempl. Auth. in Arch. generali Ord. Arm. Provincia Neapolit.

DECRETO

S. Congregationis Concilii.

A jure nominandi Puellas ad Dotem &c. Guardianus Civitatis S. Germani excluditur.

Nullius, seu Montis Casini distributionis Subsidiorum Dotalium.

ANtonius Tregua in testamento condito de anno 1665. mandavit, ut omnia credita, ac etiam pecunia numerata, quæ de tempore sui obitûs reperirentur, investirentur in Capitalibus fructiferis, istorumque fructus erogarentur in tot subsidia Dotalia, ad rationem Ducatorum 50. pro quolibet, distribuenda à P. Guardiano Capucinorum Civitatis S. Germani, secundo die festo Paschatis Resurrectionis favore Puellarum commorantium in eadem Civitate, ac duobus Oppidis adjacentibus, exclusis exteris, præferri tamen semper voluit Puellas, quæ sibi consanguinitate, vel affinitate attinerent proximiores in gradu.

Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium sub die 28. Septembris 1696. ad supplicationem Ordinarii Casinensis, ac inhærendo ejus antiquis Decretis declaravit, PP. Capucinos esse incapaces hoc munere distribuendi dotes, illudque spectare ad prædictum Ordinarium. In vim hujus Decreti consuevit Curia Casinensis easdem dotes distribuere prævia affixione edictorum, exindeque consideratis requisitis Puellarum concurrentium.

Sub prætextu tamen, quod Ordinarii Casinenses, eorumque Ministri abusi fuerint, & abutantur hujusmodi facultate, distribuendo nempe dotes Puellis extraneis in exclusionem Consanguineorum, & Affinium Testatoris, plures ex istis recursum habuerunt ad S.Congregationem pro opportuno remedio imposterùm, & pro restitutione subsidiorum dotalium usque adhuc distributorum contra expressam mentem ejusdem Testatoris: audito Ordinario, cujus relatio dabitur impressa, ac subscriptis tribus sequentibus dubiis, ea proponuntur, partibus sua jura deducentibus, ab EE. VV. sapientissimè de more decidenda:

I. *An subsidia Dotalia præstanda sint Consan-*

san-

rogativa, & in casu æqualitatis gradus per extractionem, iis verò deficientibus distribuenda modo, quo supra, aliis extraneis, servatâ formâ testamenti.

Ad Tertium dilata, & coadjuventur probationes

Contra resolutionem secundi dubii reclamante Ordinario Cassinensi, & productis novis juribus circa dubium Tertium, Causa fuit in S. Congregatione reproposita 14. Jan. 1730. prout sequitur.

Nullius, seu Montis Casini &c. In Congregatione diei 24. Septembris præteriti.... tria dubia proposita, & resoluta fuerunt....... Ordinarius Casinensis reclamans adversus resolutionem secundi dubii in ea parte, qua distributio subsidiorum dotalium demandata fuit Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti hæredis, contendit sibi decernendam esse præfatam distributionem, prout hactenus distribuere consuevit, sub motivo, quod positâ incapacitate P. Guardiani Capucinorum, cui speciatim commissa fuerat à Testatore præfata distributio subsidiorum, eadem devolvenda sit ad legitimum Executorem, qualis in causis piis est Episcopus, vel Prælatus habens quasi Episcopalem jurisdictionem, excluso penitus hærede scripto, quem semper exclusum præsumitur voluisse Testator, eo ipso, quod alium certum destinavit Executorem, istiusque industriam elegit, juxta opinionem *Jacobi à Canibus in tract. de Executor. ultim. volunt. impress. inter tract. magn. tom. 11. §. Quæ tertio. Carpii de Executor. cap. 22. num. 21. & sequent. lib. primo, & Passerini in cap. Religiosus §. Sanè num. 51. de testam. in 6.* ut ex his, aliisque censoris respondit: *sit nominandi spectare ad Monasterium, & Monasterium deveniat ad electionem Puellæ ad formam testamenti.*

Dignabuntur itaque EE.VV. eorum sapientissimum oraculum proferre, tum super dubio resoluto, ac etiam super tertio, tunc non resoluto, super quo hodie exhibentur nova jura ex parte Puellarum, videlicet.

I. *An, & quomodo sit standum, vel recedendum à decisis quoad secundum dubium?*

II. *An sit locus restitutioni subsidiorum Dotalium per Ordinarios Cassinenses distributorum Personis extraneis contra expressam mentem Testatoris in casu?*

Et 28. Januarii 1730. fuit resolutum.

Ad primum in decisis, ut Ordinarius, seu ab eo deputatus assistat, & omnia faciat loco P. Guardiani Capucinorum, servata forma testamenti, & fiant gratis.

Ad Secundum, ad Eminent. Præfectum, juxta mentem.

C. Cardinalis Origbus Præf.

A. de Abbatibus Secret.

Ex Sacræ Congregat. præd. Regesto, seu Lib. Decret. 79. f. 477. & lib. 80. Item in thesauro Decis. tom. 4. fol. 350. & tom. 5. f. 2. & 8.

Tertiò. Et quatenus affirmativè, an dictis Patribus liceat ret, ut supra, legatas petere propria Auctoritate pro summa, & summis sibi bene visis, dando in scriptis Hæredi eas solvendi ordinem?

Sacra Congregatio ut solita cautela desuper procederet, Definitorii Generalis arbitrium, & votum, antequam resolveret, experiri voluit, quod & datum est, ut sequitur:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Procurator, & Definitores Generales Capucinorum reverenter dicunt Eminentiis Vestris, qualiter Antonius Tregua Civitatis Sancti Germani in suo ultimo Testamento instituit hæredem universalem Cappellam Ven. Sacramenti Corporis Domini ejusdem Civitatis, & specialiter eidem ordinavit, ut reductis ejus denariis aureis, & argenteis, nec non aliis exigibilibus, sibi debitis, in cumulum, hunc poneret ad telonium, quatenus ex annuo redditu constitueret dotem qualibet die secunda Paschæ tot Virginibus ejusdem Civitatis, & duorum pagorum ejus, prælatis propinquis ipsius Testatoris de gradu in gradum secundùm Consanguinitatem, & affinitatem, quot ex eo, assignatis cuilibet 50. Ducatis dotari possent. Et pariter, ut Guardianus Capucinorum dictæ Civitatis pro tempore, scriberet in distinctis schedulis nomina tot Virginum dictarum, quot de annuo dicto redditu possent recipere dotem 50. Ducatorum, & totidem aliarum, missisque schedulis in urna, eas sorte extraheret, & cuique extractarum dos Ducatorum 50. à dictæ Capellæ Gubernatoribus daretur.

Item Testator prædictus legavit dictæ Capellæ quædam bona stabilia fructifera cum onere tribuendi Capucinis dictæ Civitatis oleum illis necessarium, & alias eleemosynas tempore, quo illas postularent, & expendendi pecuniam necessariam pro reparatione fabricæ.

Cum autem exorta esset controversia circa executionem, præscriptam Guardiano prædicto à Testatore, inter Oeconomum Tribunalis Neapoli Rev. Fabricæ, & dictam Capellam, idem Tribunal sub die 9. Aprilis 1696. adjudicato sibi jure cognoscendi propinquitatem Puellarum ad Testatorem decrevit, & declaravit, quod electio Puellarum prædictarum fiat per Guardianum prædictum præviâ bussulatione in die à Testatore designata, & in loco solito, & illæ Puellæ, quibus sors obtingeret, describantur in libris administrationis dictæ piæ dispositionis in præsentia dicti Guardiani, & cum ejus subscriptione.

Licèt enim F.F. Minores non possint esse executores universales ultimarum voluntatum, cum hujusmodi executio involvat aliquos actus repugnantes eorum statui, & Professioni, nihil tamen prohibet, quin sint Executores particulares in ordine ad aliquem actum, qui dicto statui, & Professioni nullatenus repugnat, cujusmodi est electio Puellarum sortilega divisoria (quidquid sit de electione, & nominatione arbitraria) à Testatore Guardiano Conventûs Capucin. Civitatis Sancti Germani præscripta. Cum autem notificatio bussulationis futuræ per affixionem folii, quod non est edictum, in loco publico sit actus prævius, & prærequisitus, & ordinatus ad dictam executionem, nullius juri, aut dicti Guardiani obligationi repugnans, vel præjudicans, videtur dictus Testator ipsum implicitè Guardiano præscripsisse, & Tribunal antedictum eidem concessisse, decrevisse, & declarâsse.

Quod attinet ad eleemosynas Capucinis erogandas, eas non esse omnino ipsis arbitrarias, sed limitatas, secundùm eorum necessitatem, nec non summam proventuum bonorum à Testatore gravatorum, patet ex ipsis Testatoris verbis. Inde supradicti Procurator, & Definitores Generales dicunt, ut notum est Eminentiis Vestris, Sac. Congregationem Ven. Fabricæ pluries declarâsse, Capucinos posse petere, & recipere legata, etiam in perpetuum, si non ex jure, & in judicio, certè ex gratia, & charitate hæredum, vel Executorum, sive per modum eleemosynæ; sicut etiam modo prædicto possunt solutionem rerum necessariarum petere in scriptis, sicque ex praxi Religionis supponitur usque modo fecisse Capucinos Civitatis Sancti Germani. Et hæc sunt, quæ in executionem Mandatorum EE. VV. Procurator, & Definitores Generales Capucinorum dicere possunt &c.

Fr. Joannes Baptista à Sabbio Procurator Generalis Cap.
Fr. Josephus à Zuritta Definitor Generalis.
Fr. Augustinus à Tisana Definitor Generalis.

Ex Regesto secundo Memorial. Proc. Generalis fol. 637.

Soli.

[illegible], & debeant. Syndico Apostolico Religionis Capucinorum Ducatos 45., ex hereditate dicti Testatoris pro illis erogandos in causas in dicta comparitione enarratas pro necessitate dicti Venerabilis Conventus pro executione piæ dispositionis dicti quondam Antonii. Alioquin &c. Datum Neapoli hac die 28. mensis Januarii 1697.

Laurentius Archiepiscopus Cæsareæ.

His ita in favorem Fratrum Neapoli actis, Officiales Ven. Capellæ Romæ vim enunciati Mandati per Monitorium ab Auditore Cameræ, tunc Carolo à Marinis sub 16. Februar. 1697. relaxatum enervare contenderunt, dum econtra P. Procurator Generalis illud firmari, & primam Sacræ Congregationis de hujusmodi Legatis resolutionem juxta Reverendæ Fabricæ Decreta modificari, & Monitorium factum infirmari, causâ repropositâ, & attentiore bilance ponderatâ, sub die 21. Novembr. ejusdem anni 1698. institit.

Successit votis optatus effectus, dum Sacra Congregatio generaliter rescripsit: *non posse impediri hæredes, quin solvant, & Patres, quin recipiant, servatâ formâ Decretorum Fabricæ, atque S. M. Urbani VIII. prohibitione R. P. D. Auditoris Cameræ non obstante.*

Quibus ita, & contrariè ad primam decisionem quoad legata pia perpetua in normam à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium stabilitis, resuscitatum est in Sacra Congregatione Concilii principalius hujus Notæ punctum de nominatione Puellarum ad dotem, à qua P. Guardianus Civitatis Sancti Germani vigore Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium fuit exclusus, eidemque Reverendissimus Dominus Abbas Cassinensis, seu Ordinarius loci substitutus. Ansam novi hujus recursûs præbuêre Reverendissimi Abbatis Ministri, qui facultate suâ abutentes contra apicem Testamenti ad dotem Puellas nominârunt extraneas, & ideo anno 1729. denuo in statera examinis fuit appensum dubium, *quomodo, & à quo* imposterum dotes Consanguineis exteris forent distribuendæ? Quæstio hæc plenam apèruit P. Guardiano viam partes judicii intrandi, & opportuno gravamine quærendi jus nominationis, sibi a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium ablatum. At (nescio, an timore offensæ, vel amore pacis ductus) friguit, & otio suo sibi, & Ordini præjudicavit, cum Sacer Senatus Officiales Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti Dispensatores dotium nominando, tum Reverendissimum D. Abbatem, tum ipsum unitim excluserit. Exclusum se R. D. Abbas ægrè tulit, & ideo 1730. novum tentavit recursum. Evicit quoque Decretum, quo, ut vel ipse, vel ejus Deputatus dotium dispensationi assistat, & omnia faciat loco P. Guardiani Capucinorum servatâ formâ Testamenti fuit sancitum: Inde noviter otiosus, noviter fuit exclusus P. Guardianus: Effectus congenius indifferentiæ, quâ Fratres aliquoties ea, quæ licita ipsis sunt, sub specioso pacis prætextu negligunt, & quâ, dum juri suo cedunt, Ordini toti præjudicant, nocivamque sternunt viam, ut ab exemplo casûs, seu decisionis particularis inferatur necessitas consequentiæ Generalis. Accidit hoc cum hac ipsa causa Civitatis Sancti Germani, quæ in subsequis, & similibus nominandi causis, Comaclensi videlicet, & Papiensi, seu exemplum contra Nos fuit adductum, & parem quoque forsan coegisset sententiam, nisi hæc ultima exactiore Sacræ Rotæ judicio fuisset discussa, & ab hac jus nominandi Puellas, Alumnos &c. nostro statui nullatenus repugnare, & econtra Nobis in casu competere, in Regulam fuisset sancitum. Inde, ne quis viso hujus causæ Civitatis Sancti Germani exemplo abripiatur in devia, consultò fusior hæc Nota fuit adjuncta, utque lectori contraria magis elucescant, cum ad causam Papien. tom. 1. fol. 187., & ad Notam Spoletanæ tom. 2. fol. 145. remitto.

Capellæ Pietatis, quod in illa Ecclesia non erat majus, hoc speciali dono illustraretur, auctoritate sibi à Domino tradita concessit, ut quoties ab aliquo Sacerdote, dictæ Domûs duntaxat, Missa celebraretur pro Anima cujuscunque fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migrâsset, ipsa de thesauro Ecclesiæ indulgentiam consequeretur, quatenus Domini Nostri Jesu Christi, & Beatissimæ Virginis Mariæ, Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, aliorumque Sanctorum omnium meritis suffragantibus à Purgatorii pœnis liberaretur, prout in ipsis Gregorii Prædecessoris desuper Anno Incarnationis Dominicæ MDLXXXIV. Idibus Augusti, Pontificatus sui anno tertio decimo expeditis litteris plenius continetur.

Cum autem, sicut Dilectus Filius modernus Guardianus dictæ Domûs Nobis nuper exponi fecit, ipsa Capella Pietatis de præsenti reædificanda sit, ac propterea ipse Guardianus privilegium concessionis per Nos, ut infra, transferri summopere desideret, Nos ejus supplicationibus, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, privilegium pro liberandis Animabus in Purgatorio existentibus dicto Altari Capellæ Pietatis per eundem Gregorium Prædecessorem concessum, ùt præfertur, ad Altare majus prædictæ Ecclesiæ, auctoritate Apostolica, tenore præsentium (servatâ tamen in reliquis earum concessionis formâ) perpetuò transferimus, & translatum esse declaramus: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-

Irenæ de Simoni Ecclesiæ Fratrum Terræ Itri restitui mandatur.

IN Causa Cajetana juris sepeliendi, vertente inter PP. Capucinos Terræ Itri ex una, & Reverendissimum Archidiaconum, & Clerum Ecclesiæ S. Michaelis Archangeli ejusdem Terræ ex altera Partibus, proposita fuerunt infrascripta dubia.

I. An PP. Capucinis liceat sepelire Cadavera illorum, qui in eorum Ecclesia sepulturam eligunt, & quatenus affirmativè?

II. An Cadaver Irenæ de Simoni sit restituendum, unà cum emolumentis funerum in casu &c. ad quæ;

S.Congr. &c. attentis, ac prævio maturo examine perpensis juribus omnibus ab utraque Parte productis, Referente Eminentissimo Cardinali Carafa Ponente benignè rescripsit: Ad primum affirmativè, præviâ tamen electione Sepulturæ, & licentia in scriptis P. Generalis, seu Commissarii Generalis. Ad secundum affirmativè sine præjudicio quartæ funeralis, sed non esse dishumandum Cadaver. Romæ 27. Junii 1732.

F. Card. Barberinus.

Ex Regesto Secretariæ Congregat. mens. & anni præd.

Pro-

... conveniunt, ut dissidiis, partiumque studiis procul amotis, atque eliminatis, ubi opus esse constiterit, omnia inter Viros, præsertim Religiosos in pace fiant, & omnia ad Divinum cultum adaugendum, regularemque disciplinam confirmandam componantur, constabilianturque.

Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Ministri Provincialis, & Definitorum Provinciæ Neapolitanæ Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod, cum plures ex eadem Provincia exortæ reperiantur dissensiones circa electionem Provincialis, aliorumque Officialium, attentò, quod eadem Provincia in duas partes scissa reperitur, nuncupata una Neapolitanorum, altera Sanseverinistarum. Subinde verò dilectus filius Josephus Maria Manassei ab Interamna Minister Generalis dicti Ordinis in ultima ejusdem Provinciæ visitatione, occasione celebrationis illius Capituli Provincialis, & electionis Ministri Provincialis, aliorumque Superiorum factâ, quandam alternativam inter partes prædictas disponere curaverat, quâ mediante concordia & pax inter partes efflorere cœperunt; ac proinde Exponentes prædicti alternativam prædictam confirmari, illiusque observantiam futuris temporibus demandari ab eadem Congregatione plurimùm desiderabant, emanavit ad eorum supplicationem ab eadem dicta Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris sequentis, videlicet:

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consult. Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eminentissimo Spinola Ponente, auditis P. Ministro Generali, ac Definitoribus ... partis, quæ Provincialem habuerit, non debeat esse semper primus Definitor, sed eum teneat locum, in quo fuerit electus. Tertiò, quod in casu obitûs, seu renunciationis, seu remotionis Provincialis, Provincia usque ad novam electionem à primo Definitore, tanquam Vicario Provinciali gubernetur, cujuscunque ex ambabus partibus existat: sed in electione intermedia Provincialis ex illa parte, cujus erat defunctus, vel amotus, aut renuntians, eligatur. Romæ XXVI. *Augusti* MDCCXLV. = C. Cardinalis de Hieronimus. = *J. Maria Archiepiscopus Damascenus Secret.* = Locus ✠ Sigilli.

Cum autem dicti Exponentes Nobis subindè exponi fecerunt, ipsi Decretum præinsertum, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm cupiant, Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus prosequi volentes, & earum singulares Personas à quibusvis excommunicationis ... & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes easdem præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere: sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari: non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione

Apo-

PRO-

ni MDXXXIII. attribuit; cum enim Evangelico sermone Apulum circumiret, & erudiret populum, hic varia Fratribus construxit Cœnobia, quæ pedetentim coaluère in Provinciam per Apuliam Peucetiam, Lucaniam, & Salentinam Regionem sub Divi Hieronymi nomine diffusam, & eapropter anno 1560. in Bariensem Hydruntine commixtam ex una — & in Lucanam ex altera — partibus divisam.

Tenet Margaritham pretiosam, unam videlicet ex tribus Crucibus, à Venerabili Matre Sor. Ludovica ab Ascensione, Clarissa, Monasterii Loci Carionis in Hispania Abbatissa confectis, & ab ejus S. Angelo Custode juxta piam traditionem in Cœlum pro benedictione à Deo recipienda delatis. Unam ex reportatis Ludovica Fr. Cherubino ab Ebulo, hujus Provinciæ Ministro, & pari cum Ludovica Sanctæ Vitæ opinione celebri in donum dedit. Hanc jam Minister Provincialis pro tempore, sibi cum Sigillo Provinciæ in publico Capitulo consignatam, per Provinciam secum defert, ut, quam virtutem accepit ex alto, per contactum Coronis, Rosariis &c. communicet in Terris, hinc & turmatim ad loca, quæ ille accedit, populus pro hujusmodi contactûs gratia convolat.

Cultu tamen & memoria dignior est SS. Reliquiarum thesaurus, quem Altare Majus Ecclesiæ Oppidi Veteri tribus conclusum clavibus, quarum unam Dux Loci, aliam Magistratus, & Tertiam Conventus conservat, authenticâ fide exhibet, & in quo innumeri populi accursu coluntur

Præter duas Spinas de Corona Domini Nostri Jesu Christi, Sacrosancti Sanguinis Guttas, duo S. Crucis frusta, particulas de Tunica, Veste, & Purpura Christi, particulas de Velo & Cinctura B. Virginis Mariæ, *SS. Adonis Mart. Caput, & integrum Femur, Æmiliæ Virg. & Mart. Pes, particulæ de Ossibus Agathæ Virg. & Mart., Amatoris Episc. & Mart. integra Scapula, Anteris Mart. Caput, Antonii Patavini Cranium, Apollonii Mart. Caput & Femur, Beatricis Virg. & Mart. Caput, Blasii Episc. & Mart. Ossa, Dominici Mart. Femur, particulæ de Ossibus Donati Episc. & Mart., Dorotheæ V. M., Edizii Corpus integrum, Ossa Felicis Mart., Felicis V. & M. ex Societate S. Ursulæ Brachium, Gerardi M. Brachium, Honorati Mar. Pes, Hyacinthi Mart. Caput & Femur, Januarii Mart. Femur, de Corde S. Joannis Baptistæ, Martini Episc. & M. Spina Dorsi, de SS. Martyribus* de Trevi *Caput, Scapula, Brachium, & Femur, unius de SS. Martyribus Turonensibus Caput, Maximi M. Spina Dorsi, Petri Apostoli Dens molaris, de Ossibus Petri Mart., Pontiani Papæ & Mart. Caput, Rosa-*

næ

Fr. Bernardinum à Balbano instante Cardinale Messanensi ad prædicandum Messinam se conferre jubet.

A tergo: *Dilecto filio nostro Joanni Andreæ tituli Sanctæ Barbaræ Presbytero Cardinali Messanensi nuncupato.*

JULIUS PAPA III.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dudum sub Datum videlicet VIII. Januarii Pontificatus nostri Anno tertio, cum dilectus filius Bernardinus Balbanus Ordinis Capucinorum Sacrarumque Litterarum Professor anno tunc decurso in Ecclesia tua Messanensi Evangelicas Lectiones cum frequentissimo Populi concursu, & incredibili satisfactione, saluberrimoque Animarum suarum profectu non minus doctè, quàm piè exposuisset, & ob id Populus ille cum etiam de cetero Prædicatorem habere summopere desideraret, Nos ad Tui supplicationem præfato Bernardino, ut Superioris sui licentia petitâ, licet non obtentâ, dictum prædicationis officium, etiam Anno præsenti in dicta Ecclesia absque alicujus conscientiæ scruplo continuare, & prosequi liberè, & licitè valeret, per alias nostras, etiam in forma Brevis literas licentiam, & facultatem concessimus, prout in illis pleniùs continetur. Cum autem, sicut Nobis nuper exposuisti, literæ prædictæ ex eo, quod dictus Bernardinus, priusquam sibi exhiberentur, prædicandi in Ecclesia Agrigentin. Anno præsenti onus susceperat, effectum sortitæ non fuerint, præfatusq; Messanen. Populus in eodem desiderio ipsius Bernardini Evangelicas expositiones audiendi adhuc persistat, & apud Te super hoc per eorum litteras vehementer instet; Nos igitur, qui Animarum profectum intimis desideramus affectibus, spirituali dicti Messanensis Populi satisfactioni, & consolationi paternè consulere volentes, tuis etiam in hac parte supplicationibus inclinati, præfato Bernardino, ut Anno proximè futuro MDLIV. dictâ sui Superioris licentiâ petitâ, licet non obtentâ, ut præfertur, in ipsa tua Ecclesia Messanensi absque aliquo conscientiæ scrupulo verbum Dominicum prędicare liberè, & licitè possit, & valeat, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque, plenam, & liberam Auctoritate Apostolica, tenore pręsentium licentiam, & facultatem de novo concedimus, & impartimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXV. Maji MDCLIII. Pontificatus nostri Anno quarto.

Ex Archivo Vaticano.

NOTA.

Scriptores Ordinis variè in P. Bernardini præfati effunduntur laudes, ex quibus dum nucleum extraho, illum, Apostolicum Evangelii Ministrum, eruditum Asceseos Scriptorem, & donis cœlestibus insignem Religiosum fuisse reperio. Concionator celebriores Apuliæ Calabriæ, Salentinorum, & Siciliæ Civitates peragravit, nascentemque Aletii Sectam, fabro Stannéario auctore, in ipso suo ortu soffocavit, & voce virtutis velut alter P. Bernardinus, cujus nomen gessit, & expressit plures in fæce iniquitatis gurgitantes, ad limpidos pœnitentiæ fontes perduxit, candidâ Columbâ, quæ circa illius caput volitare pluries visa est, os & sapientiam danie. Dominicæ passionis mysteria sicut compatiente affectu semper coluit, ita de iis eru-

dité

CUm orta fuerit controversia in Terra Vineolæ Potentinæ Diœcesis, inter Fratres Capucinos, & Fratres Minores de Observantia super præcedentia in Processionibus, causa fuit commissa bon. mem. Cardinali Madrutio de consensu Procuratorum Generalium utriusque Ordinis, per sequens Sac. Congregationis Rescriptum:

BASILICATÆ.

Minister Provincialis Minorum Observantium Provinciæ Basilicatæ exposuit, in Terra Vignolæ Capucinos tanquam antiquiores in loco prætendere præcedentiam à dictis Minoribus Conventualibus vigore Brevis Gregorii XIII., quibus id ægrè ferentibus ex concessione Leonis X mandantis Fratres Minores Observantes digniorem locum inter omnes alios Fratres Sancti Francisci obtinere debere; Et negari non possit, quin Capucini sint ejusdem Ordinis Sancti Francisci, ad tollendas contentiones, supplicavit declarari, quid servandum; Et Sac. Congregatio remisit ad Illustrissimum Madrutium. Die 29. Januarii 1628.

Fulvius à Fulviis Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mens. & Ann. prædict. fol. 43.

Qui (Cardinalis) sententiavit ad favorem Capucinorum declarans illis deberi præcedentiam, & digniorem locum, in hunc, qui sequitur, modum.

In causa, & causis coram Nobis ex compromisso vertentibus inter Fratres Minores Sancti Francisci de Observantia, seu R. P. Vin-quas in loco, seu Terra Vineolæ Potentinæ Diœcesis convenire debent, tam dicti Fratres de Observantia, quàm Fratres Capucini, & prout latius continetur in Instrumento Compromissi per dictas partes, in Nos amicabiliter facti, rogato per acta Sancti Floridi Notarii &c. ad quod in omnibus, & per omnia volumus haberi rationem.

Partibus prædictis pluries auditis, & maturè consideratis omnibus, tam in jure, quàm in facto per eos hinc inde deductis, visisque omnibus videndis &c.

CHRISTI NOMINE INVOCATO per hoc nostrum Laudum declaramus, pronunciamus, in omnibus & singulis Processionibus, quas pro tempore fieri contigerit in dicto Loco, seu Terra Vineolæ, & ad quas convenient prædicti Fratres de Observantia, & Fratres Capucini, præcedentiam & digniorem locum debitum fuisse, & deberi Fratribus Capucinis, tanquam in dicta Terra antiquioribus, & prius receptis ipsis Fratribus de Observantia, quos propterea condemnamus, ut in posterum perpetuis futuris temporibus permittere, & pati teneantur, ut Fratres Capucini in dicto Loco Vineolæ pro tempore existentes, in dictis Processionibus, ut supra, digniori loco incedant, & sine ulla controversia præcedant Fratribus de Observantia, in eodem loco pariter pro tempore existentibus. Mandantes insuper ipsis Fratribus de Observantia, ac dicto Commissario de Curia, & quibuscumque illius, in eodem Officio futuris successoribus, ne in posterum dictos Capucinos super prædictis judicialiter, vel extrajudicialiter, vel per se, vel per alium, quovis modo molestare præsumant, super quibus iisdem perpetuum silentium imponimus, & ita laudamus, & declaramus, & pro-

differentiæ PP. Capucinorum, & PP. de Observantia, & dijudicavi esse explendum, ut est decretum.

Ego Fr. Lucas à Roma manu propria.

gregatio approbavit, & confirmavit die 18. Augusti 1629.

Fulvius de Fulviis Secret.

N O T A.

LOngo tempore non fruebantur Fratres nostri, Laudi hujus effectu, quin anno 1639. novâ quærelâ pro hujus manutentione supplicare debuerint, in illorum favorem Sac. Congregatione Rituum respondente, ut sequitur:

Potentina.

Capucini Terræ Vineolæ, asserentes se esse in possessione præcedendi in publicis Processionibus Fratres S. Francisci de Observantia ejusdem Terræ juxta Laudum altàs datum per bon. me. Cardinalem Madrutium, supplicârunt manuteneri, & Sacra Congregatio respondit, quod utantur jure suo hoc die 7. Maii 1639.

Julius Cincius Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. Mens. & Anni præd. fol. 105.

Oportuit crambem recoquere, & tertio recursu pro confirmatione juris insistere: ita luculentum hos reperit Sacra Congregatio, ut noviter decreverit . . . . .

Potentina.

Relatâ ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Coslaguto in S. Rit. Congregatione controversiâ inter PP. Capucinos ex una, & PP. Observantes Conventûs S. Michaelis Archangeli loci Vineolæ Diœc. Potentinæ ex altera Partibus super jure præcedendi, Eadem Sacra Congregatio visis, & auditis juribus utriusque partis tam in scriptis, quàm in voce deductis, præcedentiam PP. Capucinis competere censuit. Et ita decrevit, & servari mandavit die 7. Maii 1695.

A. Card. Cybo Præfectus.

B. Inghiramus Secret.

Ex Reg. Secretariæ Congreg. Mens. & Anni præd. fol. 282.

Pro

pro clausuræ perfectione aliquam sitûs quantitatem alienare, sive cum alio commutare necesse sit, Minister Provincialis prædictus sibi per Nos desuper, ut infra, opportunè provideri, summopere desiderat: Quare Nobis humiliter supplicari fecit, ut ejus votis hujusmodi annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Ministrum Provincialem hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, eidem Ministro Provinciali, ut ad effectum præmissum, eam sitûs quantitatem, quam propterea necessariam fore judicaveris, alienare, sive cum alio situ commutare liberè, & licitè valeat, auctoritate nostra Apostolica arbitrio tuo concedendi facultatem, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apolicis, ac dicti Ordinis, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Januarii MDCXXX. Pontificatus Nostri Anno septimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secretariæ Brevium Apostolicorum Mens. & Anni prædictorum fol. 361.

E relatione Amplitudinis Tuæ sub solicitii proximè elapsi circa undecim Eremitas, in locis Abbatiæ S. Angeli in Vultu in territorio Melphiensi degentes, & auditis iis, quæ Sac. Congregationi ab Episcopo Melphiensi, & ejusdem Civitatis Magistratu circa desiderium, quod tenent, ut iisdem Eremitis in prædictis locis commorari indulgeatur, scripta fuerunt, Amplit. Tuæ committendum statuerunt, prout faciunt, ut iisdem Eremitis brevem præfigat terminum ingrediendi Religionem approbatam, in qua benevolos invenient receptores. Sique hoc, non exequantur, opportunis remediis ad Habitum Eremiticum deponendum, & ad recessum à memoratis locis constringat. Procuret itaque Amplit. Tua, ut totum executioni mandetur juxta mentem EE. Patrum, qui harum vigore omnem necessariam tribuunt auctoritatem, & Deus Eam semper conservet. Romæ 2. Junii 1634.

Amplit. Tuæ

Affectuosissimus uti Frater

M. Card. Ginnettus.

A. Tornielius.

Ex Regest. Secretariæ Congreg. Mensis, & Anni prædictorum.

ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi nuper Nobis fecerunt Dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domûs Regularis Fratrum Ordinis S. Franciſci Minorum Capucinorum nuncupatorum Terræ de Marſico novo Marſicanenſis Diœceſis, quod Novitii, & alii Fratres, etiam Profeſſi dictæ Domûs Regularis variis Dœmonum illuſionibus cum magna omnium perturbatione vexantur. Quare ob aliquas excommunicationis ſententias à ſe, vel ab aliis dictæ Domûs Regularis Fratribus antea ignoranter incurſas, id ſibi evenire dubitantes, Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi deſuper opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Guardianum, & Fratres prædictos, ac alios in dicta Domo Regulari degentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis &c. ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ Frater Epiſcope, ſeu Diſcretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ſi, & poſtquam Guardianus, & Fratres prædicti, ac alii in dicta Domo ... rum ejus, & Noſtra benedicas, ſeu benedici cures, ac Dœmonibus prædictis in virtute S. Crucis, quam per dictam Domum Regularem deferes, jubeas, ne amplius Fratres, & alios præfatos vexent, & à dicta Domo Regulari ſubitò fugiant. Præterea eiſdem, qui, ut præfertur, jejunaverint, & confeſſi, ac contriti Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & Remiſſionem miſericorditer in Domino, Authoritate Noſtra prædicta ea vice duntaxat elargiaris; ac Confeſſario, ex approbatis ab eorum Superioribus, per eos, qui ob ætatem, vel infirmitatem, aut aliud legitimum impedimentum, ut præfertur, jejunare non poterunt, eligendo, facultatem commutandi illis onus jejunii hujuſmodi in alia pietatis opera, quæ adimplere valeant, impartiaris; Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Aprilis MDCXLVI. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apoſtolicorum menſ. & anno prædictis.

EPI-

EXecutio Ordinis S. Congregationis cum diutius fuisset protracta, fuit illa Vicario Generali Episcopi inculcata replicatis, & sequentibus litteris:

Ordinatum jam fuit Episcopo à Sacra Congregatione, ne fundationem novi Conventus à PP. Observantibus Reformatis in Terra Castel-Grande dicta intentatam, ullo modo permittat, & econtra Hospitium eorum jam apertum claudi mandet, instantiis illorum ad Sacram Congregationem remissis. Jam verò, cum PP. Capucini novo recursu exponant, quod prædictum Sac. Congregationis mandatum non fuerit executioni datum, ex eo, quod PP. Reformati in incepta erectione persistant, Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini Tibi scribi mihi commiserunt, ut dictum Mandatum exequaris, de quo dum &c. Romæ 27. Januarii 1651.

Ex Regesto Secretariæ Sac. Congreg. mens. & anni præd.

DECRETO

S. Congreg. Rituum.

Manutentionem præcedentiæ in loco Ferrandinæ Fratribus deberi, contra RR. PP. Reformatos declaratur.

MATHERANENSIS.

PRoposito ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale de Judice in Sacra Rituum Congregatione dubio, super controversia præcedendi inter PP. Reformatos de Ferrandina Matheranen. Diœcesis ex una, & PP. Capucinos ejusdem loci, ex altera partibus excitatâ, nempe, an Patribus Capucinis debeatur manutentio præcedentiæ? sin minus, cui debeatur, præcedentia in casu?

Eadem S. Rituum Congregatio, visis, & auditis juribus ab utraque parte informante, tam in scriptis, quàm in voce deductis, & præsertim relatione Rmi Archiepiscopi Matheranen., cui pro informatione scriptum fuit, censuit manutenendos esse Patres Capucinos, & ita decrevit ac servari mandavit die 7. Maji 1695.

A. Card. Cybo

B. Inghiramus S.R.E. Secret.

Ex Reg. Secr. Congreg. mens., & anni prædict. fol. 280.

N O T A.

FUit autem 1737. suscitata nova lis, ex eo, quod Vicarius Generalis Matheranen. edidisset Decretum, quo PP. Reformatos in jure putatitio celebrandi festum S. Patris 4. Octobris, & quidem privativè quoad Capucinos, firmavit, & rationes illorum in petitorio reservavit. Agnoscentes autem Patres nostri caducitatem talis Decreti, Dispositioni legali, & pluribus aliis Sac. Congregat. Decretis contrarii, ad Sacram Congregationem appellarunt, quæ decidit, ut sequitur:

Mathe-

DECRETO.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Fratres circa erectionem Hospitii in Terra *delli Bonati* nuncupata molestari prohibetur.

IN Causa Policastrensi vertente inter Patrem Provincialem Provinciæ Basilicatæ Ordinis Capucinorum ex una, & Patres Minimos Conventûs Terræ, vulgò *delli Bonati*, ejusdem Diœcesis partibus ex altera de, & super Erectione Hospitii prope Mare ejusdem Terræ per PP. Capucinos terminandâ.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione Episcopi Policastrensis, partibusque ipsis auditis, referente Eminentissimo S. Clementis, censuit, ac decrevit in casu, de quo agitur, dictos PP. Capucinos non esse molestandos. Romæ 18. *Novembris* 1701.

Card. Carpineus.

Ex reg. autog. Secret. Congreg. menf. & anni præd.

SENTENTIA

Judicis Ordinarii Reverendæ Fabricæ Sancti Petri.

In causa Salernitana pii Legati à quondam Fabritio Pinto Fratribus nostris ejusdem Civitatis in perpetuum relicti, RR. PP. Theresiani Discalceati Hæredes, Decretum S. Congreg. Rev. Fabricæ universaliter in hujusmodi materia editum exequi, & Fratribus dictum Legatum solvere jubentur.

Christi Nomine invocato &c.

IN causa, & causis &c. inter Rev. Fabricam S. Petri actricem ex una, ac RR. PP. Discalceatos S. Theresiæ Civitatis Salerni hæredes testamentarios quondam Fabritii Pinto reos conventos &c. de — & super executione Decreti Rev. Fabricæ emanati die 14. Februarii 1633. ac Decretorum Sac. Congreg. Concilii die 12. Junii 1704. ac Sac. Congregat. Reverendæ Fabricæ respectivè emanatorum sub diebus 20. Julii 1707. & 9. Februarii 1708. super observatione ejusdem Decreti Rev. Fabricæ &c. rebusque &c. dicimus, & sententiamus firmis remanentibus Mandato, seu Mandatis executivis pro executione Decretorum respectivè relaxatis, ac illorum observatione, PP. Theresianos reos conventos ad executionem præfatorum Decretorum teneri, & obligatos esse

Publicata 12. Augusti 1709.

F. Sinibaldus de Augustinis Not.

Autog. in Arch. Provinciæ.

N O T A.

Causam hanc non sine strepitu, & expensis per integros annos in diversis Romanæ Curiæ Tribunalibus agitatam, & ventilatam, fusè & integrè descriptam invenies in nostro Jure Deciso Marcellini de Lucia fol. 138. Decretum autem generale Congregationis Reverendæ Fabricæ in materia piorum Legatorum editum, & ab hæredibus testamentariis observandum, exhibet Tomus Bullarii secundus fol. 248.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regular.

Fratribus facultas redeundi ad derelictum prius Conventum Senysii datur.

Eminen. ac Revmi Domini.

PRovincialis, & Religiosi Capucini Provinciæ Lucaniæ EE. VV. reverenter exponunt, quod annis præteritis ob victûs penuriam, aeris insalubritatem, aliaque digna motiva Conventum, seu Domum Senysii Dioec. Anglonen. derelinquere fuerunt coacti. Cum autem impræsentiarùm hæ causæ cessaverint, & Oratoribus Conventum apertum tenere ex eo intersit, quod in longa distantia, diversorium occasione itineris in illis partibus non habeant; EE. VV. humiliter supplicant pro facultate redeundi ad habitationem in prædicto Conventu, prout ab incolis ob spiritualia eorum com-

V. Arch. Damasc. S. C. Secret.

Ex Regest. Secret. Congregat. Mens. & Anni prædict.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regular.

A Mensa Episcopali Tricaricensi, Infirmariæ Fratrum ibidem annuatim 15. ducatos solvi, & responsiones non solutas resarciri debere, statuitur.

IN Causa Tricaricen., seu Ordinis S. Francisci Capucinorum Annualitatis ducatorùm quindecim solvendorum quolibet anno pro usu Infirmariæ, proposita fuerunt infrascripta dubia:

An Mensa Episcopalis Tricaricen. teneatur solvere ducatos quindecim quolibet anno Infirmariæ PP. Capucinorum ejusdem Civitatis in casu, quo agitur, & quatenus affirmativè?

An eadem Mensa, sive ejus OEconomus persolvere teneatur responsiones decursas, & non solutas ab anno 1690. usque ad currentem diem in casu?

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis relationibus Eminentissimi Archiepiscopi Beneventani, ac Vicarii Capitularis Tricaricen. Partibus auditis & informantibus, Referente Eminentissimo Corsino

loco *la Bonatore* nuncupato ad favorem Fratrum nostrorum Civitatis Marsici emanata exequi jubentur.

Prosper Columna, Prothonotarius Apostolicus, Utriusque Signaturæ SSmi Domini Nostri Papæ Referendarius, Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, ab eodem SSmo Domino Nostro Papa specialiter electus, & deputatus.

UNiversi, & singuli hoc præsens publicum sententiæ Instrumentum visuri, lecturi, pariter audituri noverint, qualiter vertente lite, & Causa inter RR. PP. Capucinos Civitatis Marsici ex una, & RR.PP.Minores Observantes dictos de Tramutola partibus ex altera, sub infrascripta die, nostram tulimus definitivam sententiam, tenoris sequentis, videlicèt:

CHRISTI NOMINE INVOCATO. Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram definitivam sententiam, quam de Iuris Peritorum consilio in his scriptis ferimus in Causa, & Causis, quæ coram Nobis, primo, & in prima, seu alia veriori versæ fuerunt, & vertuntur, Instantia inter RR.PP.Capucinos Civitatis Marsicæ Conventûs Actores ex una, & RR. PP. Minores Observantes Conventûs S. Mariæ *del Carmine* dictos de Terra Tramutulæ Reos conventos partibus ex altera, de, & super observatione, & excutione Decretorum, & Resolutionum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatarum, ad favorem dictorum Patrum Capucinorum, ad relationem Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Prioli, & Fabroni, sub die 22. Augusti 1721., & undecima Martii 1723. seu &c. superiori locali dicti Conventûs Observantiæ, realiter & cum effectu iidem PP. Observantes paruerint eisdem Resolutionibus Sacræ Congregationis, nostro Monitorio pro illarum observatione expedito, & præsenti nostræ sententiæ, ac legitimè renunciaverint omnibus, & singulis actibus, nulliter, injustè, violenter, & attentatè gestis, tempore, quo PP. Capucinorum Quæstores, ad absolvendas in præfato loco dicto *la Bonatore* quæstuationes Lini, & Canapis accesserunt, adversus eosdem Quæstores; ex nunc, prout tunc in excommunicationem, aliasque censuras, & pœnas in eodem nostro Monitorio contentas, & comminatas, ob illorum non paritionem damnabiliter incurrisse, & incidisse, ipsosque sic excommunicatos, & declaratos publicè denunciandos, & ab omnibus Christifidelibus rectius evitandos, literasque declaratorias desuper necessarias, & opportunas decernendas, & relaxandas fore, & esse, prout decernimus, & relaxamus, & evitari mandamus, Victosque Victoribus, in expensis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de jure, in posterum reservamus; & ita dicimus, declaramus, pronunciamus, & definitivè sententiamus, non solum hoc, sed omni &c. Ita pronunciavi: Ego Prosper Columna Auditor Cameræ. Quamquidem præinsertam sententiam, omniaque, & singula in ea contenta, & expressa quæcumque illa Vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrûm cuilibet in solidum, tenore præsentium, intimamus, insinuamus, significamus, & ad vestram notitiam deducimus, deducique volumus, & mandamus per præsentes; ne de præmissis ullo unquam tempore ignorantiam aliquam præsumere possitis, seu allegare valeatis. Taliter &c. Dat. Romæ ex Palatio M.C. Innocentianæ in Monte Citatorio hac die 31. Maii 1723. D. Paparotius A. C. N.

Autograph. in Arch. Provinciæ.

DE-

Provinciæ, auditiſque in voce, & in ſcriptis omnibus, & ſingulis, tam Salernitani, quàm Materenſis Præſidiatûs Patribus Provinciæ actualibus, & habitualibus, conſideratiſque, ac maturè perpenſis omnibus de jure, & ratione conſiderandis, & perpendendis, ſolum Deum, Religionis decorem, commune Provinciæ bonum, ſuamque conſcientiam, ac Religioſorum ſibi ſubditorum ſalutem præ oculis habens, ad pacem Religioſam firmandam medium idoneum, imò ſolum, & unicum exiſtimavit, ut ſacer Conſeſſus ſequentia puncta auctoritate ſua confirmet, ac inviolabiliter obſervanda decernat.

I. Cum ad tenorem regulæ noſtræ Seraphicæ, in Conſtitutionibus, & ordinationibus generalibus Ordinis optimè proviſum, & in tota Religione perpetuo uſu, & conſuetudine receptum ſit, ut quælibet Provincia, ſalva reali unitate, & abſque ulla, ſive materiali, ſive formali diviſione in plures cuſtodias diſtinguatur, quarum cuilibet in comitiis Provincialibus de idoneo Cuſtode provideri ſolet, qui in loco ſuo Cuſtodiali reſidentiam faciens, & in Fratres ſuæ Cuſtodiæ ordinariam juriſdictionem exercens, majorem vel minorem, prout uſus Provinciarum tulit, vel à Miniſtris Provincialibus ampliari, aut reſtringi conſuevit, in iis caſibus ſua auctoritate providere debet, in quibus Miniſter Provincialis, vel ob vaſtitatem Provinciæ, vel ob viſitationis curſum præſtò adeſſe, & opportunum remedium ferre non poteſt, ideo Commiſſarius, & Viſitator Generalis bonum, & opportunum cenſet, ut hæc ipſa Provincia ſalvâ unitate, & excluſâ omni tam materiali, quàm formali diviſione in tres Cuſtodias diſtinguatur, videlicet in *Salernitanam*, *Potentianam*, *& Saponarenſem*, aſſignando cuilibet 14. Conventus, nimirum

Cuſtodiæ Salernitanæ Conventus, vulgò *Salerno*, *Caſtiglione*, *S. Cypriano*, *Giffoni*, *Monte Corvino*, *Evoli*, *Campagna*, *S. Menna*, *Muro*, *Picerno*, *Sicignano*, *Vietro*, *Polla*, *e Sala*.

ter exercere teneatur, uti ſupra.

II. Quamvis à Spiritu FF. Minorum, in paupertate, & humilitate fundato multùm aliena eſſe deberet illa diſceptatio, *quis eorum videatur eſſe major?* indeque electiones Alternativæ in Seraphica noſtra Religione, nec introduci, nec tolerari oporteret, eo quod juxta antiquos Canones, *qui præſtantior ex omni populo, qui doctior, qui ſanctior, qui in omni virtute eminentior eſt, ille eligatur. In cap. licet ergo 15.* ipſumque Sacrum Concilium Tridentinum ſeſſ. 24. efficaciter inde nos deterreat, dicendo: *Electores alienis peccatis communicantes mortaliter peccant, niſi quos digniores, & Eccleſiæ magis utiles ipſi judicaverint, præfici diligenter curaverint:* quia tamen dolendâ nimis experientiâ conſtat, hanc Lucaniæ Provinciam ob varias cauſas ita commotam fuiſſe, ut Emi Patres malo opportunum remedium ferre cupientes ſapientiſſimè jam concesserint, ut poſitâ materiali diviſione in duas partes, Miniſter Provincialis alternativè ex una partium cum duobus Deffinitoribus ex utraque parte imposterum eligatur,

Ideo, ſi prædicta Cuſtodiarum diſtinctio benignam approbationem mereatur, Commiſſarius, & Viſitator Generalis in eo ſenſu foret, quod electio Miniſtri Provincialis alternativè de triennio in triennium ex una Cuſtodia fieret, ex qualibet verò aliarum Cuſtodiarum duo Diffinitores eligi deberent, ita, ut cuilibet Cuſtodiæ ſucceſſivè eadem ſors obtingat, neque una ſuper alteram ullo unquam tempore elevare ſe poſſit. Quæ gratia Religioſis hujus Provinciæ eò faciliùs poſſet concedi, cum inter illos non ſit, nec facilè eſſe poſſit magna & notabilis meritorum diverſitas, ita, ut quælibet Cuſtodia Viros alteri æquales naturaliter parturiat. Et quamvis noſtra Religio contra prætendentes ejuſmodi Alternativam apud S. Sedem Apoſtolicam, meritò ſemper ſe oppoſuerit, ea tamen in nonnullis principalioribus Italiæ Provinciis jam à pluribus annis viget in uſu,

tribus in hac Provincia Protemis pro semper, & ſemper communes, quia tali, & non alio animo omnes, & ſinguli ad S. Ordinem recepti, & in hac Provincia ad S. Profeſſionem admiſſi fuerunt, ut proinde Religioſi Præſidiatûs Materenſis per diviſionem, ſive materialem, ſive formalem, tali uſu privandi ſe multùm aggravandos.... non immeritò conquerantur; quia verò.... Idem Commiſſarius, & Viſitator Generalis EE. Veſtris repræſentare debet, unum ex fortioribus motivis, à nonnullis ad evincendam diviſionem, ſive materialem, ſive formalem in medium prolatis illud eſſe, quod hujus Provinciæ Religioſi, licèt ejuſdem Patris, & Matris Filii, & in modica hujus Regni parte uni eidemque Principi ſubjecta mutuò convivere vix queant, inde, quantumvis ejuſmodi aſſertio inter Viros Religioſos, & Seraphici Patris Filios, nullo modo tolleranda ſit, ſed potiùs caſtiganda tamquam legi divinæ, naturali, ac humanæ repugnans, prout in S. Viſitatione, ubi nonniſi à paucis audita fuit, omni poſſibili Spiritûs fervore correpta, & exprobata fuit. Nihilominus etiam huic prætenſo malo remedium aliquod dari poſſe videtur, ſi nimirum 14. Guardianis ex qualibet Cuſtodia eligendis Religioſi ex eadem Cuſtodia oriundi pro Familia aſſignentur, hiſque in ſua Cuſtodia ſex, vel octo Conventus ad incolatum permaneant, reliquis inter alias duas Cuſtodias æqualiter diſtributis. Ex quo eveniet, ut Fratres in qualibet Cuſtodia mixtim ſimul, & non commixtim convivèrent, donec ſenſim meliora ſapere, animoſque ſuos ad religioſam concordiam componere diſcant, exceptis tamen Studentibus, Novitiis, & Clericis, qui ob bonum Provinciæ commune potiùs commixtim poni, educari, & inſtrui deberent, quatenus ſimul ſe convivere debere, & diviſionis ſtimulos.... deperdere addiſcant.

IV. Cum circa incolatum Conventûs Salernitani inter iſtos Religioſos non minor ſit con-

illa Cuſtodia, qui in Capitulo præcedenti Provincialatum tenuit, ita tamen, ut in Cuſtodes eligi non debeant, niſi RR. PP. actuales, vel habituales Provinciæ.

V. Cum in veſtitione Fratrum non ſervetur æqualitas.... videtur conſultum, & neceſſarium, ut eleemoſynarum, ac pannorum applicatio, cura, & diſtributio non ſit penes ſolum Miniſtrum Provincialem, ſed penes hunc & penes PP. Cuſtodes ſimul & conjunctim, prout idipſum etiam in aliis Provinciis uſu venit, & ipſa S. Regula Miniſtris Provincialibus, & Cuſtodibus ſimul ejuſmodi curam attribuat.

VI. Cum in tota Provincia nulla ſint Collegia publica, ne quidem pro ſtudiis humanioribus, excepto ſolo loco Salernitano, indeque Juvenes ad S. Habitum pro Clericis aſſumantur, ac ſucceſſivè ad Sacerdotium, ad Prælaturas &c. promoveantur, ſtudio ſufficienti haud inſtructi, ideo inevitabiliter neceſſarium videtur, ut Fratres Clerici inſtruantur in Litteris humanioribus, & in qualibet Cuſtodia unum ſaltem Theologiæ moralis ſtudium inſtituatur; ac inſuper, ut Fratres omnes, & ſinguli ad audiendas Fratrum Confeſſiones, vel deputati, vel deputandi in qualibet viſitatione Miniſtri Provincialis parati ſint ad ſubeundum examen ſuper ſufficientia doctrinæ ad rectam, licitam, & ſecuram Sacramenti Pœnitentiæ adminiſtrationem requiſitæ.

VII. Cum in hac Provincia paſſim Novitii ad Ordinem recipiantur, nullâ habitâ attentione natalium, morum, & ſtudiorum, indeque maximum Provinciæ, & Regularis obſervantiæ detrimentum enaſcatur, ideo ad conſervandam etiam inter Cuſtodias æqualitatem, omnino conſultum, & neceſſarium videtur, ut aſpirantes ad Ordinem ſe perſonaliter præſentent, vel tempore Capituli Provincialis, vel in conſuetis Patrum Congregationibus, ibique à Patribus ſimul congregatis ſtudioſa diſquiſitio fiat de illorum natalibus, moribus, ſtu-

ac permittetur.

Hæc sunt, Eminentissimi Patres potiora media, quæ ad pacificandam hanc Provinciam Commissario & Visitatori Generali idonea & opportuna esse videntur, quæque idem ipse rectissimo & sapientissimo S. Congregationis judicio vel approbanda, vel corrigenda, vel reprobanda totâ animi humilitate & indifferentia submittit; aliis quibusdam minoris momenti exigentiis in suis ordinationibus, quantùm Dominus ex alto concesserit, provisurus, unà humillimè supplicando, ut prædictum Systema, ubi correctum, emendatum ... Decemb. 1732. emanato Romæ 7. Maii 1734.

Ex audientia Sanctissimi habita ab infrascripto D. Secretario sub die 8. mensis Maii 1734. Sanctitas sua supradictam Methodum benignè approbavit, & in posterum omnino servari mandavit.

Card. Franciscus Barberinus Præf.

I. Archiep. Corinth. Secret.

Ex Reg. Secret. Congregat. mens. & anni præd.

PROVINCIA RHEGIENSIS IN CALABRIA.

V*IX fama de nostra Reformatione, Apostolicâ Auctoritate confirmata, in partibus Calabriæ personuerat, PP. Bernardinus à Rhegio, & Antonius à Randolis, quibus cum decem vel duodecim aliis Fratribus, RR. PP. Observantium cœtum linquere, & vitam solitariam juxta Minorum Regulam ducere, Apostolico Diplomate jam concessum fuerat, eidem, Romæ præsentes aggregari, à P. Ludovico à Foro Sempronio, tunc Vicario Generali supplicârunt. Reddidit hic & illos voti sui compotes, & per publicum instrumentum in Annal. Bov. tom. 1. fol. 134. legendum* eos Calabriam accedere, ibique unà cum aliis se tam in Habitu, quàm reliquis actibus, ad Observantiam puritatis Regulæ FF. Minorum pertinentibus, Capucinorum Familiæ conformare, unumque ex eisdem Provincialem Vicarium canonicè eligere jussit. *In quorum executionem jam anno 1532. juxta historiam Ordinis, à P. Joanne à Terra nova compilatam, & Actis Sanctorum, quæ Bollandica appellamus tom. IV. mens. Maij edit. Venetæ fol. mihi 285. col. 1. insertam, Filogasii in Monasterio Patrum S. Dominici Fr. Ludovicus à Regio Provincialis electus est. Ex quo dum Coloniam Calabriæ tunc formiter in Provinciam erectam fuisse Scriptores Ordinis concludunt, illi quoque in qualitate Provinciæ primatum inter Provincias deberi consectariò infertur, videturque æquitati consona illa digressio, ac modesta querela, quâ hæc Provincia in Calabriæ Sanctæ Tomo 2. fol. mihi 409. se pluribus Provinciis in Tabula Provinciarum Capitulari postponi disertè conqueritur, præsertim cum triplex titulus, quo Provinciis præcedentia, vel ex prioritate Conventuum, vel ex Prioritate erectæ Provinciæ, vel ex palmari de Religione merito divisim adjudicari solet, collectivè huic suffragari videatur Provinciæ.*

Præter unionem, quâ exorientis Reformationis rationes insigniter adjuvit, dedit & ei Viros divites in virtute, & quorum labores ac pietates generalis gubernii eos effecerunt dignissimos. Fr. Sylvester Hypponias, seu à Monte Leonis jam Anno 1593. Minister Generalis fuit renuntiatus, pluraque Decreta Ordini minus proficua abrogavit, & alia hujus decori aptiora, zelo substituit felici, in hoc post mortem infelix, quod gesta ejus prolixiore notâ posteritati non fuerint commendata.

Fr. Bo-

Missionarius Apostolicus, cujus virtutem & prodigia Curia Episcopalis Squillacensis Canonico processu pro S. Altaris honore jamjam discussit.

Longiorem seriem illorum, qui Rempublicam Litterariam Libris illustrârunt, prætergredior, Lectoremque ad Scriptorum Ordinis Bibliothecam desuper remitto.

Insigniunt & hanc Provinciam potentes hujus seculi, qui fallacem fortunæ avitæ pompam Capucinæ paupertatis cucullo commutârunt. Inter hos enitet Fr. Bonaventura à Catanzario ex Marchionibus Cryptæ Aureæ de Ajerbis, ex Aragoniæ Sanguine, qui post majora Provinciæ Officia in Hispania, Gallia, & Italia Commissarii Generalis munus prudenti zelo exercuit, suique consilii ac sancti fastidii (præter alios ex Gagliardorum, Angeleriorum, Poerorum &c. genere) sequacem habuit Fr. Franciscum Antonium à Monte-Leone, ex illustri Mottulæ Progenie, & Marchionibus Amati, & Baronibus Cucurrini &c. qui abdicato Vicariatu Generali, quo Metropolitanæ Ecclesiæ Rhegiensi præerat, Religioni nostræ nomen, & varia typis opera dedit.

Fuit in suo primordio Provincia hæc, Calabra dicta, cum ulteriorem, citerioremque complecteretur Calabriam: in duas anno 1584. scissa fuit Provincias, quarum una citerioris — & altera ulterioris — Calabriæ nomina sortitæ fuêre: illam jam Consentinam, hanc verò Rhegiensem appellamus, quæ in duas Custodias divisa

Nominat Conventus XXXV.
Hospitia II.

Vete-

sita esset in loco insalubri, coacti fuerunt illam relinquere, & aliam Domum in loco salubrioris aeris ædificare cæperunt, sed quia pecunias non habent, quibus possint ceptam fabricam perfici facere, cupiunt antiquam Domum, & Ecclesiam diruere, & cæmenta exinde ad novam fabricam transportari, situm verò Ecclesiæ, & Domus diruendæ alienari facere, ac pretium exinde recipiendum simul cum dictis cæmentis in novam fabricam convertere licitè posse. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut opportunam ad hoc licentiam ipsis concedere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eorum supplicationibus inclinati, ac illos specialibus &c. volen. & à quibusvis &c. censentes, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut stantibus præmissis prædictam Ecclesiam paramentis, & Altaribus, necnon omni sacra supellectile in ea existentibus ad novam Ecclesiam hujusmodi translatis, ac monumentis, & ossibus mortuorum unà cum superficie terræ alibi collocatis, erectaque inibi Cruce prophanes, & ad prophanos, non tamen sordidos usus reducas, & eisdem Provinciali, & Fratribus Domum, & Ecclesiam antiquas dirui, & illarum cæmenta ad novam Domum, & Ecclesiam transportari, situm verò Domûs, & Ecclesiæ diruendæ per interpositas personas vendi, & alienari, ac pretium inde redigendum unà cum dictis cæmentis in dictam fabricam novæ Domûs, & Ecclesiæ converti faciendi, licentiam, & facultatem, Auctoritate Nostra concedas. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis Capucinorum etiam &c. statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo

O sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut Fidelium Defunctorum Animæ, Domini N. J. C., ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ, à Purgatorii pœnis ad æternam salutem, per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes igitur Ecclesiam B. Mariæ de Prima luce Monasterii Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum, prope, & extra muros Terræ Castriveteris in Calabria Hyeracen. Diœcesis, simili hucusque privilegio, ut accepimus, minimè decoratam, & in ea sitam Cappellam Conceptioni ejusdem B.M.V. dicatam, quæ à dilecta in Christo Filia nobili Muliere Julia Aragoniæ Caraffa, Principissa Roccellæ fuit ædificata, hoc speciali dono illustrare, Auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, supplicationibus ejusdem Juliæ nomine super hoc humiliter porrectis inclinati; Ut quandocunque Sacerdos aliquis Missam Defunctorum pro Anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictam Capellam celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ, per modum suffragii Indulgentiam consequatur; ita, ut ejusdem Domini N.J.C., ac B.V. Mariæ, Sanctorumque meritis sibi suffragantibus, à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XIV. Decembris MDCVII. Pontificatus nostri Anno tertio.

Scipio Cobellutius.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Casta-

ſitione ab humanis deceſſit, teſtamento, quoddam Caſtanetum, valoris in proprietate triginta ducatorum, vel circiter, monetæ illarum partium Domui Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Rhegien. cum onere decem Miſſas... ſingulis annis in perpetuum celebrandi reliquerit, prædicta autem Domus reſtauratione, & ornamentis, & paramentis neceſſariis indigeat; Nos pro noſtro paſtoralis officii debito ejuſdem Domûs neceſſitatibus, quantùm cum Domino poſſumus, ſubvenire cupientes, de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Fraternitati Tuæ, Frater Epiſcope, ſeu Diſcretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præſentes committimus, & mandamus, ut Procuratoribus, ſeu Adminiſtratoribus dictæ Domûs prædictum Caſtanetum uni, vel pluribus perſonis plus offerentibus vendendi, & alienandi, pretiumque ex inde proveniens in reſtaurationem dictæ Domûs, ſive ornamentorum, aut paramentorum emptionem convertendi licentiam, auctoritate noſtra Apoſtolica concedas, cum hoc tamen, quod Fratres dictæ Domûs quinquaginta Miſſas ſemel tantùm celebrare teneantur, & per celebrationem quinquaginta Miſſarum hujuſmodi voluntati ejuſdem Johannis ſatisfaciant, & ſatisfacere cenſeantur. Non obſtantibus voluntate prædictâ, quam in, & quoad præmiſſa ſufficienter commutamus, nec non fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Domûs, & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dilecte Fili ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

NOmine dilecti Filii Guardiani Domûs S. Mariæ Viſitationis nuncupatæ Seminaræ Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Miletenſis Diœc. Nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſe, quò meliùs Fratrum ejuſdem Domûs adverſa valetudine laborantium neceſſitatibus conſultum ſit, Te artem medicinæ, in qua, ut aſſerit, Doctor exiſtis, ad uſum, & commodum eorundem Fratrum, prout hactenus magno Charitatis affectu feciſti, de cætero quoque, etiamſi in Sacro Presbyteratus Ordine ad præſens conſtitutus reperiaris, exercere poſſe, ſummopere deſiderat; quare Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut Tibi de opportuna ad hoc licentia providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Te in hujuſmodi pio opere confovere, ac ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Tibi, ut, licèt in Sacro Presbyteratûs Ordine conſtitutus ſis, ut præfertur, nihilominus medicinæ artem hujuſmodi, juxta tamen illius præcepta, ac erga Fratres prædictos duntaxat, exercere, nec non medicamenta, & alia neceſſaria, citra tamen membrorum inciſionem, & aduſtionem, præſtare liberè, & licitè abſque ullo cenſurarum, & pœnarum Eccleſiaſticarum, aut irregularitatis incurſu poſſis, & valeas, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac, quatenus opus ſit, Domûs, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica

lica

Cathacensis non solvendam esse, Archiepiscopo ibi rescribitur.

Reverendissime Domine uti Frater.

CUM S. Congregatio Illustrissimorum Patrum Decretis Concilii Tridentini in-

Ex Reg., seu Libro Epist. Sacræ Cong. præd. fol. 9.

N O T A.

EManârunt & alia hujusmodi Decreta in favorem Fratrum hujus Provinciæ, quæ licèt stante jam Constitutione b. m. Benedicti XIII. incipiente *Romanus Pontifex* deducendæ consequentiæ non ampliùs legitimum in Italia præbeant exemplum, præsertim, si dicta Constitutio, ut aliqui opinantur, ad terminos juris communis reducta non sit; In factorum tamen notitiam, quæ Ultramontanis Provinciis favet, apponuntur.

I. *In Terra Misuracæ Diœc. S. Severinæ extat Conventus PP. Capucinorum, erectus Anno 1574. in Atrio Ecclesiæ aliquando Sæculares sepulturæ traditi fuerunt, nunquam tamen disceptatio, seu prætensio Quartæ funeralis excitata, à nonnullis annis fuit in Ecclesia constructa sepultura pro quadam Familia particulari, Parocho jam dictam Quartam prætendente.*

Inde S. Congregationi supplicatur declarari, an ex funeribus eorum, qui in Ecclesia dicti Conventus sepeliuntur, solvenda sit Quarta funeralis?

Die 21. Maii 1678. S Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpetrum censuit non esse solvendam Quartam.

II. *In causa prætensæ Quartæ funeralis vertente inter Episcopum Cotronens. ex una, & Patres Ordinis Capucinorrm ex altera Partibus.*

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot., & Consult Episc., & Regul. præposita, attentâ relatione Episcopi Cathacen. referente Eminentissimo Pio, censuit, ex deductis non deberi Episcopo prædictam Quartam funeralem, ac proinde Depositum esse consignandum PP. Capucinis; Episcopo verò esse concedendas litteras remissoriales ad probandam consuetudinem solvendi prætensam Quartam, cum facultate recipiendi probationes contrarias. Romæ 4. Aprilis 1669.

Ex Regesto S. Congregationis mensis, & anni prædictorum fol. 68.

EPI-

... fuit a me ſcribi ordinârunt, ut, ſi in contrarium cauſam non habeat relevantem, & illico Emin. Dominis aperiendam, non ſolùm illud Capucinis, ſed etiam omnibus aliis Regularibus ejuſdem Civitatis, & Diœceſis ſubminiſtret. Ita proin exequatur, & Deus eam conſervet. Romæ 10. Junii 1629.

Affectuoſiſſimus
A. Cardinalis S. Onuphrii.

Archiep. Thebar. Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. anni, & menſ. præd. fol. 11.

Libros in Bibliotheca Domûs veteris Civitatis Rhegienſis poſitos, & ponendos, Fratribus utriuſque Domûs inibi pro uſu communes eſſe decernit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum Filiorum Guardiani, & Fratrum novæ Domûs Regularis Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Rhegien. Nobis expoſitum fuit, quod ipſis valde neceſſe eſt, libris in Bibliotheca veteris Domûs Regularis Fratrum Ordinis, & Civitatis hujuſmodi repoſitis uti poſſe; Verùm, quia libros prædictos inde extrahere, vel auferre Apoſtolica Auctoritate ſub pœna excommunicationis prohibitum eſt, Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter ſuppli-

cedimus, & indulgemus. Non obſtantibus prohibitione prædicta, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Domorum, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die xxx. Septembris MDCXXXVII. Pontificatus noſtri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Exemplar in Archivo Ordinis Armario Provincia Rhegienſis.

Novam Domum in loco Montis Leonis antiquâ deſtructâ fundari indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Rhegien. in Calabria, quod ipſi novum Conventum dicti ſui Ordinis in Terra Montis Leonis Mileten. Diœceſ. conſtruxerunt, ſeu conſtrui fecerunt, veteri Conventu, quem inibi habebant, uti valde incommodo, derelicto, nec non veterem Conventum hujuſmodi, illiuſque Eccleſiam, quorum ruderibus, & cæmentis utantur, demoliri, illorumque ſitum vendi facere deſiderant, quò dicti novi Conventûs, in quo jam habitant, & in illius nova Eccleſia divinas Laudes, & Officia perſolvunt, neceſſi-

tati-

re, seu transferri facere liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus & indulgemus. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventuum hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Augusti MDCXLII. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secretariæ Brevium Apostolicorum Mens. & Anni præd.

Capitulum Provinciale, in quo Frater incapax in Custodem Capituli Generalis, & unus ex Sociis P. Ministri Generalis in Provincialem electi fuerant, annullat, aliudque Capitulum pro legitima electione convocari, Eminentissimo Cardinali Protectori committit.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Antonio tit. S. Mariæ Trans Tyberim Presbytero Cardinali Sancti Honuphrii nuncupato, Majori Pœnitentiario, nostro secundùm carnem Fratri Germano.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUm, sicut accepimus, in Capitulo Provinciali Provinciæ Calabriæ Fratrum Minorum Capuccinorum S. Francisci ... brando ejusdem Ordinis Capitulo Generali, deficiant, pro pastorali Nostra sollicitudine providere volentes, Circumspectioni Tuæ, qui Ordinis prædicti apud Nos, & Apostolicam Sedem Protector existis, ut novum Capitulum Provinciale Provinciæ hujusmodi ad effectum eligendi de novo duos Custodes pro dicto Capitulo Generali, ut præfertur, celebrando convocare, seu convocari facere arbitrio tuo possis, & valeas, facultatem apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis &c. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Novembris MDCXLII. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secret. Brevium Apostolicorum mens. & anno præd.

Ex Ecclesia Domûs Castri Veteris Paramenta, Vasa &c. vel ex Bibliotheca Libros extrahi, aut commodari, sub censuris, & pœnis vetat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

COnservationi, & manutentioni Ornamentorum, & Paramentorum Ecclesiæ, ac Librorum Bibliothecæ Domûs Fratrum Ordinis

... hujusmodi donata, & assignata, quàm in posterum forsan donanda, & assignanda, qu busvis aliis Ecclesiis, Monasteriis, seu Locis piis, aut personis commodare, aut sub quovis quæsito colore, causa, ratione, aut occasione ex Ecclesia, seu illius Sacristia, aut è Bibliotheca hujusmodi respectivè extrahere, & asportare, seu, ut commodentur, & extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constitutus absolvi possit; ac etiam quoad Regulares privationis Vocis activæ, & passivæ pænis per contrafacientes eoipsò absque alia declaratione incurrendis, Apostolica authoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Domûs, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento &c. cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quòd præsentis prohibitionis copia in Valvis Sacristiæ, & Bibliothecæ prædictarum, vel alio prospicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Julii MDCLII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Franciscus Cajetanus.

Ex Regesto Secret. Brev. Apost. Mens. & Anno præd. fol. 457.

Legata, in eo expressa, reperitur & illud in Capucinorum favorem = *Item vult, ordinat, & conscientiam gravando mandat Testator, ut Ludovica Tibia ejus uxor, quamdiu vivere eam contingat, & dictus Joannes Baptista illius Nepos, hujusque Descendentes, ut supra, quolibet anno in futurum, & in perpetuum ex communi, quamdiu Tibia vixerit, quocumque octavo die Septembris, pro anima sua, id est, Testatoris, sex scuta pauperibus ad modum eleemosynæ dispensent, quos pauperes ille ipse eligit, & nominat PP. Capucinos in Conventu dicti Ordinis Terræ Claræ-vallis commorantes, quorum Guardiano, seu Loci illius Syndico ea consignentur, quatenus in nundinis Septembris tot Soleæ, seu Sandalia, quot iis necessaria videbuntur, ex illis comparentur, & Testator Orationum, Missarum, Mortificationum, quæ in illo loco dicuntur, & peraguntur, particeps reddatur. Hancque eleemosynam quolibet anno erogari cupit effectivè, non obstante quocunque impedimento, aut incapacitate, quam dicta Religio de illa non acceptanda habere posset* = Cum autem Legatum hujusmodi sit perpetuum, & ideo dicti Patres ejusdem incapaces, hinc, sicut juxta Sanctæ Regulæ observantiam eidem renuntiant, ita P. Provincialis sub omnium nomine EE. VV. humillimè supplicat, ut attentis tum paupertate, cum qua Capucini in illo loco vivunt, tum difficultate, quam circa eleemosynas inveniendas pro soleis aliisque rebus, quæ viâ mendicationis ibi haberi nequeunt, procurandis habent, tum expressivâ Testatoris intentione, ipsis dicta scuta per modum eleemosynæ & modo, cujus sunt capaces, concedere dignentur, quæ & pro charitate recipient, & Deum pro EE. VV. rogare non desistent. Ut &c.

Sacra Congregatio censuit PP. Capucinos

Fratribus in loco Pitii pro commodo itinerantium Hospitium sub certis clausulis conceditur.

In Causa Mileten. Erectionis Hospitii, & refectionis damnorum in loco Pitii inter PP. Capucinos ex una, & PP. Minimos ex altera partibus:

SAcra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Caraffa, censuit concedendum esse dictis PP. Capucinis Hospitium Sæculare, cum habitatione, quæ tantummodo deserviat pro recipiendis Religiosis itinerantibus; ita tamen, ut in eo nulla servetur forma regularis, nec erigatur Ecclesia, seu Oratorium formale cum janua in via publica, sed tantùm Oratorium internum ad effectum inibi Missas, & Orationes privatas pro eorum spirituali usu celebrandi: Sacramenta non administrentur, nec fiant publicæ Conciones, nec Divina, aliæque functiones peragantur; non tumulentur Cadavera, nec retineantur Campanæ, aut aliquod signum, quod vero Conventui adaptetur, & transcendat naturam, & conditionem meri, & simplicis Hospitii sæcularis, nec fiat Quæstuatio. Insuper Regulares se ad illud transferentes non assumant titulum præsidentis, vel alterius Officialitatis: subjiciendo ulterius in casu contraventionis ipso facto pœnis contra Religiosos degentes extra Claustra, aliisque arbitrio Sacræ Congregationis, non obstante quâcumque exemptione. Et pro observantia P. Provincialis, & Deffinitorium se obligent coram Episcopo, qui obligationis juramentum ad hanc Sacram Congregationem transmittat. Interim verò PP. Minimi, præstitis prius in loco

cti Antonii Patavini in Habitu Capucino retinere, eam intus — & extra eorum Ecclesiam processionaliter deferre, Vexillis, Velis, aliisque Sacris mobilibus cum dicti Sancti imagine, (absque inscriptione tamen *Verioris formæ Habitûs*) uti, licitum esse declaratur.

NEOCASTRENSIS.

INter PP. Capucinos, & Strictioris Observantiæ S. Francisci Civitatis Neo-Castri eo sub prætextu, quod non liceret PP. Capucinis Simulachrum S. Antonii de Padua cum Habitu eorumdem Capucinorum retinere, exortis controversiis, eisque ab Auditore Sanctissimi ad Sac. Rit. Congregationem remissis, Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Gabriellius in Relatorem earumdem controversiarum datus infrascripta dubia declaranda proposuit:

I. An liceat PP. Capucinis Civitatis Neocastri retinere, processionaliter publicè deferre, & respectivè publicè exponere in propria, & in alienis Ecclesiis Statuam S. Antonii de Padua in Habitu Capucino?

II. An eisdem PP. Capucinis in publicis functionibus Ecclesiasticis tam intus propriam Ecclesiam, quàm extra, & in Processionibus tam publicis, quàm privatis liceat uti Vexillis, Velis, palleolis, planetis, pluvialibus, vel similibus mobilibus, ubi sint depictæ, sculptæ, & impressæ imagines ejusdem Sancti Antonii cum Habitu Capucino?

III. An eisdem PP. Capucinis subtus imagines ejusdem S. Antonii, vel S. Francisci de Assisio depictas, sculptas, vel impressas cum eorum Habitu, & Caputio, tam intus Ecclesiam, & Con-

Carolus Divina favente Clementia Romanorum Imperator semper Augustus, & Hispaniarum Rex &c.

Wolfgangus Annibal S. R. E. tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Schrottembach, Comprotector Germaniæ, omniumque Dominiorum hæreditariorum Suæ Cæsareæ, & Catholicæ Majestatis, Episcopus de Olmuz, Dux & Princeps S. Rom. Imperii. Comes Regiæ Capellæ Bohemiæ, intimus actualis Consiliarius Status ejusdem Majestatis, & in præsenti Regno Vice-Rex, Locum Tenens, & Capitaneus Generalis &c. Universis, & singulis præsentium Seriem inspecturis, tam præsentibus, quàm futuris, ut ementes & vendentes persæpe conveniant, parandum focum moralis authoritas persuasit.

Nuper pro parte infrascripti Reverendi Fratris Antonii ab Olivado fuit Nobis præsentata quadam consultatio de nostro Ordine facta per Regiam Cameram Summariæ, tenoris sequentis:

Eminentissime Domine.

Post debitam commendationem. Ad petitionem & instantias à Religioso Capucino Fr. Antonio ab Olivado circa concessionem nundinarum seu Mercatûs publici per quindecim dies, à prima videlicet Junii usque ad 15. ejusdem inclusivè, pro festo gloriosi Thaumaturgi S. Antonii de Padua in Ecclesia PP. Capucinorum Civitatis Neocastrensis celebrando, quotannis duraturi, Suæ Majestati factas, Regiâ Schedâ Majestas Sua sub 20. Augusti 1714. ordinare dignata est, ut casu, quo petitio hujusmodi in præjudicium tertii non vergat, & solita jura solvantur, opportuni pro concessione dicti Mercatûs expediantur ordines, & desuper exerceatur omnis possibilis attentio, cum redundet in opus tam pium, & Sua Majestas tum de virtute Apostolica, & exemplari vita dicti Religiosi Oratoris, tum de communi applausu, & solatio, dictæ Civitati & Provinciæ desuper accrescente, sit informata. Inde cum dicta Regia Scheda cum libello à Secretaria Status, & rei militaris sub 11. Mensis Martii anni currentis ad hoc Tribunal fuerit remissa, expeditæ fuêre ad omnes Terras, & loca, dictæ Civitati Neocastrensi vicina, & inter 20. milliaria comprehensa solitæ Citationes, quatenus ea, quæ iis in hac materia occurrerent, proponerent: quin tamen inter terminum fixum pro impediendo dicto Mercatu ullus comparuerit, imò omnes econtra dederint suum consensum juxta ea, quæ à S. Majestate fuêre ordinata. Nec ipse quoque Advocatus Fiscalis Regii Patrimonii suâ obstitit instantiâ, dummodo Mercatus prædictus absque jurium, & jurisdictionis immunitate instituatur. Examinato proin in hoc Tribunali negotio, & audito mox fato Fiscale, judicium, & vota nostra convenêrunt, quod attento Suæ Majestatis ordine, nundinas memoratas concedente, & impedimento illarum erectionis non existente, ab Eminen. Vestra possit dari facultas Ecclesiæ PP. Capucinorum Civitatis Neocastrensis instituendi in festivitate gloriosi S. Antonii nundinas, seu Mercatum, qui per 15. dies, videlicet à primo Junii usque ad ejusdem 15. inclusivè de quolibet anno duret, prout prædictus Religiosus petiit, & Sua Majestas ei concessit, ita tamen, ut fiat sine jurisdictione, & jurium immunitate prædicta. Et gratiæ &c. Ex Regia Camera 12. Dec. 1719.

Eminentiæ Vestræ

Servi
Regens, Locum-Tenens, & Præsidentes Regiæ Cameræ.

Supplicatum Nobis propterea extitit pro parte dicti Fr. Antonii Olivadi, quatenus privilegium Mercatûs publici in dicta Civitate Neocastrensi sibi expediri facere dignaremur. Nos itaque viso tenore dictæ præinsertæ Consultationis, ac Memorialis ejusdem Fr. Antonii Olivadi, tenore præsentium deliberatè, & consultò, ac ex gratia speciali, præfatæ Majestatis nomine cum deliberatione, & assistentia

Devotio Patris Antonii ab Olivado, in Cultu Sancti Sui Patroni, medio Mercatu per populi confluxum adaucto non quievit, sed ut & ipsa D. Thaumaturgi Domus seu Capella peculiari insigniretur privilegio, effecit, ut Augustissimus Imperator & Rex Carolus VI. Suæ Cæsareæ, Regiæque Protectionis gratiam, & privilegia Capellarum sub hujusmodi protectione existentium eidem concederet, expeditis desuper Litteris, quæ sequuntur:

Illustris Comes à Daun, Eques insignis Ordinis Aurei Velleris, à meo Consilio Status, Vice-Rex, Locum-tenens, & Capitaneo Generalis Regni Neapolitani.

Cum pro parte Fr. Antonii ab Olivado Religiosi Capucini, Missionarii Apostolici, Ex-Provincialis, & Patris Provinciæ Calabriæ ulterioris hujus mei Regni &c. Mihi fuerit supplicatum, ut sub Regia, & Imperiali Protectione Capellam gloriosi S. Antonii de Padua, in Civitate Neocastri, & quidem in Ecclesia Capucinorum sitam, in qua Divina Clementia per prædicti Sancti intercessionem continua operatur prodigia (uti ex innumeris à tota Italia illuc delatis anathematibus in dicta Ecclesia appensis clarescit) acceptare dignarer; Visis hujusmodi instantiis moveor ad dictam meam Cæsaream, Regiamque Protectionem prædictæ D. Antonii Capellæ in præfata PP. Capucinorum Ecclesia Neocastri concedendam, sicut & vigore præsentium eam concedo: estque Regia mea voluntas, ut virtute hujus gratiæ gaudeat omnibus privilegiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, omnibusque aliis, quibus utuntur, & gaudent omnes Capellæ, & Sanctuaria, sub mea Regia Protectione existentia, sicut hucusque consuetum & practicatum est, & quidem absque ulla diminutione, aut novitate. Eapropter Tibi præcipio & volo, ut in omnibus, ad quos spectat, opportunè injungas, quatenus hæc mea Regia deliberatio & gratia punctuale & effectivum nanciscatur complementum, sicuti præfertur, cum ob exemplarem, & in prædicto Religioso per totum Regnum conspicuum Zelum, pluresque alias circumstantias, quæ in illius favorem concurrunt, ita à Regia mea voluntate procedat. Viennæ 20. Augusti 1718.

Rex.

Alvaradus &c.

Translato postmodum ad Serenifs. Hispaniarum Infantem Carolum Regni Sceptro, fuit hæc eadem prærogativa ab Illo confirmata, & dicta Ecclesia expressè Regia Capella declarata sequenti Diplomate.

Carolus Dei Gratia Rex utriusque Siciliæ, Hierusalem, Hispaniarum Infans, Dux Parmæ, Placentiæ, Castri, & Magnus Princeps Hæreditarius Hetruriæ.

Universis, & singulis præsentium Seriem inspecturis tam præsentibus, quàm futuris, gratiam nostram, & bonam voluntatem. Præ omnibus, quæ optimum decent Principem, præclaris eximiisque virtutibus nulla est, quæ pietate Superior sit, atque præstantior, non modo ad grati animi argumentum erga Deum, à quo omnia Regna & Imperia fluunt, verùm etiam, ut ejus exercitio pro Subditis, & præsertim pro Ecclesiis, aliisque locis divino cultui dicatis, meritò Catholici, & Religiosi Principis nomen ubique sibi vindicet, & assumat. Hinc, cum pro parte Patrum Capucinorum Civitatis Neocastri supplicatum humiliter Nobis fuisset, quatenus Capellam sub invocatione S. Antonii Patavini, sitam in eorum Ecclesia, Regiam declarare benignè dignaremur, hujusmodi supplicationibus favorabiliter indulgendo, tenore præsentium, & ex certa nostra scientia, deliberatè & consultò, ac ex gratia speciali Capellam prædictam ex nunc in antea REGIAM declaramus cum omnibus honoribus, privilegiis, & gratiis, quibus aliæ Ecclesiæ & Capellæ Regiæ in hoc Regno hactenus gaudere, & frui consueverunt, gaudere & frui debeat, ac valeat, eamque subjicimus quoad Spiritualia nostro Reverendo Capellano Majori, quoad Temporalia nostræ Regali Jurisdictioni. Hortantes propterea dictum nostrum Reverendum Capellanum Majorem, Episcopum Diœcesanum, aliasque Ecclesiasticas Personas, præcipimus & mandamus omni.

... ipsum festum indicantibus tam in die 13. Junii, quàm per tredecim dies in casu? Ad quod S. Congregatio sub die 15. Maii ejusdem anni rescripsit: *Licere quoad festum sine pompa, & sine pompa licere etiam quoad Tredicinam, de mane tamen tantùm in casu, de quo agitur.* Quod ut firmiùs servaretur, Illustrissimi D. D. Syndici Civitatis, & Fratres nostri Monitorio Auditoris Cameræ, tunc Nicolai Cardinalis Spinolæ relaxato muniri curârunt. Tepuit sensim, & Sacræ Congregationis Decreti, & Monitorii dicti observantia, ita ut utriusque memoria sequenti Auditoris Cameræ sententiâ RR. PP. Reformatis fuerit refricata:

Antonius Ruffus Prothonotarius Apostolicus, utriusque Signaturæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ Referendarius, nec non Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius à Sanctissimo Domino Nostro Papa specialiter Electus, & Deputatus. Universi, & singuli hoc præsens publicum sententiæ Instrumentum visuri, lecturi, legique pariter, & audituri noverint, quod introducta coram Nobis, sive R. P. D. Furietto Locumtenente Nostro per acta infrascripti Curiæ nostræ Notarii lite, & causa inter Illustrissimos Dominos D. Syndicos, & Homines Universitatis Civitatis Neocastri, ac RR. PP. Capucinos ejusdem Civitatis Actores ex una; Et RR. Patres Reformatos ejusdem loci partibus ex altera de, & super exequutione, & observatione infrascriptorum Decreti, seu Resolutionis Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium, rebusque aliis &c. In qua quidem lite, & causa citato D. Dominico Leonori dictorum RR. PP. Reformatorum dictæ Civitatis Procuratore, eoque pluries in Contradictorio Judicio audito, Nos, sive potius dictus Reveren. D. Furiettus Locumtenens noster die infrascripta suam favore dictorum Syndicorum, & Hominum, ac RR. Patrum Capucinorum ejusdem Civitatis contra prædictos RR. Patres Reformatos tulit, atque promulgavit sententiam diffinitivam tenoris sequentis, videlicet:

CHRISTI NOMINE INVOCATO. Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam de Juris Peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ primo, & in prima, seu alia versæ fuerunt, & vertuntur instantia, inter Illustrissimos D. D. Syndicos, & Homines Universitatis Civitatis Neocastri, ac RR. Patres Capucinos ejusdem Civitatis Actores ex una; & RR. Patres Reformatos ejusdem loci partibus ex altera, de -- & super exequutione, & observatione Decreti, seu Resolutionis Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatæ sub die 15. Maii 1716. ad relationem clar. mem. Cardinalis S. Clementis de -- & super celebratione Festivitatis S. Antonii de Padua die 13. Junii cum alia solemnitate dicta Tredicina, cum dubio in dicta Sac. Congregatione disputato, nempe -- An liceat PP. Observantiæ Reformatis Civitatis Neocastri celebrare Festum S. Antonii de Padua ipsius Civitatis Patroni, & Protectoris, cum præventiva Solemnitate nuncupata Tredicina, ac cum aliis quibuscumque signis quomodolibet ipsum Festum indicantibus tam in die 13. Junii, quàm per tresdecim dies ante in casu &c. Et resoluto dicto die 15. Maii nempe -- Quoad diem Festum licere, sine tamen pompa, & quoad Tredicinam pariter licere, sed de mane in casu, de quo agitur -- rebusque aliis in actis Causæ, & Causarum hujusmodi latius deductis, dicimus, pronunciamus, declaramus, & definitivè sententiamus dictum Decretum, seu Resolutionem Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium observandam, & exequendam fore, & esse tam ad favorem dictorum DD. Syndicorum, & Capucinorum, quàm ad favorem eorumdem Patrum Reformatorum sub infrascriptis pœnis ab utraque parte in casu contraventionis incurrendis, prout Nos observari, & exequi volumus, & mandamus, & pro effectu debitæ executionis, & observationis declaramus, non licuisse, neque licere dictis RR. PP. Reformatis dictæ Civitatis Neocastri celebrare cum pompa dictam Festivitatem S. Antonii Patavini die 13. Junii, neque celebrare Tredicinam de sero in omnibus, & per omnia ad formam dictæ Resolutionis Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium, sed à dicta celebratione Festivitatis S. Antonii cum pompa unà cum Tredicina de sero contra formam dictæ Resolutionis inposterum sub pœnis suspensionis, excommunicationis, & interdicti, aliisque pœnis in literis Monitorialibus comminatis, de quibus in actis, & coram Nobis relaxandis, omnino se abstinere debere, prout Nos in executionem præfatæ Resolutionis Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium

Sancti Petri Neapoli Secretario.

Intus. *Excellent. D. Cornelia ab Aquino, Principissa Castilionis, & PP. Capucini Neocastri Sac. Congregationi Reverendæ Fabricæ exponi fecerunt, qualiter Princeps Cæsar ab Aquino, dictæ Principissæ Genitor disposuit, ut Missa quotidiana in perpetuum in Ecclesia, in qua illius corpus sepeliretur, celebraretur; cumque hoc in Ecclesia Capucinorum Neocastri, usquedum suo tempore ad locum à prædicto Principe destinatum transferri posset, per modum Depositi fuerit collocatum, & anno 1638. inter alia loca, Ecclesia & Conventus Capucinorum, ex terræmotu fuerint destructi, dicta Principissa pro eorum readificatione memoratas Missas, à Patribus prædictis celebrari solitas applicavit. Jam verò, cum pro parte Fabricæ celebratio hujusmodi Missarum ob Capucinorum incapacitatem controvertatur, & earum refusio prætendatur, Eminen. Domini mei cum præfatis Patribus consuetam charitatem prosequi volentes, Dom. Tuæ injungunt, ne dictam Principissam ob Missas, à Patribus Capucinis, ut supra, celebrari solitas, molestet, & illas deinceps ab his celebrari permittat, quousque Testatoris Corpus in ipsorum Ecclesia requiescet, quatenus hujusmodi subsidio faciliùs prædictam fabricam perficere possint. Et Deus &c. Romæ 3. Januar. 1643.*

Card. Dante Ghettus OEconomus.

Hujus, & aliorum suprà positorum Documentorum exempla authentica in Archivo Generali Ord. Armario Provincia Rhegiensis.

DECRETO

Sacræ Congregationis Rituum.

Festum S. Crucis in Terra Cutri etiam à Fratribus nostris ibidem, ritu tamen nostrum Institutum non excedente, eodem die, quo PP. Reformati illud celebrant, celebrari posse indulgetur.

Sanctæ Severinæ.

CUM Confratres Confraternitatis Sanctissimæ Annunciationis Terræ Cutri, Diœcesis Sanctæ Severinæ ad avertendum Populi concursum, occasione festivitatis Sanctissimæ Crucis, quæ die 3. Maii à PP. Reformatis loci prædicti jam dudum absque ulla perturbatione celebratur, eadem die dictum festum magna solemnitate celebrare inceperint; cumque ad tollendam omnem controversiam Instantibus PP. Reformatis proposita fuerit causa in Sac. Rit. Congregatione, quæ sub die 2. Julii 1712. ad relationem Emi, & Rmi D.Cardinalis de Abdua, partibus informantibus auditis rescripsit, festivitatem Sanctæ Crucis, die 3. Maii celebrandam esse solemniter à Patribus Reformatis, die verò Dominico infra octavam posse celebrari à Confratribus Sanctissimæ Annunciatæ; Cumque vigore hujusmodi resolutionis PP. Reformati dictum festum statutâ die celebrare parabant; PP. Capucini ejusdem Terræ, qui hactenus Missam tantummodo, aliquando cum primis Vesperis canere consueverant, & die in Sacello Sanctissimi Crucifixi intus propriam Ecclesiam erecto ipsorum Confratrum sumptibus, ac impulsu insurgentes idem festum contra proprium Institutum, ac omnibus, ut valuerunt, solemniis peragere conati fuerunt; habito proinde super præmissis per PP. Reformatos ad Sac. Congreg. recursu, eadem Sac. Rit. Congreg. referente Emo, & Rmo D. Cardinale de Abdua utraque parte, tam in scriptis, quàm in voce in-

Inſtantia nullitatis contra Profeſſionem à Fr. N. N. ſub prætextu morbi incurabilis &c. facta reprobatur.

Ordinis Capucinorum, ſeu Cathacen.

FR. N. Cathacenſis intra quinquennium allegavit nullitatem Profeſſionis, inſtructiſque actis ex iis conſtitit, quod idem Fr. N. dum Profeſſionem emiſit, morbo incurabili laborabat, quem tamen neque omnino tacuit, neque ſatis manifeſtavit, ut videre eſt in Summario actorum, quod diſtribuitur.

Hinc orta eſt notiſſima diſputatio, utrum juxta Conſtitutiones Capucinorum, ſicut Religio non obligatur retinere Profeſſum, inſanabili morbo tempore Profeſſionis laborantem, ita etiam Profeſſus poſſit à Religione diſcedere?

Ancipitem hanc quæſtionem tum Archiepiſcopus, tum Superiores Locales decidendam eſſe cenſuerunt ab hac S. Congregatione, in qua pluries de ea re actum eſt, licèt EE. VV. ſemper ab illius definitione abſtinuerint, quandoque enim deficientibus probationibus inſtantes rejecerunt, quandoque verò curârunt, ut Religione jure ſuo utente, ac Profeſſum expellente, propoſita difficultas declinaretur, ut videre eſt *in foliis 2. & 31. Jul. 1723. 8. Julii 1724. 8. Jun. & 7. Jul. 1726. 26. April. 1727.*

Placuit itaque EE. VV. votum Emin. Card. Barberini Protectoris Ordinis exquirere, qui pro ſua doctrina, ac rerum experientia, re penitus diſcuſsâ, ſentire videtur, Conſtitutionibus Capucinorum non irritari Profeſſionem ejus, qui morbum tacuit; ſi maximè Profeſſio irritaretur, ejus nullitatem inductam eſſe titulus eſt *Expoſitio in Regulam Seraphici Patris Franciſci c. 2.* qui omnes unanimiter cenſent, Profeſſionem præſeferre ſpeciem quamdam contractûs, utramque partem obligantis; in quo deficiente unius voluntate ſeſe obligandi, alterius quoque obligationem corruere neceſſe eſt.

Verùm, quia PP. Capucini jura ſua non deducunt, & expedire videtur, quod EE. VV. anceps hoc dubium ſolemni declaratione reſolvant, prout ipſa Religio deſiderat, & Judices Ordinarii expoſcunt, muneris mei eſſe cenſeo, præter ea, quæ in folio præcedenti adnotavi, ſequentia ſubnectere, quæ pro validitate Profeſſionis poſſent ab iiſdem Patribus proponi, ut EE. VV. quibus integrum eſt, meram certamque juris rationem aliorum opinionibus, quamvis vulgò receptis, præferre, momentis utriuſque ſententiæ libratis, ſapientiſſimo oraculo ancipitem hanc quæſtionem definiant.

Dubitari itaque poteſt, num ſatis firma ſit ratio illa, cui innititur ſententia Caponi de Vecchis, & Theſauri, quod nempe Profeſſio ſit contractus, qui mutuum conſenſum ita requirat, ut Novitio Religioni ſe tradente, Religio ſe obliget, perpetuò Profeſſum retinere, eaque poſteriore obligatione deficiente, nec prior quidem poſſit ſubſiſtere.

Planè rationem iſtam acerrimè oppugnant alii Doctores, neque numero pauci, neque auctoritate ignobiles, inter quos *Navarrus conſil. 25. de Regular. Sanchez in præc. Decal. lib. 6. cap. 9. n. 64. Caſtropal. oper. moral. tract. 16. diſput. 1. punt. 1. num. 1. Pontius de Matr. lib. 7. cap. 5.* qui omnes vim, & naturam Profeſſionis conſtruunt in immutabilitate, & perpetuo ſtatu, quem profitetur Novitius, non verò in obbligatione illum retinendi, quam conſuevit Religio contrahere; hanc enim obligationem contendunt eſſe extrinſecam quamdam, & legitimam ſolemnitatem, quæ abeſſe poteſt, licèt perfecta, & immutabilis

minaliter inquisitis varie molestentur, dum sub prætextu beneficii Immunitatis vindictas exercere, & mulierum introductione clausuras prostituere moliuntur, & eousque excedunt, ut contra ipsos quoque Fratres insolescant, ita, ut ob dissolutos illorum mores, & effrænem licentiam non solùm in religiosâ quiete impediantur, verùm etiam ob inquietos illorum ausus in oratione Mentali, aliisque Officiis Divinis, non sine modico regularis observantiæ præjudicio turbentur, Idem Procurator Generalis Emin. VV. supplicat, quatenus ad Superiores Locales utriusque memoratæ Provinciæ pœnas privationis ab officio, vocis activæ, & passivæ &c. PP. Observantibus, hujusmodi farinæ hominibus asylum in Conventibus præbentibus, ab hac S. Congregatione juxta Lantusca taxatas extendere dignentur. Quam &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, attentis expositis Decretum aliàs & sub die 13. Augusti 1613. emanatum, prohibens Superioribus Regularium receptionem, & retentionem in Conventibus Bannitorum, aliorumque malè viventium sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ, etiam ad superiores Conventuum Capucinorum extendi declaravit, & ita servari mandavit.

Romæ 3. *Octob.* 1732.

Franc. Card. Barberinus S. C. Præf.

L. S.

Jos. Archiep. Corinthi Secret.

Ex Regesto Secret. Cong. mens. & anni præd. de quo exempl. auth. in Arch. Gen. Arm. Provincia Rhegiensis.

DE-

tio Plutino, & Sacerdote, tunc Clerico D. Didaco Megali de nonnullis redditibus in subsidium Infirmorum duorum Conventuum memoratæ Civitatis, & illius Loci Flumariæ erogandis disposuit, constituendo prædictos Plutinum, & Megalum Administratores cum facultate nominandi Administratores successores. Impræsentiarùm manet administratio in Persona D. Caroli Plutini, prædicti Canonici Fratris Germani, uti ex copia Instrumenti, oculis EE. VV. hîc submissi apparet. Cum autem ab experientia grave incomodum, quod Fratres infirmi Conventûs Flumariæ tempore necessitatis, præsidium ob causas infra describendas habere non valentes subibant, detectum sit, Orator unanimi PP. Localium more solito ad sonum tegulæ convocatorum consensu consultum duxit, in proprio Flumariæ Conventu Infirmariam, seu Valetudinarium construere; cum in majus Infirmorum redundet commodum, & finis dispositionis testamentariæ, ad majus Infirmorum bonum unicè tendentis magis attingatur. Quapropter EE.VV. supplicat, quatenus pro fabrica Infirmarii in ipso Flumariæ Conventu, in cujus loco homines honesti, & hujusmodi exercitii capaces, ac sacro Habitui affecti morantur, benignum consensum præbere, & ordinare dignentur, ut Administratori ab hodierno Administratore D. Carolo Plutino ad minus tertia pars reddituum, tam à dicto Melardo assignatorum, quàm aliorum à pia Devotorum dispositione obtentorum, cum tertia parte instrumentorum artis aromatariæ ex redditibus enuntiatis confectorum consignentur: per quod non solùm Infirmis providebitur, verùm etiam fini dispositionis propius acceditur. Rationes, quæ suffragantur, sunt.

I. Quod talis erectio in ipso Flumariæ Conventu non solùm à verbis in dicta disposi-

III. Motivum, cum enim Conventûs Flumariæ situs reperiatur in loco solitario, à Paterna Emin. VV providentia in locum Novitiatûs fuit designatus, qui & (Deo sint laudes) defacto exemplari disciplina, cujus tota Provincia testis, & spectatrix est, inibi manutenetur, & in quo 11. Novitii, 8. Clerici, & 3. Laici, ultra alios quinque Clericos, proximè sacro Habitu induendos commorantur. In his autem circumstantiis quæritur, an rigor Capucinus permittat, ut emergente necessitatis casu à Novitiis iter ita longinquum, & publicum conficiatur? Reflexio hæc ita est efficax, ut Generale Definitorium Ordinis induxerit ad condendum statutum, ne Novitii pernoctent, aut iter conficiant, nisi sint sub oculis eorum Magistri constituti. Inde quoque accidit, quod sæpius afflictos, & Infirmos Novitios in angustiis, & doloribus non sine compassione conspicere oportuerit, cum de proprio Conventu necessaria subsidia pro iis haberi non potuerint: quod singulari Emin. VV. considerationi relinquitur.

IV. Nec sequitur prædictis 2. Conventibus Rhegii præjudicium, tum ob fraternam charitatem, quæ inter eos viget, & vigere debet, tum quod Conventus Flumariæ magis gravatus existat, quàm alii duo prædicti, ex eo, quod in præsentia in illo 40. Fratres incirca degant; imò tertia portione reddituum, & aliorum, ut supra, Administratori Infirmariæ erigendæ duntaxat assignatâ, ob majorem Fratrum numerum potius Conventus Flumariæ damnum subit. Et si quid in contrarium producatur, à Fraternæ Charitatis, & Christianæ pietatis legibus non procedit, cum Religiosis in lecto, & casu mortis existentibus necessarium præsidium denegari non debeat.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reveren-

PRO-

Magnus fuit in medio ejus Fr. Silvester à Rossano, a quem Provincia Neapolitana suum quoque vel jure aggregationis, vel investigationis &c. nrrat, quique ceu alter Paulus cœlestem Evangelii doctrinam, potiori Italiæ populo sub lucido Columbæ, Capiti ejus pluries insidentis spectaculo, fructu annuntiavit ingenti; tum hujus Provinciæ, tum aliarum gubernacula laudabili zelo tenuit, ac Generale Procuræ munus sedulâ quoque curâ administravit. Non minuit tamen labor in eo Spiritum virtutis, sed econtra hunc ita in se perfecit, ut Gregorius Papa XIII. Miletensis Ecclesiæ thiaram ei decreverit: humilis, & constans hanc recusavit, tutius esse existimans Insulas mereri, quàm adipisci.

Semen Sanctitatis, quod Vir Dei, Fr. Daniel Fasanella à Belvederio, hujus Provinciæ loco, per Calabriam sparsit, & quo, Sanguine Martyrii fæcundato Minoritani Ordinis ortum illustravit, felici incremento ad nostros Cosentinos diffusum est Fratres, cum Martyrologium Calabrum, fini Calabriæ Sanctæ adjunctum, longam exhibeat Fratrum Seriem, quos singularis Sanctitatis opinio reddit immortales. Horum numerum gloriosè & novissimè ampliavit Servus Dei Fr. Angelus ab Acrio, cujus gesta, Canonicæ Sanctitatis honorem spirantia, sequens Documentorum filum dabit.

Hoc Provinciæ decore, præter alios, Fr. Franciscus Spinellus à Paula, ex Marchionibus Fuscaldi, Sancti Marci &c. Ducibus Caivani, Principibus S. Archangeli, Regulis Guardiæ &c. supra fol. 2. inter Viros illustres Neapolitanos recensitus, nec non Fr. Franciscus Maria Caracciolus, à Scalca, ex Marchionibus Misuracæ &c. allecti, calcatâ nativi Splendoris fortunâ ad Capucinæ Ascescos Domicilia sese contulerunt, & in iis Sanguinis genus excelsæ virtutis nitore condecorârunt, ita quidem, ut, dum illi primas Provinciæ habenas iterato meruêre, hæc eorum prudentiæ vivâ gratâque adhuc memoriâ parentet

Habet Conventus Fratrum XXXVI.
Hospitium I.
Monasteria Monialium IV.

Ad

fessionem uniuscujusque Monialis fiat investitio in bonis stabilibus pro Monasterio, quæ in alium usum converti non possint, instituatur vita communis, victus, & vestitus adjiciatur Reformatæ Regulæ S. Claræ, quam Moniales erunt professuræ, & quam Regulam ipsius Monasterii Moniales pro tempore in omnibus observare debeant, præterquam circa observantiam quadragesimalem, ad quam non tenentur, nisi juxta communem Ritum S. Romanæ Ecclesiæ, & à Festo omnium Sanctorum usque ad Nativitatem Domini, reliquo verò tempore non prohibito vesci possint cibis Paschalibus: numerum Monialium in primo ingressu illum tantùm custodias, ac in posterum custodiri mandes, quod ex redditibus propriis Monasterii, & ex aliis proventibus, ac bonis emendis, & acquirendis ex Dotibus Monialium commodè sustentari possint; atque in ipso Monasterio Puellæ in educationem recipi poterunt usque ad numerum, cujus absque Monialium incommodo, Monasterium capax erit, si tamen in eo fuerit pro his Puellis locus separatus, & ab iisdem alimenta præstentur ex ea ratione, ut possint educari sine aliquo etiam parvo Monasterii damno. Ipsum autem Monasterium Tuæ, & pro tempore existentis Archiepiscopi Cosentini Loci Ordinarii curæ, gubernio, & jurisdictioni in omnibus suppositum esse volumus, ac à Te Capellanum deputari, à Tua approbatione, ac sub Tua auctoritate in omnibus dependentem. Propterea Tibi ex Monasterio Sanctæ Claræ, seu Capucinarum Civitatis Cosentinæ unam Monialem ad id voluntariam educendi, eamque in dicto novo Monasterio unà cum aliis Monialibus pro illarum instructione introducendi facultatem concedimus, & indulgemus, ut sub Tua hujusmodi obedientia viventes omnibus, & singulis gratiis, indulgentiis, indul-

tis,

N O T A.

INter alia Documenta in regeſtis S. Congreg. de hoc Monaſterio conſervata, notâ dignior videtur Epiſtola Vicario Generali ſcripta, ut ſequitur.

Cum Moniales Capucinæ Monaſterii B. Virginis Civitatis Montis Alti iſtius Diœceſ. apud S. Congregationem fuerint conqueſtæ, quod Communitas à pluribus annis 400. annua ſcuta, quæ virtute inſtrumenti rogiti iis in perpetuum debet, ſolvere neglexerit, E. E. Domini mei Ei à me ſcribi juſſerunt, quatenus omni niſu, omnibuſque opportunis remediis Oratricibus ſatisfieri curet, quatenus & ipſæ ſuis neceſſitatibus providere valeant. Romæ XI. Julii 1653.

Ex Reg. Secret. Congreg. Epiſc. & Regul. menſ. & an. præd. fol. 333.

Concordiam circa Donationem Rutilii Caballi pro conſtructione novæ Domûs Amantheæ factam approbat.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Noſtri Epiſcopi Tropeenſis in Spiritualibus Generali Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EX ſolita Sedis Apoſtolicæ providentia ad ea, per quæ præſertim decedentium voluntates cum Divini Cultûs augmento, executione debitâ non fruſtrentur, & Status Religioſorum, in unitatis Spiritu Altiſſimo famulantium non ſolum ubique floreat, ſed etiam authore Domino felicibus incrementis proficiat, ac aliarum quarumlibet Perſonarum, animi corporiſque quieti conſulatur, Noſtræ ſolertiæ curam libenter dirigimus, & iis, quæ propriâ concordiâ terminata fuerunt, ut firma, & illibata perſiſtant, muniminis præſidium propenſiùs impartimur.

Exhibita Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Mutii, & Vincentii Caballi Incolarum Tropeenſ. ſeu alterius Civitatis, & Diœceſis petitio continebat, quod aliàs de anno MDCV. tunc in humanis agens Rutilius Caballus Laicus, dum vixit, Terræ, Amantheæ nuncupatæ, dictæ Tropeen. Diœceſis teſtamento vel aliàs donatione de bonis à Deo ſibi collatis, tunc exiſtentibus Syndicis dictæ Terræ mille Ducatos monetæ illarum partium, ad effectum illos expendendi in conſtructionem Domûs Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum inceptam, vel in illam conſtrui faciendam tempore, quo Crux plantaretur, & deinde ducentos Ducatos pro ſingulis annis uſque ad ſummam Ducatorum ter mille, donec dicta Domus perficeretur, per hæredem ejus, ſeu hæredes ſolvendos, ſique aliquid pro conſtructione Domûs hujuſmodi continuanda deficeret, uſque ad illius perfectionem in contributione prædicta ejus hæredes continuare deberent; ſi verò dictæ Domui conſtructæ aliquid ſupereſſet, ad hæredem ſeu hæredes ejus prædictos devenire deberet, donavit, dictoque Rutilio rebus humanis exſumpto, & tunc Superſtite Julio Cæſare, etiam Caballo, ipſius Rutilii Fratre Germano, in ſuum hæredem reli-

timet.

Quare pro parte Mutii, qui asserit, etiam hujusmodi rationibus intervenire & Vincentium.... Nobis humiliter fuit supplicatum, quatenus transactionem hujusmodi pro illius subsistentia firmiori, & inviolabili ipsius observantia approbare, & confirmare, ac in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Mutium, & Vincentium prædictos, & eorum quemlibet, à quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, nec non dispositionis, & Scripturæ hujusmodi tenores, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni Tuæ per aliis præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod residuum dictæ Summæ quatuor mille Ducatorum hujusmodi penes Montem pietatis, aut aliquam Personam fide & facultatibus dignam deponi debeat, ad effectum illud in constructione dictæ Domûs quamprimùm convertendi.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis millesimo sexcentesimo vigesimo primo, pridie Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Authog. in Archivo Provinciæ.

N O T A.

CONcordia enunciata; quantunque Apostolicæ Bullæ præsidio munita, minus subsistere visa est ex duplici capite: Primò, quod dubitaretur, an stante jure quæsito, P. Generalis &c. donationi mediâ transactione potuerit renuntiare? Secundò, quod Fratres in ædificio Domûs excedere velle viderentur: hinc Vicario Apostolico Tropeen. jussu Sac. Congregat. fuit scriptum, ut sequitur:

Quondam Rutilius Caballus anno 1607. pro erectione Conventûs Capucinorum in Civitate Amantheæ istius Diœces. & pro provisione necessariæ supellectilis Ducatos mille in pecunia numerata, aliosque ducentos Ducatos annuos per 10. annorum spatium, & quidem quocunque anno medio pro rata solvendos inter vivos donavit, cum declaratione, quod exacto hoc tempore, si fabrica ad perfectionem necdum foret perducta, dicta 200. Ducatorum annuorum solutio, usque dum illa foret completa, eique in necessariis provisum, continuaretur. Postea 1614. Fr. Joannes Franciscus Commissarius Generalis in Provincia Calabriæ ex P. Generalis consensu cum hæredibus pro summa quatuor mille Ducatorum istius monetæ, unica duntaxat vice solvenda concordavit. Cumque pro confirmatione hujusmodi concordiæ Apostolica Bulla à fel. rec. Gregorio XV. fuerit obtenta, illiusque executio Vicario Generali istius Cathedralis demandata cum clausula licita tamen, & honesta, *fuit concordia à dicto Vicario ratihabita & confirmata. Jam verò cum summam 4000. Ducatorum pro integra voluntatis Defuncti executione non sufficere, effectivè pateat, hicque publico Instrumento declaraverit, totum, quod pro perfectione prædicta necessarium foret, subministrari debere, fuit in S. Congregatione dubitatum, an stante jure quæsito per dictæ donationis acceptationem, P. Generalis mediante dicta transactione ei potuerit renuntiare? & examinatis iis, quæ ab utraque parte per relationem Illustrissimi Cardinalis Cremonæ fuêre deducta, emanata est sententia negativa, & consequenter decisum, dictam transactionem esse nullam, nec per Bullam confirmationis in forma communi, ut supra, obtentæ convalidatam, & ideo voluntatem Testatoris executioni dandam esse. Cumque ab Hæredibus opponatur, quod Fratres Fabricam superfluè propugnaculis ad modum Fortalitii, & longè ultra id, quod paupertati, quam profitentur, convenit, ampliare intendant, mandant Illustrissimi Domini mei, ut formam Fabricæ dicti Fratres dent illam, quæ Constitutionibus, & eorum Religionis instituto correspondeat, & non aliter.*

Pro-

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Mutius Caballus Tropeen. Diœc. quòd aliàs de anno 1607. seu alio veriore tempore quondam Rutilius etiam Caballus ex Oppido de Amantea dictæ Diœc. tunc in humanis agens, pro unius Domûs Regularis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupat. in eodem Oppido erectione, ac necessariæ supellectilis provisione Ducatos mille in pecunia numerata, & alios Ducatos Ducentos monetæ Regni Neapolis, spatio decem annorum persolvendos inter vivos donavit, cum expressa declaratione, quod dictis decem annis elapsis, ac fabricâ novæ Domûs hujusmodi ad debitum finem non perductâ, tunc ducenti Ducati prædicti quotannis, donec ipsa nova Domus integrè perfecta foret, solverentur.

Subinde verò de anno 1613. Dilectus Filius Joannes Franciscus Brescia, Provinciæ Calabriæ, ejusdem Ordinis Commissarius Generalis de tunc existentis dicti Ordinis Ministri Generalis, & Fratrum ejusdem Provinciæ consensu cum hæredibus dicti Rutilii pro summa quatuor mille Ducatorum similium super præmissis concordavit, confirmatione Apostolica etiam desuper subsecutâ, & executioni demandatâ. Verùm postea lite & causa de - & super concordia hujusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum introductâ, resolutum fuit, concordiam ipsam esse nullam, contra verò, quod dicti Fratres fabricam dictæ Domûs ad debitum finem, juxta eorum Constitutiones, & Instituta perducerent, & non aliàs. Successivè verò de anno 1629. Dilectus Filius Ægidius de Sancto Severino, Fratrum ejusdem Provinciæ Generalis Visitator deputatus, peractâ novæ cinorum hujus Provinciæ Cosentinæ cum D. Mutio Caballo in Loco Capucinorum Amanteæ ad tractandum fabricæ illius Domûs negotium convenissem, ut agendorum terminus & regula, quæ alterari non deberet, & circa quam nullus gravari valeret, præfigeretur, visisque tum dicti D. Mutii animo, bene disposito, tum iis, quæ pro diminutione expensarum relaxari deberent, attentâque Capucinorum præfatorum necessitate, ac auditis P. Guardiano Loci, aliisque Fratribus, ad sequentes devenimus articulos:

Ut fabrica Ecclesiæ, cum omnibus requisitis, quæ deficiunt, terminetur, Crucifixus in arcu trabis collocetur, Custodia & Pixis argentea, ac major figura secundùm frontispicium conficiantur, lampas juxta pondus, & nostrum modum, Psalterium, Breviarium pro Choro, Paramenta pro Altari, Pianetæ &c. juxta Capucinorum usum, & juxta Rubricas, cum Missalibus præstentur, cum hæc omnia deficiant, & sint necessaria.

Ut Dormitorium, quod Chorum respicit, finiatur, cum ibi tres Cellæ sint construendæ, fiatque aliud Dormitorium Sacristiam versùs cum Officinis inferioribus, juxta normam, juxta quam alia duo cum Cellis ex parte Claustri sunt constructa.

Ut in tergo Ecclesiæ Sacristia altitudinis compertentis construatur, quin super eam fiant Cellæ, sed facta fornice convexâ tecto cooperiatur; ex quo duæ Cellæ pro sumptuum diminutione omittuntur. Proinde in omnibus tribus Dormitoriis nonnisi sexdecim duntaxat Cellæ reperientur, demptâ illâ, quæ Communitati servire debet. Numerus, quo minorem Conventus habere nequit, & quo majorem transitus Fratrum, præsertim tempore Capituli Generalis, quo Patres Siciliæ divertunt, exigit.

Fiat itidem Cisterna competens in Clau-

consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Julii MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Aut. Archivi Secretariæ Brevium Apostolicorum mense, & anno prædictis fol. 493.

EPISTOLA

Sacr. Congreg. Episcop. & Regular.

A Monialibus Civitatis Cosentinæ contiguam Domum emi, & Valetudinarium construi, Archiepiscopo Loci committitur.

Illustris ac Reverendissime Domine, uti Frater.

STante Amplitudinis Tuæ relatione, sub tertio mensis currentis datâ circa emptionem, qua Moniales illius Monasterii Capucinæ Domum &c. clausuræ incorporare, & Valetudinarium construere intendunt, Illustrissimi Domini mei indulgent, ut vigore auctoritatis, quæ per hasce Eidem confertur, necessariam licentiam iis impertiatur. Et Deus &c. Romæ 10. Sept. 1627.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & ann. prædict. fol. 414.

NOTA

e Loco Crate exterioris, ex quibus aliqua supersunt, quæ à primæva Monasterii institutione laudabiliter reperiuntur. Ea igitur, quæ ex hujusmodi informatione pro veritate comperimus, visum est, ne illorum memoria pereat, harum serie declarare, prout modo, ut sequitur, declaramus,

Monasterium prædictum legitimè fuit erectum auctoritate ordinaria, & licentia bonæ mem. Fantini Petrignani, olim Archiepiscopi Cosentini anno 1581. est ordinariæ jurisdictioni Archiepiscopi prædicti in omnibus subjectum, & suppositum. Ecclesia dicti Monasterii titulo S. Crucis nuncupatur, & decoratur: Regula, quam Moniales Monasterii prædicti receperunt, & profitentur, ad præscriptum Strictioris, & Reformatæ Capucinarum Regulæ Sanctæ Claræ, & B. Coletæ procedit, convenitque cum Regula, quam profitentur Moniales S. Mariæ in Jerusalem Civitatis Neapolis: eandem Regulam ad commodiorem usum Monialium purgatam imprimi mandavimus adjectis locis aliquibus Sacri Concilii Tridentini tantùm, quæ ad rem pertinebant. Numerum Monialium ejusdem Monasterii Illustrissimus D. Archiepiscopus Constantius supradictus præscripsit die 6. mensis Octob. 1594. ad viginti, præter Abbatissam, quæ vigesimum primum numerum adimplet. Ut etiam, quæ Monasterium prædictum jam ingressæ, & professæ sunt, & deinceps ingredi & profiteri occurret, cum annotatione diei & anni, aliarumque circumstantiarum in memoria habeantur, mandavimus hoc etiam in libro de ordine nostro composito ad formam inferiùs describendam referri, ibique dies obitûs occurrentis vel egressûs è Monasterio annotari, & ab alia ejusdem Libri parte electiones Abbatissarum describi. Quæ omnia ut pateant, & ad fidem præmissorum in prosecutione dictæ nostræ Generalis Visitationis præsentes relaxavimus, & manu nostra signavimus apposito Sigillo Illustrissimi D. Archiepiscopi, quo in talibus utimur. Cosentiæ die 23. Junii 1608. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Pauli divina providentia Papæ V. Anno quarto, Præsulatûs dicti Illustrissimi Archiepiscopi anno decimo octavo.

Prothonotarius de Bonomo Locum-tenens, & Vicarius Generalis Cosentinus.

Autograph. in Archivo Monialium prædictarum.

Sacram Supellectilem è Sacristia, vel Ecclesia Domûs Coriolani distrahi vetat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CONservationi, & manutentioni paramentorum, & ornamentorum, totiusque Sacræ Supellectilis Ecclesiæ Domûs Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum loci Coriolani Rossanen. Diœc. quantùm cum Domino possumus, benignè consulere, & dilectos Filios ipsius Domûs Guardianum, & Fratres specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus illorum nomine &c. inclinati; ne de cætero quisquam quavis auctoritate fungens, quæcumque paramenta, & ornamenta Ecclesiæ, nec non Cruces, vasa aurea & argentea, & aliam cujusvis generis, & quomodolibet nuncupatam sacram supellectilem eidem Ecclesiæ quomodolibet, seu ejus Sacristiæ hactenus quomodolibet donata seu assignata, & imposterum donanda seu assignanda è dicta Ecclesia, seu Sacristia extrahere, seu, ut extrahantur, permittere sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, vel prætextu, præterquam ad effectum illa resarciendi, audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, necn non privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes incur-

Apostolicorum mens. Dec. 1632. f. 74.

D E C R E T O

Sacr. Rituum Congregat.

A Fratribus in Loco Murani Missas ante Processionem in Festo Sanctissimi Sacramenti &c. celebrari indulgetur, Constitutione Greg. XIII. desuper editâ non obstante.

Emi, & Rmi Domini Domini.

FRatres Capucini Conventûs Oppidi Murani Diœcesis Cassanensis exponunt Eminentissimis DD. VV. qualiter olim inter Archipresbyterum, & Rectores Ecclesiarum Parochialium Oppidi prædicti transactio facta [illegible] ipsos [illegible] hujusmodi prohibitione minimè comprehendi, præsertim cum casus sit in odiosis, & insolitis, acceptantes nihilominus interesse voluntariè præfatæ processioni in honorem Sanctissimi Sacramenti, quamvis ab Oppido distent. Quam gratiam à VV. Eminentiis expectant. Deus &c.

Sacra Rituum Congregatio, annuente Sanctissimo censuit in casu proposito Capucinos non esse comprehensos, ideoque posse in eorum Ecclesia liberè celebrare Missas, dummodo terminentur tempore, & hora, qua iidem Capucini interesse debent, unà cum aliis Regularibus Processioni Solemnitatis Corporis Christi die 15. Decembr. 1635.

C. Episc. Portuensis Card. Pius.

Cæsar Facbenetus Secretarius.

Ex reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 68.

N O T A.

Bulla, quam Libellus supplex allegat, & quâ concordia Archipresbyterum inter- & Regulares inita fuit confirmata, sonat, ut sequitur:

G*Regorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam. In supereminenti Apostolicæ dignitatis specula, meritis licet imparibus, Divina dispositione constituti, ad ea libenter intendimus, perquæ inter Christifideles quoslibet pacis conservatur amœnitas, & anfractus litium evitantur, ac his, quæ propterea providè constituta, & ordinata fuisse dicuntur, ut firma, & illibata subsistant, cum à Nobis petitur, Apostolici adjicimus muniminis firmitatem. Sanè pro parte dilectorum Filiorum Joannis Francisci Corinæ. Archipresbyteri Sancti Petri, & Antonii de Fenlo, S. Mariæ Magdalenæ, & Marci f' Abbate, S. Nicolai Oppidi Murani Cassan. Diœc. Parochialium Rectorum exhibita Nobis nuper petitio continebat, quod aliàs, cum nonnullæ differentiæ, & contentiones inter Archipresbyterum, & Rectores prædictos super celebratione Processionis Sanctissimi Corporis Christi festivitatis die celebrari solitæ vigerent, scandalaque inde oriri posse formidarent, dilectus Filius Vicarius Venerabilis Fratris nostri Episcopi Cassanen. in spiritualibus Generalis sufficienti ad id, ut asserebat, ab eodem Episcopo, per ejus litteras facultate suffultus, de communi eorundem Joannis Francisci, Antonii, & Marci consensu, quod Archipresbyter, ac Rectores dictarum Ecclesiarum, aliique Diaconi, & Subdiaconi, Clerici, & aliæ omnes Ecclesiasticæ Personæ cujuscunque conditionis qualitatisve existant, præsertim Fratres Sancti Bernardini Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum dicti Oppidi, in prædicto Sanctissimi Corporis Christi festo, & deinde perpetuis futuris temporibus eâdem festivitate horâ matutinâ se omnes in dicta Ecclesia S. Petri congregare, & postmodum ab eadem Ecclesia eâ qua decet, devotione processionaliter, ubi sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum per dictum Archipresbyterum deferretur, ad Ecclesiam prædictam B. Mariæ Magdalenæ conferre, ibique cum pervenerint, ac Sanctissimum*

Sacra-

... Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo secundo, nona die Augusti Pontificatus nostri Anno undecimo.

Antiquam Domum Castrovillarii vendi, & novam construi concedit, ossibus mortuorum prius aliò translatis.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Cosentino.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte dilecti Filii Ministri Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Cosentinæ, Nobis expositum fuit, quod de Superiorum consensu nova Domus Regularis eorumdem Fratrum in Terra Castrovillarii Cassanen. Diœcesis constructa, seu construi cœpta fuit, proindeque, cum Domus Regularis antiqua dimittenda sit, Nobis humiliter supplicari fecit, ut sibi de licentia illam vendendi providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Exponentem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus constito Tibi legitimè de præmissis, eisdem Fratribus, quod mediante Syndico Apostolico prædicta Domus Regularis antiqua cum horto, per omnis meliorem conditionem offerentibus vendi, pretiumque ex venditione hujusmodi redigendum in fabricam ejusdem novæ Domûs Regularis converti; & in eventum, in quem dictam Domum Regularem antiquam personis Sæcularibus vendi contingat, illius Ecclesia prius prophanari, in prophanos, non tamen sordidos usus, Ossibus tamen mortuorum in ea sepultorum alibi collocatis, reduci liberè, & licitè possit, & valeat, & respectivè debeat, authoritate nostra Apostolicâ licentiam concedas, & impartiaris. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die IX. Decembris MDCXXXVII. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secret. Brev. Apostolicorum mens. & anni præd. fol. 33.

NO-

emanatorum sub diebus quinta, & undecima Martii 1729. sui &c. ad quæ &c. nihilominus, quia insurgentes Ven. Clerus Sæcularis S. Juliani ejusdem Civitatis, nonnullique forsan alii in executione præsentium nominandi, & cognominandi, nescitur quo jure ducti, prætentionem excitârunt, eandem Festivitatem celebrandi contra formam dictorum Decretorum, & possessum DD.PP. instantium, aliasque innovationes se se jactârunt & jactant velle introducere in eorum præjudicium. Cupientes propterea eorum indemnitati consulere, ad Nos recursum habuerunt, supplicando, quatenus eisdem in præmissis opportunè providere velle dignaremur.

Nos itaque attendentes petitionem hujusmodi esse justam, & rationi consonam; quodque justa petenti non sit denegandus assensus, Vobis omnibus, & singulis supradictis tenore præsentium committimus, & mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus & postquam &c. fueritis requisiti, ex parte nostra, imò veriùs Apostolica Auctoritate moneatis, & requiratis, prout Nos monemus, & requirimus per prædictum Ven. Clerum Secularem S. Juliani supradictæ Civitatis, omnesque, & singulos alios in executione præsentium nominandos. & cognominandos, quatenus infra sex dierum spatium ab executione præsentium computandorum, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos alios duos dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino canonicaque monitione, unica pro trina Nos assignamus, & Vos assignetis eisdem per præsentes, sub quingentorum ducatorum auri, RR. Cameræ Apostolicæ in casu applicandorum; & pro illis Mandati executivi, & in juris subsidium excommunicationis, aliisque pœnis nostro arbitrio debeant prædicta Decreta S. Congregationis Rituum, & S. M. Benedicti Papæ XIII. omniaque in eis contenta, & expressa observâsse. attendisse, & adimplevisse. suæque debitæ, & omnimodæ executioni demandâsse, & pro hujusmodi effectu præfatos RR. PP. instantes in dicta eorum quieta, & pacifica possessione celebrandi festivitatem S. Paschalis cum novena, Panegyrico & Expositione SS. Sacramenti privativè quoad dictum Clerum Sæcularem, & alias Personas. manutenuisse, defendisse, & conservasse, ac ab omnibus, & quibuscumque jactationibus, molestiis, perturbationibus, & impedimentis eisdem dictis Instantibus quomodolibet illatis, datis, factis, & præstitis, inferendisque, & cominandis infuturum penitus & omninò cessasse, recessisse, & se se abstinuisse, dictasque jactationes, molestias, perturbationes, & impedimenta, cæteraque contraria, nullas, & nulla declarasse, & tamquam talia revocasse, seu per Eos observari, attendique, manuteneri, defendique. cessarique, desistique, mandari vidisse. Et super præmissis Decreta quæcumque fieri, & Mandatum quodcumque in forma concedi, decerni, & relaxari, sententias ferri, & promulgari, jus, & justitiam fieri, & ministrari vidisse, expensas, & damna refecisse. & præsentibus omnino paruisse. Deducentes &c. implorantes &c. non solum &c. sed omni &c. & nihilominus &c. si quis &c. compareat &c. Alioquin prædictos sic monitos & monendos, si in præmissis se se gravatos fore senserint, peremptoriè citetis, citarique curetis, & mandetis, prout Nos citari mandamus eosdem per præsentes, quatenus decimaquinta die post præsentium executionem juridicè compareant Romæ in judicio coram Nobis per se se. vel Procuratores suos legitimè constitutos, causam eorum prætensi gravaminis allegaturi, aliaque dicturi, & facturi, prout justitia suadebit, & ordo dictaverit rationis: certificantes eosdem sic citatos, & citandos; quod si in dicto citationis termino non comparuerint, Nos nihilominus ad præmissa deveniemus justitiâ mediante. Insuper inhibeatis, præcipiatis, & mandetis, sicuti Nos inhibemus, præcipimus. & mandamus per præsentes omnibus, & singulis de partibus DD. Judicibus Ecclesiasticis, quacumque authoritate, & facultate fungentibus, & futuris, & præsertim supradicto R. Clero Sæculari S. Juliani prædictæ Civitatis, omnibusque, & singulis aliis in executione præsentium nominandis, & cognominandis, ne sub jam dictis, aliisque pœnis nostro arbitrio audeant, seu præsumant, præter, & contra formam Decretorum &c. S. Congregationis Rituum, & S. M. Benedicti Papæ XIII. aliud in partibus, & coram illis DD. Judicibus, nec alibi, quàm Romæ coram Nobis, & per acta infrascripti Notarii innovare, vel attentare, minusque DD.RR.PP. Instantes in dicta, qua supra, possessione celebrandi dictam Festivitatem S. Paschalis Baylon cum novena, Panegyrico, & Expositione SSmi Sacramenti Eucharistiæ privativè quoad dictum Clerum Sæcularem &c. molestare, vexare, & perturbare per se se &c. quovis sub prætextu &c. quod si secus &c. id habendum &c. taliter &c. In fidem &c. Datum Romæ ex M. Curia Innocentiana hac die vigesima septima Aprilis MDCCXXXVII.

P. H. Guglielmi Secret.

Autog. in Archivo Provinciæ.

Pre.

habitatus sit, coguntur ipsi Fratres multum æs alienum occasione fabricæ dicti novi Conventûs hujusmodi contractum dissolvi facere. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus prædictis, quod ipsi, per eorum tamen Syndicum, situm dicti Conventûs veteris quibusvis personis, meliorem conditionem offerentibus vendere ad effectum, ut pretium inde redigendum in extinctionem dicti æris alieni, ut præfertur, contracti convertatur, liberè, & licitè possint, & valeant, licentiam Apostolica authoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod venditio, & pretii conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pretium prædictum penes Montem Pietatis, vel personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, inde non amovendum, nisi ad effectum illud, ut præfertur, convertendi. Datum Romæ apud

tenorem unico contextu factæ non fuerunt, oriri posset, è medio removeri, asserentesque cœtera alia in eisdem præinsertis literis contenta exactè adimpleta fuisse, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, volumus, & authoritate Apostolica decernimus, ut venditio sitûs hujusmodi per dictum Syndicum vigore præinsertarum nostrarum literarum, ut præmittitur, facta, valeat, suumque effectum sortiatur in omnibus, & per omnia, perinde, ac si in eisdem literis, quod venditio dicti sitûs, & illius pretii conversio unico contextu fieret, decretum minimè fuisset; salvâ in reliquis earumdem literarum dispositione. Non obstantibus præmissis, & omnibus illis, quæ in dictis præsentibus literis voluimus non obstare, cœterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Februarii MDCXLVII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Secret. Brev. Apost. Mens. & Anno præd. fol. 9.

Ima-

nensis Ecclesiam quandam Imaginem B. Mariæ Virginis populi devotione celebrem, quæ in Ecclesia dicti veteris Conventûs asservabatur, transtulerint, dictusque Procurator Generalis opportunè in præmissis, ut infra, à Nobis provideri summopere desideret, Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excomunicationis, suspensionis &c. &

xa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXIII. Augusti MDCLIX. Pontificatus Nostri Anno quinto.

S. Ugolinus.

Ex Reg. Archivi Secret. Brevium Apostolicorum mens., & ann. præd. fol. 27.

N O T A.

Binâ potissimum vice recurrere oportuit Fratres hujus Conventûs ad Sacram Congreg. Rituum: primâ vice fuit lis contra RR. PP. Conventuales Coriolani provisum, ut sequitur:

Rossanensis.

Referente Emo D. Cardinale Franciotto causam inter FF. Conventuales & Capucinos Rossani, Coriolani &c. circa Habitum S. Antonii de Padua, & illius Imaginis in Processione delationem, S. Congregatio, nihil decidendo circa veritatem præfati Habitûs rescripsit Episcopo, quod poterat Processionem cum præfatæ Imaginis delatione, & Habitu permittere, ut latiùs in sequenti Litera:

Perillustris & Reverendissime Domine uti Frater.

Super exposito à Fratribus Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Terræ Coriolani Diœces. Amplis. Tuæ, quoad Processionem S. Antonii de Padua cum ejusdem Sancti Statua in Habitu, quo iidem Fratres utuntur, Eminentissimi Patres Congreg. S. Rit. monitum Te voluerunt, non esse eos in voto, quod dicta Processio, ut præfertur, probibeatur, sed ultro satisfieri eâ volunt devotioni & eorumdem Fratrum & Populi. Nolunt nihilominus propterea quidquam decisum circa ejusdem Sancti Habitûs veritatem, & plurimam Amplitudini Tuæ precor salutem. Romæ die 13. Julii 1652.

Ex Regesto Secret. Congr. mens. & anni præd. fol. 6.

Prætendentibus RR. PP. Minimis Civitatis Rossanensis præcedentiam in Processionibus. fuit ad favorem Frattum secunda vice decisum, ut sequitur:

Rossanensis.

Procurator Generalis Ordinis Capucinorum exposuit, à Fratribus Minimis S. Francisci de Paula nuncupatis, Rossanen. Civitatis, Fratribus Capucinis ejusdem Loci in Processionibus præcedentiam controverti, ex quo Capucini ab antiquo Conventu ad modernum, postquam Fratres Minimi in ea Civitate Conventum adepti sunt, transierunt. Sacra itaque Rit. Congregatio censuit, præcedentiam competere Capucinis, uti antiquioribus in Loco, & Familiam moderni Conventûs subrogati Loco antiqui, iis omnibus privilegiis gaudere, quibus antiqui Conventûs Familia ipsa fruebatur, præsertim, quod translatio auctoritate Apostolica peracta sit. Romæ die 19. Julii 1659.

Ex Regesto Secret. ejusdem Congreg. mens. & anni præd. fol. 27.

Opor.

Sac. Congregat. Episc. & Regular.

Decretum Illmi, & Rmi D. Episcopi Bisinianen. de Processione cum Statua D. Antonii in Habitu Capucino per dictam Civitatem quotannis facienda confirmatur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

FRatres Capucini Civitatis Bisinianensis EE. VV. humillimè exponunt, quod ex piarum Personarum eleemosynis Statuam Gloriosi S. Antonii Patavini in Habitu eorum Ordinis confici curârunt, quatenus pro satisfactione, & incremento devotionis illorum Civium processionaliter per Civitatem deferri posset: factâ autem per RR. Patres Reformatos oppositione, Reverendissimus, & Illustrissimus Episcopus Loci, processum juris ordine servato formavit, & decrevit, quod FF. Capucini à Processione per Civitatem cum præfata S. Antonii Statua perficienda non possent impediri, ita tamen, ut hoc suum Decretum seu Sententia etiam ab ex scripturis hic adjunctis apparet. Quapropter FF. Capucini EE. VV. humillimè supplicant, quatenus memoratum Illustrissimi Domini Episcopi Decretum confirmare dignentur, videlicet, quod ipsi à Processione cum prædicta D. Antonii Statua facienda non possint impediri, cum hoc æquum, & conforme sit iis, quæ aliis vicibus pariter à Sacra Congregatione Rituum fuère decisa, & Processio prætensa non illo die, quo ab aliis fit, ab iis instituatur, & totum specialissimæ EE.VV. gratiæ attribuetur. Quam Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis Decretum hujusmodi, quod ab Episcopo Bisinianensi peracto processu formiter, & servatis servandis, ut dicitur, editum est, approbandum & confirmandum esse censuit, prout præsentium tenore id approbat & confirmat, oppositionibus, & contradictionibus, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscunque. Romæ 12. Augusti 1661.

M. Card. Ginettus.

N O T A.

Decretum provisionale Episcopi, in Libello supplici vocatum, fuit tenoris sequentis:

JESUS.

IN Causa Summaria Civili vertente in prima instantia in hac Episcopali Curia Bisiniani, ad instantiam R. P. Bonaventuræ à Casali novo, Vicarii Venerabilis Monasterii RR. PP. Capucinorum petentis ad augendam, & conservandam devotionem, quam devoti Cives Bisiniani habent erga Sanctum Antonium de Padua, dictum Venerabile Monasterium, & PP. Capucinos, sibi concedi licentiam, & dictis Patribus Capucinis de processionaliter incedendo, & circumeundo per hanc Civitatem, deferendo Statuam, quam dicti Cives noviter fieri curaverunt, juxta formam Habitûs Capucinorum parte ex unâ, & Reverendum Patrem Innocentium à Bisiniano, Vicarium Venerabilis Monasterii S. Francisci,

tatem, & deferendam Statuam prædictam S. Antonii de Padua effigiatam instar Habitus Capucinorum; sed hanc sententiam ob reverentiam prædictorum Dominorum Eminentissimorum Cardinalium non esse executioni demandandam, absque ipsorum Dominorum Cardinalium beneplacito seu consensu, & ob hoc per dictum Vicarium, & RR. Capucinos fore, & esse impetrandum beneplacitum, seu consensum à prænominatis Eminentissimis Dominis Cardinalibus S. Congregationis super negotiis Episcoporum, & Regularium, quo assensu impetrato, sententiam hanc statim, & sine ulla contradictione habituram, & sortituram effectum, & executionem, & interim dictâ impetratione pendente citra præjudicium dictorum Capucinorum supersedendum, prout præsenti Decreto concedi, permanere, fieri, & deferre, impetrare, sortiri, & superfederi volumus & mandamus, & ita dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitivè sententiamus, isto, ac omni meliori modo &c.

Lectum, latum..... sub die 2. Mensis Maii 1661.

Joseph Gaeta Archidiaconus Vicarius Generalis.

Autographum in Archivo Provinciæ.

Tempore, quo Fratres nostri pro jure suo in Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium agebant, RR. PP. Reformati illos in Sac. Rituum Congregatione impugnabant, sinistro tamen, & eorum votis contrario exitu, cum hæc ultima Sac. Congregatio decideril, ut sequitur:

Bisinianen.

Guardianus Conventus Fratrum Reformatorum S. Francisci Civitatis Bisinianen. Sac. Rituum Congregationi exposuit, inductam inibi fuisse ab anno 1638. solemnitatem Processionis cum delatione Simulacbri S. Antonii de Padua, Protectoris ejusdem Civitatis, cum interventu Magistratûs. At subinde etiam à FF. Capucinis cœpta fuisse similis Processionis solemnia, eaque ipsis prohibita Decreto Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium, nunc verò rursus à dictis Capucinis præsumi abusum hujusmodi in pristinum revocare. Supplicavit proinde, ne Sac. Rituum Congregatio à Decreto prædicto aliquando dissentiret: quæ rescribendum duxit, à Capucinis eadem die à prædictis actibus omnino abstinendum fore. Romæ 12. Martii 1661.

Ex Regesto Secret. S. Congreg. mens. & anni præd. fol. 247.

Cum Processionem suam Fratres nostri, die, quo illum faciebant RR.PP.Reformati, instituere non prætenderint, & S. Congregatio Rituum eam ab illis quacunque alia die fieri posse vigore dicti Decreti implicitè confirmaverit, fuit quoque pro illius executione, & Fratrum quiete in Curia Episcopali supplicatum, ut sequitur:

Fr. Ludovicus Cosentinus Concionator, & impræsentiarum Guardianus Venerabilis Monasterii Fratrum Capucinorum hujus Civitatis Bisinianen. comparet coram Illustrissimo & Reverendissimo Domino Carolo Philippo Mejo, & exponit, qualiter elapsis annis agitata fuerit inter PP. Capucinos, & PP. Reformatos hujus Civitatis lis circa Processionem Sancti Antonii Patavini cum Habitu Capucinorum, & in Curia Episcopali obtinuerint Decretum, quod pariter Capucinis licitum foret Processionem cum Statua Sancti Antonii prædicti in Habitu Capucinorum instituere, prout talem instituerent Patres Reformati in Habitu Reformatorum. Fuit quidem in dicto Decreto restrictum & reservatum, ne sententia dicta sine Eminentissimorum & Reverendissimorum DD. Cardinalium Congregationis Episcoporum & Regularium assensu executioni mandaretur, ex motivo, quod eadem Sac. Congregatio Curiæ Episcopali pro hac causa scripserit: nihilominus Emi Domini suo consensu & beneplacito dictum confirmârunt Decretum, vigore cujus PP. Capucini processionem instituere possunt publicam, circumeundo totam Civitatem cum

Statua

... S. Antonii ejusdem similiter processionaliter incedere per dictam Civitatem cum Statua dicti Sancti Antonii cum Habitu Capucinorum in quolibet anno: vel si Festum S. Antonii venerit in die Dominico, liceat dictis Patribus Reformatis in dicto die Dominico processionaliter incedere, ut suprà, & similiter dictis FF. Capucinis in ipso die Dominico, qui est dies octava processionaliter incedere, ut supra, & proinde ad tollendas omnes difficultates sic statuimus, & decernimus, imponendo perpetuum silentium, & ita per hoc nostrum &c. Bisiniani die 18. Decembris 1662.

C. Philippus Mejus Episcopus &c.

Autog. in Archivo Provinciæ.

DECRETO

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

A Clero Cosentino Officium Defunctorum in Ecclesia Fratrum ibi occasione funeris &c. licitè non recitari potuisse, nec quartam funeralem justè prætensam esse, declaratur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

IN Ecclesia Capucinorum Conventûs Cosentini reperitur sepultura DD. Palmieri, quorum unus ultimò in ea fuit tumulatus. Hac occasione Clerus Archiepiscopalis dictorum Religiosorum Ecclesiam ingredi prætendit ad recitandum ibi Defunctorum Officium. Quapropter Procurator Generalis ad EE. VV. annexâ recurrit Scripturâ, quatenus juxta multas, jam aliàs emanatas Decisiones, & Summorum Pontificum Bullas declarare dignentur, quod præfatus Clerus nec dictum Officium in Ecclesia memorata recitare, nec quartam funeralem, multò minùs totam ceram prætendere possit. Quod totum &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attentis narratis, reque Eminentissimo Sanctacrucio referente, maturè discussâ, censuit, ac decrevit, non licere Clero Cosentino Officia Defunctorum in Ecclesia Capucinorum sepelientium peragere, nec ceram, aut quartam funeralem exigere, in contrarium non obstantibus quibuscunque. Romæ 8. Februarii 1664.

M. Card. Ginettus.

E. Episcopus Camerin. Secret.

Ex Regesto Secret. Congr. mensis & anni prædict.

sub nomine S. Sedis vendat, & pretium inde redactum in fabricam Murorum secundi horti convertat, sicque Religiosi cum majore decore, & observantia ordinum EE. VV. vivere valeant &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali prædicti Ordinis censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè committit Archiepiscopo Cosentino, ut veris existentibus narratis, pro suo arbitrio, & conscientia deputet Syndicum Apostolicum ad effectum vendendi situm, de quo agitur, illiusque pretium erogandi in fabricam Monasterii, seu novi Viridarii cum consensu, & approbatione ejusdem Archiepiscopi. Romæ 21. Novembris 1692.

C. Cardinalis Carpineus.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Clericos Provinciæ in qualibet functione Laicos præcedere debere statuitur, usu Provinciæ non obstante.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

LAici Capucini Provinciæ Cosentinæ EE. VV. exponunt, quod à moderno P. Provinciale emanaverit pro tota Provincia ordinatio, Laicis graviter præjudicans, cum illos duabus prerogativis in dicta Provincia semper consuetis privet, videlicet, ne Laicus Cellerarius sedeat in mensa Guardiani solita, &, ut Clericus præcedat in S. Communionis accessu Laicum Acolythum; & cum facto pro revocatione ad P. Commissarium Generalem recursu non fuerint auditi, ad Sacram EE. Vestrarum justitiam recurrunt, supplicantes, quatenus memoratam ordinationem revocari jubeant, ne ipsi ultra id, quod in sacra promiserunt professione, aggraventur, & vivere possint quieti. Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, Oratorum precibus minimè esse annuendum, sed circa easdem servandum esse solitum ad præscriptum Constitutionum, & Decretorum summorum Pontificum, tribuentium in qualibet functione Clericis Professis præcedentiam supra Laicos professos. Romæ 14. Novemb. 1681.

C. Cardinalis Carpineus.

Exempl. Auth. in Arch. Ord. Armario Provincià Cosentinæ.

N O T A

NE circa verbum *Solitum* huic Decreto insertum æquivocari, aut sensum à S. Congregatione intentum torqueri contingeret, R. P. Proc. Generalis, tunc P. Joan. Baptista à Sabbio litteris suis, quibus Decretum, & illius executionem R. P. Provinciali commendavit, propriâ manu, & charactere apposuit, quod verbum *SOLITUM non referatur ad usum Provinciæ*, à FF. Laicis in suo libello supplici allegatum, *sed ad usum Religionis, Decretis Pontificiis concordantem*, & FF. Laicos generaliter à prætensa præcedentia excludentem:

DE-

quo jure fulfultus, prætendit hæredes Testatoris cogere, supplicant Fratres decerni Quartam hujusmodi non deberi.

Die 4. Martii 1690. S. Congregatio Concilii, audita relatione Episcopi, censuit indebitam esse Quartam, nec tolerandam detractionem à Legato Missarum.

G. Card. Marescottus pro Emo Præfecto.

Ex Regesto, seu Lib. 40. Secretariæ Congreg. mensis, & anni præd. fol. 187.

DECRETO.

S. Rituum Congregationis.

Ordo Processionis in honorem B. V. Mariæ Immaculatæ in loco S. Joannis de Flore instituendæ, inter RR. PP. Cistercienses, & Fratres nostros regulatur.

COSENTINA.

SUper celebratione cum Processione festivitatum Conceptionis B. M. Virginis Immaculatæ, & septem Dolorum ejusdem in feria 6. Dominicæ Passionis inter PP. Cistercienses, & Capucinos S. Joannis de Flore Consentinæ Diœc. Controversiis exortis, eisque ad Sacram Rituum Congregationem delatis, Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Gabriellius infrascripta dubia decidenda proposuit.

Primum. *An solemnis celebratio Festivitatis Sanctissimæ Conceptionis B. Mariæ Vir.*

Ad 1. *Licere utrisque, sed PP. Capucinis cum minore solemnitate, ac pompa.*

Ad 2. *Neutri competere.*

Ad 3. *Licere PP. Capucinis celebrare festum, sed sine Processione.*

Et ità decrevit, ac servari mandavit die 24. Aprilis 1706.

G. Card. Carpineus.

Ex Reg. Secretariæ Congreg. mens. & anni prædict. & habetur exemplar. authent. in Archivo Conventûs.

DECRETO.

S. Cong. Episc. & Regul.

Erectio Domûs in Terra Caroleorum à nonnullis Sacerdotibus sub titulo Missionariorum prætensa reprobatur.

IN causa Cosentina Recursûs pro parte FF. Carmelitarum, Minorum de Observantia, & Capucinorum de- & super erectione Domûs in Terrâ Caroleorum, ac introductione in eam nonnullorum Sacerdotum, titulo Missionariorum pro instructione, & eruditione Fidelium in rebus ad Doctrinam Christianam spectantibus.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consultat. Episc. & Regul. præposita, audito Archiepiscopo Cosentino, Partibus ipsis informantibus, referente Eminentissimo S. Clementis censuit, & decrevit, respondendum esse,

non

Ispitii Minimorum S. Francisci de Paula in Terra Cetrarii Cosentinæ Diœcesis, vertente inter PP. Minores Observantes S. Francisci, & PP. Capucinos dictæ Terræ, & eosdem Patres Minimos ex altera Partibus.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis, ac maturè perpensis juribus, & documentis ab utraque Parte informante deductis, unà cum informatione Archiepiscopi Cosentini, referente Eminentissimo Salerno, censuit committendum, prout præsentibus committitur Ordinario Nullius *Montis Casini, quatenus memoratis Religiosis Minimis facultatem erigendi dictum Hospitium pro suo arbitrio, & conscientia juxta modum impertiatur; videlicet, ut Hospitium sit omnino privatum cum habitatione, quæ tantummodo deserviat pro Religiosis itinerantibus, aut illuc certis anni temporibus accedere solitis pro quæstuatione illa dumtaxat, in cujus possessione reperiuntur, sine Ecclesia, aut Oratorio cum janua in publica via, sed cum Oratorio tantùm privato, & interno, ad effectum inibi Missas, & orationes privatas pro eorum spirituali usu tantùm celebrandi; & in illo Sacramenta non administrentur, nec Conciones habeantur, nec aliæ ullæ functiones peragantur; non retineatur Campana, nec ullum aliud signum habeatur, quod transcendat naturam, & conditionem meri, & simplicis Hospitii privati pro transeuntibus, cum facultate tamen retinendi permanenter in eodem Hospitio unum tantummodo Religiosum Laicum probatæ vitæ, & provectæ ætatis pro custodia Hospitii, & Hospitum receptione. Romæ 22. Januarii 1723.*

F. *Card. Paulutius.*

Exemplar impressum in Archivo generali Ordinis, Armario Provincia Cosentina.

concedi facultatem Episcopo Bisinianen., ut ad illius erectionem, & fundationem sub Regula Capucinarum devenire possit, & valeat.

Die 28. Julii 1725. SSmus D. N. Oratoris precibus benignè annuens, Episcopo Bisinianen. commisit, ut constito sibi de securitate, & sufficientia assignamenti, ut supra, ab Oratore faciendi, ad erectionem, & fundationem superiùs enunciati Monasterii sub Regula Capucinarum, à S. Sede approbata, cum opportuna dispensatione quoad dictum assignamentum faciendum, & cum præfixione numeri viginti unius Monialium tantùm, Auctoritate Apostolica, quam Sanctitas Sua præsentis Decreti tenore eidem Episcopo impertita est, ser. ser. procedat, atque deveniat, necnon eadem auctoritate tam Oratori, quàm ejus hæredibus, & successoribus jus nominandi tresdecim Puellas in præfato Monasterio Regularem Professionem emissuras, concedat: Ita tamen, ut dictæ Puellæ prius ab Ordinario pro tempore approbari debeant, reliquæ verò octo arbitrio ejusdem Ordinarii pro tempore admittantur, facto itidem aliquo assignamento, inspecto Religionis more, juxta petita, ac denique Monasterium ipsum gubernio, & jurisdictioni ipsius Ordinarii semper, & quandocumque subjectum remaneat.

C. Origus *Præfectus.*

P. de Lambertinis Secret.

Ex Reg. seu lib. Secret. S. Congreg. mens. & an. præd.

Ser-

mur. Nuper siquidem pro parte dilecti Filii nobilis Viri, moderni Principis Bisinianen. Nobis expositum fuit, quod ipse de tua prudentia, pietate, ac probitate plurimùm in Domino confisus, Te, qui, ut idem Princeps asserit, Frater expressè professus Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, & in Sacro Presbyteratûs Ordine constitutus existis, pro spirituali sua consolatione jugiter apud se habere, operaque tua, in iis, nationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores &c. derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum die XIV. Julii MDCCXXVII. Pontificat. nostri Anno quarto.

Ex Reg. Authographo Archivi Secret. Brev. Apost. mens. & anno præd. fol. 221.

N O T A.

Angelus ab Acrio, qui nostri temporis Heros, & peculiare virtutis exemplar est, obscurum, humilemque à mundo acquisivit ortum; nobilem autem, felicemque de Cœlo hausit indolem, solertemque maternæ educationis curam dignis signavit moribus. Habitum Sacri Ordinis, quem tentatione victus binà vice deposuit, tertiâ induit, mirabiles religiosæ vitæ in corde suo disposuit ascensiones, &, ut se primò aggressum vinceret, carnemque legi Spiritûs plenè subjiceret, continuum illi decrevit bellum. Erga Dominicæ Passionis mysteria teneræ compassionis ferebatur cultu; inde in memoriam myrrati vini, quod in Golgothæo colle sitienti Christo propinatum fuit, plerumque frustum aloës, seu felis bovini in ore volutavit, & quotidie aculeato stellatoque aut nodoso flagro corpus atrociter castigavit: fuitque die Veneris duplicata dira devotio, & insuper corpus longiore tempore in Crucis modum supra pavimentum extensum. Debuit hæc sacra tyrannis, totius suæ vitæ esse comes, tunc solùm mutata, quando amor, Christo compatiendi, acerbiora excogitavit genera doloris. Cursu studiorum completo, insolito semel splendore cinctus, Spiritui Orationis vacare jussus est: obedivit voci, & nonnisi aridâ mente, per duorum annorum spatium, promissum exspectavit solatium. Constantem præmiavit altera vox, quæ Spiritum intelligentiæ Sacræ Scripturæ ei adpromisit. Mirè quoque hic in eo resplenduit, nam mysteria fidei ita penetravit, ut quasi ea videret, & ita illa scivit, ut quasi credere ea haud valeret.

Cum tamen olim illa fucato facundiæ ornatu, & vano verborum fastu de pulpito explicaret, tetigit eum occulta vis, linguamque vanitatis ita ligavit, ut verbum ulterius proferre non posset. Acuit confusio intellectum, & Verbum Dei inani eloquentiæ calamistro non egere animadvertens, nonnisi Jesum Christum deinceps, & hunc quidem Crucifixum prædicavit, ac liberiore voce grassantes abusus perstrinxit. Fructum ex hac Apostolica Rhetorica illico vidit; vidit & illum invido oculo inimicus homo; hinc, ut illum impediret, sub concione vel coactis in turbinem nubibus mugitum tonitruum suscitavit, vel gravius in capite Angelum percussit: semel illum in aërem elevavit, & ceu plumbum in terram dejecit, ex quo pes graviter læsus usque ad ejus mortem ministerium ejus Evangelicum reddidit non parum onerosum. Duplicavit ex hac invidiâ Vir Dei sui laboris zelum, & ubicunque illum Missiones facere contingeret, se totum animarum obsequiis mancipavit. Fructum laboris fœcundavit, quod in Angelo eminuit, virtutis exemplum: ex Leone Magno *validiora esse exempla, quàm verba, & pleniùs opere doceri, quàm voce*, Angelus optimè noverat, hinc, sicuti cor suum virtutis sedem effecit, ita hujus radios cominus semper sparsit, & sicut apud Deum humilitate nihil est sublimiùs, ita humilitate Angeli nihil erat profundius: in omnium oculis fuit magnus, sibi duntaxat parvus, dum erat omnium in Provincia Rector, & Præses, Ministrum omnibus se exhibuit, & servum, qui ministrare, & non ministrari voluit. Dumque alii cumulata in eo Divinæ Bonitatis charismata extollebant, ipse econtra vilem natalium suorum conditionem, duplicatum è Novitiatu egressum, aliosque in sæculo commissos defectus in sui vilipendium exaggeravit. Reddidit Altissimo vota sua eo studio, & perfectione, quæ

major

Judicii, & in specie æternam quorumdam Ecclesiasticorum sibi nototum pœnam æquè ad horrorem, ac ad correctionem aliorum revelavit. Secreta quoque cordium ita penetravit, ut peccata, quæ vel oblivio, vel pudor in Sacro Tribunali reticuerat, pœnitentibus non semel recensuerit, quasi in manu ejus fuissent scripta.

Veniam jam ad visiones; Angelis cum Angelo conversari, huncque visibilis suæ formæ lepore recreare, rarum non fuit: Angelorum Regina Angelum ad suaves amplexus non semel admisit; Filius Hominis Christus Dominus Angelo sæpius vel formâ hominis patientis amictum, vel gloriâ, & honore coronatum se videndum præbuit. Novit & Angelus aliqualiter modum, quo Christus inexistit Augustissimo Amoris Sacramento; vidit in carne sua gloriam Dei, quantùm à Viatore videri potest. Homini de homine talia loqui fors non liceret, nec ego illa de nostro Angelo loqui præsumerem, nisi invita illius, & propria confessio, S. Obedientiæ virtute ab Ecclesiæ Prælatis, & Ordinis Superioribus extorta ea confirmâsset.

Ad Donum curationum, & gratiam miraculorum dum progredior, cum Joanne repetere cogor: *Vidi Angelum..... habentem potestatem magnam. Apoc.* 18. Angelus noster introivit in potentias Domini, & ad illius preces cœci viderunt, claudi ambulaverunt: infirmos, quacunque etiam detinebantur infirmitate, sanavit; lepræ squamas, quibus corpora scatebant, detersit; plures à vivo inferno, quos spiritus malitiæ obsederat, liberavit, pluribus periodum vitæ prolongavit, & duobus infantibus, qui sine vita ex utero matris prodiêre, illam dedit. Vocem Angeli exterrita Elementa officioso obsequio excepêre: aër illius corpus in sublime raptum, & sine base pendulum retinuit; aquam sicco pertransiit pede, turbatasque illius seditiones sæpius pacavit; voracis ignis furias coërcuit, sterilemque terram fructibus fœcundavit. Angelus clausas ingressus est portas, simul & semel in diversis visus locis, & renovavit aliqualiter Josue portentum, dumque ad hujus imperium Sol contra Gabaon cursum suum suspendit, ad Angeli nutum dies suum terminum ad plures horas prolongavit. Præscius tandem temporis, quo resolutio instabat, præparavit Angelus viam suam, & senio fessus à Domino in pace dimitti, nunquam interruptæ devotionis suspirio exoptavit, fuitque anni 1739. dies trigesimus Octobris, qui in diem Veneris, Dominicæ Passioni Sacrum, & ab Angelo ideo severiori flagro semper dicatum, tunc cadebat, quo in patrio suo Conventu, ætatis suæ ultra septuaginta annos sub dulci Jesu Nomine emisit spiritum. Visumque est Cœlum jam prius de illius lætari adventu, dum in morbi exordio sua dona in eo multiplicavit, odore suavissimo totum Conventum implevit, & longiore extasum nectare illum pavit. Visa Acrii nunquam fuit tanta populi confusio, ac illa fuit, quæ lugubri tumultu ad parentalia Angeli, toto Clero, Sæculari & Regulari, & Principe Bisinianensi, totâque ejus Aulâ præsentibus, ac mixto piorum fletu, ac obsessorum ululatu celebrata: His durantibus facies Cadaveris variè mutata fuit visa, jam enim orantis formam, jam verò ridentis figuram præsetulit, omnesque interno quodam gaudio replevit. Indifercitæ devotioni ut satisfieret, frustulum Habitûs cuilibet ab ipso Principe fuit dispensatum, ex quo Cadaver intra capellam sæpius vestiri necesse fuit. Ambiebat & ipse Princeps singulari devotione quasdam Sanguinis guttas, à se conservandas; at, dum corpus apertâ brachii venâ durum, & sine sanguinis fluxu siccum vidit, non parùm inde turbatus rediit. Postero die visus est in Cadavere calor, exiitque ex eo sudor cœlestis fragrantiæ, quod, sicut novum populi concursum excivit, ita Reverendissimum D. Vicarium Generalem movit, ut cum P. Guardiano Cadaver inspiceret, & eoipso, quod illud agile, tenerum, & flexibile reperiret, noviter venam secari jusserit. Sanguis, qui copiosè exinde exiit, adauxit populi stuporem, Principis, qui ampullam devotè adimplevit, vota complevit, & dum ad preces eorum, qui erant conscientiæ bonæ, fluxus fuerit replicatus, mansit & exinde portentum multiplicatum. Positum postea Cadaver in arca, tribus clausa clavibus, quarum unam Princeps Territorii, alteram Episcopus Loci, & tertiam noster ibi Conventus conservat, & reconditum ad cornu Evangelii Aræ Majoris varia collustrant signa, & non recedet memoria Angeli, nomenque ejus requiretur à generatione in generationem, & virtutem ejus, quam Episcopalis Censura desacto discutit, enuntiabit, si ominari liceat, Sancta Dei Ecclesia.

Ex Manus. Provinciæ, & Lib. intitulato Calabria Sancta, *& testibus de visu.*

DE-

publico instrumento obligare velit, EE. VV. pro facultate hujus commutationis, quæ Conventui plus, quàm ipsum terræ petium, proficit, humillimè supplicat. Quam &c.

Sacra Congregatio Emin. ac Rev. S.R.E. Cardinalium negot., & consult. Episcoporum, ac Regularium præposita, attentâ relatione Procuratoris Generalis, benignè commisit Episcopo Marturanen., ut veris existentibus narratis, & quatenus non obstet dispositio donationis primævæ enuntiati fitûs, ac enuntiatus Franciscus Antonius de Elia pro se, & hæredibus exhibeat obligationem authenticam in forma publica restaurandi muros Conventûs, petitam facultatem cedendi nomine Sedis Apostolicæ, pro suo arbitrio, & conscientia Oratoribus impertiatur. Romæ 6. Julii 1731.

Franciscus Card. Barberinus.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædictorum.

DECRETO.

S. Congreg. Episc., & Regul.

Festivitatem S. Paschalis à Fratribus nostris Terræ Lutii ipso die Sancti, & alia die infra octavam in Ecclesia B.V. Mariæ *della Cava* celebrari debere, quæstuationem autem sub nomine dicti Sancti utrique parti competere, sancitur.

IN Causa Bisinianensi quæstuationum, & Festivitatis inter PP.Capucinos Terræ Lu-

prædictis.

DECRETO.

S. Congreg. Episc., & Regul.

Ad Superiores Locales Provinciæ Bannitis, & criminaliter inquisitis asylum præbentes, pœnæ aliàs taxatæ extenduntur.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

CUM ad Procuratorem, & Commissarium Generalem Minorum Capucinorum graves fuerint devolutæ querelæ, quod plures Conventus utriusque Provinciæ Calabriæ &c. *Residuum vide supra fol.* 74.

Fratres in Confessarios Ordinarios Monialium Monasterii S. Claræ Civitatis tis Rossanen. deputare, Archiepiscopo ibi inhibetur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EX injuncto Nobis Apostolicæ servitutis munere in eam curam solitis studiis intendimus, ut Christifideles Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ instituto famulantes sublatis quibuslibet impedimentis in quietis, & pacis amænitate vota sua Domino reddant, felicioribus-

res personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concessionem supradicto Archiepiscopo Rossanen. per memoratum Benedictum Prædecessorem, sicut præmittitur, factam, etiamsi postmodum per Sedem Apostolicam confirmata reperiatur, Auctoritate Apostolicâ, harum serie revocamus, & abrogamus. Præterea, ne Fratres prædicti Ordinis in Provinciis Italiæ nunc, & pro tempore existentes à Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, seu dilectis Filiis locorum Ordinariis in Confessarios ordinarios Monialium quovis sub prætextu, præterquam, ubi per litteras Apostolicas Confessarii ordinarii alicujus Monasterii Monialium aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresśè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Maji MDCCXXXVI. Pontificatûs nostri Anno sexto.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Generali Ord. de quo exempl. auth. impress. in Archivo Provinciæ.

PRO-

A

tum, dum Reformatio nostra & inibi primitias sui floris & fructûs, operante Fr. Paulo Sestinensi, è Provincia Piceni illuc ablegato ibi protulit, ac in Larinensium Civitate primum habitaculum fixit.

Propter illustrem S. Michaëlis Archangeli apparitionem, quæ in Monte Gargano, longè latèque è Sinu Adriatico usque ad ipsius planitiem extenso, sub Gelasio I. Summo Pontifice anno Incarnationis Dominicæ CCCCXCIII. contigit, Provincia hæc, S. Angeli nomen tenet, totamque Apuliam Dauniam ab Aufido amne usque ad Fiternum diffusam complectitur, opulentiâ rerum, & agrorum fertilitate ita celebris, ut cum reliquis Italiæ urbibus certare videatur.

Antiqua est populi Apuli erga S. P. Franciscum devotio, & continua erga Fratres nostros dilectio; hinc, sicut Ecclesia Montis Gargani, Archangelo Cælestis Militiæ Duci dicata, Crucis signum, in modum Græci characteris Tau, rudi angelicæ Speluncæ lapidi, manu S. Patris impressum, peregrino populo adhuc hodiedum teste Ughello tom. 7. edit. novæ fol. mihi 831. col. 1. ostendit, ita in grati affectûs vices S. Patris Filiis, Fratribus nostris, in ipso jam Reformationis primordio integras construxit Domos & pio benevolentiæ favore eos hucusque prosequitur.

Inter Viros, quos doctrinâ & Spiritu insignes fœta educavit, in partem Generalis Gubernii, Religio vocavit Fr. Urbanum à Siponto, vulgò Manfredonia, *Definitorem Generalem, cujus virtutem Deus variis exaltavit Signis, tum ad illius preces panem multiplicando, tum Sacra operantem suavi avium humeris insidentium concentu recreando, tum scripta Concionatòria, quæ Urbanus ex dolosa Dæmonis tentatione comburi jussit, à lambente jam igne iteratò illæsa servando.*

Continet Conventus XXIX.

dam Jacobus Perillus, dum viveret Civis Isernien. in ejus ultimo Testamento, inter alia redditum annuum nonaginta scutorum ad ipsum legitimè spectantem jure Legati reliquit, ex quo redditu uno anno Fratrum Conventualium, alio Fratrum de Observantia, & alio Fratrum Capucinorum Capitulorum Generalium vel Provincialium in ipsa Civitate celebrandorum impensas fieri voluit, prout latiùs in dicto Testamento contineri dicitur.

Cum autem dicti Fratres Capucini, quibus perpetuos redditus habere non licet, hujusmodi Legato hactenus usi non sint, quia aliorum piorum Christifidelium eleemosynis Capitulorum prædictorum indigentiis provisum est, nunc verò Ecclesia, dictaque eorum Domus Civitatis Iserniæ reparatione indigeat, &, si redditus hujusmodi pro eorum Capituli prædicti expensis relictus reparationi Ecclesiæ ac Domûs prædictæ applicaretur, te Apostolica, tenore præsentium commutamus: finitâ verò fabricâ, & reparatione prædictis, illam in suo robore permanere, & dictum Legatum usui Capituli prædicti eorumdem Capucinorum, ut præfertur, applicari volumus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis Capucinorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDXCV. Pontificatus Nostri Anno quarto.

M. Vestrius Barbianus.

Ex Secret. Brev. Apostolicorum Regesto mens. & anni præd. fol. 174.

N O T A.

Longiore post emanatum hoc Breve tempore Fratres nullo amplius hujusmodi legati fructu fruebantur, necessitate autem reparandarum fabricarum variarum instante, factus fuit novus ad Sanctissimum recursus, ut sequitur.

B E A T I S S I M E P A T E R.

Jam ante plures annos F. F. Capucinis loci Æserniæ, Provinciæ S. Angeli, annuus 90. Scutorum redditus, pro expensis Capitulorum, vel Provincialium, vel Generalium in dicta Civitate celebrandorum fuit relictus; cum autem Fratres legatorum perpetuorum non sint capaces & sumptibus Capitulorum ostiariâ mendicitate provideatur, fel. rec. Clemens VIII. per litteras suas speciales, quarum copia hic injungitur, indulgere dignatus est, ut dicta 90. annuorum Scutorum summa in ejusdem Conventûs reparationem erogaretur. Hâc congruè completâ, Fratres ab ulteriore dicti legati usu abstinuerunt. Jam verò cum plures Provinciæ Conventus restauratione indigeant, & incolæ ob temporum calamitates ad id contribuere nequeant, Provincialis eorumdem Capucinorum ad pedes Sanctitatis Vestræ recurrit, rogans, ut per decem subsequos annos praditum legatum pro necessariis fabricis applicari posse concedat. Quod &c.

Cumque Emin. Card. Spada precibus hisce suas adjunxisset, & Statum causæ occasione Consistorii fusius oretenus exposuisset, subjunctum fuit libello supplici Rescriptum sequens:

Die Lunæ 31. Jul. 1641. Sanctissimus D. N. in Consistorio per Me informatus de precibus supradictis, & quod de triennio in triennium legatum, de quo agitur, fuerat per Testatorem destinatum PP. Capucinis an-

Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NOmine Dilecti Filii Scipionis Guglielmi Ecclesiæ, & Confraternitatis Sanctissimi Corporis Christi Venafran. Prioris Nobis nuper expositum fuit, quod aliàs quondam Marcus Antonius Brunus, tunc in humanis agens, quemdam Censum redditûs annui tredecim ducatorum cum dimidio monetæ illarum partium, valoris verò in proprietate centum & quinquaginta ducatorum parium, eidem Confraternitati post obitum suum donavit, ea tamen conditione, ut novem ducati similiter in fabricam Domûs Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum ejusdem Civitatis, seu alias eorumdem Fratrum necessitates annuatim erogarentur, prout in Instrumento desuper confecto pleniùs dicitur contineri.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex eo, quod Fratres prædicti juxta regularia eorum Instituta Legati hujusmodi incapaces existunt, dictus Scipio sortem principalem Censûs prædicti in restaurationem prædictæ Domûs, quæ ruinam minatur, & necessariâ reparatione indiget, ac præ nimia Incolarum ejusdem Civitatis inopia ex piorum eleemosynis restaurari non potest, convertere posse summopere desideret, Nos piis ejusdem Scipionis votis in præmissis annuere, illumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcessoris Nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non Domûs & Ordinis prædictorum, & juramento &c. roboratis statutis & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVI. Februarii MDCXVIII. Pontificatus Nostri anno tertio decimo.

Ex Regesto Autographo Archivi Secretariæ Brevium Apostolicorum mense, & anno prædictis fol. 155.

In Ecclesia Domûs S. Mariæ Gratiarum Loci Foggiæ Privilegium ab Altari Pietatis ad Altare Puritatis transferri concedit.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs rec. mem. Paulo Papæ V. Prædecessori Nostro, pro parte Dilectorum Filiorum Superiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum ultra Montes degentium exposito, quòd fel. rec. Gregorius Papa XIII., etiam Prædecessor Noster, ut, quandocumque Sacerdos aliquis ejusdem Ordinis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migrâsset, ad tria Altaria trium Ecclesiarum cujuscunque Provinciæ Ordinis prædicti per dictos Superiores designanda celebraret, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum Suffragii Indulgentiam consequeretur, vivæ vocis oraculo concesserat, & indulserat; & ab inde citra

tra

Cum autem, sicut dictorum Superiorum, ac Fra-
trum prædictorum Nobis nuper expositum fuerat, in Ecclesia Domûs S. Mariæ Gratiarum nuncupatæ, ejusdem Ordinis, Loci Foggiæ, Trojanæ Diœcesis, Altare Pietatis nuncupatum, Indulgentiâ hujusmodi per Paulum Prædecessorem præfatum decoratum reperiatur; Ipsi verò Superiores, & Fratres plurimùm cu-

Augusti MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Exemplar Aut. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia S. Angeli.

N O T A.

IN beneficium quoque fabricæ Infirmariæ hujus Domûs commutatio petii terræ ad Capitulum Collegiatæ inibi spectantis concessa est, petita libello Supplici, qui sequitur:

B E A T I S S I M E   P A T E R.

Cum FF. Capucini Conventûs Foggiæ Trojan. Diœc. novum Dormitorium pro usu & commodo Infirmariæ deficientis construere cogantur, & ob defectum Sitûs, 4. passuum cum dimidio in latitudinem, & 8. in longitudinem indigeant petio terræ, Conventui contiguo, ad Capitulum Collegiatæ Foggiæ spectante, & D. Canonico Antonio Rossignoli in præbendam concesso, eidemq; nonnisi 4. Carlinos incirca annuatim reddente; Obtulit se Persona dives ad censum dicti Terræ petii ad favorem æquè Capituli ac Canonici Præbendarii cum 9. annuorum Carlinorum emolumento redimendum, qui & ad concessionem petii memorati promptos se exhibent, si Sanctitatis vestræ accedat beneplacitum, pro quo humillimè supplicatur &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, ad quam Sanctissimus Dominus noster supplicem libellum remisit cum facultatibus necessariis & opportunis, attenta relatione P. Procuratoris Generalis, benignè commisit Episcopo Trojano, ut veris existentibus narratis, & quatenus expedire censuerit, petitam facultatem pro suo arbitrio & conscientia impertiatur. Romæ 14. Decembr. 1742.

J. Cardinalis Firrao.

C. Archiepiscopus Damiat. Secret.

Ex regesto Secret. Congreg. mens & anni prædict.

DE-

creta, aliàs ab ipsa hac S. Congregatione emanata, consensum quoque Cleri, Populi, PP. Cælestinorum, Conventualium, & Patrum Minorum Observantium Reformatorum, qui ibi degunt, requisiverit, omnes illum, exceptis PP. Observantibus Reformatis, præstiterint, Illmis DD. VV. supplicat pro gratia & facultate dictum Conventum, PP. Observantium Reformatorum dissensu non attento, erigendi. Quam &c.

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita, attentis narratis censuit petitam ab Oratore facultatem fundandi, atque erigendi Conventum Ordinis Capucin. esse concedendam, prout præsentis Decreti virtute concedit, non obstante contradictione prænominatorum Fratrum S. Francisci Strictioris Observantiæ, dummodo in reliquis servetur forma Decretorum SSmi D. N., & fel. rec. Clem. VIII., ac Gregorii XV. super novorum Conventuum erectione editorum. Romæ 26. Maii 1628.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus Secret.

Exemplar Autographum in Arch. Generali Ordinis Armario Provincia S. Angeli.

ventuum Regularium publicatum observentur. Incumbet ita Amplit. Tuæ horum executionem curare &c. 17. Febr. 1634.

Ex Reg. Secret. Congr. mens., & anni præd. fol. 77.

DECRETO.

S. Congreg. Episc., & Regul.

RuderaCapellæS.Antonii in eodem loco, antiquitùs ad Ecclesiam RR. PP. Conventualium spectantis Fratribus pro nova Ecclesiæ fabrica concedi, & in hac Capellam sub invocatione ejusdem S.Antonii in recognitionem erigi committitur.

Illustrissime, ac Reverendissime Domine.

IN Civitate Vestarum, Provinciæ S.Angeli, àTurcis ita destructus fuit PP.Conventualium Conventus, ut nonnisi Capella glorioso S.Antonio Sacra superstes manserit; hinc, cum dictam Capellam destrui, & ad Ecclesiam Capucinorum transportari, Illustr. D. Episcopus expedire judicaverit, quatenus prædictus Sanctus, quem præfata Civitas speciali devotione colit, majore decore honoretur, & habito desuper Capucinorum consensu, specialibus suis litteris sub 15. Sept. datis Sacram Congregationem reddiderit instructam, ac pro gratiosa facultate supplicaverit, Hæc pro solitâ benignitate, negotium arbitrio Eminentissimi

Amplit. Tuæ.

Uti Frater
Card. S. Honuphrii.

C. Facchenettus.

Exempl. in eisdem Arch. Generali & Armario.

Domum in Terra Riccia erigi, ac decreta desuper emanata executioni dari, Vicario Apostolico Beneventano committit.

A tergo: *Dilecto Filio Vicario Apostolico Ecclesiæ Beneventanæ.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Injuncti Nobis divinitus pastoralis officii ratio postulat, ut ad ea, per quæ Conventus, & alia regularia loca, in quibus Religiosi Viri vota sua Altissimo in sanctitate, & justitia reddere satagant, ubiq; locorum erigi valeant, favorabiliter intendentes, ejusdem officii nostri partes paternâ benignitate desuper interponamus, sicut ad gloriam omnipotentis Dei ac ad salutem animarum, piorumque, & Religiosorum operum incrementum salubriter in Domino cognoscimus expedire.

Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii, Universitas, & homines Terræ *della Riccia* nuncupatæ, Beneventanæ Diœc., quod, cum ipsi aliàs, videlicet die tertia Jul. MDCLXXVI. à Congregatione tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Decretum obtinuissent, cujus vigore novus Conventus Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum in dicta Terra ædificari posset, ac pro totali Decreti hujusmodi adimplemento recursum ad Venerabilem Fratrem Archiepiscopum Beneventanum habuissent, ad hoc, ut in illius executionem, citatis juridicè partibus, auditisque uniuscujusque sententiis, ad ejusdem Decreti adimplementum deveniri ordinaret, dictus Archiepiscopus, citatis partibus, & interesse habentibus, illisque nihil opponentibus, ad Conventûs hujusmodi ædificationem deveniri posse decrevit, prout in ipsius Archiepiscopi Decreto, desuper die IV. Februarii MDCLXXVII. emanato uberius dicitur contineri.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes ædificationem novi Conventûs prædicti, illiusque erectionem ad effectum deduci, ac prædicta duo Decreta executioni mandari plurimùm desiderent, verùm id à præfato Archiepscopo obtineri nequeant, quippe qui apud suam Ecclesiam Beneventanam de præsenti non residet: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione præfati Archiepiscopi Beneventani eisdem Cardinalibus super præmissis factâ, Discretioni

Tuæ

atque decernas; ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis, etiam &c. ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis &c. innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Decembris MDCLXXIX. Pontificatûs noſtri Anno quarto.

Ex Regeſto Autographo Archivi Secret. Brevium Apoſt. menſe, & anno prædictis fol. 372.

DECRETO.

S. Congreg. Rituum.

Circa Feſtum, proceſſionem, Tredecinam &c. S. Antonii in Civitate Bovinenſi peragendam, dubia à PP. Conventualibus & Fratribus noſtris mota reſolvuntur.

BOVINEN.

SUper celebratione diei Feſti S. Antonii de Padua inter PP. Minores Conventuales, & PP. Capucinos Civitatis Bovinen. controverſiis exortis, eiſque ad Sac. Rit. Congrega-

Et Sacra eadem Rituum Congregatio partibus, tam in voce, quàm in ſcriptis informantibus auditis, reſpondit:

Ad I. Neutri competere privativè.
Ad II. Negativè, abſque licentia Epiſcopi.
Ad III. Dilata.
Ad IV. Quoad expoſitionem privatam Detur Decretum, & ad mentem.

Et ita decrevit, ac ſervari mandavit. Die 8. Martii 1704.

Card. Carpineus Præf.

Ex reg. Secret. Congreg. menſ. & anni præd. fol. 766.

Fr. Anselmum Marzatum à Monopoli, qui in Ecclesia Dei fulsit Cardinalis, potiore jure ac ulla alia Provincia sibi vendicat suum, nam, dum cum Hydruntina, sibi adhuc unitâ, Ei vitæ Spiritualis rudimenta libavit, & cum Romana fructum ex labore Anselmi dimanantem, communi usu divisit, illi insuper locum geneseos dedit.

In Floribus Seraphicis nostri Arembergii Fr. Ludovicus à Juvenacio ex nobili Morolorum Stemmate, Definitor Generalis audit; in actis quidem & tabulis Capitulorum Generalium scriptis talem non reperio, ob vitam tamen candore innocentiæ insignem, extasum gratiâ celebrem, & dono prædictionum coruscam illum hoc munere dignissimum teneo.

Dicta sanctioris vitæ dona, & charismata revixère novissimè in Fr. Francisco à Putiniano, qui juxta D. Bernardum futuræ beatitudinis fructus jam in bonitate contemplativæ vitæ olere cœpit, & cujus suffragia cum confessione virtutis devotum invocat Cisterninum.

Clarescit hæc Provincia & Seraphici Patris factis & signis; pio enim cultu Barium adhuc conservat in Regio Castro cineres de carbonibus, quibus S. Pater tentante scorto, & rimante Friderico II. Imperatore, pro castitatis tutela, eo, quo jam olim in Ægypto id factum fuerat, zelo sese injecit. Parùm quoque à dicta Civitate monstratur & locus, ubi S. Patris Socius ex crumena denariis tumidâ, ac in via neglectâ tentatus, & sub inani charitatis erga pauperes exercendæ motivo fuit delusus, serpentemque è crumena exsilientem, & cum crumena evanescentem invênit, dum pecunias quæsivit. Scaturit ibi & adhuc chrystallina illa aqua, quam itidem S. Pater ex arido terræ sinu excivit & ideo adhuc aqua S. Francisci delle arene *vocata, quam dum infirmi cum fiducia potant, miros virtutis effectus cum pietate narrant.*

Memoria dum horum mirabilium solidat affectum populi erga S. Patris Filios, horum bona conversatio passim ædificat, & in nobili quoque Juventute desiderium rigidi Instituti amplexandi non raró accendit: Horum Fratres duos ex unâ eademque Carafforum, Noiæ Ducum &c. Stirpe recensuisse satis sit, Fr. videlicet Antonium, & Fr. Felicem, qui Ducalis ortûs nitorem humili sua virtute inter nos feliciter perfecère, & fervidâ Evangelii prædicatione uberem fructum Hordeo Ecclesiæ intulère.

Ea Conventuum copia, quæ anno 1560. hanc Provinciam à Lucana dissecuit, etiam anno 1590. Hydruntinam ab illa segregavit, adhuc tamen

Numerat Conventus XXIX.

Hospitia II.

Monasteria Monialium XI.

Fr.

zelo, ac salubri Animarum directione prædicaveris, & exinde Christifideles ejusdem Civitatis non modicam spiritualem susceperint consolationem, sperentque, si in Adventu, & Qua-

Ex Archivo Vaticano.

N O T A.

FUngebatur prius & iteratò Jacobus à Melficto, Apuliæ Peuceutiæ Urbe nativus, inter RR. PP. Observantes Ministri Provincialis munere, zelo autem arctioris vitæ stimulatus anno 1536. ad novellam nostram transiit Religionem, huicque in Patria sua anno 1540. Domum construi curavit. Donum prædicationis cum in illo emineret, à Superioribus Ordinis Forolivium. Ferrariam &c. ac postmodum à Summo Pontifice Paulo III. Ragusiam, seu Epidaurum, Dalmatiæ Urbem, ad spargenda divini Verbi semina fuit ablegatus. Ultima hæc vix eum Concionatorem audivit, à Papa suum Episcopum petiit. Renuit Jacobus Hierarchicum honorem, ut liberiore animo vacare posset fructui Evangelico, quem regressus ad Patriæ partes variis in locis collegit copiosum, tum vigentia usuræ pacta perstringendo, tum S. Fidei depositum conservando. Tempus, quo à Prædicationis ministerio liber erat, impendit calamo, quo varia pro publico typo conscripsit opera, & quæ sunt: *duo Commentarii, unus in Decalogum, & alter in psalmum*, Domine quis habitabit &c. *Opus aliud de Symbolo Fidei, Aliud de præceptis Ecclesiæ, Aliud de mortificatione carnis, ac postremum de Beatissimæ Virginis Mariæ Conceptione.* Variè dignus habitus pro Nomine Jesu contumeliam pati, clausit diem ultimum Messapiæ in Hydruntina Provincia, Statuâ, quæ in ejus honorem publicè fuit erecta, memoriam suæ virtutis perpetuante.

Ex Boverio tom. 1. fol. mihi 581.

Ad instantias Comitissæ de Rubeo, seu *Ruvo* pro fabrica Domûs Civitatis Andrien. celeriùs absolvendam, materiam etiam Festis diebus apportari indulget.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXpositum Nobis nuper fuit pro parte dilectæ in Christo Filiæ nobilis Mulieris Comitissæ de Ruvo, quod, cum in Civitate Andriensi Domus, seu Monasterium pro receptione, & habitatione Fratrum Capucinorum de novo construitur, ipsa cuperet, ut celeriùs fabrica hujusmodi absolvatur, etiam diebus festis materiam ad ipsam fabricam necessariam deferri posse. Quare Nobis humiliter supplicari fecit, ut super hoc licentiam concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos ad ea, quæ ad divini cultûs augmentum tendere conspicimus, libenter attendentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut etiam diebus festis (solemnibus exceptis) post Missarum celebrationem res fabricæ prædictæ quomodolibet necessarias, per quoscumque conduci, & asportari liberè, & licitè, ac absque conscientiæ scrupulo, vel peccati reatu possint, Auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium concedimus, Non obstantibus Constitutioni-

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter cæteras Apostolicæ servitutis Nobis incumbentes curas, ea etiam, per quam Regularium locorum quorumlibet Bibliothecæ, ad communes in eis pro tempore Altissimo famulantium usus destinatæ, fartætectæ manuteneantur, non immeritò annumeratur, & propterea his, quæ pro illarum conservatione utilia fore videntur, per nostræ provisionis ministerium, etiam censurarum Ecclesiasticarum comminatione intendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti Filii Procuratoris Generalis, Ordinis Fratrum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Monopolitan. petitio continebat, quod in Domo Regulari ejusdem Ordinis Monopolitan. Bibliotheca sit variis libris instructa, & quatuor Icones non mediocris artificii eidem Domui, seu illius Ecclesiæ donatæ reperiantur, & timendum sit, ne successu temporis tam libri, quàm Icones hujusmodi, ob mutationem, & commodationem illorum variis personis forsan faciendam, aut aliàs, in magnum dictæ Domûs damnum deperdantur. Quare pro parte dicti Procuratoris Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Fidelium quorumlibet, præsertim Regularium, & Religiosarum Personarum votis libenter annuimus, easque favoribus prosequimur opportunis, dictum Procuratorem Generalem, ac ipsius Domûs singulares Personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Quod ex nunc de cœtero perpetuis futuris temporibus nulla ex

dare, alio transportare, [illegible] libet ex præfata Bibliotheca extrahere quoquomodo audeant, seu præsumant, auctoritate, & tenore præmissis districtiùs præcipimus, & mandamus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictæque Domûs, ac Ordinis hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, illi, ejusque Superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum formis concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus habenda esset in nostris litteris mentio specialis, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentes nostræ literæ, saltem semel quolibet anno, in pleno Capitulo dictæ Domûs publicentur, & illarum copia, ac exemplar authenticum ad hoc, ut ad omnium notitiam pervenire possint, in ipsius Bibliothecæ porta remaneant affixa. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, statuti, ordinationis, præcepti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto pridie Nonas Septembris Pontificatus nostri Anno quarto.

Octavius Azorius.
Hugo Chausones.

Exemplar in Archivo generali Ordinis Arm. Provincia Barensis.

De-

tres Capucini Terræ Modogni Baren. Diœc. conquesti sunt de Clero Sæculari illius loci prohibente eos in publicis Processionibus incedere sub propria Cruce, supplicantes provideri. Et Sacra Rituum Congregatio respondit: Regulares in publicis Processionibus non posse prohiberi, quin incedant sub propria Cruce, & ita in casu proposito servari mandavit. Die 11. Augusti MDCXXXI. Non obstante contraria consuetudine.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Guardianus, & Fratres prædicti, plurimùm cupiant, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, & inviolabiliter observetur, Apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri. Nos Guardianum, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Decretum hujusmodi, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, Decretumque hujusmodi, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac Guardiano, & Fratribus prædictis plenissimè suffragari, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, vel quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contra-

Ex Regest. Arch. Secret. Brevium Apostolic. Mens. & Anno prædict. fol. 449.

Conservatorium Capucinellarum Loci Aquævivæ, ad Clausuram redigi committit.

A tergo: *Dilecto Filio Vicario Capitulari Ecclesiæ Baren. illius Sede Archiepiscopali Baren. vacante legitimè deputato.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUm, sicut Dilectæ in Christo Filiæ Mulieres seu Virgines, Capucinellæ nuncupatæ, Conservatorii Aquavivæ, Baren. Diœcef. Nobis nuper exponi fecerunt, aliàs Venerabilibus Fratribus Nostris, S. R. E. Cardinalibus negotiis Episcoporum & Regularium præpositis per Eas supplicato, ut præfatum Earum Conservatorium ad perfectam Monasterii Clausuram redigi possit, Tu post commissam Tibi ab eisdem Cardinalibus, & per Te captam Statûs dicti Conservatorii informationem retuleris, præfatum Conservatorium sufficientes reditus, & alia ad debitam Clausuram requisita habere, cupiantque propterea dictæ Exponentes sibi per Nos in præmissis opportunè provideri, Nos easdem Exponentes specialibus &c. volentes, & earum singulares Personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus illarum Nomine Nobis desuper humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum Nostrorum consilio, habitâ

menſe & anno præd. fol. 402.

Libros Bibliothecæ Domûs Venuſinæ à Sylvio Maranta legatos, & uſui Fratrum non aptos vendendi, alioſque emendi facultatem largitur, ita tamen, ut pars emptorum Bibliothecis Barenſi, & Nojæ aggregetur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte Dilecti Filii Miniſtri Provincialis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Barenſis, Nobis expoſitum fuit, quod aliàs quondam Silvius Maranta Domui Regulari, ſeu Conventui eorumdem Fratrum Venuſin. unam Bibliothecam reliquit; quoniam verò eadem Domus Regularis nonnullis dictæ Bibliothecæ libris uti nequit, nec illi ea librorum quantitas neceſſaria eſt; Nobis propterea idem Miniſter Provincialis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur eumdem Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Miniſtro Provinciali prædicto, & Diffinitoribus dictæ Provinciæ, quod ipſi de conſenſu hæredis, ejuſdem Silvii deſuper præſtito, ſeu præſtando, dictæ Bibliothecæ non neceſſarios vendi, vel permutari, & alios, qui utiles, & neceſſarii eſſe poſſunt, libros

Piscatoris die xx. Septembris MDCXLI. Pontificatus Noſtri Anno decimo nono.

M. A. Maraldus.

Ex Regeſto Archivi Secret. Brevium Apoſt. menſ. & anni præd. fol. 1.

D E C R E T O

S. Congreg. Rituum.

Fratres Putiniani in jure præcedentiæ contra RR. PP. Obſervantes manutenentur.

NULLIUS SEU BARENSIS.

IN cauſa Nullius, ſeu Barenſis præcedentiæ à Patribus Minoribus Obſervantibus Terræ Putignani contra Patres Capucinos ejuſdem Loci de – & ſuper jure præcedendi in Proceſſionibus, aliiſque actibus publicis, Sacrorum Rituum Congregatio, referente Emo & Rmo Domino Cardinali Sacchetto, nec non viſis & auditis juribus hinc inde deductis, & allegatis ab utraque parte informante, cenſuit manutenendos eſſe in poſſeſſione præcedendi Patres Capucinos, & ita decrevit. Die 25. Septemb. 1688.

Card. Cibo Præf.

Caſalius Secret.

Ex Reg. Secret. Congr. menſ. & anni præd. fol. 183.

NOTA

DECRETO

Sac. Congreg. Rituum.

Festum Sancti Antonii Patavini à Fratribus nostris Terlitii die currente celebrari, contra PP. Observantes ibidem statuitur.

NULLIUS TERLICIEN.

RElatâ ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Noris in Sacra Rit. Congregatione controversiâ super prætensa à PP. Minoribus Sancti Francisci Sanctæ Mariæ de Nova Terlitii privativè celebrandi eadem die Festum S. Antonii de Padua contra PP. Capucinos ejusdem Loci exortâ. Sac. eadem Rituum Congregatio etiam dictis PP. Minoribus tantùm informantibus, censuit rescribendum; Licere etiam PP. Capucinis celebrare die currenti Festum S. Antonii de Padua; & ita decrevit, & servari mandavit. Die 30. Martii 1697.

Card. Cybus Præf.

Inghiramus Secret.

Ex Reg. Autographo Congreg. mens. & anni præd. fol. 157.

NOTA.

DEcretum hoc ex parte fuit eodem anno ab eadem S. Congregatione confirmatum, ex parte autem quoad concionem modificatum, ut sequitur:

Nullius Terlicii.

Reproposita ab Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinale Noris in Sac. Rit. Congregatione controversiâ, à PP. Minoribus Observantibus Sancti Francisci S. Mariæ de Nova Terlitii super prætensa privativa celebrandi eadem die Festum S. Antonii de Padua quoad PP. Capucinos ejusdem Loci excitata, super quo sub die 30. Martii proximè præteriti, referente eodem Eminentissimo ac Reverendissimo D. Cardinale Noris, licere etiam PP. Capucinis celebrare Festum S. Antonii eadem die *rescriptum fuit, Sacra Eadem Rituum Congregatio, utrisque partibus informantibus, tam in voce, quàm in scriptis auditis, censuit respondendum: Posse PP. Observantes celebrare Festum S. Antonii de Padua eo tempore & forma, quibus ante ingressum Capucinorum celebrabant; Capucinos verò posse eadem die, sed habere concionem hora ac parte diei diversa. Et ita decrevit, & servari mandavit die* 3. *Augusti* 1697.

Card. Cybus Præfectus.

Inghiramus Secret.

Ex Regesto Secretariæ Congreg. mens. & anni præd. fol. 206.

DE-

de = & super infrascriptis dubiis, nempe:

I. *An liceat Fratribus Discalceatis S. Petri de Alcantara fundare novum Conventum in Terra Castellanæ, & quatenus, & affirmativè?*

II. *An liceat dictis Fratribus Discalceatis quæstuare ultra quatuor milliaria distantiæ ab eorum Conventibus, & in Locis, ubi sunt Conventus Reformatorum, vel Capucinorum?*

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcop. & Regul. præposita, visâ relatione Vicarii Generalis Castellanæ, Partibus auditis, referente Eminentissimo Sancti Clementis, censuit ad suprascripta dubia infrascriptum in modum respondendum, videlicet:

Ad primum affirmativè, sine præjudicio Religiosorum ceterorum, qui sunt in quasi Possessione quæstuandi in Oppido Castellanæ.

Ad secundum negativè quoad Conventum, de quo agitur.

Romæ 15. Septembris 1713.

G. *Card. Carpineus.*

Ex Regesto Secret. Congregat. mens. & anni prædict.

ne funeralium & associationis ..., quæ ad eorum Ecclesiam sepelienda deferuntur, Clerus Terræ prædictæ functiones supra illa exercere prætendat; cumque non solùm ad evitanda dissidia, verùm etiam pro servanda pace inter ipsos & Clerum, Sac. Rituum Congregationi pro opportuna resolutione super præmissis humillimè supplicatum fuerit, Sacra eadem Rituum Congregatio, remissâ prius de more instantiâ ad Ordinarium pro informatione, & pluries in dicta Curia Partibus citatis, & intimatis, sed nequaquam comparentibus, ad relationem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis S. Clementis rescribendum censuit: dentur Decreta, & signanter infrascripta edita in causis, nempe Civitatis Potentiæ = *Sacra Rituum Congregatio inhærendo aliis Decretis in similibus emanatis, iterum declaravit, Parocho & Clero Ecclesiastico Seculari Civitatis Potentiæ in associatione, sive occasione associationis Cadaverum non licere ingredi Ecclesias Regularium, in quibus dicta Cadavera erunt sepelienda, sed teneri dimittere eadem ad Januam Ecclesiarum, ibique solùm benedicere, & dare ultimum vale, & postquam ad Ecclesias Regularium dicta Cadavera pervenerint, functiones funeralium peragendas super Cadaveribus ad ipsos Regulares, & non ad Parochos pertinere, nisi adsit contraria consuetudo immemorabilis legitimè probanda, & ita ad instantiam Fratrum Minorum Conventualium, & Reformatorum Observantium prædictæ Civitatis decrevit, & servari mandavit die 20. Novemb. 1677.*

Et Senogalliensis = *In Congregatione Sacrorum Rit. ordinaria habita die 9. Maii 1705. in Causa Senogallien. Jurium Parochialium vertente inter Abbatem Ecclesiæ Parochialis Beatæ Mariæ de Platea, & alios Parochos Terræ Montis novi ex una, & PP. Minores Conventuales ejusdem Terræ Senegallien. Partibus ex altera, inter alia dubia propositum & resolutum*

Ex Regesto Secretariæ &c. fol. 190.

Quoad Locum secundum, scriptum fuit à Sac. Congregatione Episcopo, ut sequitur:

A tergo: *Illustri & A. R. D. Episcopo Melphicti uti Fratri.*

Illustris & A. R. D. uti Frater. Relatâ in hac Sac. Congregatione ab Eminentissimo D. Card. Casanaten. FF. Capucinorum illius Civitatis instantiâ circa controversiam eos inter -- ac illud Capitulum de exequiis Defunctorum faciendis pendentem, Emi Patres auditâ Amplit. Tuæ relatione, Eidem scribi mandavit, ut partem habentes citentur, & de Facto servatis servandis processus fabricetur: jubent interim Emi Patres, ut Fratres Capucini in possessione manuteneantur. Quod &c. Romæ 26. April. 1675.

Uti Frater
Card. Gaspar Carpineus.

Ex Regesto Secret. Congr. mens. & anni prædictorum.

D E C R E T O

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Infirmariam, & Aromatariam Domûs Barensis reintegrari, ac à PP. Guardianis summam præscriptam quotannis subministrari sancitur.

IN Causa Ordinis Capucinorum pro Zelantibus Provinciæ S. Nicolai Barensis.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, referente pro Eminentissimo D. Card. Pico Ponente, Emo D. Cardinale Barberino, censuit rescribendum, prout rescripsit, ac decrevit = Pro omnimoda reintegratione Infirmariæ, & Aromatariæ in Conventu Barensi juxta Ordines datos à Superioribus Religionis, & Guardiani curent omnino per Syndicos eorum Conventuum quotannis summam præscriptam à Definitorio Generali subministrari sub pœnis privationis officii, nec non vocis activæ, & passivæ contra Guardianos, qui præfatam contributionem neglexerint. In reliquis ad Eminentissimum Dominum Cardinalem Protectorem Religionis ad mentem, quæ est, ut P. Generalis eligat alium Convisitatorem, qui non sit ex Regno Neapolit., ad quem effectum etiam se intelligat cum eodem Eminentissimo Protectore.

Romæ die 26. Augusti 1735.

Card. Franciscus Barberinus.

Exempl. Auth. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Barensis.

te Eminentissimo Ferreri emanati: *non esse locum fundationis*, *& amplius* causam non proponi, contra Patres S. Petri de Alcantara, prætendentes fundare Conventum in Territorio Capursi, in cujus districtu ad quatuor milliaria novem reperiuntur Conventus, & in specie tres Capucinorum, & unus Reformatorum. Eo ipso autem tempore, quo Monitorium dictum executioni mandari Oratores curârunt, resciverunt, quod à s. m. Benedicto XIII. Breve sub 31. Januarii 1729. expeditum obtinuerint, inscriptum Archiepiscopo Barensi cum facultate exequendi dictam fundationem, etiamsi aliorum Regularium consensus integrè non afforet. Cum autem in memorato Brevi contrariam resolutionem Sac. Congregationis Episc. & Regul. adesse, Summo Pontifici non fuerit expositum, & ideo illud manifestè subreptitium sit, ad Summam Sanctitatis Vestræ justitiam recurrunt, quatenus executionem præfati Brevis remittere dignetur vel Illmo D. Auditori Cameræ, coram quo Monitorium super executione Decreti Sac. Congregationis fuit relaxatum,

II. An, & quomodo sit providendum in casu? &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, referente Eminentissimo Gotti Ponente, Partibus auditis, ac re undique maturè perpensâ ad suprascripta dubia, sequentem in modum respondendum censuit, prout respondit, & rescripsit, videlicet:

Ad primum dubium affirmativè, &

Ad secundum persistendum esse in decisis, de anno 1716.

Et rescribatur Archiepiscopo, ut non permittat prosecutionem Fabricæ Conventûs, & amplius causam hujusmodi non proponi mandavit. Romæ die 17. Martii 1741.

I. Card. Firrao Præf.

Cosm. de Hieronymis Secret.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

PRO-

tina viret in ædificationem, & Regularis vitæ rationem conservat exactam; inde Alumnos semper numeravit de primæ Nobilitatis Familiis, quæ sunt Alfarano-Capycia, Antollieta, Burgesia, Cicala, Corso-Colonna, Denapoli, Lobellia, Montefuscoli, Prata, Ratta &c. &c.

In hujus Provinciæ Civitate, quam Brundusium appellamus, orta est Nobis Matutina illa Canonicæ Sanctitatis Stella, Ven. Dei Servus Laurentius, totius Ordinis nostri Minister Generalis, quem in flore juventutis mors Patris Venetias ad Patruum distraxit, & ad cujus preces postmodum in Patria, referente Ughello Ital. Sac. tom. 9. edit. 2. fol. mihi 9. Septimo supra decimum Christi sæculo Monasterium sub invocatione Sanctæ Mariæ Angelorum mirabili Bavariæ Ducum munificentiâ fuit excitatum, & Capucinis Monialibus perpetuò excolendum consignatum.

Ex æquo quoque participat de honore Cardinalitiæ Purpuræ, qua Fr. Anselmus à Monopoli in Ecclesia Dei luxit, cùm, Provinciæ Barensi adhuc unita, in sui districtûs Domiciliis Eidem vitæ spiritualis lac instillaverit, & melle sanæ doctrinæ nutriverit. Silent quidem (nescio an incuriâ, an fato) Chronici Ordinis Libri de F. Francisco à Soleto, bujus Provinciæ municipio, quem tamen ex Nobili Scarporum Stirpe natum, Virum posterorum memoriâ dignissimum reddit ipsa illius ad S. Oecumenicum Concilium Tridentinum missio, & habitus in eo Theologi character, prout acta originalia Concilii in Archivo Secreto Vaticano conservata reg. 79. fol. 62. ita exprimunt:

Theologi super examen articuli de Simonia ex Ordine Capucinorum

Eusebius Anconitanus Vicarius Generalis.
Franciscus Soletus Procurator.
Joannes de Ventimilia Theologus.

Quod & confirmatur sequenti ejusdem Regesti articulo fol. 80.

Prælati & alii, qui convenerunt coram Sua Sanctitate die Dominica 2. Februarii 1556. vocati per infrascriptam Cedulam: Vocentur omnes Prælati coram Sanctissimo Domino Nostro in Camera Papagalli pro die Dominica proxima secunda Februarii ante ingressum Suæ Sanctitatis in Capellam, ad audiendam mentem Suæ Sanctitatis:

Concludit Conventus Fratrum XXXIII.
Hospitia III.
Monasteria Monialium VIII.

Erectio novæ Domûs in loco Coriliani ad instantias Joannis de Montibus Marchionis dicti loci &c. signatur.

BEATISSIME PATER.

ALiàs quondam Joannes Baptista de Montibus, priusquam occubuisset, piâ devotione ductus, pro animæ suæ salute, & Religionis propagatione, divinique cultûs augmento de bonis sibi à Deo collatis, pro Mariæ de Bucalis, ejus Uxoris mentis, & dispositionis adimplemento unum Monasterium in loco Sanctæ Mariæ nuncupato Castri de Coriliano Hydruntin. Diœcesis, in quo tres vel 4. Presbyteri Græci, in illis partibus Calocri nuncupati, in Divinis continuò deservirent, per quondam Franciscum ejus Filium primogenitum construendum, prædictisque Græcis omnia, & singula ad eorum victum, & vestitum necessaria suppeditanda esse mandavit, prout latiùs in ipsius quondam Joannis Baptistæ testamento continetur.

Et quia idem Franciscus prædicti Testatoris mente executioni minimè demandatâ, vitâ functus est, devotus Sanctitatis Vestræ Orator Joannes de Montibus Marchio prædicti Castri de Coriliano, qui prædicti Francisci Filius existit, ejusdem Francisci hæreditatem ære alieno gravatam adivit, unam Regularem Domum S. Antonio de Padua dicandam, non tamen in S. Mariæ hujusmodi, sed in alio sibi bene viso, & commodiori loco intra 8. annos proximè futuros construi, & ædificari facere, ac ibi unum Guardianum, & alios S. Francisci Capucinos nuncupatos, seu Minorum de Observantia Fratres ibidem constituere, aliaque præmissa adimplere cupit. Supplicat igitur humiliter Sanctitati Vestræ devotus Orator, quatenus in præmissis opprtunè providere, Eum specialibus gratiis, & favoribus prosequi, eidem Ordini unam Regularem Domum, S. Antonio de Padua dicandam cum illius Ecclesia in alio commodiore loco pro usu, & habitatione unius Guardiani, & saltem aliorum decem Fratrum Capucinorum de Observantia prædictorum, qui inibi in Divinis deserviant, ac omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, gratiis, exemptionibus, ac aliis quibuscumque Indulgentiis, & præeminentiis, quibus prædicti Ordinis cœterarum regularium Domuum Liciensis ac Gallipolitanæ Civitatum, ac Terræ S. Petri Fratres quomodolibet utuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, ac valent, construi, & ædificari facere: nec non, ut legatum prædictum in fabricam Domûs, & Ecclesiæ hujusmodi convertere, liberè, & licitè valeat, concedere, & indulgere: ipsamque Domum, & illius Ecclesiam, postquam, ut præfertur, constructæ fuerint, in Domum eorumdem Fratrum Capucinorum, seu Fratrum Minorum de Observantia hujusmodi, prout ibi à principio introducuntur, cum illius Ecclesia, Claustro proprio convertere, erigere, & instituere: ac Guardiano, & Fratribus in ipsam Domum construendam introducendis, ut præmissis omnibusque aliis & singulis privilegiis, indultis, exemptionibus, quibus alii Fratres ejusmodi Ordinis utuntur, uti possint, ac valeant, plenam, & liberam licentiam, ac facul-

Exemplar Authent. in Archivo Provinciæ, & Ordinis, Armario Provincia Hydruntina.

Litteris Pontificiis, ob mortem Archiepiscopi Hydruntini executioni non datis, Vicario Generali Nerithonensi hanc committit.

SIXTUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei.

Dilecto Filio Vicario Ven. Fratris nostri Episcopi Neritbonen. in spiritualibus Generali salutem & Apostolicam Benedictionem.

DUdum siquidem fel. recordat. Gregorio PP. XIII. Prædecessori nostro pro parte Dilecti Filii Joannis de Montibus, Marchionis Castri de Coriliano, Hydruntin. Diœc. expositô, qualiter quondam Joannes Baptista etiam de Montibus piâ devotione ductus, priusquam occubuisset, unum Monasterium in loco S. Mariæ nuncupato Castri, & Diœc. prædictorum, in quo tres vel 4. Presbyteri Græci in illis partibus Calocri nuncupati degerent, ibique in Divinis continuò deservirent, per quondam Franciscum ejus Primogenitum construi, & ædificari voluit, atque mandavit; postmodum verò dicto Francisco, ejus Patre, voluntate minimè executioni demandatâ, vitâ functo, prædictus Joannes, qui dicti Francisci ejus Genitoris hæreditatem ære alieno gravatam adicari faciendi licentiam & facultatem Apostolica Auctoritate concederet, prout in nostris inde confectis litteris (cum dictus Prædecessor, antequam ejus litteræ conficerentur, sicut Domino placuit, rebus humanis fuisset exemptus.) pleniùs continetur.

Cum autem, prout eadem expositio subjungebat, Archiepiscopalis Hydruntina tunc Pastore careret, & adhuc ad præsens careat, pro parte dicti Joannis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus sibi in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, qui Civitati Hydruntinæ, ut præfatus Joannes asserit, vicinior existis, per Apostolica Scripta mandamus, quatenus, si, & postquam prædictæ Litteræ Tibi pro parte dicti Joannis præsentatæ fuerint, ad illarum executionem servatâ aliàs formâ earumdem, procedas, in omnibus & per omnia, perinde, ac si illæ Tibi directæ fuissent. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ dictus Prædecessor in dictis litteris voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, decimo Januarii Pontificatûs nostri Anno secundo.

Bulla formata in Archivo Provinciæ, de qua exemplar authent. in Archivo Generali Ordinis, Armario Provincia Hydruntina.

NO-

Ex Regesto Secret. Congreg. mens., & anni prædict.

EPISTOLA.

Sacr. Congreg. Episcop. & Regular.

Revocatio licentiæ, in Terra Cryptaliarum Conventum erigendi RR. Patribus Observantibus Reformatis à Vicario Generali datæ approbatur.

Illme, & Rme Domine, uti Frater.

Optimè egit, & prudenter Amplit. Tua, dum licentiam sine suo præscitu a suo Vicario FF. Observantibus Reformatis pro Conventu in Terra Cryptaliarum ædificando concessam revocavit, cum ibi jam aliàs Capucinorum Conventus reperiatur, qui ob paupertatem loci, & viciniæ, in quibus eleemosynam quærunt, quasi fame moriuntur. Et sicut Amplit. Tuæ resolutio Illmis D.D. meis summopere placuit, ita prædictis Reformatis, casu quo contra Amplit. Tuam ob hanc causam ad eos recurrerent, certiùs repulsam dabunt. Maneat itaque pacato animo, salutique attendat, dum ego me Eidem commendo. Romæ 9. Septembris 1591.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater.
Card. Alexandrinus.

Foris: *Illustri, ac Rev. Dño uti Fratri.*
D. Archiepiscopo Tarenti.

N O T A.

Acta controversiæ ne dividantur, subnectitur in forma Decretum, quo D. Archiepiscopus prædictam licentiam annullavit:

Die 17. mensis Augusti 1591. Tarenti præsentata fuit per R.P. Fratrem Jacobum de Francavilla Capucinum, Custodem loci Capucinorum, & Substitutum per R.P.F. Mathæum de Francavilla Vicarium Provincialem Capucinorum Provinciæ S. Mariæ Terræ Hydrunti, prout de ejus substitutione apparet per litteras directas Illustrissimo Domino Archiepiscopo Tarentino sub Datum in Terra Cryptaliarum die 20. Julii 1591. per quem fuit provisum, ut infra &c.

Et per Illmum, & Rmum D. Archiepiscopum Tarentinum visa supplicatione, porrecta per R.P.F. Jacobum de Francavilla, Substitutum per R.P. Vicarium Provincialem Provinciæ S. Mariæ Terræ Hydrunti, ut per Litteras suæ Paternitatis apparet, præter plurimas instantias caetenus factas, habitoque respectu ad statum Religionis dictorum PP. Capucinorum, quo prohibentur litigare, & constito per fides Personarum exterarum fide dignarum de quotidiana subventione victûs ipsorum Capucinorum, per quas manifestè patet, non posse eos subsistere in Terra Cryptaliarum, prout pluries protestati sunt, ob alimoniæ deficientiam propter accessum FF. Reformatorum novi Conventûs ædificandi in ipsa Terra: consideratisque rationibus allegatis per FF. Capucinos, quod non possent ipsi cum FF. Reformatis sufficienter ali juxta eorum observantiam, fuit provisum, & decretum, licentiam datam à R. Vicario Generali Tarenti pro ædificatione dicti novi Conventûs Reformatorum in ipsa Terra Cryptaliarum fore, & esse suspendendam, prout præsenti Decreto suspenditur, & ab ædificatione ipsius Conventûs desistendum, prout desisti mandatur, & donec ipse Illmus Dominus consuluerit de præ-

Debent Patres Religionum Mendicantium juxta Decisiones jam aliis vicibus ab hac S. Congregatione factas, antequam pro Conventibus fundandis locum sumant, exhibere consensum illarum Religionum, quæ in Civitate, Terra, Castris &c. in quibus fundationem facere intendunt, commorantur; Hinc, cum PP. Reformati ad hunc actum devenire intendant in Terra Cryptaliarum illius Diœc. quin fidem consensus pro habendo fundandi ordine necessarii producant. Amplit. Tua nullo modo, aut quocunque prætextu, etiam Benefactorum, aut eleemosynarum pro ipsorum beneficio jam destinatarum, quibus necessitatem quæstuandi se non habere palliant, cum hoc ipsorum regula, & instituto contrarietur, id permittet. Quapropter EE. Dñi mei voluêre, ut Amplit. Tuæ per præsentes significarem, quatenus non solùm dictam fundationem, sed etiam illius initium sine expresso hujus S. Tribunalis ordine impediat.

Punctualiter & studiosè hoc exequetur, cum vigore præsentium Eidem omnis necessaria auctoritas tribuatur. Deus illam conservet. Romæ 21. Maii 1638.

Amplit. Tuæ.

Addictissimus uti Frater
Cardinalis S. Honuphrii.

C. Facbenettus Secret.

Exempla Documentorum omnium in Arch. Gen. Ord. Arm. Provincia Hydruntina.

EPISTOLA

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Domum in Terra Galatulæ erigi, & econtra aliam supprimi P. Generali committitur.

Reverende Pater.

Illustrissimi Domini mei ex justis causis animum eorum moventibus, Pat. Vestræ & Religionis Superioribus facultatem concedunt erigendi Conventum Fratrum hujus Ordinis in Terra Galatulæ, sub hac tamen conditione, & non aliàs, ut ad minus duodecim Fratres in eo commorentur, & vel in illa, vel in alia vicinâ Provincia unus, aut alter Conventus saltem eorum, in quibus minoris numeri familia reperitur, supprimatur. Inde Paternitas Vestra necessaria desuper disponat. Romæ 25. Maii 1599.

Ex Regesto Secretariæ Congregationis, mensis, & anni prædictorum fol. 50.

Alia de hoc Conventu vide infra.

Ere-

ædificari facere intendant; jamque licentiam à Capitulo Generali ejusdem Ordinis obtinuerint, pecuniasque pro constructione hujusmodi Domûs necessarias in promptu habeant, & jam lapides & cœmenta, & alia pro dicta fabrica parare inceperint, dictaque Terra satis commoda, & populo abundans existat, & ex consuetis illius eleemosynis, præsertim vero Nobilium Virorum, qui omnia pro sustentatione Religiosorum in dictam Domum introducendorum necessaria sponte, & liberaliter offerunt, sufficiens eorumdem Religiosorum numerus commodè sustentari queat, si in dicta Terra & loco, jam (ut supra) designato, seu forsan designando una Domus Regularis hujusmodi perpetuò erigeretur, & institueretur; augmento divini cultûs, dictique Ordinis propagationi, ac Incolarum ejusdem Terræ speciali consolationi non modicum provideretur. Supplicant igitur iidem Sanctitatis Vestræ Oratores pio & laudabili proposito, in præmissis favorabiliter annuere, specialibus favoribus & gratiis prosequi, eisdem Oratoribus unam hujusmodi Domum cum Ecclesia, & aliis ad Religiosorum habitationem requisitis construendi, seu construi, & ædificari faciendi licentiam, & facultatem liberam, & opportunam auctoritatem concedere, & impartiri: Et insuper Domum ipsam ex nunc, prout postquam sic constructa, & ædificata fuerit, in Domum Regularem dicti Ordinis cum Ecclesia, Claustro, Dormitorio, Refectorio, hortis, hortalitiis, aliisque membris & officinis necessariis, opportunis, & aliàs consuetis pro perpetuis usu, & habitatione duodecim ad minus Fratrum dicti Ordinis, qui inibi sub regularis disciplinæ observantia juxta ejusdem Ordinis regularia instituta vivere, divinisque officiis in ipsa Ecclesia insistere, & eidem Ecclesiæ deservire teneantur, Auctoritate Apostolicâ perpetuò erigere, & instituere: nec non Guardiano, aliisque Fratribus & Personis quibuscumque, ac Ecclesiæ Domûs Fratrum in eam introducendorum concernentia (licita tamen & honesta, ac dicti Ordinis Regularibus Institutis, sacrisque Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, nec non Concilii Tridentini Decretis minimè contraria) condere, illaque juxta rerum & Fratrum qualitates, ac aliàs, prout expediens videbitur, mutare, corrigere, reformare, & alterare, & etiam alia de novo facere, quæ, postquam immutata, reformata, seu alterata, aut de novo edita fuerint, eoipso Auctoritate Apostolica confirmata, & approbata sint, & esse censeantur, ac per singulos Fratres prædictos inviolabiliter observari debeant, ac ad id censuris, & pœnis Ecclesiasticis, aliisque juris & facti remediis cogi & compelli possint, similiter possint, & valeant, dictâ auctoritate perpetuò concedere, & indulgere: nec non præsentes, & desuper conficiendas litteras nullo unquam tempore, ex quovis prætextu, causaque, & occasione de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis vestræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, in jus & controversiam vocari, aut adversùs eas quidquam opponi posse, sed semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus inviolabiliter observari, atque ita per quoscunque Judices judicari &c. debere, irritumque &c. decernere dignemini de gratia speciali. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii VIII. prohibentis Fratribus Mendicantibus novas Domos acquirere &c. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, etiam juramento &c. roboratis statutis, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis, etiam illi, illiusque Superioribus, & Personis sub quibuscunque tenoribus &c. ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis &c. quibus omnibus, etiamsi de illis &c. latissimè hac vice derogare placeat, cœterisque

que

In Civitate Oritana novam Domum ad instantias Communitatis erigi, & 12. Fratres cum fruitione privilegiorum & Indulgentiarum Ordinis in ea in perpetuum habitare concedit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Oritan., seu dilecto Filio ejus in spiritualibus Vicario Generali.*

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXigit pietas, ac singularis devotionis affectus, quo dilecti Filii Communitas, & Homines Civitatis Oritan. in Provincia Hydruntin. Beatum Franciscum Confessorem, ejusque Religionem prosequuntur, ut eorum piis votis prædictæ Religionis incrementum respicientibus, quantum cum Domino possumus, libenter annuamus.

Cum itaque, sicut pro parte eorumdem Communitatis & Hominum Nobis nuper expositum fuit, ipsi pro spirituali Civium & Incolarum, ac aliorum Cristifidelium Civitatis, & Diœces. Oritan. profectu, consolatione, & commodo, ac animarum salute, divinique cultûs augmento unam Domum & Conventum Ordinis Fratrum Capucinorum in Territorio ejusdem Civitatis, ubi nulli prædicti Ordinis Religiosi existunt, erigere cupiant, propterea Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut opportunam, Domum prædictam erigendi licentiam illis concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ad ea, quæ ad divini cultûs augmentum ... Territorio dictæ Civitatis unam Domum ac Conventum Fratrum Capucinorum, cum claustro, dormitorio, refectorio, aliisque officiis & Officinis necessariis auctoritate nostra erigere, ac Fratribus ejusdem Ordinis istuc eadem de causa cum suorum Superiorum licentia introducendis pro eorum perpetuis usu, & habitatione, ita tamen, ut duodecim ad minus Fratres dicti Ordinis ibi pro divinis Officiis peragendis continuò residere debeant, concedere, & assignare possint, Auctoritate nostra Apostolica licentiam & facultatem concedas. Ac ejusdem Domûs, postquam erecta fuerit, ejusque Conventûs futuris Guardiano, seu Ministro, & Fratribus, ut omnibus, & singulis gratiis, indultis, concessionibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentiis, & privilegiis, quibus alii ejusdem Ordinis Domus, Conventus, & Fratres utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, sine aliqua prorsus differentia frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, eadem auctoritate concedas & indulgeas. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri Fratribus Mendicantibus novas Domos ad inhabitandum recipere prohibente, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam ejusdem Ordinis Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus

Ornamenta & Paramenta, à Maximiliano Bavariæ Duce Ecclesiæ Monialium Brundusii à se constructæ donata, exinde extrahi prohibet, & prohibitionis copiam in valvis Ecclesiæ, vel alio loco perpetuò affixam manere mandat.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut nomine dilecti Filii nobilis Viri Maximiliani Bavariæ Ducis, Nobis nuper expositum fuit, ipse Ecclesiam Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupatam novi Monasterii Monialium Capucinarum etiam nuncupatarum, Brundusin. à se constructi, & ædificati, variis ornamentis & paramentis ad divini cultûs in ea decorem instruxerit; Nos eorumpiis commodare, etiamsi animum illa deinde referendi habeat, sive, ut extrahantur, vel commodentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ & passivæ per contrafacientes incurrendis pœnis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus; non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Monasterii, & illius Ordinis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis Sacristiæ dictæ Ecclesiæ, aut aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Octobris MDCXIX. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

Ex Regesto Archivi Secret. Brevium Apostolicorum mens., & anni præd. fol. 446.

N O T A.

EOusque tenera & officiosa fuit Serenissimi Bavariæ Ducis Maximiliani I. erga Ven. Servum Dei nostrum P. Laurentium à Brundusio pietas, & charitatis affectus, ut non solùm Monasterium Monialium Capucinarum, aliàs jam anno 1571. sub Præsule Bernardino de Figueora in Civitate Brundusii fundatum, at vario vitio corruptum, & infelicem casum minitans, in situ ejusdem Domûs, in quo Laurentius natus fuerat, de novo construi, sed & constructi Ecclesiam divite suppellectile, & rarissimo Sacrarum Reliquiarum apparatu in gratiam dicti Ven. Servi Dei exornari curaverit. Lucet quidem in Monasterii fabrica modestia, quæ Paupertatem instituti servat, eminet autem in sacro munere religiosissimus zelus, quo Serenissimus Dux decorem Domûs Dei prædilexit, inde si opera Dei nuntiare gloriæ sit actio, illud, tum ex inventario mihi transmisso, tum ex Vita Ven. P. Laurentii impressa fol. 266. specificè hic enarrare gratitudinis est debitum. Servantur inde in prædicta Ecclesia, ejusque Sacristia.

Calices septem cum tot patenis, quorum unus ex puro auro, alius autem ex argento confectus est, cujus cuppa, seu pars superior pariter ex auro: in omnibus autem tam labor artis, quàm relevantium figurarum varietas mirè resplendet, habentque omnes sua vela, & alia paris decoris & pretii.

Custodia una, seu Tabernaculum, duæ Pixides, tria thuribula cum navicellis, 6. Candelabra cum Lampade majore ex puro argento.

Lampades aliæ decem cum triginta sex Candelabris ex aurichalco affabrè elaboratis.

Baldachinum, Pluviale, Tunicellæ, casulæ &c. omnium, quibus Ecclesia utitur, colorum. Item & aliæ vestes Sacerdotales, in quibus pariter ars, & pretium inter se decertant.

Duo Reliquiaria ex ebano nigro, cum 22. loculis argenteis, in quibus totidem reperiuntur Reliquiæ:

Sum-

Duo Agnus Dei *ex ebore parva, quorum unum Velum B. V. M., & alterum particulam de Indusio ejusdem B. Virginis exhibet.*

Agnus Dei *ovatum cum cera Papali in medio, & in ejus circuitu 20. Reliquiæ.*

Cistula ex ebano cum Reliquiis accomodatis.

Decem Integra Capita Virg. Martyrum ex Societate S. Ursulæ, & quatuor alia de Sociis S. Mauritii M.

Pulvinaria, seu pulvini duo magni acu phrygio ornati cum duabus Reliquiis insignibus, quarum una est de Sociis S. Mauritii, & alia S. Ursulæ.

Duo pulvini albi coloris, in quorum uno Reliquia de S. Stephano Protom., & in alio Reliquia de S. Rocho conspicitur.

Pulvinus coloris citrinarii cum Reliquia S. Eligii.

Alius cum Reliquia S. Zachariæ, Patris S. Joannis Baptistæ.

Alius cum Reliquia S. Laurentii M. Levitæ.

Alius cum costis ejusdem S. Laurentii, & aliâ Reliquia incognitâ

Alius cum duabus Reliquiis de S. Januario, & S. N.

Alii duo cum 2. Reliquiis incognitis.

Alius cum maxilla S. Agapiti.

Omnes illi pulvini sunt ex materia cremisina.

Quatuor alii ex serico, Cataluffa *vocato cum diversorum Sanctorum Reliquiis.*

Dens molaris S. Apolloniæ V. Martyris in apice floris collocatus.

Duæ Statuæ parvæ, quarum una S. Stephanum, & altera S. Laurentium, cum cujuslibet Reliquiis repræsentat.

Craticula ex argento cum ferro, seu radio craticulæ S. Laurentii cum quatuor carbonibus, humore ex corpore S. Levitæ fluente extinctis.

Vas ex argento deauratum cum chrystallo intexto, in quo digitus S. Athanasy servatur.

Crux ex ligno nuceo fino cum Guttis, seu Granis Sanctissimi Sanguinis Jesu Christi, & particulâ de Ligno Sanctæ Crucis: in cujus pede videtur Sanguis ex Stigmatibus S. P. Francisci

Reliquiarium magnum cum 2. porticellis, & figuris Passionis D. N. J. Christi, & centum quinquaginta Reliquiis acclusis.

Crux parva ex ligno, S. Patris dicto, in cujus una porte continentur ectodecim S. Reliquiæ, & ex alia parte Christi Salvatoris Imago.

Hæc probabilius illa Crux est, quam Ven. Dei Servus Laurentius ante pectus, ceu scutum salutis, & memoriale Passionis Dominicæ gestare solebat, acceptam ab altefato Duce cum conditione, ut illam ante suum è vita discessum in Ecclesia Monasterii Monialium Capucinarum Brundusii collocari disponeret: quod & factum est piô honore, cum Archiepiscopus Pontificaliter indutus cum Clero, & populo eam cum aliis S. Reliquiis ceu pretiosissimam Venerabilis sui Concivis hæreditatem processionaliter (ut in vita P. Laurentii fol. mihi 292. legere est) ad dictam Ecclesiam transtulerit.

Conservant de cœtero Moniales & alia S. Spolia de Ven. Dei Servo, suntque portio Cordis, Breviarium, epistola propria illius manu Matri Abbatissæ inscripta &c. &c.

Error dein nonnullorum est, dum Moniales has primum sub Pauli PP. V. Pontificatu Brundusii institutas fuisse opinantur; jam enim anno 1571. sub & à supradicto Antistite Bernardino de Figueora Hispano ibi inductas, & fundatas fuisse Ughellus tom. 9. Italiæ Sacræ edit. novæ fol. mihi 43. clarè perhibet, eruiturque convincenter ex epistolâ S. Congregationis Episc., & Regul. quâ Archiepiscopo de translatione earumdem Monialium de antiquo ad novum Monasterium sequentia fuêre præscripta:

Longiùs in S. Congregatione punctum de translatione istarum Monialium Capucinarum ad novum Monasterium à Serenissimo Duce Bavariæ pro illarum commodo constructum, fuit discussum, & Illustrissimi Domini mei Amplit. Tuæ scribi jusserunt, ne tardet transferre dictas Moniales ad memoratum locum novi Monasterii, non obstante, quod earum tres vel quatuor reluctentur. Agatur primò cum his suaviter, & in mansuetudine, quatenus ad illuc voluntariè eundum alliciantur; si tamen adhuc in pertinacia persisterent, exequatur Amplit. Tua Sacræ Congregationis ordinem meliore modo, & majore, quâ poterit, decentia.

Terno.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus & Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Terræ de Mesagna Brundusin. Diœc., quod, cum eorum Domus Regularis valde angusta existat, Dilectus Filius modernus Abbas sine cura Ecclesiæ Beatæ Mariæ Virginis de Stigliano nuncupatæ, dictæ Terræ, quæ, ut asseritur, de Jurepatronatus Dilecti Filii nobilis Viri Joannis Antonii Albritii Principis *della Veterana* existit, quoddam Terræ petium ad dictam Domum spectans, dictæque Domui contiguum, eisdem Guardiano & Fratribus pro illorum Domûs Regularis hujusmodi ampliatione, ac ad illorum usum tantùm de dicti Joannis Antonii Principis consensu dare & concedere desiderat, si nostra ad id, & Sedis Apostolicæ licentia suffragetur. Nobis idcirco Guardianus & Fratres prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut eis desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Guardianum & Fratres hujusmodi, ipsumque Abbatem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, ut dicto Abbati petium Terræ hujusmodi, Guardiano & Fratribus prædictis, ad effectum præmissum de dicti Joannis Antonii consensu dandi & concedendi, ipsis verò Guardiano & Fratribus idem Terræ petium in eventum illius concessionis quoad illius usum & commodum tantùm recipiendi, & dictæ Domui Regulari uniendi, annectendi & incorporandi licentiam Auctoritate Nostra concedas, eisque desuper indulgeas. Non obstantibus Constitutionibus & Ordina-

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secret. Brevium Apost. mens. & anni præd. fol. 29.

Domum suppressæ Congregationis Minorum Conventualium in Loco Squinzani cum omnibus juribus, Fratrum usui relinqui jubet.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater Salutem & Apostolicam Benedictionem.

ALiàs fel. record. Sixto Papæ V. Prædecessori Nostro pro parte Dilectorum Filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum Sancti Francisci exposito, quod ipsi strictiorem vitam agere, & se reformare cœperant, aliquosque Conventus acquisierant, & in iis sub obedientia Protectoris & Superioris Ordinis hujusmodi vivebant: Idem Sixtus Prædecessor, ne ipsos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem super Reformatione hujusmodi inquietari contingeret, supplicationibus eorumdem Fratrum Reformatorum nomine sibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam ubique locorum cœptam & introductam, & ex tunc in dies introducendam, ac pro ea & illius felici directione facta statuta, & ordinationes, cum inde secutis quibuscunque, Apostolica Authoritate perpetuò approbavit, & confirmavit. Novissimè autem per Nos accepto, ex Congregatione Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, non eos in Ecclesiam Dei spirituales fructus, qui sperabantur, prodiisse, sed perplures differentias

inter

... ipſorum-que omnium uſum, uſufructum, adminiſtrationem, & poſſeſſionem ſpiritualem, & temporalem, nec non jus, & actionem eis quomodolibet competentia abſtulimus, & ablata eſſe, & cenſeri volumus: nec non Domos, Conventus, Loca, ſupellectilem, bona, res, actiones, & jura prædicta, eorumque proprietatem Ordini Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum certis modo & forma tunc expreſſis conceſſimus, & aſſignavimus, aliaque fecimus, ſtatuimus, & ordinavimus, prout in dicti Sixti Prædeceſſoris ſub plumbo, & noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Cum autem, ſicut accepimus, Dilecti Filii Fratres Minores Ordinis ejuſdem S. Franciſci Capucini nuncupati pro ſuis uſu, & habitatione, Domo Regulari ſuppreſſæ Congregationis hujuſmodi Loci Squinzani Licien. Diœc. maximè indigeant, & Dilectus etiam Filius Miniſter Generalis eorumdem Fratrum Minorum Conventualium, ut Domus Regularis prædicta eiſdem Fratribus Capucinis concedatur, expreſsè conſenſerit. Nos ad eximios atque multiplices fructus, quos ipſi Fratres Capucini ardenti Religionis zelo, & ſpectatâ in toto Orbe Regularis diſciplinæ obſervantiâ, ac jugi ſpiritualium operum exercitio in Vi-

alios in corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem Domûs Regularis, ac jurium & pertinentiarum ſuarum hujuſmodi, contradictores quoslibet & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque juris, & facti opportuna remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis. Non obſtantibus literis Noſtris prædictis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis quibus omnibus & ſingulis; illorum omnium tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœceſis ſub Annulo Piſcatoris die xx. Novembris MDCCXXVI. Pontificatus noſtri anno quarto.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apoſt. menſe, & anno præd. fol. 33.

N O T A.

Erectionem novæ Domûs in hoc loco RR. PP. Obſervantibus Reformatis molientibus, fuit id prohibitum per ſubnexas litteras.

A tergo: *Rev. Domino Vicario Capitulari Hydrunti.*

Rev. Domine. Eminentiſſimi Domini mei auditis iis, quæ per litteras ſub 29. *elapſi circa præjudicium Capucinorum Conventui S. Eliæ Caſalis Squinzani Diœc. Licien. acceſſurum à Monaſterio, quod FF. Obſervan.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Jacobus à Castellaneta, Minister Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Hydruntin., quod multi Civitatis Alexanen. Incolæ situm pro fundanda inibi una ipsius Ordinis Regulari Domo, accedente etiam ad hoc Ven. Fratris Episcopi Alexanen. consensu, concesserunt, jamque Domûs hujusmodi fundamenta jacta sunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, hortus sufficiens juxta ipsius Domûs necessitatem non adsit, & ad hoc, ut fieri possit, certa quantitas terreni ad mensam Episcopalem Alexanen. spectantis, valoris in proprietate vigintiquinque scutorum monetæ necessaria sit, Nobis propterea dictus Jacobus humiliter supplicari fecit, quatenus desuper, ut infra, opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictæ Domûs necessitatibus in præmissis prospicere, ipsumque Jacobum specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Episcopo, quod solutis vigintiquinque scutis prædictis, quantitatem terreni hujusmodi dicto Jacobo ad effectum præmissum concedere, liberè & licitè valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiæ Alexanen. etiam &c. roboratis statutis & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod vigintiquinque scuta prædicta penes ædem sacram, seu Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno sexto.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secretariæ Brev. Apostolicorum mens. & anni præd. fol. 106.

Aliud Terrenum ad eandem Mensam Episcopalem spectans pro Horto in beneficium ejusdem Domûs Fratrum permutari committit.

Venerabili Fratri Episcopo Alexanen.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Minister Provincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Hydruntinæ, quod, cum una Domus Regularis dicti Ordinis in Civitate Alexanen. prope quoddam Territorium Mensæ Episcopalis Alexanen. construi cepta, parsque ejusdem Territorii dictæ Domûi valde necessaria sit, ipse quemdam hortum muris cinctum ad dictam Domum spectantem, & juxta æstimationem de illo à personis practicis factam valoris in proprietate centum & decem, annui verò reditûs sex ducatorum auri de Camera, pro Territorio hujusmodi, quod apertum ac seminatorium, triumque Tumulatarum Terræ mensuræ istarum partium, valoris autem in proprietate juxta æstimationem ab eisdem personis etiam factam nonaginta ducatorum similium existit, &, ut asse-

N O T A.

IN Ecclesia hujus Domûs Cappellam à D. Laura ab Ajello cum omni apparatu perfici, petitum & concessum est, ut sequitur.

BEATISSIME PATER.

Domna Laura ob Ajello D. Fabritii Guarini, Civitatis Alexanæ Domini & Patroni Conjux, Sanctitati Vestræ humillimè supplicat, quatenus Votum de Capella in campo, à dicta Civitate milliario incirca dissito, amplianda factum, in aliud majoris utilitatis opus, videlicet ad Capellam in Ecclesia Capucinorum, quæ defacto construitur, perficiendam, & cum omni apparatu terminandam commutare dignetur, cum dicti Patres summopere hoc subsidio indigeant &c.

Die 23. Decemb. 1631. Sanctissimus Dominus noster petitioni superius expositæ benignè annuit.

R. Card. Ubaldinus.

Franc. Paulut. Secret.

Exemplar in Arch. Generali Ord. Armario Provincia Hydruntina.

E P I S T O L A.

Sac. Congregat. Episc. & Regular.

Episcopo Ugentinensi Conventum Ruffani, ante Decretum Innocentii XI. *de parvis Conventibus* erectum, sub prætextu, quod 12. Fratres in eo non degant, visitare inhibetur.

M. Illustris ac Reverende Domine uti Frater.

CUm S. Congregationi pro parte Provincialis & Deffinitorum F. F. Capucinorum Provinciæ Hydruntinæ fuerit expositum, quod Ampl. Tua Conventum Terræ Ruffani suæ Diœc. visitare, & suæ jurisdictioni subdere prætendat, sub prætextu, quod juxta Sanctissimi Domini Nostri Decretum 12. Fratres ibi non habitent; Illustrissimi Domini mei mihi ordinârunt, ut Eidem scriberem, quod, si Conventus sit canonicè erectus, & in eo Capucini multis annis ante prædicti Decreti publicationem habitare cœperint, à prætensa visitatione, omnique alio actu, privilegiis & exemptionibus dictorum Fratrum præjudicante, abstinere debeat, cum hoc licitum duntaxat foret, si post memorati Decreti publicationem Conventus fuisset erectus.

Conformet se proin sensibus Illustrissimorum Dominorum meorum, & Deus eam præservet. Romæ 28. Sep. 1629.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater.

Fr. Ant. Card. S. Onuphrii.

P. Fagnanus.

Exempl. in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Hydruntina.

Con-

con pertum erat directum dominium dicti horti, seu super eo aliquod aliud forsan jus ad Archidiaconatum Ecclesiæ Brundusii spectare, & dilectus Filius ejusdem Ecclesiæ Archidiaconus donationi hujusmodi non consenserat, & propterea possessionem dicti horti ad se avocare prætendebat, dilecti Filii Communitas, & Homines dictæ Civitatis ad concordiam cum dicto Archidiacono devenerunt, per quam ipsi eidem Archidiacono, ejusque Successoribus dictum Archidiaconatum pro tempore obtenturis octo Ducatos singulis annis pro prætenso jure, seu dominio solvere promiserunt, prout in Instrumento Concordiæ hujusmodi desuper celebrato pleniùs dicitur contineri.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes præfati Concordiam hujusmodi, pro illius validitate, & subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desiderent. Nos illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Concordiam prædictam, & prout illam concernunt, omnia, & singula in dicto Instrumento contenta, licita tamen, & honesta, authoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes Concordiam hujusmodi, nec non præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum

Hortum Domûs Civitatis Liciensis annuo canone gravatum liberari, & onus ad alium fundum transferri, Episcopo &c. committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Liciensi, seu Dilecto Filio ejus Vicario in spiritualibus Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus, & Fratres Domûs Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Civitatis Licien., quod aliàs eis a Dilecto Filio Flaminio Proto, Licien., seu alterius Diœcesis, quidam hortus dictæ Domui contiguus eisdem Fratribus necessarius donatus fuit, ipsique illius possessionem adepti sunt. Verùm, quia hortus hujusmodi quodam censu annuo, seu onere, propter quem, seu quod, unus Ducatus annuus Abbati pro tempore existenti Ecclesiæ Sanctæ Mariæ *dell' Alto* nuncupatæ Licien. Diœcesis debetur, gravatus existit; Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus, & mandamus, ut dictum hortum à censu, seu onere hujusmodi, dummodo expressus

DECRETO

S. Cong. Episc. & Regul.

Ecclesia B. V. Mariæ Incoronatæ extra muros Civitatis Nerithonensis sita Fratribus pro Habitatione seu Conventu conceditur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

COmmunitas Civitatis Nerithonensis E.E. V.V. humillimè supplicat pro facultate concedendi PP. Capucinis Ecclesiam cum habitatione B. V. Mariæ Incoronatæ extra dictæ Civitatis muros situatam, & de jurepatronatûs ejusdem Communitatis, quæ eam ædificari fecit, existentem. Quam &c.

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita stante relatione Episcopi Nerithonensis, atque audito Procuratore Generali Ordinis hujusmodi benignè annuit, ut Ecclesia unà cum ædibus ibi annexis assignari possit Fratribus Capucinis dicti Ordinis pro eorum Conventu, dummodo ibidem perpetuò saltem 12. Fratrum numerus manuteneatur, ac servatâ in reliquis formâ Decreti Sanctissimi Domini Nostri ultimo loco editi, nec non fel. rec. Clem. VIII. ac Greg. XV. super novorum Conventuum erectione editorum. Romæ die 28. Mart. 1630.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. Tom. III.

... Nobis propterea dictus Provincialis humiliter supplicari fecit, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eorumdem Fratrum quieti, quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Provincialem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, Ne de cætero quisquam quâvis auctoritate fungens Thesaurum prædictum perquirere, sive, ut perquiratur, permittere quovis prætextu aut quæsito colore, ingenio, causa, ratione, vel occasione audeat, seu præsumat sub excommunicationis, & quoad Regulares personas etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis respectivè per contrafacientes incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus, non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Domûs, & Ordinis hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in Valvis dictæ Domûs, aut aliquo alio loco, unde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVIII. Augusti MDCXXXIV. Pontificatus nostri anno duodecimo.

M. A Maraldus.

Ex Archivo Vaticano Secreto.

positum, fuit, quod, cum dictum Monasterium Communitatis Civitatis Brundusin. pro tot fructibus decursis & non solutis quorumdam censuum super dictæ Communitatis bonis impositorum in summa quingentorum scutorum monetæ Regni creditor existat, dictaque Communitas summam prædictam dicto Monasterio ad præsens solvere non possit, propterea dicta Communitas alium censum annuum & redimibilem pro dicta summa super Communitatis prædictæ bonis stabilibus, pecunia numerata juxta Constitutionem fel. rec. Pii PP. V. Prædecessoris nostri desuper editam non interveniente, ad favorem dicti Monasterii imponere posse summopere desiderat: Quare Nobis pro parte dictarum Exponentium humiliter & vendere liberè, & licitè possint, & valeant, Auctoritate Apostolica arbitrio tuo concedas. Non obstantibus prædicta Constitutione Pii PP. V. Prædecessoris, aliisq; Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis &c. roboratis statutis, & consuetudinibus &c. innovatis. Quibus &c. derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die x. Januarii MDCXXXV. Pontificatûs nostri Anno duodecimo.

M. A. Maraldus.

Ex Regesto Archivi Secret. Brevium Apost. mens. & anni præd. fol. 202.

N O T A.

Rei Oeconomicæ hujus Monasterii ut in æquitate & providentia consuleretur, fuit abusus de Dotibus Novitiarum per subnexas Litteras interdictus:

Illustris & Reverende Domine, uti Frater.

Auditâ in S. Congregatione Amplit. Tuæ relatione circa inconvenientia, in Monasterio Capucinarum ex eo enascentia, quod Dotes Novitiarum realiter & effectivè non deponantur, imò ab illarum Parentibus fiant contractus censuales, quorum fructus nunquam solvuntur, Emin. Dñi mei Amplit. Tuæ à me scribi jusserunt, ut Decreta Generalia observari curet, & Novitias non admittat, Dote reali priùs inter manus Personæ securæ integrè non depositâ. Romæ 13. Jan. 1645.

Ex Regesto Secret. Congreg. Episc. &c. mens., & anni præd.

Alia de hoc Monasterio vide supra fol. 122.

Fr. Bo-

dua pro tua incolumitate Deo vota nuncupamus, qui dat salutem Regibus, atque ab illo enixè petimus, ut Te immortali suo præsidio tueatur, & conatibus, quos ad propagandam Catholicam Fidem continenter adhibes, propitium, atque obsecundantem Te præbeat. Nunc autem, ut re ipsa testatum sit, quantùm de Majestatis Tuæ, atque universali illius Regni bonis solliciti simus, istuc mittimus dilectum Filium Religiosum Bonaventuram de Alexano, ac tres alios ejusdem socios, qui in Capucinorum Cœnobiis virtutes quæsi-

norum omnium Auctore præmium referas, in cujus adjutorio Te habitare, & in illius protectione commorari cupientes Majestati Tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur. Datum Romæ die XVI. Julii MDCXL. Pontificatûs nostri Anno decimoseptimo.

Julius Rospigliosus.

Ex Regesto Autographo Secret. Brevium ad Principes fol. 186.

NOTA.

Scribitur quidem P. Bonaventura prælibatus ab Alexano, ceu loco notiore, natales tamen habuit in loco Castriniani, ab Alexano parum dissito, ex nobili Tersinorum Sanguine. Mundi voluptates impolluto calle Juvenis transivit, & albo Capucinorum inscriptus rudimenta Vitæ Regularis, virtute & studio constanter excoluit, dignumque inde se effecit, ut Missionarius Apostolicus ad plagas Orientis ablegaretur. Spei de ipsius zelo conceptæ felix correspondit fructus, cum primùm Thraciæ terras semine divinæ doctrinæ fœcundarit, & postmodum Missionis Congensis Præfectus Decreto S. Congregationis *tomo secundo fol.* 76 videndo fuerit constitutus. Diutius in hoc Regno in extirpanda genticarum superstitionum abominatione laboravit, & dum corpus suum summâ inediâ maceravit, sæpius modico pane contentus, & aliquoties per integros dies penitus jejunus, alios econtra pane Evangelii indefessus pavit, dumque facies, pallore jejunii obducta illum nuntiavit Virum tenacem & austerum, hilaris conversatio eum reddidit omnibus, etiam ipsis idololatris, dilectum. Inter alios Hollandum & sectâ & conditione insignem ad Fidem Christi ibi perduxit, & Apostolico jussu ad Abyssinos secedens in Insula, vel Civitate S. Salvatoris spolia mortalitatis anno 1651. reliquit.

Habuit Fratrem Uterinum, Gregorium nomine, qui cum ipso & Sacrum Habitum induit, pari zelo in Regno Congi animas quæsivit, & post labores Regnum decoris, & diadema speciei de manu Dei, ut piè credere est, accepit.

De P. Bonaventura redibit memoria in Tomo, qui Missiones Orientis extendet.

C vincialis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Hydruntinæ, Nobis nuper exponi fecit, quingenta scuta Domui Regulari eorumdem Fratrum Tarentin. in illius fabricam & Sacristiæ necessitates expendenda relicta fuerint, dicta verò Domus Regularis ad præmissos effectus modica pecuniarum hujusmodi summa indigeat, permultis autem diversi ejusdem Provinciæ Conventus, dicti Ordinis, terræ premantur angustiis, quibus provideri nequit; Nobis propterea dictus Minister Provincialis humiliter supplicari fecit, ut eorumdem Conventuum necessitates hujusmodi aliqua in parte sublevare de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eumdem Ministrum Provincialem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, quatenus constito Tibi de præmissis, eidem Ministro Provinciali, quod ipse de consensu Diffinitorii dictæ Provinciæ, ac, postquam fabricæ & Sacristiæ dictæ Domûs Regularis necessitati ex pecuniis legati hujusmodi abunde fuerit satisfactum, illarum residuo in alias Conventuum dictæ Provinciæ necessitates uti, illisque providere liberè & licitè possit, & valeat, auctoritate nostra Apostolica licentiam concedas. Non obstan., quatenus opus sit, fel. record. Pauli PP.II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac eorum, qui pecunias hujusmodi legaverunt, voluntatibus, quas in-& quoad præmissa sufficienter commutamus, nec non Ordinis & Provinciæ hujusmodi, dictæque Domûs Regularis, & aliorum Conventuum prædictorum, etiam &c. Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub

CUm, sicut Dilectus Filius Laurentius a Matera Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Professor, & Verbi Dei Prædicator, Nobis nuper exponi fecit: ipse non sine magnis studio & labore multa composuit, ac tractatus scripsit, illaque conservari, & manuteneri posse summopere desiderat. Nos dictum Laurentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excomunicationis &c. & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: Ne de cœtero quisquam, quavis auctoritate fungens, compositiones, & tractatus, aliaque per eumdem Laurentium scripta & facta in Bibliotheca Domûs Regularis eorumdem Fratrum Minorum Capucinorum Civitatis Materæ existentia, è Bibliotheca hujusmodi quovis prætextu, causa, ratione, ingenio, colore, aut occasione extrahere, seu asportare, aut, ut extrahantur, seu asportentur, permittere, quoquomodo audeat, seu præsumat sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto per contrafacientes incurrendis, authoritate Nostra Apostolica, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, &, quatenus opus sit, Domûs, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quòd præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Bibliothecæ, aut aliquo alio loco perspicuo, ut ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Maii MDCXLVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 175.

NO-

cæ Domûs S. Petri in Galatina legatis inutiles vendi Syndico committit, conditione donationis non obstante.

A tergo: *Dilecto Filio Syndico ad hunc effectum eligendo.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilecti Filii Ministri Provincialis, Provinciæ Hydruntinæ, Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis expositum fuit, quòd aliàs bonæ memoriæ Federicus, dum vixit, Episcopus Termularum in suo ultimo, sub cujus dispositione ab humanis decessit, testamento, eisdem Fratribus Capucinis Conventûs S. Petri in Galatina nuncupati mille & gnaremur.

Nos igitur eundem Exponentem specialibus &c. absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentes committimus & mandamus, ut eos ex Medicinæ, Legum, & aliis prædictis Libris dicto Conventui, ut præfertur, relictis, qui non sunt, nec erunt eisdem Fratribus Capucinis necessarii, quibusvis Personis meliorem conditionem offerentibus, Auctoritate nostra Apostolica vendas, & pretium inde redigendum in tot aliorum librorum, ejusdem dicti Conventûs Fratribus Capucinis necessariorum, & quibus illi indigere possunt, emptionem convertas. Non obstantibus &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decemb. MDCXLV. Pontificatus Nostri Anno secundo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apost. Regesto mensis Jan. anni 1646. fol. 5.

N O T A.

BEnefactorem, ut clariùs, Lector, noscas, illum Illustrissimum & Reverendissimum Dominum Federicum Metium fuisse in memoria gratitudinis tene. Claruit ille primò inter Julii Cardinalis Santorii Domesticos, doctrinâ & bonitate vitæ præstans. Pluries commendatur à Baronio, præcipuè ad annum 1116. num. 7. & ad annum 1178. num. 15. huicque interpres adfuit, & ad Latinam linguam traduxit, quæ Græcè Baronio occurrebant. Memoratur & à Vossio de Historicis Latinis. Fuit ad Episcopatum Termularum promotus anno 1602. & fato functus anno 1612.

A Mo-

pucinarum nuncupatarum Monasterii S. Mariæ Refugii nuncupati, Civitatis Castellaneten. Nobis expositum fuit, quod ipsæ annis superioribus, antequam Monasterium prædictum, quod prius Conservatorium Puellarum seu Virginum erat, claustrale foret, coactæ fuerunt è prima earum habitatione, in qua omnes ob äeris inclementiam adversâ valetudine utebantur, discedere, aliumque situm salubriorem, in quo ad præsens degunt, sibi eligere.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, eidem Monasterio in fabricis necessariis impensa ducatorum centum & quinquaginta monetæ Regni Neapolis ad præsens necessaria sit, illamque ipsæ Exponentes nulla alia utiliori ratione facere possint, quàm ex unius partis earum primæ Domûs & habitationis, valoris in proprietate centum & quinquaginta ducatorum similium constituentium summam nonaginta circiter, annuæ verò pensionis quatuor ducatorum auri de camera ad effectum præmissum venditione. Nobis propterea eædem Abbatissa & Moniales humiliter supplicari fecerunt, ut sibi de opportuna in præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur easdem Abbatissam & Moniales specialibus &c. volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, ac Discretioni Tuæ, Fili Archidiacone, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus, si, & postquam vocatis, qui fuerint evocandi, ac præmissis omnibus & singulis, illorumque circumstantiis universis prius coram Vobis specificatis, de venditione & pretii conversione hujusmodi, quodque illæ, si fiant, in evidentem dicti Monasterii cessuræ sint utilitatem, Vobis conjunctim procedentibus legitimè constiterit, super quo conscientiam vestram oneramus, eisdem Abbatissæ & Monialibus venditionem,

Pontificatus Nostri Anno septimo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apost. Regesto mens. & anni prædict. fol. 67.

Duabus duntaxat Monialibus ob ætatem 40. annorum ad Officium Abbatissæ in prædicto Monasterio concurrere valentibus, & nullâ aliarum Monialium hisce duabus votum suum dare volente, Moniales 35. annorum in Abbatissas eligi posse, ad Sexennium dispensat.

Venerabili Fratri Episcopo Castellaneten.

INNOCENTIUS PAPA X.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilectarum in Christo Filiarum Monialium Ordinis S. Francisci Capucinarum nuncupatarum Monasterii S. Mariæ de Refugio dicti Castellaneten. Nobis expositum fuit, quod, cum de Mense Augusti proximè præteriti de eligenda nova dicti Monasterii Abbatissa ageretur, nulla ex eisdem Exponentibus in alterutram ex duabus ejusdem Monasterii Monialibus, quæ solæ inter Moniales dicti Monasterii quadraginta annis in eligenda in Abbatissam Requisitis non minores existunt, votum suum dirigere voluit propter utriusque illarum inexperientiam, ac exiguam ad spirituale, & temporale præfati Monasterii regimen aptitudinem; quibus attentis eædem Exponentes aliis exemplis

plis

tibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus earum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus constito Tibi de narratis eisdem Exponentibus, ut ad sexennium proximum dumtaxat, & interim, quoties Monasterium prædictum Abbatissâ destitutum fuerit, alias quascumque ejusdem Monasterii Moniales triginta quinque annis non minores, ac cæteris omnibus ad id requisitis præditas in Abbatissas dicti Monasterii successivè servatis aliàs servandis eligere liberè & licitè possint, auctoritate nostra Apostolica arbitrio tuo concedas, ac cum quacumque Moniali dicti Monasterii sic, ut præfertur, sexennio hujusmodi durante, in Abbatissam ejusdem Monasterii, eligenda si, & quando quinque anni dumtaxat de ætate quadraginta annorum completorum ad Abbatissatum requisita ei deficient, ita, quod eo non obstante, dummodo nullum aliud Canonicum eis obstet impedimentum, ipsaque aliàs idonea existat, servatis servandis officium Abbatissatûs dicti Monasterii sibi alias canonicè delatum suscipere, & exercere etiam liberè, & licitè valeat, authoritate & arbitrio præfatis dispenses. Non obstantibus Aposto-

S. Rit. Congreg.

In Causa Processionis S. Antonii inter PP. Reformatos & Fratres nostros Civitatis Castroniti vertente, per alteros eam in die Festivitatis S. Antonii, & per alteros Dominicâ infra octavam fieri, & primos in possessione faciendi dictam Processionem, manuteneri mandatur.

SAcra Rit. Congregatio ad componendas controversias ortas inter Fratres Strictioris observantiæ Reformatorum Ordinis S. Francisci Civitatis Castroniti ex una, & Fratres Capucinos ejusdem loci, Partibus ex altera, super jure faciendi solemnem Processionem S. Antonii de Padua, eodem die festo ejusdem, & deferendi illius Simulachrum in eorum Habitu, utraque parte hinc inde informante, censuit Processionem esse faciendam per alteros in die Festivitatis, & per alteros in Dominica infra octavam, & primos in possessione faciendi dictam Processionem esse manutenendos; & ita declaravit, & servari mandavit. Romæ hac die 17. Junii 1673.

N O T A.

STante hujusmodi Decreto RR. PP. Reformati non amplius diem Processionis turbabant, sed econtra Habitum Capucinum, quo Statua D. Antonii tecta in Processione &c. circumferebatur, impetebant, ita ut Fratres denuo ad S. Rit. Congregationem recurrere oportuerit Libello supplici sequente.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

Fratres Capucini Civitatis Castroniti seu Castellanetæ EE. VV. humillimè exponunt, qualiter ab anno 1636. à tota Civitate in Protectorem fuit electus gloriosus & Sanctus Antonius Patavinus in eorum

A tergo: Reverendissimo Domino Episcop.

Reverendissime Domine uti Frater. Sacra Rit. Congregatio veris existentibus narratis in annexo Exemplari supplicis libelli pro parte FF. Capucinorum istius Civitatis porrecti, censuit posse per Amplitudinem Tuam petita Oratoribus concedi, non obstante Decreto à Fratribus Min. Reformat. ejusdem Civitatis allegato, per eandem Sacram Congregationem emanato die 19. Nov. 1667. pro Civitate Neapolit. ad favorem FF. Min. Conventuallum prædictæ Civitatis super Simulacbro S. Antonii de Padua, in Habitu Capucinorum nullo modo exponendo, nam eadem S. Congregatio die 21. Julii 1668. declaravit illud emanasse, & intelligi pro- & in sola Metropolitana Civitate Neapolit. Et in Una Burgen. S. Sepulchri die 18. Julii 1654. super delatione Simulachri prædicti Sancti in Processione respectu Habitûs Capucinorum, Eadem respondit, Habitum hujusmodi non esse vetitum, ideoque permittendum arbitrio Episcopi.

Ne gravetur itaque Amplitudo Tua exequi, quod Eidem injungitur, diuque vivat incolumis. Romæ hac die 26. Nov. 1675. Amplit. Tuæ.

Uti Frater

G. Card. Carpineus.

Bernardinus Casalius S. Rit. Congr. Secret.

Exactâ obedientiâ S. Congregationis jussa executioni mandavit D. Episcopus, seu ejus Vicarius Generalis Sententiâ Definitiva sequente:

In Causa & Causis in hac Episcopali Curia Castellaneten. in prima, seu alia veriori verten. Instantia inter RR. PP. FF. Capucinos ex una, & RR. PP. Fratres strictioris observantiæ S. Francisci Ordinis Minorum Reformatorum Civitatis prædictæ. Partibus ex altera, de- & super quasi possessione ipsorum Fratrum Capucinorum exponendi, & expositam in eorum Ecclesia tenendi Statuam Sancti Antonii de Padua in Habitu Capucinorum; Necnon de- & super benedictione alterius Statuæ ejusdem Sancti Antonii sub eodem Habitu Capucinorum facienda in Cathedrali Ecclesia, & exinde solemni Processione, & pompa deferendæ ad ipsorum Fratrum Capucinorum Ecclesiam, ibique publicè exponendæ, & expositam tenendæ, & sub eodem Habitu Capucinorum à Christifidelibus utriusque sexûs adorandæ & latius, ut ex actis &c. fuit diffinitivè Decretum, ut infra.

Nos Abbas Carolus Ciminelli V. J. D. Archidiaconus Cathedralis Ecclesiæ Castellaneten. Prothonotarius Apostolicus, & Vicarius Generalis. Viso publico Instrumento rogato per manus quondam Notarii Francisci de Renzio sub die octava Junii 1636. quo constitit Magnificum Syndicum Civitatis Castellaneten. vigore publici Parlamenti, ac nomine totius Civitatis elegisse, & in Protectorem acceptasse Divum Antonium de Padua, Procesf. fol. 22. illiusque Imaginem in Habitu Capucinorum in Cathedrali Ecclesia benedictam, solemni Processione totius Cleri, & RR. PP. Ordinis Prædicatorum, & Confraternitatum cum associatione tunc bo: mem: Episcopi Ascensii Guerrerii, & pompa totius Populi deferri in Ecclesiam ipsorum Fratrum Capucinorum, & in particulari Cappella exponi fecisse, ipsosque Fratres Capucinos in eadem eorum Ecclesia expositum tenuisse Simulacbrum ipsius Sancti in Habitu Capucinorum à Christifidelibus utriusque sexus adoratum, Process. fol. 23. & seqq Visaque Declaratione Sac. Rit. Congreg. emanata sub die 26. Augusti 1675., qua fuit declaratum, non esse vetitum dictis Fratribus Capucinis habere Simulacbrum Sancti Antonii sub Capucinorum Habitu, & ad nostrum arbitrium remissum, illud processionaliter post illius Benedictionem transferri ad illorum Ecclesiam Proc. fol. 13. Visisque reiteratis instantiis Mag. Universitatis, & prædictorum Fratrum Capucinorum, Proc. fol. 6. & seqq., ac Visis Testium depositionibus hinc inde formiter examinatorum, Proc. fol. 28. 51. Visisque hinc inde in facto, & in jure deductis fol. 55. ad fol. 61. Auditisque in voce Partibus; visisque demùm instantia Mag. Universitatis Proc. fol. 62. & citatione ad sententiam Partibus ex adverso Principalibus personaliter exequta sub die 27. præsentis Mensis Maji, Proc. fol. 62. &c. Visisque videndis, & consideratis de jure considerandis, Christi nomine repetito, per hanc nostram definitivam

seu.

S. Congreg. Episc., & Regul.

Receptio Domûs pro usu Infirmariæ in Civitate Gallipolitana, Ordinario inibi committitur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

FRater Laurentius à Casarano Provincialis Capucinorum Provinciæ Hydruntinæ humillimus & ad pedes Eminentiarum Vestrarum prostratus Orator exponit, qualiter in Civitate Gallipolitana reperitur Conventus suorum Fratrum Capucinorum, milliario ab incolatu dissitus; ex quo Fratres Infirmi, tum Medicorum assistentia, tum aliis Religiosis necessitatibus contra Charitatis, & Seraphicæ Regulæ leges privantur... Inde motus Josephus Capanus ejusdem Civitatis intra hujus muros in loco honesto & segregato quatuor cellas construi fecit, quatenus occurrente necessitatis casu FF. Infirmi ex Conventu illuc transportari, ibique & Medico & aliis opportunis remediis uti & gaudere possint. Quapropter EE. Vestris supplicatur, quatenus dictam novam fabricam pro dicta necessitate acceptandi facultatem concedere dignentur. Quod cum totum sit juxta regulas charitatis, in gratiam recipietur &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consult. Episc. & Regular. præposita, attentâ relatione Archiepiscopi Hydruntini, referente Eminentissimo Acciajolo censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè committit Episcopo Gallipolitano, ut veris existentibus narratis petitam facultatem retinendi præfatam Domum pro usu Infirmariæ tantùm pro suo arbitrio & conscientia Oratoribus impertiatur, ita tamen, ut inibi nec Ecclesia, quo ullum præjudicium aliis Regularibus inferatur. Romæ XI. Mart. 1694.

G. Card. Carpineus.

Ex Regesto Secretariæ Congregationis mensis & anni prædictorum.

DECRETO

S. Congregationis Concilii.

A Monialibus Civitatis Lycii Domum vetustate fatiscentem vendi, & pretium in alterius vicinæ Domûs emptionem erogari, ac onera Domui alienanatæ annexa ad Domum emptam transferri, Vicario Generali inibi committitur.

LYCIEN.

MOniales Capucinæ Civitatis Lycii solvunt annuatim ducatos quinque pro pensione Domûs vicinæ Monasterio pro habitatione earum famuli, seu Factoris; habentes autem aliam Domum vetustate fatiscentem valoris ducator. 150. locarique solitam annuis ducatis 4. supplicant pro facultate alienandi dictam Domum ad effectum erogandi pretium in emptionem alterius vicinæ Domûs, quam promptam habent pro eodemmet pretio, ita enim eximuntur ab onere reparandi Domum alienandam, & lucrantur ducatum annuum pro dicta necessaria habitatione absque periculo illam non conducendi.

Die 18. Julii 1701. Sacra Congregatio Concilii attentâ relatione Vicarii Generalis Lycien. beni-

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Conservatorium Capucinarum Materæ in Monasterium erigi &c. Archiepiscopo Loci committitur.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot., & consult. Episc. & Regul. præposita, attentâ relatione Archiepiscopi Matheranen. referente Eminentissimo Grimaldo, committendum censuit, prout præsentis Decreti vigore benignè committit eidem Archiepiscopo, ut veris &c. & postquam sibi constiterit fabricam prædicti Conservatorii cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, & spatiis numeris omnibus esse absolutam, & suppellectili tam sacra, quàm profana sufficienter instructam, nec non eidem annuum enunciatum redditum certum ducatorum noningentorum octo monetæ, & tumulorum quadraginta trium frumenti præter alios incertos fructus superiùs expressos verè, & cum effectu fuisse assignatum, ad petitam Clausuræ declarationem sub regula S. Claræ, ac subjectione Archiepiscopi pro tempore, pro suo arbitrio &c. procedat, cum facultate eidem Archiepiscopo præfigendi numerum Monialium, necnon præscribendi dotem pro qualibet ipsarum intra prædictum numerum solvendam; aliæ verò ultra dictum numerum ad Habitum admittendæ dotem duplicatam solvere teneantur, necnon Moniales in prænarrato Conservatorio existentes ser. ser. ad professionem admittendi, & in reliquis omnia &c. Romæ 21. Jan. 1715.

Ex Regest. Secret. Congreg. mens. & anni præd.

tinæ se Litteris dimissorialibus sui Provincialis munitum, ut Clericali Tonsura initiari & ad 4. minores Ordines posset ascendere, adiisse Uxentinum Episcopum, cujus Diœcesis Conventum tunc temporis incolebat, ac ab eo petiisse, ad præfatos Clericalis Tonsuræ, & 4. minorum Ordinum gradus promoveri, dictum verò Præsulem sibi renunciasse, quod unâ die primam Tonsuram, & altera nonnisi duos priores tantùm Ordines volebat illi conferre. Quemadmodum reipsa, quum is prima die Sabbathi post Pentecostem sese stitisset coram memorato Episcopo, Clericali duntaxat Tonsura obtinuit insigniri, mox verò ad eundem Antistitem reversus die quadam Dominica, quâ Præsul ille statuerat plures Ordinandos ad geminos posteriores Ordines promovere, monitus iterum fuit, & certior factus ab ipso Episcopo, quod eâ die duos tantum primos minores Ordines erat illi collaturus. Verùm primis hisce duobus Ordinibus jam susceptis Frater N. N. audiens se, ut ipse refert, vocatum cum aliis promovendis ad geminos alios minores Ordines, securus accessit, & æquè ac cæteri fuit ordinatus.

Eâ autem sacrâ actione absolutâ, quum adverterit Episcopus, Fratrem N. N. sese cum reliquis ad suscipiendos binos posteriores Ordines intrusisse, graviter Eum increpavit, eidem obtestans, quod, sicuti mens sibi fuerat, nonnisi duos priores Ordines ei conferendi, ita caveret, ne se opinaretur ad alios validè assumptum; & consentaneè ad hanc declarationem Præsul ille in litteris exprimentibus Ordines Fratri N. N. collatos, non nisi Tonsuram & duos primos Minores Ordines voluit significari. In hoc itaque rerum statu supplicavit Frater N. N. ab hac S. Congregatione decerni, num ipse modò queat ad Sacros Ordines ascendere.

Episcopus hac de re jussus Eminentissimos Patres instruere, confirmat pleraque à Fr.

nes suscipiendos accessere, ipse Frater N. N. per Me abs dubio nunquam vocatus non solum fronte obducta, sed toto corpore absconditus (uti testati sunt omnes, qui fuere præsentes) atque ex latere Magistri Cæremoniarum manum suam extendit, materiamque simul & respectivè cum aliis nimis fidenter, callidèque me inscio ausus est contingere. Ut autem suadeat Episcopus, se reipsa tunc minimè agnovisse Fratrem N. N., ita pergit in sua relatione: *Patres Eminentissimi, qui fieri poterat, ut ego de tot Ordinandorum manibus distinguerem, atque internoscerem manum Fratris N. N. Capucini, maximè, quando cucullus ejusdem cinericius albo tegebatur superpelliceo? At (sicut accepi) PP. Capucini Fratrem N. N. de rata validaque ad 4. Minores Ordines promotione autumant defensum iri, quia (ut ajunt) accessit vocatus, ejusque accessus haud fuit dolosus: enimverò Fratrem N. N., ego nec vocavi, nec jussi vocari. Item de hac, quam præsumit, vocatione. deque sui bona fide idemmet Frater N. N. auctor, actor, sibique testis est singularis.* Quibus ita expositis, refellens demum Episcopus paucorum Scholasticorum sententiam, qui putant ad valorem Ordinationis satis superque esse, si Episcopus ordinando *seriò agat*: iterumque repetens se habuisse seriam firmam & efficatem voluntatem, ac intentionem denegandi Capucino illi binos Ordines posteriores, concludit hanc suam esse sententiam = *Frater N. N. Capucinus, ut supra, intrusus haud validè ordinatus est.*

His itaque ab Episcopo Uxentino acceptis, & Fratri N. N. communicatis, nedum iste pro declaratione jam petita modo iterat preces, verùm etiam suas adiicit Procurator Generalis Ordinis Capucinorum, qui probè deprehendens ex relatione Episcopi, asserentis se pluries certiorem fecisse Fratrem N. N.

cap. 1. eodem tit. num. 1. in fine. Pirhing. ibidem num. 5. vers. notandum. Schmalzgrueber ibid. num. 3. Alii verò contrariam tenent sententiam, quia generali intentioni, quam habebat, declaravitque Episcopus de non Ordinandis furtim accedentibus, prævaleat subsequens particularis intentio conferendi Ordinem tali homini, qui coram ipso in eum finem se sistit. *Thesaur. de pæn. Eccles. part. 2. §. Ordines cap. 7. num. 2. Gonzales in cap. innotuit de eo, qui furtivè. Card. de Lugo de Sacram. disp. 8. num. 119. Bonacin. de Sacram. disp. 2. q. 2. punct. 4. 2. 6. Marchin. de Sacram. Ord. tract. 1. part. 2. cap. 11. num. 17. & cæteri.*

Ex his tamen nonnulli monent, eumdem Episcopum, si fieri queat, explorandum esse, quâ mente fuerit, dum Ordines contulit, sique posthac non levis adhuc supersit occasio dubitandi de valore Ordinationis, eam, inquiunt, sub conditione iterandam. *Card. de Lugo loc. cit. n. 119. Fogn. in cap. cum venisset n. 98. de Sacr. unct. & cap. sua Litteræ n. 9. & seq. de Cleric. per salt. promot. Pignat. Consult. 140. n. 6. tom. 4. Thesaur. loc. cit. & Emin. Petra tom. 5. ad Constit. 7. Pii. II. n. 6. pag. 282.* Distinguunt præterea aliqui, advertendum esse, num Episcopi protestatio fuerit generalis in quoscunque furtim se intrudentes edita, ac per Fiscalem promulgata; hanc enim dicunt ad terrorem potius, quàm ad alium finem censeri debere factam, secùs verò, si ea fuerit in peculiarem aliquam Personam ab ipsomet Præsule directa, tunc enim graviùs de collatorum Ordinum validitate ambigendum fore opinantur, ut videre est penes *Donat. in prax. Regul. to. 3. tract. 3. q. 13. n. 1. Monacel. in formul. p. 2. tit. 13. num. 41. & seq. pag. 76.*

Pluries in hoc Sacro Senatu actum fuit de hujus-

Exposuit huic S. Congregationi Joseph Baldus Loci Bellantis, quod cupiens adscribi militiæ Ecclesiasticæ exoravit Episcopum, ut ei conferret primam Tonsuram & duos priores minores Ordines, & rescriptum obtinuit -- ad primam Tonsuram tantùm, pro qua sola fuit ab Examinatoribus Synodalibus examinatus, eâque susceptâ in Ordinatione habita die 20. Sept. 1704. asserens se ad alios Ordines minores vocatum, se immiscuit cum aliis Ordinandis, & materiam primi, & secundi Ordinis tetigit, sed ab Episcopo Bullam, seu Litteras patentes pro prima Tonsura tantùm reportavit. Cumque Orator nuper fuerit præsentatus ad Beneficium de jurepatronatus ab Universitate Bellantis, institit, sed obtinere non valuit ab Episcopo institutionem, nisi priùs obtineat absolutionem & dispensationem ab irregularitate, pro qua eidem S. Congregationi humillimè supplicavit declarans, nullum impedimentum Canonicum incurrisse, quod non possit ab Episcopo dispensari. Exposita comprobavit Episcopus informare jussus, ac retulit verum non esse, quod Orator fuerit vocatus, cum reverà is se immiscuerit cum aliis Ordinandis, ac proinde Antistes noluerit illum ad alias deinde secutas Ordinationes admittere, nisi prius obtentâ absolutione ab hac S. Congregatione in pœnam fraudis commissæ, quæ omnia pervenisse, ait, ad ejus notitiam ex relatione alterius Clerici Ordinati in eadem Ordinatione. Cæterùm se remittit judicio prudentissimo EE. VV. Hinc propositâ Causâ per Summarium die 5. Junii proximè præteriti rescriptum fuit pro meliore informatione, an Episcopus in actu Ordinationis intentionem habuerit excludendi non examinatos pro Ordinibus, vel præcisè Oratorem? Anne fecerit aliquam protestationem, seu comminationem sub pœna excommunicationis adversùs furtivè accedentes ad Ordines? Ad hæc ultimo loco respondens Episcopus ait, quod ipse in actu Ordinationis semper habuit intentionem saltem virtualem excludendi non examinatos pro Ordinibus, sicut in principio cujuslibet Ordinationis semper comminatur pœnam excommunicationis contra furtivè accedentes, nec esse verum subdidit, quod Orator fuerit vocatus, nam propter hoc noluit ipse Episcopus eidem expedire Bullas, nisi soliùs primæ Tonsuræ, ut fusius in utraque relatione danda in summario. Quibus quidem recitatis in Congregatione die 3. Augusti prope elapsi anni, jussum fuit, ut causa poneretur in folio, quemadmodum parendo mandatis, ea hodie proponitur, humillimè instante Oratore pro resolutione infrascriptorum dubiorum ex juribus ab eo producendis:

I. An stante supradicta Ordinatione idem Clericus ullum contraxerit impedimentum, quod ab Episcopo dispensari non possit? & quatenus affirmativè.
II. An saltem eidem indulgenda sit relaxatio à S. Congregatione?
III. An supradicti Ordines minores modo, quo supra, suscepti, sint reiterandi in casu?

Die &c. S. Congreg. quoad primum & secundum benignè commisit Episcopo Apruntino, ut imposita Oratori aliqua pœnitentia salutari cum Eo pro suo arbitrio & conscientia gratis dispenset. Ad tertium respondit affirmativè sub conditione in casu, de quo agitur.

Ex eodem Thesauro Resolutionum fol. 146. & 147.

DE-

Conventiones, *Concordiæ*, *vel statuta vigerent*, *quæ Parochis magis faverent*, *illisque pinguiorem præcitatæ quartæ emolumentorum funeralium portionem assignarent, ea in his*, *in quibus vigent*, *locis*, *inconcussè ab omnibus observarentur*. Hinc ad probandam Consuetudinem, & Conventiones, ac respectivè obtinendam dictam pinguiorem quotam variæ in dies oriuntur controversiæ inter Ecclesias tumulantes, & Ecclesias Parochiales.

Celebris est causa *Mantuana*, jamdiu agitata in hac Sacra Congregatione, in qua contendentibus Parochis exigere ab Ecclesiis tumulantibus tam Sæcularibus quàm Regularibus, in vim consuetudinis ibi vigentis, Quartam funeralem in medietate omnium, quæ ratione funerum erogabantur; quoad Ecclesias Sæculares, constans fuit sensus hujus S. Congregationis, quod solvere tenerentur medietatem omnium cereorum, quæ per viam deferuntur, ac etiam eorum, quæ in Ecclesiis accenduntur in expositione Cadaverum. Varius tamen fuit quoad Ecclesias Regulares, quousque sub die 24. Maii 1727. re maturiùs examinatâ, prodiit resolutio *ad Mentem* (approbatam subinde vivæ vocis oraculo à Sanctissimo Domino nostro.) quæ fuit: *ut prævio recessu à decisis sub die 25. Januarii præteriti Regulares solvant Ecclesiis Parochialibus medietatem cereorum*, *quæ deferuntur per viam*, *& quartam tantùm partem cereorum*, *quæ in eorum Ecclesiis accenduntur circa Cadavera*, *Castrum doloris*, *& Altaria*: Cujus resolutionis fundamentum quoad primam partem fuit in consuetudine per Parochos plenè probata, quæ tamen non aderat quoad secundum.

Adest etiam altera Causa *Pisauren.* nuper qua ipsi Duces Sepulchrum gentilitium habent, Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ, uti Parochus habitualis dictæ Terræ, pro illius associatione prætendit in vim antiquæ consuetudinis omnia intorticia, quæ circa Cadaver per viam delata fuerunt accensa, sibi deberi; prout defacto ea omnia retinuit & occupavit: Reclamantibus verò Capucinis ad Curiam Oritanam, eadem Curia assignato Partibus termino probatorio, omnem ceram interim deponi mandavit. Ab hoc interlocutorio Decreto appellavit Capitulum ad Auditorem Cameræ; remissâ tamen Causâ per Auditorem Sanctissimi ad hanc S. Congregationem, ac subscriptis duobus sequentibus dubiis, hodie proponuntur per EE. VV. sapientissimè de more resolvenda.

I. *An intorticia*, *quæ deferuntur accensa per viam circa Cadaver spectent ad Rmum Capitulum Collegiatæ*, *an verò ad Patres Capucinos?*

II. *An dicti PP. Capucini teneantur solvere dicto Rev. Capitulo vel Parocho habituali quartam funeralem de omnibus cereis ad tenorem Bullæ SSmi D. N.*, *quæ incipit*: Romanus Pontifex?

Et die 12. Februarii 1729. fuit decisum omnia spectare ad PP. Capucinos, dempta quarta, & amplius *causam non proponi jussum*.

C. Card. Origus Præf.

A. de Abbatibus Secret.

In Secret. Cong. lib. 78. f. 574. & 597., *& lib. 79. fol. 3. 37. 64. & in Thes. Resolut. tom. 4. f. 242. & 263.*

PRO-

IN Sicilia, ob cumulata & sociata Cœli Terræque dona, quibus alias Maris Mediterranei Insulas antecellit, ab aliis Insula Solis vocitatâ, Reformatio nostra pariter ùt Sol processit; quemadmodum enim hic Astrorum Princeps nativo suo amictus jubare stellatos decurrit campos, sublunares Regiones fœcundâ radiorum acie recreat, in iisque partum plantarum maturat, haud aliter nostra Religio Virtutis suæ splendore trabeata Siculum Horizontem invasit, vitæ religiosæ exemplis ceu radiis implevit, plantasque Conventuum ita multiplicavit, ut Provincia, quæ fuit una, jam anno 1574. unâ eâdemque Sectione fuerit divisa in tres, Messanensem videlicet, Syracusanam, & Panormitanam, quæ primum inter eas servat locum, Regularis Observantiæ decorem vigili conservat zelo, Præcones Divini Verbi educat celebres, Rempublicam Litterariam feraci librorum copia illustrat, & animarum saluti tum intra suos limites, tum in Missionibus Orientis accenso incumbit studio.

Narrat & Fratres, quorum virtutem communis Sanctimoniæ opinio commendat: narrat Fr. Evangelistam à Panormo, ex nobilissima Vannorum progenie, ac Marchionibus Roccæblancæ, & Sancti Leonardi &c. qui ob humilis vitæ candorem, quem sinceræ mentis comitati adjunxit, Angelus, ob Spiritum, quo Evangelium in Ecclesia Dei annuntiavit, Apostolus, & sermonum, quibus tempore Quadragesimæ Concionatores die Sabbati Magnalia Deiparæ de Suggestu annuntiant, Institutor dictus, & habitus. Pro zelo, quo B.V. Mariam coluit, & ab aliis coli curavit, dedit Ei Dominus linguam mercedem suam, cum post plures annos exeso penitus cadavere, & in pulverem resoluto, haud aliter, ac olim illa D. Antonii, recens, mollis ac rubicunda reperta fuerit, & digna prodigio, dum illâ Deiparam benedixit, & Eam alios benedicere fecit.

Tres alios eo ipso, quod Provincia à communi Fratrum tumulo segregavit, illos quoque sacri honoris digniores judicavit; sunt hi:

Servus Dei Fr. Josephus à Camerata, Sacerdos, cujus vitam stupuit Panormus, in publica acta redigi jussit Religio, & gratiarum signorumque gloriâ mirificavit Deus.

Fr. Salvator à Pantellaria, Missionarius Apostolicus, de quo stupebit æternitas virtutem, quam Dextera Domini in eo fecit, qua Eum exaltavit, & quam illius vita Italicè, Germanicè, Hispanicè &c. conscripta exhibet extensam.

Et Ven. Dei Servus Fr. Bernardus à Corleone, Laicus, qui in Hemisphærio hujus Provin-

per orbem celeberrimum, & inde dignâ antonomasiâ ab aliis Sanctuarium *nuncupatum.*

Omni ex parte stupenda sunt, quæ de hoc Quadragenario Fratrum Cœtu, tum quoad modum, quo eorum Corpora reperta sunt, tum quoad odorem, quem itentidem exhalant suavissimum, tum quoad lucem, quæ iis habitantibus in Regione umbræ mortis orta est, tum quoad Processiones, quas ab iis noctu ad iram Dei conciliandam non semel factas fuisse publica & jurata perhibent acta, à diversis Scriptoribus relata invenio, & quæ animas eorum in manu Dei esse piam subministrant credendi materiam.

De templo virtutis dum ad ædes & sedes honoris, quas hæc Provincia in Sacro nostro Ordine conscendit, transeo, reperio Fr. Hieronymum à Politio, qui doctrinâ luce, & virtute Duce ad Generalem Ordinis Procuram, & supremum Ministerium pertigit, reimpressoque, quo S. Patris Regulam exposuit, Opere sui memoriam perennavit.

Ante ipsum & jam anno 1550. Definitorii Generalis locum tenuit Fr. Hieronymus à Panormo, qui dum prius inter PP. Minores Excalceatos famâ doctrinæ excelluit, apud nos illam de Sanctimonia reliquit, gloriâ ejus cuidam Fratri, teste Boverio, à Deo revelatâ.

Utriusque vestigia secutus est Fr. Illuminatus à Panormo ex nobili Marziorum Stirpe ortus. Studio severioris vitæ incensus Lauream Doctoratûs seposuit, Canonicatui S. Joannis de Eremitis renuntiavit, & ad nos secessit: honores tamen, quos in sæculo fugit, in Ordine acceptare debuit: morum enim innocentia, quæ in eo tum profundioris doctrinæ famâ, tum Linguæ Græcæ peritiâ, tum copioso Librorum fœtu corusca fulsit, illum anno 1602. Definitorem Generalem publicavit.

Æmulo proin exemplo ad hanc Provinciam primæ Nobilitatis Filii velut ad Virtutis & honoris palæstram confluxêre, & in ea voluntariæ paupertatis Habitum auro mundo & obrizo innocentium morum distinxerunt: Confluxêre

Fr. Franciscus Maria à Sacca, ex antiquissimo Perollorum genere, qui Burgundiæ sceptrum per plures annos cum quibusdam Galliæ Ducatibus tenuerunt, ac de Ottonis Imperatoris Græci, ac Rugerii Siciliæ Regis sanguine participârunt.

Fr. Gesualdus à Panormo, Emi Cardinalis Hieronymi Columna Theologus, S. Officii Inquisitionis Qualificator, ac quorumdam Librorum Auctor, ex Illmo Ducum de Bononiis Satu & Stemmate Principum Campi Realis, Marchionum Sambucæ & Altavillæ; Ducum Adragni, Comitum Verniæ & Petræ Albæ, Baronum Vinetici, Gorgæ, Trabiæ, ac vulgò delle mezze grane, *hæreditariorum Equitum Hierosolymitanorum ex specialissimo privilegio Uxoratorum.*

Fr. Ge-

Lucchesia, Luna, Madrigali, Moncada, Monacelli, Palma, Vanni &c. &c. & materiam gloriæ concludo in numero, quo

Signat Monasteria Fratrum XXXIX.

Missionem Stabilem I.

Monasteria Monialium II.

PONTIFICIO

Vivæ vocis Oraculo.

Domos Provinciæ segregari, & tres distinctas Provincias ex iis formari conceditur.

JULIUS ANTONIUS SANCTORIUS

Miseratione Divina

S. R. E. Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Card. S. Severinæ appellatus, Fratrum Capucinorum nuncupatorum Ordinis Minorum Viceprotector.

OMnibus & singulis præsentibus & futuris, ad quos præsentes nostræ pervenerint, seu quomodolibet spectaverint, notum facimus, & attestamur, qualiter hodierna infrascripta die per Nos exposito, nomine Reverendi Patris moderni Vicarii Generalis eorumdem Fratrum Capucinorum præfati Ordinis Minorum SSmo Domino Nostro D. Pio Divina Providentia Papæ Quinto, quòd ob urgentes causas Fratribus prænominatis expediat Provinciam Siciliæ, quæ una est, in tres dividi Provincias, tum, quia propter multitudinem locorum, ac Fratrum dictæ Provinciæ, & itineris longitudinem, & asperitatem vix semel in anno unicus Provincialis pedester ipsam integram sufficit visitare; cùm juxta consuetudinem & Constitutiones dictorum Fratrum ter in anno visitare teneatur; tum etiam, quia propter Provinciæ latitudinem Fratres pedestres ad Capitulum facilè nequeunt convenire; tum denique, quia sine pecuniariis impensis (quòd maximè ipsorum Regula abhorret) Provincialia Capitula propter convenientium ad ea Fratrum multitudinem commodè celebrari non possunt. Verùm, quia fel. rec. Nicolaus Papa Quartus prohibuit in Ordine Fratrum Minorum divisiones Provinciarum fieri sine Sedis Apostolicæ licentia speciali per patentes literas facientes de hujusmodi prohibitione mentionem; & ideo pro parte ejusdem Vicarii Generalis supplicavimus Beatitudini Suæ, ut hujusmodi permissionem & licentiam pro supradictæ Provinciæ divisione de benignitate Apostolica concedere dignaretur. Sanctitas autem Sua, præmissæ petitioni benignè annuens, Vivæ vocis Oraculo Nobis facto concessit, & indulsit, Provinciam Siciliæ prænominatam in tres Provincias, proùt meliùs Vicario præfato & Capitulo Provinciali visum fue-

Altare SS. Crucifixi in Ecclesia Domûs Panormitanæ pro nostris Sacerdotibus tantùm in perpetuum privilegiat.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnium saluti paterna charitate intenti inter tam multa pietatis officia, quæ Nos pro munere nostro convenit exercere, Sacra interdum Loca speciali privilegio insignimus, ut inde Fidelium animarum saluti amplius consulatur. Quocirca, ut Ecclesia Domûs Sanctissimi Crucifixi Panormitan. Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, viginti Sacerdotibus ejusdem Ordinis Professis Divinas Laudes Deo persolventibus, ultra alios Fratres ibi continuò residentes, qui omnes numerum quadragenarium insimul constituunt, decenter ornata, nec simili usque adhuc privilegio decorata, & in ea Altare Crucifixi, quod Majus non est, hoc speciali dono illustretur, auctoritate Nobis à Domino tradita concedimus, ut, quoties ab aliquo dictæ Domûs Sacerdote duntaxat, Missa Defunctorum ad prædictum Altare celebrabitur pro anima cujuscunque Fidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ipsa de thesauro Ecclesiæ indulgentiam consequatur, quatenus Domini Nostri Jesu Christi, & Beatissimæ Virginis Mariæ, Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, aliorumque

Civitate Panormi construi: harum numerum ad triginta tres extendi: Conversas in illud non admitti: pro ejus regimine Statuta condi: Monialibus sub jurisdictione Ordinarii viventibus, privilegia aliorum similium Monasteriorum communicari: nullam nisi cum dote annui redditûs 30. scutorum recipi, & Legatum 37. scutorum aliàs pro nubenda assignatum pro commodiore Monialium victu applicari, Archiepiscopo Panormitano committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Panormitan.*

PAULUS PAPA V.

Ven. Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXpositum Nobis nuper fuit nomine Dilectarum in Christo Filiarum Felicitatis Corso Ministræ, & Sororum Capucinarum nuncupatarum Panormitan. sub invocatione Sanctæ Elisabethæ Reginæ Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupati, quod aliàs quondam Maria Ramo Soror Capucina nuncupata dicti Tertii Ordinis, in ultimo ejus Testamento de Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo primo quasdam suas Domos, ubi habitabat sub magno Hospitali Panormitano & in quartiero *del Cassaro* sitas, ut in eis Monasterium Monialium Capucinarum nuncupatarum dicti Ordinis S. Francisci, cuidam Monasterio Monialium Neapolitano ejusdem Ordinis consimile, ex quo una dicti Ordinis Abbatissa de ordine Generalis ejusdem

 Ordi-

assignavit, & sic in dictis Domibus octo Sorores dicti Tertii Ordinis S. Francisci à die obitûs dictæ Testatricis usque ad annum 1600. absque solutione alicujus pensionis permanserunt clausuram minimè servantes. Dicto verò anno 1600. Felicitas Corso prædicta Soror Capucina ejusdem Tertii Ordinis S. Francisci ætatis 54. annorum, ac de nobili genere procreata in dictas Domos migravit, quæ tum propter provectam ætatem, tum generis nobilitatem in Ministram electa, divino favente auxilio, vitaque sua exemplari dictas Domos ad formam Monasterii, eas circumcirca occludens, cum Ecclesia seu Oratorio, & aliis necessariis reduxit, ubi ipsa cum viginti Sororibus unanimiter quidem, non tamen communem vitam ducentes, nec clausuram servantes usque ad annum 1603. omni, qua decet, honestate & bono exemplo vixerunt. Eodem anno 1603. dicta Ministra, aliæque Sorores prædictæ sponte sua clausuram servare cœperunt habentes suum Confessorem ordinarium Presbyterum sæcularem, divina in Choro officia peragentes, ac voluntariam paupertatem amplexæ ad hunc usque diem sub clausura, & in communi vixerunt ex quibusdam annuis, tenuibus tamen redditibus, & piorum eleemosynis, de quibus multas Domos contiguas ad valorem duorum millium scutorum in totum ascendentes & aliis Domibus fundatricis adhęrentes coemerunt, ita, ut dictum Monasterium in optimo statu & terminis reperiatur, ut quasi ad formam Insulæ redactum, ac undequaque benè occlusum, ipsaque fabrica fini sit proxima.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicta Ministra Felicitas, aliæque viginti duæ Sorores prædictæ, quarum major pars multis abhinc annis in dictis Domibus vixit, & quæ omnes à tribus annis sese, ut præfertur, spontaneè recluserunt, perfectionem Religionis & Claustri hujusmodi summopere desiderent, cupiantque Regulam Tertii Ordinis nis &c. censentes, nec non Domorum præfatarum situationes, confines, vocabula, denominationes, nuncupationes, & veros etiam annuos valores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super negotiis Episcoporum & Regularium deputatorum Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut de præmissis Te diligenter informes, & si per informationem hujusmodi Tibi verè constiterit, quod dictum Monasterium debita clausura munitum sit, dictæque Sorores redditus annuos & securos ad summam quingentorum & septuaginta septem scutorum cum dimidio ascendentes certis modo & forma obtineant, qui, præsertim cum eleemosynis piorum Christifidelium, ac laboribus manuum suarum ad congruam Earum sustentationem, ut asseritur, sufficiunt, aliaque in dictis Domibus ad Monasterii formam necessaria adfuerint, unum Monasterium dicti Tertii Ordinis Sancti Francisci sub invocatione S. Elisabethæ Reginæ pro usu & habitatione Monialium, quas plures triginta tribus esse nolumus, auctoritate Nostra Apostolica perpetuò sine alicujus præjudicio erigas, & in illo per Te sic erecto dictas Sorores, prout Canonicæ ordinant sanctiones, includas, dictumque Monasterium & singulas illius Moniales nunc & pro tempore existentes omni & quacunque jurisdictione & potestate Generalis, Provincialis, ac aliorum dicti Ordinis Fratrum totaliter eximens, Tuæ & pro tempore existentis Archiepiscopi Panormitani jurisdictioni, potestati, visitationi, correctioni, & gubernio perpetuo subijcias.

Præterea, ne aliqua Conversa in illud ullo modo, nec ullo tempore admittatur, expressè prohibeas, statuasq;, ne ulla deinceps, nisi cum dote redditûs annui, & securi triginta scutorum in Monialem recipiatur, ac, ut prædicta Ministra, Vicaria, & Magistra Novitiarum statim, aliæ verò Moniales in eo nunc degentes confe-

torian alia, si quæ sint, dicti Tertii Ordinis S. Francisci Monasteria utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, & uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, utendi, fruendi, potiundi, & gaudendi licentiam concedas, super quibus omnibus & singulis plenam, liberam, amplam & omnimodam Tibi tenore præsentium facultatem & auctoritatem tribuimus & impartimur. Non obstantibus dictæ Mariæ, & quarumvis aliarum personarum voluntatibus, quas quoad hoc hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresè commutamus, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, aliisque Decretis in genere vel in specie, & aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die v. Aprilis MDCVII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Scipio Cobellutius.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 120.

vi è terra impiorum, & misera servitute revocantur, & propterea piis Christifidelium, præsertim sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium votis ad id tendentibus favorabilem, quantum Nobis ex alto conceditur, præbemus assensum.

Cum itaque, sicut Nobis nuper exponi fecisti, Tu, qui, ut asseris, aliàs in Africæ partibus captivus detentus fuisti, ob usum & peritiam rerum partium prædictarum, qua præstas, ad easdem partes pro captivis hujusmodi liberandis Te conferre posse summopere desideres, si Nostra ad id Tibi & Apostolicæ Sedis licentia suffragetur & facultas. Nos singularem charitatem tuam plurimùm in Domino commendantes, Teque in hujusmodi laudabili proposito confovere, ac specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut de Superiorum tuorum licentia & arbitrio Ven. Fratris Archiepiscopi Panormitani, ac assumptis tecum duobus sociis Tibi à Provinciale Siciliæ, vel ab alio Superiore tuo designandis ad Algerium & alias Africæ partes pro Christifidelibus ibi in misera Infidelium servitute detentis liberandis, Te transferre & divertere, inibique degere & commorari liberè & licitè possis, & valeas, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, quem professus es, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dilecte Fili noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

Pontificiæ sollicitudini solatia quærimus, cum Te alloquimur: quare nullam præ-

Autograph. in Secret. Brev. Apost. ad Principes *reg. mens. & anni præd. fol.* 323. *à tergo.*

NOTA.

Annus millesimus quingentesimus octuagesimus Urbanum supradictum mundo, Politio,& Familiæ Trabonæ natum dedit, & annus 1597. Eundem voto Professionis renatum, D. Francisco, ac nostræ Religioni sacravit. In hac cum Philosophiæ ac Theologiæ studio, quo excelluit, solidæ virtutis adjunxisset spiritum, Guardiani, Definitoris, & S. Officii in Sicilia Consultoris munia obtinuit, & juxta præpositas litteras ad tractanda Apostolica negotia fuit lelectus. Resonuit & ex eo vox Domini in virtute, & magnificentia, eaque concussit non solùm deserta Cades, & patria Siciliæ Loca, verùm etiam prima Italiæ Emporia: Roma, Bononia, Melita &c. illius concionantis collaudàrunt sapientiam. Pertigit Viennam usque fama de spiritu oris ejus, & propterea ad Augustissimæ Aulæ Pulpitum vocatus. Spartam ibi necdum compleverat, dum Eum obedientia ad Provinciam revocavit. Viro tam eximio Aulam suam privari ægrè tulit Augustissimus Ferdinandus II. & ideo illum in sua Statione confirmari sequentibus requisivit litteris:

A tergo: *Honorabili, Religioso, devoto, Nobis dilecto P. Hieronymo de Narnia Ordinis S. Francisci Capucinorum Vicario Generali.*

FERDINANDUS II.

Divina favente Clementia, electus Romanorum Imperator semper Augustus &c.

Honorabilis, Religiose, Devote, Nobis Dilecte. Postquam ex vestris die 21. *Maii proximè præteriti ad Ordinis vestri Fratrem, Nobis itidem dilectum Urbanum de Politio, qui hactenus tum in Aula nostra, tum Ordinis vestri Monasterio hic Viennæ Concionatoris munere functus est, datis perceepimus, illum in Italiam à Vobis revocari, facere noluimus, quin hisce Vos benignè commonefaceremus, ipsum Fr. Urbanum ab Antecessore vestro nuper defuncto ad petitionem nostram cum hac promissione huc ad Nos destinatum fuisse, ut nimirum, quamdiu Nobis placuerit, hic Viennæ, vel alibi, ubi Aula nostra versabitur, permanere, dictumque Concionatoris munus obire, nec aliò sine præscitu & consensu nostro debeat avocari.*

Dictus itaque Fr. Urbanus, cum ab eo tempore, quo apud Nos Concionatorem agit, insignem zelum, doctrinam, & prudentiam suam in Christianæ pietatis & devotionis augmentum cum nostro, omniumq; cæterorum summa satisfactione & laude ita præclarè, utiliterque spectanda dederit, impenderitque, ut nostro in ipsius discessum consensu, vel Aulam vel alios Fideles nostros publico hocce præsentiæ ipsius beneficio minimè privare possimus, vel velimus; idcirco hisce à Vobis quàm benignè petimus, requirimusque, velitis Eidem alteris vestris denuo injungere, atque mandare, ut secundùm præfatam Antecessoris vestri dispositionem, hic, quamdiu Nobis placuerit, ulteriùs perseveret, atque in Vinea Domini & vocatione sua, imposterùm etiam haud minore, quàm hactenus fecit, fœnore, pro animarum salute constanter laboret: id, quod pergratum habituri sumus. Quibus Vos, totamque Religionem vestram de propensissimo nostro in eam affectu, gratæque memoriæ nostræ documentis semper certos esse volumus. Datum in Civitate nostra Viennæ die decima nona Junii millesimo, sexcentesimo trigesimo secundo, Regnorum nostrorum Romani decimo tertio, Ungarici decimo quarto, Bohemici verò anno decimo quinto.

FERDINANDUS.

I. B. Com. de Verdenberg.

Orig. in Arch. gen. Ord. armario Litteræ Principum.

Augu-

NUper pro parte dilectorum Filiorum Provincialis & Diffinitorum Provinciæ Panormitanę Ordinis FF. S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis expositum fuit, quod ipsi certis de causis Domum Regularem & Infirmariam, quas in Terra de Alcamo Mazarien. Diœcesis habent, ad alium locum transferre decreverunt; Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Exponentes ipsos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Fraternitati tuæ, Episcope, seu Discretioni tuę, Fili Vicarie, per pręsentes committimus, & mandamus, ut Syndico dictæ Domûs, quod ipse Domûs Regularis & Infirmariæ prædictarum, necnon, postquam Ecclesiam dictæ Domûs Regularis, monumentis & ossibus mortuorum, ac superficie terræ, aliisque rebus sacris dictæ Ecclesiæ ad aliam Ecclesiam translatis, servatisque aliàs servandis, profanaverit, seu profanari, & ad profanos, non tamen sordidos usus, reduxerit, seu reduci curaverit, etiam ipsius Ecclesiæ situm, & fabricam vendere & alienare, ac pretium inde proveniens in novi sitûs emptionem, ac novæ Domûs Regularis dicti Ordinis in novo situ hujusmodi construendę fabricam convertere liberè, & licitè possit & valeat, licentiam & facultatem Auctoritate Apostolica concedas. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis,

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 15.

S. Reliquias aut præsentes, aut futuras ex Ecclesia Conventûs Panormitani extrahi, aut aliò asportari, vel eas extrahi aut asportari permittere, sub censuris & pœnis prohibet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

COnservationi Sacrarum Sanctorum & Sanctarum Reliquiarum, quæ, ut asseritur, in Ecclesia Domûs FF. Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Civitatis Panormitanæ asservantur, quantùm cum Domino possumus, benignè consulere, ipsiusque Domûs Guardianum, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate fungens, sub quovis prætextu, & ex quacunque causa, ratione, vel occasione Reliquias prædictas tam præsentes, quàm futuras, aut aliquam earum partem à dicta Ecclesia asportare, seu extrahere, sive ut asportentur, vel extrahantur, permittere audeat, seu præsumat, sub excommunicationis ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes incurrendis, Apostolica Auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, ac Domûs & Ordinis prædicto-

Almachii m. Dens Molaris. Aloysii m., Alphonsi m. de Mandibula. Amantii m. de Osse Cubiti. Ambersi Ep. m. ex Ossibus Capitis. Anacleti Papæ m. Os Capitis. Anastasiæ v. m. ex auricularibus. Andreæ Apost. de Cute. Andreæ m. de Spina dorsi, & de tibia. Andreæ Avellini Conf. de Veste & Capillis. Aniani m. de Femore. Aniceti Papæ m. Annæ Matris B. V. Mariæ de Ossibus & Velo. Antimi m., Antiochi m. Turritani, Antiochi m. Antiochi Lectoris. Antonii m. de femore & Cranio. Antonini m. de Brachio, Spina & Tibia, Antoninæ v. m. de Capite & Landolde. Apolloniæ v. m., Armeniæ v. m. Digitus pedis. Arsenii m. de Fistula tibiæ. Ascenii m. Aselli m. Os furculæ. Audacti m.

SS. Barbaræ v. m. de Spatula. Basilii m. Os tibiæ, Benigni m., Benignæ v. m., Bernardini Senensis Conf. de Habitu. Bincemæ m. de Cranio. Blandæ m., Blasii Episc. & m. Digitus major. Bonaventuræ Episc. Card. & Doct. Canna tibiæ cum aliis particulis. Boni m. Os capitis. Bonifacii Ep. & m. de Capite. Bonifacii m. de Tibia & cinere. Bonifaciæ v. m. Fistula brachii cum aliis particulis. Brigii m. ex Tibiis cruris.

SS. Ceciliæ v. m. Ceciliani m. de Tibia. Cælestini m., Cæliani m. de Mandibula & Mola. Cæliani & Soc. mm. os brachii. Cæliani m. de Tibia. Cæsarii m., Caii Papæ m., Calepodii m. de Capite. Calisti & Soc. mm. de Brachio, cum aliis particulis. Calliodori m. Costa. Candidi m., Candidæ m., Caroli Ep. Card. de Pulvere carnis, de Præcordiis, de cilicio, de Subucula, & Vestibus Sacerdotalibus. Cassii m. de Tibia. Catharinæ v. m. Celani m., & Chrisanthi m. Os capitis. Chrisanthi & Dariæ mm. Chrisogoni m. de Brachio. Christinæ v. m., Christinæ m. de Brachio. Ciriaci m., Cirici m. Os Brachii. Cirilli m. Os cruris. Cirini m., Claræ Virg. de Capillis. Claricæ m., Claudii m. Os coxendicis & cruris. Clementis m. alterius Clementis m. de Tibia. Columbæ v. m. Os cruris. Concessi m., Concordiæ m., Constantii m. Reliquiæ insignes. alterius Constantii m., Constantiæ V. & M., Cornelii Papæ m. Os calvariæ, de Spina Dorsi & furcula. Cornelii m. Fistula cum junctura brachii. Cortonii m. Os brachii. Cosmæ m. de Digitis manûs. Cosmæ & Damiani mm. de Brachio & Manu. Coyntæ m., de Tibia. Crispini m. Os brachii. Crispini & Crispiniani mm.

SS. Dariæ v. m. de Pede. Darii m., Dariculæ m., Delphini m. Dementii m., Dependentii m., Desiderii m., Dietrami m., Diedori m., Diodoræ m. crus. Dionisii Episc. & m. de Digito manûs &c. Dionisii m., Dominici m., Dominicæ v. m., Domitii m., Donati de Cranio. Dorotheæ v. m. Canna brachii.

SS. Ecumei m., Egitiosi m., Elisabeth Viduæ de Manu. Eleutherii Ep. m. de Capite. Emerentianæ v. m. Emilii m., Ennadii M. Os tibiæ. Epigmenii Presb. m. de Brachio. Epiphanii m. de Brachio. Erasmi m. de femore. Etherii m., Eugenii m. Squama Ossis tibiæ &c. Eugenii m. Os spondyle. Eugeniæ v. m., Euphemiæ v. m., Eviviani m., Eustachii m. Os Cossilis. Euxumii de cranio.

SS. Fabiani Pap. M., Fabiani m. de Mandibula. Faulini m. de Tessera pedis. Fausti m. de Capite. Faustæ m., Faustini m., Faustinæ m. de Manu. Felicis Papæ m. de Capite & femore. Felicis m., Felicis à Cantalicio Conf. Capucini de Ossibus, Habitu, & Tabula, super quam Corpus ejus à die obitûs usque ad ejus translationem requievit. Feliciani m., Felicitatis m., Felini Archiepiscopi Calarit. m. de Naribus. Festi m. de Brachio. Fidelis m. de Tibia. Floræ v. m. de Tibia. Florenttii m. de Femore & coxendice. Florentiæ m. Crus. Florii m., Fortunati m. de Spatula & Costa. Franchi m. S. P. Francisci Assisiatis de Cingulo. Francisci de Paula Conf. de Habitu. Franciscæ Romanæ de Veste. Fulgentiæ m., Furculis m. Os brachii.

SS. Gaudentiæ v. m. de Calvaria. Gelasii m. os tibiæ. Georgii m. de Capite. Gerardi m. de Brachio. Germani Ep. & m., Germani m. de femore. Gilæ m., Giurti m., Gordiani m., Gorgonii m. de Brachio. Gregorii m. de Manu.

SS. Herculani m. de Pede. Hieronymi Eccl. Doct., Hieronymi m. de Mandibula & Spondylibus. Hilarii Episc. Arelaten., Hilarii m. Caput, Mola, de Brachio, duæ Costæ, Os furculæ, de Scuto cordis, Os Xion, de Tessera pedis &c. Hirarii m. Digitus Index, & medius pedis. Hisitosii m. de Brachio. Honorati m. Honorii m. de femore. Humiliæ, Hyacinthi m., Hyppoliti m. de Digitis pedum.

SS. Januarii m. de Brachio. Ignatii m. Calarit., Innocentii Papæ m. de Capite. Innocentii m., Innocentium Infantum mm. Costa, & plures aliæ particulæ. Joannis m. de Manu. Joannæ m. de Costis &c. Joannis Capistrani Conf. de Habitu. Joris m. de Manu. Jovini m., Irenæi m., Isidori m. Os cosciæ. Julii Papæ m. de Brachio. Julii Senatoris m. Corpus. Juliæ v. m., Juliani m. variæ partes corporis. Julianæ v. m. os epomidis. Justi m., Justini m. de Manu & Tibia brachii. Justinæ v. m. de Manu. Junctæ m., Juvenalis m. de Manu & Brachio.

SS. Laurentii m. de Digitis manuum &c. Leonis m. de Digitis manuum. Leontii m., Liberæ v. m., Li-

bera.

... m. de Osse Xion . Probi m. Os femoris . Processi & Martiniani mm. de Manu . Proculi m. de Brachio . Proti m., Pulcheriæ m.

SS. Quadragesimi m , Quietæ v. m. , Quirini m.

SS. Realis m., Restituti m., Restitutæ m. , Retii , & Potiani mm. de Capite . Rochi m., Romani m. de Manu . Romanæ v. m. , Rosaliæ v. Panormitanæ Digitus cum parte costæ &c. . Rosulæ v. m. de Manu , Ruffini m., Rustici m., Rutuli m.

SS. Sabacii m., Sacelli m. Digitus manûs . Salustii m., Saturnini m. de Digito pedis &c. . Saturnini Sacerd. & m., Scholasticæ v., Sebastiani m. de digitis, & palma Manûs. Secundi m., Secundæ & Placidæ mm. Secundini m., Sempronii m. de Tibia . Serapionis m. de Brachio . Servuli m., Severini m., Severinæ v. m. de Digito . Silviani m. Os Xion. . Silvii m. Dentes Molares cum Mandibulis & Osse Cranii . Simonis Apostoli , Simphoriani m., Simplicii m., Sinesii m. . de Spondylibus &c. . Sivi m., Siciny m. de Brachio Sixti m , Soteris m., Stephani Protom. de Manu . Stephani m. Pollex pedis , & de ulna , ac Brachio . Stephanæ m. de Cubito. Spirati m. de Tibiis . Svini m. de digitis . Susannæ v. m., Susinii de Brachio , spondylibus &c.

SS. Theclæ v. m. Os spondyle &c. Theodati m. de Manu . Theodori m. de Pedibus &c. . Theodosii m. de Manu & costulis . Theoduli m. de Frustulis tibiæ . Theophili m. mappa de spatula . Timothei m. Cruſ. , Timothei m., Thomæ m., Tranquillini m. de Manu . Trasonis m. pars ullulæ , Triphonis m., Trojani m. de manu .

SS. Valentini m. Reliq. insig. . Valeriæ m. Fistula tibiæ . Ubaldi m. de Brachio , Venantii Episc. m. de Tibia &c. Venerii Episc. & m., Mandibula , Venereæ v. m. de Cranio &c. Veruli m. Victoriæ v. m. Corpus , Victorii m. Corpus. Victoris m de Cranio & palma manûs . Victoriani m., Victorini m., Vincentii M. Cruſ. Vitalis m. Scutum pectoris integrum . Vitaliani m. Canna brachii integra . Viti m., Ulpiani m. de Tibia & Tibula. Urbani m., Ursulæ & Sociarum Os Cranii .

SS. Zachariæ Prophetæ , Zenonis m., Zenonis & Soc. mm. Mola integra . Os Spongiorum & de Costa . Zephyrini Papæ & m.

Item 46. Pontificum de Cranio, & Pede : de decem millibus & aliis mm. incognitis , diversa Sacra Ossa & particulæ. Item partes Lapidis, seu columnæ, in qua stetisse Angelum B.V. Mariæ Mysterium Incarnationis annunciantem dicunt . de Petra Deserti , ubi S. Joannes Baptista oravit : de Lapide Domûs S. Elisabeth , in qua fuit visitata à B.V Maria . de Petra , ubi Petrus flevit amarè . de Petra Domûs S. Mariæ Magdalenæ . de Lapide Campi Sancti . de Lapide Sepulchri S. Catharinæ v. m. . de Lapide , ubi se junxerunt Moyses & Elias . de Lapide Loci , in quo fuit lapidatus S. Stephanus &c.

Conservantur & varia Ostensoria , in quibus aliæ S. Reliquiæ continentur , & quidem .

In Sacristia .

Ostensorium , in quo habentur particulæ de Velo B.V. Mariæ , & de Pallio S. Josephi Sponsi &c.
Ostensorium , in quo cernuntur particulæ de Habitu , & Baculo S.P. Francisci .
Ostensorium cum Præcordiis S. Felicis à Cantalicio Cap.
Ostensorium cum Reliquiis S. M. Magdalenæ Pœnitentis .
Aliud , quod Reliquias SS. Fidelis à Sigmaringa Protom., Capucini, Antonii Patavini, Josephi à Leonissa Conf Capuc. B. Seraphini à Monte Granario Capuc., S. Rosaliæ V. Panormitanæ & S. Gertrudis Abatissæ continet .

In Ecclesia .

Ostensorium , in quo particula S. Crucis asservatur cum duobus Ostensoriolis à latere , in quibus sunt Reliquiæ SS. Sabbatini & Xisti mm.
Item alia duo Ostensoriola cum Reliquiis SS. Teodotenæ , & Ursi mm.

In

In mox dictæ Marianæ Capellæ Altari collocata videtur antiqua ejusdem Beatæ Virginis Mariæ Statua ex Septempalmari marmore affabrè confecta : ſtante diu dubio conſilio , ubi reponi deberet, mutâ Stellarum Linguâ , ac prophetici oris ſermone præeuntibus, ad noſtram Panormi Eccleſiamfuit delata, eidemque à quibuſdam Civitatis Proceribus die vigeſimo octavo Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi trigeſimi primi irrevocabiliter donata . Hanc ſicut continua gratiarum diſpenſatio in Libro , qui in fronte typi *Simulachrum Portentorum* dicitur, deſcripta, & in appenſa anathematum copia expreſſa exornat, ita turmatim accurrentis ſupplicisque populi devotio eam reddit eminus cominuſque celebrem . Fuit (præter Altare Privilegiatum, de quo infra) & noviſſimè decorata Indulto, quod ſequitur :

Panormitana .

Ad inſtantiam P. Provincialis Ordinis Capucinorum Provinciæ Panormitanæ Sacrorum Rituum Congregatio benignè indulſit , ut in Altari B. V. Mariæ exiſtente in Eccleſia Conventûs PP. Capucinorum Civitatis Panormi ſingulis ſabbathis etiam à feſto duplici impeditis , exceptis tamen illis primæ & ſecundæ claſſis , & Sabbatho Sancto , Miſſa ſolemnis tantùm , dummodo Miſſa Conventualis non omittatur , celebrari poſſit & valeat hac die 4. Septemb. 1745.

C. Card. de Marinis Præfectus .

Ædificia Domûs & Infirmariæ antiquæ in loco Thermarum Himerantium , ſeu *Termini* vendi , & æs exin redactum ad opus novæ fabricæ applicari Syndico indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam .

EXpoſitum Nobis nuper fuit pro parte Dilecti Filii Syndici Domûs Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Oppidi Civitatis etiam nuncupati, Termini, Panormitanæ ſeu alterius Diœceſis , quod ipſe Infirmariæ ac Domûs veteris eorumdem Fratrum ædificia vendere , pretioque exinde proveniente ad opus fabricæ novæ Domûs pro ipſis Fratribus in eodem Oppido conſtruendæ uti poſſe plurimùm deſiderat . Quare Nobis humiliter ſupplicari fecit , ut opportunam ſibi deſuper licentiam concedere de benignitate Apoſtolica dignaremur .

Nos igitur Syndicum prædictum ſpecialibus &c. cenſentes , hujuſmodi ſupplicationibus inclinati , eidem Syndico, quod ædificia prædicta quibuſvis perſonis meliorem conditionem offerentibus vendere & alienare , illorumque emptoribus poſſeſsionem tradere & conſignare , nec non pretio exinde proveniente ad opus fabricæ novæ Domûs prædictæ uti liberè & licitè valeat , apoſtolica auctoritate tenore præſentium licentiam concedimus & impertimur . Non obſtantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis , aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis , necnon Domûs & Ordinis prædictorum , etiam juramento &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus , cæteriſque contrariis quibuſcumque . Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Julii MDCXXXIII. Pontificatus Noſtri anno Decimo .

M. A. Maraldus .

Ex Archivo Secret. Brev. Apoſtolicorum reg. menſ. & anni præd. fol. 29.

Ex

Nos igitur dictum Ministrum Provincialem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati eidem Provinciali Domum Regularem prædictam, ejusque Ecclesiam, factâ earum per Ordinarium loci servatis aliàs servandis prophanatione, demoliri curandi; Syndico verò dictæ Domûs situm, domos & Ecclesiam hujusmodi quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus vendendi, & alienandi, nec non pretio inde proveniente, ac cæmentis Domûs & Ecclesiæ hujusmodi ad opus fabricæ novæ Domûs & Ecclesiæ hujusmodi utendi licentiam, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus & impertimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domûs & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Februarii MDCXXXIV. Pontificatus nostri Anno undecimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 20.

dicti Syndici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Syndico, quod ædificia prædicta quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus vendere & alienare, illorumque emptoribus possessionem tradere & consignare, necnon pretio exinde proveniente ad opus fabricæ novæ Domûs præfatæ, uti liberè, & licitè valeret, Apostolica Auctoritate licentiam concessimus, & impartiti sumus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, pleniùs continetur.

Cum autem, sicut dilectus Filius Vicarius Provincialis eorumdem Fratrum Provinciæ Panormitanæ Nobis nuper exponi fecit, in præfatis nostris litteris nulla facta fuerit mentio de Ecclesia veteri dictæ Domûs Regularis, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, atque, ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Vicarium Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Syndico dictæ Domûs Regularis, quod ipse prædictam Ecclesiam veterem demoliri facere, illiusque cœmentis, & materialibus ad opus fabricæ novæ Domûs præfatæ, uti liberè & licitè possit & valeat, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus, necnon Domûs, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

beneficium novæ fabricæ impendi, Episcopo loci committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episc. Cephaluden. seu dilecto Filio ejus in spiritualibus Vicario Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, seu Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut dilecti Filii Minister Provincialis Provinciæ Panormitanæ, ac Syndici fabricæ novæ Domûs Regularis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Terræ Polizzi Cephaluden. Diœces. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Domum Regularem antiquam eorumdem Fratrum dictæ Terræ vendi posse, aliásque sibi, ut infra, providere summopere desiderent. Nos eosdem Exponentes specialibus &c. volen. Ecclesiam, monumentis tamen & ossibus mortuorum unà cum superficie Terræ alibi collocatis, erectaque inibi Cruce, auctoritate prædicta prophanes, & ad prophanos, non tamen sordidos usus reducas, & præterea eidem Syndico cæmenta Ecclesiæ sic profanandæ, seu illorum pretium ad novam Ecclesiam pro illius usibus transferendi, seu in ejus beneficium convertendi licentiam pariter dicta auctoritate concedas. Non obstantibus, quatenùs opus sit, fel. rec. Pauli PP. II. Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Ordinis etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Maii MDCXXXIX. Pontificatus nostri Anno decimosexto.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apost. Regesto mens. & anni prædict. fol. 30.

N O T A.

IN Ecclesia hujus novæ Domûs ad valvas Ecclesiæ &c. affixa quoque videtur copia Brevis Apostolici sub Dat. 21. Martii 1639. in forma communi, incipiente *Conservationi &c.* videnda suprà fol. 149. expediti & registrati in Archivo Secretariæ Brevium Apostolicorum in Regesto mensis & anni prædictorum, qua vetatur extractio SS. Reliquiarum, quæ sunt:

Particula de Ligno Sanctissimæ Crucis. Reliquiæ SS. Bartholomæi Apostoli, Basilii Magni, Catharinæ Virg. m., Diomedis m., Jacobi Min. Apostoli, Joannis Chrisostomi Ecclesiæ Doctoris, Mariæ Magdalenæ Pænitentis, Porphirii m., Romani m. Stephani Protomart., Ursulæ Virg. m., & Reliquiæ 40. Martyrum.

Quæ-

necessitates convertatur, oporteat; idcirco dicti Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna in præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eosdem Exponentes à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Dilecto Filio Syndico dicti Conventûs prædicta terræ petia vendendi, illorumque pretium in alias ejusdem Conventûs necessitates erogandi licentiam Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus & impartimur. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis & Conventûs hujusmodi, etiam &c. consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Junii MDCXLI. Pontificatus Nostri Anno decimo octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni prædict. fol. 5., de quo Breve formatum in Archivo Conventûs.

Fratribus, ut non obstante prohibitione per Nos omnibus & quibuscumque Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus Regni Siciliæ ultra Pharum sub certis modo & forma, ac pœnis aliàs tunc expressis desuper factâ in quibuscumque locis dictæ Provinciæ Vitulos, quos ipsis, & pro tempore existentibus Guardianis, & aliis dictæ Provinciæ Superioribus, quandocunque pro eleemosyna dari contigerit, pro eorum usu dumtaxat mactari facere liberè & licitè possint, Apostolica authoritate tenore præsentium concedimus & impartimur. Non obstantibus præmissis, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Junii MDCXLI. Pontificatus Nostri Anno decimo octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. fol. 9., de quo Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Ecclesiam pro celebrando in ea Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac habitationem Fratribus fabricæ dicti novi Conventûs vacaturis suffi. cientem habent, convertendi licentiâ providere, ac aliàs, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Dilecto Filio ipsorum Exponentium tudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XIII. Junii MDCXLI. Pontificatus Nostri Anno Decimo Octavo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 15.

N O T A.

GRatâ memoriâ hic laudare me oportet donum, quo Monasterium Monialium S. Mariæ Magdalenæ commodum fabricæ novæ adjuvit, petitâ & concessâ licentiâ, quæ sequitur:

Supplicantibus Capucinis Loci Corleonis Diœcesis Montis Regalis, ut Monialibus Sanctæ Mariæ Magdalenæ ibidem licentia concedatur, donandi dictis Patribus petium terræ valoris 120. scutorum, vicinum situi, in quo Conventum construere intendunt.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regular. præposita attenta relatione & consensu Emi D. Archiepiscopi, benignè annuit, ut petitur, Constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscunque, dummodo Moniales ipsæ capitulariter, secretisque suffragiis consentiant die 14. Junii 1641.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

Translationi econtra dictæ Domûs fortiùs sese RR. PP. Reformati opposuère, quorum molimina diremit Decretum sequens:

In causa vertente inter Fratres Ordinis Capucinorum & Fratres Minores de Observantia Reformatos S. Francisci Civitatis Corleonis, Diœcesis Montis Regalis super translatione Conventûs, quam præfati Patres Capucini facere intendunt extra Civitatem ad evitanda incommoda, quæ patiuntur extra illam, & ruinam, quam minatur eorum Conventus, rebusque aliis &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, auditis partibus, & negotio ad relationem Emi Prisebii maturè discusso censuit Constitutiones Apostolicas super novorum Conventuum erectione editas non habere locum, quando mutatur situs Conventûs, ac proinde Fratres Capucinos præfatos non posse impediri à Fratribus de Observantia Reformatis, quin possint novum Conventum erigere extra Civitatem recedendo totaliter à Conventu extra illam erecto, præmissis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 13. Sept. 1641.

Ex eo, quod Decretum de conditione distantiæ aliàs præscripta non loquatur, nec desuper expressè dispenset, PP. Reformati suâ causa necdum sese cecidisse rati, executionem Decreti impedire pergebant, usque dum finem posuit aliud & sequens Decretum:

Patribus Observantibus Reformatis Corleonis executioni Decreti, quo Sacra Congregatio FF. Capucinis translationem Conventûs, ruinam minitantis indulsit, sese adhuc opponentibus, sub prætextu, quod in dicto Decreto non exprimatur, quod, etiamsi distantia 300. cannarum non adsit, hoc tamen non obstet.

Sacra Congregatio &c. negotio ad relationem Emi Cæsarini utrâque parte informante iterum maturè discusso censuit Constitutiones & Decreta Apostolica super novorum Conventuum erectione edita, etiam in qua parte disponunt de distantia servanda inter Conventus jam erectos & erigendos, non habere locum cum mutatione situs Conventuum jam erectorum in eodem loco, ac proinde standum esse in decisis, præmissis cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Die 9. Maii 1642.

Utriusque hujus Decreti Autogr. in Secret. Congreg. mensium & annorum prædictorum, & quidem ultimi fol. 143.

Ex

...., quamvis & dignitatis, etiam Ecclesiasticæ, & quacunque auctoritate, Superioritate & officio fungens, etiam individuâ mentione digna, Reliquias prædictas, seu illarum aliquam partem, etiam minimam aliis Ecclesiis, seu locis piis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione aut occasione è dicta Ecclesia, seu illius Sacristia extrahere, & asportare, seu, ut commodentur, & asportentur, permitte-

annexa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCL. Pontificatus nostri anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Ex autog. Arch. Secret. Brev. Apost. fol. 355. de quo Breve formam in Archivo Conventûs.

N O T A.

Reliquias, quas Ecclesia prælibati Conventûs cultui exponit, lege sequentes:

De Pannis, quibus Christus Dominus fuit involutus, de Veste Christi, integra Spina de ejusdem corona, duæ particulæ de Ligno Sanctissimæ Crucis, de Spongia, & Lapide Sanguine Christi tincto.

Reliquiæ de Veste, Velo, & Capillis B. V. Mariæ.

SS. Abdonis m., Acalii m., Acumei m. reliquia insignis. Adaucti m. reliquia insignis. Ægidii m. Æmilii m., Æmiliani m., Agapiti m. reliq. insig. Agathæ v. m., Agnetis v. m., Alexii m., Alexii Conf. Almachii m. reliq. insign. Anastasiæ v. m., Andreæ Apostoli. Andreæ m., Antonini m., Apollonii m., Apolloniæ v. m. reliq. insign. Apolloniæ m., Artemii m., Asillæ m., Augusti m.

SS. Barbaræ v. m., Bartholomæi Apost., Bartholomæi m. reliq. insig. Basilii m. reliq. insig. Blandæ m., Bonaventuræ m., Boni m., Bonifacii m.

SS. Cæciliæ v. m. reliq. insig. Cælestini m., Cæsarii m., Candidi m., Candidæ m. reliq. insig. Caroli Borromæi Episc. & Cardinal. Castillanæ m., Catharinæ v. m. Celiani m., Christinæ v. m., Cirini m., Clori m., Claræ virg., Concordii m., Constantii m., Constantiæ m. reliq. insig. Coronæ v. m., Cosmæ & Damiani mm. reliq. insig.

Sanctæ Deicolæ m., SS. Delpini m., Deodori m., Dependentii m., Desiderii Episc. & m. reliq. insig. Desiderii m. Corpus integrum. Devorini Episc. & m. reliq. insign. Dindami m., Domnini m. reliq. insig. Dominici Conf., Dionysii m.

SS. Ecumesi m., Elisabeth, Elisæi m., Emerentianæ v. m. reliq. insig. Eugenii m. Euphemiæ v. m. reliq. insig. Euphromitæ m., Eusebii m. reliq. insig. Eutichii m.

SS. Fabiani m., Faustinæ m., Felicis à Cantalicio Capuc. Conf., Feliciani m., Felicissimi m. reliq. insign. Felicitatis m. Corpus integrum. Fidelis à Sigmaringa Capuc. Protom. Florentiæ v. reliq. insign. Fortuni m., Fortunati m., Franchi m., S. P. Francisci, Fructuosi m.

SS. Gaudiosæ v. m., Germani m., Georgii m. reliq. insig. Gordiani m., Gratiani m., Guilelmi m. reliquia insignis.

SS. Hilarionis Abb., Hyacinthi m., Hyacinthi Conf., Hyppoliti m. reliq. insig.

SS. Jacobi min. Apostoli. Innocentii m., Joannis Baptistæ de cilicio. Joannis m., Joannæ Urbanæ m., Josephi à Leonissa Capuc. m., Jovini m., Irenæi m., Julii m. Corpus. Justi m. reliq. insign. & aliæ. Justini m.

SS. Laurentii m., Leontii m., Liberati m. reliq. insig. & aliæ. Luciferæ m., Lucii m. reliq. insig. Lucillæ m. reliq. insig. & aliæ.

SS. Mansueti m., Marci Evangel., Mariæ Magdalenæ Pænit., Marini m., Marthæ, Matthæi Apost., Mauri reliq. insig. Maximi m. Monani m.

SS. Ne-

Præcavet idem circa Reliquias Ecclesiæ Domûs Oppidi Castriveterani.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii Guardianus & Fratres Conventûs Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Oppidi Castriveterani Mazariensis Diœcesis, quod in Ecclesia dicti Conventûs multæ Sanctorum Reliquiæ collocari debeant, propterea illarum conservationi & manutentioni à Nobis provideri summopere desiderant. Nos igitur specialem dictis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis &c. censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam [illegible], vel officio fungens, Reliquias præfatas, seu illarum aliquas è dicta Ecclesia, postquam in illa collocatæ fuerint, seu illius Sacristia extrahere, commodare, seu asportare, vel, ut commodentur, aut extrahantur, seu asportentur, permittere, aut consentire sub quovis prætextu, quæsito colore, causa, vel ingenio audeat quovis modo, vel præsumat, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ eòipso absque alia declaratione incurrenda, auctoritate Apostolica, tenore præsentium prohibemus & interdicimus. Non obstantibus &c. *Residuum uti supra*.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Septemb. MDCLXIX. Pontificatus nostri Anno tertio.

Breve formatum in Archivo Conventûs.

N O T A.

SAcræ Reliquiæ, quarum extractio hic inhibetur, sunt sequentes;

De Ligno S Crucis D. N. J. Christi Reliq. SS. Andreæ Apost. Annæ Matris B. V. Mariæ. Antonini m. Brachium. Aquilæ m. Brachium. Aurelii m. Crus., Aureliæ m. Reliq. insign. Auriajuniæ m. Brachium. Benigni m. Crus. Calogeri m. Crus. Clementis m. Crus. Faustini m. Brachium. Fidelis à Sigmaringa Protom. Capuc. Fortunati m. Reliq. insig. S. P. Francisci. Honesti m. Brachium. Januarii Episc. & m. Crus. Joannis Baptistæ Præcursoris. Josephi à Leonissa Capuc. Conf. Juliani m. Crus. Alterius Juliani m. Reliq. insig. Justi m. Brachium. Laureati m. Brachium. Longini m. Reliq. insign. Lucii m. Corpus. Alterius Lucii m. Reliq. insig. Magni m. Crus. Mariæ Magdalenæ Pœnit. Marini m. Crus. Maximi m. Brachium. Alterius Maximi m. Os integrum, in quo passus est. Pacifici m. Brachium. Restitutæ m. Corpus. Rosaliæ V. Seraphini à Monte Granario Capuc. Conf. Servii m. Brachium. Severi m. Crus. Suiri m. Cineres & Ossa. Tertulliani m. Crus. Victoriæ m. Brachium. & Vincentii m. Brachium &c.

Ele-

tector tam suo quàm dilecti Filii Ministri Generalis dicti Ordinis nomine, quod, cum in proximo preterito Capitulo Provinciali Provinciç Panormitanæ ejusdem Ordinis notificatum fuisset Mandatum ipsorum Federici Cardinalis & Protectoris, ac Ministri Generalis, ut ex quatuordecim Fratribus in eodem mandato præscriptis, seu nominatis Minister Provincialis dictæ Provinciæ eligeretur, aliqui Vocalium cum audivissent ejusmodi mandatum de consensu Nostro emanâsse, illi morem gerere voluerunt, alii verò, quia de voluntate nostra non constabat, prout ad effectum derogandi Constitutionibus Ordinis prædicti necessarium erat, ad electionem extra numerum quatuordecim Fratrum sic nominatorum processerunt, & dilectum etiam Filium Josephum ab Ica Fratrem expresè professum dicti Ordinis in Ministrum Provincialem Provinciæ prædictæ Panormitanæ, concurrente ad id majori votorum sive suffragiorum numero, cæteroquin canonicè elegerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicta Provincia propter præmissa aliquantum turbata reperiatur: ut verò ipsius Provinciæ tranquillitati consulatur, & prædictus Josephus mandato supradicto non obstante, quod Vocalibus dicti Capituli Provincialis legitimè & tempestivè notificatum non fuit, Provincialatus Officium, semota omni ambiguitate, ad Dei gloriam, & Religionis utilitatem valeat exercere, Federicus Cardinalis & Protector, ac Minister Generalis prædicti opportunè in præmissis à Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimùm desiderent.

Nos eorumdem Federici Cardinalis & Protectoris, ac Ministri Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, dictorumque Minidici, censeri, vel prætendi possent, supplemus, & sanamus. Præterea eundem Josephum in Ministrum Provincialem Provinciæ hujusmodi ad tempus, ad quod in dicto Capitulo Provinciali electus fuit, cum omnibus & singulis præeminentis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus & oneribus solitis & consuetis de novo itidem, quatenus opus sit, auctoritate & tenore prædictis constituimus, & deputamus. Decernentes easdem præsentes litteras, firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac dicto Josepho in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apstolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alià firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliter in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Majorem Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Septembris

ditur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

DEvotio, quâ Religionem Capucinorum semper prosequebar, ad Monasterium in mea Terra Aragoniæ propriis meis expensis erigendum me induxit; cumque à P. Generali consensum desuper requisivissem, instantiis meis præsuppositâ EE. VV. facultate benignè accessit. Cumque opus tam Sanctum citiori executioni mandari desiderem, reverenter pro dicta facultate supplico plurimùm stimulatus à fervido desiderio meorum Subditorum, quorum 5. millia numerantur, & quorum potior pars in dandis elemosynis liberalis existit. Ex quo ad minus 12. Fratres ibi commodè morari posse attestor, ultra quod & ego ipse necessitatibus illorum sine paupertatis præjudicio providere paratus extem.

Quam Deus &c.

Princeps Aragoniæ.

S. Congregatio Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episcop. & Regul. præposita, attenta relatione Episcopi Agrigentini, eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu illorum, quorum interest, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti Conventûs, cum Ecclesia, campanili, choro, Sacristia, Refectorio, hortis & spatiis omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam; necnon ex elemosynis piorum Benefactorum duodecim hujusmodi Religiosos commodè sustentari posse, ad petitam erectionem, & Religiosorum introductionem, pro suo arbitrio, & conscientia procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per sacros Canones, S. Concilium Trident. Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti, circa hujusmodi novorum Conventuum Religio-

tinentem Fratribus concedendi, ac- que cum S. Imagine Bonamoren. ad novum Conventum, Cruce in loco Ecclesiæ prioris profanatæ erectâ, & conventione quoad aquam à Comite de Comiso concessam servatâ transferendi, Episcopo Agrigentino facultas datur.

Agrigentin. Translationis Conventûs Capucinorum.

SAcra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attenta relatione Episcopi Agrigentini, referente Eminentissimo Denhoff., censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè commisit eidem Episcopo, ut, veris existentibus narratis, petitam facultatem tam concedendi situm Capituli, ejusque sacræ distributionis, quàm transferendi Religiosos Capucinos ad novum Conventum cum pactis, & conditionibus conventis pro suo arbitrio & conscientia respectivè impertiatur: Ita tamen, ut translatio Sacræ Imaginis de Bonamoren. fieri nequeat, nisi & postquam Capucini ab antiquo ad novum Conventum verè & realiter, ac omnimodè translati fuerint, & Ecclesia antiqui Conventûs, quatenus prophanari contingat, nunquam possit ad usus sordidos converti, & in loco ejusdem Crux erigi debeat. Et quoad aquam olim concessam à Comite Comiso sine aliquo præjudicio Pactorum contentorum in Instrumento dictæ concessionis, & uniuscujusque desuper interesse habentis.

Romæ 15. Aprilis 1695.

G. Card. Carpineus.

A. Altovitus Secret.

DE-

fua consolatione desiderent, ut Hospitium prædictum ad Conventum formalem cum publico Divini cultûs exercitio in Ecclesia & choro, qui pro votorum suorum complemento unicè deficit, reducatur, Oratores, quantùm ad eos spectat, ad consensum sunt propensi, dummodo & EE. VV. facultas eidem accedat. Quem in finem EE.VV. supplicant, quatenus ad majus divini servitii decus concurrere dignentur, sperantque gratiam eò magis, quod PP. Augustiniani Discalceati ad hoc suum & hic injunctum assensum præbuerint.

Quod Deus &c.

Sacra Congregatio Emin., ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, referente Eminentissimo Gualterio, censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore benignè committit Ordinario Montis Regalis, ut veris existentibus narratis, &, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti Hospitii in Conventum formalem erigendi cum Ecclesia, campanili, choro, Sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, officinis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, ac ex eleemosynis piorum Benefactorum inibi duodecim hujusmodi Religiosos commodè sustentari posse, ad petitam erectionem & Religiosorum introductionem pro suo arbitrio & conscientia procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per SS. Canones, S. Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum erectiones præscripta sunt, Religiosè serventur die 8. Feb. 1715.

F. Card. de Abdua.

F. Archiep. Nicenus Secret.

Ex Reg. Secret. Congreg. mens. & anni præd. Tom. III.

riam, Xenodochio magno ejusdem Civitatis unitam pro usu & commodo Infirmorum tam actualium, quàm habitualium sui Ordinis, & pro calamitatibus Ecclesiæ in dicto Regno elapsis. Cumque multæ Mulieres nobiles cum pedissequis puellis præfatam Infirmariam & ægrotantium Religiosorum Cellas ingredi tentaverint, sub prætextu, quod clausura ibi non esset, licèt Superiores antea talem ingressum nunquam admiserint, Orator ad impediendum deinceps hujusmodi incommodum, quod alii cum tempore causare possent, EE.VV. humillimè supplicat, quatenus memoratum Infirmariæ locum clausuram declarare dignentur.

Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali Ordinis, ac attentis narratis præfatam Infirmariam intra clausuram comprehendi declaravit. Romæ 19. Aprilis 1720.

I. Card. Parracianus Præf.

Vincentius Petra Secret.

Autographum in Archivo Provinciæ.

ces pro facultate in dicta eorum Terra Conventum Capucinorum erigendi replicant; cumque tunc sub 23. Augusti dicti anni D. Ordinario pro informatione & voto scriptum fuerit, & jam advenerit favorabile responsum, Oratores pro gratia iteratò instant &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, visâ relatione Vicarii Capitularis Agrigentini, referente Eminentissimo Tanario, eidem Vicario benignè commisit, ut veris existentibus narratis, ac auditis interesse habentibus, postquam sibi constiteris, ex eleemosynis piorum Benefactorum duodecim hujusmodi Religiosos in dicto novo Conventu commodè ali posse, ac itidem securitatem habuerit, fabricam ipsius Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, hortis & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectile tam sacrâ, quàm prophana sufficienter instructam, ad petitam erectionem, & Religiosorum introductionem pro suo arbitrio & conscientia, servatis servandis, procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per sacros Canones, S. Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum Religiosorum erectiones præscripta sunt, religiosè serventur &c.

Romæ 26. Martii 1722.

F. Card. Paulutius Præf.

Ex Regest. Secret. Congreg. mens. & anni præd.

struere intendat, quatenus pietas erga gloriosum S. Franciscum, cultus Divinus, salusque animarum magis augeantur. Quapropter EE. VV. pro concessione opportunæ licentiæ supplicat &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, visis relationibus P. Procuratoris Generalis, & Vicarii Capitularis Agrigentini, referente Emin. Paulutio Præfecto, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore committit eidem Vicario, ut veris existentibus narratis, & quatenus sibi constiterit Fabricam dicti novi Conventûs cum Ecclesia. Residuum uti in Decreto antec. *Romæ die* 11. *Decemb.* 1722.

F. Card. Paulutius.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædictorum.

DECRETO

S. Congreg. Episc. & Regul.

Ad instantias Principis Francisci Morso &c. novam Domum in ejus Feudo & loco Podii Realis construi, à Fratribus Confessiones ibi excipi, & Principissæ &c. ingressum Conventûs concedi statuitur.

Emi ac Rmi Domini.

FRanciscus Morso Princeps Podii Realis, & Theresia Morso & Bonanni Uxor, Civitatis Panormitanæ, devotione & fructu spirituali moti, in uno suorum Feudorum, *Poggio Reale*, nuncupato Diœc. Mazariensis, in quo nulla Regularium Domus reperitur, Conventum

tis & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, ad petitam erectionem, & Religiosorum introductionem, pro suo arbitrio & conscientia, servatis servandis, procedat. Ita tamen, ut in reliquis omnia per sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum Religiosorum erectiones præscripta, religiosè serventur. Quò verò ad facultatem dictis Religiosis excipiendi sæcularium Confessiones, & uxori Oratoris, ac aliis mulieribus ab eisdem descendentibus ingrediendi Conventum concedendam, eadem Sacra Congregatio censuit supplicandum Sanctissimo. Romæ 12. Aprilis 1722.

Quare factâ per me infrascriptum Secretarium de his relatione Sanctitati Suæ, Sanctissimus annuit, ut duo tantùm Sacerdotes ipsius Ordinis deputandi arbitrio Patris Provincialis pro tempore & ab Ordinario pro tempore approbandi præfatas Confessiones audire possint istius arbitrio = Et Uxor, & Filiæ tam enunciati Principis Fundatoris, quàm Primogenitorum dumtaxat suæ Familiæ, à gravibus viris, gravibusque pariter mulieribus associatæ intra septa prænarrati Conventûs per duas vices quolibet anno à Superiore Locali, ac tribus, vel duobus saltem Fratribus senioribus, cæteris in Choro, vel propriis cellis clausis existentibus recipi valeant; modò tamen ingressus extra tempus Divinorum Officiorum fiat: in Conventu nullam sumant refectionem, & exinde ante Solis occasum recedant. Romæ &c.

F. Card. Paulutius Præf.

Ex regesto Secret. Cong. mens. & anni præd.

Significârunt Nobis dilecti Filii Guardiani & Fratres Conventuum Capucinorum nuncupatorum S. Françisci Civitatis, & Diœcesis Agrigentinen., quod nonnulli iniquitatis filii, quos prorsus ignorant, bona mobilia, scripturas, libros, Cruces, Calices, Patenas, Candelabra, Ornamenta & paramenta Ecclesiastica, Pannos laneos, & lineos magni momenti ad Conventus, & Fratres prædictos legitimè spectantia subtraxerunt, ac temerè occupârunt, eaque malitiosè occultare, ac occultè & indebitè detinere præsumpserunt, & præsumunt, ex quo dictis Conventibus gravia damna valorem quinquaginta ducatorum excedentia nequiter intulerunt in animarum suarum periculum, dictorumque Conventuum non modicum detrimentum, super quo ipsi significantes Apostolicæ Sedis remedium implorârunt. Quocirca Fraternitati Vestræ, Fratres Archiepiscope & Episcope, sive Discretioni Vestræ, Filii Vicarii, per Apostolica scripta mandamus, quatenus Vos videlicet in vestris, &, cum Sedes Episcopalis Agrigentin. ad præsens vacet, etiam in Agrigentina Civitate & Diœcesi, si causâ diligenter & magna maturitate per Vos examinatâ pro rei, loci, temporis, & personarum qualitatibus, Vobis pro vestra conscientia videbitur expedire, omnes hujusmodi bonorum detentores, & illorum celatores, aut aliàs scientiam habentes, ac damnorum illatores occultos ex parte Nostra publicè in Ecclesiis coram Populo per Vos, vel alium, seu alios moneatis, ut infra competentem terminum, quem eis præfixeritis, dictis Conventibus à se debita, detentores quidem & occupatores restituant; occultatores verò, & illa scientes revelent, & si id non adimpleverint, infra alium competentem terminum, quem eis ad hoc duxe-

DECRETO.

S. Congreg. Episc. & Regul.

Monialibus S. Claræ Panormi facultas in earum Capella Domestica celebrandi Missam conceditur.

Emin. ac Rev. Domini.

Virgines reclusæ Civitatis Panormitanæ, ob Habitum S. Francisci, quem juxta

pro suo arbitrio & conscientia, præcedat ipsius approbatione impertiatur. Romæ 1. Martii 1725.

F. Cardinalis Paulutius.

Ex Reg. Secret. Congr. mensis & anni præd.

NOTA.

De Venerabili hoc Reclusorio pauca adhuc scire & referre licet, cum in suo adhuc jaceat partu; plura tamen de illius flore fama sparget, si opus Dei, & Charitatis fuerit absolutum. Interim Fr. Angelicum ab Uryco, seu à Monte, Vicarium Provincialem, primævum illius Auctorem esse ex actorum in Curia Archipiscopali asservatorum extractu sequente collige.

Capucinæ Religionis Decus A. R. P. Angelicus ab Vryco Vicarius Provincialis Provinciæ Panormitanæ in suarum Missionum cursu Evangelii veritatem edocens, nonnullas Personas & honestas Virgines Panormitanas Divino Spiritu ductas, mundi illecebras respuere, earumque virginitatem Deo sacrare volentes firmavit, ac eodem Spiritu impulsus Monasterium Virginum Capucinarum sub prima ac rigidissima Regula S. Claræ, eidem à Seraphico Patre D. Francisco datâ, ac per Papam Innocentium IV. confirmata, Deo annuente erigere decrevit. Quapropter recursum habuit cum ejus Memoriali ad Illustrissimum & Reverendissimum D. Philippum Sidoti Vicarium Generalem M. C. Archiepiscopalis hujus Urbis, & ab eo ad majorem Dei gloriam provisionem obtinuit, per quam fuit dictum sub die 11. Martii 1717.

Possit juxta Apostolicas Constitutiones & Decreta S. Congregationis.

Et facto similiter recursu pro P. Leone de Sotera Provinciale Provinciæ Panormitanæ cum ejus memoriali in Capitulo Generali Ordinis celebrato Romæ sub die 10. Junii 1719. præmissa narrando, & quod nonnulli Nobiles hujus regni Siciliæ Monasterium prædictum construere volentes, illud sub directione Superiorum Ordinis prædicti Capucinorum erigi, ac dirigi desiderarent, Reverendissimi P. Generalis assensum obtinuit hujusmodi sub verbis nempe.

De consensu & voto RR. PP. Definitorum Generalium in Capitulo Generali congregatorum conceditur Servatis omnibus de jure Servandis.

Fr. Joan. Ant. à Florentia Min. Gen.

Quæ licentia fuit confirmata per Reverendissimum P. Bernardinum à S. Angelo in Vado Vicarium Generalem Ordinis prædicti Capucin. sub die 17. Aug. 1723.

Et

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Leo à Sotera Ex-Provincialis Provinciæ Panormitanæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum ipse in Loco S. Cataldi ejusdem Provinciæ unacum octo Religiosis dicti Ordinis ad effectum assistendi fundationi unius novi Conventûs reperiatur, ibique in quodam Hospitio permanentiæ commoretur, donec, & quousque fabrica ipsius Conventûs absoluta fuerit, facultatem retinendi SSmum Eucharistiæ Sacramentum in Capella ejusdem Hospitii tam pro prædictorum Religiosorum commoditate, ac spirituali consolatione, quàm pro omni necessitate, quæ intempestivè, sive noctis tempore illis contingere posset, cum extra dictum Locum existant, sibi à Nobis concedi plurimùm desideret, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsum Leonem specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum consilio, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, ut veris existentibus narratis, & dummodo prædicta Capella sit decenter ornata, facultatem juxta petita auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio & conscientia impertiaris, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus &

EPISTOLA

S. Congreg. Episc., & Regul.

Instantibus Josepho Aliata Principe Villæfrancæ, & Maria Anna Aliata Principissa ejus Conjuge in Feudali eorum Terra Salæ Parutarum novam Domum sub expressis conditionibus erigi, Episcopo Mazariensi committitur.

Reverendissime Domine uti Frater.

CIrca instantias in hac Sacra Congregatione de erectione novi Conventûs PP. Capucinorum in Terra Salæ Parutarum, Eminentissimo D. Cardinale Petra Ponente, factas, Sac. Congregatio benignè annuit & concedit Amplit. Tuæ facultatem dictum Conventum erigendi, dummodo Religiosi dicti in illum non introducantur, quin prius id ipsis ab Eminentissimis Dominis fuerit permissum. Hi enim terminatâ semel Conventûs fabricâ informari cupiunt, an ædificium habeat omnia commoda & requisita necessaria, de quibus suo tempore Amplit. Tua relationem dare debebit.

In Decreto tamen novæ erectionis non debet approbari obligatio à Principe & Principissa Villæ Francæ, illius Loci Patronis, circa successivam sustentationem Conventûs, & Religiosorum casu quo quæstuatio deficeret, facta, cum Religiosi Capucini, altissi-

mam

F. Card. Paulutius.

Ex Regesto Secret. Congreg. mensis & anni prædictorum.

DECRETO.

S. Congregationis Concilii.

Causas nullitatis Professionum ab Episcopis Provinciæ Siculæ sine Superiore Regulari recognosci inhibetur: restitutionem in integrum adversus lapsum quinquennii à Curia Romana impetrari debere sancitur: & Religiosi, quorum Professio ex asserto privilegio aut consuetudine contra formam Concilii Tridentini fuit declarata invalida, ad Habitum & claustra intra anni terminum redire, & causas suas Romæ prosequi jubentur.

Sicula Restitutionis in integrum & Nullitatis Professionum.

CUm Sacræ huic Congregationi sub annum 1736. delatum fuisset, binos in Civitate Melevitana degere Sacerdotes Joannem Bonelli, & Josephum Borgh, qui, licèt in Regulari Ordine Eremitarum Sancti Augustini jamdiu solemnem emisissent Professionem, prior nempe Panormi anno 1722. Alter verò Messanæ usque ab anno 1711. sub obtentu duplicis sententiæ illam declarantis invalidam, unius quidem à Curia Episcopali Catanensi pro Joanne, alterius autem ab Archiepiscopali Messanæ pro Josepho novissimè prolatæ, restitutione, editam, hæc Eminentissimis Patribus rescripsit. *Sciant Eminentiæ Vestræ dupliciter fuisse obicem prædictum ex lapsu quinquennii resultantem in allegata causa sublatum, ac ad partes sepositum, nimirum ob perdurantem causam metûs: videlicet supervivientiam Patris, qui metum incusserat usque ad tempus motæ litis: & demum ob crebras, assiduasque conquestiones, protestationesque super tali metu à prædicto Michaele Borgh continuò exaratas: quibus binis circumstantiis in facto præsuppositis, utpote bene in processu comprobatis, absque eo quod nil in contrarium, nec probatum, minus allegatum fuerit, constat, ac evidens est, cessare difficultatem lapsûs quinquennii, & sic necessitatem in integrum restitutionis, prout (reprobatâ opinione aliquorum exterorum, qui tales, similesque circumstantias ad faciliùs obtinendam restitutionem in integrum à S. Sede ponderant.) in hoc Siciliæ Regno, & tam in hac Curia Archiepiscopali, quàm in omnibus aliis Ecclesiasticis Curiis & Tribunalibus, ac per omnes Siculos Jurisconsultos perpetuò constantissimè practicatum, atque testatum extat, sive, quia ob perdurantem causam metûs præscriptio quinquennalis incohari legitimè nequierit, sive, quia ob subsecutas crebras conquestiones nequierit compleri.*

Hisce ab Archiepiscopo Messanensi acceptis dum expectabatur responsum Præsulis Civitatis Catanæ, supplex Sacro huic Consessui porrectus fuit libellus à Procuratoribus Generalibus quorumdam Ordinum Regularium, qui latè exponentes passim à Curia Episcopali Catanensi admitti instantias Religiosorum adversùs Professiones à se emissas reclamantium, quamvis elapso à die eorum Professionis quinquennio, imò etiam Professione in Conventibus extra Diœcesim Catanensem emissâ, eandemque Curiam sæpè sæpius juxta ipsorum Regularium vota, ne monitis quidem Superioribus Localibus, sententias ede-

tius, quò par erat, expedirem; Oportuit enim primò magnæ hujus Episcopalis Curiæ Archivium, quod à fundamentis excitare inceperam, perficere, & inde quæ ex Terræmotûs ruinis, ac incendii devastatione superfuere, in ordinem componere instrumenta: Quibus exactis, licèt magna ex parte scripturarum Codices tot inter Catanæ infortunia perierint, adeoque originale Privilegium exhiberi minimè possit, attamen multa inveniuntur instrumenta, quæ satis docent, plusquam integro abhinc sæculo Prædecessores meos de nullitate Professionis sententiam dixisse, tum infra, tum post quinquennium ab ejus emissione, iis tamen conditionibus, ut nimirum vel petentes vota in Diœcesi emiserint, vel in aliquo ejusdem Diœcesis loco ex obedientia Superiorum constituti fuerint. In cujus rei confirmationem, sicuti juridicam hic infero Archiviarii mei attestationem, ita minimè dubito, quin ea satis EE. VV. suadeat, præsertim si memoria revocent, quæ, & quanta fuerint Privilegia, quibus præ aliis hujus Regni Episcopis Summi Pontifices Præsulem Catanensem retroactis temporibus cumulaverint. Omitto hic ea, quæ afferunt doctrinaliter Bellutus in Opusc. 1. §. 2. num. 150. & 152. Grossus Controvers. 41. Ad ea verò evacuanda, quæ Generales Procuratores supradictorum Ordinum audacter enunciant, quod nimirum infra decem dierum spatium hujusmodi Causæ de nullitate absolvantur, sat erit Ministros hujus Curiæ juridicè Causæ cursum testantes in fide, quam infero, audire, & patebit sanè nonnisi juxta legum sanctiones decisum semper fuisse. Ita est actum cum Joanne Bonello Presbytero Melitensi: hic enim moram agens ex obedientia in Conventu Divi Augustini Civitatis Adernionis hujus Diœcesis, exposuit ad Professionis suæ nullitatem, & metum in ea emittenda, & morbi gallici infectionem ante Religionis ingressum: quibus ritè, ac juridicè examinatis, & probatis nunciatum novas ejusdem generis Sententias, quæ ab illius Curia frequentius fortè, quàm antea prodeunt, Sacræ Congregationi nunciare, & inde succedunt, ut plurimùm preces eorum, qui è Claustris in vim dictarum Sententiarum egressi, quique ad titulum Religiosæ Paupertatis Presbyteralem Ordinem assecuti, licentiam flagitant Missam celebrandi, quanquam sufficienti Patrimonio non reperiantur provisi.

Præterea Syracusanus quoque Episcopus consilium nuperrime petiit, qua ratione agendum sibi sit erga hujusmodi Religiosos, qui in Habitu Presbyteri secularis ad suam, ex qua originem trahunt, Diæcesim redeuntes, permissionem celebrandi ab aliis Ordinariis facilè obtentam sibi postulant prorogari, congruo licet Patrimonio destituti; Cumque inter eos nonnulli sint, quorum Professio declarata fuit invalida ab ipsa Religione, per sententiam scilicet à solo Superiore Locali absque Ordinario pronunciatam, illi quoque beneficio æquè, ac Patrimonio carentes eandem licentiam enixè ab Eminentissimis PP. deprecantur.

Quæ cum ita sint, & rei gravitas postulet, ut Eminentiæ VV. non tantùm præterita, ac præsentia spectantes, sed futura quoque prospicientes sollicitudinis suæ partes interponant, ne quidquam in eversionem Ecclesiasticæ, ac præsertim Regularis Disciplinæ contra saluberrimas Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi Sanctiones passim irrepat, sive aliquid fortè invectum magis effundatur, ac diutius perseveret, necessarium proinde visum est super hac rerum congerie sapientissimum æquè, ac prudentissimum Eminentiarum VV. judicium juxta Dubium inferius describendum exquirere.

Porro secundùm ea, quæ hactenus in facto fuerunt exposita, tria potissimum deprehenduntur in quibusdam Regni Siciliæ Diœcesibus contra Tridentini præscriptum vitiosè peragi.

..... Sacræ hujus Congregationis Resolutionibus, idcirco deliberandum erit, quid modo statuere oporteat, ne deinceps tot consultissima Decreta amplius violentur.

Et sanè, quod attinet ad necessitatem impetrandi â S. Sede restitutionem in integrum post elapsum quinquennium à die Professionis, non obstante quacunque consuetudine, quæ fortè in contrarium vigere diceretur, quod idem quinquennium ita continuò decurrat ab ipsa emissæ Professionis die, ut perperam ad impediendum illius initium, vel complementum allegetur perseveratio Causæ metûs, & impotentia reclamandi, præter ea, quæ cum aliis tradiderunt *Card. de Luca de Regular. disc.* 41. *num.* 11. *seqq.* & *Clericat. Discord. forens. de Regular. discord.* 37. *per tot*, expresse declaravit sacer iste consessus *in Mechlinien. Restitutionis in integrum*, ubi disputatis duobus hisce dubiis = I. An quinquennium, intra quod Regularis prætendens Professionem suam fuisse nullam, potest ex dispositione Sacri Concilii Tridentini audiri, & causas prætensæ nullitatis coram Ordinario & Superiore locali allegare, incipiat & continuò currat à die Professionis emissæ, vel solùm à die cessantis metûs, vel sublati impedimenti, aut impotentiæ reclamandi? = Et quatenus à die Professionis? = II. An cognitio, & concessio restitutionis in integrum adversus lapsum quinquennii competat Ordinario loci, & superiori locali, vel potius sit reservata Sedi Apostolicæ? = Sub diem 22. Martii 1687. respondit = Ad I. incipere à die Professionis. Ad II. non posse concedi, nec cognosci restitutionem in integrum, nisi per Sedem Apostolicam, non obstante quacunque consuetudine contraria = *ut ex lib.* 37. *Decret. pag.* 165.

Quo verò ad judicium super nullitate Professionis omnino faciendum ab Ordinario loci conjunctim cum Superiori locali, res est ab hoc sacro Senatu quotidianis imperata Rescripvata forma Decreti Sacri Concilii in *cap.* 19. *Sess.* 25. de Regular., ut *ex lib. Decret.* 25. *fol.* 18. & prius nempe sub annum 1653. die 15. Novembris formiter, ac latè assumptâ hujus Articuli disputatione in quadam Neapolitana, audito Procuratore Religionis Carmelitarum Discalceatorum S. Theresiæ ore, & scriptis, nec non Constitutionibus dictæ Religionis, ac aliis deductis maturè perpensis, censuit, dimissiones & ejectiones Professorum à Religione, quæ ab eadem Religione fiunt ex capite illegitimatis, vel ex alio defectu, fieri debere conjunctim coram Ordinario & Superiore Regulari loci ad præscriptum S. Concilii *cap.* 19. *Sess.* 25. de Regular. Ideoque sententiam cum Processu super dimissione & ejectione Fratris Caroli Mariæ à Iesu ab ipsis Regularibus latam minimè sustineri, ut hiscemet verbis descriptum legitur in *lib.* 19. *Decret. pag.* 282.

Recentiùs verò nimirum die 10. Ianuarii 1733. in terminis præcisis Dimissionis cujusdam Sacerdotis Regularis factæ à Superioribus Religionis in Regno Siciliæ, datæ fuerunt Archiepiscopo Panormitano literæ hujus tenoris = *Propositâ pluries in hac S.Cong.Conc. instantiâ Sacerdotis Francisci Leanza, qui olim Professus in Religione Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci de anno* 1730. *ab eadem Religione per solam Superiorum sententiam, absque interventu, & judicio Ordinarii ob morbum, quo, antequam profiteretur, laborabat, vigore, ut asserebatur, Apostolicarum Constitutionum, & præsertim S. M. Urbani VIII. dimissus preces porrexit pro facultate Missam celebrandi in statu Sacerdotis Secularis, Eminentissimi PP. pluries quoque audito Procuratore Generali Ordinis, demandârunt Oratoris reditum ad Claustra, reassumpto Habitu, ut deinde causa discuti posset circa prætensam nullitatem professionis, ac ulterius Patri Ministro Generali ejusdem Ordinis injungendum duxerunt, ut de mandato*

dato

tum quæstio videtur institui posse super singulari admodum privilegio, quo Catanensis Episcopus asserit decoratum Curiæ suæ Tribunal, & cujus vi contendit sibi licere de nullitate Professionis à Regularibus emissæ tam decurrente quinquennio, quàm eo jam elapso, nullâ licèt ab Apostolica Sede in integrum restitutione impetratâ, cognoscere, Superioribus Religionis etiam non auditis; quodque amplius est, tametsi Regularis à Professione reclamans, non intra Diœcesis suæ fines, sed in quacunque totius Regni Siciliæ parte illam emiserit, dummodo, quum reclamat, in aliquo Diœcesis suæ loco ex obedientia Superiorum constitutus reperiatur. At, quia tenor asserti hujus privilegii non exhibetur, imò verò neque exhiberi posse affirmatur, tributâ ejus jacturâ repetitis Terræmotuum & Incendiorum infortuniis, ob quæ plurimi Codices Catanæ periêre, ponderandum erit, num simplex ejusdem Privilegii assertio aliunde non comprobata, de quo nulla hactenus apud Apostolicam Sedem cognitio fuit, & cujus mentio fortasse doceri nequit, nec ab ullo ex probatis Authoribus unquam habita ejus momenti sit, quanti æstimatur ab Episcopo Catanensi.

Interea verò, ne forte obtrudatur, generalem in Regno Siciliæ vigere consuetudinem non adeundi Sanctam Sedem pro obtinenda in integrum restitutione adversùs lapsum quinquennii, præstat hìc recensere Causas plurium Religiosorum utriusque sexûs, qui de nullitate Professionis suæ dicturi, hoc eodem sæculo decurrente, ad Apostolicam Sedem in hunc finem reclamârunt, & quorum petitiones fuêre in hoc Supremo Senatu discussæ: id nimirum contigit in *Messanen. Restitutionis in integrum* proposita ad instantiam Fr. Nicolai Pagani Ordinis Eremitarum S. Augustini *diebus* 8. *Maii & 21. Augusti* 1706. *lib. Decret.* 56. phi Alcello Professi in Ordine Excalceatorum de Mercede *die* 14. *Martii* 1733. *lib.* 28. *lit....* & demum novissimè *in Panormitana Restitutionis in integrum* Hieronymæ Andres Professæ in Monasterio Sanctissimi Salvatoris Civitatis Panormi 26. *Septembris anni* 1739. *nuper elapsi*; quibus omnibus apprimè consonat dispositum in Constitutione *de ratione pertractandi, & definiendi Causas Ecclesiasticas in Regno Siciliæ ultra Pharum* à S. M. Benedicto XIII. sub annum 1728. tertio Kalendas Septembris promulgata, ubi præ cæteris expresè statuitur, *ut Causæ Nullitatis Professionis tam ante, quàm post elapsum quinquennium ad normam omninò Sacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini Sess. 25. de Regul. cap. 19. cognoscantur, & terminentur*, = quemadmodum videre est in §. 32. dictæ Constitutionis in fine.

Ceterùm præteriri non debet, hodiernum Episcopum Catanæ, qui ad Ecclesiam hanc fuit à Pactensi translatus sub finem anni 1729., vix istius Episcopalis Sedis possessionem adeptum, controversam, quam sibi asserit, facultatem concedendi restitutionem in integrum cœpisse illico exercere, uti conjicitur ex literis ab hac Sacra Congregatione ad eumdem datis die 9. Augusti 1732., quæ sic habent = *Quamquam Sanctissimo D. N., & huic S. Congreg. Concilii fuerit pro certo affirmatum, Amplitudinem Tuam nonnullas protulisse Sententias pro prætensa nullitate Professionis favore Religiosorum post elapsum quinquennium à die eorum emissæ Professionis non obtentâ prius à S. Sede restitutione in integrum adversùs illius lapsum, necnon ad favorem aliorum, qui extra istam Diœcesim Professionem emiserunt, contra dispositionem Sacri Concilii Tridentini, nihilominus bene visum fuit Sanctitati Suæ, & Eminentissimis Patribus hanc credulitatem suspendere, donec ipsa de hoc sibi impicto procedendi modo apud*

met &c. =, neque poſthac ab ejuſdem prætenſæ facultatis uſu abſtinuiſſe præſatum Antiſtitem, ſatis exploratum redditur ex enunciata ejus Epiſtola. Et hæc ea ſunt, quæ propiùs contentionem Catanenſis Epiſcopi ſpectare videntur.

Quoniam verò plures, uti ſupra indicatum eſt, ſub clypeo prædictarum Sententiarum comperiuntur Regulari Habitu jam exuti, ac eorum nonnulli poſtulant ſibi fieri poteſtatem celebrandi Miſſam, de his pariter deliberare oportet, quæ methodus, ſive ratio ſervanda ſit tam ſuper ipſorum reditu ad Clauſtra, ubi perperam ab iis dimiſſi judicentur, quàm circa ulteriorem ejuſmodi cauſarum proſecutionem, quoties iſta vel à Religione, vel ab iiſdem ex illa egreſſis urgeatur. Itidemque decernendum erit, num eorum precibus ſuper petita facultate celebrandi Miſſam interea præſtet annuere, tum ſi iidem extra Clauſtra degentes congruo Beneficio, aut Patrimonio ſe doceant proviſos, tum ſi utroque careant, ac ſe orbatos ultrò fateantur.

In memorata cauſa Sacerdotis Franciſci Leanza dimiſſi ab Ordine Minorum Conventualium per Superiores Religionis abſque interventu & Judicio Ordinarii, noluit Sacer iſte Senatus facere illi poteſtatem celebrandi Miſſam in ſtatu Presbyteri Secularis, ſed ejuſdem reditum ad clauſtra, in quibus Habitum Regularem reſumeret, imperavit, ut inde cauſa allegatæ nullitatis Profeſſionis cognoſci poſſet; indulſit tamen, ut Archiepiſcopus Panormitanus Cauſam ex integro conficeret, & conſtito ſibi de cauſis reſtitutionis in integrum adverſus lapſum quinquennii audito Superiore Locali, eam poſſet auctoritate Sacræ Congregationis impertiri, deindeque cum eodem Superiore Locali, prout juris foret, ſuper nullitate Profeſſionis judicium ederet. Par facultas concedendi reſtitutionem in integrum adversùs lapſum quinquennii tributa fuit eidem Archiepiſcopo Panormitano in enunciatis

gregationi delatæ ſunt preces, utque ſingulis queat opportunum aptari reſcriptum ab uniuſcujuſque defenſore non ſemel expetitum, eorumdem Cathalogus hic adnectitur.

Joſeph Borgh ſub annum 1711. Profeſſionem emiſit in Ordine Eremitarum S. Auguſtini aſſumpto nomine Michaëlis Angeli; die verò 23. Novembris 1736. à Vicario Generali Archiepiſcopi Meſſanenſis conjunctim cum Priore Conventûs dicti Ordinis ſententiam obtinuit pro nullitate ſuæ Profeſſionis: Nunc autem congruo proviſus Patrimonio Melitæ degit.

Ioannes Bonelli in eadem Auguſtinianorum Religione Panormi Profeſſus anno 1722. nullam obtinuit declarari ſuam Profeſſionem à Curia generali Catanenſi ſub diem 12. Decembris 1735. & ipſe quoque in Diœceſi Melevitana, ubi ſufficiens Patrimonium ſibi conſtituit, hodie commoratur.

Guillelmus Petrollo Agrigentinus in Religione Capucinorum Profeſſionem emiſit anno 1711. hanc autem invalidam declaravit anno 1736. Curia Archiepiſcopalis Panormitana: degit ille modò in Diœceſi Agrigentina congruo Patrimonio ſuffultus.

Archillius Chiarelli in Conventu Minorum Conventualium S. Franciſci Agrigentinæ Diœceſis ſolemnia circa annum 1710. nuncupavit Regularis Profeſſionis vota, quæ ſub obtentu luis venereæ in illo poſtmodum detectæ invalida declaravit Religio ſub annum 1731., irrequiſito Ordinario: Patrimoniô æquè, ac Beneficiô hactenus ille carere dicitur.

Fr. Fidelis à S. Philippo jam diu Profeſſus Ordinis Capucinorum in Conventu Diœceſis Syracuſanæ facultatem anno 1738. obtinuit à Curia Epiſcopali Catanenſi egrediendi è clauſtris ſuæ Religionis, nullo ex Regularibus Superioribus audito.

Ioſeph Leonardi anno 1725. Profeſſionem emiſit inter Fratres Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci in Conventu Diœceſis Catanenſis,

ibique

cum Superiore Regulari est assecutus super nullitate suæ Professionis: Integrum autem Patrimonium sibi constitui non posse fatetur.

Xaverius Siciliani de Mazarino à multo jam tempore Religionem Strictioris Observantiæ S. Francisci in Conventu Syracusanæ Diœcesis Professus facultatem nuper obtinuit dimittendi Habitum Regularem ab Ordinario Catanensi, in cujus sententia facta fuit illi potestas Missam celebrandi per quatuor menses, dummodo intra illos de congruo provideretur Patrimonio, quo tamen hactenus caret.

Vitus Lerna in Ordine Capucinorum anno 1722. Professus à Definitorio Fratrum Provinciæ Syracusanæ sub diem 4. Octobris anni 1738. declaratus fuit nulliter Professus ex eo, quod luem veneream, qua laborabat, tempore Professionis, reticuit, sufficienti Patrimonio in Diœcesi Syracusana, ubi degit, provisus asseritur.

Antonius Alessandria itidem Diœcesis Syracusanæ, & in Ordine Capucinorum Professus à Superioribus ejusdem Religionis Ordinario non audito, ê Claustris dimissus fuit die 12. Septembris 1737. sub obtentu nullitatis votorum ob consimilem morbum ante Professionem ab ipso contractum, atque celatum: Hunc autem Patrimonio penitùs destitutum libellus ipse ejus nomine porrectus exhibet.

Præter hos novissimè acceptum est, tres alios Sacerdotes, nimirum Michaelem Angelum à Modica, & Cœlestinum pariter à Modica Germanos Fratres Provinciæ Syracusanæ, necnon Antonium à Farzomina Provinciæ Messanensis jamdiu Professos in Ordine Capucinorum Regularem Habitum deposuisse in vim sententiæ ab Ordinario Catanensi sub annum proximè elapsum prolatæ, nec aliud quidquam de ipsis hactenus innotuit, cum nullæ preces eorum nomine fuerint adhuc expositæ.

Modus autem est, quod scribatur Episcopo Catanensi, aliisque Præsulibus Provinciæ Siculæ nullum Episcopum sive Ordinarium, inaudito Superiore Regulari Conventûs, in quo fuit emissa Professio, neque ullum Superiorem Regularem independenter ab Episcopo, vel Ordinario posse sub pœna privationis officii, & vocis activæ, ac passivæ ipso facto incurrenda, causas nullitatis Professionis agnoscere, sed eas conjunctim ab iisdem Episcopo vel Ordinario Loci, ac Superiore Regulari esse decidendas, sive Professionis invaliditas à Religiosis, sive ab ipsa Religione ex quocunque capite proponatur: restitutionem verò in integrum adversùs lapsum Quinquennii, quod à die Professionis decurrit, etiamsi perduraverit causa metûs, aut aliquod aliud impedimentum fuerit ad reclamandum interjectum, à S. Sede omnino esse impetrandam juxta Decreta aliàs edita, non obstante qnacunque contraria consuetudine, etiam immemorabili, & quolibet asserto privilegio. Religiosos autem, de quibus agitur, & quorum Professio contra formam S. Concilii declarata fuit invalida, teneri intra terminum unius anni resumere Habitum, & ad claustra redire, tam pro obtinenda à S. Sede restitutione in integrum, quatenus illa indigeat, quàm pro instituendo judicio, servatis servandis, super nullitate suæ Professionis, quatenus hanc velint deducere: eoque termino elapso, si non paruerint, habendos esse tanquam Apostatas. Et tandem quoad licentiam ab ipsis petitam celebrandi, firmâ pro nunc manente eorum suspensione, seorsim deinceps providebitur, juxta singulorum preces & circumstantias. Hanc verò resolutionem significandam esse Procuratoribus Generalibus Ordinum, qui Superiores Locales de illa moneant, & S. Congregationem de executione certiorem reddant. Factâque de præmissis per infrascriptum Secretarium relatione Sanctissimo, Sanctitas Sua prædictam S. Congre-

non obstante.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, ficut dilecti Filii moderni Minifter Provincialis Provinciæ Panormitanæ, & Guardianus Conventûs Civitatis Panormitanæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francifci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt, nonnifi Altare SS. Crucifixi in Ecclefia dicti Conventûs fitum Privilegio Apoftolico pro Animabus Chriftifidelium defunctorum à pænis Purgatorii liberandis fingulis diebus perpetuò, vel ad tempus nondum elapfum, decoratum reperiatur; in dicta verò Ecclefia fexaginta Miffæ quotidie celebrentur, fed tot Miffæ ad illic celebrandum fatiffieri nequeant, multòque minùs ibidem celebrari; Nos, ... Dei mifericordia, ac BB. Petri & Pauli Apoftolorum ejus auctoritate confifi, ut, quandocunque Sacerdos aliquis Sæcularis, vel cujufvis Ordinis Regularis Miffam Defunctorum pro Anima cujufcumque Chriftifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare prædictum B.M.V. celebraverit, Anima ipfa de Thefauro Ecclefiæ per modum fuffragii indulgentiam confequatur; ita, ut ejufdem D. N. J. C., ac B.V. M., Sanctorumque omnium meritis fibi fuffragantibus à Purgatorii pęnis liberetur, concedimus, & indulgemus, in contrarium facientibus, non obftantibus quibufcumque. Præfentibus ad feptennium tantùm valituris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die XI. Aprilis MDCCXLII. Pontificatus Noftri Anno fecundo.

D. Card. Paffioneus.

ADDITIO.

SUnt & alia Decreta duo fub hujus Provinciæ nomine emanata, quæ cum inter præpofita Documenta locum opportunum non repererint, aliafque notatu & fcitu digna cenfeantur, hìc annectuntur. Primo illorum fructûs præhabiti Canonicatûs Novitio tempore probationis deberi per litteras Illmo Domino Archiepifcopo Panormit. infcriptas fignificatur, ut fequitur.

Reverendiffime Domine uti Frater. Sub nomine Fr. Illuminati Capucini Novitii, qui in Sæculo Dominicus Petrus Marzius vocabatur, Sacræ Congregationi fuit expofitum, quod, cum ipfe illius Ecclefiæ effet Canonicus, unus videlicet eorum S. Joannis de Eremitis, poft illius in Religionem ingreffum Collegæ lucrum fructuum anni probationis vigore & prætextu Statuti, quo Canonicus per octo menfes non refidens, fructibus Canonicatûs privatur, prætendant, cum econtra ille aftruat, quod ingreffus in Religionem & Novitiatum jufta & fufficiens videatur caufa, quæ eum de prædicta Refidentia excufet, ideoque pro fructibus ipfi competentibus, ad providendum iis, quæ in Sæculo reliquit, inftes, & quidem antequam Profeffionem, quæ jam vicina dicitur, emittat. Ad quod dum Illuftriffimi Domini mei maturè deliberârunt, vifum iis fuit, quod Statuto prædicto non obftante, Novitio prædicto fructus Canonicatûs, non vero diftributiones dari debeant, mihique Amplit. Tuæ fcribi mandârunt, quatenus illos iis, in quorum favorem Novitius difponet, folvi cures. Ita amplit. Tuæ exequetur, dum &c. Romæ 6. Augufti 1585.

Ex regefto Secret. Congr. Epifc. & Regul. anni & menfis præd. fol. 143.

In prologo hujus Provinciæ inter P. Hieronymi à Politio Miniftri Generalis merita, fuiffe recenfitam Expofitionem in noftram Sacram Regulam à prædicto Patre typis vulgatam, Lector facilè reminifcetur, inde & hìc pro pleniore notitia advertet, quod dictum opus in primo fuo partu nonnullos habuerit anfractus, & ideo fuerit prohibitus Decreto fequente.

Nos Julius Antonius tituli S. Mariæ Trans Tyberim, S. Severinæ, & Auguftinus tt. SS. Joannis

Jul. Ant. Card. S. Severinæ Prot. Congregationis Fratrum Capucinorum.

Aug. Card. Cusanus Min. Convent. Protector.

Ne verò ob sphalmata, quæ irrepsère, solidæ de cætero doctrinæ commodo Religio nostra privaretur, fuit opus revisum, correctum, & approbatum, ut sequitur:

In Generali Congregatione Indicis apud Illustriss. & Reverendiss. D. D. Cardinalem Asculanum habita die vigesima sexta Augusti 1601. coram Illustriss. & Reverendiss. D. D. Cardinalibus,

Asculano, Bellarmino, Columna, Seraphino, Camerino, Pamphilio, Baronio, & Monopolitano.

Auditis Consultorum votis, videlicet Reverendiss. D. Archiepiscopi Tranensis, & R. P. F. Joannis ab Arimino Lectoris Capucinorum, & re inter Cardinales maturè discussâ, Decretum fuit, quod expositio R. P. F. Hieronymi de Politio Ordinis Capucinorum in Regulam S. P. Francisci expurgata permittatur & imprimatur, cujus censuræ cura demandata fuit Illustrist. & Reverendist. D. Card. Monopolitano.

Pag. 11. ubi dicitur in omnibus, quæ non sunt contra animam, nec contra Professionem Evangelicam, sive Regulam nostram, tollantur illa verba: sive regulam nostram.

Pag. 254. ubi agitur de Officio Beatæ Mariæ semper Virginis, num sub præcepto in choro sit dicendum? Dicatur, quod Fratribus Minoribus, qui ex regula tenentur se conformare ritui Romanæ Ecclesiæ, minimè sub præcepto est, post Bullam Pii V felic. mem.

Pag. 259. ubi dicitur, si contentus esset alio duorum prædictorum, & proponeret non procurare tertium, non utique satisfaceret. Dicatur, nam si sisteret in prima vel in secunda prædictarum attentionum, & præscinderet tertiam, illam respuens, seu contemnens, non satisfaceret.

Pag. 432. Ubi dicitur, quæ quidem Constitutio Nicolai III. majoris videtur esse auctoritatis, quàm Extravagans Joannis XXII. Quoniam illa Decretalis à Concilio Generali Viennensi fuit approbata, hæc autem Joannis Extravagans à nullo fuit approbata Concilio; imò per multos dicti Joannis XXII. Successores fuit annullata. Tollantur dicta verba, & dicatur, quæ quidem Nicolai Decretalis præ Joannis Extravagante, verior & magis in hoc rationi inniti videtur, ex eo, quod Extravagans prædicta à plerisque Summis Pontificibus dicti Joan. XXII. Successoribus, nempe Martino IV., & Alexandro VI., Eugenio IV., Calisto III., & Sixto IV. fuit abrogata, & Nicolai prædicti approbata Decretalis, dum ad seipsos & ad Sedem Apostolicam Dominium rerum omnium, quibus FF. Minores uti possunt, assumpserunt.

Pag. 571. ubi dicitur, quoniam venialia reservare non expedit; addatur, nec possunt.

Pag 624. Ubi agitur de casibus reservatis. Casus reservati non ponatur in specie, sed dicatur serventur casus reservati editi à Clemente VIII. fel. mem. & servetur ejus Decretum quoad absolutionem Fratrum.

Pag. 656. ubi agitur de electionibus faciendis, post discursum Cajetani & sequacium, addatur, quod talis intentionum distinctio in praxi vix aliquando erit. Ideo curent Electores digniorem semper eligere, nam ad hoc sub culpa mortali tenentur, ut in Concilio Trident. habetur sess. 24. de Reform. c. 1. & docent Alex. Alens D. Thomas, & communiter Doctores.

Pag. 684. ubi agitur, an Papa possit absque rationabili causa, sed tantùm ex solo placito præcipere, ne fiant aliqua bona, quæ in regula ponuntur sub præcepto, vel sub consilio: Dematur talis discursus, quia non est necessarius, nec à Fratribus simplicibus intelligitur.

Cum his annotationibus imprimatur tanquam utilis, & correcta permittatur illa, quæ impressa jam reperitur.

Fr. Anselmus Cardinalis Monopolitanus.

Exemplar authenticum in Archivo Generali Ord. Armario Provincia Panormitana.

Pro-

PROVINCIA MESSANENSIS.

PRimam totius Siciliæ Capucinam Domum seu Conventum, in bujus Provinciæ Metropoli, quam Messanam dicimus, surrexisse, notat docetque Ordinis nostri Chronicon, dum enim celebris Fr. Bernardinus à Rhegio, Georgius dictus, & jam supra fol. 40. *inter Coryphæos nostræ Reformationis in Regionem Calabram inductæ recensitus anno millesimo quingentesimo trigesimo tertio eò ablegatus populum verbo Evangelii & sanctioris vitæ exemplis ædificavit, populus Eidem secundo ab Urbe Lapide in Loco Ædiculæ B. Virgini Drepanensi Sacro Monasterium opitulante Domni Hectoris Pignatelli, tunc Monarchiæ Siculæ Proregis patrocinio construxit.*

Rupto seu diviso, qui Panormum, Messanam, & Syracusam in unitate Spiritûs & Provinciæ colligatas tenuit, funiculo, cessit Provincia Messanensis Panormitanæ in Tabula Conventuum Ordinis Generali primatûs locum, retinuit tamen Sigillum antiquum, Provinciæ adhuc unitæ proprium, & B. V. Mariam sine labe conceptam exprimens. Sub hujus quoque Tutelaris Patronæ auspiciis & validâ semper protectione Regularem Disciplinam exactæ Observantiæ consuetudine continuat, sementem virtutis glorioso fructuum flore fœcundat, & gloriam suam tam impressæ Doctrinæ Monumentis, quàm sanctioris vitæ Viris conservat, in Libris Chronicis Ordinis fusè videndam.

Animavit lætus felixque hic Provinciæ aspectus pluries Principes, Duces, & Nobiles, ut contempto, quem ortus obtulit, speciosæ vanitatis mundo, cinere & Cilicio induti Fratribus jungerentur, & cum iis charismata vitæ Evangelicæ meliora æmularentur: Fuerunt inter hos

Fr. Angelus à Messana ex Spadeforæ Familia, Principibus Venetici &c.

Fr. Bonaventura à Catana ex Principibus Biscaris &c.

Fr. Jeremias à Messana ex Stirpe de Joanne, & Ducibus Saponariæ &c.

Fr. Josephus Maria à Messana ex Illustrissimo Stemmate Avornæ, & Ducibus Belvisi &c.

Alios, quos inclytæ, Nobilesque Familiæ, Caloria, Castella, Crisaforum, Gabatorum, Gotorum, Marullorum, Mazzæorum, Minutoli, Raseorum &c. *nobis dederunt Alumnos, hic recensere non vacat.*

Silentio tamen prætergredi haud licet Fr. Joannem Mariam à Tisa, vulgò Tusa *Castro Cephadulum inter -- & Ammaestratam exciso, & hujus Provinciæ Loco, cujus virtu-*

Provincia hæc ad 260. milliaria extensa, & inter Archiepiscopatum Messanensem, & Episcopatus Catanensem, Cephaludanum, Pactensem & Liparitanum conclusa

Numerat Conventus XXXVIII.
Hospitia 11.
Monasteria Monialium 1.

P O N T I F I C I O

Vivæ vocis oraculo

Provincia ex Conventibus Messanen. erigitur.

JULIUS ANTONIUS SANCTORIUS

Miseratione Divina

S. R. E. Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Card. S. Severinæ appellatus, Fratrum Capucinorum nuncupatorum Ordinis Minorum Viceprotector.

OMnibus & singulis præsentibus & futuris, ad quos præsentes nostræ pervenerint, seu quomodolibet spectaverint, notum facimus, & attestamur, qualiter hodierna infrascripta die per Nos exposito, nomine Reverendi Patris moderni Vicarii Generalis eorumdem Fratrum Capucinorum præfati Ordinis Minorum SSmo Domino Nostro D. Pio Divina Providentia Papæ Quinto, quòd ob urgentes causas Fratribus prænominatis expediat Provinciam Siciliæ, quæ una est, in tres dividi Provincias, tum, quia propter multitudinem Locorum, ac Fratrum dictæ Provinciæ, & itineris longitudinem, & asperitatem vix semel in anno unicus Provincialis pedester ipsam integram sufficit visitare; cùm juxta consuetudinem & Constitutiones dictorum Fratrum ter in anno visitare teneatur; tum etiam, quia propter Provinciæ latitudinem Fratres pedestres ad Capitulum facilè nequeunt convenire; tum denique, quia sine pecuniariis impensis (quòd maximè ipsorum Regula abhorret) Provincialia Capitula propter convenientium ad ea Fratrum multitudinem commodè celebrari non possunt. Verùm, quia fel. rec. Nicolaus Papa Quartus prohibuit in Ordine Fratrum Minorum divisiones Provinciarum fieri sine Sedis Apostolicæ licentia speciali per patentes literas facientes de hujusmodi prohibitione mentionem; & ideo pro parte ejusdem Vicarii Generalis supplicavimus Beatitudini Suæ, ut hujusmodi permissionem & licentiam pro supradictæ Provinciæ divisione de benignitate Apostolica concedere dignaretur; Sanctitas autem Sua, præmissæ petitioni benignè annuens, Vivæ vocis oraculo Nobis facto concessit, & indulsit, Provinciam Siciliæ prænominatam in tres Provincias, prout meliùs Vicario præfato & Capitulo Provinciali visum fuerit, dividi, & partiri debere; quam quidem licentiam, & permissionem voluit per hujusmodi Oraculum nostrum, aut per Breve Sanctitatis Suæ posse expediri. Non obstantibus literis, seu prohibitione Nicolai Papæ IV. memoratis, & aliis in contrarium facientibus quibuscumque. In quorum omnium & singulorum fidem has nostras fieri fecimus, manu nostra subscriptas, ac nostri consueti Sigilli appensione munitas. Datum Romæ in Palatio

Apo-

tis & paramentis concedi committat.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

QUÆ ad Sacrarum Religionum propagationem pertinent, etiam Nos libenter confirmamus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire. Expositum siquidem Nobis nuper fuit pro parte dilectorum Filiorum Ministri Provincialis & Fratrum Provinciæ Septem Martyrum Calabriæ inferioris Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, quod, cum aliàs Fratres Congregationis Capucinorum S. Francisci quamdam Domum, quam habebant in Civitate Liparen. ob tunc expressas causas dimisissent, dilecti Filii Communitas & Homines ejusdem Civitatis de Ordinarii consensu eamdem Domum & Ecclesiam contiguam cum ornamentis & paramentis in ea ad cultum divinum existentibus pro construenda ibi una dictorum Fratrum S. Francisci de Observantia Domo dictis Ministro Provinciali & Fratribus perpetuò concesserunt, & assignârunt, ipsique Minister & Fratres eamdem Domum & Ecclesiam receperunt, prout publico desuper celebrato Instrumento dicitur contineri.

Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, concessio hujusmodi, ut firma & valida sit, per Apostolicam Sedem approbari, seu de novo fieri debeat; propterea eorumdem Ministri Provincialis & Fratrum dictæ Provinciæ nominibus humiliter Nobis supplicatum fuit, ut nostram in præmissis auctoritatem interponere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui dicti Ordinis Seraphici propagationem in Domino desideramus, eosdem Ministrum Provincialem & Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ... nis fruuntur, potiuntur & gaudent, ac frui, potiri, & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, sine aliqua differentia frui, potiri & gaudere possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus. Non obstan. Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis, & Congregationis, etiam Capucinorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum die XIX. Julii MDCI. Pontificatus nostri Anno decimo.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni prædict. fol. 244.

Fr. Archangelum Messanensem ad Ducem Pernonæ Massiliam ablegat, huicque res Massiliensium commendat.

A tergo: *Dilecto Filio nobili Viro H. Duci Pernonæ.*

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecte Fili, nobilis Vir salutem & Apostolicam Benedictionem.

MUltis de causis, quas Nobilitati Tuæ planè perspectas esse certò scimus, Civitatis Massiliensis cura, & tranquillitas cordi Nobis esse debet, hoc præsertim tempore, quo nihil in Galliæ Regno, ejusque finibus à perditorum hominum tum conatibus, tum insidiis omnino tutum esse videtur. Paterni autem nostri desiderii sollicitudo, quâ illud inter cætera quærimus, ut Massilienses veterem Fidei Catholicæ cultum, & in Sedem Apostolicam obedientiam, unde vera securitas

tas

re poteris, quàm Nobis adhiberes, si præsentes Tecum ageremus. Quod superest, actionibus tuis ita prosit Deus, ut eas ad nominis sui augendi gloriam, ad Catholicæ Fidei conservationem retinendam, ad Sedis denique Apostolicæ tuendam auctoritatem dirigat, & quidquid privatæ tuæ, & publicæ ejus, quæ tuæ fidei nunc credita est, ditionis, & universi adeo Galliæ Regni salutis ratio exposcit, cumulatè largiatur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 1. Aprilis MDCIII. Pontificatûs nostri Anno duodecimo.

Ex Regesto Aut. Brevium ad Principes n. 57. fol. 83. in Archivo Vaticano Secreto reservato.

EPISTOLA

S. Congreg. Episc. & Regul.

Prosecutio Fabricæ novæ Domûs Loci Nicosiæ, contradictione non obstante Archiepiscopo Messanensi committitur.

Reverendissime Domine uti Frater.

PRocurator Generalis PP. Capucinorum S. Congregationi institit pro facultate fabricam Conventûs, qui in loco Nicosiæ istius Diœcesis pro sua Religone de novo ædificatur, prosequendi: & rationibus à PP. Minoribus de Observantia Reformatis in contrarium adductis, attentè auditis, Sacra Congregatio declaravit, quod dictum novum ædificium

---

Ecclesiam S. Mariæ *Annuntiatellæ* nuncupatam cum Viridario, Cisterna &c. pro Infirmaria in Civitate Messanensi construenda alienari, & Fratribus donari signat.

MESSANEN.

BEATISSIME PATER.

CUM Devotus Vester Salvator la Celsa Rector sine cura Ecclesiæ Sanctæ Mariæ *della Nuntiatella* nuncupatæ, Messanen. considerans Devotos Sanctitatis Vestræ Oratores Guardianum & Fratres Domûs Sanctissimæ Trinitatis Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum extra muros Messanen. ob eorum vitæ asperitatem, & aëris loci, in quo dicta Domus sita est, intemperiem, in diversas infirmitates frequenter incidere, & ob ejusdem Domûs à Civitate Messanensi distantiam difficilè à Medicis visitari, eisque de remediis pro eorum infirmitatibus curandis necessariis provideri posse, dictam verò Ecclesiam S. Mariæ in præfata Civitate unam Domum cum viridario & Cisterna, aliisque membris & pertinentiis eidem Ecclesiæ S. Mariæ contiguam, seu convicinam, ac in loco salubri, & ad unam Infirmariam pro usu, cura, & gubernio Fratrum primodictæ Domûs pro tempore infirmorum conficiendam commodo sitam habere & possidere. Propterea & ex certis aliis causis animum suum moventibus eamdem Ecclesiam S. Mariæ, quæ de Jurepatronatûs Laicorum ex fundatione seu dotatione existit, & quam ipse Salvator tunc obtinebat, extra Romanam Curiam coram Notario

devotorum veltrorum modernorum ipfius Ecclefiæ S.Mariæ Patronorum feu Patronarum confenfu perpetuò uniretur feu concederetur; quod fi fieret ex hoc dictorum Fratrum commoditati & Divino cultui falubriter & opportunè confuleretur.

Supplicant igitur humiliter Sanctitati Veftræ Oratores præfati, quatenus refignationem feu dimiffionem præfatam, quatenus opus fit; admittere, necnon in præmiffis paternè providendo, ipfofque fpecialibus favoribus & gratiis profequendo Ecclefiam S.Mariæ præfatam, cujus fructus nulli funt, cum illius Domo feu Domibus, viridario & cifterna, aliifque membris, juribus, & pertinentiis eidem Ecclefiæ S. Mariæ, ac illius Domui feu Domibus hujufmodi annexis & connexis, five præmiffo, five alio quovis modo, aut ex alterius cujufcumque perfona, feu per fimilem, aut aliam refignationem dicti Salvatoris, vel cujufvis alterius de illa in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico & teftibus fponte factam, aut affequutionem &c. vacet, etiamfi devoluta, affecta, electa, Sacerdoti fpecialiter, vel aliàs ex quavis caufa in literis, etiam difpofitivè exprimenda generaliter refervata, litiq; &c. cujus litis ftatus &c. exiftat, de eorumdem modernorum Patronorum confenfu primodictæ Domui pro dicta Infirmaria inibi, ut præfertur, erigenda feu inftituenda, & conficienda, ita quod liceat eifdem Oratoribus, & pro tempore exiftentibus primodictæ Domûs Guardiano & Fratribus corporalem, realem & actualem Ecclefiæ S. Mariæ & illius Domûs, ac viridarii, cifternæ, membrorum, jurium, & pertinentiarum fuarum præfatarum poffeffionem liberè apprehendere & perpetuò retinere, ac inibi Infirmariam, ut præfertur, conftruere, necnon etiam in eadem Ecclefia S. Mariæ Miffas & alia Divina Officia celebrare, etiam Diœcefani loci, vel cujufvis alterius licentiâ defuper minimè requifitâ, perpetuò unire, annectere, & incorporare, feu etiam concedere, & affignare, ac præfentes & defuper conficien-ftræ de unionibus committendis ad partes vocatis &c. exprimendoque valore &c. nec non Lateranenfis Concilii noviffimè celebrati, uniones perpetuas, nifi in cafibus à jure permiffis, fieri prohibentis, aliifque Conftitutionibus & Ordinationibus Apoftolicis, etiam forfan hujufmodi Infirmarias Fratrum nifi infra certam diftantiam ab aliis Domibus aliorum Fratrum fabricari vetantibus, nec non etiam primodictæ Domûs & hujufmodi Ordinis, etiam juramento &c. roboratis ftatutis &c. privilegiis quoque Indultis, & Litteris Apoftolicis, etiam illis, illorumque Superioribus & Perfonis, ac quibufvis, aliifque in genere, vel in fpecie fub quibufcumque tenoribus &c. etiam Motu proprio &c. ac aliàs in contrarium quomodolibet conceffis &c. quibus omnibus, etiamfi de illis &c. latiffimè hac vice derogare placeat, ceterifque contrariis quibufcumque cum claufulis opportunis.

FIAT UT PETITUR U. (idest Ugo, vel Hugo, quod Itali plerumque abfque H. fcribunt: nomen, quod Gregorius XIII. ceu Cardinalis geffit, & ideo juxta dicta tomo fecundo fol. 113. in præfenti fubfcriptione annotatum.)

Et cum abfolutione à cenfuris ad effectum &c. & quod aliarum unionum &c. conceffionum &c. vel applicationum &c. primodictæ Domui quomodolibet factarum & inde fequutarum, nec non aliorum neceffariorum quorumcumque, etiam veriores & toti tenores, ac verus & ultimus Ecclefiæ Sanctæ Mariæ prædictæ vacationis modus, etiamfi ex illo quævis generalis refervatio, etiam in corpore juris claufa refultet, nec non lites & caufæ, fique fint, ftatus & merita, nominaque & cognomina Judicum & collitigantium, eorumque ac dicti Salvatoris & quorumcumque aliorum provifiones, conceffiones, præfentationes, inftitutiones, aliaque Jura, & tituli, etiam nulli & infecti, caufaque etiam proprii tituli

ac

Concilii hujusmodi aliisque præmissis, ut supra, perpetuò, & in forma gratiosa latissimè extendendo.

Et quod litteræ desuper in forma simplicis perpetuæ uuionis &c. seu concessionis &c. gratiosæ subrogationis, etiam quoad possessionem gratiæ, si neutri, si nulli, si alteri perinde & etiam valere cum gratificatione opportuna, quatenus illi locus sit, extendendi, simul vel ad partem expediri possint.

Et cum derogatione aliarum regularum Sanctitatis vestræ de annuali possessore quoad primam ejus partem, ac Statutorum &c. privilegiorumque &c. supradictorum & quorumcumque aliorum quomodolibet contrariorum, nec non dicti Jurispatronatûs, etiamsi Laicorum tantùm, etiam nobilium & Illustrium, eisque ex fundatione vel dotatione competat in totum, attento consensu modernorum Patronorum seu Patronarum, & cum suspensione quarumcumque specialium, vel generalium, etiam mentalium reservationum, aliarumque unionum &c. suppressionum &c. etiam perpetuarum, ac mandatorum etiam de providendo &c. expectativarum & aliarum gratiarum &c. quibusvis &c. etiam Cardinalibus &c. ac aliàs quomodolibet concessis cum Decreto, quod se ad præmissa non extendant, latissimè extendendi, citra tamen accessum & regressum, ac de consensu coadiutorias & cum opportuna, si videbitur, exequutorum deputatione, qui assistant &c. etiam sub censuris &c. cum facultate citandi & inhibendi &c. etiam sub similibus vel dissimilibus censuris &c. ac etiam per edictum publicum &c. declarandi, aggravandi, reaggravandi, excommunicandi, intercedendi &c. invocato &c. auxilio Brachii secularis, cum derogatione dietarum, non tamen trium, latissimè extendendi & quod præmissorum omnium &

Dilecto Filio Venerabilis Fratris Archiepiscopi Messanen. Vicario in spiritualibus Generali.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili Salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus & Fratres Domûs Ordinis FF. MM. Capucinorum nuncupat. Messanen, quod aliàs, cum dicta Domus à Civitate Messanen. ita distaret, ut Fratres dicti Ordinis infirmi difficulter à Medicis visitari, & ab eorum infirmitatibus curari possent, fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster Ecclesiam *Annuntiatellam* nuncupatam Messanen., quæ de jurepatronatus laicorum ex fundatione vel dotatione existebat, tunc per liberam resignationem Dilecti Filii Salvatoris la Celsa Rectoris dictæ Ecclesiæ de illa, quam tunc obtinebat extra Romanam Curiam coram Notario publico, & Testibus, ac Vicario per Dilectos Filios Capitulum Majoris Ecclesiæ Messanen., ejus Sede Archiepiscopali Pastoris solatio tunc destitutâ, deputato factam, & per eumdem Vicarium, licèt de facto; postea verò à dicto Gregorio Prædecessore admissam, vacantem, cum illius domo seu domibus, ac viridario, & cisterna, aliisque membris, juribus & pertinentiis eidem Ecclesiæ, ac illius domui seu domibus hujusmodi annexis & connexis, primodictæ Domui ad inibi unam Infirmariam pro curandis dictis Fratribus infirmis erigendam & instituendam, ita quod liceret eisdem Guardiano, & Fratribus corporalem, realem & actualem possessionem Ecclesiæ, ac illius Domûs, & vi-

quæ hactenus usi sunt, construxerunt: & deinde his annis proximè elapsis quondam Hieronymus Comes in suo ultimo, quod condidit, testamento magnum Hospitale Messanen. hæredem universalem bonorum suorum instituit, cum pacto, quod dictumHospitale deberet eisdem Fratribus construi facere unam novam Infirmariam in loco eis benevisо & commodo, ita tamen, quod ipsi Fratres antiquam Infirmariam prædictam, qua hactenus usi erant, eidem Hospitali concederent.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Guardianus & Fratres propter magnam commoditatem hujus novæ Infirmariæ, quæ juxta dictum Hospitale construetur, deliberaverunt dictum legatum sub nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito recipere, pro parte Guardiani & Fratrum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut eis in præmissis opportunè providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Guardianum, & Fratres, ac eorum singulos à quibusvis &c. censentes, ac domorum & terreni prædictorum situationes, confines, vocabula, denominationes, & qualitates; necnon literarum & testamenti hujusmodi tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Discretioni tuæ per præsentes committimus & mandamus, quatenus, si est ita, Infirmariam antiquam cum suis domibus, terreno, & aliis juribus & pertinentiis ab eadem DomoFratrum Capucinorum Auctoritate Nostra perpetuo dismembres & separes, illamque sic dismembratam & separatam eidem magno Hospitali perpetuò concedas, ita quod liceat dicto Hospitali, & illius Rectori, seu Administratori, aut quibusvis aliis corporalem, realem & actualem possessionem antiquæ Infirmariæ, & illius domorum & terreni, ac jurium & pertinentiarum propria auctoritate liberè apprehendere, ac in ipsius Hospitalis usus & utilitatem convertere, Diœcesani loci, aut cujus-

MDCX. [illegible],

Ex Regesto Archivi Secretariæ Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 351.

Concordiam Fratres inter & Gubernatores Magni Hospitalis Pietatis Messanæ &c. de antiquæ Infirmariæ cessione & novæ possessione factam, Apostolica auctoritate approbari, Vicario Generali &c. committit.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris Nostri Archiepiscopi Messanensis in spiritualibus Generali salutem & Apostolicam Benedictionem.

CIrca Regularium, & piorum Locorum quorumlibet statum prosperè dirigendum studiis invigilantes assiduis, ea, quæ pro illorum, ac personarum in eis pro tempore degentium pace, quiete, & commoditatibus, semotis impedimentis quibuslibet providè facta, & concordata fuisse dicuntur, ut firma, & illibata perpetuò subsistant, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolico præsidio communiri, ac in his Pastoralis Officii nostri partes favorabiliter interponi mandamus, prout in Deo conspicimus expedire.

Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum modernorum Guardiani, & Fratrum Domûs Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum Messanen., ac Rectorum & Gubernatorum magni Hospitalis, Pietatis nuncupati, etiam Messanen., nec non Antonii Munaxho Presbyteri Messanen.

rat, & incorporaverat, seu concesserat, & assignaverat; dictique Fratres piis Christifidelium eleemosynis terrenum, & quasdam Domos vicinas emi curaverant, suisque labore, & operâ, ac industria Infirmariam hujusmodi ibidem construxerant, ac illa eatenus usi fuerant, & subinde quondam Hieronymus Comes in suo ultimo Testamento Hospitale prædictum hæredem universalem bonorum suorum instituerat, & per viam legati disposuerat, quod Rector, seu Administrator dicti Hospitalis tunc existens deberet eisdem Fratribus construi facere unam novam Infirmariam in loco eis bene viso & commodo, ea conditione, quod ipsi Fratres antiquam Infirmariam prædictam Hospitali concederent, & successivè Nos supplicationibus Guardiani, & Fratrum prædictorum Nobis in ea parte porrectis etiam inclinati, Vicario tunc existentis Archiepiscopi Messan., per alias nostras desuper in forma Brevis expeditas literas dederamus in mandatis, quatenus dictam Infirmariam antiquam cum suis Domibus, terrenis, juribus, & pertinentiis suis ab eadem Domo Regulari authoritate nostra perpetuò dismembraret, & separaret, illamque sic dismembratam, & separatam dicto Hospitali etiam perpetuò concederet: denique Guardiano, & Fratribus prædictis in dicta nova Infirmaria, postquam constructa foret, habitandi licentiam & facultatem authoritate nostra elargiretur; prout in singulis literis prædictis pleniùs continetur. Cum postmodum prædictus Antonius de dicta Ecclesia tanquam per obitum quondam Josephi Regillo illius, dum viveret, Rectoris extra Romanam Curiam defuncti vacante, ordinaria sibi authoritate provideri obtinuisset, ac priores, eò quod ipsi Guardianus, & Fratres in illis fructus, redditus, & proventus dictæ Ecclesiæ nullos esse per errorem asseruerant, posteriores verò literas hujusmodi, ob nomen dicti Hospitalis, ad hoc, ut posteriores literæ prædictæ suum sortiantur effectum, ac reservatis eidem Antonio dictæ Ecclesiæ fructibus, cedere, Rectores & Gubernatores prædicti eidem Antonio triginta uncias monetæ illarum partium, summam quinquaginta Ducatorum Auri de Camera, vel circiter constituentes, pro evitandis expensis in progressu litis hujusmodi ob præmissa à Rectoribus & Gubernatoribus dicti Hospitalis de necessitate faciendis post obtentum beneplacitum hujusmodi realiter, & cum effectu solvere debeant, & tenerentur, prout in publico Instrumento desuper forsan confecto dicitur contineri. Quare pro parte Guardiani & Fratrum, ac Rectorum & Gubernatorum, nec non Antonii prædictorum asserentium dictæ Ecclesiæ, & illi forsan annexorum fructus, redditus, & proventus duorum Ducatorum auri de Camera, cum uno tertio alterius similis Ducati secundùm communem existimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Concordiæ prædictæ, pro illius firmiori subsistentia robur Apostolicæ confirmationis adjicere, ac aliàs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui pacem & quietem inter Christifideles quoslibet vigere sinceris desideramus affectibus, & in quorum manibus Antonius liti & causæ, & tam ipse, quàm Guardianus, & Fratres prædicti juri hujusmodi, pro dictæ Concordiæ complemento sponte, & liberè cesserunt, quique cessiones hujusmodi duximus admittendas, singulares personas Guardiani & Fratrum, ac Rectorum & Gubernatorum, nec non Antonii prædictorum à quibusvis excommunicationis &c. absolventes, & absolutas fore censentes, posterioribus supplicationibus hujusmodi similiter inclinati, Discretioni Tuæ per Apostolica scripta mandamus,

Josephi, vel cujusvis alterius de illa in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio, juxta Lateranen. statuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsaque Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter reservata existat, & super ea inter aliquos alios lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo tempore datarum præsentium non sit in ea alicui specialiter jus quæsitum, cum annexis hujusmodi, nec non Infirmariâ antiquâ, ac Domo, seu Domibus, & Terreno, aliisque juribus, & pertinentiis suis à dicta Domo Regulari authoritate nostra præfata etiam perpetuò dismembres, & separes, illamque sic dismembratam, & separatam eidem Hospitali authoritate nostra prædicta perpetuò concedas, & assignes, ita quod liceat illius Rectoribus, & Gubernatoribus nunc, & pro tempore existentibus per se, vel alium, seu alios dicti Hospitalis nomine corporalem, realem, & actualem possessionem Ecclesiæ, & antiquæ Infirmariæ, nec non Domûs, & Domorum, ac terreni & pertinentiarum prædictarum propria authoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, illorumque fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque post obitum dicti Antonii percipere, colligere, exigere, & levare, ac in dicti Hospitalis usus, & utilitatem convertere, & eodem Antonio vita functo, Ecclesiam prædictam profanare, & ad profanos usus, non tamen sordidos, reducere, illiusque cœmenta, trabes, rudera, & reliquam illius maceriem similiter in usus ejusdem concedas & indulgeas. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, & aliis Apostolicis Constitutionibus contrariis quibuscumque, aut, si aliqui super provisionibus sibi faciendis, de hujusmodi, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrârint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, ac inde secuta quæcunque ad dictam sine cura Ecclesiam volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quoad assecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari. Et quibuslibet aliis privilegiis, & indultis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus eorumque totis tenoribus habenda esset in nostris literis mentio specialis. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: per præsentes autem non intendimus dictum juspatronatus in aliquo approbare.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sextodecimo, decimo Kalendas Augusti, Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

Exemplar in Arch. Generali Ordinis Arm. Provincia Messanensis.

NOTA

B. Cardinalis Panciaticus Præfectus.

Ex Regesto seu libro 54. Sac. Congreg. prædictæ fol. 247.

Monasterium suppressæ Congregationis FF. Minorum Conventualium Reformatorum Loci Roccæ Fratribus nostris cum omnibus juribus &c. consignari mandat.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiscopo Messanensi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

ALiàs fel. rec. Sixto Papæ V. Prædecessori Nostro pro parte dilectorum Filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum S. Francisci exposito, quod ipsi strictiorem vitam agere, & se reformare cœperant, aliquosque Conventus acquisierant, & in iis sub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis hujusmodi vivebant, idem Sixtus Prædecessor, ne ipsos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem super Reformatione hujusmodi inquietari contingeret, supplicationibus eorumdem Fratrum Reformatorum nomine sibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam ubique locorum cæptam, & introductam, & ex tunc in dies introducendam, ac pro ea, & illius felici directione facta statuta, & ordinationes cum inde secutis quibuscumque Apostolica Auctoritate perpetuò approbavit, & confirmavit: novissimè autem per Nos accepto, ex Congregatione Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi non eos in Ecclesia Dei spirituales fructus, qui sperabantur, prodiisse, sed plures differentias inter eosdem Fratres Reformatos, & Fratres Conventuales non Reformatos ortas esse, & pariter vigere, Nos præmissis obviare, ac aliàs desuper opportunè providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ex præmissis, aliisque justis & rationabilibus causis animum nostrum moventibus, Congregationem Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, omnia & quæcumque illius officia, & ministeria, necnon Domos & loca Regularia quæcumque, & in quibusvis Provinciis existentia, & ad eos spectantia, ac statuta, & consuetudines, & decreta, necnon privilegia, & indulta tam specialia, quàm generalia perpetuò suppressimus, & extinximus, ac ab eisdem Fratribus Conventualibus Reformatis Domos, Conventus, & loca, ac bona mobilia, & immobilia, & se moventia ubique gentium constituta, sacram quoque & communem suppellectilem, ipsorumque omnium usum, ususfructum, administrationem, & possessionem spiritualem, & temporalem, necnon jus, & actionem eis quomodolibet competentia abstulimus, & ablata esse, & censeri voluimus; Necnon Domos, Conventus, loca, suppellectilem, bona, res, actiones, & jura prædicta, eorumque proprietatem Ordini Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum certis modo, & forma tunc expressis concessimus, & assigna-

mus Regularis prædicta eisdem Fratribus Capucinis concedatur, expressè consenserit. Nos ad eximios, atque multiplices fructus, quos ipsi Fratres Capucini ardenti Religionis zelo, & spectatâ toto Orbi Regularis Disciplinæ observantiâ, ac jugiter spiritualium operum exercitio in Vinea Domini afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, dignum, quin potius debitum reputavimus, eorumdem Fratrum Capucinorum necessitatibus aliqua in parte consulere. Itaque eosdem Fratres Capucinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, ut attento consensu præfato, Domum Regularem suppresæ Congregationis hujusmodi dicti loci, cum omnibus & singulis juribus, & pertinentiis suis universis, Fratribus Capucinis prædictis, quos Procurator Generalis ejusdem Ordinis ad hoc deputandos duxerit, auctoritate Nostra concedas & assignes, inducens eos dicta auctoritate per Te, vel per alium, seu alios in corporalem, realem, & actualem possessionem Domûs Regularis, ac jurium, & pertinentiarum suarum hujusmodi; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pænas Ecclesisticas, aliaque juris, & facti opportuna remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis. Non obstantibus litteris Nostris prædictis, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium

Autographum in Archivo Secretariæ Brevium Apostolicorum Regesto mensis & anni præd. fol. 37. & Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Venditionem sitûs antiquæ Domûs Oppidi Castri Regalis, & conversionem pretii redacti in fabricam novæ Domûs factas confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte Dilecti Filii moderni Provincialis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Messanensis Nobis expositum fuit, quòd circa Annum 1624. decretum fuit in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ Domum Regularem dicti Ordinis in Oppido Castri Regalis Provinciæ Messanen. olim fundatam, ob aëris intemperiem ad alium salubriorem situm transferre, cumque pro nova Domo Regulari fabricanda necessarium esset veterem situm alienare; dicti Exponentis Prædecessor debitis modis eam per Syndicum Dilecto Filio Thomæ Cucuza dicti Oppidi Incolæ justo pretio vendidit, promittens illi pro securitate venditionis dictæ, illius approbationem à Sede Apostolica impetrare.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Exponens venditionem hujusmodi, illiusq; pretii conversionem in novæ Domûs hujusmodi fabricam factam, Apostolicę Nostrę cōfirmationis robore communiri summopere desideret, Nos illum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, venditionem dicti sitûs veteris, ad effectum novam Domum Regularem hujusmodi fabricandi, illiusque pretii

[illegible] Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ in Arce Gandulfi Albanenſis Diœc. ſub Annulo Piſcat. die v. Maii MDCXXXIV. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apoſtolicorum regeſt. menſis & anni præd. fol. 218.

Novam Domum Loci Brontis ex pretio venditæ antiquæ conſtrui indulget.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiſcopo Montis Regalis.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

NUper pro parte Dilecti Filii Procuratoris & Commiſſarii Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Nobis expoſitum fuit, quòd ad præſens una nova Domus Regularis pro ſervitio Fratrum ejuſdem Ordinis in Terra de Bronte Montis Regalis Diœceſis excitatur, [illegible]cta nova Domo Regulari perficienda opus fuerit, deſumere, & ad hunc effectum inſumere, nec non Fratribus prædictis, ut ex dicta antiqua Domo Regulari ad eamdem novam Domum Regularem hujuſmodi, in qua jam ad præſens eoſdem Fratres degere aſſeritur, pauca quædam Religioſorum dicti Ordinis Corpora inibi ſepulta transferre, liberè & licitè reſpective poſſint & valeant, licentiam auctoritate noſtra Apoſtolica concedas. Non obſtantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cœterique contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quòd pecuniæ ex hujuſmodi venditione provenientes unico contextu in prædictam fabricam converti incipiant, vel ſaltem penes Montem Pietatis, vel perſonam fide, & facultatibus idoneam deponantur, exinde non amovendæ, niſi ad effectum illas, ut petitur, convertendi.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Martii MDCXL. Pontificatus Noſtri Anno decimo ſeptimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apoſt. Regeſto menſ. & anni præd. fol. 1.

lia fere diruta Domus per eos derelictæ jacent, ad Ecclesiam novæ Domûs in Terra seu loco hujusmodi, ad quam translati fuerunt, transferre, inibique sepeliri facere posse summopere desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus &c. volentes & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præsentes committimus & mandamus, quatenus eisdem Exponentibus prædictorum Fratrum ossa, dummodo tamen illa discerni possint, & sine cujusquam præjudicio, è primodicta ad secundodictam Ecclesiam transferendi, & in ea sepeliri faciendi, remanente tamen primodicta Ecclesia in suo statu, licentiam & facultatem Auctoritate nostra Apostolica concedas & impartiaris. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Domûs & Ordinis prædictorum etiam &c. consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Junii MDCXL. Pontificatus nostri Anno decimoseptimo.

M. A. Maraldus.

Ex Autographo reg. Archivi Secret. Brevium Apostolicorum mensis & anni prædictorum fol. 1.

...is, qui ad prædicandum in illa Provincia Verbum Dei destinantur, examinare prætendat, non obstante, quod tempore retroacto, nunquam fuerint examinati, Emin. Domini mei Eidem à me scribi jusserunt, quatenus, si expositum veritate nitatur, & dicti Fratres suorum Superiorum Regularium approbationem exhibeant, Eadem nihil novi disponat, præsertim cum hi ex suæ Regulæ indulto confessiones, ob quas principaliùs dictum examen requiri videtur, excipere non soleant. Quæ eò libentiùs Amplit. Tuam executioni daturam esse confido, quatenus se S. Congregationis sensui conformet. Romæ 10. Januarii 1642.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater Affectuosissimus.

Card. S. Honuphrii.

Ex Reg. Secretariæ Congreg. mens. & anni præd.

N O T A.

Aliquoties dictum Examen ab Illustrissimis DD. Episcopis prætensum fuisse reperio, & in specie potentiùs illi insistebat Illustrissimus D. Episcopus Larinen. anno 1698. dato S. Congregationi Concilii Libello supplici, qui sequitur.

Eminentissimi ac Reverendissimi Patres.

Episcopus Larinen. humillimus famulus Eminentiarum Vestrarum supplicat pro declaratione infrascripti dubii: An

... prædicationum, & Ministrum Generalem ad munus Concionatorum sine prævio examine non conferendum obligavit : Nullus Fratrum penitus populo audeat prædicare, nisi à Generali Ministro hujus Fraternitatis fuerit examinatus, & approbatus, & officium prædicationis sibi fuerit concessum. Reg. c. 9. *Hoc præceptum in Religione Capucina eâ severitate servatur, ut examen hujusmodi in præsentia totius Definitorii Provinciæ instituatur, hocque juratò P. Generali tum de probitate morum, tum de doctrinæ sufficientia Examinati pro admissione ad munus prædictum testari debeat, exactè in hoc Decreta S. Concilii Lateran. sub Leone X. constit. 21. & Tridentini sess. 5. c. 2. observando, quatenus scilicet Concionatores testimonio Superiorum Ordinis de sufficientia & probitate muniantur. Inde cum Concionatores transiverint per examen rigorosum intra Religionem, Illustrissimi DD. Episcopi possunt esse persuasi, quod doctrinam habeant sufficientem, & transiverint per ignem & aquam.*

II. Ex ratione cursûs Scientiarum; cum in Ordine Capucino vigore Constitutionum, à S Sede Apostolica approbatarum munus Prædicationis nulli conferatur, nisi qui per tres annos Artibus Liberalibus, & per quatuor alios Theologiæ operam navaverit, & consequenter admissus ad dictum munus est Theologus cursûs Theologici perfectè completi. Quod in alio aliorum Ordinum non practicatur, cum in illorum aliquibus, Philosophiæ Studiosis, populo prædicare permittatur. Quæ ratio ab Illustrissimo D. Larinen. non solùm deberet esse bene ponderata, sed etiam admissa ad effectum, ut ad favorem Capucinorum suo discreto & moderato uteretur arbitrio.

III. Ex ratione modi, quem Religio Capucina tenet, videlicet, ne Concionatores, nec pulpitis obtinendis se ingerant, nec commodum temporale, vel eleemosynas quærant, victu modico & ad sustentationem necessario contenti. Sicque non solùm sine eleemosynæ Ordinariæ, sed nec etiam viatici prætensione, & consectariò unicè pro fructu Animarum concionantur. Ex hoc motivo autem examinari non debent, cum supposito aliàs hujusmodi examine videatur prætendi, ut operarius operetur, & postmodum loco remunerationis carò, & cum periculo rejectionis solvat operam, quod Viro docto ob quæstionem exoticam & improvisam cum S. Habitûs & Ministerii dedecore obtingere potest.

IV. Ex ratione Consuetudinis; cum nec tempore retroacto, seu à tempore, quo Religio Capucina ortum habuit, nec etiam post prædictam Constitutionem Clementis X. Superna *fuerint examinati. Et sufficere deberet pro examine non prætendendo, quod Roma Ecclesiasticæ Observantiæ Mater eos examinaverit nunquam.* =

Tractavit de hac materia congenio suo spiritu P. Hieronymus Narniensis, prædicans S. M. Gregorio XV. in S. Palatio, & hisce æquè ac aliis rationibus, Concionatores Ordinis S. P. Francisci in specie, post hujusmodi rigorosum Ordinis examen ab Episcopis re-examinari non debere demonstravit. Ex quo Illm̃us Larinen. abstinere potuisse videtur à dicendo, quod Capucini Jurisdictionem Episcopalem contemnant, dum loquitur de Religione, quæ vi Regulæ & Constitutionum totum Ordinem Ecclesiasticum summâ veneratur devotione, & forsan ideo solùm hoc dicit, quod Capucini potiùs à prædicando, abstinere, quàm examini se subjicere velint, in ipso enim §. Constitutionis Clementis X., in qua Illm̃o D. Episcopo arbitrium discretum & moderatum Concionatores examinandi conceditur, hoc ipsum arbitrium concernere Concionatores prædicare volentes, adjungitur : Regularibus prædicare volentibus. *Taliter autem à prædicando abstinentes Capucini aliud non agunt, nisi prædicationis officium, quod juxta Tridentinum præcipuum Episcoporum munus est, ipsi Illustrissimo D. Episcopo, & ejus Parochis, quibus eadem obligatio inhæret, relinquunt.*

Fuit quoque anno 1642. similis prætensio mota ab Archiepiscopo Messanensi, cui S. Congregatio Episc. & Regul. scribi jussi Epistolam antepositam.

Circa Professionem Fidei, omnes Concionatores Capucini illam, antequam munus Prædicationis exercere incipiant, in manibus suorum Superiorum emittunt, & in hoc alius DD. Episcoporum non reclamat. Et quamvis abs Illm̃o Larinen. aliqui auctores, qui suæ opinioni clausulam abs Illm̃o non adductam, vid. si ita videbitur expedire, *adjungunt, producat, plures nihilominus forsan sunt, qui Regulares ab hujusmodi onere eximunt, inter quot Casp. de exempt. Regul. c. 10. dub. 193. Lezana Verbo Concionator. n. 8. Donat. Laymen. t. 3. tract. 6. de Præd. q. 25. qui in hoc fundantur, quod Tridentinum sess. 24. c. 12. de Reform. ubi de iis, qui ad Fidei professionem tenentur, agit, Concionatores non memoret.*

Quibus &c.

Fr. Franciscus Maria ab Aretio P. G.

Domorum Regularium Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum emanârunt litteræ tenoris subsequentis, videlicet : Paulus PP. V. ad perpetuam rei memoriam; Omnium saluti paternâ charitate intenti, sacra interdum loca spiritualibus indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum animæ Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ è Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant. Cum itaque nomine Superiorum, & Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum ultra montes degentium Nobis nuper expositum fuit, fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor Noster, ut quotiescumque Sacerdos aliquis ejusdem Ordinis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migrâsset, ad tria Altaria trium Ecclesiarum cujuscumque Provinciæ dicti Ordinis per Superiores prædictos designanda celebraret, Anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur, vivæ vocis oraculo concesserit, & indulserit, & ab inde citra Provinciæ ipsius Ordinis benedicente Domino adauctæ fuerint. Nos Superiorum & Fratrum prædictorum supplicationibus Nobis humillimè porrectis inclinati, authoritate Nobis à Domino tradita, & de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, concessionem & indultum hujusmodi, dummodo à dicto Gregorio Prædecessore verè emanaverit, etiam ad alias Ecclesias Provinciarum dicti Ordinis postmodum erectarum, & futuris temporibus erigendarum, eisdem modo & forma, quibus ab eodem Gregorio Prædecessore concessa fuerunt, perpetuò extendimus, & am-

[illegible] Ecclesiæ privilegio prædicto, concessionis & indulti Gregorii Prædecessoris Nostri prædicti vigore decoratæ sunt, minor autem Sacerdotum numerus in eis, & populi ad eas concursus major, quàm in recenter extructis existat, & propterea Mediolan. & Messanen. dictum privilegium de veteribus ad novas Ecclesias hujusmodi, Ianuen. verò Provinciales prædicti de una Capella ad Altare majus Ecclesiæ Civitatis Alexandrinæ Domûs Regularis ejusdem Ordinis per nos transferri summopere desiderent, supplicationibus eorumdem Provincialium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, privilegium prædictum vigore concessionis & indulti Gregorii Prædecessoris prædicti, per Pauli etiam Prædecessoris Nostrorum literas præinsertas ad dictas veteres Mediolanen. & Catanen. Civitatum Domorum Regularium Ordinis hujusmodi Ecclesias extensum, ad dictas recenter extructas, ac de Capella prædicta, ad dictæ Ecclesiæ Civitatis prædictæ Alexandrinen. Altare majus perpetuò modo & forma præmissis transferimus, ac translatum esse volumus & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac, quantum opus sit, veterum Ecclesiarum & Capellæ prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Novembris MDCXLIII. Pontificatus Nostri Anno vigesimo primo.

M. A. Maraldus.

Ex Reg. Arch. Secret. Brev. Apost. mens. & anni præd. fol. 668.

NOTA

DECRETO

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Ex ære veteris Domûs Loci Engii vulgò *Gangè* novam fabricam conſtrui conceditur.

Eñi, ac Rñi Domini.

CUm Fr. Marius à Liparo, Provincialis Capucinorum Provinciæ Meſſanen. Conventum Loci Engii, vulgò *Gangè* dicti, Diœceſ. Meſſanen. penitus detritum, ad ſalubriorem ſitum transferre debeat, ſupplicat EE. VV. pro facultate dictum Conventum cum rebus ſtabilibus eidem connexis vendendi, & pretium in alterius fabricam convertendi, exceptâ Eccleſia, quæ illæſa ad uſum Confraternitatis cujuſdam perſiſtet &c.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum ac Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & conſultationibus Epiſc. & Regul. præpoſita, attenta relatione Archiepiſcopi Meſſanenſis eidem benignè commiſit, ut veris exiſtentibus narratis, facultatem faciendi præfatam venditionem Conventûs & Horti pro ſuo arbitrio & conſcientia Syndico Apoſtolico impertiatur, ita tamen, ut pecunia ex hujuſmodi venditione retrahenda in fabricam dicti novi Conventûs, integrè & fideliter erogetur, & uſus Eccleſiæ ſupradictæ Confraternitati concedatur, 2. Octobris 1679.

G. Card. Carpineus.

Ex Regeſto Secret. Congreg. menſ. & anni prædict.

DE-

pecuniarum summam publico instrumento se obligârunt, & Marchio Orator id totum, quod dicti Conventûs fabricæ deerit, ex se supplere promittit, verùm etiam dictæ Personæ, & Universitas Religiosis in casu de vestiario, aliisque quotidianis Religiosi victûs necessitatibus providere pollicentur. Interim eò efficacius pro prædictæ fundationis facultate EE. VV. supplicant, quod tam Ordinarii, quàm aliorum Regularium consensus, uti ex transmissis constat scripturis, adsit, totumque ad majorem Dei cultum, animarumque fructum tendat. Quod &c.

Sacra Congregatio Emin., ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, referente Eminentissimo Spinula, censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore committit Archiepiscopo Messanensi, ut veris existentibus narratis, &, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti novi Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, Sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, & ex eleemosynis piorum Benefactorum inibi duodecim hujusmodi Religiosos commodè sustentari posse, ad petitam erectionem & Religiosorum introductionem pro suo arbitrio & conscientia procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per SS. Canones, S. Concilium Tridentinum, Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum erectiones præscripta sunt, Religiosè serventur 3. Martii 1689.

G. Card. Carpineus.

Ex Regesto Secret. Congregat. mens. & anni prædict.

dum mutata, suum adhuc quoad dictos ex-Definitores habeat vigorem?

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali Capucinorum, & referente Eminentissimo de Laurea, censuit circa præmissa servandum esse Breve S. M. Clementis IX. prout præsentis Decreti vigore servari mandat.

Romæ 14. Martii 1689.

Ex Regest. Secretar. Congregat. mens. & anni prædict.

NOTA.

Et ordinariè idem circa dubium à diversis Provinciis successivè motum à Sac. Congregatione fuisse decisum tene; præsertim si usus longiore annorum serie probatus, aut aliàs legitimè inductus contrarium non suaderet &c.

partis eiusdem Conventus ad Principem Biscariensem spectantis contiguæ reperiatur, qui pro eo ducentas libras annuatim offert, cumque oblatio hæc Oratoribus utilis sit, pro hujusmodi cessionis facultate S. V. supplicant. Quam &c.

Reverendissime &c. uti Frater. Sanctissimus Dominus Noster benignè condescendit, ut Amplit. Tua Syndico Apostolico Conventûs Fratrum Capucin. della Speranza nuncupati facultatem largiatur alienandi Principi Biscariensi petium terræ incultæ, saxosæ, & sterilis extra Conventum quidem situm, sed ad usum Fratrum existens. Sicut autem petium hujusmodi ad Reverendam Cameram Apostolicam pertinet, ita retractum exinde pretium Sanctitas Sua donat, ac illud titulo charitatis in beneficium ejusdem Conventûs Capucinorum converti mandat. Quod dum significo &c.

Romæ 17. *Maii* 1726.

Ex Regest. Secret. Congregat. mens. & anni prædict.

D E C R E T O

S. Congreg. Episc. & Regul.

Retractum de Domo antiqua pretium in beneficium novæ fabricæ in loco Tortorices converti committitur.

BEATISSIME PATER.

PRovincialis Caupcin. Provinciæ Messanen. in Sicilia S. V. humillimè exponit, qualiter pro securitate suorum Religiosorum ... *alnis apud Sanctam Sedem Protectoris, benignè committit Archiepiscopo Messanen. ut veris existentibus narratis, & prævijs edictis, ac Peritorum æstimatione petitam facultatem Syndico Apostolico enunciati Conventûs faciendi præfatam venditionem pro suo arbitrio, & conscientia impertiatur, ita tamen, ut pretium ex hujusmodi alienatione redigendum in beneficium, & utilitatem novi Conventûs, qui construitur, integrè & fideliter erogare teneatur, sub pœnis contra Regularium bona alienantes impositis, in casu contraventionis omnino incurrendis die* 4. *Junii* 1734.

Franc. Cardin. Barberinus.

Ex Regest. Secret. Congregat. mens. & anni prædict.

Ad instantias Ferdinandi Francisci Gravina, Principis Palagoniæ &c. erectionem novæ Domûs Loci Pedemontis, Archiepiscopo Messanensi committit, obligatione supplendæ eleemosynæ priùs sublatâ.

A tergo: *Ven. Fratri Archiepiscopo Messanen.*

CLEMENS PAPA XII.

Ven. Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EX commisso Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere ad ea, per quæ Conventus, & alia Regularia Loca, ad Divini Cultûs

siam & Conventum pro duodecim Fratribus ejusdem Ordinis in prædicto loco Pedemontis erigere statuisset, & post acceptatam à Deffinitorio Provinciali dictorum Fratrum in eorum Capitulo die 14. Octob. 1730. habito oblationem, super erectione ejusmodi pro parte ejusdem Ferdinandi Francisci Principis factam, obtentamque ad hoc à Te, seu tunc existente Archiepiscopo Messanen. licentiam, necnon consensum tum Archipresbyteri supradicti loci Caltabiani, sub cujus Parochia prædictus locus Pedemontis existit, tum Cleri reliquorum locorum, hujusmodi fabricæ Ecclesiæ, & Conventûs prædictorum, ac Sacristiæ & Officinarum manus admoveri curâsset, idem Ferdinandus Franciscus Princeps fabricâ prædictâ subinde, impensâ sex millium scutorum circiter monetæ absolutâ, atque sacris suppellectilibus ac utensilibus, aliisque rebus necessariis instructâ, petiit ab hac S. Sede facultatem deveniendi ad erectionem dicti Conventûs, ac in illum introducendi Fratres Ordinis prædicti, quibus, si ex questu eleemosynarum se alere, Ecclesiamque & Conventum hujusmodi manutenere nequirent, ipse Ferdinandus Franciscus Princeps, ac dilecti Filii Universitas, & Homines prædicti loci Pedemontis die 14. Julii 1730. sese obligârunt subministrare, ac supplere, quod eis deesset. Verùm, quia variæ subinde difficultates, præcipuè per Universitatem, & Homines vicini Oppidi, Civitat. nuncupat. *de Lingua Grossa* adversus erectionem dicti Conventûs, quas coram infrascripta Congregatione Cardinalium discutere oportuit, excitatæ fuerunt, dictus Ferdinandus Franciscus Princeps hactenus voti sui compos fieri, remque ad effectum ducere non potuit, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur laudabili ejusdem Ferdinandi Francisci Principis desiderio hac in re, quando constiterit, fabricam prædicti Conventus cum Ecclesia, campanili, choro, sacristia, refectorio, dormitorio, hortis, & spatiis esse omnibus numeris absolutam, & suppellectili tam sacra, quàm profana sufficienter instructam, ac eleemosynis piorum Benefactorum inibi duodecim Religiosos sustentari posse, sublatâ tamen obligatione die 14. Julii 1730. ab ipsis Ferdinando Francisco Principe, ac Universitate, & Hominibus loci Pedemontis quoad præstationem supplementi eleemosynarum, sicut præmittitur, emissâ, ad petitam erectionem, & Religiosorum introductionem, Auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio & conscientia procedas, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per sacros Canones, Concilium Tridentinum, Apostolicas & dicti Ordinis Constitutiones circa hujusmodi novorum Conventuum Regularium erectiones præscripta sunt, religiosè serventur. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice duntaxat specialiter & expresè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Junii MDCCXXXV. Pontificatus Nostri Anno quinto.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

PRO-

tum cor suum; Imperator, Reges & Principes, quos accessit, illum ceu hominem Cœlo satum excepêre; populus autem, quem transibat, eum ceu Angelum coluit; haud àliter enim ac Angelus descendens in Probaticam Piscinam motu aquæ salutem languenti restituit, ita Clemens populum accurrentem, vel data benedictione, vel ingeminato Jesu nomine à variis, quibus detinebatur, infirmitatibus liberavit.

Virtutem P. Joannis Mariæ prædixit illius partus, dum Patrem infirmum sanavit; commendavit vita, dono prophetiæ illustris, dum ementitæ Sanctitatis Clerico turpem lapsum, & Civitati Syracusanæ fame concussæ, abundantiam frumenti de publico prædixit pulpito; coronavitque mors accursu populi, distractis Reliquiis, & gratiâ curationum celebris.

Utrumque Officio & virtute præivit Fr. Innocentius à Calatagirone, prout fusior, quæ de eo subsequitur, docebit vitæ relatio.

Palmites dum tam nobiles resplendere conspicimus, de reliqua Vineæ, seu Provinciæ gloria judicare difficile non erit. Hanc, qui in exemplis expressam cupit, adeat Scriptores Ordinis, dum ego indignor & tempori & terræ: illi, dum, quæ ampliora erant, annotare neglexit; huic, dum, quæ annotata fuerant, hiante absorbuit ore, & ita Fratrum plurium virtute, doctrinâ & nobilitate insignium memoriam funeravit.

Continet Conventus XXXII.

Omnibus & singulis præsentibus & futuris, ad quos præsentes nostræ pervenerint, seu quomodolibet spectaverint, notum facimus, & attestamur, qualiter hodierna infrascripta die per Nos exposito, nomine Reverendi Patris moderni Vicarii Generalis eorumdem Fratrum Capucinorum præfati Ordinis Minorum SSmo Domino Nostro D. Pio Divina Providentia Papæ Quinto, quòd ob urgentes causas Fratribus prænominatis expediat Provinciam Siciliæ, quæ una est, in tres dividi Provincias, tum, quia propter multitudinem Locorum, ac Fratrum dictæ Provinciæ, & itineris longitudinem, & asperitatem vix semel in anno unicus Provincialis pedester ipsam integram sufficit visitare; cùm juxta consuetudinem & Constitutiones dictorum Fratrum ter in anno visitare teneatur; tum etiam, quia propter Provinciæ latitudinem Fratres pedestres ad Capitulum facilè nequeunt convenire; tum denique, quia sine pecuniariis impensis (quòd maximè ipsorum Regula abhorret) Provincialia Capitula propter convenientium ad ea Fratrum multitudinem commodè celebrari non possunt. Verùm, quia fel. rec. Nicolaus Papa Quartus prohibuit in Ordine Fratrum Minorum divisiones Provinciarum fieri sine Sedis Apostolicæ licentia speciali per patentes literas facientes de hujusmodi prohibitione mentionem; & ideo pro parte ejusdem Vicarii Generalis supplicavimus Beatitudini Suæ, ut hujusmodi permissionem & licentiam pro supradictæ Provinciæ divisione de benignitate Apostolica concedere dignaretur; Sanctitas autem Sua, præmissæ petitioni benignè annuens, Vivæ vocis oraculo Nobis facto concessit, & indulsit, Provinciam Siciliæ prænominatam in tres Provincias, prout meliùs Vicario præfato & Capitulo Provinciali visum fuerit, dividi, & partiri debere; quam quidem licentiam, & permissionem voluit per hujusmodi Oraculum nostrum, aut per Breve

Provincia Panormitana.

Petium terræ Domui Mazzarini annexum, mediante Syndico vendi, & pretium inde redactum ad opus Clausuræ converti, indulget.

A tergo: *Dilecto Filio moderno Ministro Provinciali, Provinciæ Syracusanæ, Fratrum Ord. Min. S. Francisci Capucinorum nuncupatorum.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

Cum, sicut Nobis nuper exponi fecisti, Conventus Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Terræ Mazzarini, Syracusanæ Diœc. terrenum quoddam annexum habeat capacitatis quatuor circiter Tumminarum Terræ mensuræ illarum partium, quod nulli rei omnino servit, propterea que terrenum hujusmodi vendi, & pretium inde redigendum in opus Clausuræ horti ejusdem Conventûs converti, summopere desideres. Idcirco Nos Te, eosdemque Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. & absolutos fore censentes, supplicationibus Tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, mediante persona Syndici Conventûs hujusmodi terrenum prædictum cuicumque personæ meliorem conditionem offerenti, pro pretio justo, & rationabili, authoritate nostra Apostolica vendendi, seu vendi faciendi, plenam & amplam facultatem, dicta authoritate, tenore præsentium concedimus & impartimur. Non obstantibus

fel.

Ex Arch. Secretariæ Brevium Apostolicorum Regesto mensis & anni prædictorum fol. 1.

Ablegatum à se ob Religionis negotia Fr. Innocentium à Calatagirone Ministrum Generalem, Regi Christianissimo commendat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Charissime in Christo Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

PErsuasum Nobis planè facit ingenita Majestati Tuæ Religio, libentissimè ab Regio tuo animo exceptum iri, quæ Nos Dilecto Filio Innocentio à Calatagirone, Ordinis Minorum Capucinorum Generali Ministro, Majestati Tuæ significanda mandavimus. Ea porro ad ipsius opem Religionis spectantia, ut vehementer Nobis, atque intimè cordi sunt, ita Majestati Tuæ jucundissima ut accidant, ab tuaque pietate & magnanimitate ex animi sententia peragantur, non tam postulamus, quàm liquidò, ac tutò futurum confidimus. Hæc adeo differentem Generalem ipsum fide ut digneris, optamus, ac Nostræ simul Paternæ charitatis testificationem cumulatè deferentem Majestati Tuæ, pro cujus Nos incolumitate vota perpetuò concipimus; eique nunc amantissimè Apostolicam benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX.

tagirone, Minorum Capucinorum Generalis Minister, & quæ Nostro nomine renuntianda dedimus, Majestati Tuæ accuratè, ac sedulò exponet. Illi quidem differenri, quæ Nobis maximè cordi sunt in Religionis causa, fidem abs Te haberi integram cupimus, quodque proinde in eam rem ab Regia Majestatis Tuæ authoritate, ac pietate mirifica perfici posse videatur, & impensè expetimus, & fidenter exspectamus. Ceterùm Majestatis Tuæ religiosissimam mentem immissis è Cœlo donis cumulari in dies magis apprecamur, eique Apostolicam Benedictionem quam largissimè impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Maii MDCXLVII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Gaspar de Simeonibus Secret.

Ex Regesto prædicto fol. 353.

Duci Aurelianensi.

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili Noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

PRoficiscentem in Gallias Dilectum Filium Innocentium à Calatagirone Minorum Capucinorum Ministrum Generalem adire Te jussimus, ac repetitis Pontificiæ benevolentiæ Documentis nostrum tuæ salutis & felicitatis votum his litteris afferre. Et his quidem in iis, quæ Tibi nostro nomine, ac nostrâ præcipuâ curâ renuntiaverit, fidem abs Te ut referat, optamus, sentiatque à tua auctoritate

Ac Julio Cardinali Mazzarino.

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili Noster salutem & Apostolicam Benedictionem.

Adesse Tibi, ut primum Parisios attigerit, Nostro nomine jussimus Dilectum Fi-

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Maii MDCXLVII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Gaspar de Simeonibus Secret.

Ex Regesto eodem fol. 352.

N O T A.

Calatagiro, nobilitate æquè ac antiquitate celebris ac regia Maris Mediterranei Civitas, Ordini nostro Innocentium supradictum procreavit, qui, quod ex præclara Marcinnonia stirpe hausit, decus, digno semper virtutis ascensu, adhuc Sæculo vivens perfecit: in Religione autem nostra tam per sacra Studia, quàm varia Officia merita sua ita cumulavit, ut anno 1643. prima Ordinis Prælatura illi fuerit communi applausu collata. In hac talem se gessit, qualem olim S. Ephremum Syrum fuisse S. Gregorius Nyssenus *cit. tom.* 1. *oper. Card. Querini fol. mihi* XIV. hisce perhibet verbis: *talis pietatis zelo extitit Magnus noster Pater - - nam aliàs mansuetum se præbens, ac mitem, cum nulla decertandi necessitas urgeret, aliàs acerbum ac gravem, cum fidei aut virtutis periculum immineret, cuncta prudenter pro temporis ratione moderabatur.* Opinio Sanctæ vitæ per Transalpinas Regiones ita percrebuit, ut, dum illas visitando peragravit, populus turmatim ad eum videndum accurreret, impressamque illius effigiem, seu Coronas ab Eo benedictas tumultuarià devotione concupisceret. Viennæ Ferdinandus Imperator III. omnium Campanarum pulsu, ac Hymno Ambrosiano à Cæsareæ Capellæ Musicis cantato eum excepit, in communi Fratrum cænaculo cum illo epulatus est, & genuflexus ab invito benedictionem petiit.

Sanctorum & Martyrum gesta sicut devotà semper memorià coluit, ita illorum SS. Reliquias avido ubique collegit studio. Inter has insignior est illa pars, quam Salerni de B. Lucia à Calatagirone, sua Concive, Ord. S. Claræ obtinuit, quod eruditissimus Wadingus tom. 9. Annal. edit. novæ fol. mihi 205. ita recenset: *Reverendissimus P. Innocentius Calatagironius, Minister Generalis Minorum Capucinorum, Vir gravis & doctus, multis titulis commendabilis,* B. Luciæ *suæ Concivis veneratione instinctus, favore & patrocinio Julii Cardinalis Sabelli, qui nuper Archiepiscopatus Salernitani curam transtulerat in Fabritium Sabellum, suum ex Fratre Nepotem, obtinuit insignem corporis partem, brachii scilicet os, quod ab humero ad cubitum extenditur. Ex tumulo id præsentibus honorabilibus testibus extraxit die* XI. *Januarii* 1644. *Julius Pepulus Archidiaconus & Vicarius Generalis Salernitanus, & cum publico traditionis Documento eidem consignavit in patriam ferendum.*

Sagax, qua rerum momenta ponderabat, prudentia, Innocentium Papam X. commovit, ut illum ob negotia, quæ gravia, & Religionis Catholicæ fuisse ipsa Apostolica perhibent Diplomata, ad Regem Christianissimum &c. ablegaret.

Reversus ad patriam, forensibus ministeriis lassum animum quieti Spiritùs sacravit, levansque se super se, dies æternos in mente habuit, ad quos etiam, uti piè sperare est, 16. Nov. 1655. placida morte transiit. Sacrà, & devoto lessu commixtà Pompà cadaver ejus datum quidem est terræ in putredinem, at non sine stupore post 4. annos fuit repertum adhuc incorruptum, quod Petrus Paulus Moretta Baro Mauthanæ in sua de Urbe Calatagirone brevi notitia *fol. mihi* 40. ita recenset: *Innocentii memoratu digna facinora prætereo silentio, quod tamen hisce oculis hausi, & relatu dignum reor, posteros docere statui: ejus Cadaver, cum 4. annos totidemque menses in Sepulchro decubuisset, & suffragia ferentibus P. Provinciale, & reliquis Cænobii Fratribus, è loculo conditorii elatum fuisset, integrum repertum fuit, pluribus ex Civibus astantibus*

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CONservationi & manutentioni nonnullorum Sanctorum & Sanctarum Martyrum (ut piè creditur) Reliquiarum, quas Dilectus Filius Innocentius à Calatagirone, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum S. Francisci nuncupatorum Professor, dum nuper Ministri Generalis dicti Ordinis munere fungebatur, conquisivit, & in quodam Reliquiario inclusas Ecclesiæ Domûs Fratrum ejusdem Ordinis in Loco de Calatagirone nuncupato, Syracusanæ Diœc., donavit & assignavit, ad hoc ut illæ ibidem debito honore conserventur, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ac dictum Innocentium specialibus fa- sione a dicta Ecclesia, seu illius Sacristia extrahere, transportare, seu, ut extrahantur, aut trasportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ & passivæ, nec non officiorum pœnis, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus, non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis Sacristiæ, vel aliquo conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Febr. MDCLIII. Pontificatus Nostri Anno nono.

G. Gualterius.

Breve formatum in Archivo dicti Conventûs.

N O T A.

REliquias Sacras, quarum extractio enuntiatis litteris Apostolicis prohibetur, in Capella Ecclesiæ nostræ Civitatis Calatagironis Fr. Innocentius Minister Generalis collocavit adjuncto sequenti Documento.

Frater Innocentius à Calatagirone Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum olim Generalis Minister & Servus, hasce Sanctæ Crucis, Spineæ Coronæ, vestium Christi Domini, Indusii ac Veli Deiparæ Virginis Mariæ, Sanctorumque Reliquias ex omnibus fere totius Europæ partibus collectas hoc in loco decenter, ac potuit juxta sui instituti altissimam Paupertatem, collocari curavit anno Domini 1652. tertio Kal. Novembris, earumque conservationi & manutentioni prospiciens, Apostolicas Litteras in hoc Regno executioni datas, & in Curia Episcopali Syracusis recognitas obtinuit.

Reliquiæ autem, quas dicta Capella cultui Fidelium exponit, & quarum festiva solemnitas cum Processione per Civitatem ductâ annuatim celebratur, sunt Sequentes.

Gutta Sanguinis Domini nostri Jesu Christi à B. M. Magdalena sub Cruce collecta.
Duæ spinæ de corona Christi tinctæ Sanguine.
Particulæ S. Crucis Sex, quarum una aliis notabiliter major.
De Veste inconsutili Christi, & ejusdem Fimbria.
Tres particulæ de Subucula B. V. Mariæ, & alia de Velo;

Aliæ

tiani m. Calarit., Floriani m. Calarit., Florianæ v. m. Calarit., Formosæ v. m. ex sociab. S. Ursulæ reliq. insign. Fortunati m., Fortunati m. Calarit., S. P. Francisci Assisiatis, Fulgentii m.

SS. Gabrini m., Geminiani episc. & m. Calarit., Genesiæ virg., Georgii m.. Gorgonii m., Grati m.

SS. Herculani m., Hilarij episc. & m. Calarit., Hilarii m., Honorati m. Calarit. reliq. insign. Huberti episc. conf. Hyacinti m.

SS. Jacobi Apostoli maj, Jacobi Apostoli min., Jacobi m., Januarii m., Innocentii m. ex legione Thebæa, Innocentiæ v. m., De uno Sanct. Infantium Innocentium mm. pes integer cum carne, & unguibus, De alio pars ossis pedis, Joannis Baptistæ pars ex osse brachii, Joannis Chrysostomi Episc. Doct., Joannis Evang. Josephi Sponsi B. V. M., de veste & baculo. Josephi Justi Discipuli Christi, Josephi à Leonissa Capuc. conf., Jucundiani m., Juliani m. Calarit., Juliani m. sponsi S. Basilissæ v. m. reliq. insign., Juliani episc. & apost. Cenomanorum, Julii m. Calarit., Julii Leonis m., Justi m., Justini m., Juvenalis conf. episc. Calarit. reliq. insign.

SS. Largi m. reliq. insign., Laurentii m., Laurentii m. Calarit., Leontii m. Calarit., Leopardæ nec virg. nec m., Litii m., Lucæ Evang., Luciæ v. m. Romanæ, Luciæ v. m. Syracusanæ, Lucii Papæ m., Lucii m., Luciani m. reliq. insign., Luriæ nec virg. nec m.

SS. Malachiæ m., Marci Evang., Marciani m. reliq. insign., Margarithæ v. m., Margarithæ m. Calaritanæ, Margarithæ à Cortona, Mariæ m. Calarit., Mariæ Magdalenæ Pœnit., Martinæ v. m., Martini Papæ m., Martini episc. & m. Calarit., Martiniani m., Martyrum decem millium, Matthæi Apost. & Evang., Mathiæ Apostoli, Maturini Confess., Mauritii & sociorum reliq. insign., Mercurii m. Calarit.

SS. Nicasii Episc. & m., Nicolai Episc. Myr., Nicomedis m., Ninei episc. m., Ninii m. Calarit. reliq. insign.

SS. Olimpii m., Olimpii m. Calarit. reliq. insign., Olimpiæ m., Ologarii episc. Barcinonen.

SS. Palmatii & Sociorum mm. Trevirensium reliq. insign. Patritii m., Pauli apost., Peregrini m., Perfectæ m., Perpetuæ M., Petri Apostoli part. ex osse digiti, Petri m., Philippi Apost., Pii Papæ V. Conf. Pii m., Piscatoris m., Placidi m. Calarit., Placidi & Sociorum ejus.

SS. Recreatæ m. Calarit., Roberti Infantis m., Romani m., Rosaliæ v. Panorm., Rosolini m.

SS. Salvii m., Septimiæ m. reliq. insign., Serpentiæ m., Severi m., Silvestri Papæ Conf., Simplicii m., Sodalis m., Soteris Papæ m., Stephani Protom., Stitiæ m. Calarit., Suritani m., Syrii m.

SS. Telesphori Papæ m., Terentii m. reliq. insign., Tertullæ m., Thebæorum mm. reliq. insig. Theclæ m. Calarit, Theodori m., Theresiæ V. Carmel., Thomæ Aquinatis Doct., Timothei m., Trajani m. Calarit. Tritæ m. Calaritanæ.

SS. Valentini m. ex cœmeterio Calisti. Valentini m. ex cœmet. Cyriacæ, Valentini m. Victoris m., Victoris, Ursi, & Sociorum Reliquiæ quatuor, Victorini m., Viridarii m. Calarit reliq. insign., Vincentii m. Vincentii Ferrerii Ord. Præd., Vitalis m. reliq. insign., Vitalionis m., Viti m., Urbani Infantis m. Calarit., Ursulæ & Soc. Reliquiæ 14.

S. Xisti Papæ m.

Hisce Sacris Reliquiis accensenda sunt & alia; quæ ex contactu Sacra in eodem Sanctuario reperiuntur: inter quæ sunt duæ Sindones, quarum una Sindonem Vesuntione in Burgundia, & altera eam Taurini asservatam attigêre.

Calceus, qui unum ex calceis B. V. attigit.

Cingulum ejusdem figuræ cum eo, quod B. Virgo in cælos assumpta D. Thomæ Apostolo reliquit; quod pariter Sacrum archetypon tetigit.

Annulus osseus, qui tetigit annulum nuptialem B. V. Mariæ. Rosaria ex vario colore &c. &c.

In

rentur, transmitti consueverunt. Verùm idem Hospitium interdum à diversis personis potentibus in eo hospitari volentibus occupetur in grave eorumdem Fratrum Infirmorum detrimentum, cui Superiores Conventûs & Hospitii hujusmodi occurrere nequeunt. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cœtero quisquam, sive Sæcularis, sive Ecclesiasticus, cujuscumque status, gradûs, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existat, qui Frater Ordinis præfati non sit, in Hospitio prædicto sub quocumque prætextu, quæsito colore, ingenio, causa, vel occasione hospitari, vel pernoctare; neve ullus Superior, vel Frater ejusdem Ordinis, etiam specificâ & individuâ mentione, vel expressione dignus, quemquam, qui Frater Ordinis hujusmodi non sit, Hospitio ibidem excipere, aut, ut ibidem hospitetur, vel pernoctet, concedere, vel permittere audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ & passivæ pœnis, per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, à quibus nemo absolutionis beneficium, nisi in mortis articulo constitutus, vel relaxationis, vel rehabilitationis gratiam à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, valeat obtinere, Apostolica authoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Ordinis & Conventûs prædictorum, aliisque quibusvis;

I. G. Slusius.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 17.

D E C R E T O

S. Congreg. Episc. & Regul.

In Loco Victoriæ, vulgò *della Vittoria* nuncupato Domum erigi, Episcopo Syracusano committitur.

SAcra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, attentâ relatione Episcopi Syracusani, & stante consensu Parochi, aliorumque Regularium, referente Eminentissimo Acciajolo, censuit committendum, prout præsentis Decreti vigore benignè committit eidem Episcopo, ut veris existentibus narratis, &, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, refectorio, dormitorio, hortis & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, & supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, nec non duodecim hujusmodi Religiosos ex eleemosynis piorum Benefactorum commodè sustentari posse, ad petitam Conventûs erectionem, & Religiosorum introductionem pro suo arbitrio, & conscientia ser. ser. procedat; ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per SS. Canones, S. Concil. Trid., Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti, circa hujusmodi novorum Regularium

cifontis committitur.

Emi, ac Rmi Domini.

FErdinandus Franciscus Gravina, Princeps Palagoniæ &c. EE. VV. exponit, quod retroacto tempore in Terra sui Dominii *Francofonte* nuncupata extiterit Conventus Fratrum Capucinorum, ab iis tam ob situm ex vicinis paludibus humidum, quàm ob duorum milliariorum à dicta Terra distantiam derelictus. Cumque Orator erga Seraphicum Patriarcham D. Franciscum, ejusdemque Religionem singularem gerat devotionis affectum, regressum dictorum Patrum ad præfatam Terram desiderat. Quem in finem R. P. Provinciali Capucinorum Provinciæ Syracusanæ sua patefecit vota, seque ad Conventum in loco salubri, prædictæque Terræ viciniore, propriis expensis, & cum necessaria tum Ecclesiæ, tum Fratrum supellectile fundandum obtulit. Ad quod à Capitulo Provinciali assensum obtinuit: renovatæ quoque fuerunt instantiæ in Capitulo Generali ultimò Romæ celebrato, ad quas affirmativum pariter à Rmo P. Generali habuit rescriptum, cum conditione tamen & clausula, ut ante fabricæ initium facultas ab EE. VV. impetraretur, prout per Libellum supplicem nomine Oratoris S. Congregationi porrectum, fuit aliàs expositum. Jussus fuit ad hæc Illustrissimus D. Episcopus Syracusanus desuper informare &c. quod & exactè fecit, fuitque EE. Vestris informatio transmissa. Jam verò cum Orator hucusque optatam facultatem non receperit, cupiatque incipere fabricam, eandemque, antequam veniat immutatio ejus, terminare, ac videre illam à Religiosis ita benemeritis habitatam, pro concessione petitæ gratiæ ad majorem Dei gloriam, & spiritualem populi illius fructum supplex instat. Quam &c.

tulo eleemosynæ, & sine ulla actione civili ad petendum, ad petitam Conventûs erectionem, & Religiosorum introductionem, pro suo arbitrio & conscientia, servatis servandis, procedat, Ita tamen, ut in reliquis omnia, quæ per sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum. Constitutiones Apostolicas, & Ordinis prædicti circa hujusmodi novorum Conventuum Regularium erectiones præscripta sunt, religiosè serventur. Romæ 14. Novembris 1710.

G. Card. Carpineus.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni prædict.

D E C R E T O

S. Congregat. Episc. & Regul.

Erectio novæ Domûs in Loco Biscaris Ordinario Loci committitur.

SAcra Congregatio Eminentiss. ac Reverendiss. S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episc. & Regul. præposita, visâ relatione moderni Episcopi Syracusani, referente Eminentissimo Salerno, eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis, ac priùs auditis aliis Regularibus, & interesse habentibus, postquam sibi constiterit, fabricam dicti novi Conventûs cum Ecclesia, campanili, choro, refectorio, dormitorio, hortis, ac aliis officinis necessariis, & spatiis, numeris omnibus esse absolutam, ac supellectili tam sacra, quàm prophana sufficienter instructam, & compererit, quod ex eleemosynis Piorum Benefactorum commodè, saltem duodecim Religiosi ali possint, ad præfatam erectionem,

nem sententiæ Definitorii Generalis ordinat, ac *ad Mentem* rescribit.

ORDINIS CAPUCINORUM.

CUM utriusque partis jura Eminentissimis Patribus non exhibeantur, opportunum videtur, ut rationum momenta, ex quibus hæc causa decidi valeat, altiùs quidem, sed paucis repetantur.

Constitutiones PP. Capucinorum à Sede Apostolica in forma, ut ajunt, specifica confirmatæ cap. 2. num. 8. hæc habent: *qui leprâ, morbo caduco, vel alia infirmitate contagiosa vel incurabili esset infectus, non recipiatur, & casu quo talis fuisset receptus, ex eo, quod interrogatus id manifestare renuerit, declaratur, quod Religio ad eum retinendum nolit esse obligata*.

Quæri autem solet, utrum auctoritate hujusConstitutionis talis professio censeri debeat ipso jure nulla? & Bartholomæus quidem de Vecchis Capucinus in libro, cui titulus: *Praxis observanda in admittendis ad Religionis statum Novitiis disp.* 13. *dub.* 15. conquisitis undique argumentis, esse omnino nullam affirmat, ex defectu præsertim consensûs Ordinis, eò quod ad ipsam Regularis Professionis naturam pertineat, Religioni quidem sese aliquem mancipare, & Ordinem ipsum ad perpetuò illum retinendum astringi, ut proinde mutuâ hujusmodi obligatione deficiente, totum quoque Professionis actum corruere necesse sit.

Quibus addi potest præter protestationem illam in Constitutionibus expressam, quod nolit Religio talem Professum retinere, interdictum quoque ibi fuisse, ne morbo perpetuo laborantes reciperentur, unde scilicet confici quentibus verbis, quibus de illo duntaxat Religio protestatur, ut nolit adstringi ad Professum retinendum. Non sunt autem contraria, quod Professio quidem viribus subsistat, & quod possit Religio, detectâ ægritudine Professum dimittere, ut etiam sensit Navar. *num.* 3. sicut nec invicem pugnant valida Professio, & facultas ejiciendi Professum, si declaratus fuerit incorrigibilis.

Cæterum subsistente etiam validitate Professionis, dubium non est, quin possit Religio uti jure suo dimittendi Professum morbo perpetuo laborantem, quem manifestum non fecit, quando solemnem Professionem emisit, cum id speciali Capucinorum statuto disertis verbis caveatur, quamvis jure communi inspecto, & seclusis Constitutionibus, crebrior sit Doctorum opinio, ex tacito hujusmodi morbo sufficientem expulsionis causam non oriri, ut videre est apud Doctores supra allegatos.

At verò altera occurrit dubitatio, utrum nullitas Professionis, vel ejectio validè Professi admitti possit, quamvis protestatio Religionis non intervenerit, quâ Novitius ante emissam Professionem certior factus fuerit de jure, quod sibi reservat Religio eum expellendi? quam quidem protestationem expressis verbis fieri debere innuit deVecchis *in ead.disp.*13. *dub.*15. & an ex speciali statuto Capucinorum, tunc solùm Religio videri possit non adstringi Professum retinere, quando is expressis verbis interrogatus,antequam Professionem emitteret, morbum,quo laborabat, manifestum non fecit, ex regula, quod, ubi statutum aliquid introducit præter juris communis dispositionem cum certis modificationibus, quidquid in eo exprimitur, reputandum est pro forma, ut pluribus comprobat Roland. *cons.*72. *n.*61. *l.*3.

morbo laborare, metuque Patris eam ob causam indignati, sese Religioni addixisse. Nihil tamen ab iis additum de actu ipso Professionis, & utrum in ea Orator à Cœnobii Præfecto statis interrogationibus motus fuerit, nec ne?

Insertæ sunt etiam actis geminæ attestationes; altera quidem Medici, affirmantis curam ejus morbi, paulò antequam Orator Religionem ingrederetur, à se susceptam; alia verò Condiscipuli, qui eodem morbo illum vexatum fuisse affirmat.

Habetur quoque in iisdem actis ipsius Oratoris denuntiatio, quâ narrat, ad Patruum Capucinorum se confugisse, ut Patris iram declinaret, ejusque suasu & ope in Ordinem admissum, pluries tamen à Præfecto & à Novitiorum Magistro postulâsse, ne ad Professionem urgeretur, quin tamen dicat se unquam illos de morbo certiores fecisse.

Extat denique in actis Confessio Procuratoris à Provinciali Ministro constituti, qua morbum ante - & post Professionem probatum esse admittit, nullam quoque Professionem fuisse ob defectum consensûs, eamque irritam pronuntiari petit: veris existentibus narratis, & in processu, & probationibus adductis, & probatis.

Hæc relata cum fuerint in Congregatione habita die 28. Septemb. 1726. audito Procuratore Generali, qui Oratoris precibus ex hujusmodi probationibus assensum præstabat, rescriptum fuit in hunc modum, videlicet: *quoad caput morbi præexistentis ante Professionem Religio, auctoritate etiam S. Congregationis, procedat, prout de jure, juxta suas Constitutiones: quatenus verò fundamentum morbi non subsistat, & ejus vigore non possit Religio à se ejicere Oratorem, & opus esset pro nullitate Professionis recurrere ad vim & metum, causa in S. Congregatione proponatur.*

Hujus Rescripti auctoritate, Minister Provincialis sententiam tulit sequentibus verbis *tiam expellimus, & ejicimus à memorata nostra Religione, & expulsum & ejectum esse declaramus: admonentes propterea eundem nullatenus à votis in Professione facta inter nos emissis liberum remanere, sed illis perpetuò esse ligatum, & extra Religionem nostram degentem esse subjectum Ordinario Loci.*

A postrema hujus sententiæ clausula provocavit Orator, contendens nimirum, nullo se amplius solemnium votorum vinculo adstrictum, cum Professio ex defectu consensûs Religionis nullo prorsus numero haberi debeat valida, ideoque consequens esse ad eorundem votorum observantiam se non teneri.

Plura itaque hac in re abs EE. VV. discutienda occurrunt: Primum quidem, an Constitutiones Ordinis reipsa Professionem ipso jure nullam, prorsusque invalidam fore voluerint, juxta ea, quæ superiùs hinc inde adduximus? & utrum admissa tali Professionis nullitate, ea tamen in hac Facti specie locum sibi vendicare nequeat, cum non doceatur, Interrogationes à Statuto præscriptas præcessisse: an potius subsistente Professione, & utente Religione jure sibi à Constitutionibus attributo dimittendi etiam validè Professum, hæc tamen facultas sublata itidem dici possit ob interrogationes, ut supra, omissas, ac denique, si maximè locus expulsioni fuerit, neque ex omissis interrogationibus impediatur: an ita ejectus adhuc solemnibus votis, quatenus fieri potest, obnoxius remaneat?

Et quidem hac in re non absurdè forsan comparari poterit ejectus ob talem morbum, in Professione reticitum cum aliis, qui ob crimina tanquam incorrigibiles expelli solent, cum in utrisque eadem urgeat ratio de votis ritè semel emissis.

De aliis porro ejectis nulla quidem est difficultas, quin ad castitatem servandam teneri debeant; de voto autem obedientiæ ambigitur, censentibus quibusdam, ita duntaxat ab

An & quomodo inſtantiæ Oratoris ſit annuendum?

Et 20. Novembris 1728. fuit à S. Congregatione reſponſum.

Dilata, & revideatur ſententia Definitorii,

NOTA

GRavem hanc controverſiam Provinciis Panormitanæ, Meſſanenſi & Syracuſanæ communem vide ſupra fol. 166. longè lateque extenſam.

PROVINCIA APRUTINA.

PRimæva bujus Provinciæ semina à P. Matheo à Leonissa, virtute & miraculis claro, sparsa fuisse passim reperio; vix enim Vir Dei fabricam Conventûs nostri veteris in Patria sua absolverat, jecit & alterius fundamenta anno 1540. in ipsa Civitate Aquilæ, bujus Provinciæ loco. Huic sensim jungebantur & aliæ Domus sub Romanæ Provinciæ jure consistentes, usquedum anno 1575. à P. Laurentio à Monte Politiano Commissario facta fuit unitatis divisio.

Eo furore anno 1645. pestis per Regionem Aprutinam debacchata est, ut in Provincia orta sit rerum omnium confusio; dum enim illa Fratres vix non omnes successivâ Stage consumpsit, edax flamma socio fato Archivi Scripta potissimùm absorbuit. Inde prima bujus Provinciæ decora à me non individuari Lector non miretur; recurrat autem ad communem Annalium fontem, ibique reperiet Viros, qui æquè digna bujus Provinciæ fuère pignora, ac præclara virtutis, & Doctrinæ exempla. Refricatur hîc unicè memoria trium Ministrorum Provincialium, videlicet Fr. Seraphini à Theate ex illustri Valignanorum Familia, Fr. Alexandri à Sulmona, ex nobili Sardorum Stirpe, & Fr. Marci Antonii à Cermignano, ex Baronali Prosapia de Sterlich, qui aviti Sanguinis clarirati probatæ virtutis decus adjunxerunt, & singulari zelo Provinciæ bono invigilârunt, Viri nunquam intermorituræ benedictionis dignissimi.

Provincia, quæ severior Regularis Observantiæ custos est, & aliàs quoque Provincia S. Bernardini, ob Sacra bujus Sancti Minoritæ in Civitate Aquilana asservata Spolia nuncupatur, numerat

Conventus XXXI.

In

... gratiose concedamus, aliaque desuper disponamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in antea vacatura collationi, & dispositioni Nostræ reservavimus. decernentes ex tunc irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Cum itaque postmodum Ecclesia S. Mariæ Loci Catinani Pinnen. Diœcesis, per liberam resignationem Dilecti Filii Pauli Ghiselli Familiaris continui Commensalis nostri, nuper ipsius Ecclesiæ Rectoris, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris spontè factam, & per Nos admissam, apud Sedem eandem vacaverit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos hac vice disponere potuerit, sive possit, reservatione, & Decreto obsistentibus supradictis: & sicut exhibita Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Fratrum Capucinorum petitio continebat, si in sex tumulis terræ ad dictam Ecclesiam pertinentibus, & illi adjacentibus una Domus Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum ad Dei Omnipotentis laudem, gloriam, & honorem, cui dicta Ecclesia concederetur ad hoc, ut inibi esset semper, qui Missas, & alia Divina Officia celebraret, ac Verbum Dei Christifidelibus illarum partium prædicaret, cum Claustro, campanis, & aliis necessariis perpetuò erigeretur, & institueretur, ex hoc profectò Cultus Divinus in dicta Ecclesia non exiguum susciperet incrementum, Religioque dictorum Fratrum propagaretur, pro parte dictorum Fratrum asserentium fructus, redditus, & proventus dictæ Ecclesiæ, & illi forsan annexorum duodecim Ducatorum Auri de Camera secundùm communem extimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humilirum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis &c. absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in dictis tumulis unam Domum dicti Ordinis cum suis dormitorio, refectorio, hortis, hortalitiis, & aliis officinis, & insignibus necessariis, ac solitis, & consuetis pro uno Guardiano, & tot Fratribus, quot inibi ex consuetis eleemosynis vivere poterunt, Apostolica authoritate, tenore præsentium, sine alicujus præjudicio erigimus, & instituimus, illique sic erectæ & institutæ Ecclesiam prædictam, quæ sine cura est, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque persona, seu per similem resignationem dicti Pauli, vel cujusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio, juxta Lateranensis Statuta Concili ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsaque Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel alias generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat, cum dictis tumulis, ac olivis in illis existentibus pro ambitu, horto, & viridario dictæ Domûs, eidem Domui, authoritate, & tenore præmissis concedimus & assignamus; ita quòd liceat dictis Fratribus per se, vel alium, seu alios, Ecclesiæ & tumulorum prædictorum corporalem possessionem propria authoritate liberè apprehendere. Decernentes præsentes literas, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod interesse habentes, seu prætendentes, vocati, & causæ, propter quas emanârunt, coram Loci Ordinario

veri-

licentia speciali, de prohibitione hujusmodi expressam mentionem faciente, & aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscunque: aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetraverint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, & inde secuta quæcunque ad dictam Ecclesiam volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quoad executionem Beneficiorum aliorum præjudicium generari. Et quibuslibet aliis privilegiis, indultis & literis Apostolicis, generalibus vel specialibus, quorumcunq; tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumcumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in eisdem literis mentio specialis. Volumus autem, quod propter concessionem, & assignationem hujusmodi dicta Ecclesia debitis non fraudetur obsequiis, sed ejus congruè supportentur onera consueta. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Tusculi Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo nono, Nonis Maii, Pontificatus Nostri Anno septimo.

Bulla formata in Arch. Provinciæ, de qua exemplar authenticum in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Aprutina.

Aprutin. Diœcesis, quod, cum nuper ipsi pio devotionis Zelo accensi, ac pro eorum Spirituali consolatione, & Divini cultûs augmento, unam Domum Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum nuncupatorum in territorio ejusdem Castri ædificare decrevissent, pro ejusdem Domûs, & Personarum ibi introducendarum majori commoditate, & salubritate, Domum præfatam in solo quodam, seu terreno in territorio cujusdam Castri, & loco plano S. Salvatoris ad Trasilium nuncupato sito, juxta bona Andreæ Ioannis, & viam publicam, ac bona Monasterii Monialium B. Mariæ Angelorum Ordinis S. Benedicti de eodem Castro, & Simonis Iocusse ad Rivum Sicchagni, salvis aliis verioribus Confinibus, partim aratoria, & partim fodiva, ac quercubus consita ad dictum Monasterium spectantia, & pertinentia, valoris in proprietate septuaginta duorum, ac redditûs annui quatuor ducatorum auri de Camera construi, & ædificari fecerunt, de tamen ejusdem Monasterii Abbatissæ, & Conventûs, qui ipsum solum, seu Terrenum ipsis Universitati & Hominibus ad dictum effectum dederant, & concesserant, consensu, ac iidem Universitas & Homines ejusdem Monasterii Abbatissæ & Conventui ratione dicti Soli, sive terreni, & in illius recompensationem, & permutationem quoddam petium terræ arativæ duodecim tumulorum cum dimidio, vel circa in eodem territorio, & loco de Vepro nuncupato juxta bona Antonii Mancini, ac Josephi Tullii, & Ulyssis, Joannis Mariæ Macchabei, ac foveam, salvis aliis verioribus confinibus, valoris in eadem proprietate centum, ac redditus annui quinque ducatorum auri de Camera similium, ad dictam Universitatem, & Homines legitimè spectans, & pertinens dederunt, assignaverunt, & permutarunt, ac Abbatissa, & Conventus præfati omnia jura eis in dicto situ, seu terreno legitimè spectantia, & pertinentia cesserunt, prout

nem ac cessionem prædictas in evidentem dicti Monasterii utilitatem cedere, super quo vestram conscientiam oneramus, illas authoritate nostra confirmetis, & approbetis, ac omnes & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui intervenerint, in eisdem suppleatis, ceteraque alia in præmissis necessaria & opportuna faciatis, & exequamini. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ II. Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Monasterii, & Ordinum statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, quibus omnibus, etiamsi de illis

& aliam in Provincia supprimi, Patri Ministro Generali committitur.

Illustrissimi Domini mei ex justis causis, animum eorum moventibus, Paternitati Vestræ & Religionis Superioribus facultatem impertiuntur erigendi Conventum Fratrum hujus Ordinis in Terra Ophæni, sub hac tamen conditione, & non alias, ut ad minus duodecim Fratres ibi degant, & vel in illa, vel in alia vicina Provincia unus aut alter Conventus saltem eorum, in quibus minoris numeri familia reperitur, supprimatur: ideoque necessaria desuper disponat. Romæ 15. Maij 1599.

Ex Reg. Sac. Congregationis mensis & anni præd. fol. 50.

N O T A.

Fabricâ jam cœptâ, prodiit Decretum, quo nova loca per Italiam recipere prohibebamur, & inde exortum dubium, an dicta inhibitio Conventum jam inceptum comprehenderet? quod fuit solutum sequenti Decreto.

Sacra Congregatio censuit non obstare Decretum, per quod Capuccini prohibiti fuerunt recipere nova loca per Italiam, quin Ipsimet Fratres possint permanere in Conventu jam incepto, & illis concesso ante hujusmodi Decretum in Terra Ophæni Diœc. Sulmonen. & pro quo construendo fuit obtenta licentia. Et quoad Ecclesiam S. Mariæ de Jantucio, aliàs eidem Conventui unitam, in eadem Congregatione fuit resolutum, illam concedi, ac liberam relinqui debere Capucinis, ita ut nemo in ea se amplius intromittere possit. Die 5. *Dec.* 1601.

Ex eodem Regesto anni prædicti fol. 108.

Lega-

alias quondam Antonia Oliva, ejus germana soror. in suo ultimo, quod condidit, testamento, sub cujus dispositione ab humanis decessit, inter alia decem scuta monetæ annua, quæ in res convertibiles expendi deberent, Dilectis Filiis Fratribus Domûs Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Aquilan. reliquit, prout in dicto testamento plenius dicitur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Fratres Capucini, qui legati hujusmodi juxta regularia eorum instituta, Apostolica auctoritate confirmata incapaces existunt, ut fabricam eorum Domûs regularis ad debitum finem perducere possint, aliquo subventionis auxilio maximè indigeant, idem verò Petrus Paulus testamenti dictæ Antoniæ, ut asserit, Exequutor deputatus, voluntati ipsius Antoniæ, quantum fieri potest, satisfacere summopere cupiat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictum Petrum Paulum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus & mandamus, ut eidem Petro Paulo, quod tantum, quantùm sortem principalem decem scutorum annuorum æstimaveris, unica vice in perfectionem fabricæ dictæ Domûs erogare, Syndico ejusdem domus persolvere, sicque voluntati ipsius Antoniæ satisfacere liberè & licitè possit & valeat, Apostolicam auctoritatem nostram concedas & indulgeas, voluntatemque dictæ Antoniæ quoad præmissa sufficienter commutes. Non obstantibus voluntate prædicta, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Fratrum Capucinorum hujusmodi, etiam juramento &c. roboratis, statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Venerabilis Frater, sive dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis fecit nuper dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod aliàs quidam Testator situm in Civitate Ortonensi, seu ejus districtu consistentem, post obitum tamen cujusdam suæ Sororis, ad effectum inibi Domum Regularem Fratrum hujusmodi construendi reliquit, volens, quod in eventum, in quem ille ab eisdem Fratribus, recusaretur, Episcopus & Universitas Ortonensis pro tempore existentes in illo post ejus sororis obitum hujusmodi Monasterium ædificari curarent, prout in scripturis super dispositione ipsius Testatoris forsan confectis plenius contineri dicitur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, situs hujusmodi pro Domus Regularis ipsorum Fratrum, vel Monasterii Monialium structura, & ædificatione opportunus non existat, Tuque, Frater Episcope, & dilecti Filii Universitas prædicti conditionem Vobis à dicto Testatore impositam acceptare nolueritis; unde, cum iidem Fratres eorum Domûs fabricam in alio loco destinaverint, ad venditionem dicti sitûs de consensu prædictæ sororis, adhuc superstitis, & illum tamquam alienum emere cogitantis devenire statuerunt, si sibi ad id nostra, & Sedis Apostolicæ licentia suffragetur, & facultas: Nobis propterea humiliter supplicari fecit Exponens prædictus, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dicti sitûs situationes, confines, vocabula, & denominationes, nec non scripturarum hujusmodi tenores, ac Data, & inde legitimè sequuta quæcunque præsentibus pro expressis habentes, ipsumque Exponentem specialis gratiæ favore prosequi volentes, nec non à quibusvis excommunicationis, &c. & absolutum fore censentes, certam tamen de præ-

... quibusvis aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non Domûs Regularis, & Ordinis hujusmodi juramento, & confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Decembris MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno quarto.

B. Buspalus.

Exemplar in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Aprutina.

& negotio ad relationem Emin. Cæsarini maturè discusso, censuerunt permittendam esse à præfatis Fratribus de Observantia Reformatis erectionem dicti novi Conventûs in prædicta Terra Radiani Fratribus Capucinis antedictis, præmissis, cæterisque contrariis quibuscunque non obstantibus. Romæ 18. Julii 1642.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrii.

Ex Regest. Secretar. Congregat. mens. & anni prædict. f. 230.

N O T A.

Sententia Episcopalis, quæ in anteposito Decreto citatur, fuit sequens:

In Causa in Episcopali Curia Sulmonæ vertente inter RR. PP. Minores Observantes Reformatos S. Francisci, Ven. Conventûs S. Honuphrii loci Radiani, & RR. PP. Capucinos, prætendentes novam erectionem Conventûs in dicto loco Radiani, rebusque aliis in actis fuit

In Dei Nomine Amen: Nec non attenta Constitutione Sanctissimi D. N. Urbani PP. VIII. quæ prohibet erectionem Monasteriorum seu Conventuum non secuta forma Bullarum fel. rec. Clementis VIII. & Gregorii XV. per Illustrissimum & Reverendissimum Dominum Episcopum resolutum & decretum, non licere RR. PP. Capucinis erigere Monasterium in Oppido Radiani propter ejus insufficientiam ad alendum, & sustentandum 12. *Fratres, quamvis aliorum locorum & terrarum vicinarum eleemosynis possent manuteneri. Ita per hoc suum &c. omni modo meliore &c. die* 23. *Decemb.* 1634.

Franciscus Episcopus Sulmonensis.

Sententiâ hac per superius Sacræ Congregationis Decretum infirmatâ, pars contraria non quievit, sed econtra apud Ministros Regiæ Neapolitanæ Cameræ, Decretum Apostolicum violenter supprimi quæsivit, Inde Illustrissimo Domino Nuntio Apostolico Neapolitano indilata hujus executio fuit commissa per litteras sequentes:

Illustrissime ac Reverendissime Domine uti Frater. Cum innotuerit eos, qui in Sacra Congregatione erectioni Conventûs Capucinorum in Terra Radiani Diœc. Sulmonen. sese opposuerunt, jam apud Regios Ministros pro impedienda hujusmodi erectione instare, ac etiam nocturno tempore Crucem pro dicti Conventûs constructione fuisse sublatam, S. Congregatio Amplit. Tuæ à me scribi jussit, ut Capucinis pro executione Decreti ab Emin. Patribus, maturè & partibus desuper sæpius auditis emanati assistat, nec eos pro-

Nuper pro parte dilecti Filii Provincialis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Aprutinæ Nobis expositum fuit, quòd aliàs occasione mutationis Domûs Regularis dicti Ordinis Aquilan. quoddam terræ petium, quod pro fabrica necessarium credebatur, emptum fuit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictum terræ petium pro eadem fabrica minimè necessarium fuerit, cupiatque propterea dictus Provincialis modernus illud per eum, qui dictæ fabricæ curam habet, vendi, ejusque pretium in nonnullas necessitates dictæ Domûs converti posse; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictum modernum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, illi, qui curam dictæ fabricæ gerit, quod ipse dictæ terræ petium vendere, & pretium inde proveniens, quod ad summam quinquaginta ducatorum circiter ascendet, in dictæ Domus Regularis necessitates convertere liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstan. fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCXXXII. Pontificatus nostri Anno decimo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Secret. Brev. Apostolic. Regesto mens. & anni prædict. fol. 415.

Fratres Capucini Provinciæ Aprutinæ, humillimi EE.VV. Oratores & Servi, ex communi Capituli Provincialis, hoc anno celebrati voto, ac etiam de P. Generalis legitimo consensu Conventum Sulmonæ de situ importuno, ac maximè infirmis nocivo, cum ob Civitatis distantiam beneficio Medici gaudere nequeant, ad alium situm viciniorem, provisionique rerum necessariarum, ac infirmis opportuniorem transferre decreverunt, præsertim cum ad hujusmodi translationem ipsa Civitas, quæ eapropter jam alias fecit instantias, concurrat. Hinc EE. Vestris pro majore cautela supplicant pro licentia vendendi per Syndicum veterem situm, & pecunias inde redigendas novi Conventûs commodo applicandi. Pro qua gratia &c.

Sacra Congregatio Emin. S. R. E. Cardinalium negot. & consult. Episcoporum, & Regul. præposita, attentis narratis, ac audita desuper relatione Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi committendum censuit, prout præsentis Decreti vigore committit Episcopo Sulmonensi, ut constito sibi, servatis servandis, de veritate Expositorum, licentiam petitam vendendi situm Conventûs prædicti, ejusdem Syndicis pro suo arbitrio & prudentia concedat, dummodo tamen prævia edictorum affixione seu publicatione oblatio utilior præferatur, & pretium inde redigendum unà cum cæmentis in constructionem dicti novi Conventûs integrè & fideliter, & non in alium usum convertatur.

Romæ 23. Augusti 1658.

M. Card. Ginnettus.

Episcopus Camerin. Secret.

Ex Regesto Secret. Congreg. mens. & anni præd. fol. 15.

NO-

Ex Reg. anni prædicti fol. 67.

Subortâ lite, qua RR. PP. Minimi Fratribus nostris præcedentiam in Processionibus denegabant, S. Congregatio horum jus suo Oraculo suffulsit, sequentem per libellum supplicem implorato.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

Cum Guardianus Capucinorum loci Sulmonæ Monitorium ab Illustrissimo Domino Auditore Cameræ relaxatum, & 21. April. 1671. præsentatum obtinuerit, vigore cujus statuitur, ut Fratres Minimi Sancti Francisci de Paula in possessione præcedentiæ in Processionibus, quam ob concordiam cum Episcopis antecessoribus ab immemoriali factam sibi competere allegârunt, manuteneantur. Cum autem concordia hujusmodi à veritate penitus aberret, ex eo, quod Conventus Capucinorum 50. annis ante PP. Minimorum Monasterium fuerit constructus, & Oratores toties, quoties facta est Processio, in possessione præcedentiæ permanserint. Imo PP. Minimi, quando aliquoties Processioni intervenientes præcedentiam prætenderunt, ab Illustrissimo Domino Episcopo, vel in ejus absentia, ab aliis Superioribus, notoriam justitiæ causam agnoscentibus, cedere & discedere jussi sunt. Citavit anno elapso Illustrissimus D. Episcopus præfatos Patres ad jura sua producenda, quatenus Decretum in favorem justitiæ interponi posset; at Tribunal Illustrissimi ceu de merito causæ optimè informati declinarunt, sumpto ad Auditorem Cameræ recursu. cumque rei factum modo à Veritate alieno exposuerint, supradictum evicerunt Monitorium. Interim Oratores ad gratiam & Justitiam EE. Vestrarum recurrunt, rogantes, ut veritas rei recognoscatur, & Illustrissimus Dominus Episcopus informare, ac pro veritate & justitia cum celeri causæ expeditione sententiam ferre jubeatur. Quod &c.

Sacra Congregatio &c. audito P. Procuratore Generali Minimorum, referente Eminentissimo Cybo, censuit; præcedentiam deberi Fratribus Capucinis. Romæ 19. Junii 1671.

Fr. Cardinalis Brancatius.

Carolus de Vecchis Archiepiscopus Athen.

Ex regesto Procuræ Generalis Ordinis ad annum præd. fol. 199.

vem ad visitandum Sanctissimum postulâsset, fuerit hæc à P. Guardiano denegata, dictumque, quod locus ille à Prædecessoribus nunquam fuerit visitatus, nec ille hujusmodi Auctoritate polleat, ideoque ipsum de clave denegata vellet habere excusatum. Quo non obstante, cum Episcopus finitâ Missâ de novo hanc repeteret, nec tamen ei consignaretur, duo Canonici cum cultro, porticellæ Tabernaculi vim intulerunt, seram de impactis clavis solverunt, & aperuerunt. Ad quod Illmus Pontificalibus indutus, juxta relata Fratribus, qui ad evitandum omne præjudicium, & rumorem inde discesserant, visitavit, nonnullos articulos scribi jussit, Fratribus tamen non intimatos, Sacramentum Confirmationis 5. vel 6. pueris præsentibus administravit, primam Tonsuram dedit &c. Quod privilegiis Ordinis adversatur, & Episcopus, à Prædecessoribus suis unquam visitatum esse, cum veritate probare nequit. Quod cum Illustrissimus ipse haud subsistere noscat, id tamen ex duplici ratione à se factum esse allegat, primo ex eo, quod Capucini pro fabrica eorum Ecclesiæ distraxerint materialia cujusdam Ecclesiæ, ju-

Cum autem Illmus dispositioni S. Congregationis morem gerere tardaret, per novas & sequentes litteras ad jura sua producenda fuit monitus.

A tergo: *Illustri, ac Adm. Rev. Domino uti Fratri Episcopo Pinnarum.*

Illustris & Reverende Domine, uti Frater. Prosequentibus adhuc Capucinis Montorii suas instantias pro declaratione, quod Amplit. Tuæ jus visitandi Sanctissimum in eorum Ecclesia non competat, Eminentissimi Patres à me Eidem scribi jusserunt, ut probationes convincentes suæ prætensionis S Congregationi transmittat juxta informationem jam anno elapso datam. Quod &c. Romæ 25. Junii 1655.

Amplit. Tuæ.

Uti Frater

M. Card. Ginnettus.

N O T A.

Siluit & ad hasce litteras Curia Episcopalis, ita, ut Ordo novo recursu sibi provideri institerit libello supplici sequente.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

Illustrissimus D. Episcopus Pinnensis juxta exemplum duorum suorum Antecessorum prætendit visitare Ecclesiam FF. Capucin. Montorii, Provinciæ Aprutinæ. Antecessoribus æquè, ac moderno Episcopo Sacræ Congregationis litteræ. quibus informare & jura sua producere monebantur, fuerunt quidem exhibitæ, illas tamen exequi renuerunt; cumque modernus Episcopus præfatam Visitationem noviter attentet, EE. Vestris Procurator Generalis humillimè supplicat, quatenus eum ad hujusmodi attentati suspensionem, usque dum jura sua produxerit, dehortari dignentur. Quam &c.

Jussus ad hæc fuit Episcopus noviter per litteras sub. 17. Novembr. 1662. signatas, ut jura sua producat; & interim à prætensa visitatione abstineat. Jura tandem Episcopus produxit; at, cum Sacra Congregatio ea caduca agnosceret, eidem visitatio prætensa fuit interdicta litteris tenoris, qui sequitur.

A tergo:

BEATISSIME PATER.

IN Generali Conventuum parvorum suppressione, tempore Innocentii gl. mem. facta comprehendebatur & ille PP. Capucinorum sub invocatione S. Josephi Provinciæ & Civitatis Aquilanæ in Aprutio. Cumque fatus locus situatus esset in medio multorum pagorum, à dicta Civitate, aliisque Locis, in quibus S. Missæ dici solent, distantium, evenit, quod Agricolæ in diebus festivis commodum audiendi Missam non habentes, illam sæpiùs negligant; ex eo etenim, quod memoratus locus Mensæ Episcopali sit incorporatus, & redditus non habeat officiaturæ & commodis Ecclesiæ applicandos, in diebus festis S. Missa ibi non amplius celebratur. Casu autem dictus locus Capucinis, prout flagitant, restitueretur, opus planè saluti animarum illius populi proficuum præstaretur, eritque gratia, pro qua & ipsa Civitas sequenti supplicat Memoriali:

BEATISSIME PATER.

FIdelissima Civitas Aquilana in Aprutio, & pro ea Camerarius & Electi Magistratûs supplices, & debitâ reverentiâ exponunt, qualiter prædicta Civitas habet duos Conventûs PP. Capucinis assignatos, unum intra — & alium extra Civitatem. Elapsis annis hic per sinistras informationes à Personis parùm timoratis datas, jussu Sanctitatis Vestræ fuit suppressus: cum autem experientia monstraverit, præfatam suppressionem non solùm Patribus præfatis, sed & ipsi Civitati præjudicare; iis hunc locum revivilcere faciat, injungatque Generali, Provinciali, aliisque dictorum Capucinorum Ministris, ut illum à suis Fratribus inhabitari, & officia priùs jam consueta in eo ab illis peragi curent. Quam gratiam &c.

Cum pendulo Civitatis Sigillo.

Sacra Congregatio super Statu Regularium perpensa narratorum veritate, atque attento Episcopi Aquilani consensu, præsentis Decreti vigore committit eidem Episcopo, ut, postquam sibi constiterit, fabricam prædicti Conventûs S. Josephi Ordinis FF. Minorum S. Francisci Capucinorum omnibus numeris absolutam, debitaque supellectili tam sacra, quàm prophana pro usu & habitatione octo saltem Religiosorum instructam esse, eundem Conventum auctoritate ipsius S. Congregationis ad primævum Statum Regularem reducat, & eidem Ordini restituat, ita tamen, ut in ipso Conventu assiduè degant de familia octo Religiosi, quorum ad minus quinque sint Sacerdotes, alioquin præsens gratia nulla sit eoipso, & Conventus maneat suppressus, & applicatus, ut prius. Et nihilominus, donec ex piorum eleemosynis sustentare possit & actu sustentet duodecim Religiosos, Decretumque desuper opportunum ab eadem S. Congregatione obtineat, subjectus remaneat Visitationi & Jurisdictioni Ordinarii loci, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, ad præscriptum Decreti fel. recordat. Innocentii X., quod incipit *ut in parvis &c. Datum Romæ die 11. Januarii 1674.*

C. Card. Carpineus Pref.

NOTA

ligioni ac Ordini Patrum Minorum Capucinorum S. Francisci, & retroscriptæ Provisionis ab ipso Domino Vicario Generali subdelegato desuper factæ. Volens igitur verè, realiter, & actualiter ad unguem omnia debitæ executioni demandare, ideo personaliter se contulit ad dictam Ecclesiam & Conventum prædictum cum clavibus Januarum jam clausarum existentium, ubi personaliter quoque supervenerunt A. R. P. F. Onuphrius de Luculi Religionis prædictæ, destinatus in primum futurum Guardianum supradicti Conventûs, & alii Patres ejusdem Religionis, honorificè & charitativè ad id associati ab Illustrissimis Dominis D. Camerario & Electis Magistratus Civitatis prædictæ & à magno ejusdem confluente populo ad infrascripta omnia, etiam interressentibus &c. lectâ per me alta & intelligibili voce supradicta provisione cum præinserto Decreto Sacræ Congregationis eidem P. Guardiano humiliter genuflexo in Signum veræ, realis, actualis, & corporalis reductionis ac restitutionis hujusmodi, spontè & liberè dedit & consignavit Claves Conventûs & Ecclesiæ prædictæ, cujus Januâ cum clave apertâ ab ipso P. Onuphrio Guardiano, ut supra, electo, Conventum eidem assignavit & in alia Religionis prædictæ immisit in eadem Ecclesia, in qua ipsis ingressis cum præfato Domino Vicario Generali subdelegato, & prædictis D D. de Magistratu, ac etiam supradicto fideli populo confluente, fuit intonatus hymnus Te Deum laudamus *ab ipso P. Onuphrio Guardiano, ut supra, electo, illeque intus chorum successivè decantatus: quo completo fuerunt ab eodem Domino Vicario Generali prope Altare majus Ecclesiæ prædictæ assistente cum Stola, Cappa, & Bireto fusæ preces, & Orationes recitatæ pro gratiarum actione ad formam descriptam in Rituali Romano, cum Oratione Titularis Ecclesiæ supradicti gloriosissimi Patriarchæ S. Josephi, Sponsi genitricis D. N. J. Christi, Virginis Mariæ, & deinde prope ipsum Altare A. R. P. F. Cherubinus de Osena Concionator prædicti Ordinis & Guardianus ad præsens Ven. Conventûs S. Michaëlis Archangeli, siti intus Civitatem prædictam, habuit sermonem super redditione gratiarum tam divinarum, spiritualium, quàm temporalium in hujusmodi Conventus & Ecclesiæ S. Josephi reductione, & restitutione specialiter impertitarum, ad majorem Dei, & prædicti Patriarchæ S Josephi gloriam & honorem, salutemque animarum &c. eisdem Patre Guardiano & Fratribus in ipso Ven. Conventu S. Josephi pro nunc assignatis, illum pro eorum Religione auctoritate in hac parte concessa à præfata Sacra Congregatione restituit cum prædictis, & aliis actis & eorum ingressu in eodem Conventu S. Josephi, quem quidem Conventum proin reduxit in primævum ejus statum Regularem, & Claustralem servatâ formâ supradicti Decreti Sacræ Congregationis non solum &c. sed omni &c. Unde &c. præsentibus &c.*

Philippus Melosius de Aquila Apostolica auctoritate publicus Notarius in Archivo Romanæ Curiæ descriptus, & Episcopalis Curiæ Aquilanæ ordinarius Actuarius de prædictis rogatus, in fidem omnium singulorum præmissorum præsentem feci, hic me subscripsi, & meo solito signo signavi requisitus.

Autograph. tam Decreti S. Congreg. quàm actûs executionis in Arch. Provinciæ, de quibus exemplar. Auth. in Arch Gen Ord. Armario Provincia Aprutina.

Durior postmodum fuit comperta conditio, qua quinque Sacerdotum incolatum Decretum Apostolicum præscripsit, inde P. Provincialis pro nova gratia sequentem libellum S. Congregationi præsentavit.

Eminentissimi ac Reverendissimi Domini.

Provincialis Capucinorum Provinciæ Aprutinæ EE. Vestris humillimè supplicat, quatenus concedere dignentur, ut in Conventu S. Josephi Civitatis Aquilæ ejusdem Provinciæ loco quinque Sacerdotum, quos ibi morari debere Decretum S. Congregationis anno elapso, & tempore restituti Conventûs præscripserat, deinceps tres Sacerdotes & duo Clerici choristæ duntaxat ibi degant. Quod &c.

Ad quem Sacra Congregatio rescripsit.

Sacra Congregatio super Statu Regularium petitioni Provincialis Oratoris benignè annuit arbitrio Ministri Generalis Ordinis. Datum Romæ die 7. Februarii 1675.

C. Cardinalis Carpineus.

Huic

Domum in Terra Cermigliani ab Eustachio Sterlich Toparca &c. erigi, & Fratribus consignari, Episcopo loci committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Episcopo Pinnensi.*

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EX injuncto Nobis Divinitus Apostolicæ Servitutis munere, ad ea, per quæ Conventus, & alia Regularia loca ad Divini cultûs & Religionis incrementum, animarumque Salutem erigi, & institui valeant, libenter intendimus, & in idipsum tendentia Christifidelium vota paterna charitate exaudimus, favoribusque & gratiis prosequimur opportunis. Exponi siquidem Nobis fecit dilectus filius Eustachius Sterlich Toparca Terræ Cermignani Pinnensis Diœcesis, quod, cum in eadem Terra, illiusque vicinia nullus Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Conventus reperiatur, & propter difficultatem trajiciendi flumen Vomanum illic vicinum hyberno tempore, Fratres dicti Ordinis illac transeuntes, aliquando sex, vel octo numero, in dicta Terra per octo, vel decem dies morari cogantur, nec trajectum fluminis hujusmodi evitare possint, tametsi itinerum diverticula quærant: ipse Eustachius pro peculiari suo erga Ordinem prædictum devotionis affectu, Conventum Fratrum ejusdem Ordinis sua impensa in Terra prædicta ædificare, ac annua viginti quinque scuta monetæ ad annos centum, & amplius pro necessitatibus Sacristiæ ipsius Conventûs, nempe pro cera, paramentis, & aliis necessariis parandis assignare plurimum desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur piis ejusdem Eustachii votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illumque &c. & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, & attenta relatione tua eisdem Cardinalibus facta, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & postquam Tibi constiterit, fabricam dicti novi Conventûs cum Ecclesia, Campanili, Choro, Sacristia, Claustris, Dormitorio, Refectorio, & aliis officinis, Hortis, & spatiis essentialibus omnibus absolutam, ac suppellectili tam sacra, quàm profana pro usu, & habitatione saltem duodecim Religiosorum dicti Ordinis instructam; quodque Civium pietas, & ad eleemosynarum largitionem propensio

confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate *mens. & anni præd. fol.* 91.

N O T A.

Meritum Fundatoris, & Familiæ fuit à S. Congregatione tale judicatum, ut & Domûs Familiaribus sepulturam in nostra Ecclesia concesserit, ut sequitur:

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini.

Renaldus Sterlick Baro Cermignaui Diœc. Pinnen. EE.VV. humiliter exponit, quod ejus Familia ex devotione erga S. Franciscum anno 1669. in dicta Terra Conventum PP. Capucinorum è fundamentis erexerit, & erga hosce Religiosos actus charitatis semper continuaverit, & adhuc continuet; ex quo & eundem erga illos affectum conceperunt Sacerdos D. Antonius Romanelli, & Vexillifer Franc. Antonius de Angelis, Oratoris & Domûs suæ Familiares. Hinc post mortem in Ecclesia dicti Conventûs sepeliri desiderant, etiam ad effectum, ut ex frequentatione Ecclesiæ augeatur in iis memoria suffragiorum, post mortem applicandorum: cupiensque Orator, ut dicti Romanelli & de Angelis eadem consolatione potiantur, EE.VV. humillimè pro opportuna licentia supplicat. Quam &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S.R.E. Cardinalium negot. & consult. Episc. & Regul. præposita, audito P. Procuratore Generali Ordinis eidem benignè commisit, ut veris existentibus narratis petitam facultatem pro suo arbitrio & conscientia Oratoribus impertiatur, ita tamen, ut hujusmodi sepultura absque ullo ornatu, & appositione insignium construatur, & per hæredes ad evitandas lites conveniatur prius cum Parocho super juribus funerum. Romæ die 7. Decembris 1703.

G. Cardinalis Carpineus.

Ex Regesto Secret. S. Congreg. mens. & anni prædict.

D E C R E T O

S. Congreg. Concilii.

Unam ex tribus mansionibus Ecclesiæ Conventus Loci Aveani, vulgò *Avezzano* adjacentibus pro hospitandis Sæcularibus accomodari conceditur.

Emi ac Rmi Domini.

Fr. Josephus à Canistro Guardianus Capucinorum Aveani Diœc. Marsorum in Aprutio EE.VV. humillimus Orator reverenter exponit, qualiter fabrica Ecclesiæ dicti loci antiquilus cum tribus navibus incepta, imperfecta mansisse credatur, cum solùm navis in medio fuerit relicta; quæ ex una parte, ceu non necessaria, fuit dejecta, ex altera parte muro antrorsum clausa, & tres mansiones jam per plures annos pro conservando ligno servientes, inibi constructæ, supra quas Dormitorium confectum est. Cumque in dictis tribus mansionibus nullum Capellæ vestigium appareat, ex eo, quod nec picturæ, nec fornix, nec incrustatura &c. videantur, & unam de hisce mansionibus in habitationem pro Sæcularibus ad Conventum noctu divertentibus converti necesse sit, EE. VV. supplicat, ut vel dubium, an Orator id facere queat, solvere, aut eum, quatenus opus sit, opportuna

id

Retardatâ executione, fuère facra juffa repetita, Epiſtolâ fubnexâ.

Noviter PP. Capucini Terræ Aveani illius Diæc. expoſuerunt, quod non obſtante ordine Amplit. Tuæ à S. Congregatione dato circa novi Hoſpitii erectionem, quam Patres Tertii Ordinis inibi inducere tentârunt, fabricam jam inceptam proſequentes, non permittendam, nihilominus hæc ſub prætextu continuetur, quod non ſit novi Hoſpitii conſtructio, ſed veteris reſtauratio. Inde, quantumvis Emin. DD. mei executionem Ordinis à ſe Amplit. Tuæ datum negligi non credant, nihilominus à me repeti mandârunt, ut hiſce receptis illico à prædicta fabrica abſtineri curet, & Emin. Dominis plenam, diſtinctamque relationem transmittat. Romæ 1. Septemb. 1651.

Utriuſque epiſtolæ autograph. in Secret. S. Congreg. Epiſc. & Regul. Regeſto menſ. & ann. prædict.

Dudum prius fuit & Fratribus hujus loci indultum componere cum hæredibus Marci Antonii Dominientis circa Legatum pium ab illo relictum, uti ex ſubjuncta patet Epiſtola:

Sacra Congregatio indulget, ut pro fabrica & reparatione Conventûs FF. Capucinorum S. Franciſci Terræ Aveani Diæc. Marſicanæ ipſi Fratres, ſeu eorum Syndici, vel Fabricerii poſſint pro una vice componere cum hæredibus quondam Marci Antonii Dominientis ejuſdem loci ſuper Legato ab eo facto, ut ex fructibus annuis centum ſcutorum ipſi hæredes tenerentur emere oleum pro lampade Eccleſiæ eorumdem Fratrum, poſſintque facere eiſdem hæredibus plenam, liberam, ac perpetuam quietantiam dicti Legati, ita, quod deinceps ſub eo prætextu non amplius poſſint moleſtari nec in Judicio, nec extra. Hoc quoque conceditur, etiamſi Fratres eſſent incapaces legati. Et ita executioni dari, & obſervari mandat. Romæ 5. Februarii 1604.

Ex Regeſto Secret. dictæ S. Cong. menſ. & anni præd. fol. 11.

Similis facultas fuit & conceſſa Fratribus loci Scurculæ circa Legatum, & annuum fructum 50 ſcutorum, à quondam Leonardo Antonio Roſcioli pro oleo Lampadis Eccleſiæ ibi pariter relictum, prout in ejuſdem anni Regeſto menſ. Aug. fol. 39. regiſtratum reperitur.

PRovinciis Italiæ meritò adjungitur utraque Provincia Sardiniæ, cum Regnum hoc, à Sardo, Herculis Filio juxta Strabonem & Solinum ita appellatum, unam ex Maris Mediterranei Insulis, Italiæ adjacentibus constituat, & tum à Summis Pontificibus, tum à Topographis juxta Rotam Decis. 251. n. 8. part. 7. & Decis. 101. num. 4. part. 16. *Insula Italiæ reputetur, ac ideo illius causæ in Almæ Urbis Curia, ad formam negotiorum Italiæ expediri consuescant.*

Inducta est in Regnum nostra Reformatio anno Virginei partûs millesimo quingentesimo nonagesimo primo, quo P. Zephyrinus Bergomas Commissarius Generalis, duodecim Sociis stipatus jussu Pontificio Civitatem Calaritanam accessit, ubi Charitas RR. PP. Conventualium, erga Nos semper benevola, per integrum annum illos in illorum Monasterio tenuit, dum interim fabrica illius Domûs complebatur, & alibi aliæ incoabantur. Longiore tempore omnes totius Regni Conventus unam eandemque constituêre Provinciam, donec instante Carolo Hispaniarum Rege anno millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto in duas Provincias, Calaritanam videlicet, & Turritanam fuit dissecta.

De prima dum alia in gloriam addere nequeo, id nec Fratrum oscitantiæ, nec temporum injuriæ, sed econtra locorum distantiæ, quæ per integrum triennium litterarum cursum reddidit infelicem, imputare debeo.

Numerat Conventus Fratrum XI.
Monasteria Monialium II.

EPI-

ugionem se ingerunt, necessario sequuntur, ab eorum Superioribus executioni dari permitteretur. Cumque petitio hæc Sanctitati suæ visa fuerit rationi consona, Amplit. Tuæ à me scribi jussit, ut præceptum & ordinem desuper factum revocet, & onus hujusmodi Superioribus Religionis deinceps relinquat, quin, alia dispositione Curiæ Romanæ non supraveniente, ulterius se immisceat. Et ita exequatur, non obstante, quod de præterito alias habuerit commissiones. Romæ 28. Jan. 1606.

Ex Regesto Secret. Cong. anni & mens. præd. fol. 12.

Fr. Michaëlem à Panormo, qui ad Provinciam Visitator fuerat missus, & post obitum P. Ministri Provincialis eandem ceu Visitator permanens gubernaverat, Ministrum Provincialem, Generale Capitulum accessurum constituit.

A tergo. *Dilecto Filio Michaeli à Panormo Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupat. professori.*

CLEMENS PAPA X.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

Religionis zelus, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia virtutum, & prohibitatis merita, super quibus apud nos fide illam adjuvante Domino salubriter dirigat, hac vice providere volentes, ac de spectata tua fide, prudentia, charitate, vigilantia, integritate, doctrina, & Religionis zelo plurimùm in Domino confisi, Teque à quibusvis excommunicationis &c. & absolutum fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Te memoratæ Provinciæ Sardiniæ Ministrum Provincialem ad tempus, quo ejusmodi Provincialatûs officium juxta Regularia dicti Ordinis instituta durare consuevit, cum facultate Capitulum Provinciale ipsius Provinciæ convocandi, omnes que alias functiones, quæ juxta Constitutiones ejusdem Ordinis, Apostolica auctoritate confirmatas, ad Ministrum Provincialem spectant, obeundi, & peragendi, ac cum aliis omnibus, & singulis facultatibus, præeminentiis, prærogativis, privilegiis, auctoritate, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium creamus, facimus, ac constituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis, omnibus, & singulis præfatæ Provinciæ Sardiniæ Superioribus, Fratribus & Personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Te ad demandatum Tibi per præsentes Provincialatûs officium, ejusque liberum exercitium, omni mora & tergiversatione postpositis, recipiant, & admittant, Teque recognoscant, & Tibi in omnibus officium hujusmodi concernentibus respectivè pareant, & obediant, faveantque, & assistant. Ac decernentes ipsas præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus,

rum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCLXXI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ex Archivo Vaticano Secreto Miscellan. Divers. Brevium fol. 268. Arm. 43.

Constitutionem de abrogatione Discretorum ad Provinciam extendit.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs pro parte charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis exposito, quod tam Prædicatorum, & Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quàm aliorum diversorum Ordinum Fratres, in Regnis utriusque Castellæ existentes, sua Capitula Provincialia cum interventu Superiorum Localium Conventuum Ordinum hujusmodi absque Discretis, seu Sociis, qui olim ab ipsis Conventibus ad effectum sua suffragia ferendi in eisdem Capitulis, eligi consueverant, tunc celebrare solebant; id siquidem, præterquam quòd Decretis Concilii Tridentini *sess. 25. cap. 6.* ibi -- Nec imposterum liceat Provinciales, aut Abbates, Priores, aut alios quoscumque Titulares ad effectum electionis faciendæ constituere &c. magis conforme videbatur, necessarium quoque compertum fuerat, tum ad tollenda damna, & incommoda, quæ ex eorumdem Discretorum, seu Sociorum electione ab hac S. Sede impetranda contigerant, illud semper eis adfuerat, donec hujusmodi gratiam consecuti fuissent. Et in eadem expositione subjuncto, quod dictus Carolus Rex certior factus fuerat, Fratres Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci Capucinorum nuncupatorum in Regnis præfatis existentes non modò eadem incommoda, & damna, quæ olim Religiosi aliorum Ordinum præfatorum ex electione Discretorum, seu Sociorum hujusmodi experti fuerant, pati, sed & alia multa concurrere, propter quæ Fratres prædicti usum eligendi Discretos, seu Socios præfatos in Provinciis dictorum Regnorum abrogari plurimum desiderabant, adeoque ipsius Caroli Regis zelum sollicitabant, ut Apostolicæ desuper auctoritatis Nostræ partes interponi similiter curaret:

Nos supplicationibus ejusdem Caroli Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Discretos præfatos in Provinciis utriusque Castellæ Fratrum dicti Ordinis Capucinorum sub certis modo, & forma tunc expressis, authoritate Apostolica sustulimus, & removimus, & alias, prout in nostris in simili forma Brevis die 29. Martii 1693. desuper expeditis litteris pleniùs continetur. Subinde verò pro parte ejusdem Caroli Regis Nobis iterum exposito, quod in præfatis Nostris litteris trium Provinciarum Regnorum utriusq; Castellæ veteris & novæ nuncupatæ, nec non Bethicæ, & Navarræ Provinciarum distincta, & expressa mentio facta non fuerat, quin imò nec in eisdem litteris provisum fuerat, quod loco supradictorum Discretorum Conventualium, sicut præmittitur, sublatorum, & remotorum pro tempore existentes earumdem Provinciarum Diffinitores, & Custodes, nec non is saltem, qui novissimè in illis Provincialatûs officio respectivè functus fuerat, in earum Definitoriis, & Capitulis Provincialibus votum, seu suffragium respectivè habere deberent, quemadmodum ipse Carolus Rex pro peculiari suo in Ordinem præfatum devotionis

respectu Provinciæ utriusque Castellæ veteris scilicet, & novæ, verùm etiam respectu Provinciarum Bethicæ, vulgò Andaluciæ, nec non Navarræ, &, quatenus opus esset, remotionem, abolitionem, ac nostras litteras hujusmodi ad supradictas Provincias Bethicam, & Navarræ dicta authoritate extendimus & ampliavimus. Præterea eadem authoritate decrevimus, quod vice, & loco prædictorum Discretorum in tribus Provinciis hujusmodi, sicut præmittitur, sublatorum, & abolitorum Definitores, atque Custodes, & immediatus ex-Provincialis earumdem Provinciarum in ipsarum respectivè Definitoriis, & Capitulis votum haberent, dictarumque Provinciarum Capitula de sesquianno in sesquiannum deinceps celebrari deberent, & alias, prout in aliis nostris in eadem forma Brevis die 12. Septembris proximè præteriti desuper emanatis litteris, quarum, & primò dictarum nostrarum litterarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberius continetur.

Cum autem, sicut dictus Carolus Rex Nobis nuper denuò exponi fecit, ipse binas litteras nostras præfatas ad Provincias Aragoniæ, Valentiæ, Cathaloniæ, *Sardiniæ*, & Majoricæ dicti Ordinis FF. Capucinorum per nos extendi plurimũ desideret. Nos piis ejusdem Caroli Regis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejusdem Caroli Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus à Nobis particulariter deputatæ consilio, binas nostras litteras supradictas, omniaque in illis disposita quoad Provincias Fratrum Capucinorum utriusque Castellæ veteris scilicet, & novæ, nec non Bethicam, & Navarræ, ad Provin- etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, nec non omnibus & singulis illis, quæ in præfatis nostris litteris concessimus non obstare, cœterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die v. Aprilis MDCXCIV. Pontificatus Nostri Anno tertio.

I. F. Card. Albanus.

Provinciam, Sardiniæ aliàs nuncupatam, in duas videlicet Calaritanam & Turritanam dividi, concedit.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRO parte charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis nuper exponi fecit dilectus Filius nobilis Vir modernus Dux de Medina Cœli, ejusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, quod, cum in Regno Sardiniæ, cujus ipse Carolus etiam Rex existit, una duntaxat Provincia Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum

rum

nam ad id facultatem concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur piis ejusdem Caroli Regis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui dilectos Filios Procuratorem & Definitores Generales prædicti Ordinis audiverunt, consilio, & attento, quod pro hoc ipso instant etiam dilecti filii Minister Provincialis, & Custodes Provinciæ supradictæ, petitam facultatem dividendi eamdem Provinciam, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus & impartimur, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. De-

quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat, specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die VI. Augusti MDCXCV. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. F. Card. Albanus.

Breve format. in Archivo Generali Ordinis Armario Provincia Calaritana.

N O T A

Laborem non fecessit divisionis actus, cui utraque pars consensit, fortior fuit divisionis conditio, utrinque circa sigillum, præcedentiam & confinia prætensa: ad Capitulum Generale remissa, fuit in hoc composita per sequens:

D E C R E T U M

Super compositione Provinciarum Calaritanæ, & Turritanæ.

IN NOMINE DOMINI Amen. Nos Joan. Petrus à Busto FF. Minorum Capucinorum Minister Generalis &c.

Cum ex divisione nostra Provinciæ Capucinorum Sardiniæ in duas, videlicet in Calaritanam, & Turritanam ortum habuerint duo dubia, non facile dissolvenda; aliud circa Sigillum & Præcedentiam, alterum circa divisionem confinium, quæ quidem dubia R. P. Joan. Carolus à Mediolano Commissarius, & Visitator Generalis ad effectum præfatæ Divisionis destinatus, remisit solvenda ad præsens novum Capitulum Generale anno præsenti 1698. die 16. Maii celebratum, in quo variè discussis rationibus ab utraque parte allegatis, cum adhuc difficultates apparerent maximæ, non facilè solvendæ, judicavimus, & ratum duximus Partes componi fraternâ charitate debere. Itaque convenientibus Partibus utriusque Provinciæ, & ad præcavendas lites, pacemque mutuam perpetuò stabiliendam, & compositionem desiderantibus, cum in nostrum arbitrium suam voluntatem & consensum refuderint, in modum sequentem componi decernimus, prout componimus, videlicet.

Circa Sigillum, quod unaquæque Provincia apponat inscriptionem propriam suæ Provinciæ, in hunc modum Sigillum Capucinorum Provinciæ Turritanæ: Sigillum Capucinorum Provinciæ Calaritanæ. *Cum autem Sigillum antiquum Provinciæ Sardiniæ impressam habeat Imaginem S. Gavini Patroni Turritani, illud assignandum duximus Provinciæ Turritanæ, prout & assignamus.*

Circa

Decreta, quibus S. Congregatio Episc. & Regul. Fratribus Regni Sardiniæ Facultatem Tertii Ordinis Habitum Sæcularibus utriusque sexus dispensandi competere nominatim declaravit, confirmat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EManârunt nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E.Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad favorem dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Regni Sardiniæ tria Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet -- In causa vertente inter Patres Minores Capucinos Regni Sardiniæ ex una, & Patres Minores de Observantia ejusdem Regni, seù &c. partibus ex altera, de, & super infrascripto dubio -- nempe, An Patribus Capucinis Regni Sardiniæ liceat dispensare, seu distribuere Habitum, seu scapulare parvum cum cingulo S. Francisci Sæcularibus utriusque sexus in propriis Domibus, & sub jurisdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarij, seu tertii Ordinis, eosque dirigere in spiritualibus juxta Regulas dicti Tertii Ordinis in propriis Ecclesiis in casu? &c. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Gabriellio, censuit, ac declaravit, competere PP. Capucinis facultatem conferendi scapulare, seu Habitum parvum cum cingulo Sancti Francisci. Romæ 16. Novembris 1703. Et die 29. Febr. 1704. denuò auditis Religionibus Patrum Minorum de Observantia, & PP. Minorum Capucinorum S. Francisci, referente eodem Emo Gabriellio, Eminentissimi Patres censuerunt, persistendum esse in decisis sub prædicta die 16. Novembris 1703. Romæ &c. Die verò 6. Martii ejusdem anni 1704. tertia vice proposita Causa per eumdem Emum Gabriellium ad preces Procuratoris Generalis Commissarii Curiæ Minorum de Observantia, & Procuratoris Generalis Strictioris Observantiæ S. Francisci, eadem Sac. Congr. censuit, ac decrevit, extradendum supradictum Decret. Romæ &c. G. Cardinalis Carpineus. Locus ✠ Sigilli.

Cum autem, sicut pro parte dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis Nobis subinde expositum fuit, ipse Decreta hujusmodi, quò firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desideret. Nos ipsum modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta Auctoritate Apostolica, tenore præsentium, approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium: decernentes easdem præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmis-

sis

præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xxix. Martii MDCCIV. Pontificatus nostri Anno quarto.

F. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Gen. Ordinis Armario Bullæ Pontificiæ.

Decretum, quo Sac. Congregatio Episc. & Regul. electionem Discretorum pro duobus Capitulis Provincialibus restituit, Apostolica confirmatione communit.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte Dilectorum Filiorum Bernardini a S. Angelo in Vado Vicarii Generalis, ac Petri Mariæ à Luca in Romana Curia Procuratoris & Commissarii Generalis, & Fr. Francisci à Castro S. Petri Definitoris Generalis, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negot. & consult. Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod aliàs, postquam fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor noster, per quasdam suas litteras, desuper in simili forma Brevis expeditas ad supplicationem cla: mem: Caroli II. dum vixit, Hispaniarum Regis Catholici, & tunc existentium Fratrum Provinciarum utriusque Castellæ, dicti Ordinis, ad tollenda damna, & incommoda, quæ ex

& die v. Aprilis MDCXCIV. respectivè expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Ac postmodum piæ mem. Clemens PP. XI. pariter Prædecessor Noster piis charissimi in Christo Filii nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici votis annuens, prædictam Discretorum electionem in Provincia Flandro-Belgica dicti Ordinis ad impediendas relaxationes & evitanda præjudicia, quæ in Regularem Observantiam ex illorum electionibus irrepere solebant, sustulerat etiam, & removerat per quasdam suas itidem litteras in forma Brevis die XXVIII. Aug. MDCCII. quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus. Abeo autem tempore, experientia docente, quod non solùm damna, & incommoda ejusmodi Discretorum electione sublata non fuerant, sed majora in gravius religiosæ pacis, & concordiæ, ac Regul. Obser. præjudicium, etiam cum scandalo, & sæcularium admiratione in eadem Provincia emerserant, ac actu emergebant, Fratres prædictæ Provinciæ Flandro-Belgicæ pluries nedum Superioribus Generalibus Ordinis prædicti, sed etiam tunc existenti illius apud Sedem Apostolicam Protectori, necnon eidem Clementi Prædecessori, præsertim in Comitiis Generalibus Ordinis prædicti die XIII. Maii MDCCXII. celebratis pro eorumdem Discretorum electione, ac restitutione supplicaverant. Idem Clemens Prædecessor dilecto Filio Michaëli Angelo à Ragusia, tunc Ministro Generali Ordinis prædicti, auditis prius, ac visitatis omnibus & singulis ejusdem Provinciæ Flandro-Belgicæ Fratribus, ac re seriò, prudenter, & diligenter examinatâ, electionem Discretorum hujusmodi, si id Divinæ gloriæ, publicæ tranquillitati, ac Regularis Observantiæ incremento in Domino expedire judicasset, restituendi facultatem dicta Auctoritate concesserat, & impertitus fuerat; prout in memorati Clementis Prædecessoris Litteris, itidem in simili forma

... , ... pro parte Fratrum utriusque Provinciæ prædictæ eidem Congregationi Cardinalium supplicato; consulto tamen priùs & annuente Venerabili Fratre nostro Francisco Episcopo Prænestino S.R.E. Cardinale Barberino nuncupato, memorati Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, ut prædicto Matthæo actu Provinciam Calaritanam & successivè Turritanam visitaturo auditis prius, & visitatis omnibus, & singulis earumdem Provinciarum Fratribus & re seriò, prudenter & diligenter examinatâ, facultatem restituendi Discretorum electionem hujusmodi, si id Divinæ Gloriæ, publicæ utriusque Provinciæ tranquillitati, ac Regularis Observantiæ incremento in Domino expedire judicavisset, concederet: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet, *die x. Martii* MDCCXXIII. *Sanctissimus Dominus noster facta per me infrascriptum Secretarium de præmissis relatione in solita audientia, benignè indulsit, ut enunciatus Pater Visitator consideratis rationabilibus motivis, ex sua Visitatione resultantibus, ejus arbitrio in prædictis Provinciis Calaritana, & Turritana Discretorum Electionem, ac usum pro duobus Capitulis Provincialibus proximis tantùm intra triennium convocandis restituat.*

Romæ &c. F. Cardinalis Paulutius. V. Archiepiscopus Damascenus Secret. Locus ✠ Sigilli.

Cum autem, sicut prædicti Bernardinus Vicarius Generalis, Petrus Maria Procurator, & Commissarius Generalis, & Joannes Franciscus à Castro S.Petri Definitor Generalis Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent, Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes ... licis, necnon Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus: cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die v. Maii MDCCXXIII. Pontificatus Nostri anno secundo.

F. Card. Oliverius.

Exemplar in Arch. Gen. Ordinis Armario Provincia Calaritana.

Eandem electionem Discretalem ad quatuor alia Capitula Provincialia extendit.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Procurator Generalis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quòd aliàs, nempe die x. Martii

nem, & usum pro duobus Capitulis Provincialibus tunc proximis tantùm intra triennium convocandis restitueret, & aliàs, prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris litteris, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius asseritur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Matthæus vigore facultatis sibi sic attributæ litteras prædictas executioni demandaverit, ipse verò Procurator Generalis existimet Discretorum hujusmodi electionem & nunc restitui posse, cupiatq; propterea opportunè in præmissis à Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri.

Nos prædictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis &c. censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, supradictis Provinciis Calaritanæ & Turritanæ electionem Discretorum prædictorum pro quatuor Capitulis dumtaxat, auctoritate Apostolica, tenore

mento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno primo.

F. Cardinalis Oliverius.

Exempl. Auth. loco & Armario prædicto.

N O T A.

Jactavit haud parum Provincias Sardiniæ FF. Discretorum usus, & an illorum abrogatio bono Provinciarum magis conducat, an illorum concursus? diutius incertum mansit. Probârunt utrumque, eos exclusêre, & reassumpsêre. Impræsentiarum iis exclusis Capitula celebrant, ex PP. Definitoribus, Guardianis actualibus, & illo P. ex Provinciale duntaxat, qui ultimò munus Ministri Provincialis exercuit, constituta, & in dulcedine pacis negotia tractant, muniaque dispensant &c.

DE-

Archiepiscopo, ut veris existentibus narratis, &, postquàm sibi constiterit, Fabricam præfati

Ex Regesto Secret. Congregation. mens. & anni præd.

E[illegible] *Provinciæ Turritanæ communia, Lector, tene, cum ambæ Provinciæ ex successiva & mixta Conventum constructione coaluerint in unam, & usque ad dictum millesimum sexcentesimum nonagesimum quintum annum jucundo Fraternitatis vinculo fultæ habitaverint in unum.*

De prima dum pauca memorare licuit, sorte datum est de Turritana speciatim scire, quod tum à Missionibus, quas hæc Provincia exercet frequentiùs, tum ex Evangelico labore, quo animarum Saluti studet, Ecclesia Dei recipiat fructus laude dignos: Tertius Ordo, Fratrum curâ ad regulæ suæ apicem ductus, mirè hîc floreat & exhibeat Filiationem S. Patris numerosissimam: De Fratribus nostris, inter quos plures de nobili parentela, & ex Familiis, de Amat-Cambella-Manca, Arca, Capella, Falca, Navarra &c. fuêre, alios S. Inquisitionis Officium Qualificatores selegerit, alios Curiæ Episcopales Examinatores Synodales assumpserint: Virtutem autem, quæ exacta Regularis vitæ ratione munita semper in Provincia micuit, insigni decore novissimè signavit Fr. Paulus à Culari, Laicus, in quem à tempore, quo se nostræ Religioni sacravit, spiritus Domini insiluit in virtute, & vitam activam & contemplativam in Eo ita univit, ut, dum ex conversatione sua inter homines adeptus est gloriam, mentis excessu, qui sæpius super eum irruit, cœli delicias gustaverit. Et sicut de illo in vita virtus, quâ sanavit, & mira patravit, exivit, & post mortem de sicco illius Cadavere egressus est Sanguis, ita illum populi opinio Sacri honoris dignum semper censuit, & Curia Episcopalis Bossanensis tam vitæ, quam mortis mirabilia censorio examine propterea jam discussit.

Comprehendit Conventus Fratrum XIII.
Monasteria Monialium II.

Amz

ctoritate fungens ampullam, seu phialam, aut Sanguinem hujusmodi, vel illius aliquam partem, quovis prætextu, aut quæsito colore, causa, ratione, aut occasione, è dicta Ecclesia extrahere, aut asportare, seu aliis Ecclesiis, & locis piis commodare, vel, ut extrahatur, aut asportetur, permittere audeat, seu præsumat, sub excommunicationis & privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes incurrendis, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium interdicimus & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domûs, & Ordinis præfatorum etiam &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Ecclesiæ, aut aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Junii MDCXXV. Pontificatus nostri Anno secundo.

M. A. Maraldus.

Ex Archivo Vaticano Secreto Regesto Brevium Urb. VIII. 59. fol. 133.

tente inter Fratres Minores Observantes ex una, & Capucinos parte ex altera, habentes ambos Conventum in Oppido de Nului in Sardinia Ampurien. Diœcesis, & eadem Sacra Congregatio auditis hinc inde partibus in voce, & in scriptis pluries informantibus, & præcipuè pro parte Minorum Observantium declaravit, præcedentiam deberi Fratribus Minoribus Observantibus, ex quo Observantes sunt priores in ordine qualitatis, & approbationis Apostolicæ, & Capucini, licet priores in fundatione per quatuor annos in eodem loco, sunt tamen Filiales ex eadem Religione Observantium, & longè posteriores in approbatione Apostolica, quo casu non intrat Bulla Gregoriana de Anterioritate Conventûs in eodem loco. Et ita decrevit, & servari mandavit. Die 26. Novembris 1678. V. Cardinalis Carpineus. Loco ✠ Sigilli. Bernardinus Casalius Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.

Cum autem, sicut dilectus Filius Josepus de Copons, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis subindè exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret. Nos ipsum Josephum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, Auctoritate Apostolica, teno-

Durus visus est Fratribus nostris hujus Constitutionis, & approbati per eam Decreti Sermo, cum ex hypothesi aut fundamento, quod simus *Filiales ex eadem Religione Observantium*, feriat totum Ordinem: universalitatem enim necessariò involvit prætensa Filiatio, & consectariò universalis quoque infert consequentiæ præjudicium, nosque privat præcedentia, ubicunque PP. Observantes in nostræ habitationis aut Conventuum locis coexistunt. Inde Fratribus, vel se non sufficienter auditos, vel Sacrum Consessum non sufficienter instructum allegantibus, iterum per Emin. ac Rev. Dominum Cardinalem Sabellum Causa fuit proposita. At, cum torrens repagula jam rupisset, cursum aquæ turbidæ nemo amplius impedire potuit, hinc & denuò contra Nos, ut sequitur, fuit decisum:

Sacra Rituum Congregatio, auditâ utraque parte in voce, & in scriptis plenè informante, visisque juribus hinc inde deductis, illisque maturè discussis censuit standum esse in decisis sub die 26. Nov. 1678. nempe præcedentiam deberi Fratribus Minoribus Observantibus, & ita decrevit die 24. Februarii 1680.

Cæsar Cardinalis Fachenettus.

Bernardinus Casallus Secret.

Veneror eâ, quâ decet, reverentiâ S. Congregationis Oraculum, cum tamen in Curia Romana sæpius Decreta ob rationes Partium vel minùs solidè, vel etiam æquivocè expositas, ex integro revocari non rara doceant exempla, necessarium mihi visum est, fundamenta, quibus prædictum Decretum nititur, aut caducum, aut saltem non ita firmum, ut regulam generalis consequentiæ firmet, demonstrare.

Supponimur Nos Capucini in dicto Decreto *Filiales ex eadem Religione Observantium*. Digna autem movetur à pluribus quæstio, & necdum sine contradictione decisa, an Nos à PP. Observantibus, vel a Patribus Conventualibus immediatè descendamus?

Partem litis non introeo, inhærens tamen Litteræ Constitutionum tum Pauli V. incip. *Ecclesiæ Militantis*, tum Urbani VIII. incip. *Salvatoris & Domini* tom. 1. Bull. fol. 57. & 77. videndarum, a neutris Nos procedere prætendo, ex eo enim, quod in Constitutione Pauli V. veri S. P. Francisci Filii, & in illa Urbani VIII. Filii ex nunquam interrupta linea nominemur & simus, Patres intermedios, quorum Filiales dicamur, non habemus, & Pater noster immediatus in Cœlis est S. Franciscus, adeoque in harum Constitutionum apice à neutris procedimus, ruitque præcipuum Decreti fundamentum.

Speculativa reflexio hæc si minus arrideat, Nos & à PP. Observantibus, & à PP. Conventualibus derivare libenter & in obsequium dico; à PP. Observantibus, dum primi nostri Patres zelo arctioris vitæ eos deseruêre, à PP. Conventualibus verò, dum iidem nostri Patres sub eorum obedientia Pontificio jussu fuerunt collocati; & quidem, ut Boverius tom. 1. Annal. fol. 94. advertit, *ut nova Reformatio non ex Observantium sinu, sed ex Minorum Conventualium gremio effluxisse videatur*. Ex quo nos rectius Filiales Conventualium, & non Observantium appellari debere, clarè sequitur. Quid ergo conducit, & quid operari potest contenta in Decreto phrasis *Filiales ex eadem Religione Observantium*?

Ne tamen Filialem à PP. Observantibus Ortum nauseare videar, missa facio, quæ hucusque dicta sunt, & corde & ore honorem hujusmodi Religioni meæ adscribo, eandemque Filialem seu immediatam PP. Observantium Prolem nuncupatam volo, ac ex hoc fonte prioritatem originis iis competere ultrò fateor - Hanc autem nullum jus præcedendi conferre superaddo, postquam Constitutio Gregorii XIV. quæ incipit: *Exposcit &c.* pro regula universali à qua, quod Sacra Tribunalia Romæ deflectant, forsan ante-& post nostrum Decretum Ampuriense, aliud exemplum non reperitur, inter Mendicantes eos, qui antiquiores in loco controversiæ essent, præcedere debere sancivit. Non ergo prioritas Professionis, Habitûs &c. nec prioritas in approbatione Apostolica, sed prioritas in loco videtur regula præcedentiæ. Hinc ipsa & eadem Sac. Rit. Congr. in posterioribus Causis, à PP. Observantibus magnificatam suam Prioritatem seu nostram Filiationem mancam palpavit, hácque non attentâ variè contra eos decidit, uti patet ex Decretis in Causa Porrentina loci Vineolæ supra fol. 49. & 50. in Materanensi loci de Ferrandina fol. 53. & in causa Nullius seu Barensis Terræ Putignani fol. 110. videndis &c.

Jam verò, cum sit regula ab omnibus recepta, & propositio textualis, quod in circumstantiis Decretorum inter se contrariorum posteriora semper sint præferenda, vel quod posteriora derogent prioribus, uti notat Syl-

runerais, seu alterius cu usois juris exigere consueverint, seque jure exemptos contendunt à traditione dictæ Quartæ ex amplissimis privilegiis eorum Ordini concessis à Summis Pontificibus, & Parochum posse quidem à sponte dantibus recipere eleemosynam pro loco humandi Cadaver, quam jus sepulturæ vocant, non autem petere, & exigere: super quibus controversiis juxta infrascripta dubia Oraculum EE. VV. humillimè Partes exorant.

I. An debeatur Quarta Funeralis in casu? &c.

II. An debeatur ut sepulturæ in casu? &c.

Die 6 Junii 1716. S. Congregatio Concilii ad primum respondit negativè, Ad secundum affirmativè per quantitate ab Episcopo taxanda.

B. Cardinalis Panciaticus Præf.

Ex Regesto seu Libro 65. Secret. S. Congreg. mens. & anni præd. fol. 263.

Conventus Turritanos in Provinciam erigi indulget.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

PRo parte Charissimi Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis nuper exponi fecit Dilectus Filius, Nobilis Vir, modernus Dux de Medina Cœli, ejusdem Caroli Regis apud Nos & Sedem Apostolicam Orator, quod, cum in Regno Sardiniæ &c.

Residuum cum Divisionis Decreto vide in anterioribus fol. 221. &c. ac in eodem Documentorum Calarit anorum complexu nota & ea, quæ Discretorum & restitutionem & abrogationem in Regno Sardiniæ concernunt &c.

DECRETO

S. Congreg. Indulg.

Peragentibus Viam Crucis à Fratribus nostris Civitatis Saceris ante Constitutionem Clem. XII. in Monte Valverde nuncupato erectam, eædem Indulgentiæ conceduntur, quas lucrantur peragentes erectam à Fratribus, Ministro Generali Observantium subjectis.

TURRITANA.

NUper s. m. Clemens PP. XII. per suum Breve incip. *Exponi Nobis* sub die XVI. Jan. MDCCXXXI. editum, Fratribus Ministro Generali Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum subjectis privativè, ut ajunt, ad quoslibet alios Sacerdotes, facultatem erigendi in locis inibi expressis, pia loca Viæ Crucis, seu Calvarii nuncupata cum adeptione Indulgentiarum, adinstar Stationum Montis Calvarii, concessit. Cum verò Fra-

Fratribus præfato Ministro Generali Minorum de Observantia subjectis erectam consequerentur, & quatenus opus sit, ex integro concedi.

II. Et hujusmodi declaratio seu concessio extendatur etiam ad cætera ejusmodi pia loca Viæ Crucis à dictis Fratribus Capucinis ubilibet jam erecta.

L. Card. Picus Pref.

A. M. Erba Proth. Apost. Secret.

Ex Reg. Secret. Congr. mensis & anni præd. & habetur exemplar auth. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Turritana.

N O T A.

Acquiescere huic Decreto PP. Observantes noluerunt, & econtra illud novo recursu & prætextu subvertere conati sunt, dicentes, quod, etiamsi Via Crucis, erecta à Fratribus nostris, Pontificio Oraculo fuerit munita, nihilominus exinde indulgentias non habeat annexas, cum Bulla Clementis PP. XII. expressè doceat, erectionem à quocumque alio, præter Observantes, factam, indulgentiis non gaudere, quod & Decreto Sac. Congregat Indulgentiarum comprobare nitebantur, edito 25. April. anno 1735.: nam proposito tunc dubio: *An Indulgentiæ Viam Crucis peragentibus à S. Sede concessæ, etiam ad Vias Crucis erectas à non subjectis Ministro Generali Ordinis S. Francisci Regularium Observantium extensæ intelligantur? Fuit responsum, negativè.*

Impugnârunt & eadem occasione ac noviter possessionem legitimam à Nobis adductam, asserentes, Indulgentias Viæ Crucis exercitio concessas, non priùs, quàm à fel. rec. Benedicto XIII. ad omnes Christifideles, fuisse ampliatas, & hanc ampliationem recentem potius, quàm antiquam dicendam esse contenderunt. Imò attentà Constitutione Clem. XII. munità consuetis clausulis *sublata & Decreto irritante* quamcunque consuetudinem ita abrogatam inferebant, ut censeri debeat, ac si nunqnam fuisset.

Scriptis & dictis autem usque ad molem coacervatis, PP. Observantes aliud non effecêre, quàm quod Possessio nostra fuerit confirmata, & Indulgentiarum communio Viis Crucis à Nobis erectis sine differentia concessa, quemadmodum patet ex emanato desuper

D E C R E T O

Provinciæ Turritanæ.

Cum à longissimo tempore pium, sanctumque exercitium Viæ Crucis, ut vocant, obirent FF. Minores Capucini nuncupati, Provinciæ Turritanæ, suos penes Conventus, cumque promulgatâ subinde Constitutione s. m. Clementis XII. cujus initium est: Exponi Nobis: *quâ facultas erigendi Viam Crucis Ministro Generali Ordinis Minorum de Observantia S. Francisci, Fratribusque ab eo dependentibus tribuitur, ipsi Fratres Capucinos in possessione hujus exercitii deturbare cœperint, ob id potissimum, quod erectio ab ipsis facta non esset, Procurator Generalis Capucinorum ad removenda jurgia & dissensiones cum Christifidelium scandalo subortas, Sac. Congregationi, Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præpositæ, pro manutentione in possessione erectionis antedicti exercitii, & pro Indulgentiarum concessione humillimas preces porrexit.*

Quare eadem Sac. Congregatio audito Procuratore Generali FF. Minorum de Observantia, & singulis rationum monumentis hinc inde deductis, cæterisque de jure videndis maturè perpensis, ac formatis demum his desuper dubiis, nempe:

I. An Viæ Crucis erectio à PP. Capucinis in Provincia Turritana ante promulgationem Constitutionis s. m. Clementis XII. sustineatur? & quatenus affirmativè.

II. An illi sint concedendæ Indulgentiæ, quibus gaudent Viæ Crucis erectæ à PP. Minoribus Observantiæ S. Francisci?

Die

Ordinis Seraphici Monumentis, Annalibus & Chronicis antiquis, sive ex quamplurimis Authoribus approbatis.

Plurimas Indulgentias Sanctis Locis fuisse & esse, concessas, nullus dubitare valet: dubitanti namque à Sanctæ Birgittæ, an, quia Muri aliquorum locorum sacrorum destructi erant, etiam gratiæ, & Indulgentiæ forent abolitæ? Christus Dominus respondit: quod, licèt pares illæ, quæ Corpus suum, vel ejus benedictæ Matris tetigerunt, essent abrasæ, peregrini tamen eandem priorem gratiam, & peccatorum remissionem invenirent, *uti habetur Libro quarto Revelationum cap. 114. Item Eidem prima vice, qua intravit in Ecclesiam Sanctissimi Sepulchri, idem Christus Dominus apparuit, & dixit:* Quando intrâstis in Templum meum dedicatum Sanguine meo, sic mundati estis ab omnibus peccatis vestris, sicut si tunc levati essetis de fonte Baptismatis, & propter labores, & devotionem vestram aliquæ animæ consanguineorum vestrorum, quæ erant in Purgatorio, hodie liberatæ sunt, & intraverunt Cœlum gloriæ meæ: nam omnes, qui veniunt ad locum istum cum voluntate perfecta se emendandi juxta meliorem conscientiam suam, nec volentes reincidere in priora peccata, his omnia peccata priora totaliter dimittuntur, & augetur eis gratia proficiendi. *Sic habetur lib. 7. Revelationum cap. 14. Unde Eugenius IV. cuidam, tunc Guardiano Sacri Montis Sion, eidem supplicanti litteras Apostolicas pro Indulgentiis Terræ Sanctæ, respondit:* Loca illa Sanctissima non indigere litteris Nostris: nam potius esset derogatio, quàm autenticatio: *& meritò; illa etenim sanctissima loca, quasi fontes sunt omnium gratiarum, & Indulgentiarum, in quibus pretiosissimus Sanguis Christi Domini effusus est, atque Thesaurus meritorum ejusdem Jesu Christi repositus.*

Ea igitur propter s.m. Pius IV. Bullâ sub plumbo: Divina disponente Clementia &c. XVII. *Kalendas Augusti 1561. Pontificatûs sui anno tertio expeditâ, omnes Indulgentias, quæ olim erant concessæ Ecclesiæ Sacri Montis Sion, seu Cœnaculi, ad Ecclesiam S. Salvatoris in Hierusalem transferre dignatus est. Deinde tam præfatas Indulgentias, quàm in quadam tabella antiquissima, quæ apud Sanctissimum Sepulchrum pendens custodiebatur, descriptas, &, ut piè creditur, ad instantiam S. Helenæ à S. Silvestro Papa, uti ipse Pius asserit, sicut alias quascunque concessas Sanctissimo Sepulchro prædicto, cæterisque Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, ac piis Locis Terræ Sanctæ, illaque visitantibus approbavit, & confirmavit, & pro tutiori cautela omnes & singulas eisdem modis, & formis, quibus fuerunt concessæ, perpetuò concessit, & indulsit; suæ intentionis esse & fore, declarans, hujusmodi Indulgentias, sicut etiam indulta, & Privilegia sacratis Locis concessa, approbata, & confirmata, sub nullis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, limitationibus, vel aliis contrariis dispositionibus, tam à Sanctitate Sua, quàm à Romanis Pontificibus Successoribus pro tempore emanatis comprehendi, sed attentis locorum distantiâ, religioneque, semper ab illis exceptas fore, & censeri &c.*

Præterea Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XIII. Constitutione, quæ incipit: Loca Sanctæ Palestinæ &c. *ultra Bullas Pontificias in ea expressas, & citatas, quaslibet alias in Ordinis Minorum de Observantia Annalibus, & Monumentis laudatas, ad eos per quoscunque Romanos Pontifices quomodolibet scriptas, quoad Indulgentias, præsertim sanctis Locis concessas, approbare, & confirmare, atque in pristinum statum renovare perpetuò dignatus est. Item aliâ Constitutione incipiente:* Inter plurima &c. *eodem die, & anno, quibus supra citatis, pium Viæ Crucis exercitium à s. m. Innocentio XI. litteris Apostolicis in forma Brevis sub die 5. Septembris 1586. incipientis:* Exponi Nobis &c. *nec non à s. mem. Innocentio XII. litteris etiam Apostolicis:* Ad ea quæ &c. *die 24 Decembris 1692. & aliis incipientibus:* Sua Nobis &c. *sub plumbo datis 7. Kalendas Januarii 1695. cœlestium munerum, & Indulgentiarum largitione approbatum, promotum, & extensum approbavit & confirmavit, omnesque Indulgentias etiam animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles sanctis Locis, atque eorum Stationibus, intra, & extra Hierusalem, per Sedem Apostolicam concessas, etiam per viam communicationis approbavit, & confirmavit, quin & easdem ad quoscunque Christifideles utriusque sexûs, Ministro Generali Observantium nullo modo subditos, qui exercitium Viæ Crucis peragent, & adimplebunt, eisdem modo, & forma, quibus à Fratribus, & Monialibus, atque*

totidem quadragenæ.

In loco, ubi fuit translatum Corpus S. Stephani Proto-Martyris, septem anni, & totidem quadragenæ.

In Capella, quæ quondam fuit coquina, ubi Agnus Paschalis Cœnæ Domini fuit assatus, septem anni, & septem quadragenæ.

In introitu Domûs Caiphæ, ubi Ancilla ostiaria dixit: Et Tu cum Jesu Galilæo eras, *septem anni, & septem quadragenæ.*

In medio præfatæ domûs Caiphæ, ubi Petrus negavit Christum, septem anni, & totidem quadragenæ.

Juxta prædictam domum est locus, qui dicitur Galli cantus, *& sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.*

In quodam loco, ubi Christus Dominus, in domo Caiphæ stetit usque manè, postquam fuit captus in nocte Passionis, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

Prope dictam domum est locus, ubi Domina Nostra venit, & stetit, postquam scivit captionem sui Filii, & sunt ibi septem anni, & septem quadragenæ.

† *In domo Annæ, ubi Christo fuit data alapa, est Indulgentia Plenaria.*

Juxta prædictam domum est locus, ubi Judæi voluerunt capere Corpus Dominæ Nostræ, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

† *In præfato Monte Sion est locus, ubi decollatus fuit S. Jacobus Major, & ibidem est indulgentia plenaria.*

In Monte Calvario.

† *Prope foramen, ubi posita est Crux Christi, & ipse ibi crucifixus, est Indulgentia Plenaria.*

Ubi Melchisedech obtulit panem, & vinum, sunt septem anni & totidem quadragenæ.

Ibidem prope est locus, ubi Abraham voluit immolare Isaac, & sunt septem anni, & septem quadragenæ.

† *In loco, ubi Dominus de Cruce fuit depositus in gremio Dominæ nostræ, est Indulgentia Plenaria.*

† *In S. Sepulchro, est Indulgentia Plenaria, applicabilis etiam pro Animabus Purgatorii.*

† *In quadam Capella, quæ est juxta locum, ubi crucifixus est Christus, est quædam scala, & ibi est Indulgentia Plenaria.*

† *Sub rupe, ubi Dominus crucifixus est, habetur quædam Capella, in qua S. Helena reperit Crucem Dominicam, & est ibi Indulgentia Plenaria.*

In alia Capella, ubi est columna, super quam sedit Christus, cum fuit spinis coronatus, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

In altera Capella, ubi sortes missæ sunt super Vestem Christi, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

In Specu quadam, ubi positus est Christus interim quod Crucifixores aptabant Crucem, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

In Horto, ubi Dominus stetit, quando post Resurrectionem apparuit Magdalenæ, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

Item in loco, ubi stetit Magdalena in horto, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

In eodem loco est quædam concavitas instar fenestræ, ubi est pars Columnæ, ad quam flagellatus fuit Christus, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Altari Capellæ, ubi sunt duo suprascripta, est quædam pars veræ Crucis, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In præfata Capella est locus, ubi, quando inventa fuit Sancta Crux, resuscitata est per impositionem illius Mulier defuncta, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Corpore Civitatis sunt sequentes.

† *In quadam domo, ubi fertur, quod nata est B. Virgo Maria, sunt septem anni, & septem quadragenæ; alibi tamen reperitur, quod est Indulgentia Plenaria.*

In Probatica Piscina, ubi descendebat Angelus & movebat aquam, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

† *In domo Palatii, est Indulgentia Plenaria.*

In

In Horto Gethsemani, ubi in nocte Passionis Christus dimisit octo Apostolos, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

† *In eodem Horto, ubi Christus ter oravit, Indulgentia Plenaria.*

In Spelunca, in qua S. Jacobus Alphai se inclusit post Passionem Christi, promittens non comedere, donec videret illum resuscitatum, sunt septem anni, & septem quadragenæ.

† *In Torrente Cedron, ubi Vestigia Salvatoris fuerunt impressa, Indulgentia Plenaria.*

Prope hujusmodi torrentem Cedron, est locus, ubi fertur, quod natus sit Zacharias, Pater Joannis Baptistæ, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Valle Josaphat.

† *Est Sepulchrum Dominæ Nostræ, ubi est Indulgentia Plenaria.*

Inter præfatum Sepulchrum, & Civitatem Jerusalem, est locus, ubi lapidatus fuit S. Stephanus, & sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

In Monte Oliveti.

In descensu Montis Oliveti, ubi videns Jesus Civitatem flevit super eam, fertur, quod sint septem anni, & totidem quadragenæ.

In præfato Monte, ubi Dominus docuit Apostolos orare, & composuit Pater noster, *septem anni, & totidem quadragenæ.*

Ubi Dominus prædicavit octo beatitudines, sunt septem anni, & totidem quadragenæ.

In eodem Monte fertur, quod annuntiavit Angelus B. Virgini transitum suum, deferens ei palmam, sunt ibi septem anni, & totidem quadragenæ.

† *In loco, ex quo Christus ascendit visibiliter in Cœlum, est Indulgentia Plenaria.*

In supradicto Monte est locus, ubi Apostoli post Adventum Spiritûs Sancti composuerunt Credo in Deum, *sunt septem anni, & totidem quadragenæ.*

† *Prope locum, ex quo Dominus ascendit in Cœlum, est locus, qui dicebatur* Viri Galilæi, *ubi Christus promisit apparere, & apparuit Apostolis post Resurrectionem, & est Indulgentia Plenaria.*

Juxta præfatum locum erat ficulnea, quam maledixit Christus, & sunt ibi septem anni, & septem quadragenæ.

In Bethania.

In domo Marthæ Hospitis Christi, septem anni, & septem quadragenæ.

In domo Magdalenæ, septem anni, & septem quadragenæ.

In medio dictarum domorum est locus, ubi Martha dixit Christo, Domine si fuisses hic &c. *sunt septem anni, & septem quadragenæ.*

† *In loco, ubi sepultus est Lazarus, & resuscitatus à Christo, est Indulgentia Plenaria.*

In domo Simonis Leprosi, ubi Magdalena unxit Caput Christi, sunt septem anni & septem quadragenæ.

† *Item Indulgentiæ Plenariæ in Loco Nativitatis Christi ad Præsepe Pueri Jesu, ubi à Magis fuit adoratus, & ubi Angelus Pastoribus apparuit.*

† *Item Indulgentiæ Plenariæ in Domo & Ecclesia Nazaret, in domo, ubi natus est Joannes Baptista, in Emmaus, in Cana Galilææ, in Jordane & in Monte Thabor.*

Pro Coronis, Rosariis, Crucibus, & aliis Reliquiis Terræ Sanctæ, variæ Indulgentiæ à fan. memor. Innocentio XI. innovatæ, & confirmatæ.

CUSTODIA
MONFERRATENSIS.

SI Ducatum Monferratensem alii cum Antonio Chiusole ex fertili terræ situ, & opulenta rerum varietate Montem-Feracem nuncupant, ego Custodiam Fratrum in eo diffusam, Coloniam ex fructu laboris Apostolici, ab exemplis Virtutis, & serie Virorum Illustrium feracem, æquus quoque dixero. A tempore, quo Reformatio nostra ibi floret, misit semper in prædicationem Fratres, quorum aliquos impetus Spiritûs usque ad partes Africæ, Russiæ &c. compulit, aliorum autem zelus in Regionibus Subalpinis Depositum fidei servavit. Exempla vitæ religiosæ ea semper fuère, ut Ducum sibi conciliaverit amorem, & populi possederit affectum.

Inter Viros Illustres unum reticeo, & unum nomino: reticeo P. Bernardinum Astensem, ex pervetusto & nobili Palliorum genere, quem Castrum Ringum, quod hujus Ducatûs locus, & feudataria DD. Palliorum Sedes est, Religioni nostræ dedit, dum hæc ibi necdum viguit. Reticeo, inquam, hic Bernardinum, cum de eo in utroque priori Tomo effusa facta fuerit Laudis memoria. Nomino verò P. Hyacinthum à Casale, & hunc nominâsse sat sit, cum omnium aliorum merita in se concludere videatur, & totam quasi Europam suæ Virtutis habeat testem, prout tum ex illius vitæ, quæ sequitur, chronotaxi, tum ex Apostolicorum Diplomatum, quæ subnectuntur, complexu cumulatiùs patebit.

Non tamen errasse videor, si utrique adjungam Sanctimonialem; illustre nostri Ordinis decus, & Servam Dei Domitillam Galluciam, quæ cum utroque in Sanctæ vitæ opinione communicat, & cum utroque in eodem Ducatu suam patriam, videlicet, Civitatem Aquensem habuit. De hac ut cautè loquar, & paucis multa dicam, epitomen illius vitæ, quæ separato ejus sepulchro apposita est, hic duntaxat & ita adjungo: Venerabilis Mater Domitilla Galluccia, Acquensis, Capucina, in utero Matris miraculosè conservata, Seraphici P. Sancti Francisci Filia verè digna, in Christi Domini passione tanto amore accensa, ut ejus Stigmata, & totam ipsius passionem in proprio Corpore mereretur gestare, necnon ab omnibus vera Crucifixi imitatrix videretur: cruciatibus internis, externisque abundans, corporis viribus de-

stituta

di, ac supellectilem Ecclesiæ ad novam Domum transportari, Vicario Generali, & Præposito inibi committit.

A tergo. *Venerabili Fratri Episcopo Casalen., seu ejus in spiritualibus Vicario Generali, & Dilecto Filio Præposito Ecclesiæ Casalen.*

GREGORIUS PP. XIII.

Venerabilis Frater, & Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Guardianus & Fratres Domûs S. Francisci Ordinis Fratrum Minorum, Capucinorum nuncupatorum, prope & extra muros Civitatis Casalen., quod dicta Domus in pede cujusdam Montis sita, & ob aquarum continuò ex dicto Monte cadentium fluxum, muros & ædificia ipsius Domûs rodentium, adeo consummata, & in tantum periculum redacta existit, ut in illius reparatione majores expensæ, quam in alterius Domûs nova ædificatione fieri debeant, & licèt ipsa repararetur de novo, nihilominus lapsu & decursu aquarum prædictarum consummeretur, dum & ipsa Domus meridiei opposita, & juxta flumen Padum existit, in cujus ripa, & prope dictam Domum coria dictæ Civitatis graveolentia extenduntur, ex quorum fetido odore, & fluminis hujusmodi vicinitate aër inibi tam morbosus, & pestifer redditur, ut æstivo tempore Guardianus, & Fratres prædicti aut moriantur, aut talem infirmitatem contrahant, ut nedum in dicta Domo, sed nec quovis alio loco, aut alia quapiam aëris mutatione curari possint, ipsique cogantur; id quod Dilecti Filii Communitas & Homines dictæ Civitatis animadvertentes pietatis & devotionis zelo moti, ac ipsos Guardianum & Fratres in dicta Civitate permanere cupientes, eos sub spe aliam Domum in loco melioris aëris ædificandi hactenus retinuerunt, ac quamdam aliam Domum pro illorum habitatione in plano dictæ Civitatis boni aëris, de consensu Dilecti Filii Nobilis Viri Ducis Mantuæ, ex piis Christifidelium eleemosynis ædificari facere cœperunt; et, si Ecclesia dictæ Domûs prophanaretur, & in ea status, forma, & essentia, ac Ordo perpetuò supprimeretur, & extingueretur, ac dicta Ecclesia, & eorum Conventus, ac ædificia omnia demolirentur, & bona dictæ Domûs plus offerenti venderentur, pretiumque exinde proveniens in dictæ Domûs jam ædificari cęptæ perfectionem converteretur, ex hoc profectò novæ Ecclesiæ ædificationi, ac ipsorum Guardiani & Fratrum corporis sanitati plurimum consuleretur. Quare pro parte eorumdem Guardiani & Fratrum asserentium venditionem hujusmodi, si fiat, in evidentem utilitatem dictæ Domûs cessuram esse, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum statui in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes, ac Guardianum & Fratres hujusmodi, ac eorum quemlibet à quibusvis excoñunicationis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, & Discretioni Tuæ, Fili Præposite, per præsentes committimus & mandamus, quatenus Vos de præmissis diligenter informetis, &, si per informationem hujusmodi præmissa veritate niti reperietis, super quo conscientiam vestram oneramus, Domum præfatam, ac in ea statum, formam, & essentiam, ac Ordinem perpetuò supprimere & extinguere, illiusque Ecclesiam prophanare, ac illam,

ctoritate nostra curetis. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ II. Prædecessoris Nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, & malè alienatis recuperandis, & aliis Apostolicis Constitutionibus & Ordinationibus, ac Domûs & Ordinis præfatorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac litteris Apostolicis Domui & Ordini præfatis, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Jun. MDLXXIV. Pontificatus nostri Anno tertio.

Ex Autogr. Secretariæ Brev. Apost. Regesto mens. & anni præd. fol. 149.

Duas Moniales è Monasterio S. Barbaræ Mediolani, ad novum Monasterium Capucinarum Civitatis Casalensis pro hujus gubernio & instructione transferri, Archiepiscopo Mediolanensi &c. committit.

Monasterium hujusmodi transferri cupit; ideo Nobis ejusdem Tullii Episcopi nomine fuit humiliter supplicatum, ut opportunam super præmissis licentiam concedere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ejusdem Tullii Episcopi votis, quantum cum Domino possumus, annuere, ipsumque specialibus &c. volentes, & à quibusvis &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Episcope, seu Discretioni Tuæ, Fili Vicarie, per præsentes committimus & mandamus, ut duabus Monialibus, ejusdem Monasterii S. Barbaræ, ætate gravibus, quas ad hujusmodi munus idoneas & voluntarias esse repereris, quod à prædicto Monasterio, in quo professionem emiserunt, ad novum Monasterium à dicto Tullio Episcopo erectum, dummodo rectâ viâ, & à Matronis honestis associatæ illuc accedant, transire possint, auctoritate Nostra Apostolica licentiam & facultatem concedas. Volumus autem, ut ipsarum Monialium sic transferendarum eleemosynæ dotales secundo dicto Monasterio, etiamsi, antequam ad illud revertantur, eas in dicto Monasterio decedere contingat, remaneant. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die XII. Octobris MDCX. Pontificatus Nostri Anno sexto.

Ex Arch. Secret. Brev. Apostolicorum regest. mensis & anni præd.

N O T A.

Monasterium prædictum potissimum opus Capucinorum esse & teneri debere, probat ipsa illius fundatio, extracta ex libro Memoriarum, reservato in eodem Capucinarum Monasterio, ut sequitur.

In Castro Montilii anno 1609. morabantur duæ Matronæ, quarum una Julia, à Pralormo, Comitatûs Astensis loco, ex nobili Roccatorum Familia, altera verò Barbara Mazzetti à Casali, ex claro Domino-

rum

Contigit interea, ut Illustrissimus D. Præsul Romam ob Canonizationem S. Caroli Borromæi proficisci deberet, ubi & duorum annorum intervallo eum commorari oportuit. Processit quidem ad interim, lento tamen opere, fabrica, & memoratæ duæ Matronæ ad Monasterium Monialium S. Bartholomæi, Ordinis Sancti Augustini secesserunt, & sparsâ de novo Capucinarum Cœnobio famâ, plures distinctæ qualitatis puellæ ad id suscipi institerunt.

Eoipso tempore, & opportunè Romæ degebat D. Grattarola unus ex dictæ Canonizationis Procuratoribus, qui olim munus Confessarii Monialium Capucinarum ad S. Barbaram Mediolani exercuerat, à quo dum Illustrissimus Episcopus de religiosa dictarum Monialium vita plenius erat informatus, pro extrahendis ibi duabus Sororibus suprapositum Breve obtinuit.

Ad Sacerdotalem Sedem 25. Jun. 1610. Illustriss. D. Episcopus reversus modicum invenit fabricæ progressum; hinc ipsemet illius perfectioni cum DD. Deputatis ea incubuit solertia, ut in mense Augusti anni 1610 ad statum, introducendis 10. Personis impatienter id exspectantibus sufficientem, fuerit redacta: fueruntque inter introductas primæ Barbara & Iulia præfatæ.

Cum Moniales Institutrices Mediolano appulissent 22. Septembris, die glorioso S. Mauritii martyrio Sacrâ, manè omnes decem Monachandæ, comitantibus eas præcipuis Matronis ad Cathedralem Ecclesiam fuère conductæ, ubi post cantatæ Solemnis Missæ Evangelium à P. Hyacintho Natta, celebri Concionatore Spiritu & sapientia plenus habebatur sermo, sumptâque ibi per manus Episcopi Sacrâ Synaxi, ad Monasterium pro prandio redière. Pro vesperis autem ad Cathedralem fuère reconductæ, hisque finitis omnes ab Illustrissimo Domino Episcopo Seraphicum acceperunt Habitum; postea cum rudi fune ad collum, & cruce trium brachiorum longâ super humeros, Solemnissima totius Cleri Regularis & Sæcularis, ac omnium totius Civitatis ac Diœceseos Parochorum Processione, cui Statua B. V. Mariæ a Sermo Principe donata, & duo Reliquiaria cum Reliquiis à prælibato P. Hyacintho Natta pariter donata præferebantur, in modum triumphi ad novum Capucinarum Monasterium ducebantur, innumerabili populo, quem cum Reverendissimo Domino Præsule altefatus Dux Vincentius, expressè Mantuâ in hunc finem Casalin se transferens præibat, eas comitante, & Monialibus è Monasterio S. Barbaræ Mediolani extractis illas solitis cæremoniis excipientibus. Postero die P. Hyacinthus novo Sermone novellas Christi Sponsas, & assumptas ex hominibus primitias Deo & agno; ob scamnorum defectum in terra sedentes, ad Spiritum perseverantiæ animavit, eo fructu, ut omnes decem 23. Sept. 1612. solemni professione in manibus Illustrissimi Domini Episcopi emissa, suavi Religionis jugo sese cum summa ædificatione consecraverint, ea religiosæ vitæ exempla relinquentes, quæ adhuc hodiedum in Sacris illis muris gloriosa propagine corusca videntur.

Ex reg. seu libro memoriarum prædicto.

S. Reliquias supradictas & novo Parthenoni donatas, habuit P. Hyacinthus à Serenissima Archiducissa Austriæ Anna Catharina, prout constat ex diplomate desuper confecto, & in Archivo Monasterii Monialium reservato, ut sequitur.

Anna Catharina Gratia Dei Archiducissa Austriæ, nata Principissa Mantuæ & Montisferrati.

Cum P. Hyacinthus à Casali Concionator Capucinus à Nobis partem Sacrarum Reliquiarum, quæ apud Nos custodiuntur, tum pro sua propria devotione, tum pro aliorum satisfactione, tum pro locis, in quibus cum debita reverentia asservarentur, & colerentur, requisiverit, Nos non solùm cultum Divinæ Majestatis, cui omnia bona debemus, sed & Sanctorum, qui cum Ea gloriosi triumphant in cœlis, promovere volentes, consultum duximus piæ illius petitioni condescendere, eidemque infrascriptas SS. Reliquias concedere, & donare, quæ ex nostris, quas ex certis & Authenticis locis juxta solemne apud Nos asservatum

Docu-

ltram accipiet. Quamobrem his litteris longiores non erimus, illud certè persuasum jam pridem Nobilitati Tuæ esse arbitramur, Nos pro singulari, ac paterna, qua Te complectimur, benevolentia, tuis meritis debita, quotiescunque cum Domino poterimus, nunquam Tibi promptè gratificari prætermissuros. Dominus, Dilecte Fili, in Te sua dona liberaliter augeat, & aucta benignè custodiat; Et Nos iterum Nobilitati Tuæ Apostolicam Benedictionem toto ex animo impartimur.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die xxv. Aprilis MDCXX. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

Ex Archivo Secreto Vaticano, Regesto Brevium ad Principes mens. & anni præd. fol. 59.

ac alias Regiones nunc etiam Te proficisci oporteat, & Nos Te eâ, quam optamus, & expedit, celeritate, ob infirmi corporis tui vires pedibus proficisci non posse perspectum habeamus, motu proprio, & non ob tuam, vel alterius pro Te Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, Tibi in virtute S. Obedientiæ per præsentes committimus, & mandamus, ut equo, ac omni alio meliore Tibi possibili modo unà cum iis sociis tui Ordinis, qui Tibi è re videbuntur, ubique locorum ad tuam electionem accipiendis, iter hujusmodi facias, non obstantibus quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Octobris MDCXXI. Pontificatûs nostri Anno primo.

S. Card. S. Susannæ.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostolicorum Regesto mens. & anni prædict.

N O T A.

SI Domni Gabrielis Hectoris Natta, Comitis ab Alfiano, & suæ Conjugis Polixenæ à Biandrate, ex Comitibus (nunc Marchionibus) S. Georgii, gloria fuit, præclaros numerâsse Natales, dum ille è Regibus Romanis & Sabinis, hæc verò à Poloniæ Regibus, & magnæ Lithuaniæ Ducibus sanguinem traxerunt, fuit & non minor utriusque felicitas, dum Fr. Hyacinthum supradictum habuerunt 21. Jan. 1575. sui Connubii pignus, unicumque sui amoris partum. Friderici nomen Ei in Aqua Regenerationis imposuerunt, & in ephebis initium Sapientiæ, timorem Domini, sociatâ curâ instillaverunt. Haustos in Papiensi Academia altioris scientiæ latices Fridericus Salamanticæ felici Musâ perfecit, reducemque Bononia utriusque juris laureâ insignivit. Doctrinæ juncta prudentia, & rerum agendarum dexteritas ad aulam Serenissimi Mantuæ Ducis Vincentii liberum ei patefecit ingressum, ubi & hujus affectum ita captivavit, ut illum ad curanda sui Ducatûs negotia Venetias ablegare statuerit.

Interim Fridericus tum ex insidiis, quibus Nobilis Patriota vitæ ejus insidiabatur, tum ex casu, quo violenta mors vitam sui Cubicularii reddidit infelicem, fata humanæ conditionis, fallacesque aulicæ fortunæ risus agnoscens, dudum jam de vita, inter Capucinos instituenda, conceptum consilium exequi statuit. Quod, ut inimicus homo distraheret, vagam in Galliciam Peregrinationem suggessit. Agnovit illico dæmonis astum noster Mantuæ Guardianus, & ideo, quantùm Friderico Compostellani itineris executionem dissuasit, tantùm illum ad celerem vitæ Capucinæ amplexum animavit. Accessit utriusque voto P. Provincialis Provinciæ

gentia inter Augustissimum Rudolphum II. Imperatorem, & Serenissimum Mathiam Archiducem, Fratres secundùm carnem Germanos, de re Domestica dissidia, quæ jam ad militares tumultus excreverant, feliciter composuit, Cæsaremque, ut concessam sectariis Pragensibus Ecclesias construendi facultatem revocaret, sectæque Ministris exilium de Regia Civitate dictaret, constanter animavit,

Regressum ad partes Italiæ, Ariminum anno 1609. Roma & Verona anno 1610. & anno 1611. Roma iteratò, audivère Hyacinthum, cœlestem Evangelii doctrinam promulgantem: excepit illum & eodem ultimo anno Januensis Metropolis Visitatorem seu Reformatorem Monialium, à Cardinali Horatio Spinula Archiepiscopo ablegatum. Invênit & Hyacinthus sacrum hunc fœmineum sexum plerumque docilem, unam duntaxat induratam stupuit & doluit: tragicum finem, quem ei prædixit, verificatum viderunt, qui eam subitaneâ morte abreptam, illiusque cadaver carbonis adinstar decoloratum invenère.

Bergomum & Pavia anno 1612. fuère grati Apostolici fructûs, quem ibi Hyacinthus collegerat, testes, ita autem anno 1613. Mediolani contra grassantem abusuum colluviem, impunemque quasi peccandi licentiam de pulpito tonuit, ut fructum inde reportatum publicus celebraverit typus, & Excellentissimus Senatus in tesseram suæ gratitudinis, præter varias Sanctorum Reliquias, alias de S. Carolo Borromæo, ac integrum Linteum, super quo S. Archiepiscopus animam suam Deo reddidit, Hyacintho dono dederit: quod arcæ pretiosæ inclusum, in Ecclesia Patrum Oratorii Civitatis Casalensis cultui exponi voluit.

Mediolanum dum laudibus Hyacinthi resonat, Roma eum Cardinalis Caroli Madrutii, Episcopi & Principis Tridentini, Ratisbonam ad Imperialem Dietam abituri, Consultorem & Theologum destinat. Pertinaciùs in hac Unionistæ à noviter electo Imperatore Mathia libertatem conscientiæ prætendebant, eamque ceu unicam stabiliendæ pacis causam sonoris evulgabant buccinis. Surrexit contra Filios tenebrarum, & eorum armis & minis suffultam prudentiam, Seraphico Spiritu munitus Hyacinthus, decantatamque libertatem aliud non esse Electorali Senatui probavit, quàm speciosam nominis larvam, sub qua malorum omnium Ilias, & Imperialis Reipublicæ confusio contineretur: servilia vincula Fidei Catholicæ parari clamavit, si libero consortio sectam quamcunque in eadem regione ei conjungi contingeret. Certum Domûs illius casum asseruit, quam plures dividerent sectæ, & Imperii compagem solutam intulit, si commune liberumque in eo foret credendi arbitrium. Minas minis retundi suasit, & fœdus jam olim à Ven. Dei Servo, Fr. Laurentio à Brundusio Ordinis nostri Generali, & in Germania Commissario Apostolico commendatum, Imperatorem inter & Regem Hispaniarum, Electores & Principes Germaniæ Catholicos &c. sanciri, ejusdemque Caput Serenissimum Bavariæ Ducem constitui, tandem effecit. Fœcunda hoc felicium successuum fuit semper scaturigo, & ideo ære Romano, ac Hispano largiter suffultum. Officiosum autem causæ publicæ studium multiplicavit applausus Hyacinthi, & affectum Electoralis Concilii ei reddidère propensissimum. Hujus ut memoria perennaret in muris, Ordinis nostri Conventum, cujus fundamentis ipsemet Imperator Mathias, Principum coronâ stipatus, primum injecit lapidem, in ipsa Civitate Ratisbonensi construi jussit, quin audacior Civium, potissimum hæreticorum, oppositio potuerit ponere obstaculum. Ipse verò Hyacinthus ut de Serenissimi Cœtûs amore pleniùs convinceretur, accepit ab eo, dona & genio ac statui suo propria; accepit ab Augustissimo Imperatore S. Crucis particulam, Chrystallo inclusam, & à quodam summo Pontifice Domui Austriacæ in donum missam; ab Augustissima Imperatrice Anna Catharina inter alias Sacras Reliquias, insignem ossis partem de S. Antonio Abbate. Inter aliorum autem Principum sacra dona, enituère præsertim illa, quæ industrio selectu Serenissima Domus Bavariæ contulit. Vagus de iis, quæ Hyacinthus in Dieta gessit, per regiones & regna rumor armavit & Hæreticorum & Politicorum linguas in sagittas, quibus ab insidiis cusis cominus & eminus famam Hyacinthi impetebant: in ipso Regio consessu Bruxellis Minister publicus liberiore sermone in Heroem convicia jactat, & maligna cuspide illius facta ferit, sauciatus tamen non est animus, quem innocentia muniverat. Fuit Hyacinthus alter Achilles, quem tela iniquitatis nec tangere, nec vulnerare poterant: aut patientiâ cachinnos supportavit, aut modestis litteris rei veritatem manifestavit. Collaudavit econtra unito applausu Roma anno 1614. redeuntis Sapientiam, & gratulatorio accursu nomen illius obelisco dignum clamavit. Ipse Papa Eum tenero excepit amplexu, & negotia feliciter ab eo gesta fuisse, variis Pontificiæ benevolentiæ signis expressit, ac collectas ab eo Sacras Reliquias aliarum additione ex Romano penaxio adaugeri præcepit. Patefecit hæc Pontificii amoris præludia ex parte Svicardo Archiepiscopo & Electori Moguntino, Scipio Cardinalis Burghesius Pontifici Paulo V. à secretis Status, hisce litteris:

In

Anna Gratia Dei Imperatrix Romanorum, Hungariæ & Bohemiæ Regina, Archiducissa Austriæ.

Devote noster charissime. De devotione, singulari affectu, & bona voluntate, qua Paternitas Vestra erga Nos fertur, nullatenus dubitamus, hinc & persuasæ manemus, omnia ab ipso officia & media adhibita fuisse, quibus Sua Sanctitas ad condescendendum æquissimis Suæ Majestatis, nostri Consortis, prætensionibus, beneficium rei Christianæ concernentibus, moveri debuisset: quod autem eum, quem Nobis pollicebamur, nacta non fuerint effectum, minùs faventi nostræ fortunæ adscribere, & cum patientia sufferre debemus. Hoc quoque ordinario Suæ Sanctitati juxta Pat. Vestræ consilium de Moniali à Colle alto scribimus, sique desideratum consequatur effectum, gaudenter audiemus.

Necdum habuimus authenticam S. Reliquiæ fidem, eam tamen expediri, & Pat. Vestræ indilatè transmitti jussimus. De cætero oret Deum benedictum pro nostra salute, & prosperitate, sicut & pro illa nostrorum statuum, dum sub charissima salute manemus. Lincii 19. Maii 1614.

Anna &c.

Volvebatur interim continuò in ore Romæ Hyacinthi meritum, ex duplici beneficio, Ecclesiæ in aulis & pulpitis collato speciale, exiitque lenis sermo de eo Sacro Collegio adscribendo. Rubuit ad hunc susurrum Hyacinthus; cumque aliud præter Jesum Christum non quæreret, discessit de Alma Urbe prædicaturus anno 1614. tempore, Adventûs Dominici memoriæ Sacro Venetiis, quò liber denuo ei patebat aditus: In via Conventus Ordinis declinabat, ne plausus audiret, socium aquis immersum de periculo liberavit, & librum Concionum ab aquis pariter absorptum, ad littus siccum reperit.

Exaltavit Evangelii tubam Hyacinthus anno 1615. Brixiæ, eumque collegit fructum, ut liber *Pœnitentia Brixiæ* intitulatus, & Serenissimo Bavariæ Duci dicatus eum recenseat posteritatis memoriâ dignissimum. Pluribus quoque, qui ibi durâ cervice Spiritui Sancto resistebant, infelicis vitæ terminum prædixit, & dæmones, qui callido silentio suum in corporibus humanis domicilium tegebant, signo S. Crucis loqui coegit. Propheta non acceptus Patriæ suæ fuit eodem anno, dum de publico rostro imminens Dei flagellum, aulasque Casalis in caulas convertendas compatiente annuntiavit omine. Dumque in transitu Alexandriæ prodigia vitæ contemplativæ, quâ Fr. noster Constantius Acquensis Laicus sursum rapi solebat, Ei referebantur, hunc hujusmodi deliciis duobus ante mortem annis privandum esse, (prout evênit) prædixit. Rogatus in transitu Turrichii in Tuscia, ut verbum salutis indigo diceret populo, talis agglomerabatur hujus copia, ut sub tilia & aperto cœlo concionari illum oportuerit. Cumque nonnullos in garrulos risus, minusque modestos gestus solutos adverteret, vicinum ovium agmen, ad Dei verbum, quod illi spernebant, audiendum vocavit: citâ obedientia hoc pascua reliquit, audientium cœtui immixtum, attento suo silentio scelus audaciæ confudit, nec de loco, nisi postquam Hyacinthus ei benedixisset, ad pabulum recessit.

Fuerunt anno 1616. Ravenna & Vicentia felix theatrum, quo Hyacinthus suum exercuit zelum; dumque illa sacri jejunii dies pœnitentiâ populi sanctificatos conspexit, hæc Familias *Porta* & *Arnalda*, quarum pertinacior discordia etiam Civium animos traxerat in partes, verbo Hyacinthi conciliatas laudavit. Prodigium autem factus est Hyacinthus anno 1617. Civitati Placentinæ: ubi populus rapido quodam cursu ad eum, quem virtute & sermone potentem noverat, audiendum concitabatur, ita quidem, ut, qui aptum in Ecclesia situm ambiebat, pluribus ante Concionem horis locum occupare deberet: nec capiebat copiam vastum Ecclesiæ Cathedralis corpus. Inde, dum alii foris scalas fenestris pro audiendo applicabant, alii intus tabulata erigebant, & alii cum aliis in medio Ecclesiæ ita se condensaverunt, ut Clerici durante Concione eleemosynas non in terra stantes, sed quasi humeris Auditorum insidentes colligere potuerint. Correspondit etiam populi affluxui prodigium fructûs nam, sicut Hyacinthum nulla favoris humani, aut popularis auræ demulcebat opinio, ita

ti, Suhani &c. Frater Germanus, qui Catholicæ Fidei leges coluit, focium adpromifisset auxilium: difperfit autem varia ratio idæatum jam Cruce-Signandorum exercitum, & Hyacintho Terram fanctam fanguine fuo irrigandi omnem ademit fpem. Inde, ut in Angliam, quæ & tunc dirius in Catholicæ Fidei Heroes fævit, Miffionarius ablegetur, inftitit: at à Deo non fanguinem, fed fudorem fuum peti, facilè ex diffuadente Cardinalis Mellini confilio conclufit.

Eapropter novo animo in opus Evangelii anno 1618. exiit, & Cefænæ dum populus facrâ inediâ iram Dei placabat, pane celeftis doctrinæ, & lachrymis pœnitentiæ Hyacinthus illum refecit. In itinere poftea per Tufciam confecto, puerum benedictione fuâ fanavit, Turrichii in Conventu panem multiplicavit, mulieri, quam non jejunam fuperno lumine noverat, die S. P. Francifco dicato, facram hoftiam iteratò denegavit, & in via Piftojam versùs gregem ovium, attentum denuo habuit Verbi Dei Auditorem, figno Crucis duos infantes ab hernia & mulierem à graviore pedis vulnere liberavit.

Ita efficax fuit anno 1619. in Ecclefia Cathedrali Bononiæ quadragefimalis Hyacinthi fermo, ut Cardinalis Ludovifius, dictæ Civitatis Archiepifcopus, poftea ad Pontificium Triregnum evectus, litteris gratiarum actoriis ei de fructu applauderet; tempore autem, quo Senis per refiduam anni partem Apoftolico munere fungebatur, civiles Lucignani difcordias compofuit, litteris Germaniæ Principes ad bellum contra fectarios Pragenfes gerendum animavit, & Sereniffimo Bavariæ Duci Maximiliano Catholici fœderis & exercitûs Capiti, infignem in Hiftoriis Pragenfem victoriam prædixit.

Terminato anno 1620. Lucæ quadragefimali minifterio, diutius ibi fubfiftere debuit, quatenus gracili fuæ faluti ufu balneorum confuleret. Quos habuit ibi curæ focios, fecit & illos fuæ devotionis fequaces, fpirituali colloquio eos ad exactam vitæ Chriftianæ rationem fuaviter inftigando, & mentalis meditationis praxin iis commendando. Invisère illum hic Cafpar Schioppius, & Pafchafius Grippus, quos rara fcientia, & Librorum impreflorum copia reddidit per totam Germaniam celebres. Qui dum miferias Germaniæ bello & difcordiâ fciffæ illi fufpiriis potius, quàm verbis exponebant, ipfe infortunio Cameræ Apoftolicæ malum attribuit, & rei domefticæ minus benè provifum effe altiùs ingemuit. Effectus aquæ non ita duravit, quin eodem anno in Patria, quo denuo juffu P. Generalis ad inftantias Illuftriffimi Scipionis Pafchafii, Epifcopi, ad prædicandum regredi debuit, dolores colici, podagrici &c. redivivo furore contra eum defævirent, ita, ut brachiis aliorum fuffultus ad pulpitum conduci deberet. Malum non minuit zelum, nec minus proprium illi fuit, quod in S. Hieronymo ejus vitæ Scriptores notârunt: *quanquam variè morbis, doloribufque tentaretur, tamen corporis incommoda piis laboribus &c. fuperavit*. Tonuit ibi Hyacinthus contra graffantia vitia ufque ad Genethliaca Domini Fefta, & Civitatem, ut bachanaliorum luxum inhiberet, ferventius monuit. Audacius ob Sponfalitia verbum falutis fprevit Comes Corba, & ex pedaria ultione, qua Sponfa inter faltus pretiofam gemmam perdidit, & domefticæ difcordiæ anfam præbuit, omen Hyacinthi in fe adimpletum, ufque ad finem vitæ indoluit.

Cremona anno 1621. Seraphicum Jonam ficut quæfivit, ita & acquifivit. Illuc dum fe confert, Valentiæ in noftro Conventu Fr. Vitalem Liburnenfem Clericum à capitis dolore, quem humana remedia mitigare nequibant, liberat, & Placentiæ de pulpito obfeffam publicare cogit, quod inter omnes, qui anno 1612. fuas projeciffent prævaricationes, exceptis 8. Perfonis, omnes alii ad volutabrum rediiffent. Eum falubrem hoc Oraculum populo ingeffit timorem, ut ob communia pietatis opera, ultimi bachanaliorum dies in lugubres Septimanæ Sanctæ ferias converfi viderentur. Fructus autem, quem Cremonæ congeffit, æquo jure illi, quem Mediolani, Brixiæ, & Placentiæ collegit, debet comparari, fuitque à Presbytero cuidam Oratorii Cafalenfis Patri fub fequenti tenore perfcriptus: *Si Paternitas Veftra Orationi quadraginta horarum hic peractæ interfuiffet, ab Eadem flumina lachrymarum fparfa effe crederem: o quanta fufpiria! o quantæ voces, quæ mifericordiam inclamabant! quantus fuit eorum numerus, qui vel pectora tundebant, vel aliàs crudeli verberatione corpus caftigabant! Cremonenfes non funt amplius, qui fuerant; reliquerunt vitæ anteactæ dedecus: qui per plures annos Sacræ Confeffionis Tribunal abhorrebant, ad illud jam impatientes currebant: illicò ac concio erat finita, in ipfa Ecclefia pax inter diffidentes conclufa: bona aliena reftituta &c. Quis unquam fibi imaginari potuiffet, quod Deus per medium hominis, qui aliud non eft quàm vox, & mortuo fimilior quàm vivo, ferociam hujatim Civium domare potuiffet? dejecti funt & rapti extra fe, ac talia à fe non vifa effe confitentur. O qualis populi frequentia quotidie in Cathedrali convenit! Granum milii, ut ita loquar, locum ibi non habebat. Vidi & video res verè ftupendas, Benedictus fit Deus, & Pater mifericordiarum &c.* Pro more applaufui Hyacinthus fe illico fubducere nequiit, cum duas nobiles Mulieres, quæ inter

fe per-

... exposuit: Est sane, quod Respublica Christiana, imprimis verò Germania in tanta pericula conjecta sibi de tanto Pastore, & Benefactore gratulari possit. Porrò autem, quod Sanctitas Vestra in me tantùm confidentiæ ponat, & tam benigno, paternoque affectu feratur, dum hac occasione oblata, dignitatem Electoralem in me transferri laborat, me hoc nomine Sanctitati Vestræ arctissimo gratitudinis vinculo obstrictum humillimè agnosco, nulla dubitatione hærens, Sanctitati Vestræ satis compertum esse, cum unicum laborum & actionum mearum scopum fuisse & esse, ut cumprimis Religioni Catholicæ in summo discrimine positæ suus in Germania sit honor, & securitas, majusque illi semper accedat incrementum, tum etiam, ut Cæsareæ Majestatis auctoritas unacum suis Regnis & Provinciis ab insultantium Rebellium impiis conatibus vindicetur, & tranquillitas publica pro bono Religionis in Imperio stabiliatur. Atque in hunc finem hactenus non solùm ingentes sumptus me fecisse, nullis laboribus, curis ac molestiis defuisse, sed etiam me, measq.e Provincias extremis periculis objecisse, nemo ignorat; idque etiamnum non minus præstare conabor, dum jamjam in procinctu versor castra repetere; de quibus, necnon cæteris negotiis sibi commissis prædictus Pater Hyacinthus Vir, ut singulari prudentia, & zelo præditus, ita boni publici promovendi studiosissimus, Sanctitatem Vestram penitus informabit. Demum me Sanctitati Vestræ omni humilitate commendo, ac vitam diutissime florentem ex animo precor. Straubingæ x. Septemb. anni 1621.

Humillimus Filius & Servus Maximilianus &c.

Durior accidit Aulæ Viennensi Pontificia transferendi Biretti Electoralis propositio, & præsertim Consiliariis quibusdam nodum in scirpo quærentibus minus placuit, itaquidem, ut Hyacinthus ad facilitandum negotii successum in Hispaniam, vel Flandriam concedere intenderet. Inhibuêre autem iter litteræ Cardinalis Secretarii statûs, Româ sub hoc tenore receptæ.

Non obstante maximâ difficultate, quam in Electoratûs negotio experimur, Paternitas Vestra Litteris suis non parum Nos consolatur, dum congrua via, Imperatorem terminis conscientiæ stringendi, animosque Consiliariorum Majestatis Suæ captivandi à Paternitate Vestra assumpta esse videtur. Nihilominus Sanctitas Sua cupit, ut Paternitas Vestra per stabilita illius vestigia gradiatur, nec ullo modo ab illa deflectat Aula, vel redeundo in Bavariam, vel secedendo in Hispaniam &c. cum per litteras hæc possint suppleri. Cæterum, unde majus oriatur malum, luculenter conspicimus, & ipsa Pat. V. propositiones dexteras, quę à Nobis fiunt, agnoscet ex epistola, quam Illustrissimo D. Nuntio scribo, adjuncto illam Pat. Vestrę communicandi ordine. Animum, pectusque monstrare, & aliorum malè conductis consiliis apertè resistere oportet, prout & Nos cum Aulis Hispaniæ & Flandriæ facimus. Quapropter ibi punctum principale figere seu stabilire curet, sique postea iter in Hispaniam aut Flandriam necessarium censeatur, Brevibus Apostolicis & Litteris Eam illuc comitabimur, quando videlicet venerit tempus, & Pat. Vestra Nobis desuper scripserit. Interea suffulciat animum timentis, &, quatenus P. Vestræ nihil prorsus deficiat, efficaciora quoque per Nos interponentur officia. Nec aliud subjungere, quàm Suę Sanctitatis benedictionem, Eidem mittere debeo: se conservet cum Divina Gratia felicem &c. Romę 11. Septembris 1621.

Ad hæc dum Roma spem inter- & metum hærebat, advenêre aliæ de P. Hyacintho litteræ, ipsi Summo Pontifici inscriptæ, annuntiantes negotium felicissimè terminatum, quas memoriâ sæculorum dignas, hic inseri diversa suadet ratio.

J.N.

Viennam abiit, qui redux eum mihi conjungabit, & ego in nomine Domini, & Dominæ nostræ Clementissimæ Mariæ illam suæ Celsitudini tradam. Quod autem his Principibus in operis complimentum à Sanctitate Vestra fieri petitur, in prædicto reperiet Libello. Interim, ut Sanct. Vestra, Imperatorem & Baronem d' Echemberg de cœpto consilio laudare, iisque grates rependere mihi injungat, dignum videtur; epistola autem debet esse ab ipsa Sanctitate Vestra tempore opportuniore scripta, quatenus exhiberi queat; sub hac enim conditione uterque Principum hoc Sanctitati Vestræ à me perscribi concessêre, quatenus ipsa sola desuper habeat notitiam, illudque ad tempus publicationis teneat in corde suo secretum.

Sermus Dux, an in responsoriis, pro officiis apud Imperatorem ad suum favorem præstitit, Sanctitati Vestræ grates agere deberet, dubius hæsit, ex motivo, quod à Sanctitate Vestra Cæsari de Electoratu in Principem Catholicum transferendo generaliter scriptum esse audivisset, quin specifica suæ Personæ facta fuerit mentio: cui autem reposui, quod, licèt ex justis motivis instantiæ factæ fuerint generaliter, nihilominus particularis mihi data fuerit commissio ipsius ante omnes alios prælationem efficiendi. Eapropter Sanctitati Vestræ se plurimùm obligatum fatetur. Credat Sanctitas Vestra, quod ex sollicita cura, quam pro rebus Germaniæ per particularem hanc Legationem monstravit, omnium sibi conciliaverit benevolentiam. Et certè, si negotium ad suam, uti spero, reducatur perfectionem, Sanctitas Vestra in Domino gloriari poterit, tempore sui Pontificatûs Romanum Imperium in Catholicis stabilitum, ac inter negotiationes unam successisse, quæ inter alias retroacti temporis est maximi ponderis ac dignitatis. Secretum Sanctitati Vestræ noviter commendo, cum Principes impensè mihi id inculcaverint, sique quid boni factum sit, soli Deo honor & gloria, qui, si arma Sermi Ducis contra Mansfeld reddat victoriosa, locum habebimus sperandi, & meliùs, quàm anno præterito factum sit, operandi, ut occasio Reformationis & aliorum bonorum in his partibus non negligatur.

Osculor Sanctitatis Vestræ pedes, & cum omni affectu & humilitate sacram ab Eo benedictionem exoro.

Sanctitatis Vestræ.

Straubingæ 12. Septembris 1621.

Humillimus, Obedientissimus Filius, & Servus
Fr. Hyacinthus, miser peccator.

Eidem, qui has Romam portavit litteras, Nuntio, dedit Hyacinthus pro Cardinali Secretario Status & sequentes:

Illustrissime ac Reverendissime Domine.

Præpeditum me malo dexteræ oportet, ut hac aliena utar. Quemadmodum jam bina vice Illustrissimæ Dominationi Vestræ significavi, debui discedere Viennâ, ubi negotium principale ex parte Imperatoris in fausto reliqui statu, & Bavariam me conferre, ut & ex hac parte nonnulla è medio tollam obstacula. Vix hic adveni, reperi Ducem ad discessum cum suo exercitu jam paratum. Et quantumvis cum successu negotiari inceperim, nihilominus ad negotium ad perfectionem reducendum, Ducem sequi debeo, & ecce me in castris.

Res verè mira est videre Dei consilia, cum, postquam hic Princeps me expeditionis Pragensis comitem desideravit, & post multas Paulo V. factas instantias id obtinere non potuit, jam meus Vienna discessus, & hic adventus eo, quo minus credebatur, acciderit tempore, quo me Duci adstare necesse est. Hoc ideo significo, cum gaudium, quo inde Dux repletur, & ego cum illo, ita in utroque abundet, ut sit res verè prodigiosa. Velit Deus nostra secundare vota & necessitates, cum expeditio hujus temporis sit æquè necessaria, ac illa Pragæ, & sicut à rota hujus inimici pax Hungariæ, conservatio Provinciarum Austriacarum, & quies Imperii dependent, ita & econtra illo contra nos prævalente (quod Deus avertat) eadem timenda forent fata, & major, quàm unquam, ruina, de quo clarum jam præbent indicium Bohemi, qui de facto quoddam Imperatoris Fortalitium occupârunt; totumque hoc regnum, si Deus novâ victoriâ nos non adjuvet, novæ seditionis subjacet periculo. Bellum ob circumstantias temporis ultra duos menses protrahi nequit,

inte.

.., ... monumentum haberet, Hyacinthi suasu celebrem Palatinæ Domûs Bibliothecam Papæ novus Elector in Donum misit.

Functum apud Cæsarem tam gloriosè legatione sua Hyacinthum non parùm turbavit nuntius, quod Madriti Dux Walliæ, comite callido Barone Simone Digby, sub prætextu Matrimonii, dictum Ducem inter - & Mariam Philippi IV. Sororem concludendi appulerit. Technas hic latere facilè advertit Hyacinthus, indè literas Pontificias, quas paulò ante receperat, incunctanter exequitur, per mare, cujus undas in sinu Lugdunensi naufragium minitantes oratione sua compescuit, itinere accelerato. In Aula Madritensi Anglicanæ astutiæ larvam intrepidè subtraxit; iter, cujus scopum Wallius connubium dixerat, doli medium Hyacinthus vocitavit. Illusit assumendæ Religionis Catholicæ voto, quo ille consilia astutiæ cooperuerat, & ab Anglicana Legatione non nisi hujus Religionis præjudicium quæri constanter tenuit; tenuit ab illa aliud non quæri, quàm, ut exauctoratus Regis Britannici Gener Fridericut honori & dominio suo restitueretur, & subsidia gentis & æris, hucusque à Catholico Rege, Principum Catholicorum fœderi subministrata, negarentur. Invenit annutum in medio Magnatorum penetrans, & Religiosa Hyacinthi suada, & præprimis in Eo mentis acumen obstupuit Comes Olivares, ita, ut Hyacinthum, ceu *Virum magnum* passim & palam laudaret. Commovit quoque Regis animum eousque, ut dato liberi ad se accessûs ordine, conceptam de illo æstimationem firmaret. In signum confidentiæ, quæ Regiæ juncta erat venerationi, litteras Rex ei semel exhibuit, quibus novissimè gloriosum de Capucino Missionario, Algetii in odium fidei occiso, portentum illi erat perscriptum: portentum, inquam, quo, Capite palo infixo, lingua per 24. horas magnalia Fidei Sanctæ evulgavit, & abominationem Mahometismi objurgavit. Voluit quoque Rex, ut Hyacinthum, quem Legatum in Aula miratus erat, Apostolum etiam in pulpito tempore quadragesimæ anni 1622. audiret. Obsecundat regiæ voluntati, & populo in plateis ob multitudinem congregato, semel ob spretas Ecclesiæ leges & Ecclesiasticarum Personarum contemptum mascula Regum germina nonnunquam deficere, aut Regna ad exteram gentem transferri prophetico, quem nostrum ævum verificavit, prædixit sermone. Hoc eodem tempore recepit Hyacinthus, quas exspectavit diu, litteras, proprio Archiducis Leopoldi charactere exaratas, & ita sonantes.

Chare Pater. Paucos ante dies duas à Reverentia Vestra habui litteras, unam quidem sub 22. Decembris, & aliam sub 2. Februarii datam. Ex primis maximo gaudio suum in Hispania salvum appulsum, & prosperum negotiationis principium percepi.

Quod negotium Vallis Tellinæ attinet, significo, quod Reverentia Vestra per viam OEniponti, optimam notitiam cum totius negotii serie sit habitura, speroque in Domino, quod res illæ felicem sint sortituræ terminum; cum toto orbe teste aliud non quæram, quàm gloriam Dei, & Ecclesiæ suæ Sanctæ. Circa correspondentiam Ducem Bavariæ inter - & me, Reverentiam Vestram persuasam cupio, quod unicè quæram, ut plenè huic Principi satisfaciam, sperans me eadem moneta solvendum, cum non desint, qui Nos alios implicare contendunt.

Quoad meum connubium aliud non fiet, quàm quod convenit, & quod erit necessarium, speroque, quod sicut R. Pater hucusque meus fuit Protector, ita & talis sit permansurus, cum magis & clarius, quàm ullus alius, particulares meas rationes sciat.

Res Alsatiæ cum turbido Mansfeldio procedunt, uti possunt, & non, uti deberent: Succursum à nullo habeo, totumque pondus meis incumbit humeris. Rogo Reverentiam Vestram, ut Domno Balthasari, aliisque principalioribus Ministris intimare velit, quod, si me adjuvare non studeant, de perdenda Alsatia, Burgundia, aliisque Regis & nostræ Domûs Provinciis timeam, cum inimicus sit fortior, quàm anno elapso fuit, & defacto quædam valida loca, quæ munit, oppugnaverit. Inde si illius consilia maturiùs non confundantur, sors hujus anni pejor erit illâ anni proximè præteriti. Credat Pater, aliud non scribo, quàm quod verum est, & forsan minus, quàm aliis videatur. Deus conservet Reverentiam Vestram, & ego me suis Sacris orationibus commendo. Brisaci 14. Martii 1622.

Obediens Filius Leopoldus.

Lætus

tum Sacrum Ordinem Archi-Ducali nostrâ gratiâ recompensetur, & clementissimè resarciatur.

Cæterùm cum Nobis plura vobiscum coràm, quæ calamo & papyro in hoc rerum turbine non concredenda, communicanda sint, ideò à Vobis clementissimè requirimus, proximâ quâque oblatâ occasione, & quidem, quantocius fieri poterit, ad Nos in Civitatem Residentiæ nostræ Nissam vos conferre velitis, ulteriora viva voce percepturi & tractaturi. In quem finem hasce adjunctat Agenti & Consiliario nostro Viennæ Antonio Negroni reddetis, qui sufficientes ad præsens iter suppeditabit sumptus. Quod vos celare noluimus, adventum vestrum avidè exspectantes. De cætero Vobis Archiducali nostra gratia clementer addicti. Dabantur Nissæ 18. Augusti 1622.

Carolus.

An iter hoc successerit, non reperio; Ratisbonæ econtra ad instantias Imperatricis Eleonoræ Gonzaga tempore, quo Ecclesia Adventum Domini commemorat, Hyacinthum Verbum Dei promulgasse, chartæ chronicæ testantur. Sonuit & tempore quadragesimæ anno 1623. ibidem hæc eadem vox Dei, & quidem in magnificentia, cum Hyacinthus, præter Augustissimam Cæsaream Domum, primos Germaniæ Proceres, quos ratio novi Bavarici Electoratûs ultimatò concludendi ibi convocaverat, habuerit Auditores.

Quievit tandem & nonnihil causarum communium strepitus, otiosus tamen in officio charitatis ne sisteret Hyacinthus, privatis incubuit commodis: populum Imperii à vario gravamine eximi, monetam ad antiquum valorem restitui, investituram Marchionatûs Badensis, loco proscripti Palatini, Principi ejusdem Familiæ Catholico dari, aut suasit, aut effecit: Melchiorem Cardinalem Klesellum ab inglorio carcere liberavit, & Ecclesiæ Viennensi, ac Cæsaris gratiæ, à Nuntio Apostolico, expressè Viennam misso, frustra prius sollicitatæ, restituit: bona Ecclesiastica ab Hæreticis usurpata, legitimis Possessoribus resarciri: Calvinismum, ceu Sectam, & Ecclesiæ & Politicæ magis exitialem, ex Statu Imperii eliminari: in ditionibus Principum Catholicorum ad exemplum Protestantium, unam duntaxat Religionem tollerari &c. indefesso clamavit zelo.

Ita dum Hyacinthus communi bono in Germania insudavit, illud non minore solertia Lutetiæ Parisiorum curavit celebris in Europa noster P. Valerianus Magnus, de quo fusior restat laudis materia, inter Bohemicæ Provinciæ Monumenta recensenda. Redux inde tradidit Hyacintho responsorias Regis, quæ sequuntur:

Pater Hyacinthe. Gaudenter P. Valerianum, Ordinis vestri Alumnum vidi, & quæ mihi de publicis Christianitatis negotiis exposuit, percepi. Ad quæ illi mea recta & sancta consilia, unicè ad gloriam Dei, & bonum publicum tendentia significavi. Illi committo, ut vos informet de iis, ac de singulari, quam de vestra Persona conservo, existimatione, nec non de gaudio, quo Litteras nomine vestro mihi primo Septembris anni proximè præteriti porrectas excepi. Me de memoria, quam de me in vestris precibus facitis, certiorem reddidit, & hanc pro Me continuari, gratum semper acceptumque erit. Deum pariter oro, Pater Hyacinthe, ut vos servet in suâ sancta custodia. Scriptum Lutetiæ Parisiorum 1. Martii 1623.

Ludovicus.

Serena dum hinc inde illuxerat rerum facies, turbinem unicè adhuc timuit ab Aquilone, à Magna Britannià, cujus Rex Jacobus exilium sui Generi Friderici duriore censurâ notabat, & callidam illius vindictam meditabatur. Inde varia Hyacinthus concepit pacis consilia, quæ sola Catholici commodi conditio reddidit Heterodoxis Aulis ingrata. Subtiliùs ut illa animum Regis intrarent, socium suum P. Alexandrum de Ales in Angliam legavit, itinerisque motivum, prætextu persecutionis contra Catholicos Missionarios sedandæ palliavit: ex quo ille Bruxellas perrexit, ut, ubi forum & campus silerent, sacrâ Missione Templa & Aras curaret, vel commoda Ecclesiæ cum lucro Reipublicæ commisceret.

Ex sorte, quæ Urbanum PP. VIII. ad Vaticanum solium evexit, pollicebatur sibi Hyacinthus petita sacræ vitæ otia; at, dum Pontificiis litteris se Bruxellis firmari vidit, pronâ judicia Dei adoravit obedientiâ: de qua illico certiorem reddidit Nuntium Flandriæ, Archiepiscopum Patrassi Cardinalis Secretarius statûs sequentibus Litteris.

Pater Fr. Hyacinthus Casalensis Capucinus me informat, quod usque ad ulteriorem Suæ Sanctitatis dispositionem & ordinem ibi sit permansurus. Inde Dominationis Vestræ laudi debetur prompta hæc obedientia,

sicut

... ... prafatæ solemnitatis suaefesso studio in auxilium dictorum Patrum Capucinorum exactè servari curàrunt, & populo ad diligenter in loco Orationis, statis cuique horis, & destinatis classibus conveniendum ante-signati fuerunt.

Nos etiam summopere desiderantes tam præclara devotionis incentiva fovere, & satisfacere enixo hac in re desiderio præfatæ Serenissimæ Infantis, per hasce litteras erigimus devotam Congregationem 40. Magnatorum Principum, sive aliorum præcipuæ Nobilitatis, aut dignitatis Procerum, qui nuncupabuntur Equites Dominicæ Passionis sub invocatione & Patrocinio Seraphici P. Francisci, quorum studium & officium erit tum, in genere diligenter quibuscumque pietatis operibus pro sua devotione incumbere, tum singulari modo P.P. Capucinis auxilio esse, ut Orationem 40. horarum quàm optimo ordine quotannis celebrare possint, in augmentum honoris & cultûs SS. Eucharistiæ, & memoriæ Dominicæ Passionis, nec non ad promovendam Salutem animarum juxta modum, & formam præscribendam, cujus Congregationis præfata Serenissima Infans se specialem Protectricem declaravit. Ut autem hæc pietatis opera alacriùs obeamus, supplicamus, quantum possumus, Sanctissimo Domino nostro Papæ, ut gratias & Indulgentias, quas præfata Congregatio humillimis precibus petere intendit, concedere dignetur.

In cujus rei fidem hasce manûs nostræ Subscriptione & Sigillo munitas dedimus Bruxellis 13. Julii anno à Christi Nativitate 1624.

Jacobus Archiepiscopus Mechliniensis.

Memorant & grati Patres Oratorii, præsidio P. Hyacinthi, sedem sibi in monte seu colle Bruxellensi fuisse positam, & id firmat Brabantia Mariana Wykfinans pag. 72. his verbis: *In colle aspero seu acuto Bruxellis primum apud Belgas Oratorium seu Congregatio Presbyterorum Sæcularium in communi more Cleri primitivæ Ecclesiæ viventium à Jacobo Archiepiscopo Mechliniensi anno 1624. constitutum fuit Isabellâ Clarâ Eugeniâ, Hispaniarum Infante imprimis favente, & P. Hyacintho Casalensi Capucino hortante, quem ut alterum Bernardum aut Capistranum omnes venerantur.*

Inter acerras, liba, & opera Ecclesiæ dum ita Hyacinthus desudat, ad negotia Religionis & Imperii tractanda Urbanus VIII Apostolico diplomate infra videndo, in Galliam, Hispaniam, aliasque quascumque Provincias Eum denuo ablegat. Iter hoc antequam susciperet, rediit ex Anglia illius Socius, P. Alexander de Ales, de cujus gestis Apostolicus Flandriæ Nuntius sequentia ad Cardinalem Secretarium Statûs perscripsit.

Illustrissime, ac Reverendissime Domine.

Elapsâ Septimanâ hic advenit Fr. Alexander de Ales, Capucinus, Socius P. Hyacinthi, à quo ante aliquot menses in obsequium Ducis Bavariæ fuis in Angliam missus, & ad cujus instantias ego illum variis commendationis Litteris ad D. Comitem Tilliers, Oratorem Galliæ, ibi residentem, aliosque Cleri Anglicani Assistentes munivi, quatenus probus agnosceretur Religiosus. Recommendavi Ipsi pariter reductionem ad viam Salutis quorumdam illorum, qui ad illud regnum, ceu ad asylum suæ fugæ, secesserant, quatenus cum boni operis molimine, tegeret sui itineris motivum, cum P. Hyacinthus illum à se illuc ablegatum fuisse, sciri non voluerit. Diebus duntaxat quatuor hic cunctabatur, & illico discessit Bavariam versùs, & inde Romam eum iturum credo. Retulit mihi hic Pater, quod habitâ aliquoties copiâ conferendi cum Regiis Ministris, & etiam ipso Rege, hic Patrem ceu Religiosum agnoscens, & illum de his partibus venisse sciens, de me, & de illa interpositione, quam apud Sanctitatem suam effici desiderabat, & de qua, juxta jam alias Illustrissimæ Dom. Vestræ perscripta, Comes de Argyle ex ordine Regio. mecum conferre incepit, locutus fuerit, affirmatque dictus Pater, quod Rex hujusmodi commercium cum sua Sanctitate habere summopere cupiat, mihique referre jusserit, quod in suæ Beatitudinis respectum contra Catholicos, non obstante rigoroso Parlamenti edicto, cum moderamine sit processurus, ac alia quoque particularia subjunxerit, ab Illustrissima Dominat. Vestra oretenus à memorato Patre percipienda, casu, quo à Duce Bavariæ, prout ille credit,

tionis prodromi. Rex ad partes pacis se inclinum declaravit, & articulos, sub quibus illa generaliter concludi posset, dictavit. Confidentia, quâ Regem secum agere Hyacinthus vidit, addidit animum, ut Eum de excessu Venationis, & de hac die Veneris saltem linquenda, de bello contra Hugenottos continuando, de edendis contra Duellantes severioribus edictis, de recessu ab Acatholicorum fœdere, de Voto, quod pro gratia successionis emiserat, implendo &c., vel moneret, vel animaret. Quod, dum aliis forsan fuisset offensæ ratio, fuit Ludovico altioris de Hyacintho concipiendæ æstimationis occasio: hinc, dum illum sacrâ erga Reliquias Sanctorum cupidine ferri noveret, clavem Regii Sacelli ei obtulit, datâ, quod sibi præplaceret, de venerabili thesauro seligendi, optione. Oculo duntaxat dum hac vice cor suum Hyacinthus satiavit, reliquit dubium, an in hoc casu major fuerit Regis omnia dantis generositas, quàm Capucini nihil inde accipientis modestia? Facilitavit plurimùm Hyacinthi negotia noster P. Josephus à Tremblay, Parisinus, qui, sicut erat tunc Aulæ Regiæ Sydus, seu Polus, ita fidus quoque erat illius Consiliarius. Dimisit tandem illum Rex datis ad Summum Pontificem litteris, quibus & Spiritum & merita Hyacinthi cumulatè commendavit. Serenissimus Lotharingiæ Dux Nanceii exspectavit expressè vocatum; at, quæ urgebant, negotia illum ad partes Germaniæ properare volebant. Rhenofeldæ Archiduci Leopoldo ea, quæ Parisiis acta forent, perscripsit, &, ut jam occupatam Engadinam sub S. Sedis dominio sineret, rogavit. Piissimus Princeps consilio acquievit, &, ut Hispani idem de Valle Tellina agerent, requisivit, prout ex litteris ad eumdem P. Hyacinthum datis paret sequentibus.

Reverende Pater. Cum præsentibus respondeo ad Epistolam Paternitatis Vestræ sub septimo currentis Rhenofeldæ exaratam, declarando, quod res meat, loca à me in Rhetia recuperata concernentes in sinu Suæ Sanctitatis remittere non graver, si tamen & Hispani, uti Paternitas Vestra memorat, pariter & suas respectu Valtellinæ ita remittant, & Sanctitas Tua hujus negotii compositionem in se suscipere velit. Pondus autem rei est, quod dubitem, an intra modicum tempus simus adhuc futuri in casu & tempore, cum Galli aliâ, quàm compositionis, viâ incedant, prout Paternitatem Vestram non latet, & prout melius in suo Romæ appulsu percipiet. De cætero laudo, quod mibi subministrat, prudentiæ consilium, gratesque refero pro Zelo, quem nonsolum pro Religione Catholica, sed etiam pro meis propriis commodis exhibet; & tandem omnem felicitatem apprecor &c. Ensisbemii 26. Novemb. 1624.

Leopoldus.

Interim dum Hæretici Rheti & armis Leopoldi, & consiliis Hyacinthi se acerbius vexari videbant, vatiniano odio Capucinos agitàrunt, illos verbis & factis ignominiosè affectos ex illorum terris expulerunt, ac Hyacinthum, cujus Personam impetere nequibant, in Confratribus vexàrunt. Hoc tamen non effecit, quin Hyacinthus solitas hujus gentis technas Principibus exaggeraret, hosque litteris ad opportuna remedia instigaret.

Exemplum honoris, quo Ecclesia Gallicana Hilarium, Episcopum Pictaviensem, de Dogmaticis contra hæreticos victoriis reducem excipiebat, æquam dixero decempedam plausûs, quo Urbs, Orbis Domina, Hyacinthum de Germania in fine 1624. regredientem salutavit: alii ei de fructu Apostolico, quo Ecclesiam fœcundavit, applaudebant; alii de virtute, quâ nutantis Imperii rationes suffulsit, illi gratulabantur, alii admirabili Hyacinthi prudentiâ solidum Ecclesiæ deinceps cum Imperio commercium augurabantur.

Superavit omnes Summi Pontificis dignatio, qui, sicut beneficia S. Sedi ab Hyacintho collata perfectiùs noverat, ita & illum gratiæ suæ argumentis effusiùs cumulavit, ac ejus consilia in gravioribus Pontificatûs negotiis exquisivit. Hæc sicut scaturiebant à Spiritu, ita intrepida illa sociavit libertas. Minus illa Reverendæ olim placuère Cameræ, dum ob exorbitantes expensas Militem suum è Valle Tellina revocare cogitabat: at Hyacinthus certam malorum inde sequentium seriem prævidens, militem ibi, coacto ab ipsis Rhetis ære firmari, ac hoc medio & Sanctæ Sedis honorem, ac novi belli periculum evitari, tenaciùs institit. Clamavit & altius, dum eundum Militem novo adauctum, aliò destinatum audivit, & infelicem, qui evènit, successum, pari libertatis zelo prædixit. Odium & invidiæ susurros, quos veritas peperit charitas, quæ patiens est, cum merito sustinuit.

Eodem tempore agebatur in Alma Urbe Jubilæum anni millesimi sexcentesimi vigesimiquinti, in cujus initio crebriores Hyacinthus accepit litteras, quarum aliquas tum in beneficium historiæ, tum ad majus lumen de merito & virtute P. Hyacinthi hic addere non ingratum fore reor. Harum primæ fuère illæ Augustissimi Imperatoris Ferdinandi sub tenore sequenti:

Reve-

& nostram S. Religionem turbare posset. D. Cardinalis Barberinus sua prudentia, bonorum & practicorum Ministrorum, absque dubio secum conducendorum valore sociatâ, opportunam nactus est occasionem gloriam de mundo & coronam de Cælo sibi comparandi. Paternitas Vestra continuet zelari pro Ecclesia Sancta Dei, & non obliviscatur Mei in suis sanctis Orationibus, dum Ego Eidem cuncta prospera precor. Salisburgi 13. Martii 1625.

Archiepiscopus Salisburg.

Partim ejusdem argumenti, partim potioris momenti fuerunt aliæ ab altefato Leopoldo denuo & sub hoc tenore receptæ:

Reverende Pater. Teneo Litteras P. Vestræ sub 1. currentis datas, gaudeoque, quod invenerit contracifram, intellexeritque, quod in cifra perscripsi. Summè quoque mihi placet resolutio Legationis D. Cardinalis Barberini; res autem jam in eo hæret termino (prout & in specie, tum ex continuo belli apparatu, tum ex inceptâ jam Reipublicæ Januensis invasione, tum ex factionibus circa Chiavennam & Rivam exortis, tum ex publica voce, in his partibus sparsa, quod Galli quantocyus Palatinatum sint invasuri, manifestè patet) ut dicta Legatio, quantùm possibile erit, debeat accelerari, & non differri. Accedo consilio Paternitatis Vestræ, quæ & Sanctitatem Suam desuper informabit, eidem suggerendo, quod, si res quamprimum non accomodentur, forsitan nunc magis, quàm unquam aliàs Sancta nostra Religio in Germania periclitetur. Eadem occasione P. Vestra non omittat Sanctitatem Suam de zelo, quem semper monstravi, & semper effectivè, quantùm potero, pro quiete publica, & ejusdem Religionis incremento monstrabo, convincere, quemadmodum & simili tenore D. Cardinali Barberino, qui me suæ prædictæ Legationis certiorem reddidit, opportunè respondeo.

Quantùm concernit discursus à P. Vestræ socio in Anglia cum Oratore Veneto habitos, ob quos Viennæ rumor & motus factus est, aliud reponendum non occurrit; quàm quod semel rationibus, à socio patefactis, omnia sint quieti danda. Quod autem tangit Paternitatem Vestram facilè sibi persuadere potest, quod, non obstante quocunque præsupposito, Eam in eo teneam conceptu, quem sua Professio, ac fidelis & specialis affectus, quo erga Augustissimam nostram Domum, & erga meam Personam peculiariter semper ferebatur, merentur, cui & à Deo vera & continua precor solatia. Ruffaci 25. Martii 1625.

Leopoldus.

Fuit & eodem anno crebrior Personarum distinctæ notæ ad Hyacinthum confluxus, celebriorque fuit accessus Regii Sveciæ & Poloniæ Principis, quem inter et Hyacinthum arctum postmodum viguit litterarum & negotiorum commercium.

In negotiis tamen Ecclesiæ Militantis non ità Hyacinthus ligatus mansit, quin & operosè de Ecclesia triumphante cogitaret, hujusque gloriam novo Beatorum & Sanctorum numero ex S. Ordine adaugeri curaret. Laboravit pro accelerando cultu S. Felicis, B. Josephi à Leonissa, B. Seraphini à Monte Granario, & Ven. Dei Servi Laurentii à Brundusio, & processus de Serva Dei Passithea, Monialium Capucinarum pluribus in Italiæ locis Fundatrice, auctoritate ordinaria confectos, à S. Rit. Congregatione revideri quæsivit. Eo ipso quoque, quod jubilæum hoc anno è Catholico mundo amplissimum Peregrinorum confluxum ad Sanctuaria Romana cieret, tres Ecclesiæ, videlicet illa S. Trinitatis Peregrinorum, alia S. Mariæ in Navicella, & ultimò Basilica S. Laurentii in Damaso Hyacinthum suum certatim ambiebant Concionatorem; facilè autem hæc in zelo vicit, cum fuerit Cardinalis Ludovisii, Ordinis Protectoris, Ecclesia Titularis. Concordavit spei & concursui fructus, & Hyacinthus rediit ad Religionis negotia. Cumque mœsta tempora mediâ pace beari, & Regem Sveciæ ac Poloniæ opportunum Mediatorem esse posse autumaret, enixas & iteratas ad hujus Filium Uladislaum Sigismundum dedit litteras, qui & ad eas reposuit, ut sequitur.

dat. De cætero, cum in litteris, quas de dicto nostro Nuntio recipiet, completa eorum, quæ occurrunt, contineatur relatio, impræsentiarum aliud non exopto, quàm, ut me Sanctis suis orationibus commendem. Galubiæ 16. *Julii* 1625.

Vladislaus Sigismundus.

Flamma discordiarum, quæ dirius semper in Germania sævijt, ut tandem sedaretur, de cogendo Principum consessu denuo agebatur, de quo dum Hyacinthus Serenissimum Archiducem informavit, ab hoc sequentes Responsorias percepit.

Rev. Pater. Redditæ mihi sunt diversæ, quas ad me dedit Reverentia Vestra, litteræ, præsertim autem postrema 19. *&* 26. *Julii scriptæ, ex quibus ea, quæ ad Me tum in publicis tum privatis renuntiat, abundè percepi. Pro communicatione, quas debeo, gratias habeo, &, ut illa à R. V. deinceps etiam frequentetur, exopto. Super illius Missione ad Conventum Deputatorum Principum, qui mihi non modò nulli penitus offensioni, sed omnino gratissimus, meoque judicio bono publico expedientissimus erit, non pridem respondi; interea temporis litteras ad manus ipsius pervenisse spero. Deum autem præpotentem omnibus votis exorandum puto, ut semina discordiarum, quæ inter potentissimos Reipublicæ Christianæ Principes jacta sunt, cito extingui & evanescere velit, ne radicibus altiùs actis tandem in apertum erumpant, & unà cum ipsis auctoribus totam Christianitatem in extremum rerum discrimen præcipitent. Quod reliquum est, Reverentiæ vestræ solita gratiæ propensione, ut semper, inclinatus existo. Datum Passavii* 26. *Aug.* 1625.

Leopoldus.

P. S. Heri appulerunt P. Romanus, & Valerianus, qui eras mecum, unus quidem Viennam, alter verò Lincium, tendent: quod à P. Vestra fuit commissum, ab iis mihi relatum est. In adventu meo Viennæ omni, quo potero, conatu, notum negotium Imperatori commendabo.

De Foro traxit Eum denuo annus millesimus sexcentesimus vigesimus sextus ad Evangelum Dei, quod in Regia Parthenopensium Civitate prædicare Hyacinthus debuit: fructum ibi collectum ipsemet Patri Nicolao Pauli à Verona, Casalensis Oratorii Presbytero, his encomiavit verbis: *celebravimus* 40. *horarum orationem tanto fructu ac hujatis populi ædificatione, forsan majore, ac olim Mediolani visa fuit. Principes* 40. *Sacco pœnitentiæ induti fuêre sodalitatum & Parochiarum Doctores &c.* Prodigia conversionum in juridica & publica acta fuêre congesta, & Mons Agonizantium, in Ecclesia S. Mariæ Ancillarum ad Altare Crucifixi ab Illo institutus, est perenne Apostolici zeli monumentum. Vanitatem obsequii, quam Civitas parabat, vitaturus clam mare conscendit, & Signo Crucis huic malaciam restituit.

Reducem Neapolis à Papa postulat, & Roma sibi tunc proprium voluit; voluit suum in illo tempore tribulationis Consiliarium. Hæresis Germaniæ suæ phalangis Architalassum selegit Christianum IV. Danorum Regem, & illius contra Cæsareos præpotentia incussit æquum exitialis sortis timorem: Solus Hyacinthus B. V. Mariæ præsidio fretus animat Litteris Principes contra Spem in Spem, & Maximiliano Duci & Electori Bavariæ certam spondet victoriam: augurium suspectum reddebat temporis calamitas, spem tamen charissimi triumphi Dux ex aliarum prædictionum exemplo præsumpsit, & ex strage, qua hæreticorum agmen fuit dispersum, & Danus in fugam actus, se in illa non confusum fuisse, extollens manus suas in altum fassus est.

Tripudians Roma, ut hæc felicitatis præludia, Hyacinthi opera fœcundet, & rei Catholicæ systemata fecundet, illum denuo & Legatum & Missionarium Apostolicum in Germaniam deputat. Obediens excipit Urbani Oraculum & Archiducem Leopoldum desuper illico informat, qui & de concepto propterea solatio Hyacinthum erudiit epistolâ sequente.

Reverende Pater. Peculiari gaudio ex litteris Reverentiæ Vestræ sub trigesimo mensis proximè elapsi signatis intellexi, qualiter denuo in Germaniam redire eam oporteat: & dignè, tum, quod validam suam Virtutem, otiosam (uti voluit) in tantis angustiis, præsertim Christianitatis, manere non expediat, tum, quod & ego ipse summopere illam videre & de plurimis cum ea disserere cupiam.

Quod

,uumatem superioris, Medicorum consilio accessisse meminit, alacri obedientiâ conclusæ translationi consensit. In vanum autem Chirurgia & Pharmacia miseriis terræ servare studuère, quem Deus Cœli deliciis maturum decrevit. Sacras Reliquias, quarum insignem copiam Patribus Oratorii reliquerat, sibi æger applicari noluit, ne vita, quam ab unica Dei voluntate dependere voluit, prodigio & quadam pietatis vi servaretur: Dumque hujus spem evanuisse Medici concludunt, ille nuntium mortis hilaris excipit, cum Regio Psalte in Cygneas illas voces prorumpens; *lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus.* Ivit anno 1627. die 18. Januarii, in Dypticis Religionis Cathedræ S. Petri, pro cujus gloria sacrificium sudoris & sanguinis semper paratum habebat, sacro. In Domo Domini illum vidit, & vidisse cum juramento deposuit Maria Francisca Muzza, S. P. Francisci Tertiaria, & sanctæ notæ in Civitate Januensi Mulier: vidit hæc in extasin rapta animam Hyacinthi candidâ luce amictam & inter Seraphim canentem: *in candore lucis æternæ misericordias Domini in æternum cantabo: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.*

Vidit & alia Loci Camajore in Tuscia Monialis, cujus vitam pariter Sanctitatis fama celebravit, turbam Beatorum ad Paradisum tendentem, & in ea P. Hyacinthum, qui illam sic alloquebatur: *noscis me Filia? ego sum Fr. Hyacinthus à Casali, qui ante 4. dies spolia mortalitatis deposui in terra, & jam Paradisi possessione fruor: recordare eorum, quæ tibi in transitu meo per Camajore facienda consului, & in Cœlo magnam desuper recipies mercedem gloriæ.*

Crebrescente per Civitatem Casalensem mortis famâ, dictu facile non est, quantus fuerit populi inopino casu perculsi motus! omnes passim ad Patrum Oratorii Ecclesiam currebant, alii ut flexibilis Cadaveris portentum mirentur, alii ut faciem, ridentis formam exhibentem cernant, alii, ut odore Suavitatis, quod Cadaver diffudit, reficiantur, & alii, ut vel attactu Cadaveris ipsorum Rosaria virtutem Spiritualem capiant, vel aliàs partem de dissecto trino Habitu sibi procurent. Jacuère venerabilia exta in Ecclesia nostra, ad quam ex ipsa Defuncti dispositione deferri debuère, usque ad tempus, quo bellicus furor, dum totam Provinciam devastavit, nostrum quoque Conventum solo æquavit. Inde illa ad dictos RR. Patres reportari, timor aut jacturæ, aut aliàs dispersionis suasit. Juxta pactum postea ab iis recepta, in nova nostræ Domûs Ecclesia impræsentiarùm quiescunt, cum epitaphio: *hic jacent ossa M. R. P. Hyacinthi Nattæ, Casalensis, Capucini, virtutibus, & prædicatione toto orbe celeberrimi, qui obiit Casali XVI. Kal. Februarii MDCXXVII. ætatis suæ annorum LIII.* Sanguis econtra jam ultra unius sæculi spatium floridus vitreæ inclusus ampullæ in Sacristia ejusdem nostræ Ecclesiæ conservatur, imago autem illius æneæ tabulæ incisa fuit per totum orbem dispersa, cum hoc elogio: *R. P. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, sanctitate, zelo, sermone in arduis, & in adversis mirabiliter lucens, ardens, potens, fortis, ac patiens, Deo dilectus, & hominibus, pro Christi Ecclesia hæreticos, Mundi Politicos, ac Rectores oppugnans, vincens, & triumphans, fidelis servus & prudens obiit anno ætatis suæ 53. Religionis 27. 18. Januarii 1627.*

Ex Civitatis Casalensis cancellis erupit illico luctus in fora & compita, & penetravit usque ad primas Europæ aulas. Planxit Defunctum Summus Ecclesiæ Pastor Urbanus VIII. & fidelem utilemque Ministrum in eo se perdidisse doluit. Usque ad impatientiam quasi primus mœroris motus in Cæsare Ferdinando III. excessit, dum, quæ ex Hyacinthi adventu, prospera eventura credidit, cum illo jam funerata, & Germaniæ spem cum desperatione confusam advertit. Leopoldus Archidux, Frater Cæsaris, Uladislaus Sveciæ & Poloniæ Regis Filius, ac alii Principes dolori suo univerunt spem, quod in Cœlo jam Intercessorem teneant, quem in terra Consiliarium coluère, exemplum sectantes Serenissimi Principis & Electoris Coloniensis Ferdinandi, qui ad Præpositum & Patres Oratorii Casalensis dedit litteras, æqui sui luctûs ac gaudii indices, sequentes:

Reverendi Patres: Intimo doloris affectu ex Litteris RR. Vestrarum Sanctam mortem P. Hyacinthi percepi, partemque magnam communis luctûs, quo ob transitum pii eorum Fundatoris afficiuntur, sumpsi; inde, dum de celeri hujus & tantæ jacturæ notitia affectuosas refero grates, spem consolationis concipio ex certo lucro, quod in Cœlo fecimus &c. Bonnæ 28. Feb. 1627.

In doloris lenimen Serenissima Bavariæ Domus replicatis litteris Memoriale, de rebus ad usum ab Hyacintho habitis poposcit, & sigillatum in Scrinio ejusdem Rosarium & Crucem (plurium prodigiorum instrumenta)

rece-

debuissent, nihilosecius mirà temporis partitione illa fecit, & hunc non omisit: dumque in Aulis Principum degebat, duæ erant fixæ horæ, orationi dumtaxat destinatæ. Tenerior fuit devotio, qua se cultui B. V. Mariæ dicavit: Nomen Mariæ fuit in ore Hyacinthi oleum, quod in gentes pio semper præconio fuit effusum: Virtus Mariæ fuit in corde Hyacinthi thesaurus, quem fida imitatione custodivit: fuit Rosarium Mariæ in manu Hyacinthi validum illud scutum, quod hostium furori objecit. Omne, quod sub Mariæ nomine quæsitum est, dedit, qui fine Maria nihil habere voluit. Devotionem erga Eam, ut redderet perpetuam, Monferrati in Monte, quem *Crea* vocant, in memoriam gratiæ, qua B.V.Maria suo nominali Patrono, D.Hyacintho, olim apparuit, Sacellum ex Benefactorum eleemosynis construi curavit. Induxit & in Patria Regentes Misericordiæ, ut gratum animum ob beneficia à Matre Misericordiæ continuò recepta, constructo in pauperum sublevamen Templo monstrarent. Mariam Principibus Terræ æquè Sulamitem fortem ut Castrorum aciem ordinatam, ac potentem Pacis Arbitram, ac populo Advocatam & Partheno-Matrem scriptis ac dictis commendavit, inde & Apostolus Marianæ devotionis ubique audiit.

Non separavit à pio Mariæ cultu illum erga ejus Sponsum, D. Josephum: penetravit nubes oratio, qua Hyacinthus tempore, quo res Ecclesiæ vaci labant, imploravit auxilium de Sancto, & certa sibi & aliis præsidia spopondit ab eo, quem ex omni carne à Deo electum meminit, effecitque, ut Josephus Coppa, Casalensis, Conservatorium nomini hujus Sancti Sacrum pro puellis orphanis in patria fundaverit.

Ingenita fuit Hyacintho pietas, erga D. Carolum Borromæum, & Seraphicum Patrem Franciscum, quæ & illum impulit, ut eos ab Urbibus & Oppidis in Patronos Tutelares seligi, eorumque Statuas in Ecclesiis collocari suaderet. Nec stitit in interno affectu devotio, qua DD. Philippum Nerium, & Hyacinthum coluit, sed & opere eam firmavit externo, primo, Domos Bruxellis, Mantuæ, & in patria &c. construi curando, alterius cultum altiore Officii ritu in Curia Romana promovendo, ac utriusque Virtutem studiosa imitatione æmulando.

Tempus Orationi superstes in Conventu labori fuit impensum: vili otio tabuit nunquam Hyacinthus, sed dum os & cor siluit, calamus laboravit, hinc ab eo varium sui studii habemus fœtum, tum typis cusum, tum manu scriptum. De typo habetur.

Censor Christianus de Italico in Gallicum idioma versus.
Tractatus de Paupertate Religiosa.
Considerationes de deformitate & gravitate peccati.
Documenta utilia & necessaria variis hominum statibus, & conditionibus.
Oratio in laudem S. Caroli Borromæi in Metropolitana Mediolanensi habita die, Sancto Archiepiscopo Sacrâ.

Alia opera manu exarata, quæ in Archivis Illust. DD. Marchionum Natta, & RR. Patrum Oratorii Civitatis Casalensis conservantur, sunt

Politica Christiana.
Quæstiones & responsa Jurisprudentiæ Canonicæ & Civilis, nec non *Theologiæ positivæ Scholasticæ, Moralis, & Dogmaticæ.*
Fragmenta conceptuum prædicabilium.

Virtutem ita Sanctè fundatam, & ita providè munitam complevit Hyacinthus coronâ Charitatis. Sibi ipsi olim indignabatur, dum verba *Vivat Fides, vivat amor Dei*, cortici cucurbitæ incisa, in flores excrevisse post paucos dies vidit, dumque Charitatem in re inanimata crescere stupuit, in corde suo illam languere poetica a se facta cantilena ingemuit, stimuloque sibimetipsi dato exactiores Charitatis exercendæ leges sibi præscripsit. Perfectam hanc in illo nituisse convincitur, quicunque eam dotibus, quas Magister gentium Paulus in epist. 1. ad Corint. c. 13. recenset, insignitam fuisse, ex serie vitæ reflectit; nec poterat illa esse major, cum animam suam pro amicis & inimicis ponendi par in illo fuerit cupido, ac molimen.

In vanum proin quæsiêre Virtutem tantò sublimem invido morsu lacerare ii, quorum labia fuêre dolosa, & ve-

Quæ omnia ideo fusius & ordine Chronologico à me deducta esse, Lector, arbitrare, tum, ut quæ manca & confusa in aliis reperi, in obsequium historiæ clariora & pleniora pareant, tum, ut glorificetur Deus in Hyacintho, quem de latebris Sancti P. Francisci *vocavit in justitia*, *in fœdus populi*, *in lucem gentium*.

Fr. Hyacinthum pro felici Legationis successu, ac plena fide ei adhibenda commendat

A tergo: *Venerabilibus Fratribus Joanni Svicardo, Moguntino- Ferdinando, Coloniensi- & Lothario Treverensi- Archiepiscopis, Sacri Romani Imperii Principibus Electoribus*.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabiles Fratres salutem & Apostolicam Benedictionem.

CAtholicæ Religioni, inter hæreticorum factiones periclitanti, satis firmum fuisse in vestra pietate, atque authoritate præsidium, Germania nuper in ipso rerum discrimine satis feliciter experta est. Quo etsi nos in excubiis vestris, quas in illustri ista statione ab Exercituum Deo constituti, vigilanter planè agitis, possimus securi conquiescere, culpâ tamen omnino vacare Nos non arbitraremur, nisi paternæ nostræ in Germaniam voluntatis testem, atque obsidem, pastoralem nostram solicitudinem exhiberemus: simul & Divina beneficia non sinunt gratos animos cessatione torpere: sed, cum Imperator Mortalium Deus in victoriis Bohemiæ atque Hungariæ signum aliquod ad bene sperandum tulisse videatur, omni ope atque consilio providendum est, ne Germanicis Principibus, ad Religionis, & Imperii dignitatem asserendam, non vires, quibus Hæreticos perduelles profligastis, sed consensus atque constantia defuisse videatur. Nos igitur de vestra tranquillitate solliciti, frequentibus precibus sacrificiisque non desistimus Vobis miserentis Dei bonitatem conciliare: tum porro Apostolicis Literis Germaniæ Principes cohortati sumus, &, quantùm per Pontificii Ærarii angustias licuit, pecuniæ copiarumque subsidiis publicæ causæ inservivimus. Nunc verò dilectum Filium Fr. Hyacinthum, Casalensem, Capucinum, Virum rerum Germanicarum peritum, vitæ sanctimoniâ, atque eloquentiæ gloriâ insignem, istuc ablegamus, ut Catholici Principes Dei jubentis authoritatem, & Pontificis admonentis cohortationes, Religioso Viro referente, libentius audiatis. Ei, quam Nobis loquentibus, fidem haberi postulamus à Fraternitatibus Vestris, quæ optimi Viri consiliis opitulantes, & Germaniæ causam agetis, & Vosmetipsos immortali gloriâ decorabitis, quos dignitatis suæ statores, juriumque propugnatores Catholica Respublica nuncupabit. Nos verò plurimi virtutem vestram facientes, Vobis iterum Apostolica Auctoritate benedicimus. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XXV. Junii MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Autog. in Secret. Brevium ad Principes *Reg. mens. & anni præd. fol.* 1.

Ma-

propugnatorem experti sanè haud infeliciter sumus. Ejus Nos, licet immeriti, Vicariam auctoritatem in terris adepti, cœlestibus jussis Pontificias cohortationes adjungimus, ne tam præclaris Divinæ clementiæ beneficiis abusi unquam esse arguamur. Quid porro hactenus egerimus, quâ paternâ charitate Austriacam Domum, Catholicæ Religionis vindicem, & Christiani Orbis ornamentum complexi simus, rem ipsam auctorem dedimus. Profectò minus effecimus, quàm cupimus, sed plus etiam fere, quam per Apostolici Ærarii angustias possumus. Nunc autem in Germaniam mittimus Virum eloquentia illustri, spectatâ fide, sanctimoniâ præcipuum, F. Hyacinthum, Casalensem, Capucinum. Ejus facundiâ atque pietate, quàm Italiæ salutarem fuisse confluentes Urbes ad eum audiendum testificantur, speramus non mediocre adjumentum afferri posse publicis istius Provinciæ rationibus. Nos Hominem hunc negotiis agendis opportunum, à Deo, in hoc rerum discrimine objectum Nobis esse intelligentes, Apostolica eum Benedictione communivimus, atque eandem, quam Nobis loquentibus, fidem haberi cupimus. Nobilitatis tuæ erit benevolentiâ suâ complecti Virum Deo Nobisque gratissimum, & qui probè intelligit, Catholicæ Religioni in Germania periclitanti firmissimum esse in Austriacorum Principum felicitate præsidium. Id Nos quoque magnopere à Nobilitate Tua flagitamus, cui iterum Apostolica Auctoritate benedicimus. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxv. Junii Pontificatus nostri anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Ex Regesto præd. fol. 2.

bus, tot Germaniæ Proceribus fidei diffidentibus, eximium semper debitæ observantiæ cultum exhibuistis. Nos certè, quos Deus, licet immerentes, Christiano Orbi præesse voluit, & periclitantis Religionis, & inclytæ Austriacæ Gentis pericula vehementer sollicitant, neque sanè pro viribus nostris aut optimo Imperatori, aut publicæ causæ defuisse arguemur. Quod si victoriis Bohemiæ atque Hungariæ Rempublicam ad aliquam spem tranquillitatis Deus erexisse videtur, non tamen ob id præsenti felicitati indormientes animum paterna solicitudine liberavimus. Hujusce nostræ curæ, quam à Nobis pastorale Officium exigit, testem habebit Nobilitas tua insignem pietate, atque eloquentiâ Virum, dilectum Filium, F. Hyacinthum Casalensem, Capucinum. Ejus spectatæ Fidei gravia negotia istic gerenda mandavimus; de quibus ipsi Tecum coram disserenti, eandem, quam nostris verbis, fidem habere poteris. Cœterùm tuendæ Religionis studium, quod Nobilitas Tua semper præsetulit, & cui ille se devovit, Tibi facile suadeat, ut Hominem hunc Nobis gratissimum patrocinio tuo complectaris; nam & publicæ causæ suffragaberis, & nostram paternam benevolentiam maximè promereberis, cui iterum Apost. Auct. benedicimus. Dat. *ut supra & ex Reg. eodem f. 3.*

Eodem argumento, & alio exemplo.

A tergo: *Eidem Carolo Episcopo wratislavien.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

QUÆ Nos causa impulerit hoc tempore, ut in Germaniam mitteremus hunc Dilectum

dum, operâ, consilio, auctoritate sedulò adjuves; id enim Te pro tua insigni pietate, & munere, quod in Ecclesia Christi geris, cumulatè præstiturum, compertum habemus. Dominus Te, Frater, sua gratia, & bonis omnibus augeat, & Nos iterum Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem toto ex animo impartimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxv. Junii MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Arch. Vatic. secret. &c. fol. 161.

Eodem Argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Bavariæ Duci*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Divina atque humana subsidia Germaniæ non deesse ad hæreticorum audaciam comprimendam, testis est huic hominum ætati Nobilitas Tua, quæ tam illustres Religioni, & Imperio victorias peperit. Sed quò magis innocentium Catholicorum gemitus vindicem scelerum Deum flexerunt ad commiserationem, eò acriùs enitendum omnibus bonis est, ne per socordiam aut dissidia tantis Divinæ Clementiæ beneficiis abutamur. Nos quidem Pastorali nostræ sollicitudini, quam Gregi nobis credito debemus, nunquam deerimus, neque sanè unquam conquiescemus, donec ex altissima hac Pontificiæ Dignitatis specula tumultuantis Germaniæ & periclitantis Religionis perturbationes prospiciemus. Quid hac in causa egerimus, res ipsa argumento est. Nunc autem istuc mittimus dile-

Ex Arch. Brev. ad Principes &c. fol. 4.

Eodem argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Paridi, Archiepiscopo Salisburgensi.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

Deo Religionis causam propugnanti studia industriamque nostram deesse his calamitosis tumultuantis Germaniæ temporibus non solùm turpe foret, sed & miserrimum. Periculum enim esset, ne Patrem misericordiarum, qui victorias Bohemicas atque Hungaricas argumentum voluit esse paternæ suæ benevolentiæ in Rem Germanam, ad indignationem provocaremus, si beneficentiæ cœlestis fructus, quos colligere possumus uberrimos, sineremus per socordiam exarescere. Fraternitati Tuæ licèt esse notissima existimemus, neque quod Te egere admonitore ad Religionem tuendam arbitremur, hæc scribimus, sed potius ad paternam nostram sollicitudinem testificandam; tum porro, ut ex hac nostra cura aliquod Tibi solatium afferamus prospicienti, locorum longinquitatem, totiusque Orbis tutelam Nobis impedimento non esse, quò minus vestræ causæ præsenti animo, atque Apostolica Auctoritate patrocinemur. Quod uberius Fraternitati Tuæ coràm significabit dilectus Filius, F. Hyacinthus Casalensis Capucinus, cujus perspectæ fidei & sanctimoniæ gravissima negotia, quæ Tibi significabit, conficienda imperavimus. Quam Nobis loquentibus fidem haberes, eandem Ipsi præstari cupimus à Fraternitate tua, cujus authoritate & consiliis ille se multùm juvari pos-

se cen-

Philippi, Regis Catholici apud Cæsaream Majestatem Oratori.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Mittimus ad Chariſſimum in Chriſto Filium noſtrum, Ferdinandum Imperatorem Electum, hunc Dilectum Filium, Fratrem Hyacinthum de Caſali, ex Familia Capucinorum, ut apud ejus Majeſtatem de rebus graviſſimis, & quæ Chriſtianæ Reipublicæ magnopere interſint, noſtro Nomine agat. Ei mandavimus, ut Nobilitatem Tuam adiret, ac noſtram Tibi ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem nuntiaret, ſimul omnia, quæ Te ſcire volumus, copiosè coràm exponeret. Ad hoc autem exequendum illum Hominem delegimus, qui perſpectâ eſſet integritate, prudentiâ & zelo gloriæ Dei, quibus in gravibus negotiis pertractandis ſuam aliàs virtutem non obſcurè oſtendit. Huic igitur cumulatam in omnibus fidem adhibebis; nec dubitamus, quin ipſi, quotieſcumque uſus venerit, tuo ſtudio, & operâ præſtò futurus ſis, quemadmodum Tua pietas, & in Catholicam Religionem ſtudium poſtulat, necnon illud, quo tenêris, deſiderium inſerviendi in omnibus Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Philippo Regi Catholico, quem hoc ipſum à Te requirere non eſt ambigendum. Ita denique in iſto negotio, quod non tam noſtrum, quàm Dei, & Chriſtianæ Reipublicæ eſt, Nobilitas Tua ſe geret, quemadmodum planè confidimus, ut tuæ pietati, ac prudentiæ Nos multum tribuiſſe jure optimo videamur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Junii MDCXXI. Pontificatus noſtri Anno primo.

Ex Arch. Secr. Vaticano Reg. Brev. ad Principes 27. *fol* 162.

... tigerant Germanicarum rerum nuncii, nunc Deo cauſam ſuam propugnante, ſubinde aut arces receptas, aut hoſtes caſtris exutos referant. Divinæ ſanè clementiæ ob eam rem gratias agimus, ſed tamen, quò plus ſpei eſt, acriùs quoque ſollicitamur ad tantum negotium feliciter conficiendum. Neque pecuniæ noſtræ, nec copiæ, nec auctoritas Chariſſimo in Chriſto Filio, Imperatori Electo, Religionem tuendi unquam deerit; atque in id toto pectore incumbimus, ut alicujus inſignis beneficii memoriam Romano Imperio relinquamus, quo & conſequentium ætatum Cæſares intelligant, obſervantiam, quam Sedi Apoſtolicæ deferunt, non ſolùm iis ad æternam felicitatem conſequendam, ſed ad Imperatoriæ Majeſtatis jura propugnanda exiſtere ſalutarem. Paternæ hujus noſtræ in rem Germanam, & Auſtriacos Principes charitatis teſtis, erit Nobilitati Tuæ dilectus Filius, F. Hyacinthus Caſalentis, Capucinus, cui Tecum noſtro Nomine de graviſſimis negotiis diſſerenti eandem, quam Nobis, loquentibus fidem habebis. Mittimus iſtuc Virum non ſpecioſis gloriæ titulis, ſed vero pietatis ſplendore clariſſimum, ac planè dignum, quem benevolentiâ tuâ complectaris, & auctoritate tutêris, ut Te ſuffragante faciliùs rem pro ſententia gerat. Id Nos petimus obnixè à Nobilitate Tua, cujus conſiliis ſententiiſque eandem cauſam defendi exſpectamus, quàm maximus ille Rex, cujus Legatum agis, pecuniæ copiarumque ſubſidiis munificentiſſimè propugnat. Datum *ut ſupra*.

Joannes Ciampolus Secret.

Ex Archivo Secret. Brev. ad Principes *Regeſto menſ. & anni prædict. fol.* 61.

Alio

nis rebus omnibus posthabitis, penitusque neglectis, id unum semper spectat, ut in suis consiliis, & actionibus Dei voluntas, & gloria perpetuò inveniatur, quemadmodum ex illius congressu facilè perspicere poteris. Ab hoc igitur Nobilitas Tua unà cum his nostris litteris Apostolicam nostram benedictionem, quam Tibi amantissimè impartimur, accipiet, cui nostroTeNomine alloquenti eam fidem habebis, quam Nobis ipsis præsentibus haberes, Ut autem de tua præstanti virtute, ac pietate præclarè(ut par est)sentimus,ita persuasum habemus, Virum à Nobis missum amanter excepturum,& de communiChristianæReipublicæ, ac præsertim Germaniæ bono agentem, studio, auctoritate, & opera, quotiescumque opus fuerit, sollicitè adjuturum; in quo sanè gratiæ cumulum à Deo inibis, nostræ verò in Te paternæ Charitati magnam accessionem adjunges. Dominus NobilitatemTuam bonis omnibus augeat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxv. Junii MDCXXI. Pontificatus nostri anno primo.

Ex Arch. Vat. Secreto Regesto &c. fol. 163.

Eodem argumento, & alio Exemplo.

Eidem Joanni Baroni de Ecchembergh.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam benedictionem.

AButeremur sanè Divinæ munificentiæ thesauris, quibus Ea imbecillitatem publico bono suppeditare prædicatur. Quam gloriam hactenus consecutus es, eam, ut semper novis in Rempublicam meritis cumules, à tua pietate Catholici omnes exspectant. Nos verò de Imperii & Religionis perturbatione semper solliciti, istuc in præsentia ablegamus Dilectum Filium, F. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, Virum, qui pietate & eloquentia singulari totius sibi Italiæ plausum, nostramque benevolentiam mirificè comparavit. Ei Tecum de gravissimis negotiis differenti eandem, quam Nobis, fidem habere poteris. Quod si eâ, qua polles, authoritate, optimoViro suffragaberis, nostram Tibi voluntatem arctissimè devinxeris, & erit, quod existimemus, Cæsaream Majestatem Religionis incolumitati egregiè consulere, cum tantùm tribuit consiliis Nobilitatis Tuæ, cui Apostolicam Nostram Benedictionem iterum impertimur. Datum Romæ *ut supra*.

Ex Arch. Secret. Brev. ad Princ. *fol.* 7.

Eodem argumento.

A tergo. *Dilecto Filio, Nobili Viro, Carolo Comiti de Harrach.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam benedictionem.

IN his, quæ ad Ecclesiæ Dei, & Christianæ Reipublicæ dignitatem, & utilitatem pertinent, multum sanè, ut debemus, in Nobilitatis Tuæ spectata virtute, pietate, & Ca-

cumulatè impetraturam confidimus. Si quid certè Nobilitas tua Nobis gratum facere cupit, aut, si qua in re nostro Tibi gratificando desiderio respondere, scias id omnium Nobis fore gratissimum. Dominum, Fili, oramus, ut suæ gratiæ abundantiam, & felicia omnia Nobilitati tuæ largiatur, cui Nos iterum nostram Apostolicam benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCXXI. Pontif. nostri anno primo.

Ex Arch. Vatic. Secr. Reg. Brev. ad Princ. 23. *fol. 165.*

Eodem argumento & alio exemplo.

Eidem Carolo Comiti de Harrach.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

QUanti virtutem tuam facimus, vel ex hoc intelligere potes. Existimamus Catholicæ Religionis interesse, Te, quàm diutissime Cæsareâ benevolentiâ florere: ut huic nostræ & bonorum omnium exspectationi in præsenti rerum Germanicarum discrimine latè respondeas, exigit à Te Patriæ, Imperii, & Religionis amor, ne unquam defuisse videaris ei præclaræ pietatis famæ, qua perfrueris. Nostram certè voluntatem satis in Te propensam arctiùs Tibi obstrinxeris, si, quæ tuâ sponte aggredereris, Nostra etiam causa diligentiùs perfeceris. Vides, quibus beneficiis Misericordiarum Pater afflictam Rempublicam recreavit. Non meliore eventu, quàm causa, dimicârunt desertores Hæretici, quo-

famâ præcipuus, quem istuc ablegamus ad gravia negotia pro Religionis & Imperii incolumitate obeunda. Spectatæ fidei Hominem adeo diligimus, ut quam Nobis, eandem ipsi fidem haberi velimus. Tu, quantum consilio providere, & authoritate movere poteris, efficies, Nobis flagitantibus, ne Tuæ pietatis fructibus, quos absens veneratus est, præsens unquam caruisse conqueri possit. Datum Romæ *ut supra*.

Ex Arch. secret. Brev. ad Princ. *fol.* 8.

Eodem argumento.

A tergo. *Dilecto Filio, Religioso, Martino Becano è Societate Jesu, Cæsareæ Majestati à Sacris Confessionibus.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

GRavi sanè de causa, & quæ ad Dei gloriam, & Christianæ Reipublicæ utilitatem valde pertinet, mittimus in præsentia ad Charissimum in Christo Filium Nostrum, Ferdinandum, Imperatorem electum, hunc dilectum Filium, Fratrem Hyacinthum de Casali, è familia Capucinorum, Hominem spectatæ integritatis, & prudentiæ, necnon incenso divinæ gloriæ Zelo præditum, cujus quidem virtuti Nos magnopere confidimus. Is Tibi has nostras litteras reddet, testes ejus, qua Te in Domino complectimur, paternæ charitatis, à quo etiam fusè coram accipies, quæ ipsi in mandatis dedimus Tibi exponenda. Ipsius autem verbis eandem, quam Nobis, si præsentes essemus, fidem habeas, volumus; nam si Te

nunc

Eidem P. Confessario.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

DEbes quidem plurimùm Divinæ beneficentiæ, quæ Te iis virtutibus instruxit, quibus Cæsaream benevolentiam feliciter promeritus es; sed grati animi officio fungi præstantius non potes, quàm, si authoritate Tua non ad inanis gloriæ plausum aucupandum, sed ad Catholicæ Religionis dignitatem tuendam utaris. Quod quidem Te hactenus præstitisse comperimus, nec per Te Religiosissimo Imperatori sanctissimorum consiliorum copia unquam defuit. Non ergo Te nostris admonitionibus egere arbitramur, sed profectò, ut Tibi paternam benevolentiam nostram testaremur, Apostolicarum literarum cohortatione incitare, seu potius laudare voluimus pietatem Tuam. Quo in discrimine Imperium, & Religio nuper versata sint, non solum intellexisti, sed oculis quoque præsens conspicere potuisti. Nunc Hæreticis ex usurpato Regno fugatis, & armorum vi non semel compressis, providendum erit, ut Religio Catholica, quæ jus suum recuperasse videtur, Deo propugnante, ditionem quoque suam amplificet. Quod beneficium si Misericordiarum Pater in nostri Pontificatus tempora contulerit, erit certè, quod is Germaniæ faustus fortunatusque accidisse prædicetur. Non desistimus itaque pro nostra pastorali sollicitudine Divina auxilia supplicationibus sacrificiisque parare, nostramque omnem operam, & authoritatem tantæ causæ dicavimus; quod è re ipsa intelligere po-

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Georgio Comiti ab Hohenzolleren.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

NOstri pastoralis Officii sollicitudo urget Nos, ut de misero Christianæ Reipublicæ statu, quantùm divina adjutrice gratia possumus, sublevando dies noctesque cogitemus. Hujus rei causa mittimus nunc ad Charissimum in Christo Filium Nostrum, Ferdinandum, Imperatorem electum, Dilectum Filium, Fratrem Hiacynthum de Casali, ex Ordine Capucinorum, de cujus præstanti integritate, prudentia, divinæ gloriæ Zelo, atque in gravibus negociis pertractandis dexteritate plurimùm Nobis pollicemur. Is Nobilitati Tuæ has nostras literas reddet, testes paterni nostri in Te amoris, ac simul nostram Apostolicam Benedictionem tribuet, quam omnibus bonis cumulatam, Tibi à Misericordiarum Patre precamur. Quæ verò ab ipso, nostro Nomine intelliges, iis cumulatam omnino fidem præstabis; Tuæ pietatis, & optimi Zeli erit, Fili, huic Religioso Viro, Catholicæ Religionis, atque adeò universæ Christianæ Reipublicæ negotium tractanti, assiduo studio, & operâ suffragari; quod cum Tua sponte egregiè Te præstiturum confidamus, pluribus ad id Te cohortari supersedebimus. Illuc certè persuasum habeas volumus, hanc Tibi maximè opportunam in præsentia oblatam esse occasionem, qua Tuam in Nos, atque hanc Sanctam Sedem observantiam declarare, ac simul nostræ in Te benevolentiæ optimè respondere valeas. Datum Romæ

apud

DEcrevimus pro Pastorali Nostra sollicitudine, quam publicis rationibus debemus, nihil intentatum relinquere, quo optimi Imperatoris, & Catholicæ Religionis dignitatem propugnemus. Exigere suo quodam jure videtur id à Nobis Austriacæ Domûs pietas, ut Romanum Pontificem, cui,tot Germaniæ Principibus deficientibus, perpetuam semper detulit obedientiam,in ipso rerum periculo habeat suæ Dignitatis fautorem ac vindicem. Quod quidem, si tam feliciter præstare possemus, quàm studiosè concupiscimus, confecta sanè res esset, & Hæreticorum temeritas compressa documentum esset posteris, quàm malè rebus suis consulant, qui nefario perjurio obstricti à Principis sui, atque ipsius Dei imperio desciscunt. Nunc, cum nostræ culpæ tribuendum sit, quod impendentes Christiano Nomini tempestates in auram, perfectamque tranquillitatem nondum convertat Is, cujus voci spiritus procellarum obsecundat, non tamen deficere animis debemus, sed in ipso etiam discrimine nostram fidem, operamque accurratissimè Reipublicæ probare. Quid hactenus per imbecillitatem nostram præstiterimus, aut certè præstare voluerimus, non ignotumNobilitati Tuæ esse arbitramur; propediem verò id explicatum audies à Dilecto Filio, Fr. Hyacintho Casalensi, Capucino, quem istuc gravissimis negotiis tractandis præfecimus. Ejus fides, pietas, & rerum Germanicarum peritia tanti Nobis est, ut eandem, quam Nobis, ipsi fidem adhiberi postulemus. Ejus autem consiliis, ut omni ope atque authoritate, qua polles, suffrageris, Imperii & Religionis amor exigit, & Nos quàm obnixè flagitamus, qui Nobilitati Tuæ Apostolicam nostram Benedictionem iterum peramanter impertimur. Datum *ut supra.*

Ex Arch. Secret. Brevium ad Principes *&c. fol.* XI.

esse intelligimus, ut ea è cruentis perduellium Hæreticorum manibus extorqueamus. Sanè misericordiæ suæ oblitum non esse Deum, Victoriæ Bohemicæ atque Hungaricæ luculenter testificantur. Sed cum inde exploratum sit, quantùm non solùm causâ, sed viribus valeamus, sedulò danda opera est, ne Nobis tantæ spei indormientibus, aut diffidentium sententiarum contentiones, aut ingrati in Rempublicam animi vecordiam consequentes ætates unquam sint exprobraturæ. Nos quidem pro Nostra Pastorali cura, quam peculiariter Romano Imperio, ac tumultuanti Germaniæ his temporibus debemus, nihil prætermittimus, quò istius Provinciæ incolumitati, & Religionis Catholicæ Dignitati consulamus. Nunc verò spectata fide cognitum, & vitæ sanctimonia verendum istuc ablegamus Dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, ut ejus vóce, Divina Imperia, & Pontificias cohortationes exponente uteremur ad inflammandas Germanorum Principum voluntates. Ejus verbis eandem, quam Nostris, fidem haberi volumus à Nobilitate Tua, cujus authoritate & consiliis Fr. Hyacinthum juvari postulamus, & plenè speramus. Te enim, Dilecte Fili, quem Nobis, & Apostolicæ Sedi gratissimum tua merita reddiderunt, cupimus publicæ incolumitatis non participem modò, sed authorem ac suasorem in Ecclesia Dei prædicari: ac Nostram Tibi Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatotis die XXV. Junii MDCXXI. Pontificatus Nostri Anno primo.

Ex Reg. præd. fol. 14.

Religionis præsidium. Proinde, cum spes aliqua serenitatis afflictæ Reipublicæ cœlitus affulserit, Deum oramus, ut fidei Tuæ constantiam insigni alicujus felicitatis mercede muneretur. Videmus enim, quanti in istis Regionibus Sedis Apostolicæ intersit, si, qui pro ejus dignitate opes suas profundunt, fœnerari Deo feliciter quoque videantur. His certè pietatis Tuæ laudibus Nos mirificè favemus, quæ Nobis maximo solatio fuerunt, de perturbato Germaniæ statu, noctes diesque pro Pastorali nostra sollicitudine cogitantibus. Scimus enim nunquam operam Tuam Reipublicæ defuturam, qua quidem diligenti perfrui in præsentia cupimus Dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, quem in Germaniam mittimus, gravissimis negotiis agendis. Vir eloquentiæ laudibus, & vitæ sanctimonia præclarus, qui omnia studia, & operam suam Religioni propagandæ devovit, facilè Sibi benevolentiam Tuam conciliabit. Nos quidem tantum ejus virtuti tribuimus, ut eandem, quam Nobis ipsis loquentibus, fidem illi haberi velimus. Ei igitur omni officiorum genere præstò aderis: nam & publicæ causæ inservíveris, & nostram propensam voluntatem Tibi ea ratione arctiùs devinxeris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Julii MDCXXI. Pontificatus Nostri Anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Ex Arch. præd. Reg. mensis Jul. fol. 42.

citatæ acies excindere nunquam poterunt. Tamen Nobis omni ope providendum esse intelligimus, ut nefarios impietatis conatus comprimamus, atque à sacrilegis hæreticorum manibus gladios, Catholici Sanguinis sitientes extorqueamus. Etsi enim cœlestis potentiæ vis mortalium auxiliis non eget ad hostium legiones delendas, placet tamen miserenti Deo Nos etiam operam industriamque nostram ad publicam salutem conferre, ut, quæ Nobis beneficia ultro delaturus est, ea promereri aliqua saltem ex parte videamur. Nos ideo, quos, licèt meritis impares, Divina Providentia Christianæ Reipublicæ præfecit, oculos Pastoralis sollicitudinis nostræ in Germaniam jampridem convertimus. Ingemiscimus sanè, cum in ea Provincia, quæ Nobilitatis domicilium & Imperii sedes est, hæretici non solùm sibi perfugium quæsiverint, sed arces etiam, atque Regias communiverint; Nuper autem eò arrogantiæ pervenerint, ut parum illis visum sit Oceano & alpibus suæ spem ditionis terminare, sed Italiam cogitaverint, & Catholico Nomini exitium meditati sint. Cum verò eos divinitus victoria Pragensis fere profligaverit, eâ modo parum sapienter ac feliciter uti Catholici viderentur, nisi desertor Palatinus aliena Regna invadens de sua quoque ditione deturbetur. Inde enim maximum Catholicæ Ecclesiæ decus, atque beneficium comparabitur, si Cæsaris eligendi jus, quod illi Imperatoria proscriptione ademptum est, Catholicus Princeps adipiscatur. Quanti id Sedis Apostolicæ & Romani Imperii intersit, non ignoramus, ac præpotentes hæreticorum Duces obnixè omnia facturos credere possumus, ne sibi tantæ dignitatis auctoritas eripiatur. Proinde assiduis precibus Misericordiarum Patrem gementes rogamus, ut propitius tandem periclitanti Ecclesiæ suæ Bonos omnes tanti beneficii felici-

... Augusti MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Arch. præd. Reg. mens. Augusti.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano Comiti de Trautmansdorff.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

CÆsaris prudentia laudatur, virtuti tuæ plurimum tribuentis: existimant enim omnes Te iis tantummodo consiliis auctoritatem Tibi comparare, quibus Romani Imperii incolumitatem tuearis, & Catholicæ Religionis ditionem propages. Nos autem Nobilitati Tuæ Cæsaream benevolentiam gratulantes, Te pro nostra paterna charitate hortamur, ut pietatis studio, & bonarum artium laudibus, præsenti felicitati tuæ adjungere coneris diuturnitatem. Sanè tumultuantis Germaniæ, & afflictæ Religionis pericula, satis uberem Tibi de Christiana Republica benemerendi materiam exhibent. Nos verò pastoralis sollicitudinis oculos ab istis perturbationibus non deflectimus, ægrotanti tot Provinciarum Corpori mederi omni ope cupientes. Et cum plura semper tot vulneribus remedia adhibenda curaverimus, nuper istuc ablegavimus dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalēsem, Capucinum gravissima nostro Nomine negotia obiturum, Hominem divitiarum contemptorem, eloquentiæ vi pollentem, qui sibi thesauros congerere, ac triumphos quærere videbitur, dum animas Christo lucrifaciet, & publicæ tranquillitatis fundamenta confirmabit. Ejus optimis consiliis cupi-

Eodem argumento.

A tergo. *Venerabili Fratri, Philippo Christophoro, Episcopo Spirensi.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater Salutem & Apostolicam Benedictionem.

ETsi tanta locorum longinquitate à Regionibus vestris disjungimur, animo tamen & sollicitudine perturbatæ Germaniæ, & periclitantis Religionis calamitatibus interfumus: quas quidem, nisi omni ope a Vobis studeremus depellere, haud dubium est, quin plusquam satis opus est, abuteremur iis præclaris sanctissimisque nominibus, quibus Nos Dei Vicarium, & Christiani Orbis Parentem Catholici Filii nuncupatis. Non decet ergo Nos quiescere, dum istic Romanæ Ecclesiæ authoritas periclitatur: neque profecto feriari nos sinunt impendentium calamitatum nuncii; quin diligentissimè operam demus, ut paternam charitatem nostram Ecclesiæ & Imperio approbemus. Neque Fraternitatem Tuam fugerit, quid hactenus egerimus. Quod quidem, quamvis plus fere sit, quàm possumus, longè tamen minus est, quàm volumus. Sed id quidem malumus ex rebus ipsis, quàm ex literis nostris, intelligi. Nunc autem, cum acceperimus, maximo cum animi nostri dolore, novos hæreticorum conatus, & Catholicæ Religionis pericula, istuc ablegavimus Dilectum filium, Fratrem Hyacinthum Casalensem, Capucinum, qui nostro Nomine Cæsarem ipsum & plerosque Imperii Principes adiret, atque ea, qua apud Italos celebris est, eloquentia atque pietate publicam causam apud Vos ageret, nostramque Vobis pastoralem sollicitudinem testaretur. Ei præcipuè mandavimus, ut Fraternitatem tuam adiret, cujus quidem præclara Romæ est

Eodem argumento.

Venerabili Fratri, Godefrido, Episcopo Herbipolensi.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

SI coràm tumultuantis Germaniæ, & afflictæ Religionis pericula intueremur, nescimus planè, an præsentibus majorem Nobis sollicitudinem ea, qua dies noctesque in præsentia, licèt absentes, urgemur, addere possent. Planè ita istarum Provinciarum commovemur miseriis, ut eas ad Nos spectare omnino sentiamus, iisque vel sanguinis effusione, si ita cõverti ad salutem posset tantum malum, libentissimè mederemur. Intelligimus enim, quod Nobis onus incumbit, qui Reipublicæ Christianæ procurationem Spiritu S. mandante suscepimus. Nostra enim res agitur, cum dilectis Filiis nostris Catholicis calamitates impendent. Eas quidem depellere omni ope conamur: neque precationibus tantummodo miserentis Dei pacem continenter exposcimus, sed Principes hortando, subsidiarias copias in Germania conscribendo, militaria æra suppeditando, Nos quoque ex hoc altissimo Pontificiæ dignitatis fastigio pro Domino exercituum militamus. Ven. Fratribus Nunciis nostris Apostolicis mandavimus, ut vigilanter pro communi salute in sua quisque statione excubet, Nosque paterno semper timore sollicitos, quam diligentissimè certiores faciant de omnibus difficultatibus, quibus possit Ecclesiæ & Imperii dignitas conflictari. Nuper autem istuc, ut gravissima nostro nomine negotia curaret, le-

maniæ, Te hæresum domitorem, defensoremque pietatis, felicitatem amplitudinemque tuam in Religionis propugnatione posuisse. Datum Romæ *ut supra*.

Joannes Ciampolus Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Princ. *fol.* 290.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Bavariæ Duci.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

EX litteris dilecti Filii, Fratris Hyacinthi Casalensis, Capuccini, nuper cognovimus, quo studio Nobilitas Tua in præsentibus Germaniæ perturbationibus Catholicæ Religionis causam tueatur. Gratias agimus misericordiarum Patri planè ex animo, quod in Pontificatu nostro Ecclesiam suam tam opportunè communierit tanti Principis pietate, atque fortitudine. Nullam enim gloriam nomini nostro impensiùs quærimus, quàm Regnum Dei, inter homines non defendi solùm, sed propagari. Sanè, quantam ex virtute tua fœlicitatem periclitanti Reipublicę comparari posse speremus, uberiùs intelliges ex ipsius Fratris Hyacinthi sermonibus. Quare ei, publicam Religionis & Imperii causam differenti, eandem, quam Nobis ipsis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem no-

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

ETsi optimorum consiliorum, ac præclarissimarum rerum conscientia in gravissimis Patriæ ruentis calamitatibus egregios semper Viros satis sustentasse visa est, Fraternitati tamen tuæ in perturbato isto Romani Imperii statu, non modò conscius animus, sed ipsius quoque famæ testimonium non mediocri solatio esse potuit. Ubi enim præsentium periculorum Germania recordabitur, beneficia quoque recordabitur Fraternitatis Tuæ, cujus nomini tanta rerum perturbatio haud exiguæ sanè gloriæ seges ac materies fuisse videtur. Nam planè, quid non effecisti, quò ad salutem celerrimè converteretur tantum malum? Etsi enim in aciem dimicaturus non prodiisti Antistes, non annorum modò, sed prudentiæ quoque senio venerabilis, tamen consilio, sumptibus, animo militasti. Eam de Fraternitate Tuâ opinionem cum jampridem ceperimus, Tibi iterum literis nostris Pontificiam benevolentiam testatam esse volumus. Porro tantùm perspectæ tuæ fidei tribuimus, ut Te, cum ad animarum salutem tuendam & ad Catholicam Religionem propugnandam hortamur, ea clausula usuri simus, ut Te tui similem esse, Tibique morem gerere cupiamus. Jam verò, quam paternam solicitudinem nostram literæ declaraverunt, quas Dilectus Filius, Frater Hyacinthus Casalensis, Capucinus reddidit Fraternitati tuæ, eâ nunquam liberari animum nostrum patiemur, dum Germaniæ & Religioni, mendacii Pater per desertores Hæreticos ruinæ periculum struet. Omnino operam dabimus, ut neque consilio, neque re ipsa Vobis unquam defuisse arguamur. Ac Fraternitati tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum sub An-

A Tergo: *Charissimo in Christo Filio nostro, Philippo, Hispaniarum Regi Catholico.*

GREGORIUS PAPA XV.

Charissime in Christo Fili Noster Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUàm magnus molestiarum, dolorumque proventus ex altissimis dignitatibus colligatur, docent Nos in præsenti rerum discrimine Germaniæ sibi diffidentis perturbationes. Nostra enim res agitur, cum perduellium hæreticorum armis Catholica Religio, Romanumque Imperium conflictatur. Etenim, cum Pontificatus nostri gloriam in Diviui cultûs incremento, & Christianorum Principum concordia putemus, facilè statuere potest Majestas tua, quàm atrox paternæ nostræ solicitudini spectaculum Germania præbeat, tam diuturnis obstinatisque Procerum factionibus laniata.

Non tamen earum miseriarum conspectum fugimus; sed, quamvis uberes ex oculis nostris lachrymas eliciant, ab earum tamen cogitatione animum fere nunquam abducimus. Et profectò libenter vitæ ipsius periculo sanguinisque profusione tranquillitatem ejus Provinciæ redimeremus, quæ Romani domicilium Imperii, & bellicæ fortitudinis arx jam inde usque à Caroli Magni temporibus habita est. Quapropter omnia accuratissimè experimur, quò tot ejus se ipsam lacerantis vulneribus opportunam medelam adhibeamus. Primùm enim æternum illum Regum arbitrum, qui cogitationes populorum & consilia Principum reprobat, assiduis precibus gementes rogitamus, ne funestam ac luctuosam Ecclesiæ velit esse præsentis ætatis memoriam, quæ tot Principes tulit, non minus pietatis studio, quàm regnorum possessione commemorabiles. Tum æra militaria, ac subsidiarias copias Charissi-

bus perturbationibus salutare nostro nomine demonstret. Huic ergo perinde, ac Nobis ipsis, credere poterit Majestas Tua, à qua in visceribus Jesu Christi obsecramus, ut novi sui Principatus initium facinore aliquo, in omnem posteritatis memoriam celeberrimo, insignire velit. Quod quidem haud difficulter continget, si regiæ tuæ mentis oculos ad eam provinciam adjeceris, cui Christiana Respublica Austriacos Principes, Catholicæ Religionis propugnatores, debere se profitetur, ac Germanicas calamitates segetem ac materiam Hispalensis gloriæ haberi volueris. Ita enim Domino æternùm regnanti, cui hominum genus, cœlumque & elementa ipsa famulantur, egregiè inservies: ac præclarum illud Catholici nominis patrimonium, quod Tibi hæreditarium Majorum tuorum pietas reliquit, propriis Majestatis tuæ promeritis deberi, Europa omnis fatebitur, ac Majestati tuæ, Charissime in Christo Fili noster, Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri anno primo.

Joannes Ciampolus Secret.

Autogr. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. mens. & anni præd. f.* 298.

ad præcipuam curam nostram pertinere. Qua quidem de re certiorem faciet Nobilitatem Tuam, dilectus Filius, Fr Hyacinthus, Casalensis, Capucinus, à quo Apostolicas Literas accipies: Eum enim, quem Italia in sacris concionibus regnantem veneratur, Nos rerum agendarum peritia, & vitæ integritate insignem in Germaniam jampridem misimus, ut Pontificia Auctoritate cum iis Principibus publicam causam dissereret. Eorum verò sententiis penitus perspectis, nunc mandato nostro in Hispaniam proficiscitur, qui à Catholico Rege, cujus maxima futura esse videtur in Germaniæ statu constituendo auctoritas, ea Religioni & Imperio subsidia comparet, quæ Catholicorum omnium votis expetuntur. Nemo est, qui non videat, quantùm adjumenti ad publicam causam afferre possit pietas Nobilitatis Tuæ, quæ non solùm inter præcipua Hispanicæ Aulæ ornamenta, sed etiam firmissima communis incolumitatis præsidia connumeratur. Ei ergo Fratri Hyacintho eandem, quam Nobis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, à qua obnixè petimus, ut illi omni ope suffrageris: nam Religionis dignitati inservies, & Pontificiam voluntatem nostram Tibi arctiùs obstrinxeris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ex Arch. & Reg. mens. & anni præd. fol. 597.

Eodem exemplo commendavit Eundem & Francisco, Marchioni Aytonæ.

ut majore contendere non poſſimus. Dici enim vix poteſt, quàm Nos ſollicitos habeat dies noctéſque Germanicarum miſeriarum cogitatio, quæ quidem Nos omnino quieſcere non patiuntur. Reverà Catholicæ Religionis, & Romani Imperii calamitates non ſolùm ei Provinciæ funeſtas, ſed Pontificatui etiam noſtro, hujuſque ætatis Principibus indecoras arbitramur. Quamobrem operam obnixè atque continenter damus, ne tot periclitantis Reipublicæ damnis noſtram quoque culpam deſidiamque addamus. Quod rebus potius, quam verbis Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Ferdinando, Imperatori electo præſtare, ac toti Chriſtiano Orbi approbare ſemper nitemur. Nunc autem, ut cætera prætereamus, quæ prudentiam tuam non præterire arbitramur, jampridem illuc ablegavimus dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Caſalenſem, Capucinum, Virum rebus agendis, Deique cauſis patrocinandis natum, ut ingenium omne atque eloquentiam, qua pollet, ad id negotium conferret, Germanorumque Procerum animos conciliaret, ut privatis rationibus omnibus neglectis, Catholicæ Religionis dignitati inſerviret. Intimos ergo eorum ſenſus ſatis introſpicere cum hactenus potuerit, noſtra negotia curans, juſſimus Eum modò in Hiſpaniam proficiſci, ut periclitanti Chriſtianæ Reipublicæ ea mandato noſtro remedia à Catholico Rege compararet, quæ à tantæ potentiæ amplitudine Chriſtianus Orbis exſpectat, & Germania ipſa, vetus Auſtriacorum Principum Parens, ſuo quodam jure exigere videtur. Occaſio Hiſpaniæ in præſenti rerum perturbatione offertur, qua Imperii ſui Majeſtatem Catholicæ Eccleſiæ, atque univerſæ Europæ ſalutarem eſſe demonſtret. Nobilitati verò Tuæ campus patet Germaniæ demerendæ, ac Religionis amplificandæ, qui quidem præſtantiſſimus eſt fœlicitatis uſus, nec certiore ratione ei poteſt diuturnitas comparari. Quam gloriam hæreticis com-

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Antonio de Sotomajor Ordinis Prædicatorum, Regis Catholici Confeſſario.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Pietatis atque prudentiæ commeatu abundans, è Germania in Hiſpaniam proficiſcitur, noſtra, & Catholicæ Eccleſiæ negotia curaturus, Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Caſalenſis, Capucinus. Cum enim perturbatus Romani Imperii ſtatus maximas Nobis quotidie conficiat ſolicitudines, decrevimus Chriſtiano Orbi teſtatum relinquere, nihil à Nobis prætermitti, quò a Chriſtianæ Reipublicæ Corpore imminentia pericula propellamus. Cum autem Principum concordiâ communis ſalus præcipuè contineatur, non tam accuratè legiones comparandas eſſe duximus ad hoſtium impetus infringendos, quàm cohortationes ſcribendas ad Procerum plerumque diſſidentium voluntates conciliandas. Id verò negotium, quo Religionis & Imperii propugnacula ſtabiliuntur, conficiendum curavimus per Virum Religioſum, qui privatis omnibus rationibus poſthabitis, non gratiæ, aut iræ, ſed Animarum ſaluti, & Catholici nominis dignitati inſerviret. Neque profectò Nos hactenus facti pœnituit. Fruſtra enim in Germaniam ablegatus non eſt Frater Hyacinthus, quin ingenio & eloquentia militans, non parum adjumenti ad publicam cauſam tuendam attuliſſe videatur. Nunc autem, cum Germanicarum perturbationum ſpectator, maximorumque conſiliorum auditor fue-

...... , ut Germania & Imperium tentari universæ Europæ aliquando possint, Hispaniensium Regum potentiam Catholicæ Ecclesiæ non ornamentum modò, sed propugnaculum esse. Tibi verò, quem Nobis libentissimè gratificaturum esse confidimus, Apostolicam Benedictionem nostram peramanter iterum impertimur. Datum *ut supra*.

Ex Reg. præd. fol. 305.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Caspari Comiti de Olivares.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

ACcepimus Nobilitati Tuæ eam mentem inesse, ut propriæ Amplitudini Te consulere existimes, ubi Catholicæ Religionis dignitati inservis. Cujus gloriæ comparandæ Tibi nunc opportunitas sanè non mediocris adveniet, proficiscente in Hispaniam Fr. Hyacintho Casalensi, Capucino. Cum enim in ipso nostri Pontificatus exordio Virum hunc, vitæ sanctimonia, ac eloquentiæ laudibus celebratum, in Germaniam ablegavissemus, ut publicam cum Romani Imperii Principibus causam ageret, nunc ad Catholicum Regem mittimus, quo Germaniæ periclitanti ab Hispaniensi potentia, atque pietate, subsidia illa comparemus, quæ Christianæ Reipublicæ pericula exigunt, & consentiens Catholicorum omnium

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

DEcet egregios Viros, quorum nomen Majorum claritudo famæ commendavit, non sibi tantummodo, Patriæque prospicere, sed exteras quoque Nationes curâ, beneficiisque complere. Neque minus par est, Catholicos Principes nihil à suis Nationibus alienum existimare, quod ad Religionis & Divini Cultûs dignitatem pertineat. Non est ergo cur vereamur, ut Nobilitati Tuæ gratissima futura sit ea occasio Germaniæ juvandæ, ac Catholici nominis amplificandi, quam Tibi propediem allaturus est adventus Dilecti Filii Fratris Hyacinthi, Capucini, à quo has literas accipies. Ab eo, quem vitæ integritate, & rerum peritia præstantem gravissimis negotiis curandis ad Catholicum Regem ablegamus, uberiùs cognosces, quantùm pietati tuæ tribuamus, cujus authoritatem Hispaniæ gloriosam, Imperio verò & Religioni salutarem fore confidimus. Ne ea Nos spes decipiat, enitere, Dilecte Fili, Nobilis Vir, atque toti Europæ testare, Te Majorum tuorum imitatione institutum, maximam gloriam præcipuamque fœlicitatem in veræ Religionis amplificatione posuisse. Ei ergo eandem, quam Nobis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum *ut supra*.

Ex eodem Regesto fol. 309.

Eo-

& prudentia tua, qua Catholicæ Religionis ditionem constanter propugnare diceris in Hispaniensis Regis aula, à Nobilitate tua, quod facillimum est, petimus, ut Tibi similis sis, tuaque ipse exempla in Germanicarum rerum discrimine imitêre. Quid autem â Te præcipuè postulemus, uberius accipies â Dilecto Filio, Fr. Hyacintho Casalensi, Capucino, quem è Germania redeuntem ablegamus ad Charissimum in Christo Filium nostrum, Catholicum Regem, ut gravissima negotia quamprimùm nostro nomine conficienda curet. Ei ergo sanctimoniâ, prudentiâ, atque eloquentiâ apud Italicos clarissimo & Germanicarum perturbationum perito, eandem, quam Nobis ipsis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, quæ, si ei publicam Religionis & Imperii causam agenti suffragata fuerit, & Germaniam contra hæreticorum perfidiam, quamvis absens, defendet, & Pontificiam benevolentiam nostram promerebitur. Ac Tibi, Dilecte Fili, Nobilis Vir, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum *ut supra*.

Ex Regesto prædicto fol. 312.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, N. Duci Montis Leonis.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

ITalici nominis decus est, Nobilitatem Tuam in earum laudum possessionem vocari, quibus Hispaniensis Aulæ amplitudo exornatur. Nos quidem Tuæ pietatis gloriæ faventes, libenter pacisceremur... dictionem peramanter impertimur. Datum *ut supra*.

Ex Reg. præd. fol. 313.

Eundem in Belgium reducem commendat.

A tergo: *Dilectæ in Christo Filiæ, Nobili Mulieri, Isabellæ, Archiducissæ Austriæ, Hispaniarum Infanti, Viduæ.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecta in Christo Filia, Nobilis Mulier, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ORthodoxæ Religionis hostes, æternique Regis proditores hæretici, non solùm linguam tuam, quasi arcum mendacii intenderunt, sacrilegarum opinionum portentis Catholicam veritatem oppugnantes, sed impias etiam manus armârunt, innoxii Sanguinis sitientes, Templorumque ruinis impietatis arces exstruere cogitantes. Peccatis hominum commerentibus, quæ sceleri non solùm perfugia, sed Regna in pluribus Europæ Provinciis compararint, hujus ætatis, totiusque Septentrionis miseriæ declarant. Nos quidem istuc Paternæ Nostræ sollicitudinis oculos assiduè lachrymantes convertimus, vitamque nostram pro istarum Provinciarum salute libenter pacisceremur, si ea tantis vulneribus opportuna medela foret. Sed certè, quod possumus, accuratissimis precibus iratum Numen placare, Sanctorumque auxilia istis Populis periclitantibus parare conamur. Tum ea diligenter consilia expendimus, quibus testemur consequentibus ætatibus, exterisque Provinciis nihil à Pontifice Romano alienum esse, quod ad Catholicæ Religionis dignitatem,

Chri-

ac Nobis ipsis, credere poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Maii MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ex Arch. Secreto Vaticano, Regesto Brevium ad Principes *epist.* 78. *fol.* 51.

Eodem argumento.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Marchioni Spinulæ.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Bellicæ laudes, quibus Nobilitatis tuæ nomen tot funestæ hæreticis Victoriæ in Belgio illustrârunt, cum Tibi Catholicorum omnium studia, maximorumque Principum benevolentiam conciliaverint, satis luculenter declarant, quàm scienter eam gloriam appetas, in cujus possessione versantur ultores scelerum, & Orthodoxæ Religionis propagatores. Quare admonitionibus non egere arbitramur Virtutem tuam, ubi salutaribus consiliis, & fortibus armis Dei causa tuenda est. Militaria enim decora Nobilitatis Tuæ dum mentis nostræ oculis obversantur, gaudemus in iis præcipuè Provinciis tantam fortitudinem excubare, ubi graviora Fidelibus Populis pericula struit humani generis hostis. Hæ verò calamitates, quàm Nos assiduè sollicitos ha-

ac feliciter ad exitum perduci possint. Apostolicam Nobilitati Tuæ benedictionem impartimur, cui tantæ gloriæ incrementum vehementer optamus. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Maii MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ex eodem Archivo, Regesto, & folio.

Eidem Fr. Hyacintho Sacras Reliquias ex piis Germaniæ, Franciæ, Hispaniæ, & Belgicarum Ditionum Locis extrahendi, pro se retinendi, vel aliis Ecclesiis donandi facultatem impertitur.

A tergo: *Dilecto Filio, Hyacintho de Casali, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

Piis ac devotis supplicationibus Tuo Nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, ac specialem Tibi gratiam facere volentes, Teque à quibusvis &c. censentes, Tibi, ut aliquas Sanctorum & Sanctarum Sacrarum Reliquiarum particulas, Tibi sponte concedendas, ex Ecclesiis, Monasteriis, & aliis Locis piis Germaniæ, Franciæ, Hispaniæ, & Belgicarum Ditionum de inibi Præsidentium & Superiorum consensu, dummodo tamen non sint

de

S. Cardinalis S. Susannæ.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostol. Regesto mensis & anni præd. fol. 31.

In Conventu Principum Ratisbonensi Fr. Hyacinthum benignè audiri noviter commendat

A tergo: *Venerabili Fratri, Joanni Suicardo, Archiepiscopo Moguntino, Sacri Romani Imperii Principi Electori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater, salutem & Apostolicam Benedictionem.

VIctoriæ, quibus laborantem Religionem Catholicorum exercituum fortitudo hactenus in Germania sustentavit, certissima ipsius Dei decreta sunt, tandem exsurgentis, & judicantis causam suam. Ad eam defendendam advocare ille omnes Proceres videtur, qui Ratisbonam convenistis de impietatis supplicio, & Romani Imperii dignitate deliberaturi. Scimus, quàm constanter Fraternitas tua hæreticorum perfidiam ulta sit. Nunc autem in isto celeberrimo Conventu non dubitamus, an Religiosissimus Præsul, loricâ fidei, & gladio salutis armatus, militare velis fortibus consiliis, salutaribusque sententiis. Id à tua virtute Catholica Religio, ex tot avitis Regnis dejecta, multisque confecta vulneribus postulat gemitibus inenarrabilibus. Nos autem, quibus ejus tutelam ipse ultionum Deus credidit, ex altissima hac Christianæ Sapientiæ Cathedra Catholicos Germaniæ Principes alloscet Fraternitas tua. Has autem Tibi litteras reddet Dilectus Filius, Frater Hyacinthus Casalensis, Capucinus, Vobis notus, Nobis gratissimus, qui nuper Europam peragravit, Pontificiæ voluntati obsequens, & Germanicæ incolumitati inserviens. Eum ergo singulari charitate complecti, & eâdem, quâ Nosipsos, fide audire poterit Fraternitas Tua. Tuæ verò senectuti, de Patria, & de Religione præclarè semper merenti, tanti decoris coronam à Deo imponi in isto Conventu cupimus, ut Te hæreticorum ultorem, & Ecclesiasticæ, Imperatoriæque dignitatis assertorem consequentium sæculorum ætates in Germania nominare possint, & Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Septembris MDCXXII. Pontificatus nostri Anno secundo.

Ex Arch. præd. Epist. 161. *fol.* 104.

Eodem argumento.

Venerabili Fratri, Ferdinando, Archiepiscopo Coloniensi, Sacri Romani Imperii Principi Electori.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater Salutem & Apostolicam Benedictionem.

QUoties præsentia Germaniæ pericula reminiscimur, toties de maximis Bavaricæ virtutis beneficiis, cogitare cogimur. Non oblitus est misereri Deus, & hæreditatem suam non dereliquit, cum naufraganti Ger-

tione oblectari poteris. Quam autem in perspecta pietate tua spem Romana Ecclesia constituerit, intelliges ex dilecto Filio, Fratre Hyacintho, Casalensi, Capucino, qui Tibi has litteras reddet. Hominem Christianis Principibus notum, & Religionis propagandæ studio celebrem, non est, quod diligentiùs Tibi commendemus. Istuc enim nostro jussu proficiscitur Romani Imperii dignitati, & Religionis securitati consulturus. Ei ergo eamdem, quam Nobis, fidem habere, ejusque pios conatus auctoritate sua juvare poterit Fraternitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum *ut supra*.

Ex Arch. præd. Epist. 161. *fol.* 105.

Eodem argumento.

Venerabili Fratri, Lothario, Archiepiscopo Trevirensi, Sacri Romani Imperii Principi Electori.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Catholicam Religionem satis feliciter nuper in acie defendit Exercituum Deus, cum Romani Imperii Defensores præclarissimis victoriis decoravit. Nunc bonorum omnium votum est, ut non minus gloriosè de hæreticorum impietate Germani Principes in Ratisbonensi Conventu triumphetis. Sæpius Fraternitatem Tuam, cæterosque Præsules hortati su-

dum, in Cœlum tollent. Notum Nobis est, quo studio Fraternitas Tua Dei causam tueatur. Quare libentissimè cohortationes ad Te scribimus, quia maximos ex iis fructus percipi posse speramus. Testabitur Fraternitati Tuæ hanc spem, ac sollicitudinem nostram dilectus Filius, Frater Hyacinthus, Casalensis, Capucinus, qui Tibi has litteras reddet, & negocium hoc, quo Romani Imperii dignitas continetur, nostro nomine Tecum differet. Ei ergo eamdem, quam Nobis loquentibus, fidem habere poterit Fraternitas Tua, cui hunc Virum, Nobis gratissimum, cunctisque fere Christianis Principibus notum, præter Pontificiam benevolentiam nostram, ingenii vis, religionis studium, ac rerum agendarum peritia satis superque commendabunt. Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem impartimur, cui à bonorum omnium Auctore tantæ gloriæ, & fœlicitatis accessionem precamur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Septembris MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ex Arch. Vatic. Secr. Reg. Brev. ad Princ. *ep.* 163. *fol.* 106.

ramus in Conventu Ratisbonensi. Ibi pro Religionis dignitate militare, Romani Imperii securitatem munire, & impietatis audaciam peropportunis suppliciis coercere poteritis, Germani Principes, dum Vestri similes esse velitis, & immortalibus beneficiis vestræ virtuti, non Germaniam modò, sed universam Catholicam Ecclesiam obligare cupiatis. Nobis quidem tantas negotium id conficit sollicitudines, ut assiduis precibus, ac frequentibus lachrymis Vobis spiritum consilii, ac pietatis cœlitus demitti precemur, tum autem Ministros nostros istuc ablegamus, qui paternæ nostræ charitatis sensa Germaniæ explicent. Has autem litteras Fraternitati Tuæ reddet dilectus Filius, Frater Hyacinthus Casalensis, Capucinus, Vir sua virtute Romanis Pontificibus, cunctisque fere Europæ Principibus commendatus. Ei autem negotiorum hujusmodi perito, non secus, ac Nobis loquentibus, credere, atque authoritate, quâ pollet, suffragari poterit Fraternitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum *ut supra*.

Ex Arch. præd. Epist. 164. *fol.* 109.

Eodem argumento.

A tergo. *Venerabili Fratri, Paridi, Archiepiscopo Salisburgensi*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

MUlta quidem flagella peccatoris, sunt odium generis humani, conscii animi supplicia, comitesque scelerum furiæ. Verùm, ubi impietatem vires armaverint, cum ex fermè conficiunt, piis supplicationibus ultionum Deum assiduè precamur, ut in vestris suffragiis, munita lucis armis, & periculorum contemptrix Pietas triumphet. Ablegamus autem istuc Ministros nostros, qui paternam sollicitudinem nostram Germanis Populis testentur, atque ad Dei causam tuendam animos inflamment. Inter hos erit Vir singulari ingenii acumine, ac præcipuo fidei proferendæ studio celebratus, Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, qui Tibi has litteras reddet. Ab eo accipies, quam in tuis consiliis, atque sententiis spem constituerimus. Da igitur operam, Venerabilis Frater, ne tam præclara de tuis virtutibus expectatio Nos decepisse aliquando dicatur. Illi autem loquenti, perinde, ac Nobis credet Fraternitas Tua, cui Apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Septembris MDCXXII. Pontificatus nostri Anno secundo.

Ex Archivo prædicto &c. epist. 165. *fol.* 107.

Eodem argumento, & alio Exemplo.

Eidem.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

COnsilia Fraternitatis Tuæ, Cœlo lætitiam, Romano Imperio decus, & Catholicæ Religioni securitatem addere possunt in Conventu Ratisbonensi; unius enim diei decretum consequentium sæculorum ætates, omnesque Principis Apostolorum tementes Provincias liberare potest eâ formidine, quâ Orbem Christia-

Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, quibus Pontificia auxilia pollicentibus eandem, quam Nobis, fidem habere poterit Fraternitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XXII. Decemb. MDCXXII.

Ex Archivo Secreto Vaticano.

Eodem argumento.

A tergo: *Ven. Fratri, Ferdinando, Archiepiscopo Coloniensi, S. R. I. Principi Electori.*

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

EXcipiet Ratisbonensis Conventus Pontificias sollicitudinis voces, Germanos Principes ad Religionis decus tuendum inflammantes: nunquam enim, nisi perfectâ re conquiescemus. Disceptabit in eorum Procerum deliberationibus Germanici Nominis existimatio, Romani Imperii salus, & orthodoxæ fidei Dignitas. Scimus jampridem, quæ mens sit Fraternitati Tuæ; quare docendus non es, quid à Te Catholici Nominis, & Bavaricæ Domûs rationes exigant. Id unum cura, ne Hostium minæ, aut periculorum magnitudo Te de sententia deturbent: non equidem id suspicari possumus de Fraternitate Tua, quam gladio salutis armatam in eo Principum Concilio Hæreticis formidolosam fore speramus. Ut autem confidentiùs in eam arenam descendas, Dei causam, & Religionis decus propugnaturus, Pontificiâ Te iterum Benedictione munire decrevimus, ea tanto negotio auxilia suppedita-

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

EO' felicitatis, atque gloriæ pervenit Nobilitas Tua, ut, qui Tuis laudibus in Conventu Ratisbonensi favent, ii Cœlum lætificent, & Catholicæ Religionis dignitatem curent. Quare nostris admonitionibus sanè non eges, qui Dei causam propugnans, victoriarum tuarum uberrimos fructus colliges, & Bavarici Nominis dignitatem amplificabis. Nos tamen Cæsaream Majectatem, cœterosque Catholicos Principes novis cohortationibus cum in ipso rerum discrimine inflammandos esse duxerimus ad Religionis auctoritatem constanter tuendam, Nobilitatem Tuam quoque alloqui decrevimus, ut, cum in acie hæreticorum vires feliciter contuderis, in consilio etiam triumphes, ea removens impedimenta, quæ contra publicum bonum, tuumque decus comparare dicitur nefarius discordiarum Pater. Erit sanè, cur triumphos Nobilitatis Tuæ Catholica Ecclesia salutares sibi fuisse prædicet, si tandem aliquando Imperatoriæ Electionis vice, Sanctorum atque Hominum proditor Palatinus privabitur. Agnosce in hac cohortatione illius charitatis magnitudinem, quâ Te de Religione & Imperio merentem Pontificia Mens complectitur. Cœtera Tecum uberius different, Venerabilis Frater Carolus, Episcopus Aversanus, Nuntius Apostolicus, & Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, quorum verbis, ubique eandem, quam nostris, fidem esse cupimus. Deum oramus, ut in eo Germanorum Principum Concilio Christianam Rempublicam soletur felicitas Nobilitatis Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum *ut supra*.

Ex eodem Archivo Vaticano Secreto.

Imperii dignitas continebitur; beneficium, gratâ conſequentium ætatum memoriâ, & perpetuis Nationum omnium laudibus celebrandum, Eccleſia defferet iis, quibus ſuffragantibus, Imperatoria auctoritas proſcriptum Palatinum Cæſareæ Electionis dignitate ſpoliaverit, atque Imperii evadendi upem Hæreticis Principibus æternùm ademerit. Incredibile dictu eſt, quantùm Nobis gratiſſimum id negotium conficiat ſollicitudinis. Quare, etſi Imperatoris Electi pietati fidamus, atque conſtantiæ, cæteros tamen Catholicos Proceres alloquimur, quò ſociatis viribus, conſiliiſque periculorum omnium minas negligant, tantumque Chriſtiano Orbi ſolatium comparent. Quantam verò ſpem conſtituerimus in virtute atque prudentia Nobilitatis Tuæ, cognoſces ex ſermone Venerabilis Fratris, Caroli, Epiſcopi Averſani, Nuntii Apoſtolici, & Dilecti Filii, Fr. Hyacinthi Caſalenſis, Capucini, quibus tantum negotium curantibus, & Pontificia auxilia pollicentibus eandem, quam Nobis, fidem habere poterit Nobilitas Tua, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum *ut ſupra*.

Ex eodem Archivo Vaticano Secreto.

orthodoxæ Fidei columna eſſe exiſtimatur: Catholicorum Principum Suffragia, Imperatoriæ Electionis dignitate proſcriptum Palatinum privatura videntur, quorum arma Eum de uſurpatis, atque etiam avitis regnis deturbarunt. Romana Eccleſia jam ſpe magnitudinem tanti gaudii præſumens, diem illum feliciſſimum exſpectat, qui tantâ Electionis vi Catholico Principi defferens, conſequentes ætates hæreticorum Cæſarum formidine liberet. Ipſe Exercituum Deus clariſſimis Catholicis Victoriis animos fidelibus Principibus auxit, ac Proditorum Spiritus infregit, ut tantæ rei perficiendæ tempus adeſſe cognoſceremus. In hac communi Principum Catholicorum conſpiratione, & Chriſtiani Orbis ſpe, Vox atque authoritas Nobilitatis Tuæ, quam Religionis præſidium eſſe cupimus, anxiis curis Paternæ noſtræ Charitatis viſcera complet, atque in Obtrectatorum voces incurrit. Nos quidem credere non poſſumus, Te Palatini perduellis cauſam ſuſcipere, ac de ejus reſtitutione cogitare, tamen, quia tunc feriò triumphat Princeps tenebrarum, cum humanarum virtutum auxiliis ad iniquitatis conatus juvandos abutitur, non poſſumus non vereri, ut, quod in ſacrilegis Deſertoris illius armis præſidium reperire non potuit, id modò à Politicis humanæ Sapientiæ conſiliis mutuari conetur. Quare Te Pontificiæ ſollicitudinis voce hortamur, ne committas, ut Tibi Auſtriaci Nominis hoſtes, & Orthodoxæ Fidei Deſertores beneficium debeant cœlo inviſum, & Chriſtianæ Reipublicæ pernicioſum. Cogita dies antiquos,& annos æternos in mente habe,non unius tantùm utilitati conſule ætatis. Quæ poteſt eſſe utilitas eorum promiſſis remunerari, qui Domum Auſtriacam de Regnorum poſſeſſione ejicere tentârunt, ac Romano Imperio ruinæ periculum ſtruxerunt? Quod porro Catholico Regi commodum compararetur, ſi in tot Nationum odium vocaretur Hiſpana potentia?

Quod

Humani faices Imperii submittunt, & scabellum pedum ipsius venerantur? Scito, Nos induci nullâ ratione posse, ut tam malè existimemus de Catholici Regis Ministro & de Hispano Oratore, qui civilem prudentiam, à Christiana pietate sejunctam, Regnorum potius excidium, quàm propugnaculum esse velit. Agent de tam gravi negotio Venerabilis Frater, Carolus, Episcopus Adversanus, Nuntius Apostolicus, & Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, quibus perinde, ac Nobis, credere poterit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die XXII. Decembr. MDCXXII. Pontificatûs nostri anno secundo.

Ex Archivo Vaticano Secreto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Martino Becano Societatis Jesu Presbytero, Cæsaris Confessario.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte Fili, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Compertum est Romanæ Ecclesiæ, quodnam sit Imperatoris electi in Conventu Ratisbonensi Consilium, sed profectò non desunt, qui metuunt, ne Religiosissimus Princeps in tantæ gloriæ possessionem ire non timeat, cum Ei sit super aspides & Basilicos ambulandum. Nos quidem existimamus Catholicam Religionem, [illegible] deerunt etiam Principi, tam præclarè de genere humano merenti, humana auxilia, ut, qui rei dubiæ politicâ prudentiâ rationes sequuntur, & publicæ utilitati adversantur, negotio perfecto tantum Christianæ Reipublicæ beneficium diripere non audeant. Nos quidem & Paternam nostram sollicitudinem declaraturi, & Pontificia auxilia promitti volumus à Venerabili Fratre Carolo, Episcopo Aversano, Nuntio Apostolico, ac Dilecto Filio, Fr. Hyacintho Casalensi, Capucino, quibus eandem, quam Nobis, fidem habebis, Tibique Benedictionem Apostolicam peramanter impertimur. Datum *ut supra*.

Ex Archivo Secreto Vaticano.

Eundem Fr. Hyacinthum in legatione confirmat, Socios pro suo arbitrio ubicunque assumere, & 6. alios Ordinis Religiosos, auctoritate Apostolica ad negotia Legationis tractanda ablegare concedit.

Foris: *Dilecto Filio, Hyacintho de Casali Ord. FF. Min. S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum aliàs Tu ob tuum Catholicæ Religionis Zelum, prudentiam, dexteritatem, & rerum Germanicarum experientiam in Germa-

tam Tibi à Domino prudentiam, secundum rei & casûs exigentiam auctoritate nostra geras, & tractes. Quoniam verò Te eâ, quam optamus, & expedit, celeritate, ob infirmas corporis tui vires pedibus proficisci non posse perspectum habemus, motu, scientia, & deliberatione similibus, Tibi, etiam in Virtute sanctæ obedientiæ per easdem præsentes committimus, & mandamus, ut equo, ac alio omni meliori Tibi possibili modo, unâ cum Sociis tui Ordinis, qui Tibi è re videbuntur, ubique locorum ad tuam electionem assumendis, hujusmodi iter facias, eosque sex alios tui Ordinis Religiosos, quocunque opus esse judicaveris, pro iisdem negotiis, eâdem auctoritate nostra mittas, non obstantibus Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Decembris MDCXXIII. Pontificatûs nostri anno primo.

V. Teatin.

Ex Arch. Secretariæ Brevium Apostolicorum Regesto mensis & anni prædictorum fol. 28.

& à quibusvis excommunicationis &c. censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut Sacrosanctum Missæ Sacrificium per unam - ante diurnam lucem, & post meridiem per aliam - horas tantùm celebrare liberè & licitè valeas, neque id Tibi ad culpam queat imputari, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus, & impertimur, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque. Proviso tamen, quod hujusmodi indulto celebrandi ante lucem parcè utaris, quia, cum in Altaris Ministerio immoletur Dominus noster, Dei Filius, Jesus Christus, qui candor est lucis æternæ, congruit hoc non noctis tenebris fieri, sed in luce.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Julii MDCXXIV. Pontificatûs nostri Anno primo.

V. Theatinus.

Ex Archivo Secret. Brevium Apostolicorum Regesto mens. & anni prædict. fol. 362.

Eundem pro Legationis negotiis commendat.

A tergo: *Dilectæ in Christo Filiæ, Nobili Mulieri, Isabellæ Archiduc.ssæ Austriæ, Hispaniarum Infanti, Viduæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecta in Christo Filia, Nobilis Mulier, salutem & Apostolicam Benedictionem.

MAgnorum exercituum animos gerens, & arma lucis stringens, Germaniam, Hi-

Ex Arch. Secret. Brevium ad Principes *reg. mens. & anni præd. fol.* 342.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Marchioni Spinulæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

SI cum triumphalibus armis Nobilitatis Tuæ conjungantur piæ Religiosorum Virorum orationes, videmur, quod impietati excidium meditari possimus: Neque tamen clam Te est, Exercituum Dominum ad profligandos inimicos nostros uti aliquando non modò legionum gladiis, sed etiam Sacerdotum precibus; his autem armatus, cum jam diu in septentrione militet dilectus Filius Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, scimus ejus conatibus præstò semper futuram authoritatem Nobilitatis Tuæ. Nihil enim Vir rerum humanarum contemptor aliud petit, quàm Divini Nominis gloriam, & generis humani salutem. Huic gravia negotia mandavimus, ad Catholicæ Fidei dignitatem pertinentia: Ei ergo, Nobis noto & gratissimo, credere, & suffragari poterit Nobilitas Tua, cui nova victoriarum decora precamur, & Apostolicam Benedictionem impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum die 11. Martii MDCXXIV. Pontificatûs nostri Anno primo.

Ex eodem Archivo & Regesto.

animum infirmo versans in corpore dilectus Filius, Religiosus Frater Hyacinthus Casalensis, Capucinus, Germaniam, Belgium, Hispaniamque peragravit, tonans eloquio, & vexillum præferens Crucis Christi, locutus est de testimoniis Domini in conspectu Regum, & non est confusus. Hinc anxia impulsus charitate, & Pontificiæ sollicitudini obsequens, revertitur ad Majestatem Tuam, neque unquam acquiescet, nisi Romani Imperii Custos, Orthodoxa Religio, victore pede minitantia hæretici Draconis capita conterat: Virum de Majestate Tua præclarè meritum, Nobis apprimè gratum, potentissimis Principibus notum, speramus à Religiosissimo Imperatore electo perhumaniter exceptum iri. Nos quidem ejus prudentiæ, & pietati tribuimus, ut ipsius verbis eandem, quàm nostris, fidem haberi cupiamus à Majestate Tua, cui impietatis cornua confringenti, novorum triumphorum gloriam precamur, & Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die XX. Aprilis MDCXXIV. Pontificatûs nostri Anno primo.

V. Theatin.

Ex eodem Archivo & Regesto.

Eo-

quàm ii, quos militaris gloriæ cupiditas in aciem rapit, competitores mortis, & periculorum appetentes. Id cum exploratum sit Majestati Tuæ, speramus Tibi gratissimum fore adventum dilecti Filii, Religiosi Sacerdotis, Fr. Hyacinthi Casalensis, Capucini, qui gravissima Pontificio Mandato negotia isthinc curabit. Europam animo amplexus, & corpore peragrans, potissimos Terrarum Principes adivit, charitate militans, & gladium illum ancipitem distringens, qui est Verbum Dei. Quàm propitius piis ejus conatibus affuerit Exercituum Dominus, Austriaca Domus potest loculentissimè testari, cujus ille dignitati consuluit, dum Dei causam propugnavit: nunc isthuc revertitur curaturus, ut in possessione clarissimarum victoriarum Catholica Religio, & Romanum Imperium permaneat. Solatia Pontificiæ sollicitudinis, & præsidia Orthodoxæ Fidei augebit Majestas Tua, si Imperatoria authoritate Sacerdotis hujus, Nobis gratissimi, adjuvabit consilia. Ei autem perinde, ac Nobis ipsis, credere poterit Majestas Tua, cui Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum die xx. Aprilis MDCXXIV. Pontificatûs nostri Anno primo.

Ex Archivo præd.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Duci Bavariæ, S.R.I. Principi Electori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Recreavit Nobilitas Tua victricibus armis merentem Religionem, cui exitium af- qui gravissima mandato nostro negotia curarus in Germaniam revertitur. Quantùm ejus itinera, & consilia Catholicæ Religioni, Romano Imperio, & Bavaricæ Domui profuerint, Provinciæ istæ nunquam oblivíscentur, cum sævissimorum pericula bellorum recordabuntur. Ejus verbis eandem, quam Nostris, fidem haberi cupimus à Nobilitate Tua, cui Cœlestem exercitum crebris victoriis colenti, novos triumphos precamur, & Apostolicam Benedictionem impartimur. Datum *ut supra.*

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Religioso Martino Becano, Soc. Jesu Presbytero, Cæsareæ Majestatis à Confessionibus.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem & Apostolicam Benedictionem.

Arma lucis fient consilia pietatis Tuæ, si iis assiduè Imperatoriam Majestatem armaveris. Tibi Cæsar arcanos sensus detegit, videsque, ut Cœlitum amorem sibi conciliet, ad genua procumbentem Principem illum, cui potentissimi Reges fasces Imperii submittunt. Porrò autem non minùs gloriosum Tibi esse ducit Deum timere, quàm de homine triumphare. Quid à Te Ecclesia exigat, non ignoras; oracula veritatis, & consilia Religionis per Te deesse nunquam debent Cæsareæ Majestati: id autem cum præstare coneris, gratissimus Tibi erit adventus dilecti Filii, Religiosi Sacerdotis, Fr. Hyacinthi Casalensis, Capucini, qui gravissima nostro nomine negotia curabit: gloriatur tamen

Eodem argumento.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Olderico Principi de Ecchembergh, primo Cæsareæ Majestatis Ministro.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

CONsilia Nobilitatis Tuæ habentur in Germania præsidia Religionis: hujus gloriæ pulchritudinem si adamaveris, non erit certè, cur unquam Authoritatis Tuæ Romanum Imperium pœniteat: seditionum parens, & bellorum nutrix, hæresis, nisi aliquando opprimatur, in assiduo motu Regnis istis erit vivendum. Affuit piis Imperatoriæ fortitudinis conatibus Exercituum Dominus, & perduellium hæreticorum calamitas docuit, quàm fragiles sint Hæreticorum triumphi: postquam inimicorum Nostrorum audaciam deterruêre hæc Cœli pro Romano Imperio militantis beneficia, par est, Principum fortibus consiliis non modò custodiri, sed etiam augeri: neque enim eos decet fatigari, quos clarissimæ victoriæ recreârunt: id intelligens dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalenns, Capucinus, mandato Nostro in-

Eodem argumento.

A tergo: *Ven. Fratri, Paridi, Archiepiscopo Salisburgensi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

IN quibus Regionibus stabilitur hæresis, venenata seditionum monstra crebrò progignuntur; excubias ergo agere assiduè debent, quibus publica salus commendatur. Nos certè Pontificiæ mentis oculos à Germaniæ periculis non deflectimus, neque enim possumus in Apostolica Sede conquiescere, nisi in Provinciis istis Religio triumphet, & pax floreat. Ablegamus ob id ad Imperatoriam Majestatem dilectum Filium, Religiosum Sacerdotem, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, quem nobilissimæ Provinciæ, & potentissimi Principes mirati sunt tonantem eloquio, & gladio salutis contumaces impiorum spiritus exterrentem: hujus conatibus cupimus præstò esse Authoritatem Fraternitatis Tuæ, quæ non leve Nobis solatium præbebit, si ei Sacerdoti, maximis Pontificibus gratissimo, fidem habebit, & eam, quam poterit, opem adjunxerit.

Datum Romæ apud S. Petrum &c. die xx. Aprilis MDCXXIV. Pontific. nostri An. primo.

Ex Archivo prædicto.

... Non est certe, quod Nos ejus laboris pœniteat, qui Crucis Vexillum præseferens super aspides, & basiliscos confidenter ambulavit. Quare, cum ei gravissima negotia mandamus, ad Divini Cultûs incrementum pertinentia, patrocinio, consilioque Tuo juvari eum cupimus, quod à perspecta tanti Præsulis pietate solatium expectantes, ejus verbis perinde, ac nostris, credi à Te petimus, cui Apostolicam Benedictionem impartimur. Datum &c. die 11. Maii MDCXXIV. Pontificatus Nostri Anno primo.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Joanni Suicardo, Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

Religionis authoritas, quæ Cœli beneficium est, Pontificatûs Nostri cura esse debet; docent nimium graves sibi diffidentes calamitates, quàm firmum ea sit publicæ incolumitatis propugnaculum: hæreses enim oportuit esse, non modò animarum venena, sed etiam turbamenta Regnorum, quarum semen ignorantia, & superbia, fructus verò dissidia, & bella. Laborabimus semper de istarum Provinciarum salute solliciti, quousque Orthodoxæ Fidei Defensores armata impietas oppugnare poterit. Neque enim dum facultas aderit, deerit illi voluntas malè faciendi. Quæ consilia tamen agitemus, declarabit Fra-

Eodem argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Lothario, Archiepiscopo Trevirensi, S. R. I. Principi Electori.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

In circuitu Germaniæ tempestas valida: utinam in ea Dominus delitescat, qui aliquando ponit tenebras latibulum suum; accuratissimis precibus ab eo petimus, ut omnipotentis clementiæ vi ex tanto terroris apparatu, illustre aliquod beneficium Catholicæ Religioni comparet. Nec minùs diligenter ea consilia perpendimus, quæ Provinciis istis Pontificiæ Charitatis sollicitudines testentur. Declarabit id loculentissimè Dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, cui gravissima negotia mandavimus: uberem ille Christianæ gloriæ segetem ex Germaniæ calamitatibus in variis Europæ Regnis collegit. Non est ergo, quod Eum Fraternitati Tuæ commendemus commemoratione illarum laudum, quibus Franciscanæ Familiæ decora auget, & potentissimorum Principum voluntates demeruit. Ei perinde, ac Nobis credi cupimus â Fraternitate Tua, cujus auctoritate & consilio plurimum juvari posse causam publicam existimamus.

Datum Romæ *ut supra*.

Ex Archivo prædicto.

Eo-

Dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, qui gravissima negotia Tecum Nostro Nomine disseret. Quid ille moliatur, & quod beneficium è diuturnis istarum Provinciarum calamitatibus petat, bonorum benevolentia, & hæreticorum odium declarat. Nobis certè adeo charus est, ut ejus verbis, ac Nostris, credi cupiamus à Fraternitate Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum &c. die v. Maii MDCXXIV. Pontificatus Nostri Anno primo.

V. Theatinus.

Ex Archivo & Regesto prædictis.

Eundem noviter suum Apocrisarium, & Missionarium cum facultatibus Apostolicis in Germaniam ablegat.

A tergo: *Dilecto Filio, Hyacintho de Casali, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Professori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Singularis & diu spectatus in rebus Catholicæ Religionis gerendis zelus, ac ardens in proximum charitas, aliaque insignium virtutum dona, quibus Te novimus à Domino egerit, sub omnimoda tamen Dilecti Filii Ministri Generalis tui Ordinis obedientia accedas, dictaque negotia Catholicæ Religionis, non solùm juxta eorumdem Cardinalium, verùm etiam Ministri Generalis, vel Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis, prout ipsis ab iisdem Cardinalibus mandatum fuerit, commissiones & mandata, & non aliàs, occasione Missionis hujusmodi dumtaxat geras & tractes. Quoniam verò Te eâ, qua expedit, celeritate, ob infirmas corporis tui vires pedibus proficisci non posse perspectum habemus, motu, scientia & deliberatione similibus, Tibi etiam in virtute Sanctæ Obdientiæ per easdem præsentes committimus & mandamus, ut equo, & omni alio meliori modo Tibi possibili iter hujusmodi, sub obedientia tamen tui Generalis, ut præfertur, facias, ac eos dicti Ordinis socios, de quibus inter Procuratorem prædictum, & Te tam quoad personas, quàm numerum conventum fuerit, assumas, eosque, quòcumque opus esse judicaveris, pro ejusdem Catholicæ Religionis negotiis juxta eorumdem Cardinalium, & Ministri, seu Procuratoris Generalis commissiones & mandata, ut supra, servatâ tamen in hac parte Regularium dicti Ordinis statutorum formâ, mittas. Quia verò multæ Missiones pro ejusdem Catholicæ Religionis servitio in prædictis Germaniæ partibus sunt, volumus, & Tibi similiter in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus & mandamus, ut vigore præsentium nihil, quod Missionibus tam hactenus factis, quàm de cætero faciendis, omnimodoque personarum ad Missiones hujusmodi destinatarum exercitio præjudicare, seu eas in dicto exercitio impedire, vel retardare valeat, dicas, geras, sive facias, quodque, si aliqua inter Te, & Missionarios hujusmodi in præmissis differentia sive con-

Capucinorum, Missionarium in totam Germaniam mittere decrevit, & mittit, ut in ea cum facultatibus, Tibi per alias Litteras concessis, Evangelium Domini Nostri Jesu Christi annunties, & Populum illum doceas servare, quæcunque S. Mater Ecclesia Catholica Apostolica Romana præcipit, & præsertim, ut judicium universale futurum eidem contesteris. Tu itaque Dei magnitudinem, & Apostolici muneris Tibi commissi gravitatem seriò apprehendens omnem adhibe curam, ut Ministerium tuum dignè ac fideliter impleas, ut immarcescibilem coronam à Patre Luminum recipere merearis. Datum Romæ ex Congregatione de Propaganda Fide 1. Junii 1626.

Cardinalis Ludovisius Præfectus.

Franciscus Ingolus Secret.

Facultates eidem concessæ fuerunt sequentes.

Audiendi Confessiones quorumcunque Fidelium, utriusque sexus, ubi non sunt Parochi, vel Episcopi, &, ubi sunt, de eorum licentia.

Absolvendi ab Hæresi, apostasia à Fide, & Schismate.

Absolvendi semel tantùm ab omnibus casibus, Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cenæ Domini clarè vel dubiè contentis, & à Simonia reali, dummodo pœnitentes parati sint dimittere beneficia, & restituere fructus malè perceptos arbitrio Sanctissimi.

Legendi libros prohibitos, hæreticos, & alios quoscumque prohibitos ad effectum confutandi.

Celebrandi Missas in Altari portatili, etiam sub dio, & præsentibus hæreticis & excommunicatis, super Altari fracto vel læso.

Commutandi vota simplicia.

Dispensandi super irregularitate, ex delicto tamen occulto proveniente, & non deducto ad forum contentiosum cum pauperibus Sacerdotibus, præterquam ex homicidio voluntario, Simonia reali, ac bigamia.

Concedendi Indulgentiam Plenariam prima vice pœnitentibus, quorum confessiones audiet, & communione refectis.

Celebrandi bis in anno Orationem 40. Horarum ubicunque in Germania superiori & inferiori, ex consensu Ordinariorum: & concedendi Indulgentiam Plenariam singulis in singulis locis, qui confessi ac Sacra Communione refecti preces fuderint pro exaltatione S. Sedis Apostolicæ, infidelium conversione; qui verò intra ejusdem Orationis tempus bis vel ter S. Eucharistiam susceperint, valeant per modum suffragii animam juxta intentionem suam à purgatorii pœnis liberare.

Concedendi in singulis Dominicis & festis decem annorum Indulgentiam interessentibus ejus concioni, & pœnitentibus, S. Communione refectis, in Festis primæ classis Indulgentiam Plenariam.

Concedendi pœnitentibus in articulo mortis constitutis Indulgentiam Plenariam, saltem contritis, si communicare non potuerint.

Lucrandi easdem Indulgentias, quæ sæcularibus impertiuntur.

Liberandi Animas à Purgatorii pœnis celebrando Missam qualibet feriâ secundâ ad hunc effectum pro Defunctis, & quando in illos dies festa duplicia incidunt, altera die sequenti non impedita.

Utendi prædictis facultatibus in Germania superiori & inferiori.

Communicandi supradictas facultates Fr. Alexandro de Ales, ac Fr. Basilio de Airè ejus sociis.

Feria secunda die XXVIII. Maji MDCXXVI.

Sanctissimus D. N. Urbanus, Divina Providentia Papa VIII. concessit supradictas facultates in Congregatio-

Militant contra hæresim eloquia Sacerdotum, nec minores in Minores in Ecclesia parantur victoriæ, Consiliis Sapientium, quàm dimicantium gladiis. Magni certè exercitus animum gessit non ita pridem in Germania dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, qui, ut Religionis Imperium isthic propagaret, Europæ Principes properanter adiit, tonans eloquio, & periculorum oblitus; ejus adventum speramus in præsenti rerum opportunitate Tibi fore gratissimum. Ille verò plurimum sibi præsidii fore credit in patrocinio pietatis tuæ, si operam dederis, ne illum hujus expectationis pœniteat; aget causam Dei, & augebit solatia Charitatis nostræ; ille verò testari poterit, quantùm oppugnatæ fidei præsidium existimemus esse in Septentrione constantiam pietatis tuæ, quæ profusione opum, & contemptu periculorum solet gloriam quærere, salutarem Ecclesiæ: ut hujusmodi decora nunquam augere desistas, à Te vehementer flagitamus, Cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem&c.xxx. Maji MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

V. Theatin.

Ex Arch. Vatic. Secreto &c.

messem pollicetur Ecclesiæ, potest non mediocriter juvari officiis, atque conatibus dilecti Filii, Fratris Hyacinthi Casalensis, Capucini, qui Religionis negotia curaturus ablegatur in Germaniam: in ejus meditatione exardescit ignis Apostolicæ Charitatis, & ignitum tam solliciti Sacerdotis eloquium didicit jampridem infelicem zizaniorum segetem radicitùs extirpare. Eum Tibi satis superque commendatum esse scimus: testamur tamen Nobis gratissima fore omnia officia, quibus pios ejus labores authoritas tua isthic muniet; quod à pietate tua dum ille præsidium, Nos solatium expectamus, Apostolicam Benedictionem Tibi peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. die xxx. Maji MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

Ex Archivo præd.

Eodem Argumento, & alio exemplo.

A tergo: *Venerabilibus Fratribus nostris Joanni Svicardo Moguntino - Ferdinando Coloniensi - & Lothario Trevirensi - Archiepiscopis, S. R. Imperii Electoribus.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabiles Fratres, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Convenientibus multorum Principum votis expetitus in Germaniam ablegatur dilectus Filius Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, qui jamdudum Deo,

riæ paupertatis professione abundantem opulentiâ Christianarum Virtutum. Porro autem, quemadmodum illum vestrarum laudum Prædicatorem Roma audivit, ita vestræ gloriæ studiosum Germania agnoscat: Pontificiæ Charitatis magnitudinem in istas Provincias testari poterit Fraternitatibus Vestris, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem &c. die XXX. Maji MDCXXVI. Pontificatus nostri Anno tertio.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Charissimo in Christo Filio nostro Ferdinando &c. in Imperatorem electo.*

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo Fili Noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

COmmuniunt aggeres Romani Imperii, & causam agunt Majestatis Tuæ, qui Fidem Orthodoxam propugnant, & propagant in Germania. Curaturus cum isthuc ablegetur dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Frater Hyacinthus Casalensis, Capucinus, speramus ejus adventum gratum fore Ferdinando Cæsari, Religionis Propagatori. Cum enim suam gloriam, & felicitatem esse profiteatur Crucem D. N. J. C., ita tamen Austriacæ Potentiæ plaudit Vir blandiri indocilis, ut Majestatis Tuæ prosperitatem ubique prædicet esse debere votum Ecclesiæ, negotium Pontificatûs. Quo laudum commeatu instructus per-

Eleonoræ &c. in Imperatricem electæ.

URBANUS PAPA VIII.

Charissima in Christo Filia nostra Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUÆ Religiosos Sacerdotes tanquam Nuncios Cœli, & Custodes salutis colere solet, Majestas Tua, Patrocinio Cæsareo carere non patietur dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, qui in Germaniam ablegatur Fidei propagandæ negotia curaturus. In ejus enim Concionibus & tum publicis, tum privatis disceptationibus, Populi atque Principes coruscare viderunt arma lucis, quibus impietati cornua confringuntur. Porro autem Gonzagæ Familiæ addictissimus in optimi Imperatoris potentia propagari credit Regiam sui, & ditionem Petri; quare speramus fore, ut ejus conatus futuri sint solatia, & vota Majestatis Tuæ. Sacerdos hic, Nobis & Apostolico Senatui gratissimus, cui Imperatoriæ pietatis beneficiis demerebitur Majestas Tua, paternæ nostræ charitatis magnitudinem testabitur. Nos autem Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ *ut supra.*

Ex Archivo prædicto.

Eodem

spicari obliviosos esse Principes Germaniæ, qui longa oratione ejus viri laudes prosequuntur. Nos ab eo cupimus declarari Majestati Tuæ, paternæ illius charitatis magnitudinem, quæ Tibi affidere cupit à thesauris ejus misericordiæ Omnipotentis spiritum cælestis fortitudinis, cujus faciem in Hungarico Regno Tracia barbaries pertimescat. Jam verò, quibus ipsum muniet beneficiis, iisdem solatia augebit Majestas Tua, cui Apostolicam Benedictionem amantissimè impartimur. Datum *ut supra*.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro Leopoldo Archiduci Austriæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

VIdit Roma non ita pridem, quanti apud Nobilitatem Tuam sit prudentia, & pietas dilecti Filii, Fr. Hyacinthi Casalensis, Capucini; Princeps enim, Austriacâ gloriâ, & triumphali virtute clarissimus, inopis Sacerdotis Cellam adire voluisti, docens, Nationes in Urbe commorantes, à Te anteferri omnibus divitiis eam paupertatem, quæ cælestium virtutum opulentiâ ditescit. Nunc autem, cum ille ablegetur in Germaniam, negotia Religionis curaturus, plurimum spei non temerè constituit in patrocinio authoritatis Tuæ,

Electori.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

TUba Cœli, quæ ad pium bellum in Germania Catholicas Legiones ciet, videtur semper canere laudes Nobilitatis Tuæ; solemne enim Tibi est, periculorum minas isthic convertere in triumphorum plausus, & gaudia Christianitatis. Quare, ubi isthinc armati hæresum conatus nuntiantur, fortitudo Tua solatium est mœrentis Ecclesiæ, quæ hoc tempore victoriarum Tuarum gloriam à Cœlestis Regni propagatione non sejungit: jam verò, qui gladium ancipitem Cœlestis eloquii cum triumphalibus armis exercitus tui consociant, ii, dum fidei imperium protegunt, secundant vota, & augent solatia Bavarici Ducis. Nil ergo mirum est, si tanti Principis benevolentiâ floret Dilectus Filius, Religiosus Sacerdos, Fr. Hyacinthus Casalensis, Capucinus, cujus itinera, & consilia, dum parere studuerunt beneficium Ecclesiæ, rationibus etiam consuluerunt Nobilitatis Tuæ. Nunc autem ille, benevolentiâ Pontificiâ, & Cœlestibus virtutibus commendatus ablegatur in Germaniam, curaturus causam Religionis. Scimus, quàm gratus Tibi futurus sit ejus adventus, cui tam illustria dare solet defensæ pietatis testimonia, quæ tamen ille Tibi beneficia iterum debebit, iis testamur arctiùs devinctum in Pontificiam voluntatem Nobilitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum *ut supra*.

Ex Archivo prædicto.

Eodem

[ne]llo armatis tuis laboribus, Nobilis Vir, quem pietas inter periculorum minas mortem contemnere docet. Nunc autem Pontificiæ charitatis testem à Te audiri cupimus Dilectum Filium, Fr. Hyacinthum Casalensem, Capucinum, qui Tibi, ac Legionibus Tuis Cœlestis Regni propugnatricibus, Apostolicam Benedictione n defert. Cum autem in Germaniam ablegatur, curaturus negotia Religionis Catholicæ, speramus fore, ut piis ejus conatibus, qua potes, ope, sis suffragaturus; quibus enim virtutibus inermis Sacerdos muniatur, testata est primùm Europa salutaribus suis peregrinationibus peragrata; quare, ubi pugnandum erit pro Religione, iis armis, quibus ille instructus isthuc accedit, promerebitur patrocinium Cœli, & Pontificis voluntatem sibi obstringet Nobilitas Tua, si ei, Nobis charissimo, propriam authoritatem gratificabitur.

Datum *ut supra*.

Ex Archivo prædicto.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Comiti de Tilly*.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem & Apostolicam Benedictionem.

SOciale bellum gerere debent contra hæresim armatam Milites, & Sacerdotes, hi sapientiâ, illi fortitudine pollentes; Sicut enim impietas non solùm descendit in aciem, sed etiam ascendit Cathedram pestilentiæ, ita duplici armorum genere contra impiorum tum vires, tum sententias muniri debet semper

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxx. Maii MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Ex Archivo Vaticano Secreto.

Eodem argumento.

Venerabili Fratri, Paridi, Archiepiscopo Salisburgensi.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

REgreditur jussu nostro ad partes Germaniæ, machinantis hæreseos insidiis convulsæ, Dilectus Filius, Fr. Hyacinthus Casalensis Capucinus, ut potentiam, quam opere non semel Aulis Principum probavit efficacem, sermone quoque Evangelico gementi populo ostendat utilem. Laudat in hoc Virum gloriosum Italia, & fructum, quem congregavit in Ecclesiæ horrea uberem, celebrabunt in memoria benedictionis futura sæcula. Sperandum inde est, quod minor hic in Germania, quò pedibus Evangelizantis pacem properat, non sit futurus, si à Viris Ecclesiasticis, qui Nobiscum grave Salutis animarum pondus portant, patrocinium auctoritatis in nomine Domini acquirat. Ignota Nobis, Venerabilis Frater, non est virtus tua, qua Ecclesiæ Dei commoda exacto muneris tui studio quæris, & indefesso zelo Germaniæ gloriæ invigilas, ex quo & opem tuam, in partem nostræ sollicitudinis vocatam, Sacerdoti, de Domo Dei, & Germaniæ libertate usque ad invidiam

emeri-

ventûs in Loco Montis Calvi à se latam, Episcopus exequi jubetur, rationibus RR. PP. Observantium non obstantibus.

Illustris, & Adm. Rev. Domine, uti Frater.

CUM ad relationem Illustrissimi Domini mei Cardinalis Rivarola, in Sac. Congregatione rationes pro parte FF. Minorum Observantium S. Francisci Loci Montis Calvi illius Diœc. ad impugnandam erectionem Conventûs Capucinorum in eodem Loco deductæ, fuissent examinatæ, Illustrissimi Domini mei resolverunt, quod Amplit. Tua sententiam à se in favorem Capucinorum latam exequi valeat. Ita faciat, & Deus eam præservet. Romæ 16. Julii 1624.

Card. Bandinus.

Exempl. in Arch. Gen. Ord. Arm. Custodia Monferratensis.

Reliquiaria, aut SS. Reliquias à Maximiliano Bavariæ Duce, & S.R.J. Principe Electore, Ecclesiis Domuum Casalensis, & Terræ S. Salvatoris donatas inde extrahi, Ecclesiasticis censuris vetat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, sicut nuper pro parte Dilectorum Filiorum Guardiani, & Fratrum Mino-

liquiaria, & Reliquias, ac Capita hujusmodi, aut aliquam earum partem extrahere, sive, ut extrahantur, permittere quovis prætextu, ratione, vel occasione audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, ac privationis activæ, & passivæ vocis pœnis, per contrafacientes incurrendis, Apostolica authoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Domûs, & Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictarum Ecclesiarum, aut aliquibus aliis locis, unde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Junii MDCXXXIX. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis & anni præd. fol. 656.

Si-

ex eorum antiqua Domo Regulari, sive Conventu, quæ, seu qui extra mœnia Civitatis existebat, & ad præsens, ob præsentia in illis partibus bella, plenè diruta, seu dirutus sit, commigrarint, Fratresque prædicti, ære alieno ob fabricam novæ Domûs Regularis prædictæ contracto gravati reperiantur; Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut in præmissis, ut infra, providere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Te, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrûm singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi, ut summam centum scutorum monetæ, à quodam Dominico Merlo per ejus testamentum cum onere sex Missarum annuatim celebrandarum Fratribus in dicta Domo existentibus pro tempore relictam, in solutionem debitorum prædictorum convertere; libere, & licite valeas, Auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis Statutis, & consuetudinibus; cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod bona stabilia, quæ forsan ex hujusmodi summa pro præmissis tradenda ... textu hant, vel saltem pretium hujusmodi penes Montem Pietatis, aut ædem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam deponatur, & inde non amoveatur, nisi ad effectum, illud, ut præfertur, convertendi.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Novemb. Anno MDCXLIII. Pontificatûs nostri Anno vigesimoprimo.

M. A. Maraldus.

Ex Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. & anni præd. fol. 5.

N O T A

Addenda hic occurit grata memoria de charitate, qua Conventum memoratum, per pium centum scutorum Legatum, in subsidium fabricæ relictum, Dominicus Merlo prosecutus est, & quod postmodum in fabricam converti petitum & concessum est, modo, qui sequitur:

BEATISSIME PATER.

Fratres Capucini Conventûs Casalensis, Sanctitati Vestræ demisissimè supplicant pro facultate pium centum scutorum Legatum, à Dominico Merlo cum onere sex Missarum annuatim celebrandarum, fabricæ dicti Conventûs relictum acceptandi, illudque in hujus necessitates præsentes ita expendendi, ut loco sex Missarum annuarum tot Missæ, quot Sanctitati Vestræ placuerint, pro una vice tantùm celebrari debeant. Quam &c.

Sanctissimus Dominus noster benignè annuit, ut scuta prædicta pro fabrica Conventûs hujusmodi impendi valeant, onus verò Missarum, ut supra, celebrandarum, reduxis ad quinquaginta Missas semel tantùm celebrandas per Fratres Ordinis hujusmodi in Ecclesia ejusdem Conventûs, contrariis quibuscunque non obstantibus. Romæ 16. Julii 1632.

Ex Arch. Secret. S. Congreg. Episc. & Regul. Regesto mensis & anni prædictorum fol. 76.

Con-

ꝛorum Principum vota flagitant, & Nos locorum, personarum, rerum & temporum qualitatibus maturè pensatis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire, in Domino arbitramur.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius, Nobilis Vir, Ferdinandus Carolus, Mantuæ, & Montisferrati Dux, quod in statu Mantuæ, & Montisferrati existant nonnulli Conventus FF. Min. Ord. S. Francisci Capucinorum nuncupat., qui de præsenti partim Venetæ, & partim Januensium Provinciis dicti Ordinis uniti, seu illarum esse respectivè reperiantur. Ipse Ferdinandus Carolus Dux pro singulari suo, quem etiam à Majoribus suis quasi hæreditarium accepit, erga Ordinem prædictum devotionis affectu, majorique sua spirituali consolatione, ac etiam aliis bonis considerationibus adductus, eosdem Conventus à præfatis Provinciis segregari, ac in unum corpus reduci, indeque novam Provinciam, quæ Mantuæ vocetur, erigi plurimùm desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsius Ferdinandi Caroli votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac de eximia dilectorum Filiorum nostrorum Nicolai, S.R.E. Diaconi Cardinalis Acciajoli nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem bono congruentiores esse existimaverint, de spontaneo tamen Superiorum, seu aliorum, ad quos ea res spectat, consensu, auctoritate præfata etiam perpetuò aggregandi, & uniendi, necnon ad concursum passivum, ad Definitoratum in Capitulo dicti Ordinis proximè celebrando, omnes illos Fratres, quos habilitandos esse expedire eis videbitur, etiamsi Capitulares non sint, dicta auctoritate pro hac vice tantùm habilitandi, omnemque aliam dispositionem, & provisionem, quam pro spectata eorum prudentia, rectæ gubernationi, & majori bono novæ Provinciæ, & Ordinis hujusmodi congruentiorem fore judicaverint, liberè, licitè, & validè faciendi, quamcunque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus & impertimur. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: Sic in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus præmissis, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, vel quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, firmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præ-

Card. Franciscus Barberinus.

A. Archiepiscopus Petren. Secret.

Ex Regesto S. Congreg. Episc. & Reg. mense & anno prædictis.

CUSTO-

...esimo quingentesimo octuagesimo nono, primam erexit plantam seu Domum; quod Ughelli Italiæ Sacræ Historia tom. v. edit. novæ fol. mihi 586. hisce confirmat verbis: alius ibi est Capucinorum Conventus, quibus anno 1598. Ludovicus, Cardinalis Madrusius, Episcopus Tridentinus, Templum S. Crucis, quod à Salomone Episcopo Tridentino extructum, & ab eodem Ordini Cruciferorum fuerat assignatum, donavit. *Unita Provinciæ prædictæ educavit semper Viros virtute & nobilitate præstantes, inter quos peculiari memoriâ recenset Fr. Joannem Franciscum, ex nobilissima Comitum de Lodrono Stirpe, qui, cum ante Religionis ingressum sub Catholico Rege Philippo II. in expeditione Lusitana, ceu Equitum Tribunus præclara militaris animi specimina edidisset, ab eo Ordini Equitum S. Jacobi fuit adscriptus; Romæ verò cum postmodum Oratorem Cæsareum apud Summum Pontificem egisset, & ex morte Conjugis rerum humanarum caducitatem altiore mente cognovisset, se Pauperi Francisco inter nos addixit, & mundani fastûs contemptum, relictâ Viri Sancti famâ anno millesimo sexcentesimo duodecimo Tridenti complevit.*

Dedit & eidem Provinciæ semper Viros tum regimini Conventuum, tum gubernio Provinciæ idoneos, usque ad annum millesimum septingentesimum trigesimum tertium, quo ratio Politica velum templi scidit, seu hanc Coloniam à Provincia segregavit. Ex quo constituta fuit Custodia à dicta Principatûs Metropli, orbi Christiano ob Oecumenicum Concilium ibi celebratum notissimâ, nomen nacta, & impresentiarum ad senos Conventus aucta. Quo cultu Populus erga nostros feratur Fratres, argumento est tenacior, quem subnexum Apostolicum exprimit Breve, duarum Communitatum Fratres privativè secum habendi zelus. Nec mirum, sicut enim Tridentum suo gyro Italiam, & Germaniam intersecat, ita & Fratres tam ob peritiam Linguæ utriusque Nationis, quàm ob commune sacræ Confessionis obsequium, animarum saluti uberiore labore & fructu invigilant, dispersi, ut dictum est, ad

Conventus VI.

EPI-

formati, ad construendum ibi Ordinis sui Conventum vocati, ex eleemosynis opportunè sustentari possint, nihilominus dicti Provincialis & Definitores, tum memores obligationis & charitatis, quam eorum Fratres à memorati loci Civibus recipiunt, & quam uberius quoque recipiendam esse confidunt, tum stimulati ex affectu, quem erga ipsos PP. Reformatos gerunt, sub eodem Sancto Fundatore militantes, mediante ipsorum P. Procuratore Generali, pro novo Conventu, à dictis PP. Observantibus Reformatis Roboreti construendo, suum hic præbuerunt consensum. Quod ex Emin. DD. meorum mandato Amplit. Tuæ significo, quatenus & idemipsum iis liberè permittat, non obstante ordine, aliàs in contrarium dato, dummodo de cætero quoad fabricam dicti Conventûs forma, & conditiones in Decreto Suæ Sanctitatis, & aliis Decretis &c. contentæ serventur. Deus Eam conservet.

Romæ 10. Junii 1633.

Ex Regesto Secret. dictæ Congreg. de quo Exemp. in Arch. Generali Ord. Armario. Custodia Tridentina.

ut, si quas super quibusvis negotiis emergere, & erumpere perspexissent contentiones, lites, & desceptationes, statim Apostolica auctoritate, & providentia dirimerent, componerentque; eo majori studio id tenere, ac sectari Nos maximè in Sacrosancti Apostolatûs specula constitutos decet, quo per omnem vitæ nostræ ætatem nihil curavimus impensiùs, quàm, ut è medio sublatis contentionum, litium, desceptationumque Forensium diffidiis, ac tricis per solam, liquidamque veritatis inspectionem jus suum unicuique tribueretur, ac justitia, & pax sese invicem oscularentur. Sanè pro parte Dilectorum Filiorum Consulum, & Magistratuum Universitatum, & Hominum Vallium Maleti, & Condini, vulgò *di Malè*, *e Condino* in confiniis Sac. Rom. Imperii, & signanter illius de Malè, immediatè una cum Rhetis Acatholicis conterminarum, istius Tridentinæ Diœcesis, Nobis expositum fuit, quod, cum in illis peramplis, & populis frequentibus Vallibus nullus cujusvis Ordinis, vel Instituti Regularis Conventus reperiretur, ideo Dilecti Filii, Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, qui in aliis dissimilibus Vallibus unum per decem, & octo milliariorum à Valle Condini, & reliquum Conventus à Valle Maleti hujusmodi per decem circiter milliariorum spatia dissitos habent, aliàs à Te non solùm licentiam fundandi in Vallibus prædictis eorum respectivè Conventus, verùm etiam Epistolas commendatitias illarum Vallium Hominibus datas, ut fundationes hujusmodi permitterent, sibi concedi obtinuerint, licèt postmodum suum ab Universitatibus, & Hominibus prædictis consensum pro dictis fundationibus reportare minimè valuerint, attento, quod Universitates, & Homines prædicti in dilectos quoque Filios, Fratres Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, incli-

... eorum loco vocati, & admissi fuerunt Fratres Capucini prædicti, ac reclamantibus ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum, S.R.E. Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, quatenus sese interponeret, quo minus fundationes hujusmodi fierent, & eadem Congregatio Cardinalium die XVI. Novembris MDCCXLII. edidit Decretum, ne Fabrica ejusmodi Conventuum, usque tunc fere absolutorum, prosequeretur, & die IX. Maii anni proximè præteriti per aliud Decretum rescripsit -- Dilata -- firma remanente inhibitione super prosecutione Fabricæ Conventuum, & interim PP. Capucini redeant ad propriam Provinciam, nec revertantur, nisi petito, & obtento beneplacito Apostolico. Cujus vigore dilectus itidem Filius, Sigismundus à Ferraria, ejusdem Ord. Capucinorum, Procurator Generalis strictè præcepit paucis Fratribus dicti sui Ordinis, qui in dictis Vallibus Maleti, & Condini tanquam in hospitiis degebant, ut ad eorum Conventum in Civitate Tridentina redirent.

Porro cum Universitates & Homines prædicti de jussu hujusmodi notitiam habuissent, actu, quo Fratres prædicti vigore supradictæ resolutionis discessuri erant, tumultum facere cœperunt, strictisq; armis illos per vim detinuerunt, ac diu noctuq; ne discederent, in statione fuerunt, nec inde sese amoverunt, donec habito statim ad Fraternitatem tuam recursu, Tu ad sedandos tumultus reprimendosque, & majora dissidia, quæ aliàs à populari seditione in illis regionibus experientiâ probatâ fuerunt periculosa, dirimenda, expediens necessariumque mandare existimasti, ut Fratres Capucini prædicti inibi remanere possent, donec Tu literis supradictæ Congregationi Cardina- *un pontiglioso impegno*, ut dicitur, ac excitatos populi tumultus, licet ab ipsismet Fratribus Reformatis concessos, admissosque, tanquam data opera, ac collusoriè à Fratribus Capucinis, ad effectum inibi permanendi, factos esse, in animis Cardinalium dictæ Congregationis inducere non prætermiserunt, &, ut eorum dictis crederetur, in summario aliqua documenta, & attestationes authenticas, quæ postmodum sub oculis eorum, qui documenta, & attestationes hujusmodi subscripserunt, posita, quamplurima ab illis prorsus in extensione partis substantialis immutata, ac alia prorsus mendacia reperta fuerunt, exhibuerunt. Et quamvis præmissa omnia, nec non processus, in ista Tua Curia Episcopali super præfatis tumultibus peracti, ex quibus evidenter apparebat, Fratres Capucinos à culpa abesse, & quamvis eorum impotentia ad discedendum, & Tua impossibilitas ad obligandos homines, populosque prædictos vi, & armis, prout contendebatur, ad dimittendos Fratres Capucinos hujusmodi, Venerabili Fratri Nostro, Josepho, Episcopo Tusculan., S.R.E. prædictæ Cardinali Accoramboni nuncupato, Causæ hujusmodi Ponenti, exhibita fuerint, nihilominus ab eadem Congregatione Cardinalium rescriptum fuit - In decisis & amplius - Proinde eadem Congregatio dilecto quoque Filio, Josepho Mariæ Manasei, Ministro Generali ejusdem Ordinis Sancti Francisci Capucinorum jussit, ut suis Fratribus indiceret omnino illuc discedere, & proprium repetere Conventum, ac Fraternitati Tuæ mandavit, ut Magistratibus dictarum Vallium imperares, quatenus sinerent, ut Fratres ipsi abire possent, nihilominus totum id nihil profuit ad coercendam feritatem populorum prædictorum, qui habitâ de Jussu hujusmodi notitiâ tumu-

scandala, quæ ex præmissis orta reperiuntur, &, ut omnia inter Viros, præsertim Religiosos, in pace fiant, & omnia ad Divinum cultum augendum, & animarum salutem procurandam componantur, constabilianturque, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut litem hujusmodi extinguere, extinctæque perpetuum silentium imponere, atque in præmissis sibi providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & lites publicæ tranquillitati, ac Christifidelium pietati, & Religioni plurimum detrimentosas, atque adeo dirimendas esse considerantes, ac omnium, & singularum scripturarum hinc inde, ut præmittitur, editarum, exhibitarumque, ac quorumcunque Decretorum tenores, & litis, ac causæ hujusmodi statum, & merita, & alia quæcunque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, litem, & Causam hujusmodi inter Fratres Reformatos, & Fratres Capucinos prædictos super fundatione Conventuum in Vallibus supradictis motam, & in Congregatione præfata pendentem in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, ad Nos harum serie cum suis emergentibus, annexis, & connexis à quocumque Judice, Tribunali, & Congregatione avocamus, il-cas fel. rec. Gregorii PP. XV., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & dummodo etiam cœtera concurrant tam de jure, quàm juxta easdem Apostolicas Constitutiones in ejusmodi fundationibus necessaria, procedas, & devenias. Decernentes easdem præsentes litteras & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Fratres Reformati prædicti, & alii quicumque cujusvis status, gradûs, Ordinis, Conditionis, præeminentiæ vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, intimati, & auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, citari, intimari, & audiri semel, vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quacumque juridica, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, causa, occasione, colore, prætextu, titulo, etiam oneroso, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel interesse habentium, consensu, aliove quolibet maximo, substantiali, essentiali, formali, aut incogitato defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, rescindi, in controversiam revocari, ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis Oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti vel gratiæ, remedium intentari vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu sese juvare nullatenus posse; sed easdem præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, semper & per-

... expositionis, ac, quatenus opus sit, prædictorum Ordinum, & illorum Provinciarum, aliisve quibusvis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxar, specialiter, & expresè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Januarii MDCCXLIV. Pontificatus nostri Anno quarto.

Breve formatum in Archivo Custodiæ.

RESCRIPTO.

Signaturæ Gratiæ.

Aperitio oris contra præpositas Litteras Pontificias à RR. PP. Reformatis petita &c. rejicitur.

TRIDENTINA.

Beatissime Pater.

PRætendentibus duobus ab hinc circiter annis PP. Capucinis, Custodiæ Tridentinæ, sub specie futuri boni, ac Divini Cultus incrementi, aliquali raptim & ostiatim reportato ... non dubitavit dicta Sacra Congregatio super quibusdam incidentibus, quæstuationis nempe, ac lite pendente prosequutæ ædificationis, sex Decreta edere in favorem dd. Reformatorum, S.V. Oratorum. In hoc statu rerum supervenit Breve S.V. signatum die 23. Januarii proximè effluxi, favore dd. PP. Capucinorum, directum dicto Episcopo Tridentino, in quo attentis nonnullis erroneis, & insubsistentibus expositionibus S.V. factis, eidem benignè commisit, præviâ avocatione Causæ à dicta Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium, ut adimpletis tam de jure, quàm de facto conditionibus, ac servatis servandis pro suis conscientia, & arbitrio ad fundationem novorum Conventuum devenire posset. Obtemperaturi dd. PP. Reformati supremis mandatis S.V., humilioribus, quibus potuerunt, supplicationibus quinquies proni instanter instantius audiri petierunt in dicta Curia Ordinaria Tridenti, sed jus, & justitiam invenire datum non fuit, non obstantibus salutaribus clausulis mixto Exequutori præscribi solitis, & de facto præscriptis in dicto Brevi S.V., in modum, ut dd. Oratores ad nouum appellationis remedium coram honestis Viris necesse habuerint convolare, & dein prævia narratorum enumeratione supplicem Libellum S.V. porrexerint, cui clementer placuit instantiam remittere ad Signaturam Gratiæ; Interea tamen numquam citatis, minus auditis dd. Oratoribus, præfata Curia Episcopalis, conscia de dicta Appellatione sententiam suam definitivam, ut asseritur, protulit, in qua supponitur declarasse, locum esse prætensæ Fundationi dd. Conventuum, à qua tamen, utut ad eorum aures pervenerit, coram honestis iterum Viris dicto de nullitate, & injustitia in forma legali ad Sanctam Sedem Apostolicam appellârunt;

non obstantibus quibuscunque. Statum &c. pro plenè &c.

Ad quæ, duodecimo Januarii anni millesimi septingentesimi quadragesimi quinti in pleno prædictæ Signaturæ consessu, præsente Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO PP. XIV., per R. D. D. Marefuschum relata, audito divisim Votantium sensu prodiit Rescriptum expressum Verbo

NIHIL

Quod, unitum Verbis DE PETITIONE, juxta usum & stylum in Rescripto suppressis, totam RR. PP. Reformatorum instantiam in nihilo fuisse fundatam, & nihil attentionis mereri significat.

Regist. in Regesto Rescript. Signaturæ Gratiæ die, mense & anno prædictis.

Receptam esse à Nobis unam suarum Litterarum, sub 22. Decembris datam, qua Nobis notam Capucinorum Causam contra PP. Reformatos commendat, hisce significamus. Fuit hæc in Signatura Gratiæ manè diei Martis proximè præteriti coram Nobis proposita, & pleno, communique voto ad PP. Capucinorum favorem decisa, Nosque communem sensum approbando justitiam merito, & zelo Fraternitatis Tuæ fecimus, & liti, non ex rationum merito, sed violentis desuper impensis officiis, & succumbentium contumacia celebri finem imposuimus imponimus hunc & præsentibus Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem impartientes.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Januarii MDCCXLV. Pontificatûs nostri Anno quinto.

Exempl. Authent. in Archivo Generali Ord. Armario Custodia Tridentina.

CU-

N *Urbi pateat esse gloriosum Domicilium & Speculam, in qua inclytus Equitum, seu Hospitalariorum Sancti Joannis Ordo, in Ecclesiæ tutelam, contra machinantis Scythiæ insidias excubat, armaturâ suorum Fortium audaces Pyratarum excursus coërcet, & bellica suæ virtutis famam convertit in crebriora fidelium tripudia.*

Gaudet quoque ex trimestri Divi Pauli Apostoli post naufragium incolatu, gratiâ peculiari, dum in memoriam casûs, quo Vipera Apostoli, sarmenta colligentis, manum sine noxa invasit, ex fide Baronii ad annum 58. *n.* 172. *Ei* divinitus fuit impertitum, ut Serpentes omnes veneno carerent, & quantumlibet aliquem momorderint, nihil prorsus inferant detrimenti........ sed & terra ibi contra venena parat antidotum, *gratia S. Pauli nuncupatum, quod ex candida veteris, mœniisque Civitatis adhærentis cryptæ argilla, in massulas variè signatas coactâ confectum, devoto per orbem populo dispensatur.*

A tempore, quo enuntiato S. Ordini, ex Rhodio infeliciter pulso, à Carolo V. Imperatore Insula hæc in Residentiam data est, eam afforis tum propugnaculis munire, aggeribus vallare, ac turribus cingere, tum intus inductâ Religiosorum Ordinum varietate, in similitudinem Templi ornare, Ordinis Magni Magistri variè contenderunt, debetque Religio nostra Magno Magistro, & S. R. E. Cardinali Hugoni de Verdale suæ fundationis sortem, cujus à posteritatis oblivione servandæ, positus est supra portas Ecclesiæ perpetuus index, distichon albo marmori ita incisum:

Area, quæ quondam fuerat, jam crevit in Aram
Verdalæ auspiciis in pietatis opus.

Die III. Maii MDLXXXIX. sui Magisterii anno IX.

Sparta dirigendi operis feliciter obtigit Fr. Raphaëli, ex hac eadem Insula oriundo, & in Provincia Neapolitana Professo, qui & illud sudore laboris auspicatò absolvit, & semine suæ virtutis mirè fœcundavit. Ita hæc in Raphaele claruit, ut non solùm Ministri Provincialis, & Visitatoris Generalis officia ei fuerint collata, sed & una ex præcipuis Provinciæ Syracusanæ columnis *juxta nostros annales* tom.3. fol. 717. *fuerit habitus, visusque corusco Angelorum choro stipatus ingredi portas Cœli, radiantes aureis verbis:* quoniam dilexit justitiam, invenit misericordiam.

BEATISSIME PATER.

FR. Josephus à Melita Concionator, & Guardianus Capucinorum Conventûs dictæ Insulæ, ad Pedes Sanctitatis Vestræ prostratus reverenter exponit, qualiter tum Eminentissimus Magnus Magister, tum Illustrissimus & Reverendissimus Episcopus, tota Civitas, & Populus Melitensis sæpius à Capucinis, ut in dicta Insula alium Conventum construant, fervidis instantiis petierint, stimulati ab exemplo boni spiritualis, quo ab unico & parvo Conventu, qui impræsentia- Definitorii Generalis Capucinorum remittere dignetur, quatenus Hoc illam Oratori impertiatur, quibuscunque non obstantibus. Quod &c.

Sanctissimus, audito Patre Generali, remisit instantiam arbitrio Definitorii Generalis, cum facultatibus necessariis & opportunis, & quibuscunque in contrarium non obstantibus.
Die 10. Februarii 1736.

N. Card. Corsinus.

N O T A.

ATtentâ Pontificiâ facultate Reverendissimum Definitorium Generale circa prædictam fabricam statuit, quod sequitur:

IN NOMINE DOMINI. AMEN.

Cum Excellentissimus D. Orator pro Sacra Religione Hierosolymitana apud Sanctissimum in Alma Urbe, primò per suum Secretarium, deinde sub 15. Februarii præsentis anni 1736. per ejus specialem Schedulam Nobis exponi fecerit peculiarem, urgentemque Eminentissimi Magni Magistri ipsius S. Ordinis instantiam pro fundatione Conventûs nostri Ordinis in ejus Insula Melitensi, & signanter in quodam Loco extra mœnia, Cattonera *dicto, ad effectum supradictæ fundationis à Perillustri Domino D. Josepho Habela præsignato, ac respectivè donato, ut ex Documentis authenticis Nobis exhibitis clariùs constat; & cum A. V. P. Josephus à Melita, actualis Guardianus Conventûs nostri S. Crucis, Urbis Valletæ in eadem Insula Melitensi, Suæ Sanctitati pro tali fundatione Libellum supplicem, in quo ejusdem Eminentissimi Magni Magistri, Illustrissimi ac Reverendissimi Domini Ordinarii, nec non totius Urbis populique desideria præfatæ fundationis exprimuntur, præsentari fecerit, dictusque Libellus ex clementia Sanctissimi ad Nos fuerit remissus cum facultate, Nobis, ac Reverendissimo Definitorio Generali concessa, sub die 20. ejusdem præsentis mensis & anni, deliberandi super tali fundatione, & quoad opportunam licentiam, à Religione pro eadem requisitam, vices approbationis Capituli in Provincia nostra Syracusana, nonnisi diu posthac celebrandi, supplendi, ideo tali Sanctissimi facultate muniti, Nomine nostro, ac præfati nostri Definitorii Generalis, de cujus voto ac consensu hæc expediri mandamus, licentiam pro supradicta fundatione, quantum Nos attinet, concedimus, veris existentibus omnibus, Nobis ac Definitorio nostro Generali super hoc expositis, ac servatis de cætero quoad præsentium nostrarum executionem servandis omnibus de jure juxta Summorum Pontificum, ac respectivè Ordinis pariter nostri Constitutiones, Statuta ac Decreta. Ita &c. & non aliter &c. Datum in Loco nostro Immaculatæ Conceptionis B. M. V. Almæ Urbis septimo Kalendas Martii 1736.*

Fr. Bonaventura Minister Generalis FF. Min. Capucin.

Cumque consensus Capituli Provincialis Syracusani, quod eo tempore celebrari non potuit, haberi nequiret, illum à Reverendissimo Definitorio Generali suppleri, expressè & noviter concessum est Rescripto Pontificio, sequenti Libello supplici subjuncto:

Bea.

pauperumque Jesu Christi Custos.

Universis & singulis præsentes nostras Litteras visuris, lecturis, & audituris salutem. Notum facimus, & in verbo veritatis attestamur, qualiter infrascriptæ preces unà cum suis Dominicalibus Rescriptis extractæ fuerunt ex libro Bullarum, in Cancellaria nostra conservato, in quo similes notari & registrari solent, quas quidem in hanc publicam formam extrahi & redigi jussimus, ut ubique tam in judicio, quàm extra id plena, & indubitata fides habeatur, quarum tenor est sequens, videlicet:

Serenissime Domine.

Capucini Melitenses, humillimi Servi, & fidelissimi Vassalli, Serenissimæ Celsitudini Vestræ reverenter exponunt, qualiter à pluribus Seraphico Ordini & Habitui addictis ad alium Conventum (præter eum, ex beneficentia S. Religionis Hierosolymitanæ in Civitate Vallettæ jam constructum) ædificandum instanter fuerint requisiti: cumque locus pro fruitione spiritualium obsequiorum, quæ Oratores spondent, inter Civitatem Victoriosæ & Burmolam opportunior videatur, & à Persona divite, situs pro Conventu cum Ecclesia & horto construendo amplissimus per Scripturam jam oblatus sit, & multi alii Benefactores pariter per Scripturam necessarias pecunias pro fabrica in dicto loco, aliisque expensis subministrare adpromiserint, Oratores veram alterius Conventûs in Insula construendi necessitatem agnoscentes, Serenissimæ Celsitud. Vestræ, à qua principaliter rei executio dependet, supplicant, quatenus consensum optatum in enuntiato situ Conventum cum Ecclesia & horto construendi concedere, & iis, ad quos spectat, ordinare dignetur, ut memoratum situm inspiciant, & in eo locus, qui propugnaculo contiguæ Cottoneræ præjudicare nequeat, signetur. Quod totum, ultra quod ad majorem Dei gloriam redundet, Oratores pro gratia recipient &c.

Magister Hospitalis Hierosol.

Ven. Congregatio Bell. referat.

Datum in Palatio die 7. Jan. 1736.

Fr. M. A. Mombelli Auditor.

Eminentissime Domine.

Ad exposita in præsenti Libello supplici Eminentiæ Vestræ referre debemus, quod, postquam hujus sui Sacri Ordinis Machinator ad Locum se contulit, visurus, an Conventus in terreno Habela ab Oratoribus ideatus, propugnaculis non præjudicet, aliquæ circumstantiæ in considerationem fuerint ab eo notatæ. Secedens postmodum ad eundem locum Commissarius Ordinarius ad examinandum sensum, à Machinatore Nobis relatum, hunc approbavit. Inde Nos eorum arbitrio inhærentes conspiramus, quod gratia Orato-

Januarii, die verò decimo tertio ejusdem Indictione XIV. Pontificatûs Sanctissimi Domini Nostri Clementis, Divina Providentia Papæ XII. Anno IV., Dominante Serenissimo Domino Fr. D. Antonio Manuel de Vilbena, Sacræ Religionis Hierosolymitanæ Magno Magistro, & harum Insularum Melitæ & Gaules Principe dignissimo, ac Illustrissimo ac Reverendissimo Domino Fr. Paulo Alpheran de Bussan, Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Episcopo Melitensi, quos Deus diu feliciter conservet. Amen.

In nostrorum Notarii, Testiumque infrascriptorum præsentia præsens & personaliter constitutus Perillustris Dominus Clericus Joseph Habela, quondam Peril. D. J. V. D. Joan. Pauli, Civis Civitatis Victoriosæ, habitationis verò Casalis Tarscen, mihi Notario cognitus, considerans nihil Animarum salubrius esse, quàm servis Dei in construendo pia loca pro cultu Divino auxiliari, totisque viribus eos sublevare, cum id maximè apud Deum Salvatorem nostrum gratum, acceptumque existat. Cupiens itaque hujusmodi charitatis opus in thesauro cœlesti per elemosynam reponere, eapropter in honorem Dei, B.V. Mariæ, ac S. Francisci, qui (ita rogante expressè dicto Domino Donatore) Serenis. Dominum, prædictum Fr. Antonium Manuel de Vilbena, S. Relig. Hieros. Magnum Magistrum, nostrumque Principem dignissimum, salubriter custodire, veniamque & peccatorum remissionem eidem D. Donatori, ac Illustrissimo Domino Herculi Testaferrata, ac Dominæ Baronissæ Venerandæ, suæ Conjugi, & respectivè dicti D. Josephi Filiæ, concedere & impetrare, ipsosque in extremo vitæ discrimine, unde pendet æternitas, ab insidiis diaboli defendere dignentur, vigore præsentis instrumenti perpetuò valituri, præcedentibus conditionibus infrascriptis, & non aliter &c., ex donatione, quæ dicitur mera, pura, simplex, irrevocabilis, & inter vivos, stipulata per se & suos dedit, donavit, & donat, tituloque & causa hujusmodi donationis irrevocabilis, & inter vivos liberè = concessit & concedit RR. PP. sub titulo S. Francisci Ordinis Capucinorum absentibus, & Ven. eorum Conventui noviter construendo, Me Notario pro eis ex officio legitimè stipulante, tumulos octo terreni ad mensuram leneiæ per ipsum Dominum Donatorem dignoscendos & destinandos de- & ex bonis, quæ ipse D. Donator retinet & possidet in hac Insula Melitæ extra mœnia Cottoneræ, appellata ta Wic & Chibir, *confinantia ab Ortu & Meridie viis publicis, & ab Occidente & Septentrione cum reliqua parte bonorum prædictorum & aliis &c., & hoc ad opus, & effectum, ut prædicti RR. Patres possint, liberèque valeant in hujusmodi bonis donatis, Fidelium auxilio, Charitate, & elemosynis novum ædificari facere Conventum cum Ecclesia, stantiis, & commoditatibus pro residentia dictorum RR. Patrum, ac viridariolo placitis, & benevisis insimul conjunctis & non aliter . . . . Et consequenter dictus D. Donator per se & suos . . . . ad habendum à die prima mensis Julii primò venturi . . . . cedens propria, & . . his tamen adjectis conditionibus, quibus præcedentibus deventum fuit ad præsens instrumentum, & non aliter &c. & primò, quod, si forte quavis ex causa seu occasione Conventus prædictus non fuerit ædificatus in bonis supra donatis, ac nominatis, tunc illico & immediatè præsens donatio intelligatur & sit cassa, irrita, & nulla, nulliusque roboris, efficaciæ, & momenti, tanquam si minimè facta fuisset, & prout ex nunc pro tunc, & adveniente casu D. Donator illam revocavit, & revocat, annullavit, & annullat, & non aliter &c. secundò & demum, quod prædicta Ecclesia, ut supra conjuncta, ædificanda sit & esse debeat sub invocatione Divæ Barbaræ Vig. & Mart. & non aliter &c. Quam quidem donationem &c.*

Actum Melitæ in Casali Tarscen præsentibus &c.

Situs prænarratus cum perfectioni operis non sufficeret, Dominus Donator alias terræ partes cessit sub conditionibus, sequenti Monumento insertis:

IN NOMINE DOMINI, Amen. Anno à Nativitate ejusdem millesimo septingentesimo trigesimo septimo, mense Januarii, die verò secunda ejusdem, Indictione XV. Pontificatûs Sanctissimi D. N. Clementis XII, Divina Providentia Papæ Anno V. Dominante Serenissimo Domino, Fr. Raymundo Puis S. Relig. Hieros. Magno Magistro, & harum Insularum Melitæ & Gaules Principe nostro dignissimo, ac Illustrissimo ac Reverendissimo D. Fr. Paulo Alpheran de Bussan, Dei & Sedis Apostolicæ gratiâ Episcopo Melitensi, quos Deus diu feliciter conservet. Amen.

In nostrorum Notarii, Testiumque infrascriptorum præsentia præsens & personaliter constitutus Perill.

D.Cle-

vit tamen adjectis conditionibus, quibus præcedentibus deventum fuit ad præsens donationis instrumentum, & non aliter &c. & primò, ut Conventus prædictus (prout intentio ipsius D. Donatoris ab initio fuit, erat, est, & erit in futurum) cunctis futuris temporibus sub immediatâ potestate, & auctoritate Rmi P. Generalis Ordinis prædicti maneat & non aliter &c.

Item, quod prædicti RR. Patres dicti Conventûs teneantur spargere intus bona prædicta terram existentem in spatio itineris prædicti, scilicet medietatem unam ponendo in parte superiore, & aliam in parte inferiore, & non aliter &c.

Item, quod dicti RR. Patres teneantur, sintque obligati in fine viæ prædictæ versùs partem cum via publica confinantem, construi facere gradus scalinorum saxeorum, illosque in posterum eodem modo conservare pro impediendo ingressu animalium quadrupedum, & non aliter &c Demum, quod dictus D. Donator possit & liberè valeat, quandocunque ipsi libuerit, propiis sumptibus & expensis construi facere in prædicto Conventu duas Cellas ad proprium usum, suorumque Descendentium in perpetuum, casu quo ipse vel sui voluerint illuc per aliquod temporis spatium, sibi bene visum, à sæculo se separare, & vitam spiritualem exercere, & non aliter &c.

Tandem, quod dictus D. Donator possit, liberèque valeat toties quoties sibi placuerit propriis expensis construi facere intus Ecclesiam dicti Conventûs sepulchrum patronatum pro se, suisque Descendentibus tantùm & duntaxat, & non aliter &c. Quam quidem Donationem &c. Actum Melitæ in Casali Tarscen. &c.

Requisitum aliàs aliorum Regularium consensum, qui nutare visus est, supplevit sequens Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Episcopi sententia:

CHRISTI NOMINE invocato. Per hanc nostram, quam in scriptis ferimus, de Jurisperitorum consilio, sententiam, in processu coram Nobis vertente super erectione novi Conventûs PP. Capucinorum in Civitate Victoriosa prope Arcem Salvatore *nuncupatam, petitâ à P. Fr. Josepho à Melita Guardiano, cæterisque Patribus Capucinis, citatis D. Joanne Paulo Pace, Parocho nostræ Parrochialis Ecclesiæ sub titulo S. Laurentii in prædicta Civitate Victoriosa erectæ, nec non Patribus Conventûs Ordinis Prædicatorum sub titulo Santissimæ Annunciationis, pariter in dicta Civitate erecti, ac Patribus Conventûs Ordinis Carmelitarum Discalceatorum erecti in Civitate* Conspicua, *citatis quoque per Edictum aliis interesse habentibus incertis, dicimus, ac declaramus dictum novum Conventum erigendum nullatenus damnum ac præjudicium fore allaturum Parocho dictæ Parochialis Ecclesiæ, neque Conventibus prædictis intra ambitum à Sacris Constitutionibus præfixum erectis, in eoque posse commodè sustentari duodecim ad minus Religiosos ex quæstuatione trium Civitatum, Victoriosæ, Conspicuæ, & Sengleæ, eidem novo Conventui cedendâ à jam erecto Conventu PP. Capucinorum. Eapropter facultatem quoad hanc partem necessariam pro fundando, ac ædificando novo Conventu prædicto, vigore præsentis impertimur, dummodo tamen desuper accedat consensus Apostolicus, necnon Patres novi Conventûs per se, suosque successores se obligent, ad accedendum ad solemniores dictæ Parochialis Ecclesiæ Processiones, & patientiam præstent, ut Parochus prædictus occasione funeris intra eorum Capellam cum Stola, & Cruce elevata ingrediatur ad dandum Cadaveri inibi sepeliendo ultimum vale. Ita &c. Datum in Palatio nostro Episcopali Civitatis Notabilis in decursu secundæ nostræ Visitationis hac die 9. Aprilis 1736.*

Fr. Paulus Episcopus Melitensis.

Complevit tandum Eminentissimus Magnus Magister fabricam & opus Rescripto Charitatis, quo Fratribus nostris, in hoc Conventu ægrotantibus, ex magni Hospitalis Infirmaria, & Aromataria, ea subsidia exhiberi ordinavit, quæ aliàs Fratribus infirmis Conventûs Vallettæ præstari consuevêre. Gratia fuit petita libello supplici sequente:

Se-

Fr. Mottet Auditor.

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Facultates fundandi novam Domum in Insula Gaudiosa, vulgò *Gozzo* vocitata committitur.

BEATISSIME PATER.

PAter Generalis Capucinorum humillimus Sanctitatis Vestræ servus, & subditus reverenter exponit sollicitas instantias, sibi jam à defuncto Eminentissimo Magno Magistro Melitæ unitim cum Illustrissimo & Reverendissimo Episcopo per respectivas eorum litteras sub 23. mensis Iulii anno 1736. elapsi circa novæ Domus sui Ordinis in Insula *Gozza* nuncupata ad solamen æquè, ac spiritualem totius illius populi fructum fundandæ factas; quem in finem & consecutivè mediante P. Iosepho à Melita, nostri ibi Conventus Guardiano, transmiserunt acta respectiva, in forma solemni & authentica, occasione, qua prædictus Reverendissimus Ordinarius ibi in Sacra Visitatione existebat, expedita. Continent hæc expressum consensum tam à D. Archipresbytero Ecclesiæ Matricis, quàm à Regularibus ibi existentibus præstitum, & insuper formalem cessionem seu donationem, Religioni in perpetuum factam, Ecclesiæ B.V.Mariæ Gratiarum nuncupatæ, & prope Castellum dictæ Insulæ, ubi sufficiens pariter novæ Domûs secundùm nostras sanctiones fundandæ situs jam est assignatus, existentis. Cumque noviter D. Orator Melitensis cum Schedula, sub 23. currentis Aprilis data, similes moderni sui Emin. Magni Magistri pro negotii ultimatione instantias Oratori patefecerit, celeremque facultatis à S. Sede exquirendæ expeditionem recommendaverit, idcircò Orator dato jam quoad se suo, & Definitorii Generalis pro hujusmodi fundatione Voto, prostratus ad pedes summæ Sanct. Vestræ Clementiæ, pro memorata opportuna tantò desideratæ erectionis facultate cum annexis huic libello supplici legitimis documentis in illo relatis supplicat. Quam gratiam &c.

Die 29. mensis Aprilis 1737.

Sanctissimus ex causis in supplici libello expositis, benignè annuendo petitis, prævits derogationibus necessariis & opportunis, & præcipuè, quatenus opus sit, derogando consensui Definitorii vel Capituli Provincialis, fecit Oratori potestatem executioni mandandi novam fundationem Conventûs sui Ordinis in Insula & Loco, de quibus in precibus, ad quem effectum tradidit eidem Oratori facultates omnes necessarias & opportunas.

Pro Emo ac Rmo

D. Cardinali Corsino.

P. A. de Frescobaldis Auditor.

L. S. ejusdem Emin. Corsini.

Ex Reg. Secret. Pontificiæ, die, mense & anno prædict.

NO-

ficus à Melita, & Fr. Victorius à Melita &c. Religiosi Conventûs Capucinorum S. Francisci Insulæ Melitæ tam proprio, quàm aliorum Religiosorum dicti Conventûs nomine, enixè precantes & suppliciter petentes sibi concedi Ecclesiam B.V. Mariæ Gratiarum, ac debitam licentiam construendi & fundandi Monasterium seu Conventum Religionis Capucinorum S. Francisci prope eandem Ecclesiam, cum qua uniatur dictum Monasterium fundandum.

Prælibatus Illustrissimus & Reverendissimus Dominus attentâ eorum humili,instantiâ, ac supplicatione, maturâque factâ consideratione, quantam scilicet forent allaturi dicti Religiosi utilitatem spiritualem Gregi hujus Insulæ sibi commisso, præcipuè in adjuvandis proximè morituris, sibique ipsi sublevamen, ac Divini cultûs augmentum, accedente quoque consensu admodum Reverendi Domini Archipresbyteri Collegiatæ & Matricis Ecclesiæ, sub cujus cura prædicta Ecclesia extat, atque non levi Cleri & Populi desiderio, prompto & hilari animo in Nomine ejus, qui est vera Charitas, confortans Humiles, benignè concessit & concedit eisdem Religiosis Fratribus Capucinis Ecclesiam Ruralem, sub titulo B. Mariæ Virginis Gratiarum, positam prope magnum Castrum prædictæ Insulæ Gauli, à parte Orientali in Regione di Tom il gir, cum omnibus juribus, & pertinentiis, necnon (servatis in reliquis Constitutionibus Ordinis) sine aliorum detrimento, ut Monasterium, seu Conventum prope ipsam construere, & fundare possint, sine tamen præjudicio jurium Parochialium D. Archipresbyteri, necnon Reverendi Capituli Collegiatæ Ecclesiæ, accedendi in Processione Generali eandem Ecclesiam Dominica secunda Januarii, Voti supra expressi solvendi causâ, aliasque functiones pro publica causa à Superioribus indicendas explendi, ac etiam Cathedræ Dominationis Suæ Illustrissimæ & Reverendissimæ, licentiam & facultatem, quantùm ad ipsum spectat, concessit, & consensum præstitit, conditione adjectâ, ut Religiosi in Conventu exstruendo tunc commorantes. sua Cruce adinstar aliorum Religiosorum intervenire debeant Processionibus peragi solitis in festo Titulari Matricis Ecclesiæ Collegiatæ, & in die octava Festi Corporis Christi in eadem Matrici Ecclesia, necnon in omnibus Processionibus Generalibus, quibus intervenire solent alii Religiosi Conventuum ejusdem Insulæ: item Processioni, quæ peragitur in Dominica infra octavam Corporis Christi in Ecclesia Parochiali S. Georgii cum interventu Capituli. Ita &c. Unde &c. Præsentibus &c.

Fr. Paulus Episcopus Melitensis.

Consensus A. R. D. Archipresbyteri Ven. Ecclesiæ Collegiatæ.

In nomine Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ semper Virginis Mariæ Immaculatæ Conceptionis, & sub titulo Gratiarum. Amen. Per hoc publicum & authenticum instrumentum cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quod Anno ab Incarnato eodem Domino Jesu Christo millesimo septingentesimo trigesimo sexto, die verò XXV. Mensis Novembris, XIV. à currente Indictione, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Dñi Clementis Divina Providentia Papæ XII. anno ejus septimo, coram nobis Notario, ac Testibus infrascriptis ad hæc seriò vocatis, habitis specialiter, & rogatis, præsens, & personaliter constitutus Reverendissimus Dominus S.T., ac J.V.D. Don Adeodatus Formosa, Archipresbyter hujus Sacrosanctæ Matricis Ecclesiæ Insulæ Gaulos mihi prædicto, & infrascripto Notario cognitus, inhærens pio Decreto, per Illustrissimum & Reverendissimum F. Paulum Alpheran de Bussan, Episcopum Melitensem, benignè in actu SS. Visitationis specialiter edito de diebus &c. continente licentiam, & facultatem Admodum RR. Patribus Capucinis ædificandi scilicet, & componendi in hac Insula Gaulos novum Conventum cum Ecclesia Ordinis prædicti, & specialiter in Ecclesia sub invocatione Divæ Mariæ Gratiarum, positâ subtus Castrum dictæ Insulæ Gaulos, exposuit dicens, quod, Doctore Gentium Divo Apostolo attestante, omnes stabimus ante Tribunal Dei, recepturi, prout in corpore gessimus, sive bonum, sive malum, eapropter ipse Reverendissimus Dominus Archipresbyter attendens, quod inter alia pietatis opera,

eorum Religiosis contingentiis, & non aliter & sine aliqua exceptione [illegible] more Sacerdotali &c. unde &c.

Actum, perfectum & publicatum fuit, & est per me Notarium in hoc suburbio Castri Insulæ Gauli præsentibus admodum Rev., & specialiter Domino J. V. D. ac Canonico supradictæ Matricis Ecclesiæ Don Joanne Baptista Bonasue, & Rev. Domino Don Francisco Hellul Presbytero, testibus &c.

Consensus aliorum Regularium Mendicantium in dicto loco, & ejus vicinia existentium.

Die XIX. Septembris MDCCXXXVI.

Cum Illustrissimus & Reverendissimus D. Fr. Paulus Alpheran de Bussan, Episcopus Melitensis, in decursu hujus secundæ Generalis Visitationis Insulæ Gaulos, suæ Diœcesis, de die 29. ejusdem mensis Septembris 1736. concesserit RR. Patribus Ordinis Capucinorum Sancti Francisci Ecclesiam, sub titulo B. Mariæ Virginis Gratiarum, positam prope Castrum prædictæ Insulæ ex parte Orientali, ut ibi exstruere, & fundare possint Monasterium seu Conventum ejusdem Ordinis Capucinorum, hodiedum prædicto die coram prælibato Illmo, & Revmo Domino, ac penes acta ejusdem Sanctæ Visitationis comparuerunt RR. PP. Fr. Joseph Felici, Baccalaureus Ordinis Eremitarum S. Augustini, & Fr. Joseph Zarb. Ordinis Conventualium, Prior, & respectivè Guardianus Conventuum dictorum Ordinum erectorum in suburbio dicti Castri, & præsentes proprio & nomine aliorum Fratrum dictorum Conventuum, eorum consensum pariter, & assensum præstiterunt, & præstant erectioni prædictæ in loco prænominato, cum ex tali erectione nullum detrimentum, sive præjudicium eis evenire possit. Et ita &c. Unde &c.

Assensus & Votum Universitatis ac Populi.

Nos infrascripti pro veritate attestamur, qualiter spectatis, tum hujus Insulæ Gozzo *ad 30. milliaria circumfusæ fertilitate, tum populi ad octo mille, & trecentas Personas ascendentis charitate, tum eleemosynis largâ manu dispensari solitis, & communi erga Ecclesias devotione, opportunè duodecim Fratres Capucini in ea vivere & sustentari possunt, quin populo, vel ulli, quicunque ille sit, fastidium aut præjudicium exinde proveniat: ad majorem enim Dei gloriam jam à longo tempore ibi exspectantur, & in singulari æstimatione, devotione, & veneratione habentur.*

In quorum fidem subscribimur 15. Junii 1737.

Eques Dupeyrour Gubernator Insulæ.
Eques de Marbeuf Locum-tenens Insulæ &c. &c.

Ut Fratres Conventuum Meliten. & Gauli, seu Gaudiosæ Siggevi vel transeuntes vel quæstuantes majore suo commodo, & minore Incolarum onere consisterent, fuit ipsis abs A. R. D Fr. Antonino Cutajar, Capellano &c. de congrua eleemosyna provisum per subjunctum Testamenti articulum:

Inter alia Capitula contenta in nuncupatorio testamento, quod R. D. Fr. Antoninus Cutajar, Magistralis Obedientiæ, S. R. Hierosolym. Capellanus, Filius quondam Paschalis de Cos. Siggevi per acta Notarii infrascripti sub die 11. mensis Septembris II. Indiction. 1738. condidit, legitur Capitulum sequens, videlicet:

Item D. Testator voluit, & mandavit, ac expressè ordinavit, & ordinat, quod toties, quoties in perpetuum, & cunctis futuris temporibus RR. PP. Ordinis Capucinorum sub titulo S. Francisci Venerabilium Conventuum hujus Insulæ Melitæ, & Gaulos (exceptis RR. PP. Ordinis Capucinorum prædicti Siculis) finitis illis ædificiis cum supradicta Ven. Ecclesia S. Joannis Decollati contiguâ intervenerint in prædi-

[illegible] Decollati, & Sacristam ejusdem Ecclesiæ pro tempore & suos &c. à celebratione Missarum sexaginta lectarum deducendarum quolibet annò in perpetuum, & cunctis futuris temporibus de - & ex supra ordinata & fundata Missa quotidiana perpetua. Mandavit præterea, & mandat, ordinavit & ordinat dictus D. Testator, quod casu dato tempore residentiæ dictorum PP. Capucinorum in prædicto Hospitio, ipsi RR. PP. Sacerdotes Capucini, seu aliquis eorum ratione ægritudinis, seu alicujus legitimi impedimenti non potuerint, seu non potuerit celebrare in dicta Ecclesia S. Joannis Decollati Missam lectam, ut suprà ordinatam, eo eveniente casu illi P. Sacerdoti infirmo, seu impedito ad celebrandam Missam prædictam, solvatur, & solvi debeat titulo eleemosynæ pro suo victu & sustentatione quotidiana tarus unus, & gran. decem pond. gen. singulis diebus, & hoc toties, quoties in perpetuum & cunctis futuris temporibus casus prædictus evenerit. Voluitque etiam & mandavit dictus D. Testator, quod, si suprà relicta scuta decem annualia in aliquo anno non fuerint persoluta ex integro, dictis Reverendis Patribus Capucinis pro eorum victu & sustentatione quotidiana, eo casu eveniente totam illam summam, quæ superetit ex dictis scutis decem annualibus suprà relictis, quolibet anno applicari debere in perpetuum in celebratione supra ordinatæ & fundatæ Missæ quotidianæ perpetuæ, quoniam sic ipse D. Testator voluit, & ita fieri ipsi placuit, & places, & non aliter &c. & prout melius.

Ita est Not. Thomas Magri &c.

Exempl. autographo de hoc & suprà positis Documentis in Archivo Custodiæ *&c.*

Abellinum.	*Avellino.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1580
Alvetum.	*Alvito.*	Pagus.	Sorana.	1597
Amalphis.	*Amalfi.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1583
Apicium.	*Apice.*	Pagus.	Beneventana.	1535
Argentium.	*Arienzo.*	Pagus.	S.Agath.Gothor	1561
Arianum.	*Ariano.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1583
Arpinum.	*Arpino.*	Pagus.	Sorana.	1578
Averſa.	*Averſa.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1545
Beneventum.	*Benevento.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1555&1595
Cajeta.	*Gaeta.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1540&1713
Caivanum.	*Caivano.*	Oppidum.	Averſana.	1586
Calatia.	*Cajazzo.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1592
Capua.	*Capoa.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1540
Caſerta.	*Caſerta.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1570
Caſtrummaris.	*Caſtellammare.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1583
Cava.	*Cava.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1566
Cerretum.	*Cerreto.*	Civitas Ducalis.	Teleſina.	1583
S. Germanus.	*San Germano.*	Civitas Montis Caſſini.	Sedes Abbatialis.	1579
Jeſualtum.	*Geſualdo.*	Pagus.	Abellinenſis.	1592
Itrum.	*Itri.*	Pagus.	Fundana.	1574
Magdalonium.	*Mataluna.*	Civitas Ducalis.	Caſertana.	1577
Mons Fuſci.	*Monte Fuſcoli.*	Oppidum.	Beneventana.	1625
Mons Herculeus.	*Monteſarchio.*	Oppidum.	Eadem.	1577
Neapolis *S. Euphebii.*	*Napoli S. Euſebio.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1530
.... *SSmæ Concept.*	..... *Concezzione.*	....	.....	1572
Nola.	*Nola.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1566
Nuceria *Paganorum.*	*Nocera de' Pagani.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1563
Pedemontium.	*Piedemonte.*	Civitas Ducalis.	Aliphana.	1577
Pons curvus.	*Ponte corvo.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1589
Puteoli. *orum.*	*Pozzuoli.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1582
S. Severinus.	*Sanſeverino.*	Pagus.	Salernitana.	1568

No-

Ariola.	*Ariola.*	Pagus.
Bellona.	*Bellona.*	Pagus.
Calvitianum.	*Calvizzano.*	Oppidum.
Capua.	*Capoa.*	Civitas Metrop.
Fractæ. *arum.*	*Le Fratte.*	Pagus.
Fundis.	*Fondi.*	Civitas.
S. Germanus.	*S. Germano.*	Mons Caſſinus.
S. Maria.	*Santa Maria.*	Pagus.
Marth.	*Mart.*	Pagus.
Mater Domini.	*Mater Domini.*	Pagus.
Puteoli.	*Pozzuoli.*	Plaga Maritima.

Monaſteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Ital.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Num. Mon.*	*Qualitas Regulæ.*
Arpinum.	*Arpino.*	S. Crux.	XXXIII.	Stricta.
Capua.	*Capoa.*	S. Gabriel. Arch.	XXVI.	Privilegiata.
Neapolis. *Primum.*	*Napoli.*	S. Maria in Jeruſalem.	XXXIII.	Stricta.
Secundum.		S. P. Franciſcus.	LX.	Privilegiata.

Sigillum *S. P. Franciſcus Crucem bajulans.* Provinciæ.

PRO·

Cryptulæ. *arum.*	*Grottola.*	Oppidum.	Materanen.	1601
S. Cyprianus.	*S. Cipriano.*	Oppidum.	Salernitana.	1581
Ebulum.	*Evoli.*	Oppidum.	Salernitana.	1558
Ferrandina.	*Ferrandina.*	Oppidum.	Materanen.	1566&1615
Giffonum.	*Giffoni.*	Oppidum.	Salernitana.	1584
Lacus Niger *S. Mariæ*	*Lago negro di Santa Maria.*	Civit. Regia.	Policaſtrenſis.	1560
... *S. Franciſci.*	*... di S. Franceſco.*	Civit. Regia.	. . . . .	1610
Laurea.	*Lauria.*	Oppidum.	Policaſtrenſis.	1617
Marathea.	*Maratea.*	Civit. Regia.	Caſſanenſis.	1634
Marſicum.	*Marſico.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1602
Melphia.	*Melfi.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1582
S. Mennas.	*S. Menna.*	Oppidum.	Compſana.	1582
Mons Albanus.	*Mont' Albano.*	Oppidum.	Tricaricen.	1593
Mons Corvinus.	*Monte Corvino.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi Acernenſis.	1584
Mons Sanus.	*Monte Sano.*	Oppidum.	Caputaquenſis.	1590
Montichium *ſeu S. Angeli.*	*Monticchio.*	Abbatia, ſeu Sylva.	Melphienſis.	1608
Murus.	*Muro.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi	1587&1600
Optatum.	*Ottato.*	Oppidum.	Caputaquen.	1604
Perdifumum.	*Perdifumo.*	Oppidum.	Nullius.	1617
Plaginæ. *arum.*	*Piaggine.*	Oppidum.	Caputaquenſ.	1615
Picernum.	*Picerno.*	Oppidum.	Potentina.	1618
Polla.	*Polla.*	Oppidum.	Caputaquen.	1577
Potentia *S. Antonii.*	*Potenza S. Antonio.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1570
.... *S. Caroli.*	.... *S. Carlo.*	. . . .	. . . . .	1612
Sala.	*Sala.*	Civitas.	Caputaquenſis.	1573
Salernum.	*Salerno.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1554
Saponaria, *ſeu Grumentum.*	*Saponara.*	Oppidum.	Marſicana.	1553
Senyſium.	*Seniſi.*	Oppidum.	Turſen. unita Anglon.	1548
Sicinianum.	*Sicignano.*	Oppidum.	Caputaquen.	1572
Tulbium.	*Tolve.*	Oppidum.	Materanen.	1585

Nomen

[illegible]	*Aletta.*	Pagus.
Barelium.	*Barrille.*	Pagus.
Bonatum.	*Delli Bonati.*	Oppidum.
S. Felix.	*S. Felice.*	Oppidum.
Pisticium.	*Posticcio.*	Oppidum.
Quaglietta.	*Quaglietta.*	Pagus.
Rius niger.	*Rio negro.*	Oppidum.
Ruvum.	*Ruvo.*	Oppidum.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

Cropanum.	*Cropani.*	Oppidum.	[illegible]	[illegible]
Crotonium.	*Cotrone.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1617
Cusolitum.	*Cosoletto.*	Oppidum.	Oppidana.	1532
Cutrum.	*Cutro.*	Pagus.	Sanseveriniana.	1600
S. Elias.	*S. Elia.*	Oppidum.	Miletensis.	1534
Flumaria.	*Fiumara.*	Oppidum.	Rhegiensis.	1532
Galatrum.	*Galatro.*	Oppidum.	Miletensis.	1583
Hieracium.	*Gerace.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1533
Mayda.	*Maida.*	Oppidum.	Neocastren.	1582
Melicumna.	*Melicocca.*	Oppidum.	Nullius.	1585
Mesuraca.	*Misuraca.*	Oppidum.	Sanseveriniana.	1574
Miletum.	*Mileto.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1533
Monsleo.	*Monteleone.*	Civitas.	Miletensis.	1533
Neocastrum.	*Nicastro.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1545&1639
Oppidum.	*Oppido.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1590
Panaya.	*Panaja.*	Oppidum.	Miletensis.	1532&1585
Philocastrum.	*Motta-Filocastro.*	Oppidum.	Nicoterensis.	1533
Polistena.	*Polistina.*	Oppidum.	Miletensis.	1540
Quarterorum.	*Li Quartieri.*	Pagus.	Miletensis.	1588
Rhegium. *Primus.*	*Reggio.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1532
..... *Secundus.*	.....	.....	.....	1634
Scylla.	*Scilla.*	Oppidum.	Rhegiensis.	1641
Seminaria.	*Seminara.*	Civitas.	Miletensis.	1560
Squillacium.	*Squillace.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1545&1600
Stylum.	*Stilo.*	Civitas.	Squillacensis.	1550
Sybaris.	*Simeri.*	Oppidum.	Cathacens.	1590
Trium Tabernarum.	*Taverna.*	Civitas.	Eadem.	1587
Terra nova.	*Terra nuova.*	Oppidum.	Oppidana.	1533
Tropea.	*Tropea.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1590

Ho-

Caſtilio.	*Caſtiglione.*	Pagus.	Coſentina.	1610
Caſtrovillarium.	*Caſtrovillari.*	Civitas.	Caſſanen.	1538 & 1630
Cetrarium.	*Cetrano.*	Oppidum.	Nullius.	1618
Ciro.	*Ciro.*	Oppidum.	Umbriaticen.	1614
Cœlicum.	*Celico.*	Pagus.	Coſentina.	1593
Coriolanum.	*Corigliano.*	Civitas.	Roſſanen.	1582
Coſentia.	*Coſenza.*	Civit. Regia.	Sedes Archiepiſ.	1534 & 1682
Dipinianum.	*Dipignano.*	Pagus.	Coſentina.	1528
S. Joannes *in floribus.*	*S.Giovanni in fiore.*	Oppidum.	Coſentina.	1636
Lutium.	*Luzzi.*	Oppidum.	Biſinianen.	1605
Mons altus.	*Montalto.*	Civitas.	Coſentina.	1568
Muranum.	*Morano.*	Oppidum.	Caſſanen.	1606
Murimannum.	*Mormanno.*	Oppidum.	Caſſanen.	1579
Nuceria.	*Nocera.*	Oppidum.	Marteranen.	1581
Oriolum.	*Oriolo.*	Oppidum.	Anglonen.	1589
Paula.	*Paola.*	Civitas.	Coſentina.	1580
Pedacium.	*Pedace.*	Pagus.	Coſentina.	1589
Plana.	*Piana.*	Pagus.	Coſentina.	1609
Roſſanum.	*Roſſano.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1546 & 1632
Rublanum.	*Rogliano.*	Pagus.	Coſentina.	1642
Ruggianum.	*Roggiano.*	Oppidum.	S. Marci.	1584
Saracena.	*Saracena.*	Oppidum.	Caſſanen.	1588
Scilianum.	*Scigliano.*	Oppidum.	Marteranen.	1587
Strongoli.	*Strongoli.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1617
Turium novum.	*Terra nova.*	Civitas.	Roſſanen.	1608
Turanum.	*Torano.*	Oppidum.	Biſinianen.	1578
Urſomartium.	*Orſomarſo.*	Oppidum.	Caſſanen.	1610

Hoſpitium pro Itinerantibus & Quæſtuantibus.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
Cariatum.	*Cariati.*	Civitas.

Mo-

S. Elias.	*S. Elia.*	Oppidum.		
Æsernia.	*Isernia.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1577
Fogia.	*Foggia.*	Civitas Regia.	Trojana.	1579 & 1618
Frisononum.	*Frusolone.*	Oppidum.	Triventina.	1580
Guglimajus.	*Guglionesi.*	Oppidum.	Termulana.	1628
S. Joannes Rotundus.	*S. Giovanni rotondo*	Oppidum.	Sipontina.	1538
Larinum.	*Larino.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1535
Luceria.	*Lucera.* (*la.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1569
S. Marcus Catulæ.	*S. Marco della Cato-*	Pagus.	Vulturanen.	1585
Monsfalconis.	*Montefalcone.*	Pagus.	Triventina.	1622
Mons Garganus.	*Monte S. Angelo.*	Civitas.	Sipontina.	1595
Murgantia.	*Morcone.*	Civitas.	Beneventana.	1602
Rhodium.	*Rodi.*	Oppidum.	Sipontina.	1540 & 1600
Serra capriola.	*Serra capriola.*	Oppidum.	Larinensis.	1536
S. Severus.	*S. Severo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1606
Sipontum.	*Manfredonia.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1571 & 1622
Triventum.	*Trivento.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1550
Troja.	*Troja.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1616
Turris major.	*Torre maggiore.*	Oppidum.	SanSeveriniana.	1550 & 1627
Vastum.	*Vasto.*	Civitas.	Theatina.	1582
Venafrum.	*Venafro.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1573
Vestæ. *arum.*	*Viesti:*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1634
Vicus de Pantano.	*Vico.*	Oppidum.	Sipontina.	1566 & 1646

Sigillum *S. Michael Archangelus, calcans pedibus Luciferum.* Provinciæ.

PRO-

		legiata.		
Melfictum.	*Molfetta.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1540
Minervinum.	*Minervino.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1593
Monopolis.	*Monopoli.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1566
Mons pelusius.	*Monte peloso.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1570
Noja.	*Noja.*	Oppidum.	Barensis.	1589
Nuces *cum.*	*Noci.*	Oppidum.	Cuperſanensis.	1588
Palum.	*Palo.*	Oppidum.	Barensis.	1594
Putinianum.	*Putignano.*	Oppidum.	Nullius.	1585
Rubeus.	*Ruvo.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1607
Rutilianum.	*Rutigliano.*	Oppidum.	Cuperſanensis.	1612
Spina aurea.	*Spinazzola.*	Oppidum.	Venusina.	1587
Terlitium.	*Terlizzi.*	Civitas.	Juvenacen.	1582
Tranum.	*Trani.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1591
Trivianum.	*Triggiano.*	Oppidum.	Barensis.	1614
Venusium.	*Venoſa.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1591
Vigiliæ *arum.*	*Biſceglia.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1606

Hoſpitia.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
Arborebellum.	*Arborebello.*	Terra.
Caſtellana.	*Caſtellana.*	Oppidum.

Mona-

PRO-

[illegible]	*Genosa.*	Oppidum.	Materanensis.	1610
Hydruntum.	*Otranto.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1594
Latertium.	*Laterza.*	Oppidum.	Materanensis.	1548
Licium *S. Mariæ de alto*	*Lecce.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1570
. . . Rudiæ *arum.*	. . . .	. . . . .	. . . . .	1533
Mandurium.	*Casal nuovo.*	Oppidum.	Oritana.	1578
Martina.	*Martina.*	Oppidum.	Tarentina.	1546
Massafra.	*Massafra.*	Oppidum.	Motulana.	1584
Matera.	*Matera.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1563
Messapia.	*Mesagna.*	Oppidum.	Brundusina.	. . .
Mons Caveosus.	*Monte scaglioso.*	Oppidum.	Materanen.	1593
Nerithon *onis.*	*Nardò.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1569
Ostunium.	*Ostuni.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1586
S. Petrus *in Galatina.*	*S. Pietro in Galatina*	Oppidum.	Hydruntina.	1570
Ruffanum.	*Ruffano.*	Oppidum.	Ugentina.	1621
Salve.	*Salve.*	Oppidum.	Ugentina.	1580
Scorranum.	*Scorrano.*	Oppidum.	Hydruntina.	1600
Tarentum.	*Taranto.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1539
Tricasium.	*Tricase.*	Oppidum.	Alexanensis.	1588

Hospitia extra Loca Conventuum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Qualitas Loci.*
Batendierum.	*Battendiero.*	Pagus.
Oria.	*Oria.*	Civitas.
S. Petrus Vernoticus.	*S. Pietro Vernotico.*	Oppidum.

Mona-

Sigillum *S. Maria de finibus terræ.* Provinciæ.

PRO-

Castrum Thermarum.	*Castel termini.*	Oppidum.	Eadem.	1722
Castrum Veteranum.	*Castel vetrano.*	Civit. Ducalis	Mazariensis.	1546
S. Cataldus,	*S. Cataldo.*	Oppidum.	Agrigentina.	1724
Ciminna.	*Ciminna.*	Oppidum.	Panormitana.	1588
Clusa.	*Chiusa.*	Oppidum.	Agrigentina.	1569
Corleo.	*Corleone.*	Civit. Regia.	Montis Regalis.	1570
Drepanum. *Primum.*	*Trapani.*	Civit. Regia.	Mazariensis.	1555
. . . *Secundum.*	. . . . .	. . . .	. . . . . .	1619
Leocata.	*Licata.*	Civit Regia.	Agrigentina.	1572
Marsala.	*Marsala.*	Civit. Regia.	Mazariensis.	1571
Mazara.	*Mazara.*	Civit. Regia.	Sedes Episc.	1584
Mons S. Juliani.	*Monte di S. Giulia- (no.*	Civit. Regia.	Mazariensis.	1571
Mons Regalis.	*Monreale.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1581
Narus.	*Naro.*	Civit. Regia.	Agrigentina.	1550
Panormum.	*Palermo.*	Civit. Regia.	Sedes Archiepis.	1533
. . . *Infirmaria.*	. . . .	. . . . . .	. . . .	1546
Partanna.	*Partanna.*	Oppidum.	Mazarien.	1598
Parthenicum.	*Partinico.*	Oppidum.	Eadem.	1617
Plana Græcorum.	*Piana de' Greci.*	Oppidum.	Montis Regalis.	1673
Podium Regale.	*Poggio reale.*	Oppidum.	Mazariensis.	1723
Politium.	*Polizzi.*	Civit. Regia.	Cephaludensis.	1538
Sacca.	*Sciacca.*	Civit. Regia.	Agrigentina.	1556
Sala Parutarum.	*Sala di Paruta.*	Oppidum.	Mazariensis.	1727
Salemium.	*Salemi.*	Civit. Regia.	Mazarien.	1589
Sambuca.	*Sambuca.*	Oppidum.	Agrigentina.	1609
Sutera.	*Sotera.*	Civitas.	Eadem.	1621
Thermæ Himerantes.	*Termini.*	Civit. Regia.	Panormitana.	1547

Sigillum Sancta Christina Virg. & Mart. Provinciæ.

PRO-

	[illegible]	Sylva.	Cephaludanen.	1535
Herbita.	*Nicosia.*	Civitas Regia.	Messanen.	1546
Hicarium, *vel Hiro.*	*Gerace.*	Oppidum.	Eadem.	1689
Jacium, *vel Acis.*	*Jaci.*	Civitas Regia.	Catanensis.	1574
Lingua grossa.	*Lingua grossa.*	Civitas Regia.	Messanen.	1647
Liparum.	*Lipari.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1584
S. Lucia.	*S. Lucia.*	Civitas Regia.	Nullius.	1610
S. Marcus.	*S. Marco.*	Oppidum.	Messanen.	1582
Melatium.	*Melazzo.*	Civitas Regia.	Eadem.	1580
Messana.	*Messina.*	Civitas.	Sedes Archiepis.	1533
Naxos.	*Naso.*	Oppidum.	Messanensis.	1566
Pactæ arum.	*Patti.*	Civitas.	Sedes Episcopi.	1550
Paternio.	*Paternò.*	Oppidum.	Catanensis.	1556
Pedemons.	*Piedemonte.*	Oppidum.	Messanensis.	1731
Petralia.	*Petralia.*	Oppidum.	Eadem.	1587
Puteus goti.	*Pozzo di gotto.*	Civitas.	Eadem.	1623
Pychis.	*Pettineo.*	Oppidum.	Cephaludanen.	1582
Randatium.	*Randazzo.*	Civitas Regia.	Messanensis.	1610
Rametta.	*Rometta.*	Civitas Regia.	Eadem.	1585
Rocca.	*Rocca.*	Oppidum.	Messanensis.	1627
Sabuca.	*Savoca.*	Oppid. Regium.	Archimandritæ Messanens.	1574
Taurominium.	*Tavormina.*	Civitas Regia.	Messanensis.	1551
Tissa.	*Tusa.*	Oppidum.	Cephaludanen.	1582
Tortoretum.	*Tortorice.*	Civitas Regia.	Messanensis.	1559
Troyna.	*Troina.*	Civitas.	Eadem.	1540

Pedara.	*Pedara.*	— —
Piſtis.	*Piſtunina.*	Rus.
Saponaria.	*Saponara.*	— —
S. Stephanus.	*San Stefano.*	— —
Via grandis.	*Via grandis.*	— —

Monaſterium, ſeu Conſervatorium Capucinarum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Titulus Eccleſię.*	*Num. Monial.*	*Qualitas Regulæ.*
Meſſana.	*Meſſina.*	Jeſus, & Maria.	. . .	Stricta.

Sigillum *B. V. Maria ſine labe concepta.* Provinciæ.

PRO-

Hybla major, *aut Abula*	*Avola*.	Oppidum.	Eadem.	1579 - 1693
Hybla minor.	*Melilli*.	Oppidum.	Eadem.	1616
Hyſpice fundus.	*Spaccaforno*.	Oppidum.	Eadem.	1627
Leonfortis.	*Leonforte*.	Pagus.	Catanenſis.	1627
Leontini *orum.*	*Lentini*.	Oppidum.	Syracuſana.	. . . .
Licodia.	*Licodia*.	Pagus.	Eadem.	. . . .
Mazzarinum.	*Mazzarino*.	Pagus.	Eadem.	1574
Menæ *arum.*	*Mineo*.	Oppidum.	Eadem.	1550 - 1590
Militellum.	*Militello*.	Pagus.	Eadem.	1574
Motuca.	*Modica*.	Oppidum.	Eadem.	. . . . .
Netum.	*Noto*.	Oppidum.	Eadem.	1553 - 1584 1693
Palatiolus.	*Palazzuolo*.	Pagus.	Eadem.	1674
Platea.	*Piazza*.	Oppidum.	Catanenſis.	1538 - 1606
Raguſa *ſeu Hirminia*.	*Raguſa*.	Oppidum.	Syracuſana.	1537 - 1606
Regalbutum.	*Regalbuto*.	Oppidum.	Catanenſis.	1585 - 1616
Siclis.	*Sicli*.	Oppidum.	Syracuſana.	1572 - 1623
Sortinus.	*Sortino*.	Pagus.	Eadem.	1556
Syracuſæ *arum.*	*Siracuſa*.	Civitas.	SedesEpiſcopalis	1549 - 158
Victoria.	*Vittoria*.	Oppidum.	Syracuſana.	1697

Sigillum

Provinciæ.

PRO-

Equicoli, *seu Equicolani*	*Cicoli.*	Opp[illegible]	[illegible]	[illegible]
Fonticuli.	*Fontecchio.*	Oppidum.	Nullius.	1593
Guardiagrelis.	*Guardiagrele.*	Oppidum.	Theatina.	1599
Gypſum.	*Geſſo.*	Pagus.	Theatina.	1591
Hadria.	*Atri.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1570
Julia nova.	*Giulia nova.*	Oppidum.	Teramenſis.	1599
Lancianum.	*Lanciano.*	Civitas.	Sedes Archiep.	1575
Lauretum.	*Loreto.*	Oppidum.	Pinnenſis.	1583
Lucus.	*Luco.*	Pagus.	Marſorum.	1592
Manupellum.	*Monopello.*	Oppidum.	Theatina.	1620
Montorium.	*Montorio.*	Oppidum.	Pinnenſis.	1580
Ophænum.	*Offeno.*	Oppidum.	Valvenſis.	1600
Ortona.	*Ortona a mare.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1586 & 1626
Pinnæ *arum.*	*Penne.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1575
Piſcaria.	*Peſcara.*	CivitasRegia.	Pinnenſis.	1631
Radianum.	*Rajano.*	Oppidum.	Sulmonenſis.	1642
Scurcula.	*Scorcola.*	Oppidum.	Marſorum.	1590
Sulmona.	*Sulmona.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1580
Talleacotium.	*Tagliacozzo.*	Pagus.	Marſorum.	1626
Teramum.	*Teramo.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1543
Theate.	*Chieti.*	Civitas.	Sedes Archiepiſ.	1580
Toccum.	*Tocco.*	Pagus.	Theatina.	1585

Sigillum

Provinciæ.

PRO-

Monaſteria Monialium Capucinarum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Num. Mon.*	*Qualitas Regulæ.*
Calaris.	*Caller.*	S. Antonius.	. . .	Stricta.
Oriſtanum.	*Oritana.*	. . . . . .		. . . .

Sigillum Provinciæ.

PRO

Plovaca.	*Ploaque.*	Civit·Metrop.	Sedes Archiepii.	1500
Sacer *eris.*	*Saſſer.*	Oppidum.	Turritana.	1690
Sorſo.	*Sorſo.*	Oppidum.	Eadem.	1708
Tieſi.	*Tieſi.*			

Monaſteria Monialium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Italic.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Num. Monial.*	*Qualit. Regulæ.*
Sacer.	*Saſſer.*	Jeſus Maria Joſeph.	LX *incirca.*	Stricta.
Tempium.	*Tempi.*	. . . . .	. . . .	Stricta.

Sigillum

Provinciæ.

CU-

			Numerus Monial.	Annus fund. Loci.
Casalis.	*Casale*.	S.Clara.	24. Chor. & 4. Conversæ.	Stricta.

Sigillum Custodiæ.

Sigillum | *ta cum nomini bus Jesus, & Mariæ à latere.* | Custodiæ.

CUSTODIA MELITENSIS.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Vernaculum.*	*Qualitas Loci.*	*Diœcesis Loci.*	*Annus fund. Loci.*
Gotium, *seu Gaudissium vel Gaudiosa.*	*Gozzo.*	Insula.	Melitensis.	1737
Valetta.	*Valetta.*	Civitas.	Sedes Episc.	1589
Victoriosa.	*Vittoriosa.*	Civitas.	Eadem.	1736

Hospitium.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Vern.*	*Qualitas Loci.*
Sigevum.	*Sigevi.*	Pagus.

Sigillum | *S. Bonaventura Cardinalis & Doctor Ecclesiæ.* | Custodiæ.

IN-

Anto-

Caſpar, Comes de Olivares.

Caſtellanæ

Caſtellanetæ *ſeu Caſtroniti*

Monialium Capucinarum Monaſterium (*ibi*)

Caſtrovillarii

Caſtri Regalis

Caſtri Thermarum

Cataloniæ

Catanæ

Cathacii

Catharina Cornoldi

Cotiniani

Centurio (Joannes Baptiſta)

Cermigliani

Cetrarii

Clara-

De Dietrickstein (Francisci Cardinalis)

Discreti Locales

Distantia

Dominicus Merlo

Drepani

E

De Ecchenberg (Joannem Oldericum Principem)

Electoribus tribus Ecclesiasticis S. R. I. Principibus

Elemosynæ

Eleonoram Imperatricem

Fr.

Fr.

Fr.

Sa-

Lu-

Nea-

Podii

Prædicatores Ordinis

In Proceſſionibus

Proceſsio S. Antonii Patavini

Profeſſionis

Privilegia Apoſtolica

Puteolanum

Radiani

Fr. Raphaël à Malta

Raſura

Ratisbonæ

Reſcriptorum

Reſcripta juſtitiæ

Sal-

Vil-

F I N I S.

Erra-